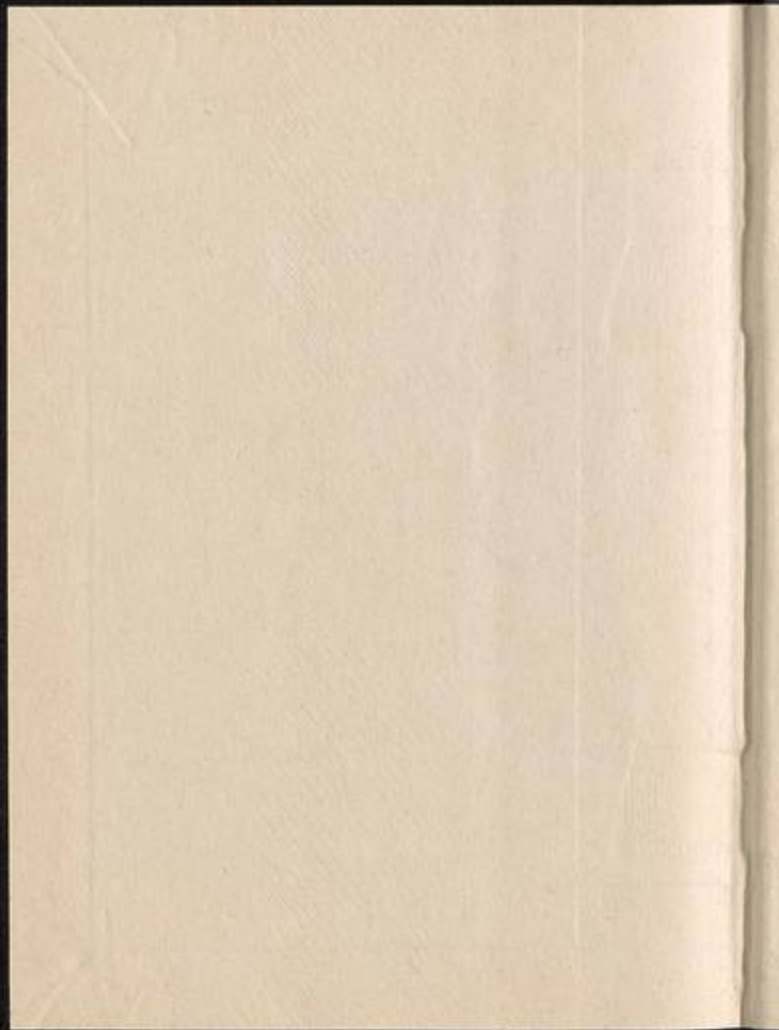
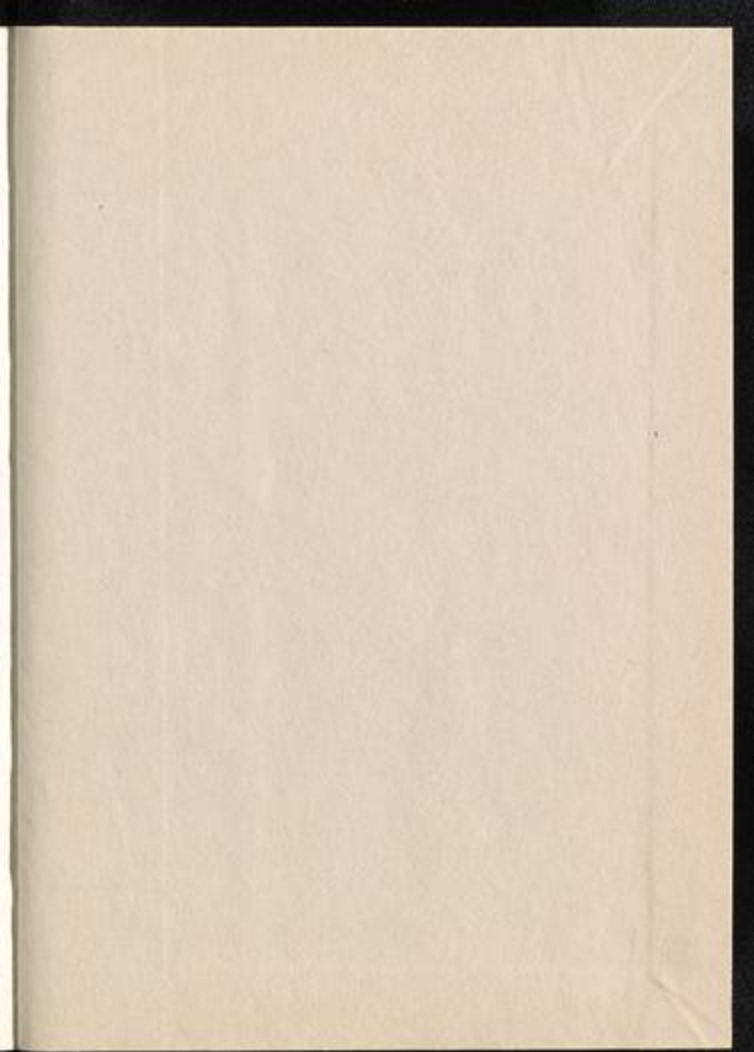


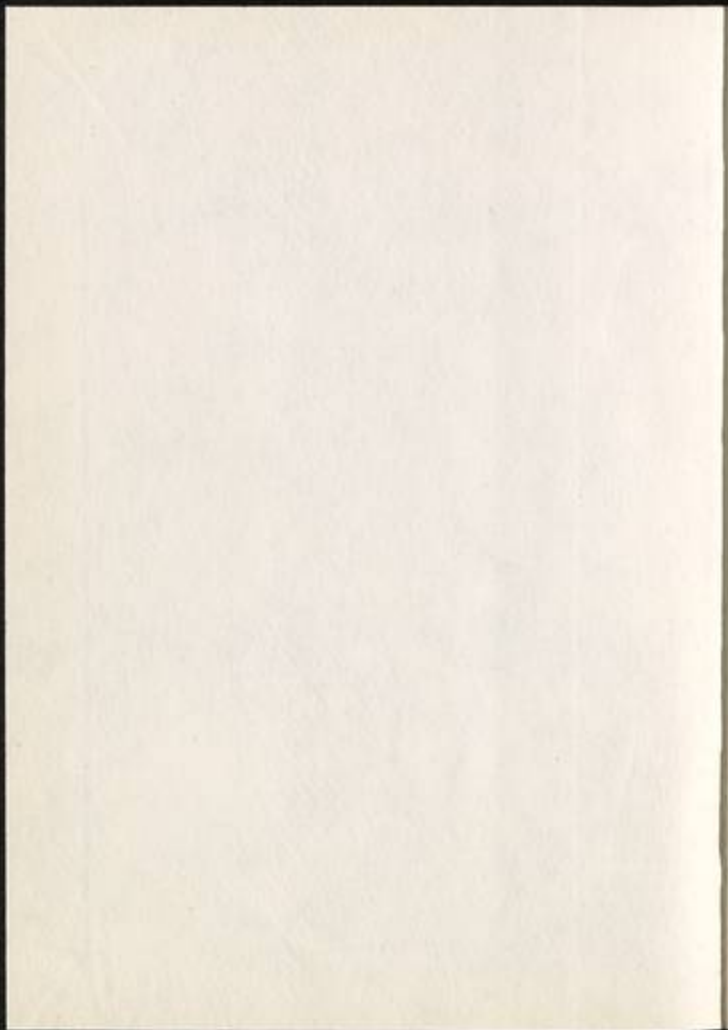


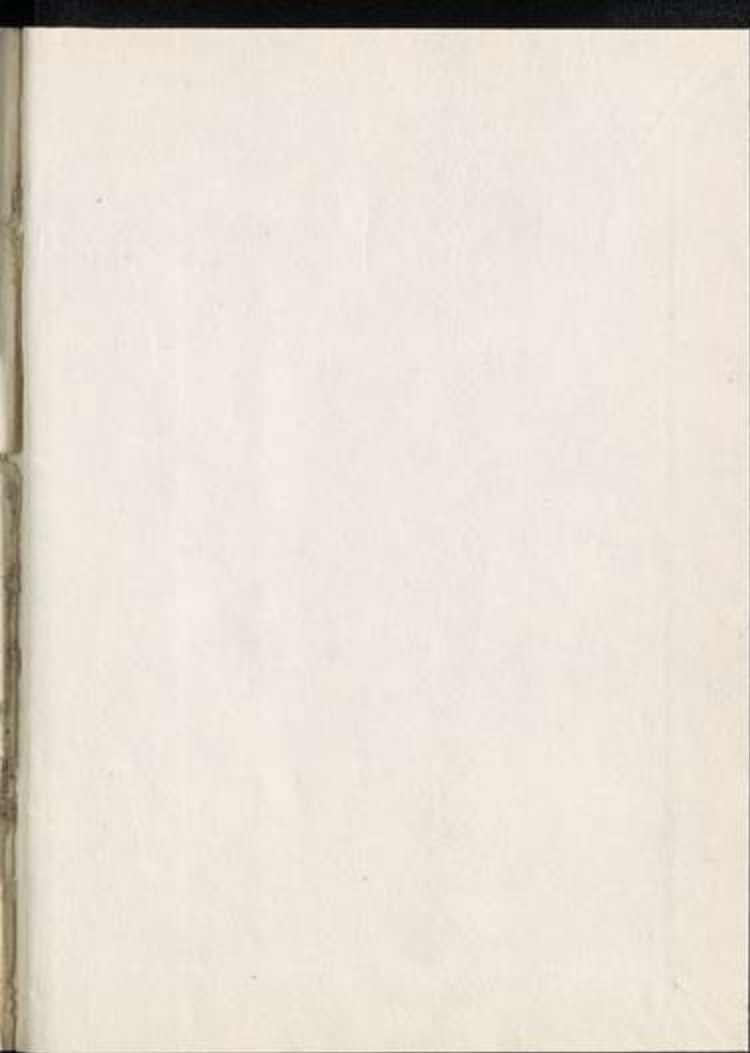
THE LIBRARIES
COLUMBIA UNIVERSITY

GENERAL LIBRARY









جلد اول

منتخب مفاتیح الجنان

تالیف

مرحوم حاج شیخ عباس قمی طاب ثراه

بالترجمة فارسی

شامل

از عید ارباب اعمال فاه مبارک و رمضان

تهران

بازار مین حکیمین - جلوسازها

کتابفروشی

حاج محمد حسن علمی

خاستان

بیت عباسی بزرگ

بازار

فهرست جلد اول متن کتاب منتخب مفاتیح الجنان

صفحه	عنوان	صفحه	عنوان
۲	سوره نیر	۱۲۱	دعای ندبه
۱۷	سوره الرحمن	۱۵۴	دعای عدیله
۲۶	سوره الواقعة	۲۲۴	دعای نجید در اعمال
۳۵	سوره الجمعة	۱۶۵	دعای حضرت حجة
۳۹	سوره التبا (عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ)	۱۶۹	در اعمال ماه رجب
۴۳	سوره القدر (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ)	۱۸۱	در اعمال ماه شعبان
۰	قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ	۱۸۳	در اعمال روز سوم شعبان
۴۴	سوره الفلق	۱۸۵	در اعمال شب نهم شعبان
۴۵	سوره الناس	۱۹۰	در اعمال ماه مبارک رمضان
۴۶	دعای صباح حضرت امیر	۱۹۱	دعای رؤیت حلول ماه رمضان
۵۱	دعای کبیر	۱۹۲	دعای بعد از نماز فرضیه رمضان
۸۴	دعای مشلول	۱۹۳	دعای هر روز ماه رمضان
۹۷	دعای جوشن کبیر در شب	۱۹۸	دعای روزی در ماه رمضان
۱۰۳	دعای سمات	۲۲۴	دعای نجید

فهرست جلد اول متن کتاب منتخب مفاتیح الجنان

صفحه	عنوان	صفحه	عنوان
۲۴۱	دعای اقتحاح ماه رمضان	۲۷۶	در فضیلت دوز عید غدیر
۲۶۲	در اعمال شب نوزدهم	۲۷۸	در اعمال دوز عید غدیر
۲۶۵	در اعمال شب بیست و یکم		
۲۶۸	در اعمال شب بیست و سوم		
۲۷۱	در اعمال ماه ذی الحججه		

فهرست جلد دوم متن کتاب منتخب مفاتیح الجنان

صفحه	عنوان	صفحه	عنوان
۲۸۲	مقدمه ناشر	۳۱۲	در زیارت حضرت امیر
۲۸۴	در ادب زیارات	۳۳۸	در زیارت حضرت آدم
۲۸۵	در اذن دخولها و نمازها	۳۳۹	در زیارت حضرت نوح
۲۸۹	در زیارت حضرت رسول	۳۴۰	دعای بعد از زیارت حضرت امیر
۲۹۴	در زیارت حضرت فاطمه	۳۴۴	زیارت امین الله
۳۰۳	در زیارت ائمه تصحیح	۳۵۱	زیارت جامعه
۳۱۱	در ثواب زیارت حضرت امیر	۳۹۵	در فضیلت مسجد بزرگ کوفه

بقیه فهرست جلد دومین کتاب منتخب مفاتیح الجنان

صفحه	عنوان	در اعمال مسجد کوفه	۳۹۶
۴۶۶	در زیارت هاشم بن عروه	در وقت داخل شدن مسجد کوفه	۳۹۷
۴۶۹	در اعمال مسجد سهله	در اعمال ستون چهارم	۴۰۲
۴۱۳	در ثواب زیارت حضرت سید الشهدا	در اعمال دکه القضا	۴۰۷
۴۱۵	در ادبیکه باید از مراجعات کند	در اعمال بیت الطشت	۴۰۹
۴۱۷	در زیارت حضرت سید الشهدا	در بیابان نماز و دعا در مسجد کوفه	۴۱۱
۴۹۳	زیارت وارث	در اعمال ستون هفتم	۴۱۲
۵۰۵	زیارت حضرت ابو الفضل	در اعمال ستون پنجم	۴۲۴
۵۱۹	در زیارت عاشورا	در اعمال ستون سوم	۴۲۷
۵۳۳	در فضیلت زیارت کاظمین	در اعمال باب الفرج	۴۳۲
۵۳۵	زیارت مخصوص موسی بن جعفر	نماز حاجت در مسجد کوفه	۴۳۳
۵۴۸	زیارت مخصوص امام محمد تقی	در اعمال محراب حضرت امیر المؤمنین	۴۴۳
۵۵۱	زیارت مشترکه کاظمین	در مناجات حضرت امیر	۴۴۵
۵۵۵	در زیارت حضرت امام رضا	در اعمال دکه حضرت صادق	۴۵۴
۵۷۳	زیارت ائمه ستمین دای	در زیارت مسلم بن عقیل	۴۵۶

تقیه فہرست جلد دوم متن کتاب منتخب مفاتیح الجنان

صفحہ	عنوان	صفحہ	عنوان
۵۷۳	زیارت امام علی النقی	۴۴۷	زیارت حضرت عبدالعظیم
۵۹۰	زیارت امام حسن عسکری	۴۵۴	زیارت امامزادہ حمزہ
۶۱۰	زیارت والدہ حضرت حجۃ نرجس خاتون	۴۵۶	زیارت قبور مومنین
۶۱۱	زیارت حکیمہ خاتون	۴۵۹	حدیث شریف کساء
۶۲۶	زیارت حضرت عجل اللہ فرجه		باترجمہ فارسی
۶۳۱	چند دعای توسل		
۶۳۵	دعای فرج حضرت حجۃ		
۶۳۶	دعای استغاثہ بخصرت حجۃ		
۶۴۱	زیارت حضرت معصومہ		

فہرست حاشیہ کتاب منتخب مفاتیح الجنان جلد اول

صفحہ	عنوان	صفحہ	عنوان
۲	تقیبات مشترکہ	۱۳	تقیب نماز مغرب
۸	تقیب نماز ظہر	۱۵	نماز غفیلہ
۱۱	تقیب نماز عصر	۱۹	تقیب نماز عشا

فهرست حاشیه کتاب منتخب مفاتیح الجنان جلد اول

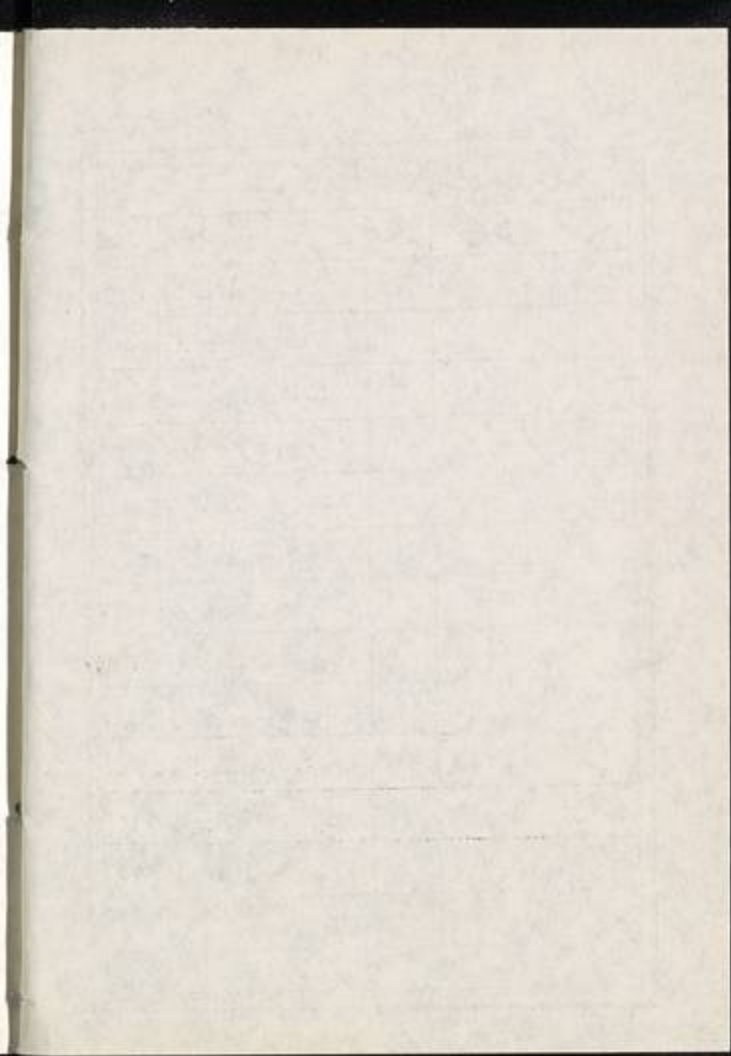
صفحه	عنوان	صفحه	عنوان
۲۳	تعقب نماز صبح	۲۲۹	دعای وقت مطالعه
۲۵	دعاهای آیام هفته	۲۵۳	دعای ملاقات حضرت علی
۷۲	نماز حضرت حجة	۲۵۵	دعای دیدن اهل بلا
۸۴	نماز جعفر طیار	۲۵۷	دعای پسر شکر گل زنان
۹۳	نماز حاجت	۲۵۹	دعای عقیقه
۹۷	دعای جوشن کبیر	۲۶۲	اداب عقیقه
۲۰۷	ذکر خاص سوره آیات	۲۶۵	احکام عقیقه
۲۴۷	اعمال وقت خواب		
۲۴۸	دعای پیش از مطالعه		

فهرست حاشیه کتاب منتخب مفاتیح الجنان جلد دوم

صفحه	عنوان	صفحه	عنوان
۲۸۲	در اذعیه و اداب اموات	۲۹۶	عهد نامه میت
۲۸۴	اداب اموات	۳۱۴	اداب وقت احتضار
۳۰۱	اداب وصیت	۳۱۷	در کفن و دفن میت

فهرست حاشیه کتاب منتخب مفلح جلد دوم

صفحه	عنوان	صفحه	عنوان
	۳۳۱		اداب نماز میت
	۳۵۰		در تبیع جنازه
	۳۶۲		اداب دیدن میت
	۳۶۴		در تبریع جنازه
	۳۶۶		در اداب دفن میت
	۳۹۲		در تلقین میت
	۳۹۴		در فضیلت نماز شب
	۴۳۲		در اوقیه صبح و مساء
	۴۹۲		و عاهای ساعات روز
	۵۳۵		در اوقیه هر روز
	۵۸۰		در اداب استخاره
	۵۹۵		در سجده شکر



جلد اول

منتخب مفاتیح الجنان

تالیف

مرحوم حاج شیخ عباس قمی طاب ثراه

بانتزیم فارسی

شامل

از عید ارباب اعمال فاه مبارک رمضان

تهران

بازار مین اکبرین - جلوسازها

کتابفروشی

حاج محمد حسن علی

خاستان

بیت علیا بیرون

پشت

جلد اول
منتخب مفاتیح الجنان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ خداوند بخشنده مهربان

لَيْسَ وَالْفُرْقَانِ الْحَكِيمِ إِنَّكَ لَمِنَ

ستم بقرآن عقل بر حکمت بدرستی که هرگز گمراه

الْمُرْسَلِينَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

فرستادگان بر راه راست

فَنَزَّلْنَا الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا

از تو فرستادیم غالب مهربان تا بترسانی کردیم میرا از آنچه

أَنْذَرْنَا بِهِمْ فَمَهُمُ غَافِلُونَ لَفَدَحُوا

ترسانند و شد بدان آنها پس آنها غافلاند بجهنم سخن

الْقَوْلَ عَلَىٰ كَثِيرٍ مَّهُمُ لَا يُؤْمِنُونَ إِنَّا

ثابت شد بر اکثر آنان پس آنها ایمان نیاوردند ما

تعیینات مشرکه
بعد از نماز صبح
فرضیه و کتب

لا اله الا الله
الله الهنا و الهنا
و نحن له نؤمن
لا اله الا الله
ولا نعبد الا الله
مخلصين له الدين
و لو كن المشركون
لا اله الا الله
و ربنا انت
البارئ

سورۃ مبارکہ پس

بِعَقِبِهَا شَرِكَةٌ
(۳۱)

جَعَلْنَا فِيْ اَعْنَافِهِمْ اَغْلًا لَّا فِىْهِ اِلٰى

قرار دادیم بر گردنهایشان غلها پس آن تا

الَادْفَانِ فَمَا هُمْ مَّقْحُوْنَ وَجَعَلْنَا مِنْ

دقنهات پس آنان بر سر اکنده گانند و قرار دادیم از

بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًا

میان دستهایشان سدّی و از پشت سرشان سدّی

فَاَعْسَيْنَاهُمْ فَمَا لَهُمْ لَابْصِيْرٌ وَّ سَوَاءٌ

پدید کشیدیم آنانرا ز پرده پس آنان نمی بینند و برابر است

عَلَيْهِمْ اَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَّا

بر آنان بسته سانی آنان را یا نترسانی آنان

يُؤْمِنُوْنَ اِئْتَمَسْتُمْ مِّنْ اَتْبَعِ الذِّكْرَ

بیکرند جز اینست که میترسانی کسرا که پیرو خوان است

وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِرَحْمٰتِنَا

و ترسد از خدای مهربان در نهان پس خبر ده او را با رحمت

وَاجْرُؤْكُمْ ۗ اِنَّا نَحْنُ نَحْيِي الْمَوْتِى و

و برادش خوب ما زنده میسازیم مردگان را و

الْاَوْلٰىنَ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ فَصَدُّوْهُ
اَجْرًا وَعَدُوٌّ
عَبْدٌ وَّ اَعْرَابِيٌّ
فَضَلَّ
فَلَمَّا لَمَسْنَا
نَحْيِيْ وَنَحْيِيْ
وَهُوَ حَيٌّ
بِدَةِ الْغَيْبِ

نَكِبْتُ مَا فَدَّ مُوَاوَاثًا لَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ

می‌نویسیم آنچه را از پیش فرستاده اند و اثرناش را و همه چیز

أَخْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ وَاصْرَبْ

ضبط کردیم در مقتدای بیان کننده و برن

لَهُمْ مَثَلًا لِّصِحَابِ الْقُرْبَىٰ إِذْ جَاءَهَا

برایشان مثل اصحاب قریه هنگامی آمدند آنها

الْمُرْسَلُونَ إِذِ ارْتَسَلْنَا إِلَيْهِمْ لِيُحْكِمُوا

فرستادگان وقتی که فرستادیم بر آنها دو اس

فَكَذَّبُوهُمَا فَعَبَّوْا بِثَالِثٍ فَقَالُوا

پس کذب کردند آنها را قوی کردند بعد بسومی پس گفتند

إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ قَالُوا مَا آتَيْنَا إِلَّا

ما برای شما فرستادگایم گفتند شما بیست عمر

بَشَرٌ مِّثْلَنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِن شَيْءٍ

بشر مانند ما و فرود نفرستاده خدای بخشنده چیزی را

إِن أَنْتُمْ إِلَّا لَكَذِبُونَ قَالُوا رَبَّنَا

بیست شما مگر اینکه دروغ می‌گویید گفتند خدای ما

وَقَوْلِي كُلِّ شَيْءٍ
«دینی بکنی»
الْحَوْلِيُّ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ بَوَالِغِ الْحَمْدِ
وَأَيْضًا عَلَىٰ مَنْ تَضَلَّكَ
وَأَنْزَلَ عَلَىٰ مَنْ تَضَلَّكَ
بِحَاجَتِكَ

سورة مائدة

تعبیرات مشرکی
(۵)

يَعْلَمُ اِنَّا اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ وَمَا عَلَيْنَا

بسد اند که مابوی شما فرستادگانیم و نیست بر ما

اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ فَاَلَوْ اِنَّا فَطَرْنَا

تو رسانیدن آشکار گفتند ما قال بدگریمتم

بَكُمْ لَنْ لَمْ نُنْفِقُوا لَكُمْ مِنْكُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ

بشما اگر ما از نایستادید هر آینه نگریمیم شما را و منی کند

مِثَاعَذَابِ اِلَيْهِمْ فَاَلَوْ اِطَاعُوْكُمْ مَعَكُمْ

شما را ازنا عذاب دروناک گفتند قال بد شما با شما است

اِنَّ ذِكْرَكُمْ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ وَ

آنها بند داده شدید بلکه شما بید ابراف کنندگان و

جَاءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ يُّبْعِ

آمد از دورترین جای آن شهر مردی که میشتاف

فَاَنْ يُّاْفُوْرًا يُّبْعُوْا الْمُرْسَلِيْنَ اِنْجُوا

گفت ای قوم پیروی کنید فرستادگان را پیروی کنید

مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ اِجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

آزما که می خواهد از شما مزی و آمان بدارند بافکارند

لا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَعْفُفٌ
وَتُؤْتِيْ كُلَّهَا جَمِيْعًا
فَاِنَّهٗ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ
كُلَّهَا جَمِيْعًا اِلَّا اَنْتَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
مِنْ كُلِّ خَيْرٍ حَاطَبِيْهِ
مِنْ كُلِّ شَرٍّ حَاطَبِيْهِ
عَلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَسْئَلُكَ

عَاقِبَاتِكُمْ فِي أُمُورِي كُلِّهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ خَيْرِي الدُّنْيَا وَقَدِيرِ الْآخِرَةِ يَا عَزِيزُ الَّذِي لَا يَأْتِيهِ الْمُنْجِمُونَ
وَسُؤَسُوءِ مَا كَانُوا يَلْبَسُونَ
تَعْقِبَاتِكُمْ (ع)

وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَ

دجیت مرا که پدید آور مرا و

إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ءَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ

بوی او باز گرداننده بشوید که بجزم از غیر او

الِهَةَ إِنْ يُرِدِ الرَّحْمَنُ بُضِي لَئِن لَعَنَ

خدای اگر اراده کند مرا خدای بخشنده گزندگی کفایت بخند

عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُفِذُونَ

از من درخواست شان چیزها و نه را نسندم

إِنِّي إِذْ أَلْفَى ضَلَالٍ مُبِينٍ إِنِّي

بدرستی که منم آنگاه در گمراهی آشکار بدرستی که من

أَمِنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ قِيلَ ادْخُلِ

کردیدم پروردگار شما را بشنوید از من گفته شد داخل شو

الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ

در بهشت گفت ای کاش قوم من آگاهی می یافتند

بِمَا عَفَرْتُ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمَكْرُوهِ

باینکه آمرزید مرا پروردگارم و قرار داد مرا از گرامیان

سورة مائده

تعبیر مشرک
(۷)

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ

و فرود نفرستادیم ما بر قومش از بعد او لشکری

مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا

از آسمان و نبودیم فرود فرستادگان نبود جز

صِيحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ يَا

فریادی واحد یا پس آنها بودند امیر دکان ترک ای

حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ

در حق بر بندگان نیاید بر آن فرستاده ای

إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ

جز آنکه بودند استهزای کردند آیا ندیدند که بسوار

أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَهُمْ

بناک کردیم پیش از آنان از قریب که ایشان بوی

لَا يَرْجِعُونَ وَإِنْ كُلُّ لَنَا جَمِيعٌ لَدُنَّا

اینان بر میگردند و نیستند همه مگر گرد آورده شدیم کلی در نزد ما

مُخَضَّرُونَ وَآيَةٌ لَهُمْ الْأَرْضُ لَمِينَةٌ

حاضر شدگان و نشانه است مر آنها را زمین مرده

وَمِنْ تَنْزِيلِ الْأَوْجَاعِ كُلِّهَا
وَمِنْ تَنْزِيلِ كُلِّ آيَةٍ أَنْتُمْ
أَخَذْتُمْ بِصَبْرٍ إِنْ
رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
وَلَا تَقُولُوا لِمَا كُنَّا
بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
عَلَى الْحَيْثُ الَّذِي لَا يَمُوتُ
وَأَحْمَدُ قَلْبَهُ الَّذِي لَا
يَمُوتُ وَلَا يَلْمَأُ

تَعْقِبْنَا رَظْمٌ

(۸)

سُوءٌ مَبَالِغٌ

وَلَمَّا كَانَتْ لَيْلٌ شَبِيحَةٌ
فِي الْمَلِكِ وَلَمَّا كَانَتْ لَيْلٌ
وَلَيْ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَثِيرٌ
تَعْقِبْنَا رَظْمٌ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
تَعْقِبْنَا رَظْمٌ

أَخْبَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ

که زنده گردانیدیم آنرا و هر دو آن در آن دانند پس از آن

يَا كَلُونَ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَابٍ مُنْجِلٍ

بمخزنند و قرار دادیم در آن باغمانی از حرما

وَأَعْنَابٍ وَفَجْرٍ نَافٍ مِّنَ الْعُورِ

و انجور را و در آن گردانیدیم در آن از چشمه ها

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ

تا بمخزنند از میوه آن و ساخت آنرا دستهایشان

أَفَلَا يَشْكُرُونَ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ

آنها پس شکر نمی کنند پاکست آنکه آفریننده

الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا مِمَّا تُثَبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ

اصناف را تماما از آنچه بیرون بماند زمین و از

أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ وَآيَةٌ لَهُمْ

خود را نشان و از آنچه میدانند و آیه ای است برای

اللَّيْلِ تَنْزِلُ مِنْهُ النَّهَارُ فَإِذَا هُم

شب که هر دو آن در آن روز را پس آنکه آسمان

سوره مبارکه بقره

تفسیر نماز ظهر
(۹)

مُظِلُّونَ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا

در تارکینند و آفتاب میریزد برای جای قرار خود

ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ وَالْقَمَرَ

اینست قرار دادن خدای غالب و دانای و ماه

فَدَرَّاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ

قرار دادیم او را منزلهای تا باز گردد چون چوب خوشه چرخه

الْقَدِيمِ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ

گفتند نه آفتاب میزد آرزای اینکه

تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهْرِ

در یابد ماه را و نه شب پیش از روز است

وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَنْبَجُونَ وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَا

و هر یک در گردونی آمد و رفت دارند و آیت مرا ایشانرا که

حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْهُونِ

بار کردیم فرزندان ایشان را در کشتی پر شده

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ

و آفریدیم برای آنان از مانند آنچه سوار میشوند

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَنِيُّ
مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَ
عَفَا عَنَّا مَغْفِرَاتِكَ وَ
الْغَنِيَّةُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
التَّالِفَةُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
اللَّهُمَّ لَا تَلْعَلْ لِي تَبَا
إِلَّا عَفْوَةً وَلَا لِي عِقَابٌ
إِلَّا رَحْمَةً وَلَا لِي نَجَاتٌ
إِلَّا بِكَ

سُوْرَةُ الْمَائِدَةِ

وَإِنْ لَشَأْنُغْرَقْتُمْ فَلَا صَبِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ

و اگر بخواهیم غرق کردیم آنها را پس نیست فریاد کسی آنها را در

يُنْقَذُونَ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمُنَافَعًا لِي

آنان خلاص میشوند مگر رحمتی از ما و بهیستی تا

حِينَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ

و وقتی و چون گفته شود مراقب آنرا که بر بیزید از آنچه میان

أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ وَ

دستهای شماست و آنچه پس پشت شماست شاید شمارم کرده شوید و

مَا نَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا

ببینید آنرا از آیهی از آیههای پروردگارشان مگر

كَأَنوَاعِهَا مُعْرِضِينَ وَإِذْ أَلْهَمُوا

باشد از آن روی گردانندگان و وقتی که آنها را مطلع کند

مِيمًا رِزْقِكُمْ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ

از آنچه خدا روزی که در شما گفشد آنانکه کافر شدند بآنانکه

أَمْسُوا أَنْظِعْ مِنْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ

ایمان آوردند آیا اطعم کنیم کسی را که خدا بخوات جزوای و از

تفسیر تبارک
و لا صبح لهم و لا هم
نقذون الا رحمة منا و منافعا لي
حين و اذا قيل لهم اتقوا ما بين
ايديكم و ما خلفكم لعلكم
يرحمون و
ما ناتيهم من آية من آيات
ربهم الا
كأنواعها معرضين و
اذ ألهموا
ميمًا رزقكم الله قال الذين
كفروا للذين
أمسوا أنظع من لو شاء
الله أطعمه إن

تفسیر تبارک

سوره مبارکه البقره

تعبیرات معنی
(۱۱)

أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ وَيَقُولُونَ مَتَى

یستید شما مگر در گمراهی آشکار و میگویند کی باشد

هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ مَا

این وعده اگر شما راستگو باشید

يَنْظُرُونَ إِلَّا صِخْرَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَ

انتظار میبرند مگر فریادی واحد را که خواهد گرفت ایشانرا

هُمْ يَخْشَوْنَ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ وَلَا إِلَىٰ

و آنها در شمنی کرده باشند پس نتوانند در بسوی

أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ وَيَفْجُ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ

اهل شان بر میگردند پس دیده شد در صور بین نگاه آنان

مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ قَالُوا

از قبرها بسوی پروردگارشان میشتابند گفتند

يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْجِدٍ نَاهِذًا مَّا

ای دوی بر ما که برای سخت ما را از خوابگاهایمان ایست آنچه

وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ إِنْ

وعده داد خدا می بخشنده و راست گفتند فرستادگان

استغفر الله الذی لا
الذی لا یغفر الذنوب
الذین القیم ذوالجلال
والاکرام واسئله ان
یتوب علی قریبه عبید
ذلیل خاضع فقیه
بائس مملکین و متکین
لا یتملک کیفی
تفصیلاً

توضیحات
در این سوره

والا صراطا ولا ملتونا و
لا نجوة ولا نورا
بسم الله الرحمن الرحيم
اللهم اني اعوذ بك
من نفسي لا تشعروني
قلوب لا تعلمون ومن علم
لا ينفع ومن صلوة
لا ترفع ومن دعا
لا يسمع اللهم

كَانَتْ إِلَّا صِحَّةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ

نمانند مگر فریادی واحد پس آنگاه ایشانند

جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُخَضَّرُونَ فَالْيَوْمَ لَا نَظْمَ

همگی نزد ما حاضر شده گان پس امروز ستم کرده بشود

نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُجْرَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ

نفسی را چیزی جز آنی و جز داده میشوید مگر جز آنچه هستید

تَعْمَلُونَ إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي

کمی هستند بدرستی که اهل بهشت در آرزوندند

شُغُلٍ فَكَاهُونَ لَهُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي

کارشادی گمان ایشان و جنتهایشان در

ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِئُونَ لَهُمْ فِيهَا

سایه بر سریرها تکیه کنند گان آنها در آنجا

فَأَكِمَّةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ سَلَامًا قَوْلًا

در آن بیوه و مرایش نراست آنچه خواہش میکند سلام گفتنی

مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ وَأَمَّا زُورُ الْيَوْمِ أَهْلِهَا

از پروردگار مهربانان و جدا شوید امروز ای

سُوْرَةُ الْمَائِدَةِ

تُعْقِبُنَا زَمْعَرِبَ
(۱۳)

الْمُجْرِمُونَ الْمَآءِمَهُدِ الْبِكْرُ يَا بَنِي دَم

کمن همکاران آیا میان فرستاد بوی شما ای فرزندان

أَنْ لَا تَعْبُدُوا وَالشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ

اینکه پرستید شیطان را بدرستی که او بشما دشمن

مُبِينٌ وَإِنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ

آشکاره و اینکه پرستید مرا این است راه

مُسْتَقِيمٌ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا

راست و بجهت گمراه کرد از شما صفتی بسیار

أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي

ایا پس نبودید که دریا بید بقل اینست جهنمی که

كُنْتُمْ تُوعَدُونَ اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا

نوید وعده داده میشدید بجشده حرارتش را امروز با آنچه

كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ

نوید کفر میوزیدید امروز هر می گذاریم بر دهانهاشان

وَنُكَلِّمُنَا أَيْدِيَهُمْ وَسَوْفَ يُعْرَفُونَ

و سخن میگویند با دستهاشان و گواهی میدهد به باهاشان تا آنچه

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ التَّوْبَةَ
بَعْدَ الْعُسْرِ وَالْفَجْرِ بَعْدَ
الْآثِمِ وَالزُّلْمِ بَعْدَ
الْكَرْبِ وَالنَّجْوَى بَعْدَ
الضَّرْرِ وَاللَّهُمَّ مَا بَيْنَا مِنْ
الْبَيْنِ وَاللَّهُمَّ مَا بَيْنَنَا مِنْ
الْبَيْنِ وَاللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ تَعْلَمُ قَلْبِي لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ اسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
تُعْقِبُنَا زَمْعَرِبَ

سورة مائدة

تفسیر نظامی
(۱۵)

أُولَئِكَ وَأَنَا خَلَفْنَا مَا عَمِلْتَ إِبْدِينَا

وَا نَدیدند مَا آنسہ بیہم از آنچه ساخت دستہای ما

أَنعَامًا فَمَنْ لَهَا مَا لِكُونٍ وَذَلَّلْنَاهَا

شتر و گاو و گوسفند پس ایشانند عمار آنها را ما لکان درام گردانیدیم

لَهُمْ فِيهَا رِكَوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ وَ

بر آنکس پس از آنهاست مرکبشان و از آنها می خوردند و

لَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَسَارِبُ أَفْلا يَشْكُرُونَ

آنہا راست از آنها سودا و آسایش میدیند پس آیا شکر می کنند

وَإِخْتِذُوا مِن دُونِ اللَّهِ إِلَهًا لَّعَلَّهُمْ

و گرفتند از غیر خدا آئینان شاید آنها

يُبْصِرُونَ لِأَيُّهَا يَنْصُرُهُمْ وَهَمَّ

یاری کرده شوند یعنی تو آنسہ یاری کردن آنها را

لَهُمْ جُنْدٌ مُّخْتَصِرُونَ فَلَا يَحْزَنُونَ

و ایشان را سپاہی است مختصشان پس نباید که اندوختن سازند

فَوَلِّهِمْ إنا نعلم ما يُسِرُّونَ وَمَا

ترا گفتند ایشان بدستیکه ما میدانیم آنچه را مخفی میدارند و آنچه را

تفسیر نظامی و آیت
الْبَلَاءِ وَنَجْوَى مَا بَيْنَ
نماز مغرب و عشاء نماز
غضبه در اوان دور کعبه
در کعبه اول بعد از نماز
نجاتی و التوب
از ذنب مضایب
ظلال آن لکن تقلید
علیه

تَعْقِبْنَا وَمَعْرَبٌ
(ع ۱)

سَوْءٌ مَّا كُنْتُمْ

يُعْلِنُونَ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُم مِّن نَّفْسِهِ

ظاهراً می‌دانند آیا ندید انسان ما آفریدیم او را از منی

فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ وَضَرَبَ لَنَا

پس نگاه او خصومت کننده است آشکار و زد برای ما

مَثَلًا وَلِيَّي خَلَقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ

مثلی و فراموش کرد آفرینش را گفت بد کسی زنده کند استخوانها

وَهِيَ رَمِيمٌ فَلْيُحْيِهَا الَّذِي أَنشَأَهَا

و آن پر سیده است بگو زنده می کند آنرا کسیکه آفرید آن را

أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ الَّذِي

اولین بار و او بهر خلقی داناست کسیکه

جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا

قرار داد برای شما از درخت سبز آتش پس

أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ أَوَلَيْسَ أَلَدِي

شما از آن می آید و زید آیا نیست آنکه

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِفَادِرٍ عَلِيٍّ

آفرید آسمانها و زمین را تا درود خواند

مناذی فی الظلمات
ان لا اله الا انت
بمجانك ان كنت من
الظلمين فاستجب اليه
و استجب من العباد
كذلك يحيي الموتين
و در دعوت دعوت بعد
ان بعد بخوانی و قند
مفاتيح الغيب

سُوْرَةُ مَبَاكِرِ الرَّحْمٰنِ

تطبیحاً از مغرب
(۱۷)

اَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلِيٍّ وَهُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيْمُ

آنکه آفریند مثل شان را بلی اوست آفریننده داننا

اِنَّمَا اَمْرُهُ اِذَا اَرَادَ شَيْئًا اَنْ يَقُوْلَ لَكَنُ

جز این نیست امرش چون خواهد چیزی را اینکه بگوید شو

فَيَكُوْنُ فَيُبْحَثُ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوْتُهُ

پس بشود پس پاک بودن است دامن آنکه را در دست اوست

كُلُّ شَيْءٍ وَّ سُوْرَةُ الرَّحْمٰنِ اِلَيْهِ يَرْجُوْنَ

پادشاهی هر چیزی بوی او بر می گردند

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بسم خداي بخشنده مهربان

الرَّحْمٰنُ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ خَلَقَ الْاِنْسَانَ

خداي بخشنده آموخت قرآن را آفرید انسان را

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

یاد داد او را بیان آفتاب و ماه بخشاند

وَالنَّجْمُ وَالتَّبَعُ نَبْجِدَانِ وَالتَّمَارُ مَعْهَا

و ستاره و درخت بگردد می کنند و آسمان را بلند کرد

لا يَعْلَمُهَا الْاَشْرَارُ
لَا يَعْلَمُهَا التَّوْبَةُ وَالنَّجْوَى
مَا تَنْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ
اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا تَجْبَا
فِي ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ
وَلَا تَطْبِىءُ وَلَا يَابِسُ
اِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِيْنٍ
پس دستها را بقبول
و مبدء ارضی و
میکوید

سُوْرَةُ الْمَبَاكِرِ الرَّحْمٰنِ

وَوَضَعَ الْمِيزَانَ
و قرار داد میزان را که تعدی نکنید در سنجیدن

وَأَفِيضُوا
و برآ دارید سنجیدن را بعدل و کم نکنید

وَالْمِيزَانَ
سنجیدن را و زمین را کسرت و برای مردمان

فِيهَا فَآيَاهُ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ
در آن است میوه و درخت جنای خوشه خلخلاف دار و

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ فَبِيكُم
دان و صاحب برگ و بوی خوش پس کدام

الْآءِ وَبِكَمَا نَكَذِبَانِ خَلَقَ الْإِنْسَانَ
نعمتهای پروردگار تا ترا نکذب می کند آفرید انسان را

مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ وَخَلَقَ الْجَانَّ
از گل خشکیده مانند سفال بخت و خلق کرد جن را

مِنْ مَائِجٍ مِنْ نَارٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ
از شعله ای دودی از آتش پس کدام نعمتهای پروردگار تا ترا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَفَاحِشِ
الغيبِ التي لا يعلمها إلا
أنك أن تفتلي - واليه
والله وإن فعل بي
كذا وكذا ويجايب
كله طاب ذكركم بكفي
بني بكفي اللهم
أنك و...

از شعله ای دودی از آتش پس کدام نعمتهای پروردگار تا ترا

سورة مبالدا الرحمن

تغصیب غدا و عشاء
(۱۹)

نُكِدْ بَانَ رَبِّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبِّ الْمَغْرِبَيْنِ

نکذیب میکنند پروردگار دو مشرق و پروردگار دو مغرب

مَبَايِ الْاَآءِ رَبِّكُمَا نُكِدْ بَانَ مَرْجِ الْجَزْنِ

پس که ایست از نعمتهای پروردگارتان از نکذیب میکنند روان کرد دو دریا

يَلْبَغِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ

که بهم برسند میانشان حاجبی است که بهم نیاردنی میکنند

مَبَايِ الْاَآءِ رَبِّكُمَا نُكِدْ بَانَ مَخْرُجٍ مِنْهُمَا

پس که ایست از نعمتهای پروردگارتان از نکذیب میکنند بیرون آید از آنجا

الْوَلْوُؤُ وَالْمَرْجَانُ مَبَايِ الْاَآءِ رَبِّكُمَا

لؤلؤ و مرجان پس که ایست از نعمتهای پروردگارتان

نُكِدْ بَانَ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ

نکذیب میکنند و مردود است کشتیهای روزه در دریا

كَالْاَغْلَامِ مَبَايِ الْاَآءِ رَبِّكُمَا نُكِدْ بَانَ

چون کوهها پس که ایست از نعمتهای پروردگارتان از نکذیب میکنند

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَيَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ

هر کس که در آن است فناست و پاینده است ذات پروردگارتان

فَغَيْبِي وَالْفَاوِدُ عَلَيَّ
طَلِبِي لَعَلَّمْ حَاجِبِي
فَأَسْتَلِكُ حَيْثُ تُخَيَّرُ
وَأَعْلَمُ
إِلَى عِلْبَةِ وَعَلِيمُ
التَّوَكُّلُ الْفَضِيلَةُ
طَلِبُ
وَأَحْبَبُ خُودِي
بِأُودِدِ اسْتَأْتَمُّ
تَغْصِبُكَ وَعْشَاءُ
الْاَلَامُ

لَقَدْ نَجَّاهُ
(۲۰)
سُوْرَةُ الْمَائِدَةِ الرَّحْمٰنِ

ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ فَبِآيِ الْاٰءِ

صاحب بزرگواری و جنان است پس بگو ایست از نعمتهای

رَبِّكُمْ اَنْكِدَّ بَانَ يَسْئَلُهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ

پروردگارتان که گزیب می کنید سوال میکند از او هر که در آسمانها

وَالْاَرْضِ كُلُّ نَوْمٍ هُوَ فِي شَانِ فَبِآيِ

دو زمین هر روز کار می است پس که ایست

الْاٰءِ رَبِّكُمْ اَنْكِدَّ بَانَ سَفَرَعُ لَكُمْ اٰتِهٖ

از نعمتهای پروردگارتان را که گزیب می کنید زود است که هر روز از نعمتهای

الْتَفْلَانِ فَبِآيِ الْاٰءِ رَبِّكُمْ اَنْكِدَّ بَانَ

دو گرانمایه نوع پس که ایست از نعمتهای پروردگارتان را که گزیب می کنید

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنْ اَسْطَعْتُمْ

ای گروه جن و انس اگر توانستید

اَنْ تَنْقُذُوْا مِنْ اَفْطَارِ السَّمٰوٰتِ وَ

که بجزرید بیرون از اطراف آسمانها و

الْاَرْضِ فَاَنْقُذُوا وَالْاَنْقُذُونَ الْاٰثِمِ

زیمن پس بیرون دهید نتوانید بیرون روید مگر

وَأَيْتُمَا اَطْلَبُهُ يَخْطُبَانِ
فَبِآيِ الْاٰءِ الْبِلَادَانَ
فَاَنْقُذُوا الْاَنَا اَطْلَبُهُ كَمَا
تَجِبَانِ لَا اَدِيْ اَنْفِ
تَهْلِي هُوَ اَمَّ فِي جَهْلِ
اَمَّ فِي اَرْضِي اَمَّ فِي

سوره مبارک مبین

تفسیر زعشاه
(۲۱)

يُسْطَٰنِ فَبِآيِ الْاِءِ رَبِّكَ اَنكِدْ بَانَ

بسطط
هس که ايسک از نعمتهای پروردگار تا ترا تکثير بکنند

يُرْسَلْ عَلَيْكَ شَوَاطِئُ مِّنْ نَّارٍ وَنَحَّاسٌ

فرستاده شود بر من شعله های از آتش دس که اخته

فَلَا تَنْصِرَانِ فَبِآيِ الْاِءِ رَبِّكَ اَنكِدْ بَانَ

هس ياری کرده نمی شويد هس که ايسک از نعمتهای پروردگار تا ترا تکثير بکنند

فَاِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً

هس چونکه چاک شود آسمان هس شود گلگون

كَالْدِهَانِ فَبِآيِ الْاِءِ رَبِّكَ اَنكِدْ بَانَ

مثل روغن زيرت هس که ايسک از نعمتهای پروردگار تا ترا تکثير بکنند

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْئَلُ عَنْ ذَنْبِهِ اِنْسٌ وَّ

هس در آنروز پرسيده نشود از گنايش انسي و

لَا جَانٌّ فَبِآيِ الْاِءِ رَبِّكَ اَنكِدْ بَانَ

نه جنی هس که ايسک از نعمتهای پروردگار تا ترا تکثير بکنند

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ لِبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

شان خسته ميشوند گنایي بکاران بيقانه شان هس گرفته ميشوند

سَمَاءِ اَمْرٍ مِّنْ اَمْرِ اَمْرٍ
وَعَلَىٰ يَدَيْكَ مِنْ وَا مِنْ
قَبْلِ مَنْ وَقَدَعَلْتُ
اَنَّ عَلَيْهِ عِنْدَكَ
وَأَسْبَابُ بَيْدِكَ وَ
اِنَّ الَّذِي تَقْتُمُهُ
بَلَطْفِكَ وَتَسْبُحُهُ
بِرَحْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ
عَلَىٰ

سورة مائدة الرحمن

تفسیر از صبح (۲۳)

تَكْذِبَانَ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ رَوْحَانٍ

تکذیب میکنند در آن دو از هر میوه دو نوع است

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ مُنْكَبِهِينَ

پس کدام یک از نعمت‌های پروردگارتانرا تکذیب میکنند نمیکشید

عَلَىٰ فُرَشٍ بَطَّانَتُهُمَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَ

بر فرش‌هاییکه آستر آنها از دریای طبر است و

جَنَّاتٍ الْجَنَّةِ هُنَّ دَانٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

میوه چیدن دو بهشت نزدیک است پس کدام یک از نعمت‌های پروردگارتانرا

تَكْذِبَانَ فِيهِنَّ فَاصِرَاتُ الْظَرْفِ

تکذیب میکنند در آنهاست فرداشسته چشمان

لَمْ تَنْظُرِيهِنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ فَبِأَيِّ

که من ننگرد آنها را انسانی پیش از آنها و نه جنی پس که هر یک

الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ كَأَنَّهُمْ لِبَاقُوتِ

از نعمت‌های پروردگارتانرا تکذیب میکنند گویی آنها باقوت

وَالْمَرْجَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

در جاشند پس کدام یک از نعمت‌های پروردگارتانرا تکذیب میکنند

وَاللهُ وَجَدَ عَلَىٰ عَنقِكَ
فَفَضَّلَكَ إِنَّا كُنَّا ذَوِي
عَقْلٍ
تَفْصِيْلًا مَجْمُوعًا
أَجْمَعُ اللَّامِ
بِيَدِي مَا مَكَاتُ النَّبِيِّ
لَا يَطَّأُونَ وَلَا يَاجُونَ
مِنْ سَبْرِ كُلِّ غَاثٍ
ظَارِفٍ مِنْ سَابِرٍ
خَلَقْتَ

سورة مائدة الرحمن

تفسیر جامع
(۲۴)

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ

آیا باشد پاداش نیکی کاری جز نیکی کاری

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ وَمِنْ

پس که ام یک از نعمتهای پروردگارتانرا نکند زب میکند و از

دُوهُمَا جَنَّاتٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

آن دوتا دو بهشت است پس که ام یک از نعمتهای پروردگارتانرا

تُكَذِّبَانِ مُذْهَبَتَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ

نکند زب می کند هر دو برسیماهی زنده پس که ام یک از نعمتهای

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَنْظُرَانِ

پروردگارتانرا نکند زب میکند در آن دوتا دو چشم است هر دو روشنند

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِمَا

پس که ام یک از نعمتهای پروردگارتانرا نکند زب میکند در آن دوتا

فَايَهُنَّ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ فَبِأَيِّ آلَاءِ

میوه و خرم و انار است پس که ام یک از نعمتهای

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَابٌ

پروردگارتانرا نکند زب میکند در آنهاست زان خوب و نیکی

وَمَا ظَلَمْنَا مِنْ ظُلْمٍ
الضاميات والتا طين
في الجنة من كل ثمرة
يلباس ساغية ولاء
اهل بيت نبيك
مختصا من كل فصيل
الى ابدية عذاب
صديق الاخلاص
في الاعراف بهم
والمشك

سوره المبتکر الوفا

تعقیبات صحیح (۲۵)

بجای آنکه مؤمنان
تعلق بهم و معام
اولی
و غیر هم و بیم
من و التوا و اجانب
من جانب اعدای
اللهم بهم من
تکل ما اتفیه با عظیم
حجرت الاعادی
غنی بدیع التوا
و

مَبَیِّاتِ الْاِءْرِبِكَا تَكْذِبَانِ حُرُومٍ مَّقْصُورَا

بس که ام یک از نعمتهای پروردگارتا زانکه زب می کند حرمان پروردگارت

فِي الْخِيَامِ مَبَیِّاتِ الْاِءْرِبِكَا تَكْذِبَانِ

در خیمه ؛ بس که ام یک از نعمتهای پروردگارتا زانکه زب می کند

لَمْ يَطِئْتُهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ قِبَا تَهُ

هرگز من نکرده اند ا انسانی پیش از ایشان و نه جنی بس که ام یک

الْاِءْرِبِكَا تَكْذِبَانِ مُتَكِبِينَ عَلٰی زُفْرٍ

از نعمتهای پروردگارتا زانکه زب می کند تیکه زنده گان بر باشهای

خَضِرًا وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ مَبَیِّاتِ الْاِءْرِبِكَا

سبز و بساط یعنی خوب بس که ام یک از نعمتهای

وَبِكَا تَكْذِبَانِ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ

پروردگارتا زانکه زب می کند افزون آمد نام پروردگارت

ذِي الْجَلَالِ سُوْرَةُ الْوَفَاةِ وَالْاَكْرَامِ

که صاحب بزرگی و کرامت است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
بسم الله خداوند بخشنده مهربان

سورة المائدة الا واقعة

تفسیر جامع
(۲۶)

والارض

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَبِئْسَ لَوْفِعِهَا

زمانه واقع شد آن واقع شدی است واقع شدن آنرا

كَاذِبَةٌ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ اِذَا جِئَتْ

نمذیب کننده است گرداننده برز گرداننده وقتی که حرکت در او

الْاَرْضُ رَجًا وَلَبِئْسَ الْجِبَالُ بِسَاءٍ

شود زمین حرکت دادنی و بسکه شود کوهها ریزه کردنی

فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا وَكُنْتُمْ اَزْوَاجًا

پس باشد ذره برکنده و باشید اصناف

ثَلَاثَةً فَاصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ اَصْحَابُ

سه گانه پس یاران بجانب راست چیت یاران

الْمَيْمَنَةِ وَاَصْحَابُ الشِّمَالِ اَصْحَابُ

جانب راست و یاران بجانب چپ است

الشِّمَالِ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ

یاران بجانب چپ و چینی گروندگان

الْمُؤْمِنُونَ اُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ فِي

آین روایند ایشانند نزدیک شدگان در

اذا وقعت الواقعة لبئس لوفعها
من بين ايند بيمت
و من خليفتم
فانتم انتم فتم
تجرون وان
د عا در هر صبح
خوانده میشود وان
د عا و اصحاب المؤمنین
علی السلام

سورة المائدة الواضحة

(۲۷) تفسیر جامع

جَنَاتِ النَّعِيمِ مُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ

در بهشتیهای ناز و نعمت گروهی از پیشینیان و

فَلَيْلٌ مِنَ الْأَجْرِينَ عَلَى سُرٍّ مَوْضُوعَةٍ

اندکی از پیشینیان بر سر برای بافته اند

مُتَكَبِّرِينَ عَلَيْهِمْ مَقَابِلَهُنَّ يَطُوفُ

بچه زندگان بر آنها دوری بگرد می گردند

عَلَيْهِمْ وَلِدَانٌ مُخَلَّدُونَ بِأَكْوَابِ

بر ایشان پسران جاوید شدند با قدحها

وَأَبَارِقِينَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ لَا

و ابرق و کاسه از شراب جاری اند

يُصَدِّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْفُونَ وَقَالَتْ

در درمی کشند از آن و نه از خود روند و بگویند

يَمَّا بَخَّيْتُونِ وَ لِحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ

از آنکه استیبار کنند و گوشت پرندگی را بگویند می خواهند

وَحُورٌ عِينٌ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ

و حوران دراز چشم همچون مروارید در پرده شده

المبیت و ایضا
بعد از نماز صبح و مغرب
بخواند: اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
وَالِ مُحَمَّدٍ عَلَيْكَ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَجْعِلْ التَّوْبَةَ بِنُصْبِي
وَالْبَصِيرَةَ فِي دِينِي وَ
النَّظِيمَةَ فِي ظُلْمِي وَ
الْإِخْلَاقَ

جَاءَ بِيَاكُنُوا يَعْلُونَ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا

باداش آنچه بودند می کردند نمی شنوند در آن

لَعَوًا وَلَا فَايْتَمَا إِلَّا فَيَسْلَامًا سَلَامًا

پهلو در اسناد کردنی هر گفتن سلامی سلامی

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ

و یاران جانب راست چه یاران جانب راست

فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ وَ

در سدر بی خار درخت مورد دریم پیچیده و

ظِلِّ مَمْدُودٍ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ وَفَاكِهِ

سایه کشیده شده و آب بریزان دیوده

كَثِيرَةٍ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ

بسیار گشته شده و نیز ممنوع

وَفَرَشٍ مَّرْفُوعَةٍ إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ

و فرشهای بالا برده شده که ما آفرینیم آنها را

أَنْشَاءً فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا عُرْبًا

آفریندی پس فرار دادیم آنها را باکره ها شیفته

و غیره و التالفة فی
لغوی و التعة فی
رتبی و التکلک
أبدًا ما التفتی
انصت امام رضا
علیه السلام بر
طلب حاجت و کفایت
مهم بخواند در عقب
بناز صبح
و بالله
بسم الله

سورة المائدة الواضحة

تفسیر جامع
(۲۹)

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ
وَالِدِهِ وَأَقْبَلَ آمَنِي
وَالِدِي وَأَقْبَلَ اللَّهُ
إِلَىٰ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
بِالْعِبَادِ قَوِيْمٌ لَّهُ اللَّهُ
بِالْعِبَادِ مَا مَكَرُوا
بِشَيْءٍ إِلَّا آتَىٰ
لَهُ بِآيَاتِهِ كُنْتُ
بِجَانَاتِ أَتَىٰ كُنْتُ
مِنَ الظَّالِمِينَ فَانْتَجَبُوا
لَهُ وَتَجَبَّاهُ مِنَ التَّقْوَىٰ
وَكَذَلِكَ

أَرْبَابًا لِأَصْحَابِ يَمِينٍ ثَلَاثَةٌ مِنْ

شوهر خود هم سن برای یاران جانب راست گردی از

الْأَوَّلِينَ وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ وَ

پیشینان و گردی از پیشینان و

أَصْحَابُ الْيَمَالِ مَا أَصْحَابُ الْيَمَالِ

یاران جانب چپ جهت یاران جانب چپ

فِي سَهْمٍ وَجَمِيمٍ وَظِلٌّ مِنْ جَهَنَّمَ لَا

در آتش نفوذ کننده و آب جوشان و سایه ای از دود نه

بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ إِنَّكُمْ كَأَنْتُمْ قَبْلَ ذَلِكَ

سرد و نه پسندیده بدریکه آنها بودند پیش از آن

مُتْرَفِينَ وَكَأَنْتُمْ يُصِرُّونَ عَلَى الْحِثِّ

در لذت و بودند که سرسرا می کردند بکناره

الْعَظِيمِ وَكَأَنْتُمْ أَقُولُونَ أَنَا مُنَاوٍ

بزرگ و بودند که می گفتند آیا دینی که مردم و

كَأَنْتُمْ أَبَاوَعِظَمَاءَ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ أَوْ

شدیم خاک و استخوان آیا ما را محو شده گاهیم

سورة المائدة الواضحة
(۳۰)

أَبَاؤُنَا الْأَوْلُونَ فَلِإِنَّ الْأَوْلِينَ وَ

پدران ما که پیشینانند بگو بدرستی که پیشینان و

الْآخِرِينَ لِمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِفْطَاحِ يَوْمٍ

پیشینان برآینه گرد آورده شوند در وعده گاه روزی

مَعْلُومٍ ثُمَّ أَنْتُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمَلَكُوتِ

مقرر پس بدرستی که شما ای گمراهان تکذیب کننده

لَا تَكِلُونُ مِن شَجَرٍ مِّن زُفُوفٍ فَالْيَوْمِ

برآینه نوزندگان از درختی که از زقوم است پس برگزیند

فِيهَا الْبُطُونَ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ

از آن نمکهایشان را پس آشامند گانند بر آن

مِنَ الْجَهَنَّمَ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ

از آب جهنم پس آشامند گانند آشامیدن لشند

هَذَا تَزَلَمْتُمْ يَوْمَ الدِّينِ تَحْتِ خَلْفَانِكُمْ

اینست همانی ایشان روز حسرت ما فریدم شمارا

فَلَوْلَا نَصَدِّقُونَ أَفَرَأَيْتُمْ فَا تَمُنُونَ

پس برآینه تصدیق نمی کنید چرا پس جزو عهد آنچه را از روز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَقْبَلْنَا صَبِيحًا
اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ فَانْقَلِبُوا نَبِيغِي فَمِنَ اللَّهِ وَفَضِيلِ لَمْ يَوْمًا
لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مَا تَنَاءَ اللَّهُ لَأَمْثَلُ النَّاسِ وَإِنَّ كَيْفَ النَّاسِ حَسْبِي

سورة المائدة الواحدة

تفسیرنا صحیح
(۳۱)

التائبين المتوبين
حبي الخالق من
المخلوقين حبي التائبين
من التذوقين حبي
الله رب العالمين
حبي من هو حبي
حبي من لم يزل حبي
حبي من كان من
حبي لم يزل حبي

ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ

آیا شما می آفریند آنرا یا ما ایم آفریننده گان

نَحْنُ فَذَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَ مَا نَحْنُ

ما قرار داریم میان شما بزرگ را و بسیم

بِمَسْئُوفَيْنَ عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثالَكُمْ

مغلوب و بر اینکه بدل آوریم امثال شما را

وَنُنشِئْكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ وَلَقَدْ

و بیانشه تمیم شما را در آنچه نمیدانید و بجزئین

عَلِمْتُمْ النَّشْأَةَ الْأُولَى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ

دانستید آفرینش نخستین را پس چرا تکرار نمیکند

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ءَأَنْتُمْ تُرْعَوْنَهُ

آیا می بینید آنچه بکارید آیا شما میسوزانید آنرا

أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ

یا ما ایم رویا نمند گان اگر خواهیم آنرا گردانیم

حُطَّامًا فَظَلَمْنَا نَفْسَهُمْ وَإِنَّا لَمَعْرَمُونَ

بهر خاک پس بهشت تجمل کینند از تباهی آن بدرینکه ما عزمیم

نصبتنا صبح (۳۲) سُبْحًا الْمُبَاكِدَ الْوَاقِعَةَ

سُبْحًا لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
هُوَ عَلَنِيهِ تَوَكَّلْتُ وَ
هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
پس بگو بد
فلا اللهم مالك
الملک و قوی الملک
من تقا و یقین الملک
بین تقا و یقین
تقا و یقین

بَلْ نَحْنُ مُحْرَمُونَ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي

بلکه ، محرم شد گایسم آیا پس نمی بیند آبی را که

تَشْرَبُونَ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ

بیاش ساید آری شما فرو فرستاده اید آری از ابر

أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ

یا ما هم فرو فرستدگان اگر خواهیم گردانیم آری

أَجَا جَافًا فَلَوْلَا لَشُكْرُونَ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ

تلیخ مزه پس چرا شکر نمی کنید ای می بیند آتش را

الَّتِي تَوْرُونَ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا

که بر می سارید آیا شما آنسه پدید آید آری

أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا نَارًا

یا ما هم آفرینندگان ما حرار داریم آری یادآوری

وَمَنَاعًا لِلْقَوِينَ قَسِيمٌ بِأَسْمِ رَبِّكَ

و مانع پیش برای صاحبان قوت پس سوخ گوی بنام پروردگار

الْعَظِيمِ فَلَا أَقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ

که بزرگ است پس سوگند یاد می کنم بمنازل ستارگان

سورة المائدة الواضحة

تفسیر علی اصبح
(۳۳)

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ إِنَّهُ لَفَرُّانٌ

بدر میکند آن سوگند زیت هرگز نه بدین بزرگست بدر میکند آن فرزان

كَرِيمٌ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا

گرامی است در کتابی پوشیده من نیکند آنرا عمر

الْمُطَهَّرُونَ فَانزِلْ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پاکیزه گمان فرودست از پروردگار جهانیان

أَقْبِمْنَا الْحَدِيثَ أَنَّهُمْ مُدْهِنُونَ وَ

آیا پس بین کلام شما در این می کشید و

يَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَتْكَرُّ تَكْدِبُونَ فَلَوْلَا

بیکردنید روزی همان را بدر میکند شما کذب می کنید پس چرا

إِذَا بَلَغَ الْخُلُقُومَ وَأَنْتُمْ حِينَتِنِ

وقتی که برسد جان بکلفوم و شما در آن وقت

نَنْظُرُونَ وَتَحْنُ أَقْرَبَ إِلَيْهِ مِنْكُمْ

می نگرید و ما هم نزدیکتر بوی او از شما

وَلَكِنْ لَا بَصِيرُونَ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ

و کن نمی بینید پس چرا اگر باشد

بیتدك الختباتك
على كل شي قد
وین بخواند
ومن بنى الله
لهم محرابا ووزن
من حيث لا يخيل
ومن يوقل على الله
فوقه ان الله
بالبع امع فان
الله

سُورَةُ الْمَائِدَةِ الْوَاقِعَةُ

تفسیر (۳۴)

الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين
وَبِأَخْبَارِ الْعَمَلِ وَالْقِيَمِ
أَنْتَ لَكَ عِلْمُ الْبَاطِنِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

غَيْرَ مَدِينِينَ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ

غیر جزا داده شده گان برگردانید آنرا اگر هستید

صَادِقِينَ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ

راستگویان پس اگر باشد از نزدیک شده گان

مَرْوَحٌ وَرِيحَانٌ وَجَبَّتْهُ نَعِيمٌ وَأَمَّا

پس راحتی است خوشبو و بویست باغست و آن

إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ سَلَامٌ

اگر باشد از یاران دست راست پس سلام

لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ وَأَمَّا إِنْ

تراست از اصحاب دست راست و آن اگر

كَانَ مِنَ الْمَكْذِبِينَ الضَّالِّينَ قَوْلٌ

باشد از دروغگویان و گمراهان پس بگویند

مِنْ جَهَنَّمَ وَضَلِيلَةٌ جَهَنَّمَ إِنْ هَذَا

از آب جهنم دور آوردن در دوزخ پدیده است

لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ فَتَجِبْ بِأَسْمِ رَبِّكَ

هرگز نه سزاوار یقین است پس چشم کن بنام پروردگارت

سوره المبتدأ كما المجمع

دعاهما آیام هفده
(۳۵)

سوره العظیم المجمع

بزرگ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم ایزدی بخشنده مهربان

بِسْمِ اللَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

بهاکی یاد میکند خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است

الْمَلِكِ الْقَدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

پادشاه پاک غیب حکیم

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا

اوست که بر امیخت در امی نام رسولی

مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا

از ایشان میخواند بر آن آیات او را پاک میکند و تربیت میکند و تعلیم میدهد ایشان را کتاب و حکمت و اگر بودند

مِنْ قَبْلِ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ وَأَخْرَجَ

از پیش در ضلال آشکار و در پرتابند

وَابِيهِ وَأُمِّيهِ
وَأَنْبِيَاءُ وَرُسُلًا
وَمَوَالِيَهُ غَنَمًا
وَالْحَقِيمِ
الَّذِي يَخْتَفِيهِ
بِرَبِّهِمْ يَا أَيُّهَا
الْمُرْسَلِينَ
دُعَاؤُهَا بِأَمِ هَفْظُهُ

دعایا ایاضه
سورة المائدة المجمعه
(۳۶)

مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

از ایشان که ملاحق شدند به آنان و او است قوی غایب عظیم

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَ

این فضل خداست بیداد هر کسی را که خواهد و

اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ مَثَلُ الَّذِينَ

خداست صاحب فضل بزرگ مثل آنانکه

جَمَلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يُحْمَلُوا بِهَا كَمَثَلِ الْجَارِ

بار کرده شدند توراتیه پس بر نداشتند آرزای چون مثل جز

يَحْمِلُ أَسْفَارًا يَتَّبِعُ مَثَلُ الَّذِينَ كَذَبُوا

بر سیداد کتابها را بدست مثل آنانکه تکذیب کردند

بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

آیات خدا را و خدا بدست نیکه کرده

الظَّالِمِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا

ستمکاران را بگو ای آنانکه میمود شدند

إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ

اگر ادعای کنید که شما دوستان خدا هستید از غیر

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يُغْوِي
لِأَفْضَلِهِ وَلَا يَأْخُذُ
لِأَقْوَمِهِ وَلَا يَأْتُمِدُ
أَنْتُمْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
يَكُفِّرُ بَعْضُهُمْ أَسْفَارَ
وَالْبِقُورِ مِنَ
الظَّالِمِ وَالْعَادُونَ
وَمِنْ

سُورَةُ الْمُبَارَكَةِ الْجُمُعَةِ

دُعَاةَا اَبَامُ كَهْفِنْدُ
(۳۷)

النَّاسِ فَمَتَمُّوا الْمَوْتِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

مردان پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید راستگوین

وَلَا يَتَمَوَّنَةٌ اَبَدًا بِمَا فَلَ تَمَتَّ اَيْدِيهِمْ

و آرزو نخواهند کرد آنرا هرگز پس آنکه پیش میفرستد دستهایشان

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ فَلَ اِنَّ الْمَوْتِ

و خدا داناست بستمکاران بگو بدرستی مرگ

الَّذِي تَفَرُّونَ مِنْهُ فَاِنَّهُ مُلَافِيكُمْ

که می گریزید از آن پس آن درگ میکند شما را

اِنَّكُمْ تَرُدُّونَ اِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالتَّهَادَةِ

پس برگردانیده می شوید بسوی دناای غیب و شهادت

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

پس خبر میدهد به شما از آنچه بودید عمل می کردید ای آنانکه

آمَنُوا اِذَا نُوذِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ

ایمان آوردید چون فراخوانده شود برای نماز در روز جمعه

فَاسْعَوْا اِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ

پس بشتابید بسوی ذکر خدا و ترک کنید بیع را

عِبْرَةُ التَّوْبَانِ وَتَوَاتُرِ
الْآخِرَانِ وَطَوَارِقِ
الْمَحْدَثَانِ وَمِنْ اَنْفِصَاءِ
الْمَذَقِ قَبْلَ التَّأْتِبِ
وَالْعَلَقِ وَاِنَاكَ تَشْرِيكَ
لِيَا فِيهِ الصَّلَاحُ
وَالْاَصْلَاحُ وَبَلِّغْ
السَّعَابِ فِيهَا تَطْبِيقُ
بِهِ التَّجَاحُ

دعاهای امام هفتم
سوره مبارکه اعم

ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ فَإِذَا

آن بهتر است برای شما اگر میدانید که بدید پس زمانیکه

فُضِيَتْ الصَّلَاةُ فَانثَرُوا فِي الْأَرْضِ

گزارده شود نماز برکنند و شوی در روی زمین

وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ

و بچیند از فضل خدا و یاد کنند خدا را

كَثِيرًا الْعَلَمُ يَقْلُونَ وَاِذَا رَأَوْا تِجَارَةً

بسیار نماید شما تجارت یا بید و چون ببینند تجارتی

أَوْ لَهْوًا انْفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا

یا لهوی متفرق میشوند و میروند بوی آمد و ترک میکنند ترا ایستاده

فَلَمَّا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنْ التِّجَارَةِ

بگو آنچه نزد خداست بهتر است از لهو و از تجارت

وَاللَّهُ خَيْرٌ سُوْرَةُ النَّبَاِ الرَّازِفَانِ

و خدا بهترین روزی دهندگان است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدای بخشنده مهربان

وَالْأَخْبَاحُ وَإِيَّاكَ
أَرْغَبُ فِي لِيَالِي الْعَالَمِ
وَمَا مِثْلَهَا وَتَمُولُ التَّلَاحِي
وَدَوَائِمَهَا وَأَعُوذُ بِكَ
بَارِيٍّ مِنْ هَمَّالِي
النَّبَاطِيْنِ وَالْمُرْدِ
بِلَطَائِكِ مِنَ جُودِ
التَّلَاطِيْنِ فَتَقْبَلِ
مَا كَانَ مِنْ

سورة مبارکة عم

دعاها ايام مفقده
(۳۹)

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ

از همه می پرسند از خبر بزرگ

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ كَلَّا سَبَّغُوا

که آنها در آن اختلاف دارند نه چنین است نذر تا بگویند

ثُمَّ كَلَّا سَبَّغُوا الْاَرْضَ

پس چنین است نذر تا باشد که ببینند آری قسم از خدا و زمین را

مِهَادًا وَالْجِبَالَ اَوْنَادًا وَخَلَقْنَاكُمْ

بستر و کوهها را سیمنا و قسم بیستم شما را

اَزْوَاجًا وَجَعَلْنَا فَوْكُمْ نِسَابًا وَجَعَلْنَا

جعلنا و قرار دادیم خواب شما را اسباب و گردانیدیم

الَّيْلَ لِيَاسًا وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا

شب را بپوشش و قرار دادیم روز را وقت طلبی است

وَبَيَّنَّا فَوْكُمْ نِسَابًا لِّدَارًا وَجَعَلْنَا

و بیان کردیم بالای سر شما وقت طلبی استوار و قرار دادیم

سِرَاجًا وَهَاجًا وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرِ

چراغی تابان و فرود فرستادیم از فشاننده تا

صَلَوَاتٍ وَصَوْتِي وَ
اجعل عبدی و ما
بقدره افضل من
ساعتی و صوتی و
اغزنی فی عشرین
قطبی و صوتی فانت
الله خير حافظا و
انت ارحم الراحمين
اللهم اني

سورة مبارک دعاء

دعای امام هفتم (ع)

اینکه التک فی قومی
هَذَا وَمَا بَعْدَهُ مِنْ
الْحَمْدِ وَالْإِطْمِئْنَانِ
مِنَ التَّلَاقِ
لَكَ دُعَائِي لِعَرْشِكَ
لِلْجَابَةِ وَأَقْبَلْ
عَلَى ظَعْمِيكَ
وَجَاءَ بِالْإِنَابَةِ
فَضِّلْ عَلَى مُشَاهِدِي
بِعَبْدِي خَلِيفَتِكَ

مَاءً تَجَاجًا لِيُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا وَ

آبی ریزان تا بیرون آوریم بآن دانه درستی و

جَنَابِ الْفَأْفَا إِنَّ يَوْمَ الْفَضْلِ كَانَ

برستانهای بهم بچیده بدرستی که روز بزرگ باشد

مِيفَانَا يَوْمَ نُنْفِخُ فِي الصُّورِ فَيَنفُونَ

وعدو گاه روزیکه دریده شود در صور پس میایند

أَفْوَاجًا وَفِيهِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا

فوج فوج وگنوده شود آسمان پس گردد دروا

وَسَيَّرَتْ الْجِبَالَ فَكَانَتْ سَرَابًا إِنَّ

دردان گرد ریزنده شود کوهها پس گردد سرسبز بدرستی که

جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا لِلظَّالِمِينَ مَا بَا

دوزخ باشد تیرنگاه مصلحین را بازگشت

لِلْأَبْشِينَ فِيهَا أَحْقَابًا لَا يَذُوقُونَ

دردک کشند گانند در آن روزگار را نمی چشند

فِيهَا بَرْدٌ أَوْ شَرَابًا الْأَجْمَعُ مَا وَعَسَافًا

در آن صحتی و نه نیشایدنی جز آب جوشان و هر که جرعت

سورة مباله عم

دعاهای آباء هفت
(۴۱)

الداعي الى الخلق

واعترب بعين الذي

لانظام واخطفي

بعينك النبي لانام

واخيم بالانقطاع

البتك امي و

بالفرض عمي اناك

انت العفورا التيم

دعا

جَاءَ وِفَاقًا إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا

پادشاه موافق بدستیکه ایشان بودند امیدند آمدند حسابرا

وَكَذَّبُوا أَبَايَايُنَا كَذَّبَا أَبَا وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْسَبُنَا

وگنجد کردند آیات ما ما گنجد بودی و هر چیزی انهم از ما

كِيَابًا فَذَوْ قِوَا فَلَئِنْ زَبَدْتُمْ إِلَّا أَعْدَابًا

کتاب را پس بچشید هرگز نیفرایم شمارا مگر عذاب

إِنَّ لِلنَّبِيِّينَ مَفَازًا حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا

بدستیکه برهیز کاران را کایسایت باغها درانجورا

وَكُوَاعِبَ آثْرَابًا وَكَأْسًا دِهَاقًا لَا

و دختران ناریستان هم سن و جادهای پر شراب نه

يَسْمَعُونَ فِيهَا لَعْوًا وَلَا كِذَابًا جَاءَ

نشنوند در آن لغو و دروغی با دروغی

مِن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا رَبِّ السَّمَاوَاتِ

از پروردگارتو بخششی کافی پروردگار آسمانها

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ

وز بین و آنچه در میان آنهاست بخشنده مالک میشوند

دعاها تمام
سوره مبارکه قدر
(۴۲)

مِنْهُ خِطَابًا يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ

از او خطاب کردند روزیکه باشد روح و فرشتگان

صَفًّا لَا يَتَّكِبُونَ إِلَّا مِنْ أَدْنِ الرَّحْمَنِ

صف زده تنگ نمی کنند مگر کسکه اذن دهد او را خدا بخشنده

وَقَالَ صَوَابًا ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ

وگفت صوابی آت روز حق

مَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَاءًا إِنَّا

پس کسکه خواهد گرفت بسوی پروردگارش بازگشتی بدر بگردان

أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ تَنْظُرُ

ترسانیدیم شما را از عذاب نزدیک روزیکه می بیند

الْمُرُءُ مَا فَلَاحَ مَفِيدَاهُ وَيَقُولُ لَكَافِرُ

رد آنچه پیش فرستاده و دردت او می گوید کافر

يَا يَبْنَئِي سُوِّ الْفَدَا كُنْتُ تَوَابًا

ای کاش من بودمی خاک

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خداوند بخشنده مهربان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَهْفِئُ أَحَدًا مِنْ قَطْرِ
التَّوَابِ وَلَا اتَّخَذَ
مَعِيًّا مِنْ تَوَابِ اللَّهِ
وَلَنْظَائِهِ وَالْوَقْدِ
تَحْتِ الْأَنْ

سُوْرَةُ الْمَائِدَةِ الْكَافِرُونَ

دعایا آیام کفندی
(۴۳)

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا

پر سینه ما فرود فرستادیم آنرا در شب قدر و چه چیز

أَدْرَبْتَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةُ

در آن کرد ترا که جهت شب قدر شب

الْقَدْرِ رَجَبٍ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ نَزَّلُ

قدر بتر است از هزار ماه نازل میشود

الْمَلْسَكَةَ وَالرُّوحَ فِيهَا يَأْتِي رِيحٌ

فرشتهایان و روح در آن بدستور باد و در آن

مِنْ كُلِّ أَمْرِ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ

از هر امری سلامت در آن شب است تا

مَطْلَعِ سُوْرِ الْكَافِرُونَ الْفَجْرِ

طلوع سوره کافرون الفجر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خدای بخشنده مهربان

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا أَعْبُدُ

بجز ای کافران غیرستم

عَنْ غَابَةِ صَيْفِيهِ
وَالْقَوْلُ عَنْ كُنْه
مَعْرِفَتِيهِ وَفَوَاضِلِ
الْجَبَابِيهِ لِحَسْبِيهِ
وَعَسَىٰ الْوَجْهُ لِنَفْسِيهِ
وَأَنفَادِ كُلِّ عَظْمِيهِ
قَلَّتِ النَّهْلُ مَنَاقِبِيهِ
مَلِيظًا وَمَنَاقِبِيهِ
مَسْتَوْفِيًا وَصَلَوَاتُهُ
عَلَىٰ

دعاها انام ^{صنعه}
(۴۴) سُبْحَانَكَ يَا مَنْ لَا يَلْبَسُ

مَا تَعْبُدُونَ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا

آنچه شما پرستید و نه شما پرستندگانید آنچه

عَبُدُ وَلَا أَنَا عَابِدُ مَا عَبَدْتُمْ وَ

من پرستم و نه من پرستدهم آنچه شما می پرستید و

لَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا عَبَدُ لَكُمْ

نه شما پرستندگانید آنچه من پرستم برای شما

دِينَكُمْ وَاُولَىٰ سُبْحَانَ

دین شما و برای من است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خداوند بخشنده مهربان

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

بگو ای محمد بنده مرا بپروردگار کافذ مجاز از شر آنچه آفریده است

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ

و از شر شب تاریک زمانیکه در آید و از شر

النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ

دستگان افشون در کرده ها و از شر حسد برنده

دعاها انام
صنعه
سُبْحَانَكَ يَا مَنْ لَا يَلْبَسُ
مَا تَعْبُدُونَ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا
عَبُدُ وَلَا أَنَا عَابِدُ مَا عَبَدْتُمْ وَ
لَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا عَبَدُ لَكُمْ
دِينَكُمْ وَاُولَىٰ سُبْحَانَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بسم خداوند بخشنده مهربان
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ
وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ
النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ
دستگان افشون در کرده ها و از شر حسد برنده

سُوِّهِ مَبَاكِرُ نَاسٍ

دَعَاؤُا اَبَامِ هَمْدَةَ
(۴۵)

اِذَا

سُوِّهِ النَّاسِ حَسَدًا

هَوْنًا

ظاہر کند حسدا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِلٰهِ النَّاسِ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ

ضحای آدمیان از شر دوسره کننده خناس

الَّذِي يُوسِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ

آنکه دوسره میکند در قلوب آدمیان

مِنَ الْخِنَّةِ وَالنَّاسِ

از جن و آدمیان

دُعَاى صَبَاحًا

دعای صبح از دعاهاى مشهور و مجرب است که

مولانا حسن فیض صاحب کتاب فضیحة الضراعة
و مولانا مجلسی زاد در کتاب بحار الانوار از

اَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ نَدْبٍ
تَذَنُّهُ وَكُلِّ وَعْدٍ وَعَقْدٍ
وَكُلِّ عَهْدٍ عَاهَدْتَهُ
وَكُلِّ آتٍ بِهِ وَاَسْتَلْتُ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
فِي مَقَامِ عِبَادِكَ عِبْدِي
خَائِبًا عَبْدِي مِنْ عَمَلِي
اَوْ اَمَلِي مِنْ اِمَانِكَ
كَانَتْ لَهٗ مُتَلَقِطَةً
عَلَيْهَا الْاِيَّاهُ فِي تَقْبِي
اَوْ فِي

دعاهای نام نهاد
(۴۶)

دُعَاءُ صَبَا

ادعیه مشهوره دانسته اند و اصل آنرا که بخط کوفی
خط حضرت علی بن ابیطالب علیه السلام بوده مرحوم سید
ابرهیم فروغی بدو نسخه برداشته و آن دعا هست که
حضرت علی بن ابیطالب علیه السلام پیر زمان صبح بخواند
هر کس آنرا بخواند از بلاها محفوظ ماند و از اسب سمنان
و مرکب جاه و دعا شهر کفد این است در امان باشد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

اللَّهُمَّ يَا مَنْ دَلَّعَ لِسَانَ الصَّبَاحِ يُنْطِقُ

ای پروردگارا که آشکار گردانیدی زبان نورانیان صبح را بنطق

بِلِسَانِهِ وَسَمَّحَ قَطْعَ اللَّيْلِ الْمَظْلَمِ بِنِجَاهِهِ

روشنی آن و بر طرف گردانیدی تاریکی شب ظلمانی را بشت

تَلْجُلِهِ وَأَتَقَنَّ ضَعْفَ الْفَلَكَ الدَّوَّارِ فِي

تاریکی آن و حکم گردانیدی افلاک گردننده را در

بعضی از این مآله او
فی اهل و اولاد او
غیبه اغتیبه بها
از حامل علی بن ابی طالب
از قوی از ائمه از
بسیار از وظایف او
عاشقان او میگردانند
و بسیار کان از او
مستحقان

دُعَاءُ صَبَاحٍ

دُعَاءُ آبَا مَهْدِي (۴۷)

مَقَادِيرُ بَرِّهِ وَشَفَعِ ضِيَاءِ الثَّمَنِ

لقمى زيب در تو نمى فرمودى نور آفتاب را

بِنُورِ نَاجِحِهِ يَا مَنْ دَلَّ عَلَى ذَانِهِ بِدَانِهِ

نور رسانندارى اى كسيكه دلالت كند بر وجود او دانش

وَنَانُورَهُ عَنِ مُجَانَسَةِ مَخْلُوقَانِهِ وَجَلَّ عَنَّا

و نوره است از بجانست مخلوق خود و برتر است از

مَلَائِمَتِهِ كَيْفِيَّتَانِهِ يَا مَنْ قَرَّبَ مِنْ حَطَرَاتِ

ملائمت كيفيات ديگران اى كسيكه از بر طرفين دور

الظُّنُونِ وَبَعَدَ عَنِ كَحَطَايِ الْعُيُونِ وَ

احسان نزد بگزي دورى از كحطاي چشمها و

عَلِمَ بِمَا كَانَ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ يَا مَنْ أَرْفَعُنَا

دانى آنچه باشد پيش از وجود آمدن اى كسيكه فرار دادگانى

فِي مَهَادِ اٰمَنِيهِ وَاٰمَانِيهِ وَاَبْقَىٰ نِي اِلَىٰ مَا

در مهدهاى امنى او و امانش نمود و بجا كردى مرا برى

مَنْجِي بِهٍ مِنْ مِّنِيهِ وَاِحْسَانِيهِ وَكَلَّفَ

نجاتى مرا از منى او و احسان نمود و نگاه داشتى

بَدِي وَضَائِقِ وَيَسِي
عَنْ زَيْدِهَا التَّيْبِ وَالتَّحْلِيلِ
مِنْهُ فَأَسْأَلُكَ يَا مَنْ تَمَلِّكُ
الْمُتَخَابِرَاتِ وَتُجَيِّبُهَا
لِقَبْلِهِ وَتُسْرِعُ إِلَىٰ رَاضِي
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ آلِي
وَأَنْ تُضَيِّقَ قَلْبِي بِمَا شِئْتَ
وَأَنْ تَقْبَلَنِي مِنْ

دُعَاةَ آبَائِهِمْ كَفْتُمْ
دُعَاءُ صَبَاحٍ (۴۸)

أَكْفَ التَّوَهُُّ عَنِّي بِبَيْدِهِ وَسُلْطَانِهِ

نگاه داشتی بدی را از من بدست قدرت و تسلط خود

صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَى الدَّلِيلِ إِلَيْكَ فِي اللَّيْلِ

رحمت بفرست پروردگارا بر دلالت کننده بسوی تو در شب

الْأَيْلِ وَالْمَنَائِكِ مِنْ أَسْبَابِكَ بِجَبَلِ

تاریک و چنگ زنده از وسایل تو برشته

الشَّرَفِ الْأَطْوَلِ وَالنَّاصِعِ الْحَسْبِ فِي

شرف طولانی و طولانی ترین برسان

ذِرْوَةِ الْكَاهِلِ الْأَعْمَلِ وَالثَّابِتِ

بلای سرش کیده شده از رحمت الهی و ثابت

الْقَدِيمِ عَلَى رَحَائِبِهَا فِي لَوْحِنِ الْأَوَّلِ

هم در نرفتهای زمان اول

وَعَلَى إِلَيْهِ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ وَالْأَبْرَارِ

و بر اولاد برگزیده و نیکو و پاکیزه

وَأَفِيحِ اللَّهُمَّ لَنَا مَصَارِعَ الصَّبَاحِ

و بوی پروردگارا برای ما درهای صبح را

بندیک زنده ایته لا
تفصلت الغفوة ولا
تفصلت الموهبة بالاربع
الطمان اللهم و اربى
فی کل یوم اسنان یقین
منک یقین سعادة
فی اوله طاعتک و
قیه فی ایام عقیقک
یا ابن قوالله

دعاء صباخ

دعاها ابا هاشم
(۴۹)

بِمَفَائِجِ الرَّحْمَةِ وَالْفَلَاحِ وَالْبِنْيِ اللَّامِ

بجهدای رحمت و دستگاری بهوشان مرا خداوند

مِنْ أَفْضَلِ خَلْعِ الْهِدَايَةِ وَالصَّلَاحِ

از بهترین خلعت های هدایت و صلاح

وَأَعْمِرِ اللَّامَ بِعَظْمِيكَ فِي شَرِبِ

و بشان خداوند بزرگی خود نهال بزرگی خود را

جَنَابِي سَبَّحَ الْخُشُوعَ وَأَجْرَ اللَّحْمِ

کجا را آب حیات من بجزای خشوع و جاری فرما خداوند

لِهَيْبَتِكَ مِنْ أَمَا فِي زَفْرَاتِ الدَّمُوعِ

از هیبت خود از روزه های من ایهای جاری

وَأَدِّبِ اللَّامَ نَزْفَ الْخُرْفِ مِنْ بِي بَارِقَةِ

و ادب کن خداوند لغزها برکن مرا با نور

الْفُتُوعِ إِلَهِي إِنْ لَمْ تَبْدِدْنِي لِرَحْمَةٍ

و قناعت الهی اگر رحمت تو بر من نرسد

مِنْكَ بِحُجْنِ التَّوْفِيقِ فَمَنْ السَّالِكُ

از تو بمن تو بمن بهر کسی میزاند

و لا تضل الذنوب سببا
دعای وفای
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله والتمجده
و لا تهمله حال كتاب
و اعزذبه من سبب
ان النفس لامانة با
السع الا ما امر به
و اعزذبه

دَعَاؤُ صَبَاح

دعاهای آباء کهنه
(۵۰)

يَا إِلَهَكَ فِي وَاضِحِ الطَّرِيقِ وَإِنْ أَسْلَمْتَهُ

پد کسی میخواند راه راست را بمن نشان ده و اگر تسلیم کند

أَنَاكَ لِقَائِكَ لِأَمَلٍ وَالْمَنَى فَمِنَ الْمُفْبِلِ

راغم تو بقائم آرزو و تمنی پس بگیت مرا

عَثْرَانِي مِنْ كِبْوَاهِ الْهَوَىٰ وَإِنْ خَدَّ لَنِي

چاره ای سازد از پیسه روی نفس و اگر خار کند مرا

نَفْرُكَ عِنْدَ مَحَارِبَةِ النَّفْسِ وَالشَّيْطَانِ

یاری تو در نزد جدال نفس و شیطان

فَقَدْ وَكَلَنِي خَدَّ لَانِكَ إِلَىٰ حَبْتٍ لَنْصَبِ

پس زنت و خواری مرا دمی یابد و بری محروبت

وَالْحِرْمَانِ الْهَبِيِّ تَرَانِي مَا أَنْتَ إِالَ الْأَمْنِ

و زبسه ای برد و درد کار آبیایی بمنی مرا بنامده ام بوی تو مگر از

حَبْتِ الْأُمَمَالِ أَمْ عَلِفْتُ بِأَخْرَافِ جِبَالِكَ

آرزوهای گمراه کننده بهنگ نزم بر ریمان رحمت تو

الْأَجَانِ بَاعَدَنِي ذُنُوبِي عَنِ دَارِ الْوَصَالِ

مخردم می که دور کرد مرا گنایان من از خانه وصال تو

من شکر الشیطان الذی
بغیبتی ذنبالی ذنبی
و آخری من کل جمی
فایح و سلطان جائید
عدو فاصیل التام
من جسدک فان جسد
هم الغالبون و الجانی
من ذنوبک فان ذنوبک
هم الغالبون

دُعَاءُ صَبَاحٍ

فَبَسْرًا لِمَطِيَّةِ النَّبِيِّ الَّتِي أَمَطَتْ نَفْسِي مِنْ

من بم نفس خود از دستار دادم تا سوار بر من شد و او

هِيَ مَهَابَةٌ فَأَهْلًا مِثْلًا سَوَّلَتْ لَهَا طُفُولَهَا وَمَنَّا

بر مرکبی است تند رو و سوار کس نفس شوم معاصی و آرزو نیک

وَبَنَاتُهَا حُرٌّ أَهْلًا عَلَى سَيْدِهَا وَمَوْلَاهَا

چو فرزند فرزود جرات آزا بر سید و سرلای خود

إِلَهِي قَرَعْتُ بَابَ رَحْمَتِكَ بَيْدٍ وَجَبَانِي

ایزدگار را کوبیدم در رحمت را بدت ایستم

وَهَرَبْتُ إِلَيْكَ لِاجْتِمَاعِ مِنْ فِرَاطِ أَهْوَانِي

و پناه آوردم بسوی تو پناه جوینده از زیادای خواهشهایم

وَعَلَفْتُ بِأَطْرَافِ جِبَالِكَ أَنَامِلٌ وَلَائِي

د آوزان کردم باطراف ربهانهای تو سرانگشتانم در دستم

فَأَصْفَحِ اللَّهُمَّ عَمَّا كُنْتُ أَجْرَمُهُ مِنْ ذَلَالِي

گذشت سرافرازیایم از چیزی که بگرم گناه کردم آزا از لغزشم

وَحَطَائِي وَأَقْلَبْنِي مِنْ صَوْرَتِي رِدَائِي فَإِنَّكَ

و خطای من و عطف فرما مرا از آزار تکلیب گناهانم بر برگردان

دُعَاهَا أَبَامُ هَمْدُهُ (٥١)

و انجلیبی من اولیایک
فَاتِ اَوْلِيَائِكَ لِاَقْرَبِ
عَلَيْهِمْ وَلَا تَنْصِبْ خَيْرًا مِنْ
اللَّهِمْ اَصْلِحْ لِي فِي قَاتِلِي
عِضَّةِ اَمْرِي وَاصْلِحْ لِي
الْخَيْرَ فَإِنَّهَا دَارُ اَوْقَاتِي
وَالْبَهْمَا مِنْ عَمَّا وَرَدَ اَللَّاهُ
مَعْرَةً وَاجْعَلْ

دَعَاها أَبام هَـصَنَه
 (۵۲) دُعَاءُ صَبَاحٍ

سَيِّدِي وَمَوْلَايَ مُعْتَبِدِي وَرَجَائِي

سید و مولای در اعتماد و امید من

وَأَنْتَ غَايَةُ مَظْلُوبِي وَمَنْأَى فِي مُنْقَلَبِي

و تویی آرزوی من در انقلابات

وَمَوَايَ إِلَهِي كَيْفَ نَظَرُ دُمَيْكِنَا إِلَى الْجَاءِ

و موی من بهر دو گارا چگونه محرم کنی مسکنی را که بنا بر منده شود

إِلَيْكَ مِنَ الذُّوْبِ هَارِبًا أَمْ كَيْفَ تُحِبُّ

بوی تو از گمانان گریزان و ترسان چگونه ترسیدنی

مَنْ رَشِدًا فَصَدَّ إِلَى جَنَابِكَ سَاعِيًا

کم شده را که قصد کند جناب ترا باسی

أَمْ كَيْفَ رُوِّدُظْمَانَا وَرَدَّ إِلَى جِوَابِكَ شَائِبًا

بگونه از خود بیروانی گشته را که دارد شود بر حوض کز تو تشنه

كَلَّا وَجِوَابِكَ مُتَرَعِّمَةٌ فِي ضَنْكِ الْمَحْوَلِ

حاشا و کلا در حوض رحمت تو مرج زنان است

وَبَابِكَ مَفْزُوحٌ لِلطَّلَبِ وَالْوَعُولِ وَأَنْتَ

در رحمت ترا باز است برای خواستاران و تو

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا إِتِّفَاقُ رِجَالِكُمْ إِذْ نُنَادِيكُمْ مِنْ مَكَّةَ
 وَالْوَفَاءَ رِجَالًا عَلَى أَيْمَانِكُمْ فَتَبَدَّدْتُمْ فَأَنْتُمْ كَكَيْفَ تَصَدَّقُونَ
 خَاتَمُ النَّبِيِّينَ وَرَبِّمَا
 عِدَّةُ النَّبِيِّينَ وَرَبِّمَا
 الطَّيِّبِينَ الظَّالِمِينَ وَعَلَى
 وَأَصْحَابِهِ الْمُجْتَمِعِينَ
 وَرَبِّمَا فِي التَّلَاثَةِ
 نَزَلْنَا لِأَنَّ

دُعَاءُ صَبَاحٍ

غَايَةَ الْمَسْئُولِ وَفِيهِ الْيَوْمَ الْمَأْمُولِ الْإِلَهِي هُدًى

غایت نومسئله شده و بیان آرزوی پروردگارا این است

أَزِمَّةَ نَفْسِي عَقَلْتُمْهَا بِعِفَالِ مَشِيئَتِكِ وَ

نگام نفس من سپردم آرزای بدت نیست تو و

هَذِهِ أَعْمَاءُ ذُنُوبِي دَرَاهِمًا بِعَفْوِكَ وَ

بیت سگسپینهای گناهان من بسگردارم آرزای عفو تو و

رَحْمَتِكَ وَهَذِهِ أَهْوَاؤِي الْمُضْلَةُ وَكَلْبَتُهَا

رحمت تو درایت خواهشهای گمراه کننده من گذشته

إِلَى جَنَابِ لُطْفِكَ وَوَأَقْرَبُكَ فَاجْعَلِ اللَّهُمَّ

به جناب کرم تو درمخت تو پس فرارده خداوندنا

صَبَا هَذَا نَارًا لَأَعْلَى بِضِيَاءِ الْهُدَى وَبِالسَّلَامَةِ

صبح مرا فرود آورنده بر من بازار هدایت و سلامت

فِي الدِّينِ وَالدُّنْيَا وَمَسَائِدِي جَنَّةً مِنْ كِبَدِ

دردین و دنیس و شام مرا سپری از کمر

العَيْدِ وَوَفَايَةَ مِنْ مُرِيدَاتِ الْهَوَىٰ نَفْسِكَ

دشمنان و وفا دارنده از گزند آرزوی ما بر سرشیکه تو

دُعَاءُ آبَا مِصْبَعِي

(۵۳)

لِي تَنْبَأَ الْأَعْمَى

وَلَا تَعْمَى إِلَّا أَذْهَبَتْهُ

لَا تَعْمَى إِلَّا أَذْهَبَتْهُ

بِئْسَ مَا كُنْتُ فِيهَا

بِئْسَ مَا كُنْتُ فِيهَا

أَسْتَفْجِعُ كُلَّ مَكْرُوهٍ آتٍ

تَحْتَهُ وَأَسْتَجْلِبُ كُلَّ

مُعْتَبِرٍ آتٍ لِي نِصَاةً

فَاجْعَلْ لِي

دعاهای امام هفتم
دُعَاءُ صَبَاحٍ (۵۴)

فَادِرْ عَلِيٍّ مَا تَشَاءُ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ

توانانی بر چیزی که خواهی میدی پادشاهی را با کس خواهی

وَيُؤْتِيكَ الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ

می بگری ملک را از هر کس که خواهی عزیزداری کس را خواهی

وَمَنْ تَشَاءُ بِبَيْدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى

خواری کنی آنرا که خواهی در دست نیکی و تو بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ رُجُحُ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ وَرُجُحُ

هرچسب تو توانی بربینداری روز را در روز

النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ

بیرسانی شب را و زنده را مرده سازی

وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتُزِقُّ مَنْ تَشَاءُ

و بهرون آوری از مرده زنده و روزی دمی کس را که خواهی

بِعَبْرِ حِسَابٍ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ

بدون حساب نیست صدایی مگر تو پاکیزگی مرتزات

اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ مَنْ ذَا يَعْرِفُ فُذَّكَ وَذَكَ

باروردگان و به ستای تو کیسکه شناخت قدرت تو را

مَنْك بِالْعِفْصَانِ يَا وَرِثَ
الْأَسْبَابِ
دُعَاءُ صَبَاحٍ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَتَمَّ اللَّهُ لِي بِمَا آتَيْتَنِي مِنْ فَضْلِهِ
اللَّيْلِ لِبَيَاتِهِ وَالنَّوْمِ
بِبَيَاتِهِ وَصَلَّى النَّهَارِ
نُورًا لَكَ لِيَأْتِيكَ مَنْ
يُحِبُّكَ

دعاء صباح

دعایا آیام هفته
(۵۵)

فَلَا يَخَافُكَ وَمَنْ ذَا يَعْلَمُ مَا أَنْتَ فَلَا يَهَابُكَ

پس نترسد از تو و کسست زبانی که دانت که هستی تو پس خاضع نکرد

أَلْفَتْ يَفْذُرُكَ لِفِرْقٍ وَفَلَقَتْ بِرَحْمِكَ

الفست انداختی بعدت خود بین فرقه تا درویش ساجدی برعت خود

الْفَلَقَ وَأَنْزَلَتْ بِكَرَمِكَ دِيَا جِي الْعَيْنِ

بسج ما و نزلانی کردی بجزم خود تا بهی ای تاریک را

وَأَنْهَرْتَ الْمِيَاهُ مِنَ الصِّمِّ الصَّيَاخِيدِ عَذَابًا

و جاری ساختی آنها را از سنگهای خارا گوارا

وَأُجَا جَا وَأَنْزَلْتَ مِنَ الْمُعْضِرَاتِ مَاءً مُجَا جَا

و شبرین و نازل کردی از ابرهای مشوره آب درخت

وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لِلْبَرِيَّةِ سِرَاجًا وَهَاتَا

و قرار دادی آفتاب و ماه را برای مردم چراغ نورانی

مِنْ غَيْرِ أَنْ تُمَارِسَ فِيمَا ابْتَدَأْتَ بِهِ لِعُورًا

بدون اینکه ننگا جاری و آنسه پیش آنها ترا بجی

وَلَا عِلَاجًا فِيمَا مَنْ تَوَحَّدَ بِالْعِزِّ وَالْبِقَاءِ

در حالی داشته باشد پس ای کسیکه یگانه ای در عزت و جاودانی

من من مبدی و توست
جلتت سرمد آخرت ادا
لا تبتلع ابد ولا تخبى
لا تخرق عدد انانهم
لما الخلاق عدد ان خلقك
لك الحمد ان خلقك
فوقت و قدرت او
فقطبت و آمت و اجبت
واقرضت و سفتت او
عاقبت ابلت

دُعَاةَاَبَاَمُحَمَّدٍ
دُعَاءُ صَبَاحٍ (ع ۵)

وَفَهْرَعِبَادَهُ بِالْمَوْتِ وَالْفَنَاءِ صَلِّ عَلَيَّ

و مشهور کرد بندگان خود را بر من و نام بودی رحمت فرست بر

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَقْبِيَاءِ وَاسْمَعْ نِدَائِي وَ

محمد و اولاد بر نیز گارش و بشنو ندای مرا و

اسْتَجِبْ دُعَائِي وَحَقِّقْ بِفَضْلِكَ آمِلًا وَ

اجابت فرما دعای مرا - و محقق بخش بکرم خود آر زود و

رَجَائِي يَا خَيْرَ مَنْ دُعِيَ لِكَيْفِ اضْرِبِ وَالْمَأْمُولِ

ایسر مرا ای بهترین کسی که خوانده شوی برای کشودن که در بها

لِكُلِّ عَمْرٍ وَبَسْرِيكَ أَنْزَلْتَ حَاجَتِي فَلَا

دآرزو نما در هر دشواری و آسانی بسوی تو آوردم حاجت خود را

رُدِّي مِنِّي مَوَاهِبِكَ خَائِبًا يَا كَرِيمُ

نوسید کن مرا از عجز موهبتهای خودت نا امید ای کریم

يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ای کریم ای کریم رحمت خود ای بخشنده ترین بخشندگان

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ خَيْرِ خَلْفِي مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ

و رحمت فرست خدا بر بهترین طین خود محمد و اولادشرا تمام

وَعَلَى الْقُرْبَانِ سَيِّدِنَا وَ
عَلَى الْمَلِكِ الْخَبِيرِ الْعَمَلِ
دُعَاءُ مَنْ ضَعُفَ بِلِقَائِهِ
وَأَنْطَقَ حَلِيئَةً وَ
أَقْرَبَ أَجَلَهُ وَوَدَّ أَنْ
فِي الدُّنْيَا أَمَلًا وَآيَاتِهِ
الَّتِي لَا تُحِيطُ بِهَا قَلْبُهُ
وَعَظَمَتْ الْقُرْبَانِ حَسْبُهُ
وَكُنْتُ زَلَّةً وَرُحْمًا
وَضَلَّصْتُ

دُعَاءُ صَبَاحٍ

دُعَاهای تمام
(۵۷)

پس بجد برود و بگوید اَللّٰهُمَّ قَلْبِيْ مَحْجُوْبٌ

برود و کارا دل من محجوب

وَقَلْبِيْ مَعْجُوْبٌ وَعَقْلِيْ مَغْلُوْبٌ وَهَوَايَ

و نفس من معيوب و عقل من مغلوب و آرزوی من

غَالِبٌ وَطَاعَتِيْ قَلِيْلٌ وَمَعْصِيَّتِيْ كَثِيْرٌ

غالب و طاعت من اندک و گناه من زیاد است

وَلِسَانِيْ مَقْرَبٌ بِالذُّوْبِ فَكَيْفَ جِئْتَنِيْ

و زبان من آزار کننده بخوان است پس چمت چاره من

يَا سِتَارَ الْعُيُوْبِ وَيَا اَعْلَامَ الْعُيُوْبِ وَيَا

ای پوشش ننده عیبها و ای دانهای رازها و ای

كَاشِفَ الْكُرُوْبِ اِنْفِزْ ذُّوْبِيْ كُلَّهَا

گشای کننده محنتها . یا مرز گشایان مرا تمام

بِحُرْمَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يَا غَمَّارَ يَا غَمَّارَ

بحرمت محمد و اولاد محمد ای آمرزنده ای آمرزنده

يَا غَمَّارَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

ای آمرزنده برحمت خود ای بخشنده ترین بخشنندگان

تَوَجَّهْتَ تَوْبَةً فَفَضَّلْ
عَلَى خَاتِمِ الشُّبُهَانِ وَ
عَلَى اَمَلِ تَيْبَةٍ الطَّيِّبِيْنَ
الطَّاهِرِيْنَ وَ اَنْزَلْنِيْ
شَفَاعَةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَآلِهِمْ فِيْ حَسْبِ
وَالِهٍ وَ لَا حَيْرَةَ لِمَنْ
اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ
اَللّٰهُمَّ اَفْضِلْ فِي
الْاَرْجَاءِ اَوْجَابًا

دُعای کبیر

وَبِعِزَّتِكَ لَنِي لَا يَقُومُ طَهَاتِي وَبِعِزَّتِكَ

و بتوانائی تو که تاب مقاومت ندارد از آنچه می و بزرگی تو

الَّتِي مَلَأَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَسُلْطَانِكَ لَدِي

که پر کرده است همه چیز را و سلطنت تو که

عَلَائِكَ لَتِي وَيُوجِّهَكَ الْبَاقِيَ بَعْدَ فَنَاءِ

بالاتر است از همه چیز و بذات تو که باقی است بعد از فنا

كُلِّ شَيْءٍ بِأَسْمَائِكَ لَتِي مَلَأَتْ أَرْكَانَ

هر چیز و بنامهای تو که پر کرده است ارکان

كُلِّ شَيْءٍ وَبِعِزَّتِكَ لَنِي حَاطِبُ كُلِّ شَيْءٍ وَبِوَسْطِ

همه چیز و بعلت تو که ای طوطی همه چیز و بوسیله

وَجْهِكَ لَدِي ضَاءٌ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ يَا نُورَ بَابِ

ذات تو که روشن است بآن همه چیز ای نور ای نور

يَا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ وَيَا آخِرَ الْآخِرِينَ اللَّهُمَّ

ای اول اولها و ای آخره آخره پروردگارا

اغْفِرْ لِي لَذُنُوبِي لَتِي نَفْسِكَ لِعِصْمَةِ اللَّهِ

بیامرز مرا گناهایم را که میدرد پرده نما از خدا

دعاها ایام هفتمی
(۵۹)
بَعْدَ ذَلِكِ وَجَاءَ الْبَارِئُ
مُضِيًّا بِعِزَّتِهِ وَكَانَ فِي
ضِيَاءِهِ وَأَنَافِ نَفْسِهِ
اللَّهُمَّ فَكَمَا أَنْتَ شَيْءٌ لَهُ
فَأَغْفِرْ لِي بِأَسْمَائِكَ
عَلَى الشَّيْءِ كُلِّ وَبِوَسْطِ
وَلَا تَجْعَلْ فِيهِ وَفِي
غَفْرٍ مِنَ اللَّهِ الْبَاقِيَ
تَعَلُّوْا بِأَرْكَانِ الْخَلْقِ

دُعَاةُ الْبَامِ هَفْهَفَةٌ
 (۶۰)
 دُعَايِ كِبَلِ

اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي نَزَلَ لِي بِهَا الْقَوْلُ

بیامرز مرا گناهایمرا که نازل میکند بر من به سبب آن که در روزگار

اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَغَيَّرَ النَّعَمُ الَّتِي

بیامرز مرا گناهایمرا که تغییر میدهد نعمتها را خداوند

اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبَسُ الدُّعَاءَ الَّتِي

بیامرز مرا گناهایمرا که حبس میکند دعا را خداوند

اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي نَزَلَ لِبَلَاءِ الْبَلَاءِ

بیامرز مرا گناهایمرا که نازل میکند بلا را بر من در روزگار

اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَقَطُّعُ الرَّجَاءَ الَّتِي

بیامرز مرا گناهایمرا که قطع میکند امید را خداوند

اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ ذَنْبُهُ وَكُلِّ خَطِيئَةٍ

بیامرز مرا هر گناهی را که مرتکب شده‌ام و هر خطیایم را

اَخْطَاها اللَّهُمَّ اِنِّي اَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ بِذِكْرِكَ

که مرتکب شده‌ام خداوند بدرستی که من نزدیکی جویم بسوی تو بپاد تو

وَاسْتَشْفِعُ بِكَ اِلَى نَفْسِكَ وَاسْأَلُكَ

و طلب شفاعت میکنم بتو بسوی ذات تو و سوال میکنم از تو

وَأَخِيَابِ النَّاسِ وَارْتَفَعَتْ
 حُجْرَتُهُ وَمَا فِيهِ وَخَيْرٌ
 مَا بَعْدَهُ وَأَخْفَى عَنِّي
 شَيْئًا وَمَا بَعْدَهُ
 يَدِينُهُ اللَّهُمَّ اِنِّي
 اَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ بِذِكْرِكَ
 اَعْبُدُ عَلَيْكَ وَبِحَمْدِكَ
 وَاللَّائِنِ شَفَعْتُ

دعای کبیل

دَعَاها اَبانَه
(۶۱)

يُجُودِكَ اَنْ تَذِيْبَنِي مِنْ قُرْبِكَ وَاَنْ تُؤْزِرَ عَنِّي

بجود تو ایکنه نزدیک گردانی بساحت تقدست و عطا فرمائی

شُكْرِكَ وَاَنْ تُلْهِمَنِي ذِكْرَكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي

تو هنجی شکرت را و الهام فرمائی مرا یاد خود را پروردگارا من

اَسْأَلُكَ سُؤَالَ خَاضِعٍ مُسَدِّدٍ لِلْخَاشِعِ

سؤال میکنم ترا سؤال فروتن و ذلیل و خوار کننده

اَنْ تُسَاجِدَنِي وَ تَرْحَمَنِي وَ تُجْعَلَنِي بِفَيْمِكَ

ایکنه ساجد کنی بمن درم کنی مرا و قرار دهی مرا بعصمت خود

رَاضِيًا فَاِنِعَاوًا فِي جَمِيعِ الْاَحْوَالِ مُوَاضِعًا

راضی تمام و در تمام احوال فروتن

اَللّٰهُمَّ وَاَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ اَشَدَّتْ فَاؤُهُ

پروردگارا و سؤال می کنم از تو سؤال ایکنه شدت یافتن و اضطراب

وَاَنْزَلَ بِكَ عِنْدَ الشَّدَائِدِ جِلْبَنَهُ وَ

در ساندن تو هنگام سختیها حاجت خود را

عَظْمٍ فِيمَا عِنْدَكَ وَ عَمْبِيَّهُ اَللّٰهُمَّ عَظْمٌ

بزرگ شده در آنچه نزدست و رحمت او پروردگارا بزرگ شده

لَذَلِكَ فَاعْرِضْ لِي
ذِيْبِي اَلْبِي وَ عَرِيْبِي
فَقْضًا وَ حَاجَتِي يَا اَبانَه
اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اَسْأَلُكَ سُؤَالَ
الْخَاشِعِ اَللّٰهُمَّ
اَنْ تُسَاجِدَنِي
و تَرْحَمَنِي
و تُجْعَلَنِي
بِفَيْمِكَ
رَاضِيًا
فَاِنِعَاوًا
فِي جَمِيعِ
الْاَحْوَالِ
مُوَاضِعًا
اَللّٰهُمَّ
وَاَسْأَلُكَ
سُؤَالَ
مَنْ اَشَدَّتْ
فَاؤُهُ
وَاَنْزَلَ
بِكَ
عِنْدَ
الشَّدَائِدِ
جِلْبَنَهُ
وَ
عَظْمٍ
فِيمَا
عِنْدَكَ
وَ
عَمْبِيَّهُ
اَللّٰهُمَّ
عَظْمٌ

دُعای کبیر

دعاهای نام هفتده
(۶۳)

كُرِّمِن قَبِيحِ سَتْرَتِهِ وَكُرِّمِن فَادِحِ مَن

چهره زیشتها که پوشاندی و چهره از گران بلاها از

الْبَلَاءِ أَفْلَتَهُ وَكُرِّمِن عِيَارِ وَمُنْتَه

بلاها که برداشتی و چهره لغزشها که ننگه اشمن از

وَكُرِّمِن مَكْرُوهِ دَفَعْتَهُ وَكُرِّمِن تَنَائِجِ حَبِيلٍ

و در بیدار از ناایمانت که دفع کردی از او چهره از نیکوینا

لَسْتُ أَهْلًا لَهُ نَسْرَتُهُ اللَّهُمَّ عَظْمُ بَلَائِي

که من نبودم سزاوار آن بوداشی بهر دردگارا بزرگ شد بلا من

وَاقْرَبْ بِي سُوءَ حَالِي وَقْصُرْ بِي آمِنًا

درینا شد برام بدی عالم و کم شد اعالم

وَقَدِّدْ بِي غَلَالِي وَجَبِّدْ عَنِّي بَعْضِي

در زمین گهر کرد مرا این علما و بازداشت از سودم

بُعْدًا مَالِي وَخَدِّ عَنِّي الدُّنْيَا بَعْرُهَا

دوری آرزو نامم و فریب داد مرا دنیا بزورش

وَقَبْضِي بِجَانِبَيْهَا وَمِطَالِي يَا سَيِّدِي

دلفس من بجانبش و ماطلم من درون ای سید من

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَنْتَ أَكْرَمُ الرَّاجِعِينَ
وَعَارُونَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ
مُقْبِلِ الْأَنْشَاءِ وَالْآخِرِينَ
وَالْآخِرِينَ عَدْنَا
وَالْأَنْشَاءِ الْعَالِمِينَ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

دُعَاةٔ اَبَا مَرْثَدَةَ
(ع ٤)

فَأَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ أَنْ لَا يَجِبَ عَنْكَ دُعَاؤِي

پس سوال می کنم ترا ب عزت تو اینکه بحسب بنداری از خود دعا

سُوءِ عَمَلِي وَفِعَالِي وَلَا تُضَيِّقْ عَلَيَّ بِمَا أَطْلَعْتَ

مرا ب بدی عمل و افعالم و برسانم آنچه مرا به پنهانی کردی گواهی

عَلَيْهِ مِنْ سِرِّي وَلَا تُعَاجِلْنِي بِالْعُقُوبَةِ

برآن از سزای من و شتاب مکن در عذاب من

عَلَى مَا عَمِلْتُهُ فِي خَلَاوَانِي مِنْ سُوءِ فِعْلِي

بر چیز پنهانی که آنرا در خلوتگاهم از بدی کارم

وَإِسَاءَتِي وَدَوَامِ تَفْرِيطِي وَجَهَالَتِي وَكَثْرَةِ

دو بدیهایم و پیوستگی تجاوزم و نادانیم و زیادتی

شَهْوَانِي وَغَفْلَتِي وَكُنِ اللَّهُمَّ بِعِزَّتِكَ لِي

شهوایم و غفلتم و باش خداوند ب عزتت برام

فِي الْأَحْوَالِ كُلِّهَا رَوْفًا وَعَلَيَّ فِي جَمِيعِ

در تمام احوال هرمان و بر من در تمام

الْأُمُورِ عَطُوفًا إِلَهِي وَرَبِّي مِنْ لِي غَيْرِكَ

کارها لطف کننده خدایا پروردگار من بگفت برام جز ترا

من ذکر کرده و الا تصور من
و لا یجب من دعا
و لا یظلم و بقاء من
و بقاء اللہم ای شکر
و کفی بک شکر
و استغفرت من ذنوبی
و شکران شکرانک و
بمکه عزتک و من
بغبت من اینا لک
و زلتک

دُعَاءُ كَيْلٍ

(۶۵)

دعاهای امام هفتم

أَسْأَلُهُ كَشْفَ ضُرِّي وَالتَّطَرُّقَ فِي أَمْرِ إِلَهِي

بجوانم او را برای برطرف کردن موزم و ظننه در کارم خدا یا

وَمَوْلَايَ اجْرَبْتَ عَلَيَّ حِكْمًا ابْتَعْتُ فِيهِ

دمولای من جاری کردی بر من حکمی را که پیروی کردم از آن

هُوَ نَفْسِي وَمَا أَخْبَرْتَنِي فِيهِ مِنْ تَزْيِينِ

خود من نفسم و بهم نکرده در آن از آفرینش

عَدُوِّي فَغَرَبْتَنِي بِمَا أَهْوَى وَأَسْعَدْتَنِي بِمَا

خوامش دشمن من بر غریب داد مرا با آنچه خواست و یاری کرد او را

ذَلِكَ لِقَضَاءِ فِتْنًا وَزَيْتٌ بِمَا جَرَى مِنْ

بر این حکم پس بجای دادم آنچه بپوشد جاری شد از

ذَلِكَ بَعْضُ حُدُودِكَ وَخَالَفْتُ بَعْضَ

این باره احکام تو و مخالفتم کردم باره

أَوْامِرِكَ فَلَا تَحْجُزْ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ وَلَا

امری ترا پس تراست عهد بر من در تمام این و

حُجَّةَ لِي فِيمَا جَرَى عَلَيَّ فِيهِ فُضَاؤُكَ وَالرَّحْمَةَ

استجابتی برای من در آنچه جاری شد بر من در آن قهنگاری تو در موزم کردم

وَأَشَانُ مِنْ أَصْلَابِ
خَلَقْتَ لِي أَهْلًا وَأَهْلًا
أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ وَصَلَّكَ لِأَشْرِكَ
أَنْتَ وَصَلَّكَ لِأَعْبُدُ
وَأَخْلَفَ لِقَوْلِكَ وَ
لَأَتَّبِعَ بِقَوْلِكَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
عَبْدُكَ وَوَلِيُّكَ

دُعَاةُ الْإِبْرَاهِيمَ (٤٤) دُعَاءُ كَيْل

حُكْمَكَ وَبَلَاءُكَ وَقَدْ أَنْتَبَكْ يَا إِلَهِي

حکم تو و بلای تو و بچشمی آدم بوی آنچه ای کن

تَقْصِيرِي وَإِنِّي فِي عَلَي تَقْصِي مُعْتَدِرًا

پس از اینهمه کوتاهی و اسراف بر نفس خودم بپوشش طلبنده

فَادِ مَا مِنْكُمْ مُسْفِيًا مُسْغِفْرًا مُبْتَدِئًا

پشیمان شکسته عفوخواهان آفرینش جوینده توبه کننده

مُفِرًّا مَدِّعِنَا مُعْرِفًا لَا آجِدُ مَفْرًا مِمَّا كَانَا

اقرار دوزندگان و هتلاف کننده نمی یابیم پناهیگاری که باشد

مَتِي وَلَا مَفْرَعًا تَوَجَّهْ إِلَيْهِ فِي أَمْرِي

برای من و نه بجای رو کرده ام بوی تو در کارم

غَيْرَ فَبُولِكَ عُدْرِي وَإِدْخَالِكَ بِنَائِي

غیر از پزیرفتن تو عذرم را و وارد کردن تو مرا در

سَعَةِ مِنْ رَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ فَاقْبَلْ عُدْرِي وَ

دست از رحمت خود بپذیرد کارا پس بجزل فرما عذرم را و

أَجْمِ شِدَّةَ صَعْرِي وَفَكِّنِي مِنْ شِدَّةِ نَائِي يَا

دشمن سختی و بد حالیم را و آزاد کن از سختی بندم ای

ادنی ما تمثله الی العباد
و جاهدتني لله عز وجل
ای ای پناهیگاری و آنچه شد
بپادشاهی من از شراب
و اندیشه پناهیگاری
من العباد الی الامم
علی بدینک ما اجبتنی
و لا اذع قلی بعد
ادنی

دُعَاءُ كِبَل

(۶۷)

دُعَاءُ آبَامِ هَفَنَه

رَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِي وَرِقَّةَ جِلْدِي وَرِقَّةَ

بروردگارم کن ضعف بدتم را و نازکی پوستم را و نازکی

عَظْمِي يَا مَنْ بَدَأَ خَلْقِي وَزَكَّرِي وَتَرَبَّبِي وَبَرَّئِي

استخوانم ای کسیکه ابتدا کردی بآفرینش و بزرگش کن و برپا کن

وَتَغَذِّيَنِي هَبْنِي لِابْنِ كَرَمِكَ وَسَالِفِ كَلِمَتِكَ

و غذای من عطا کن مرا از ابتدای کرمت و در پیش خویش

يَا اِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ رَبِّي اَنْزَاكَ مُعَدَّةً بِنَاوِكَ

ای الهی خدای من و آقای من پروردگار من ای الهی بی نیازی مرا از معذب بآنان

بَعْدَ تَوْحِيدِكَ وَ بَعْدَ مَا انطوى عَلَيْهِ

بعد از آفرام تو وحدت و بعد از آنچه بر او است از آن

قَلْبِي مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَ لَهْجِ بِي لِسَانِي مِنْ ذِكْرِكَ

دل من از شناسایی تو و گویش من از زبان من ب یاد تو

وَ اعْتَقَدَهُ ضَمِيرِي مِنْ حُبِّكَ وَ بَعْدَ صِدْقِكَ

و اعتقاد دارم آنرا در باطنم از دوستی تو بعد از راستی

اِعْمَارِي وَ دُعَائِي خَاضِعًا لِرُبُوبِيَّتِكَ

استوارم و عزادارم در حال حضور برای پروردگارت

مَدَنِيَّتِي وَ هَسْبِي مِنْ
لَدُنْكَ وَ تَحْتَهُ اَنْتَ
اَنْتَ الْوَهَّابُ عَلِيٌّ
مَجْدٌ وَ عَلِيٌّ لِحَبْلِ
مِنْ اَنْبَاءِ رَسُوْلِكَ
وَ شَرِيْفِي وَ قُرْبِي
وَ تَقْضِي لَادِلِي الْجَمْعَانِ
وَ مَا اَوْجِبُ عَلَيَّ مِنْهَا
مِنْ الطَّاعَاتِ

دُعای کبَل

دُعایها آیام هفته
(۶۸)

هَيِّمَانَا أَنْتَ أَكْرَمُ مِنِّ أَنْ تُصَيِّعَ مِنِّ بَيْتِنَا

دور است از تو تو کریمتر از آنی که ضایع گردانی کسیر اگر برودنی

أَوْ تَبْعِدَ مِنِّ أذِنَتِنَا أَوْ تُشْرِبَ مِنِّ أَوْبِنَا

یا دور گردانی آوا که نزدیک کردی یا برکنده کنی آوا که جواروی

أَوْ تُسَلِّمَ إِلَيْنَا لِبَلَاءٍ مِّنْ كَفَيْتِنَا وَرَحْمَتِنَا

یا تسلیم بلا سازی آوا که کفایت کردی و رحم کردی او را

وَلَيْتَ شِعْرِي يَا سَيِّدِي وَالْهَيُّ وَمَوْلَايَ

و کاش داشتم ای سید من و خدای کنده مولای من

أَتَسَلِّطُ النَّارَ عَلَيَّ وَجُوهَ سَخْرَتٍ لِّعَظْمَتِكَ

آیا تسلط می کنی آتش را بر روی من و چهره سخرت را بر عظمت تو

سَاجِدَةً وَعَلَى السِّنِّ نَطَقْتُ بِتَوْحِيدِكَ

بجده کمان و بر زبانه های من سخن گفت ب توحید تو

صَادِقَةً وَبِشُكْرِكَ فَارِدِحَةً وَعَلَى قُلُوبٍ

راست گوینده و بشکر تو ثنا گوینده و بر دلهای من

اعْرَفْتُ يَا هَيِّتِكَ مُخَفِّفَةً وَعَلَى صَافِرٍ

آخرا کرد خدای ترا از روی حیضت و بر میز بنامیکه

الظَّالِمِينَ فِي يَوْمِ الْحِسَابِ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
وَعَدُوِّ سُنْبِي
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ كَلِمَةُ الْمُعْتَمِدِينَ
وَمَقَالَةُ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ
بِاللَّهِ

دُعای کبیل

دُعَاةَا اَبَام هَفَنَه
(۶۹)

حَوْتٌ مِنَ الْعِلْمِ بِكَ حَتَّى صَارَتْ خَاشِعَةً

براست از علم تو حتی گردیده اند باخسوع

وَعَلَى جَوَارِحَ سَعَتْ إِلَى الْوَطَانِ تَعْبُدُكَ

و بر اعضائیکه رفته اند بسوی دلمنهای که بپرستند ترا

طَائِعَةً وَأَشَارَتْ بِالسِّغْفَارِكَ مُذْمَعَةً

فخره ببرد و اشاره کرد ببارگشت تو از راه عطفاد

مَا هَكَذَا الظَّنُّ بِكَ وَلَا أُخْبِرُ نَابِقِضَلِكَ

بست چنین گمان بر تو و نه جسده داند ما را بفضلت تو

عَنْكَ يَا كَرِيمٌ يَا رَبِّ وَأَنْتَ تَعْلَمُ صَعْفَى

از تو ای کریم ای پروردگار من و تو میدانی صغفرا

عَنْ قَلِيلٍ مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَعَفْوُ بَاهَا وَمَا

از اندک از گرفتاریهای دنیا و عفو باینها و آنچه

يَجْرِي فِيهَا مِنَ الْمَكَارِهِ عَلَى أَهْلِهَا عَلَى أَنْ

جاری است در آن از ناخوشایات بر اهل آن بر روی تو

ذَلِكَ بَلَاءٌ وَمَكْرُوهٌ قَلِيلٌ مَكَّةُ بَيْتٌ

آن بلا و ناخوشایات اندک است درنگ آن کم است

تَعَالَى مِنْ جَوْرِ الْجَائِلِينَ
و كَيْدِ الْخَائِبِينَ وَ تَعَبِي
الظَّالِمِينَ وَ اتَّقُوا
فَوْقَ حَمْدِ الْخَائِبِينَ
اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ الْبَدِيُّ
تَسْبِيحُكَ وَالْمَلِكُ الْبَدِيُّ
تَمْلِكُكَ لِأَنْفُسَادِ قُلُوبِكَ
وَلَا تُنَازِعُ فِي مَلِكِكَ
أَسْأَلُكَ أَنْ

دُعای کبیر

نَعَاها آباءهم هفتاد و نه بار (۷۰)

بِقَاوَةِ قَصْبٍ مُدَّةُهُ فَيْكَيْفَ اِحْتِمَالِي

دوام آن کوتاه است زمان آن پس چگونه باشد تحمل من

لِبَلَاءِ الْآخِرَةِ وَجَلِيلِ وُفُوعِ الْمَكَارِفِ فِيهَا

بر بلای آخرت را و بزرگی رسیدن سختیها در آن

وَهُوَ بِلَاءٌ تَطُولُ مُدَّةُهُ وَبِدَوْمِ مَقَامِهِ

و آن تلاطم است که دراز است مدت آن و بیشکی است زیت آن

لَا يَخْفَى مَنْ أَهْلُهُ لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا عَنِ

سبک نمی گردد و بل خود پیرا آن نمی باشد مگر از

غَضَبِكَ وَانْتِقَامِكَ وَسَخَطِكَ وَهَذَا

حشم تو و انتقام تو و عذاب تو و این

مَا لَا تَقُومُ لَهُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ بِأَسِيدٍ

چیز است که لغاوت آورد آسمانها و زمین ایستادگی

فَيْكَيْفَ بِي وَأَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الدَّيْسُ

پس چگونه است مرا و حال آنکه من بنده ضعیف خوار

الْحَفِيفُ الْمُسْكِينُ يَا اَللهُ وَرَبِّي وَرَبِّي

کوچک و ناتوان و خوار ای خدا و پروردگاران

رسولک و ان وزعی
من تکریمک ما تبلغ
بی غایت و رضا و ان
ان تعبتی علی طاعتک
و لذوم عبادتک و
ایضا و ان مؤمنک
لینظف عنایتک و
و تعبتی صدی

دُعَا كَيْسَل

دُعَاهَا أَيَّامُ هَفْتَةٍ
(۶۱)

سَيِّدِي وَمَوْلَايَ لَا إِلَهَ إِلَّا مَوْلَايَ الْبَتَّ

وَأَقَا دَوْلای من برای کدام امری بپروردگارت

أَشْكُو أَوْلِيَاءَ مِنْهَا أَضْحُ وَأَبْنِي لِأَلِيمِ الْعَذَابِ

شکایت کنم و برای کدام یک از آنها بجزو کنم و بگرم بر دروگانی عذاب

وَسَيِّدِي أَمْ لَطُولِ لِبَلَاءٍ وَمُدَّةِي فَلَانِ

و سخن آن یا بدرازی بلایا و مدت آن برانگیز

صَبْرِي لِلْعُقُوبَاتِ مَعَ أَعْدَائِكَ وَ

بگردانی مرا در عذابها همراه با دشمنانت و

جَمْعِي بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِ بِلَائِكَ وَفِرِّي

جمع کنی میان من و میان اهل بلای خود و جدایی کنی

بَيْنِي وَبَيْنَ أَجْنَانِكَ وَأَوْلِيَاءِكَ كَهْنِي

میان من و میان دوستانت و اولیایات بس گرم کنی

يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي صَبْرِي

ای خدای من و آقای من و دَوْلای من و پروردگارس بگرم کن

عَلَى عَذَابِكَ فَكَيْفَ صَبْرِي عَلَى فِرَائِكَ

برگردم عذاب ترا پس چگونه صبر کنم بر فرائد تو

عَنْ مَعَاصِيكَ مَا
أَحْبَبْتَنِي وَرَوْضِي لِي
أَحْبَبْتَنِي مَا أَتَقَبَّلَنِي وَأَنْ
تَشْرَحَ بِي كَيْلِكَ صَدْرِي
وَلَطِّ بِلَائِي وَوَدِّي
وَتَخَفِّي لَأَوْشِي بِ
وَتَقْبَلِي لَأَوْشِي بِ
أَهْلُ أَيْحِي وَنِيمِي
مَنْ يَأْتِي مِنِّي

دُعَاةُ آبَائِهِمْ كَفْتُهُ ۝ دُعَاكُمْ كَبَلُ

وَهَبْنِي صَبْرًا عَلَى حَزْنِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ

وگرفتم صبر کردم بر سوزندگی این پس چگونه صبر کنم

عَنِ النَّظَرِ إِلَى كِرَامِيكَ أَمْ كَيْفَ اسْكُنُ فِي

از نظریدن بوی بخش تو یا چگونه ساکن شوم

النَّارِ وَرَجَائِي عَفْوِكَ فَبِعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي

در آتش و امیدم بخداست حقست پس بجزت تو ای سیدم

وَمَوْلَايَ أَيْ قِيمُ صَادِقًا لَنْ تَرَكُنِي نَاطِقًا

و مولای من سوگند بخونم بر راستی اگر ترک کنی مرا گویند

لَا ضِعْفُكَ لِيكَ بَيْنَ أَهْلِهَا صَبِيحَةُ الْأَمَلِينَ

هر آینه نماند کم بوی تو در میان اول آتش نماند کردن آرزو شدنی

وَلَا ضَوْخُنْ لِيكَ صَوَاخُ الْمُسْتَضْرِبِينَ

و هر آینه نماند کم بوی تو فریاد کردن فریاد خوانان

وَلَا بَيْكُنْ عَلَيْكَ بُكَاءُ الْفَاقِدِينَ وَ

و بی گریه بر تو گریستن گم کردگان و

لَا نَادِيَنَّكَ ابْنُ كَنْتَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ

هر آینه نماند بخوانم ترا که بخانی ای ولی مؤمنان

عزیزش کار خشنی نماید
مضی منتهی بالرحم
الراجحین

غما ز صفت امام
عصای عمل الله فی
هر کسی را حاجتی از
حقیقی باشد باید
بعد از نصف شب
بجهد

دُعای کبیل

نماز حضرت زین العابدین (ع)
(۶۳)

يَا غَايَةَ اَمْالِ الْعَارِفِينَ يَا عِيَاثَ الْبُغْيَةِ

ای غنای آرزوی عارفان ای فریادرس فریادخوانان

يَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ يَا اِلَهَ الْعَالَمِينَ

ای دوست دلهای راستگویان دایمخدای عالمیان

اِنَّكَ سُبْحَانَكَ يَا اِلَهِي وَبِحَمْدِكَ نَسْمَعُ

ای ایستنی خود را منزلی ای فدای من و پاس آوست شوی

فِيهَا صَوْتُ عَبْدٍ مُسَلِّمٍ فِيهَا نَحْوُ الْفِتْنَةِ

در آتش آواز بنده مسلمان را که زندگیت در آن بجز نافرمانی

وَذَاقَ طَعْمَ عَذَابِهَا مَعْصِيَتِهِ وَحُبِّ بَنِي

درچشیده مزه عذاب آزار پس گناه خود و حس شده میان

اَطْبَافِهَا بِجُرْمِهِ وَجَرِّ رِيئِهِ وَهُوَ يَخْتِجُ اِلَيْكَ

طبقات آن بجز جرم خودش و گناهی او و جغدی که بر وی تو

صَاحِبِ مُؤَمِّلٍ لِرَوْحَتِكَ وَتَبَادِيكَ بِلِسَانِ

بجز آرزومندان برحمت تو و صدای کند ترا بزبان

اَهْلِ تَوْحِيدِكَ وَتَبَوَّسَ اِلَيْكَ بِرُؤُوسِهِ

اهل توحید تو و توسل جوید بسوی تو بخدائی تو

غزل کنند و بجای نماز
خود رود و در کعبه نماز
بخواند و در کعبه اول
سوره حمد بخواند و چون
به آیت کعبه و آیت
کعبه برسد صد مرتبه
از او مکرر کند و بعد از
آنکه صد مرتبه تمام شود
نیمه سوره حمد را بخواند
و بعد از تمام

دعا کبیل

نماہنشی فام؟
(۷۴)

مذکورہ دعا محمد قاسم
ہو اللہ احد را بخواند
در کعبه و در مسجد جامع
اور در مسجد جامع
و مسجد راضی
در کعبه و مسجد
بیت المقدس
در کعبه و مسجد
بیت المقدس
در کعبه و مسجد
بیت المقدس

يَا مُوَلَايَ فِكَيْفَ بَيَّنَّنِي فِي الْعَذَابِ وَهُوَ

ای مولای من پس چگونه با منی ایمانند در عذاب داد

بَرَّجُوْا مَاسَلَفَ مِنْ حَلِيْمِكَ وَرَافِيكَ وَ

ایسوار است سابقہ ہم تو را و لہ بانی ترا و

وَحَمِيكَ اَمْ كَيْفَ تَوَلَّيْتَهُ النَّارَ وَهُوَ بِاَهْلِ

رحمت ترا آیا چگونه آزار میدہد اور آتش داد آرزو کند

فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ اَمْ كَيْفَ حُرِّقَتْ لَبَّيْهَا

فضل در رحمت ترا • آیا چگونه میوزاند اورا شراره

وَاَنْتَ كَتَمْتَ صَوْتَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ اَمْ كَيْفَ

د تو می شنوی صدای او و می بینی مکان اورا آیا چگونه

بَثَّمَلْ عَلَيْهِ زَفِيرًا هَا وَاَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ

زایم کرد بر او شد آن د تو میدانی ضعف اورا

اَمْ كَيْفَ يَغْلُقُ بَابِنَ اطْبَافِهَا وَاَنْتَ

آیا چگونه ببندد دران من این د تو

تَعْلَمُ صِدْقَهُ اَمْ كَيْفَ رَجَعَهُ وَاَنْتَ تَعْلَمُ

میدانی راستی اورا آیا چگونه برگرداند اورا شراره ای آن

دُعای کبیل

نماز حضرت قائم (ع)
(۷۵)

وَهُوَ بِنَادِيكَ يَا رَبِّهٗ اُمَّ كَيْفَ يَرْجُو

و او بخواهد ترا ای پروردگارم - یا چگونه امید ببرد

فَضْلِكَ فِي عَمَلِهِ مِنْهَا فَتَرْكُهُ فِيهَا

کرم ترا در آزادی خود از آن پس و گذارنش در آن

هِيَ هَاتِ مَا ذَلِك لَظُنُّ بِكَ وَلَا الْمَعْرُوفِ

در است - نیست این گمان بر تو شناخته شده

مِنْ قَضِيكَ وَلَا مِثْلَهُ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ

از فضل تو و مانند هر آنچه معامله کردی بآن

الْمَوْحِدِينَ مِنْ بَرِّكَ وَإِحْسَانِكَ يَا لَيْفِزِ

یگانه پرستان را از نیکی و احسان خود بمن پیوسته

أَقْطَعُ لَوْ لَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْدِيبِ

قطع دارم اگر نبود چه بر سبب حکم کردی بآن از عذاب کردن

جَاهِدِيكَ وَفَضِيكَ بِهِ مِنْ إِخْلَادِ مَعَانِدِكَ

مکرات و حکم فرمودی بآن از جاوید دشمن دشمنی

جَعَلْتَ لَنَا وَكُلِّهَا بَرْدًا وَسَلَامًا وَمَا كَانَ

هر اینکه قرار میدادی تمام آتش را خنک و سلامت نبود برای ما

مانند رکعت اول نماز
« او در دو بعد از نماز شستن
نماز ایستاد عاود انجام داد
خدا بخواند حاجب او را ببرد
مبارک در هر گنجی حاجبش
که باشد مگر آنکه حاجبش
او قطع صلوات رحم باشد
و دعا این است
اللَّهُمَّ

دعا کبیر

نماز حضرت قائم (۷۶)

لَا حِدَّ فِيهَا مَقَرًّا وَلَا مُقَامًا لَكِنَّكَ تَقَدَّرُ

ما حدرا در آن قرارگاه و نه جایگاه لکن تو بایز است

أَمْثَلُوكَ أَهْمَتَكَ أَنْ تَمْلَأَهَا مِنَ الْكَافِرِينَ

نماز است سوگند یاد کردی که پر کنی آنرا از کافران

مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ اجْمَعِينَ وَأَنْ تَخْلُدَ

از جن دوزخ و انس تمام و ایچند نهد کنی

فِيهَا الْمُعَايِدِينَ وَأَنْتَ جَلَّ شَأْنُكَ فُلُكُ

در آن اهل عنادرا و تو بزرگست تمام کردی

مُبْتَدِعًا وَتَطَوَّلَكَ بِالْإِنْعَامِ مُتَكْرِمًا

در اول غفلت و بختیدی از راه انعام و کرم است

أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَأُتَوَدَّ

آیا کسی که باشد مؤمن مانند کسی است که باشد فاسق دوست

الهِ وَسَيِّدِي فَاسْأَلُكَ بِالْفِدَا إِلَهِي

ای خدا و آقای من سوال بکنم از تو بقدر تویی

فَدَرَّهَا وَبِالْفِضِيَّةِ إِلَهِي حَمْنَهَا وَ

تقدیر کردی آنرا و بجهت که لازم کردی آنرا و

إِنَّ أَطْعَمَكَ فَأَلْحَمِيكَ
وَأَنْ عَصَيْتَكَ فَأَلْحَمِيكَ
لَكَ مِنْكَ الرَّوحُ مِنْكَ
الْفُجُوعُ وَتَكُنْ بِنَجْمَانِ مِنَ الْغَنَمِ
وَتَكُنْ بِنَجْمَانِ مِنَ الْفَلَمِ
وَعَقْدَ اللَّامِ بِكَ
عَصَيْتَكَ فَإِنَّ فُلَا
الطَّلُوكَ فِي آخِرِ
الْأَشْيَاءِ

دُعای کبیر

ایمان حضرت قائم (ع)
(۷۷)

حَكْمَتَهَا وَعَلَيْتَ مِنْ عَلَيْهِ اجْرَمْتُمَا انْ هَجَرَ

حکم کردی آنرا و علیه دادی کسرا بر آن روان دوشدی آنرا که

لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ كُلِّ

یعنی مرا در این شب و در این ساعت هر

جُرْمِ اجْرَمْتُهُ وَكُلِّ ذَنْبٍ اذْنَبْتُهُ وَكُلِّ

جرمی که کرده ام آنرا و هر گناهی که ترتیب شده ام آنرا و هر

قَبِيحٍ اسْرَفْتُهُ وَكُلِّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ كَمَنْتُهُ

زشتی که پنهان دوشدم و هر جهلی که عمل کرده ام آنرا و پنهانی

اَوْ اَعْلَنْتُهُ اَخْفَيْتُهُ اَوْ اَظْهَرْتُهُ وَكُلِّ

یا آشکارا کرده ام آنرا مخفی کرده ام آنرا یا ظاهرا ساخته ام و هر

سَيِّئَةٍ اَمَرْتُ بِاِثْبَانِهَا الْكِرَامِ الْكَلْبَانِ

گناهی که امر کردی بپوشش بهترین زبسنه گان را

الذِّبْنِ وَكَلِمَاتِهِمْ بِحِفْظِ مَا بَكُونُ مِنْهُ وَجَعَلْتُمْ

آنانکه سزاگر کردی آنها را بحفظ آنچه میباشند از من و قرار دادی

شَهُودًا عَلَيَّ مَعَ جَوَارِحِي وَكُنْتُ اَنْتَ لِقَبِيحِ

آنها را گواهان بر من با اعضایم و واسطی تو مرا جهت گنندگی

اِنَّكَ وَصَوَّلَا اِيْمَانًا
بِكَ لَمْ تَأْخُذْ لَكَ وَكَانَا
وَلَمْ تَنْعَمْ لَكَ شَيْئًا
فَمَا نَيْتُكَ بِهٖ عَلَيْكَ
وَقَدْ عَصَيْتُكَ يَا اِيْمَانُ
عَلَى عَمْرٍ وَاَمْرٍ مِّنْ
وَلَا اَخْرُجُ مِنْ
عُبُودِيَّتِكَ وَلَا اَجُودُ
لِعُبُودِيَّتِكَ وَلَا اَكْفُرُ

دُعای کبلی

عناصراً فاماً
(۷۸)

عَلَىٰ مِنْ وَرَائِهِمُ وَالشَّاهِدَ مَا خَفِيَ

بر من از پشت آنان و گواه ترا آنچه را پنهانست

عَنَّا وَمِنْ بَرَحْمِكَ أَخْفَيْتَهُ وَبِفَضْلِكَ

از ایشان و بر رحمت خود پنهان کردی آنرا و بجزم خود

سَاتَرْتَهُ وَأَنْ تَوْفِرَ حَبْلِي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ

پوشانیدی آنرا و اینکه در از گردانی بهر در آن هر خیر

نُزِلُهُ أَوْ إِخَانٍ نَفِضْلُهُ أَوْ يَنْتَشِرُهُ

نازل کنی آنرا یا احسان که کرامت کنی از او یا پستی که برآیند

أَوْ رِزْقٍ تَبْطِئُهُ أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ خَطَا

یا روزی که مشایق دهی آنرا یا گنای که بیامرزی آنرا یا خطای

نَتْرَهُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا إِلَهِي وَ

پوشانی آنرا ای رب من ای پروردگارس ای خدای من و

سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَالِكَ رِغْبِي يَا مَن

سیند من و مولای من و مالک بندگم ای آنکه

بِيَدِكَ فَاصْبِرْ يَا عَلِيًّا بِضَرْبِي وَمَسْكَبِي

در دست اوست سوی پیشانی من ای دانا بجز من و لغز من

الحق تعالی و ازین
الناسم فلك الجنة
عَلَىٰ وَالْبَيِّنَاتِ فَيَنْ
قُدِّي قَبِي قُوبِي
عَبْرَةَ عَالِمٍ وَأَنْ نَفِضْ
وَأَوْجَعِي يَا رَبِّ جَدَّ
كَيْبِمِ
يَا فَضْلًا وَفَاكِدًا
يَا كَيْبِمِ

دُعای کبیل

نماز حضرت عجمه
(۷۹)

يَا خَيْرَ اَيُّهَا بَقِيَّةُ دَاوُدَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ

ای بخیر بقیه داور ای بد و داور ای بد و داور

اَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ وَفِدَايِكَ وَاعْظِمَ صِفَاتِكَ

سؤال می کنم ترا بحق تو و فدای تو و بزرگترین صفات

وَاسْمَائِكَ اَنْ تَجْعَلَ لِي اَوْفَاءَ مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

و نامهایت اینکه قراردی اوقات مرا در شب و روز

بِذِكْرِكَ مَشْهُورَةً وَبِحُدُودِكَ مَوْضُوعَةً وَاعْمَالَ

با ذکر خودت مشهور و با حدودت محو رسیده و عملهایم

عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتَّى تَكُونَ اَعْمَالِي اَوْزَادًا

در پیش تو جزول شده تا باشد عملهایم و درودهایم

كُلِّهَا اَوْزَادًا وَاوْحِدًا وَحَالِي فِي خِدْمَتِكَ

تمام آن در دو واحد و حال من در خدمت تو

سَرْمَدًا يَا تَبْدِي يَا مَنْ عَلَيْهِ مِعْوَلِي يَا مَنْ

بجلی ای آقای من ای کسکه بر روی اوست اعتماد من ای

اِلَيْهِ شَكُونُ اَخْوَالِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ

برو می ۱۱ شکایت کردم احوال خود را ای پروردگارا من

یا ای خیر بقیه داور ای بد و داور ای بد و داور
سؤال می کنم ترا بحق تو و فدای تو و بزرگترین صفات
و نامهایت اینکه قراردی اوقات مرا در شب و روز
با ذکر خودت مشهور و با حدودت محو رسیده و عملهایم
در پیش تو جزول شده تا باشد عملهایم و درودهایم
تمام آن در دو واحد و حال من در خدمت تو
بجلی ای آقای من ای کسکه بر روی اوست اعتماد من ای
شکایت کردم احوال خود را ای پروردگارا من

دُعای کبیل

نماز حضرت محمد (ص)

تَضَيَّنِي أَمَانًا قَلْبِي

وَتَضَيَّنِي قَوْلِي قَلْبِي

مَا أَغْنَيْتَنِي عَلَى حَتَّى

لَا آخَافُ وَلَا أَخْذَعُ

مِنْ بَنِي آدَمَ إِلَّا نَعْلَمُ
كُلَّ بَيْتِي فَيُفِيدُونِي حَتَّى
اللَّهُ وَيَغِيثَ الْوَكِيلَ يَا
كَلِيْلَ أَرْعَامٍ مُنَزَّلِ
وَيَا كَلِيْلَ قَوْمِي

يَا رَبِّ قَوِّ عَلَى خِدْمَتِكَ جَوَارِحِي وَأَشْدُدْ

ای پروردگار قوی کن بر خدمت خود اعضا مرا و محکم فرما

عَلَى الْغَرْبَةِ جَوَارِحِي وَهَبْ لِي الْجِدْفِي

برای عزبت با کلبا مرا و عطا کن مرا جیدت در

خَشْيَتِكَ وَالذَّوَامَ فِي الْأَيْصَالِ نَجْدَتِكَ

ترسیدن از تو و ادا نمودن در همه بودن بگدازت تو

حَتَّى تَسْرَحَ إِلَيْكَ فِي مَبَادِيرِ الشَّافِعِ

تا بسقت برم بسوی تو در میدانهای پیشینان

وَأَنْبِرِعَ إِلَيْكَ فِي الْمَبَادِيرِ وَأَشْتَأِقُ إِلَى

و بنشایم بسوی تو در بهی گیرندگان و مشتاق بسوی

قُرْبِكَ فِي الْمَشَافِيرِ وَأَذْفُومِنِكَ دُفُوًّا

قرب تر در مشاقان و نزدیک شوم نزدیک تر

الْمُخْلِصِينَ وَأَخَافُكَ تَخَافَهُ الْوُفِينَ وَارْتَجِعْ

مخلصان و بترسم از تو ترسیدن اوستان و گردانم

فِي جَوَارِكِ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ وَمَنْ أَوَادَنِي

در بساچی تو اوستان پروردگارا و هر که اراده کند مرا

در بساچی تو اوستان پروردگارا و هر که اراده کند مرا

دُعای کبیل

(۸۱)

نماز حضرت فاطمه

لَبُوءُ فَارِدُهُ وَمَنْ كَادَنِي فِكْدُهُ وَأَجْعَلَنِي مِنْ

بندی بس اراده کن اورا و کسیکه کند مرا بس کند کن اورا و قرار ده

أَحْسَنَ عِبِيدِكَ نَضِيبًا عِنْدَكَ وَأَفْرَاهِمَ

بهترین بندگانت نصیبی بهم خود و نزدیکترین آنها

مِثْلَهُ مِنْكَ وَأَخْصِمَ زَلْفَةَ لَدَيْكَ

مِثْلِ اِزْتِو و مخصوصترین آنها در نزدیکی تو

فَإِنَّهُ لَا يُبَالُ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ وَجَدَلِي

بس بدرستی که رسیدن نیوزد باین مگر بفضل تو و اگر من را

يَجُودِكَ وَأَعْطِفْ عَلَيَّ بِمَجْدِكَ وَأَحْفَظْ

بجودت و عطوفت فرما بر من بجزا گواری خود و بجمداد مرا

بِرَحْمَتِكَ وَأَجْعَلْ لِي أُنِي بِذِكْرِكَ لَهْجًا وَفَلِي

بر رحمت خود و قرار ده زبان مرا بذكر خود گو یا و دل مرا

بِحَبْلِكَ مُتَمِّمًا وَمَنْ عَلَى حَسْنِ إِجَابَتِكَ

بر دوستی خود بی‌تاب و من بجزا بر من بحسن پذیرش خود

وَأَفْلِنِي عَشْرَةَ وَأَغْفِرْ زَلْمِي فَإِنَّكَ قَضَيْتَ

و محو کن ده گناههای مرا و بیامرز گناه مرا بر ربه که تو را کردی

فَرِحُونَ أَنْ تَكُونَ
تَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْفِيَنِي
فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ بِجَانِبِ
فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ نَامِ
تَخْصِي أَكْرَامِ
مُبَشِّرِ دَوَامِ بَدْوِ
مَادِدِ أَوْ رِبْرِ دَوِ
خَدَا وَنَدِ مَطْبَعِ
صِرَاوِ رِنَابِ

دُعَا كَيْل

نماز حضرت قائم (ع)
(۱۲)

عَلَى عِبَادِكَ يَعْبادُكَ وَأَمْرَهُمْ بِدُعَائِكَ

بر بندگانت بهر نفس تو و امر کردی آنها را بدعا خواندن

وَضَمِّتْ لَهُمُ الْجَابَةَ فَإِنَّكَ يَا رَبِّ

دخسان شده برای آنها اجابت را پس بسوی تو بچند اوند

نَصَبْتَ وَجْهِي وَإِلَيْكَ يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي

باز داشته‌ام روی خود را بسوی تو و یکدستی من دراز کرده‌ام و دستم را

فِي عِزِّكَ أَنْسَجِبُ لِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مِنَّا

پس بیزش خود اجابت کن دعایم را و برسان ما بکند تویم

وَلَا تَقْطَعْ مِن فَضْلِكَ رَجَائِي وَكَيْفِي شَرِّ

و قطع کن از کرم خود امید مرا و کفایت کن شر من

الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنْ أَعْدَائِي يَا سَرَّ الرِّضَا

جن و انس را از دشمنان من ای زود خوششود

أَغْفِرْ لِي لِأَنَّكَ إِلا الدُّعَاءَ فَإِنَّكَ فَعَالٌ

بیامرز بجزی که می تواند گمراهی بدست کند و گمراه کننده

لِإِنِّ الشَّاءَ يَا مَنْ اسْمُهُ دَوَاءٌ وَذِكْرُهُ شِفَاءٌ

بر آنچه را که دوا می آید ای آنکه نام او دوا و یاد او شفاست

البته خداوند در دعای
تو بسیار کفایت کند
انشاء الله تعالی و بعد
بچند روز در حاجت خود
خود را بخیر اهدا فرماید
و داری کند بسوی
حضرت بدر سبک
نیت مرد مؤمن و در
دن مؤمنه که این دعا
بکند آرد این دعا

دُعای مشلول

مَا زَجَعُ ظَنَابِرَهُ
(۸۳)

وَطَاعَتْهُ عَنِّي اِرْحَمْ مِنْ رَأْسِ مَا لِهِيَ الرَّجَاءِ

و طاعتش از من است رحم کن آنرا که سر ما را بر او امید است

وَسِيْلَاةُ الْبِكَاةِ يَا سَابِغَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ

و وسیله اش گرز است ای کامل نفع ای دفع کننده

النِّقَمِ يَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلَمِ

یا نور ای نور وحشت زدگان در تاریکی

يَا عَالِمًا لَا يُعَلِّمُ صَبِيًّا عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْإِسْمَاءِ

ای دانای مسیلم ندانم رحمت فرست بر محمد و اولاد محمد

وَأَفْعَلِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَصَلَّى اللَّهُ

و بجز برای من آنچه تو هستی اهل آن و رحمت خدا

عَلَى رَسُولِهِ وَالْأُمَّةِ الْمِيَامِينَ مِنْ

بر پیغمبرش و امتی که ایمان برزگواران از

إِلَيْهِ وَسَلَّمَ دُعَاءُ مَشْلُوكٍ نَسِيْمًا

اولاد او در روز قیامت درود نیاورد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدای بخشنده و مهربان

از روی خلاص
بخواند مگر اینک دعاه
وی مستجاب گردد
نماز بعضی
علیه السلام
که بسیار فضیلت دارد
و بعد موجب مرزش
گناهان عظیم است
و افضل اوقات آن

دُعای مشلول

نماز حضرت زین العابدین (ع)
(۱۴)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِنِمْ اللَّهِ

پروردگارا من در حاجت میکنم بنام تو بنام خداوند

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ

بخشنده مهربان ای صاحب جلال و عظمت ای زنده

يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا هُوَ يَا مَنْ

ای پدیدار ای زنده نیست خدا مگر تو ای آنکه کسی

لَا يَعْلَمُ مَا هُوَ وَلَا كَيْفَ هُوَ وَلَا إِنْ هُوَ

نیداند چیست او چگونه است او و کجاست او

وَلَا حَيْثُ هُوَ إِلَّا هُوَ يَا ذَا الْمُلْكِ وَ

و هیچ جایی او مگر خود او ای صاحب پادشاهی و

الْمَلَكُوتِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ يَا مَلِكُ

ملکوت ای صاحب عزت و جبروت ای پادشاه

يَا قُدُّوسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهْتَمِنُ يَا

ای پاکیزه ای سلام ای مؤمن ای باجلال ای

عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُنْكَرُ يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ

غالب ای چهار با عظمت ای آفریننده ایزدی ده

اول رو بوجه راست
و آن چهار تکمیل است
بدون تهنیت و در سلام
در تکمیل اول بعد
سوره حمد از آن زین
مغفرت اند و صد تکمیل دوم
سوره العاديات بعد
تکمیل سوم انا جا
نصی الله و صد تکمیل
چهارم قل هو الله

دُعای مشلول

نماز جعفر طیار

(۸۵)

يَا بَارِيُّ يَا مَصُوْرُ يَا مُفِيْدُ يَا مُدِيْرُ يَا شَدِيْدُ

ای آفریننده ای صورت آفرین ای بودنده ای تم برکننده ای محکم کار

يَا مُبْدِيْكَ يَا مُعِيْدُ يَا مُبِيْدُ يَا وَدُوْدُ يَا

ای بسازنده ای مرج خلق ای ملوک ای دوست ای

مَحْمُوْدُ يَا مَعْبُوْدُ يَا بَعِيْدُ يَا قَرِيْبُ يَا مُجِيْبُ

پسندیده ای عبادت شده ای دور ای نزدیک ای پذیرنده

يَا قَرِيْبُ يَا حَسِيْبُ يَا حَسِيْبُ يَا بَدِيْعُ يَا فَاعِلُ

ای نگهدارنده ای بنهار آورنده ای دوست دارنده ای ابداع کننده ای

يَا صَنِيعُ يَا سَمِيْعُ يَا عَلِيْمُ يَا حَلِيْمُ يَا كَرِيْمُ يَا

ای با عظمت ای شنونده ای دانایا ای بردبار ای کریم ای

مَنَّانُ يَا دِيْانُ يَا مُسْتَعَانُ يَا حَلِيْلُ يَا

تمناینده ای جزا دهنده ای کمک کننده ای برزگوار ای

جَمِيْلُ يَا وَكِيْلُ يَا كَفِيْلُ يَا مُفِيْلُ يَا مُسِيْلُ

زیبا ای وکیل ای سرپرست ای بخشنده ای رساننده

يَا تَبِيْلُ يَا دَلِيْلُ يَا هَادِيْ يَا بَادِيْ يَا اَوَّلُ

ای با عظمت ای راهنما ای هدایت کننده ای ابتدا ای اول

و در هر کس که بعد از نماز از فرشتگان بپایزه
 مرتبه سبحان الله
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
 و در کوع همین
 سبحان واده مرتبه
 بگوید و چون سر از
 کوع برسد آورده
 مرتبه و در سجده اول
 ده مرتبه

نماز جعفر طهارت
دُعای مُشَلُّوَل (۱۷)

يَا اٰخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا قَائِمٌ يَا دَائِمٌ يَا

ای آخر ای ظاهر ای باطن ای پایدار ای ابدی ای

عَالِمٌ يَا حَاكِمٌ يَا فَاضِي يَا نَاصِرٌ يَا عَادِلٌ

دانا ای حاکم ای داور ای یاری کننده ای دادگر

يَا فَاصِلٌ يَا وَّاصِلٌ يَا ظَاهِرٌ يَا مَطْمَئِنٌّ يَا

ای جدا از همه ای پیوسته به همه ای ذات پاک ای پاک کننده ای

قَادِرٌ يَا مُفْعِدٌ يَا كَبِيْرٌ يَا مُنْكَبِرٌ يَا وَّاحِدٌ

توانا ای بزرگوار ای بزرگ ای با عظمت ای یگانه

يَا اَحَدٌ يَا صَمَدٌ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

ای تنها ای بی نیاز ای آنکه نه فرزند داری و فرزندگی

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ

و نه است و برای او مثل احدی و نباشد او را صاحب

وَلَا كَانَ مَعَهُ وِزْرٌ وَلَا اَتَّخَذَ مَعَهُ مِثْلًا

و نباشد با او وزیری و نه گرفتار او را بهر

وَلَا اِحْتِاجَ اِلَى ظَهْرٍ وَلَا كَانَ مَعَهُ مِنْ اِلَهٍ

و نیازی نداشت به پشتی و نه است او را از خدائی

و بعد از نماز در شان
ده مرتبه و در سجده دوم
ده مرتبه و بعد از نماز
در شان پیش از آنکه
ببخیزد ده مرتبه در هر
چهار رکعت چنین
بگوید که یعنی
چون پیش از آنکه
از او سجده کنی
توانا کنی

دُعای مشلول

فما زعفت بهار

(۸۷)

عِزُّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ

عزادیت خدائی مکتوب تو بلند مرتبه از آنی که می گویند

الظَّالِمُونَ عَلُوًّا كَبِيرًا يَا عَلِيُّ يَا عَالِمُ يَا شَهِيدُ

ستمکاران بلند می بزرگ ای بلند مرتبه ای دانای عالی مقام

يَا بَادِحُ يَا فَتَّاحُ يَا فَتَّاحُ يَا مُرْسِحُ يَا مُفْرِجُ

ای عظیم الشان ای گشاینده ای بخشنده ای رحمت بخش ای فرج دهنده

يَا نَاصِرُ يَا مُنْصِرُ يَا مُدْرِكُ يَا مُهْلِكُ يَا مُنْقِمُ

ای یاری کننده ای یاری دهنده ای دریا بنده ای کشته ای تمام کننده

يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا طَالِبُ يَا غَالِبُ

ای باعث ای وارث ای اول ای آخر ای خواهان ای برتر

يَا مَنْ لَا يَقُونَهُ هَارِبٌ يَا تَوَّابٌ يَا أَوَّابٌ يَا وَهَّابٌ

ای آنکه از تو فرسودگان کرد ای توبه پذیر ای داور ای بخشنده

يَا مُسَبِّبُ الْأَنْسَابِ يَا مُفْتِحُ الْأَبْوَابِ يَا حَيْثُ

ای بسبب ساز بسببها ای گشاینده درهای امید ای آنکه هر طور

مَادِعِي جَابَ يَاطْهُورُ يَا شَكُورُ يَا صَبُورُ

خزانده شوی ایجاب کننده ای پاکیزه ای شکور ای بردبار

که حضرت صادق علیه السلام
بن فرمود ایاب علمم نکتم
چیزی که بگویند و از زمان
حضرت جبار کفتم بی علمم
فرمود چون در سجده ای
چهار رکعت نماز بسجده
و از تسبیحات فاطمه علیه
سجده من لیس
العز و الوفاء

دُعای مشلول

نماز جعفر قهبار
(۸۸)

يَا عَفْوُ يَا عَفْوُ يَا فَوْرَ النَّوْرِ يَا مَدِيْرَ الْأُمُوْرِ

ای عفو کننده ای آمرزنده ای روشن روشنی ای تدبیر کننده کارها

يَا الطِّيفُ يَا خَيْرُ يَا حَسْبُ يَا مُبْسِرُ يَا مُنْجِرُ

ای صاحب لطف ای جزردار ای پناه دهنده ای بگوشی کننده ای برآورنده

يَا مُبْسِرُ يَا بَصِيرُ يَا ظَهْرُ الْكَبِيْرِ يَا وَرِيْرُ يَا فَرْدُ

ای نوزادی ای بیبا ای پشیمان ای بزرگ ای یکتا

يَا صَمْدُ يَا أَبَدُ يَا سَنَدُ يَا كَافِي يَا شَافِي

ای بی نیاز ای بهمنه ای سند ای کفایت کننده ای شفا دهنده

يَا وَافِي يَا مُعَافِي يَا حَسْبُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ

ای وفا کننده ای عفو کننده ای حسان کننده ای زینا ای صاحب نعمت

يَا مُفِضُ يَا مُكْرِمُ يَا مُفَرِّدُ يَا مَنْ عَلَا

ای برتری بخش ای عزیز کننده ای یکتا ای آنکه بلندتری

فَقَهْرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَقدَرِيَا مَنْ بَطِنَ فَجْبَرِي

وقادری ای آنکه ماستی وقادری ای آنکه پنهان را بخردی

يَا مَنْ عُجِدَ فَشَكَرُ يَا مَنْ عُصِيَ فَعَفْوُ وَسِرُّ

ای آنکه بر سرشده را پادشاهش دوی ای آنکه گناهش را با یا مریزی

بنحان من لطف با
تجدید و پاکیزگی
لا یبغی التبتح الا لاله
بنحان من اخصی کل
تبتی علیه بنحان ذین
الین و التعم بنحان ذین
القدرد و الکریم اللهم
ای اشک بمعانی
الغیر من عریک و
منهی التعمین

دُعای مشلول

يَا مَنْ لَا يَجُوبُهُ الْفِكْرُ وَلَا يَدْرِكُهُ الْبَصَرُ وَلَا

ای آنکه اعطای نمی کند و در فکر نمی کند و در با چشم و

يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرُ يَأْرَازِقُ الْبَشَرِ يَا مُفَدِّرَ

پنهان نمی ماند بر اثر ای روزی در مژده بشر ای تقدر کننده

كُلِّ قَدَرٍ يَا عَالِي الْمَكَانِ يَا شَدِيدَ الْاَزْكَانِ

تمام قدر ای بلندتر مکان ای سخت ارکان

يَا مُبَدِّلَ الزَّمَانِ يَا فَابِلَ الْقُبُرَانِ يَا ذَا الْمِنَّ

ای تبدیل کننده زمان ای پذیرنده قبران ای صاحب است

وَالْاِخْسَانِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ يَا حَمِيمٌ

و احسان ای صاحب عزت و تسلط ای مهربان

يَا رَحْمَنُ يَا مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنِ يَا مَنْ

ای بخشنده ای آنکه بر هر روز تمام و شافی داری ای آنکه

لَا يَسْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ يَا عَظِيمَ الشَّ

مغزول نمی کند و در شئی از شئی دیگر ای بزرگ مرتبه

يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ مَكَانٍ يَا سَامِعَ الْاَصْوَاتِ

ای آنکه هستی در هر مکان ای شنونده هر صفت

ما نضعف قطيار
(۱۹)
كِيَايَاتِ وَانْمِيَا
الْاَعْظَمِ وَكَلِيَايَلِ الْاَنَا
الْبِي تَمْتَضِدَا
عَدَا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
اهل بيته و افضل
كفا و كذا و بجای آن
كلمه حاجات خود را
بجواهر و درودها
دیگر است که حضرت
صادق علیه السلام
عبارت

نماز جمع چهار
دُعای مشلول (۹۰)

يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا مُبِجِ الطَّلِبَاتِ يَا

ای اجابت کننده دعاها ای برآورنده درخواستها ای

فَاضِلِ الْحَاجَاتِ يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ يَا رَاحِمَ

دوا کننده حاجتها ای نازل کننده برکتها ای رحیم کننده

الْعَبْرَاتِ يَا مُفِصِّلَ الْعَثَرَاتِ يَا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ

برآسگسختها ای گذرنده از لغزشها ای محو کننده درد و غمها

يَا وَدِيَّ الْحَسَنَاتِ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ يَا

ای و دوی نیکوینها ای بلند کننده درجهها ای

مُعْطَى التَّوَلَاتِ يَا مُجِبِّي الْأَمْوَاتِ يَا

عطا کننده خواستهها ای زنده کننده مردگان ای

جَامِعَ الشَّنَاتِ يَا مُطْلِعًا عَلَي لَيْثَاتِ يَا

جمع کننده برهمنها ای؛ اطلاع بر هتمنها ای

زَادَ مَا فَدَفَاتِ يَا مَنْ لَا تُشْبِهُهُ عَلَيْهِ

برگزااننده اهد گذارنده ای آنکه امشبها نژود بر او

الْأَصْوَاتِ يَا مَنْ لَا تُضْمِرُهُ الْمَسَلَاتُ وَلَا

صوتها ای آنکه سخی ندارد برای او در خواستها و نه

نماز جمع چهار
خوانند باریت یاریت
بعد بیکم بکن نفس فا
کند یاریتاه یاریتاه
بعد بیک نفس زیت
باز بعد بیک نفس زیت
نفس یا الله یا الله
باز بعد بیک نفس
یا حی یا قیوم بعدی
بک نفس یا رحیم یا رحیم

دُعای مشلول

ما جعفر طیار
(۹۱)

تَعَاثُرُ الظُّلُمَاتِ يَا نُورَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ

ای روشن و نورانی زمین و آسمانها

يَا سَائِعَ النِّعَمِ يَا ذَا فِعِّ النَّعِيمِ يَا بَارِدِي اللَّيْمِ

ای فروز کننده نعمت ای برطرف کننده گرفتاریها ای آفریننده بادیه

يَا جَامِعَ الْأُمَمِ يَا شَافِي السِّمِّ يَا خَالِقَ النُّورِ

ای جمع کننده امتها ای شفا دهنده بیماریها ای خالق روشنی

وَالظُّلْمِ يَا ذَا الْجُودِ وَالكَرَمِ يَا مَنْ لَا يَطَاعُ عَشْرَهُ

و تاریکیها ای صاحب جود و کرم ای آنکه گزاشته شود برش او

فَدَمٌ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ

قدسی ای بخشنده ترین بخشنندگان ای کرامتور کرامتور

يَا أَسْمَعَ السَّمِيعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِقِينَ

ای شنونده ترین شنوندگان ای بیننده ترین بینندگان

يَا جَاوِدَ الْمُتَجِبِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا

ای ایستاد بنام مستجابان ای امان ترسانندگان ای

ظَهَرَ لِلرَّاجِبِينَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا غِيَاثَ

ای پشیمان برسانندگان ای ولی مومنان ای فریادرس

بگذرد بک نفس با تو
بار حق هفت مرتبه
ادعای حاجت هفت مرتبه
پس خوانند اللهم
این آیه را
تجدید و تظلم
علتک و اعتمادت
لا غایب لیدلجک
و این علیتک و
تبلغ غایب

نماز حضرت قطار
 (۹۲) دعای مشلول

الْمُسْتَغِيثِينَ يَا غَايَةَ الظَّالِمِينَ يَا حَسْبَ

فزاید خوانان ای نهایت ظالمان ای صاحب

كُلِّ غَرِيبٍ وَيَا مُؤْنِسَ كُلِّ وَجِيدٍ يَا مَلْجَأَ كُلِّ

هر غریب دای مؤنس هر تنها ای پناهگاه هر

طَرِيدٍ يَا مَأْوَى كُلِّ شَرِيدٍ يَا حَافِظَ كُلِّ ضَالٍّ

رانده شده ای مأوی هر دور افتاده ای حافظ هر گمراه

يَا وَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا وَاقِنَ الطِّفْلِ

ای رزم کننده هر کهنسال ای روزی دهنده هر کودک

الصَّغِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظِيمِ يَا قَائِدَ كُلِّ

کوچک ای پیرونده دهنده استخوان عظم ای آزاد کننده هر

أَسِيرٍ يَا مَعْنَى لِبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا عِصْمَةَ

اسیر ای معنی کننده آسید فقیر ای نگهدارنده

الْخَائِفِ الْمُنْتَجِرِ يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيرُ وَالْقُدْرَةُ

ترسان پناه خواه ای آنکه در او است تدبیر و قدرت

يَا مَنْ الْعَبْرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ لِيَسْرُ يَا مَنْ لَا

ای آنکه دشواری بر او سهل و آسان است ای آنکه

وَأَنْ يَخْلُقَ لَكَ كَلِمَةً
 مَعْرِفَةً بِحَيْثُ وَجَدَكَ وَأَيَّ
 زَمَانٍ لَمْ تَكُنْ مَعْدُومًا
 بِفَضْلِكَ مَوْصُوفًا
 بِحَيْثُ كُنْتَ عَوْدًا عَلَى
 الَّذِينَ يَنْبَغِي عَلَيْكَ
 وَمَنْ يَنْبَغِي غَايَةَ
 شَأْنِكَ وَأَمَّا
 حَيْثُ كُنْتَ عَاقِبَةً
 أَرْضِيكَ عَنْ

دعای مشلول

(۹۳)

يَحْتَاجُ إِلَى تَقْبِيرِ بِنَامَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

محتاج است به تقبیر ای آنکه در هر چیزی توانایی

يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ خَيْرٌ بِنَامَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ

ای آنکه بهتر است خبرداری ای آنکه بهر چیزی

بَصِيرٌ يَا مُرْسِلَ الرِّيحِ يَا فَالِقَ الْأَصْبَحِ

بینایی ای فرستنده بادها ای روشن کننده صبحها

يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمَاءِ

ای بجا آورنده ارواها ای صاحب جود و بخشش

يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلِّ مِفْتَاحٍ يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ

ای آنکه بدست اوست تمام کلیدها ای شنونده هر صوت

يَا سَابِقَ كُلِّ قَوْمٍ يَا مُجِيبَ كُلِّ نَدَى بَعْدَ الْمَوْتِ

ای پیشگام هر گروه ازنده کننده هر نفس بعد از مرگ

يَا عَدَدِي فِي شِدَّتِي يَا حَافِظِي فِي عَزَبِي

ای یاد من در شدت ای حافظ من در غم

يَا مُؤَيِّنِي فِي وَحْدَتِي يَا وَالِيَّتِي فِي نِعْمَتِي يَا كَهْفِي

ای ایمن من در تنهایی ای ولی من در نعمت ای پناه من

طَاعَتِكَ وَكَرَمَتِكَ عَلَيْهِم
عَطْفًا بِجُودٍ لِيَعْرَادًا
بِقَضَايِكَ تَعَوَّدًا لِيَكُونَ
بِالْإِلَهَةِ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ
ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
انگاه خواهی نمود
بجای که بجاورد و پیشتر
انشاء الله
نماز حاجت
در دعوات راوندی
از حضرت

دُعای مشلول (۹۴) نمازخانه

جَاهِنُ تُعْبِدُنِي لِمَذَاهِبٍ تَسْلِيهِ الْأَفَارِ

در مروج استیوار راه روشن و بنا برین راه نزدیک آفر

وَجَذْبُنِي كُلِّ صَاحِبٍ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ

و نکوب فرما بر صاحبی را عصبه از خود ای ستون در کجاری آنکه او را

يَا سَدَّ مَنْ لَا سَدَّ لَهُ يَا ذَرَّ مَنْ لَا ذَرَّ لَهُ

ای سی بست ای مرج آنکه در جمی بست او را ای پناه آنکه بنای بست او را

يَا خِرْزَمَنْ لَا خِرْزَلَهُ يَا كَهْفَ مَنْ لَا كَهْفَ لَهُ

ای نگاه برانده آنکه نگه از ندارد ای پناه آنکه پناه بگای ندارد

يَا كَثْرَ مَنْ لَا كَثْرَ لَهُ يَا ذَكْنَ مَنْ لَا ذَكْنَ لَهُ

ای کثینه آنکه کثینه نیست او را ای رکن کسیکه رکنی نیست او را

يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا جَارَ مَنْ لَا جَارَ

ای پناه بگواه آنکه پناه بگمای نیست او را ای همسایه آنکه همسایه ندارد

لَهُ يَا جَارِيَّ لِلصَّيْفِ يَا زَكِيَّ الْوَيْسِ يَا إِلَهِي

ای همسایه پناه دهنده من ای رکن سرور عباد من ای پناه ای

بِالتَّحْفِيفِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْعَيْشِ يَا سَفِيحَ

بدرستی ای پروردگار خانه عیش ای جبهان

بجای علی بن ابی طالب که
که انحراف از طریق فرمود
بمقتضی که چون خابنی
داشته باشی در بیخه
کن و درین کلمت نماز
بخوان پس خدا را نشا
کن و در سوره حمد صلوات
فرست و بخوان آن سوره
سوره حشر و شش
اول سوره حدید
و در آیه که در آل عمران
است آنجا

دُعای مثلول

نماز حاجت
(۹۵)

يَا وَهَّابُ فَكُنِّي مِنْ حَلِقِ الْمَضِيئِ وَأَصْرِ عَنِّي

ای رهنم آزادکن مرا از سخی و گرفتاری و بگردان این

کلامم و غم و ضیق و کفایت کن از من شر آنچه طافم از نام

تو نامم و غم و سخی را و کفایت کن از من شر آنچه طافم از نام

اَعْنِي عَلَيَّ اَطِيبُ يَا رَادُّ يَوْسُفَ عَلَيَّ بِعَقُوبِ

ایاری ده مرا بر آنچه طافم از نام ای رادکننده یوسف بر یعقوب

يَا كَاشِفُ ضُرِّ اَيُّوبَ يَا غَافِرَ ذُنُوبِ اَوْ دِيَارِ اَفْ

ای برطرف کننده گرفتاری ایوب ای آمرزنده گناه دادوی زنج کننده

عَلِيِّ بْنِ مَرْيَمَ وَمُنِيحِهِ مِنْ اَيْدِي الْيَهُودِ يَا

ای پس بر مریم و منیحه او از دست یهود ای

مُجِيبَ نِدَائِ يُونُسَ فِي الظُّلُمَاتِ يَا مُصْطَفَى

اجابت کننده ندای یونس در ظلمت ای برگزیده

مُوسَى بِالْكَلِمَاتِ يَا مَنْ عَقَلَ اَدَمَ حَبَشَةَ

موسی برای تکلم ای آنکه حبشه نطای آدم را

وَرَفَعَ اِدْرِيسَ مَكَانًا عَلِيًّا بِرَحْمَتِهِ يَا مَنْ جَعَلَ

و بلند گردایند مکان ادريس را بر رحمت خود ای آنکه بجای کرد

افضل حاجت خود را
بجاء که خدا عطا میفرماید
و در او ندی فرموده است
دوایه اول اللهم مالك
الملك باشد یعنی تا
غیبه حساب و علامه تجلیه
رحمة الله علیه فرموده
شاید ایه اول اللهم
باشد ما ایه مبارک
شهد الله

دُعای بخشش
 (۹۰) دُعای مَثَلُول

دُعای بخشش
 در بعضی از روایات
 وارد شده که خواندن
 این دعا در شبانگاه
 ماه رمضان مجرب
 است و آن صدق
 است و هر فضیلتی
 بوده اسم الهی است
 و در آخر هر فصلی
 باید گفت

نوحًا مِنَ الْغَرَقِ يَا مَنْ أَهْلَكَ عَادَ الْأُولَىٰ وَ

نوح از غرق شدن ای آنکه هلاک گردانیدی عباد اولی و

مُودِمًا ابْنِي وَ قَوْمِ نُوْحٍ مِنْ قَبْلِ أَنَّهُمْ كَانُوا أُمَّمٍ

مُود آنکه بانی مانده بود از قوم نوح از پیش آنها بودند

أَظْلَمَ وَأَطْعَىٰ لِلْوَيْفِكَ أَهْوَىٰ يَا مَنْ دَمَّرَ عَلِيَّ

تسخیر را و طعمان کننده - و هوی پرست ای آنکه منکوب کرد

لُوطٍ وَ دَمَّامَ عَلَىٰ قَوْمِ شَعْبٍ يَا مَنْ اتَّخَذَ

لوط را و پریشان ساخت قوم شیب را ای آنکه آخیزار کرد

إِبْرَاهِيمَ حَبِيبًا يَا مَنْ اتَّخَذَ مُوسَىٰ كَلِمًا

ابراهیم را دوست ای آنکه برگزید موسی را تکلم کننده

وَ اتَّخَذَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ عَلِيٍّ

و آخیزار کرد محمد صلوات خدا بر او و اولاد او و بر علی

أَجْعَبِينَ حَبِيبًا يَا مُؤْتِي لِقَانِ الْحِكْمَةِ

تمام دوست خود ای داد دهنده حکمت لطفان را

وَ الْوَاهِبِ لِيْلَيْمَانَ مُلْكًا لَا يَبْتَغِي لِأَحَدٍ

و عطا کننده بیلیمان شاهی سزاوار نیست احدی را

دُعای مشلول

دعا جون کیهی
(۹۷)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْآلَةِ
الَّتِي أَنْتَ الْعَوْثُ
الْعَوْثُ خَلِصًا مِنْ
النَّارِ يَا رَبِّ وِدْعَا
رَبِّكَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ يَا اللَّهُ يَا
رَبِّمَنْ بِأَسْمِئِكَ يَا
رَبِّمَنْ بِأَسْمِئِكَ يَا
رَبِّمَنْ بِأَسْمِئِكَ يَا

مِنْ بَعْدِهِ يَا مَنْ بَصَرُكَ الْفَرَّانِينَ عَلَى الْمُلُوكِ

از پس آن . ای آنکه نصرت داری ذوالقرنین را بر شانمان

الْحَبَابِ بَرُّهُ يَا مَنْ أَعْطَى الْخَضِرَ الْحَيَوَةَ وَرَدَّ

سهمکارو ای آنکه عطا کردی خضر را زندگی جاودان و رد کردی

يُوشَعَ بْنَ نُونٍ نُورَ الشَّمْسِ بَعْدَ غُرُوبِهَا

یوشع بن نون را نور آفتاب را بعد از غروب آن

يَا مَنْ رَبَّطَ عَلَى قَلْبِ أُمِّ مُوسَى وَ أَحْصَانَ

ای آنکه اتمام کردی بر قلب مادر موسی و نگهداشتی

فَرْجَ مَرْيَمَ ابْنَةَ عِمْرَانَ يَا مَنْ حَصَّنَ بِحُجِيِّ بْنِ

فرج مریم دختر عمران را ای آنکه نگهداشتی احمق بنی

ذَكَرِيَّا مِنَ الذَّنْبِ وَ سَكَّنَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبَ

ذکر یارا از گناه و ساکت فرمودی از موسی غضب را

يَا مَنْ بَشَّرَ كَرِيَّا بِحُجِيِّ يَا مَنْ فَدَا إِبْرَاهِيمَ

ای آنکه بشارت دادی ذکر یار را بقریبی ای آنکه فدا داری ابراهیم را

مِنَ الدَّيْجِ يَذِيحُ عَظِيمٍ يَا مَنْ قَبَلَ فِرْعَانَ

از دایج بقریبانی بزرگ ای آنکه قبول کردی فرعون را

دُعای مشلول

دعا جوشن کبیر
(۹۸)

هَائِيلَ وَجَعَلَ لِلْعَنَةِ عَلَى قَائِلِهَا هَارِمًا

قائیل را و فرادای لعنت را بر قائل ای برکت

الْأَخْرَابِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

دینده خراب محمد صلوات خدا بر او اولاد او عزت

عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَعَلَى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ

برست بر محمد اولاد محمد و بر تمام مرسلین و

مَلَائِكَةِ الْمَقْرِبِينَ وَأَهْلَ طَاعَتِكَ أَجْمَعِينَ

درویشگان مقرب و اهل طاعت خود تمامی

وَأَسْأَلُ بِكُلِّ مَسْأَلَةٍ سَأَلْتُ بِهَا أَحَدًا

درخواست میکنم از تو تمام هسته های که خواست از کسی که

مِمَّنْ رَضِيتَ عَنْهُ فَحَمَمْتَ لَهُ عَلَى الْأَجَائِدِ

در آنچه شدی بر آن پس حشم کردی بر او اجابت را

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ

ای خدا ای بخشنده

يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ای مهربان ای صاحب بزرگواری و عزت

دُعَا جُوشَن كَبِيرِ
يَا عَلِيمُ يَا عَظِيمُ
يَا حَكِيمُ يَا مُخْتَلِكُ بِالْآلَاءِ
لَا أَنْتَ الْعَوْنُ الْعَوْنُ
خَلِصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَحِيمُ
يَا سَيِّدُ الْمَلَائِكَةِ
يَا حَسْبُ لِدَعْوَاتِهَا
رَافِعُ الدَّرَجَاتِ يَا
وَلِيُّ الْحَسَنَاتِ يَا
عَاقِبُ الْخَطِيئَاتِ يَا
قَائِلُ التَّوْبَاتِ يَا
سَائِعُ

دُعای مُسَلُول

دُعای خشن کبیری (۹۹)

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ

ای صاحب جلال و عزت ای صاحب جلال و

الْاِكْرَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ

عزت ای صاحب جلال و عزت ای صاحب جلال و

بِكُلِّ اِسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ وَاَنْزَلْتَهُ فِي

هر اسمی که نخواند و بگویند یا نازل فرمودی آنرا

بِسْمِ مَنْ كُنْتُمْ وَاَسْأَلُوهُ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ

از چیزی از کتابهاست یا بدان تا هر چه پنهانی در علم غیب

عِنْدَكَ وِبِمَعَاذِ الْعَرْشِ مِنْ عَرْشِكَ وِبِسْمِ الْجَمْرِ

پیش خودت و بجزایرت از عرش و بنیهای عرش

مِنْ كِبَابِكَ بِمَا لَوْ اَنَّ مَا فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ

از کتابت و با آنچه در زمین از درختان

اِفْلَاحٌ وَالْخَيْرِ مِمْدَهُ مِنْ بَعْدِ سَبْعَةِ اَجْحَرٍ

کرمه بیخه و دریا که مکتب کردند از بعد خاک شدن هفت دریا

مَا نَفَقَتْ كَلِمَاتٌ لَلّهِ اِنْ اَللّهُ عَزَّ وَجَلَّ

که تمام نمیشود کلمات خداوند بدرد بگفته خدا غایب حکیم است

الأصوات يا عالم
التعاليات يا دافع
يا خبير الغائبات
يا خبير الظالمين يا خفي
التناسين يا خبير
الملكوتين يا خبير
الحاكيين يا خبير
الحاكيين يا خبير
الملكوتين

دُعای مشلول

دعای شکر
(۱۰۰)

وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْخُفَى الَّتِي نَعَمَّهَا

در جزوات بیستم بنامهای نیکو که وصف فرمودی

فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْخُفَى

در کتاب خود و فرمودی برای خدات نامهای نیکو

فَادْعُوهُ بِهَا وَفَلَكَ دُعْوِي أَنْتَجِبُ لَكَ

پس بخواند بآن و فرمودی بخواند را اجابت می کنم برای شما

وَفَلَكَ وَإِذَا سَأَلْتَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ

و فرمودی زمانیکه سوال کرد بنده من از من پس نزدیکم

أَجِيبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا

اجابت می کنم دعای دعا کننده را چون خواند مرا پس اجابت فرمایند

لِي وَلِيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ وَفَلَكَ

برای من و برای مؤمنان شاید آنها هدایت یابند و فرمودی

يَا عِبَادِي لَذِينَ آسَرُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ

ای بنده گانیکه اسراف کردند بر نفس خودشان

لَا تَقْضُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ

نماید شوی از رحمت خدا بدستیکه خدا بیامرزگانی نماید

یا خیر المیزان یا
یا خیر الحسین یا
یا من له الغنى والجمال
یا من له القدره
الکمال یا من له الملك
والجمال یا من هو
الکبير اللطال یا
منشی الخصال یا
یا من هو سيد الخصال
یا من هو سيد الخصال

دُعای مشلول

دُعای سحر کبیر
(۱۰۱)

جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَأَنَا أَسْأَلُكَ

تماماً بدستیکه اوست آمرزنده مهربان و من سوال میکنم

يَا إِلَهِي وَادْعُوكَ يَا رَبِّ وَأَرْجُوكَ يَا سَيِّدِي

ای خدای من و بخوانم ترا ای پروردگرم و امیدوارم ترا ای آقای من

وَاطْمَعُ فِي جَانِبِي يَا مَوْلَايَ كَمَا وَعَدْتَنِي وَ

وطمع دارم در ایجابسم ای مولای من چنانچه وعده دادی

فَدَعَوْتَنِي كَمَا أَمَرْتَنِي فَأَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

و بجهنم خواندم ترا چنانچه از روی مرا پس بکن بمن آنچه تو اهل آنی

يَا كَرِيمٌ يَا رَحِيمٌ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ

ای کریم برگشت خود ای مهربانترین بخشنده گان و ثنا باد

لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

خدای جهانیان را و رحمت فرستد خدا بر محمد

وَأَلِهِ أَجْعَلِينَ بِسُحُورِ خُرُودِ رَاغِبِ

و اولاد او تماماً

دُعَايَ بِنِمْ لِّلَّهِ التَّيْمَنِ الرَّحِيمِ سَمَاتِ

سبها خداوند بخشنده مهربان

یا من هو عبد العالی
یا من هو عبد الرحمن
یا من فیده ام الکتاب
اللهم انی اسئلك
(۵)
یا نسیک بالحقان یا
متان بادقان یا بولها
یا سلطان یا رضوان
یا غفران یا تاجان یا
متجان یا اذ المین و

دُعَايُ سَمَاءُ (۱۰۲) دُعَايُ شَبَّانِ كَبِيرِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِسْمِكَ الْعَظِيمِ

بروردگار من سوال میکنم باسم بزرگ

الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ الَّذِي ذَا

عظمت عزیزتر جلیلتر کریمتر که چون

دُعَيْتَ بِهِ عَلَى مَعَالِقِ أَبْوَابِ السَّمَاءِ

خوانده شوی بان بر کشودن درهای بسته آسمانها

لِلْفَتْحِ بِالرَّحْمَةِ انْفَتَحَتْ وَإِذَا دُعَيْتَ بِهِ

برای کشودن بر شک باز می گردد و چون خوانده شدی بان

عَلَى مَضَائِقِ أَبْوَابِ الْأَرْضِ لِلْفَرَجِ

بر کشودن درهای بسته زمین برای فرج

انْفَتَحَتْ وَإِذَا دُعَيْتَ بِهِ عَلَى الْعُرِّ

فرج داده شود و چون خوانده شدی بان برای سحر

لِلْيُسْرِ تَبَسَّرْتُ وَإِذَا دُعَيْتَ بِهِ عَلَى

برای آسان شدن آسان گردی و چون خوانده شدی بان بر

الْأَمْوَالِ لِلنُّشُورِ انْثَرْتُ وَإِذَا دُعَيْتَ

بر درختان برای نشتر شدن و زنا بکنه خوانده شدی

بِاسْمِ
تَوَاضَعُ كُلِّ نَبِيٍّ لِطَبِيبِهِ
بِاسْمِ
يَا مَنْ اسْتَلَمَ كُلَّ نَبِيٍّ
لِيُغْدِرَ بِهِ يَا مَنْ ذَكَرَ
كُلَّ نَبِيٍّ لِعَرَفَتِهِ يَا مَنْ
خَضَعَ كُلَّ نَبِيٍّ لِحَبِيبِهِ
بِاسْمِ
يَا مَنْ انْقَادَ كُلُّ نَبِيٍّ
مِنْ حَسَبِهِ يَا مَنْ
لَتَقَطَّبَ الْجِبَالُ
مِنْ حَقَائِقِهِ يَا مَنْ

دُعای سَمَاء

دُعای عرش کبر
(۱۰۳)

يَهِّئْ عَلَيَّ كَشْفًا لِبَاسَاءٍ وَالضَّرِيءَ انْكَشِفْ

بأن بر کشف دروغ بدیها و مسرمانه دروغ کردی

وَبِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْوَجُوهِ

و بزرگی ذات کریم تو بزرگ گردانی ذاتها را

الَّذِي عَنَتَ لَهُ الْوُجُوهُ وَخَضَعَتْ لَهُ

که واجب است بر موجودات را بسپرد

الرِّقَابُ وَخَسَعَتْ لَهُ الْأَصْوَاتُ وَوَجِلَتْ

سقوط اراده او باشد و لرزان شود صدای و ترسان شود

لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ مَخَافَتِكَ وَيُقَوِّنُكَ إِلَيْهِ

برای آن دلها از خوف تو و بسپرد روی تو که

بِهَاتِمَتِكَ لِمَاءٍ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ

بأن نگاه میداری آسمانها که بنفله بر زمین

الْأَبْيَازِيكَ وَتُمْسِكُ لِسَمَوَاتٍ وَالْأَرْضِ

تو بایزن تو و نگاهداری آسمانها و زمین را

أَنْ تَزُولَا وَيَمْسِيكَ إِلَهِي ذَانِ لَهَا

اینکه از زمین بروند و قسم میدهم ترا ایست خود که نزدیک است بدان

یا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ
بِأَمْرِهِ يَا مَنْ لَسَعَتْ
الْأَرْضُونَ بِأُذُنِهِ
يَا مَنْ كَتَمَتْ الزُّلُمَاتُ
يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ إِلَّا عَالَمٌ
أَقْبَلَ تَمَلُّكِهِ (۱۰۶)
يَا غَافِرَ الْخَطِيئَاتِ يَا
كَاشِفَ الْبَلَاءِ يَا
الرَّحِيمَ يَا مُجِيبَ

دُعای سما

دعا شیخ کبیر
(۱۰۴)

الْعَالَمُونَ وَبِكَلِمَتِكَ لِي خَلَقْتَ بِهَا

جهانیان را و بکلمات تو که آفریدی بآن

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَبِحِكْمَتِكَ لِي

آسمانها و زمین را و بحکمت تو که

صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلُمَةَ

ساختی بآن عجایب را و آفریدی بآن تاریکی را

وَجَعَلْتَهَا لَيْلًا وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ سَكَاوًا

و قرار دادی آنرا شب و قرار دادی شب را وقت استراحت

خَلَقْتَ بِهَا النُّورَ وَجَعَلْتَهُ نَهَارًا وَ

و خلق کردی بآن نور را و قرار دادی آنرا روز و

جَعَلْتَ النَّهَارَ نُورًا مُبْصِرًا وَخَلَقْتَ

قرار دادی روز را وقت کوشش و دیدن و آفریدی

لَهَا الشَّمْسَ وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَ

بآن خورشید را و قرار دادی خورشید را روشنی و

خَلَقْتَ بِهَا الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ نُورًا

آفریدی بآن ماه را و قرار دادی ماه را نور

بَارِئِينَ وَإِهْبَابَ الْهَلَاكِيَا
بَارِئِينَ الْبَلْبَابِيَا
مَاضِي لَنَا يَا بَارِئِ
الشَّكَايَا يَا بَارِئِ
الْبَابِيَا يَا مَقْطِنِي
الْأَسَارِي يَا بَارِئِ
وَالْمُهَيَّبِي وَالْمُنَابِيَا
وَالْمَغِيرِي وَالْبَهَائِيَا
بَارِئِي يَا مُجِيدِي
بَارِئِي يَا مُهَيَّبِي وَالْمُغِيرِي

دُعَايِ سَمَا

دعا ششمین
(۱۰۵)

وَحَلَفْتَ بِهَا الْكَوَاكِبَ وَجَعَلْتَهَا نَجْمًا

و فریدی بان ستاره و قرار دادی آنرا ستاره

وَبُرُوجًا وَمَصَابِيحَ وَزِينَةً وَرُجُومًا

و برجها و چراغها و زینت و بهاب برج

وَجَعَلْتَ لَهَا مَشَارِقَ وَمَغَارِبَ وَ

و قرار دادی برای آنها شرقها و مغربها و

جَعَلْتَ لَهَا مَطَالِعَ وَمَجَارِيَ وَجَعَلْتَ

قرار دادی برای آنها محل طلوع و محل جریان و قرار دادی

لَهَا فَلَكَامَسَابِحَ وَقَدَّرْتَهُمَا فِي السَّمَاءِ

برای آنها گردون و محل گردش و تقدیر کردی آنها را در آسمان

مَنَازِلَ فَأَحْسَنْتَ نَقْدَ بَرِّهَا وَصَوْرَتَهَا

مزلها پس نیکو کردی تقدیر آنرا و صورت دادی

فَأَحْسَنْتَ نَصُوبَ بَرِّهَا وَأَحْصَيْتَهَا

آرا پس نیکو کردی تصور آنها و مشردی آنها را

بِأَسْمَائِكَ إِحْصَاءً وَدَبَّرْتَهُمَا بِحِكْمِكَ

بنامهای خود شمارش و تدبیر کردی آنها بحکمت خود

بِأَذَى الْعُقُورِ وَالرِّضَاءِ
بِأَذَى الْمَتْنِ وَالْعَطَاءِ
بِأَذَى الْفَضْلِ وَالْقَضَاءِ
بِأَذَى الْغَيْرِ وَالْبِقَاءِ
ذَا الْجُودِ وَالْتِقَاءِ
بِأَذَى الْأَوْلَادِ وَالْتِقَاءِ
اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
بِأَسْمَائِكَ بِأَذَى مَا
بِأَذَى مَا بِأَصَانِعُ

دعای شما

دعا جوئی کبری
(۱۰۷)

ثَابُوتِ التَّمَاهِدَةِ فِي عَمُودِ النَّارِ وَفِي طُورِ

مسندوق گواهی در بالای ستون آهن در پیمان

سَيْنَاءَ وَفِي جَبَلِ حُورَيْثٍ فِي لُؤَادِ الْمُقَدَّ

سینا در کوه حورث در بیابان پاکیزه

فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ

در بقعه مبارکه از طرف طور

الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرِهِ وَفِي أَرْضِ مِصْرَ بَنِي

آسپس از درخت در زمین مصر بنی

إِسْرَائِيلَ يَوْمَ فَرَّقْتَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ

بجزه روشن و در آنجا شکافتی نه برای بنی اسرائیل

الْبَحْرِ فِي الْمُنْبِجَاتِ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا

دریا را در آبهای که کردی در آن

الْعَجَائِبُ فِي بَحْرِ سُوفٍ وَعَقَدْتَ مَاءَ

عجایب در دریای سوف و بند کردی آب

الْبَحْرِ فِي قَلْبِ لَعْنَرٍ كَالْحِجَارَةِ وَجَاوَرَتْ

دریا را در دل پناه مثل سنگ و گزندگی

وَأَجْمَلِ مَعْرُومِ بَنِي إِسْرَائِيلَ
كُلِّ عَذْوَلٍ بِأَسَاوِرِ
كُلِّ مَعْرُوبٍ بِأَجْمَلِ
مَطْرُودٍ رَايَا
عَقْدَتِي عِنْدَ شِدْقِي
بِأَجْمَلِ عِنْدَ مُصَلِّي
بِأُمُونِي عِنْدَ وَحْتِي
بِأَصْلَابِي عِنْدَ
عَمْرِي بِأُولِي عَيْدِي
تَعْنِي يَا

دُعای سما

دُعای بزرگوار
(۱۰۹)

عَلَيْهِ السَّلَامُ خَلِيلِكَ مِنْ قَبْلُ فِي

بر او باد سلام دوست تو از پیش در

سَجْدِ الْخَيْفِ وَلَا تُسْحَقُ صَفِيكَ عَلَيْهِ

بجهد خیف (در بیابان منی و عرفات) و باسحق برگزیده خودت بر او

السَّلَامُ فِي بَيْتِ يَسَّعَ وَيَلْغُوبُ نَبِيَّكَ

بر سلام در جبهه یسع و برای بقوب پیغمبرت

عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ إِبْرَاهِيمَ وَأَوْفَيْتَ

بر او باد سلام در خانه ابراهیم و وفا کردی

لِأَبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِثْلَكَ وَ

با ابراهیم بر او باد سلام بحد خود و

لَا تُسْحَقُ بِحَلْفِكَ لِيُغْفَبَ شَهَادَتِكَ

باسحق بحد خود و بیغوب بشهادت خود

وَلِلْمُؤْمِنِينَ بوعْدِكَ وَ لِلدَّاعِينَ بِاسْمَائِكَ

و برای مؤمنین بوعده خود و برای دعاکنندگان بنامت

فَاجِبَتْ وَبِحَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ لِرُؤْسِي

اجابت فرمودی و بجزگواریت که ظاهر شد بر موی سر

طیب القلوب یا
مُنَوِّر القلوب یا
الطُّلُوبِ بِأَمْفِجِ
الْحُجُومِ بِأَمْفِجِ الْعُجُومِ
(۱۱۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِصَلَاتِكَ يَا حَلِيلُ
بِحَبْلِ يَا وَكَلُ يَا قَبِيلُ
بِحَبْلِ يَا قَبِيلُ
بِحَبْلِ يَا قَبِيلُ
بِحَبْلِ يَا قَبِيلُ
بِحَبْلِ يَا قَبِيلُ
(۱۱۴)

دُعَايِ سَيِّمَاتِ

و دعا جوین کہی (۱۱۰)

بَدَائِلِ الْمُخْرَجِينَ يَا
عِيَاةَ السَّخِيخِينَ يَا

عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى قُبَّةِ الرُّمَّةِ

عمران بر اوپار سلام بر قبہ زمزم

وَيَا يَانَايَا لَبِيٍّ وَفَعَّتْ عَلَى اَرْضِ مِصْرَ

و بیجاوات خود کہ آشکار شد بر زمین مصر

بِحَمْدِ الْعِرَّةِ وَالْغَلْبَةِ بَيَانَاتِ عَهْرِيَّهٖ

با بزرگی و عزت و غلبہ بستانہ های بزرگ

وِبِسُلْطَانِ الْقُوَّةِ وَبِعِزَّةِ الْقُدْرَةِ وَ

و ادرت قوی و عزت و غلبہ قدرت و

بِشَانَ الْكَلِمَةِ الثَّامَةِ وَبِكَلِمَاتِكَ

بشمار کلمہ کامل دکن، و بکلمات

الَّتِي تَفَضَّلْتَ بِهَا عَلَى أَهْلِ السَّمَاوَاتِ

کہ کرم فرمودی بآن بر اهل آسمانها

وَالْأَرْضِ وَأَهْلِ الدُّنْيَا وَأَهْلِ الْآخِرَةِ

وزمین و اهل دنیا و اهل آخرت

وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي مَنَنْتَ بِهَا عَلَى جَمِيعِ

و بر رحمت خود کہ منت نهادی بآن بر تمام

صَبِيحِ النَّصْرِ يَا
يَا جَارَ النَّجْرِ يَا
أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا
عُونَ الْمُؤْمِنِينَ يَا
وَالْحَمْدُ لَكَ يَا
مَلِجَ الْعَاصِينَ يَا
عَافِيَةَ الدُّنْيَيْنِ

دُعَايِ سَمَا

دعا ششمین کبریا
(۱۱۱)

خَلَقَكَ وَيَسْطِطُ عَلَيْكَ لَئِي قَتَبْتِهَا

خلق نمود و بر سلطانست و قدرتی که آثارش را گردی بآید

عَلَى الْعَالَمِينَ وَيَبُورِكَ الَّذِي قَدَّ

بر جهانیان و بیزورتی که بجهنم

خَوَيْنَ فَرَعِيهِ طُورُ سَيْنَاءَ وَبِعَلِيكَ وَ

در افتاد از وحشت آن کوه طور و بسویک و

جَلَالِكَ وَكِبْرِيَا نِكَ وَعِزَّتِكَ وَ

جلالت و بزرگی و عزتت و

جَبْرُوتِكَ لَئِي لَمْ تَسْفِلْهَا الْأَرْضُ وَ

جبروتت که نخواهد در مقابل آن زمین و

أَنْخَفَضَتْ لَهَا السَّمَاوَاتُ وَأَنْزَجَتْ لَهَا

از برافتند بآن آسمانها و مضطرب نمودند از آن

الْعَنُ الْأَكْبَرُ وَرَكَدَتْ لَهَا الْبِحَارُ وَالْأَهْلُ

آن بقیانوس کبریا و بکوب آید از آن دریاها و سزها

وَحَضَعَتْ لَهَا الْجِبَالَ وَسَكَنْتْ لَهَا

هست گردد بآن کوهها و ساکن گردد بآن

باجبیب و دعوی (۱۵)
المضطربین
نادا الجود والاعطاء
نادا الفضل والامانة
نادا المن والامان
نادا القدين والتجان
نادا الحكمة والبيان
نادا التتميم والوصول
نادا النجاة والزهارة
نادا العظمة والتملك
نادا الرأفة والشفاعة

دُعای سما

بِالرَّحْمَةِ وَاسْتَلَّتْ بِكَلِمَاتِكَ لِنِي غَلَبَتِ

برحمت و بخواهم ازتر بان کمرای که غالب شد

كُلُّ شَيْءٍ وَيَبُورُ وَجْهِكَ لِذِي بَجَلْتِ

بر همه چیز و بردستی ذات که بجلی کردی

بِهِ لِلجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكَاةً وَخَرَّ مُوسَى صَعِفًا

بان در کوه پس تواردای آزار آموختی کننده و از عهدی موسی را

وَبِمَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ عَلَي طُورِ سَيْنَاءَ

بهوش و ببرزگوارت که ظاهر شد بر طور سینا

فَكَلَّمْتُ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى

پس سخن گفتمی بان مابنده و پیمبر خود موسی

بَنَ عِمْرَانَ وَيَطْلَعُنِي فِي سَاعِبِرٍ

پسر عمران و بطلعتن در ساعیر و

ظُهُورِكَ فِي جَبَلِ قَادَانَ رِبِّي وَأَنْ

ظاهر شدنت در کوه فاران بر خاتم

الْمُقَدَّسِينَ وَجُنُودِ الْمَلَائِكَةِ الصَّالِحِينَ

با کیمزگانان و سپاه فرشتگان صاف رازدا

جوش بگیر
(۱۱۳)
بجلی با من هواری
علی غنی با من هواری
بجلی و بقی کلنتی
یا اللّٰهم انی
استلک بانیمک
یا مؤمن یا مهین
یا مکون یا ملقن
یا مبین یا مهون
یا مکن یا مبین
یا مکن

دعای شما

دعا جو شکر کنی
(۱۱۴)

وَسُجُودِ الْمَلَائِكَةِ الْمُسَبِّحِينَ وَبِرَكَاتِكَ

و تسس فرشتگان تسبح کنندگان و برکات خود

الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا عَلَيَّ يَا بَرَاهِيمَ خَلِيلَكَ

که مبارک گردانیدی از برای ابراهیم دوست خود

عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي مَنَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ

بر او باد سلام در آنمه محمد رحمت خدا

عَلَيْهِ وَبَارَكْتَ لِأَنْتَ خَوَّصْتَنِي فِي مَنَةِ

بر او و اولادش و برکت فرمادی با منی برگزیده باش در من

عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَبَارَكْتَ لِبِعْقَابِ

همی بر آنها باد سلام و برکت فرمادی بر یعقوب

إِسْرَائِيلَ فِي أُمَّةِ مُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

اسرائیل خود در امت موسی بر آنها باد سلام

وَبَارَكْتَ لِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

و برکت فرمادی بدوست خود محمد رحمت خدا بر او

وَالِهِ فِي عُرْتِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَأُمَّتِهِ أَللَّهُمَّ

و اولادش در عترت و فرزندان و امت او پروردگارا

یا مقیم
هو فی ملک مقیم یا من
هو فی سلطان مقیم یا من
یا من هو فی
جاء له عظیم یا من
هو علی عباد رب یا من
یا من هو کل نبی
علیم یا من هو من
عصاه حلیم یا من
هو

دعای سما

دعای کبیر
دعای جبرئیل
(۱۱۵)

وَكَأَيُّنَا عَنْ ذَلِكَ وَلَمْ نَشْهَدْ وَأَمَّا

و همچنین که ما در آن مقام حاضر نبودیم و آنرا ندیدیم و ایمان آوردیم

بِهِ وَلَمْ نَزِدْ صِدْقًا وَعَدْلًا أَنْ نُصَلِّيَ عَلَيَّ

بِآن دند بپریم آنرا و ما بهمداروی صدق ایمان آوردیم آنچه رحمت از تو

مُحَمَّدٍ وَالِإِمَامِ مُحَمَّدٍ وَإِنْ تَبَارَكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِإِمَامِ

محمد و اولاد محمد و اینکه برکت فرستی بر محمد و اولاد

مُحَمَّدٍ وَتَرَحَّمْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالِإِمَامِ مُحَمَّدٍ كَأَفْضَلِ مَا

محمد درم فرمائی بر محمد و اولاد محمد مثل بزرگترین چیزی که

صَلَيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَيَّ يَا بَرَاهِيمَ

رحمت فرمادی و مبارک گردانندی درم فرمودی بر ابراهیم

وَإِلَىٰ بَرَاهِيمَ إِنَّكَ جَمِيدٌ جَمِيدٌ فَتَعَالَىٰ

و اولاد ابراهیم بدریکه تو ستوده بزرگوار و کهنه داری

لِيَا بُرَيْدٍ وَأَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ نَبِيٍّ فَدَبِّرْ

بر هر اداوه فرمائی و تو بر هر چه بسته توانائی

بِحُجَّتِكَ حُجَّتِكَ وَتَدْرَأُ ذِكْرَ مَكْنِيٍّ مَكْنِيٍّ وَاللَّهِمَّ بِحُجَّتِكَ

پس حاجت خود را در ذکر مکنی و مکنی و ای خداوند منم

ببین رجاء کبیر
من هو فی ضعیفه
حکیم بامن هو حکیم
لطیف بامن هو
لطفیه قدیم (۱۹)
بامن لا یجیب
فضلیه بامن لا یسئل
لا تخفوه بامن لا
تنتظرونه بامن لا

دُعای شما

دعا جو کبر
(ع ۱۱)

جان اعدای ما
من لا بدوهم الا مملکة
یا من لا سلطان
الاسطانه یا من
ویعق کل نبی محمد
یا من یبغضه
عقبه یا من احاط
بکل نبی علیه ما
من لیس علیه ما
(۲۰) یا قاری

الدُّعَاءُ وَبِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا

دعا شریف و بحق این نامهای مبارک که نه

بِعَلْمِ نَفْسِهَا وَلَا يَعْلَمُ بَاطِنَهَا غَيْرُكَ صَلِّ

بیداند نفسه آن و نیداند باطن آنرا کسی غیر از تو هرگز

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفْعَلْ لِي مَا أَنْتَ

بر محمد و اولاد او و جنان کن با من که تو

أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ لِي مَا أَنَا أَهْلُهُ وَأَعْفِرْ

اهل آنی و جنان کن با من که من سرور آن هستم و سزاوار

لِي مِنْ دُؤُوبِي مَا تَقَدَّمَ فِيهَا وَمَا تَأَخَّرَ

بر من گناهانی را که پیش و عقب شده و آنچه در آینده انجام خواهد

وَسَمِعْ عَلَيَّ مِنْ حَلَالٍ وَرِزْقِكَ وَكَفَيْتَنِي

و دوست و در بر من از روزی ای حلال خورد و کفایت کن

مَوْئِدَةَ إِنْسَانٍ سَوْءٍ وَجَارِ سَوْءٍ وَفَرَسٍ

از سزاوار انسان بد و همسایه بد و درهن

سَوْءٍ وَسُلْطَانٍ سَوْءٍ أَنْتَ عَلَى مَا تَشَاءُ

بد و شاه بد هر سکه تو بر هر چیز که خواهی

دُعای سَمَا

(۱۱۷)

قَدِيرٌ وَيَكْتُمِي عَلِيمٌ اَمِينٌ رَبُّ الْعَالَمِينَ

توانا دیرجسته علی است پنهان برای پروردگار عالمان

وَبَعْدَ ذَلِكَ عَسَىٰ أَنْ يَتَذَكَّرَ اِنْجُو اللَّهُمَّ بِحَسْبِ هَدَا

پروردگار را بحسب این

الدُّعَاءِ وَيَحْسَبُ هَذِهِ الْأَسْمَاءُ الَّتِي لَا يَعْلَمُ

وکار شریفه و بحسب این نامهای مبارک که نمیباند

نَفْسَهَا وَلَا نَأْوِيهَا وَلَا بَاطِنَهَا وَلَا

تغییر آن / و نه تاویل آن / و نه باطن آن / و نه

ظَاهِرَهَا عَنكَ أَنْ نُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَ

ظاهر آن را عین از تو ایستاده صلوات فرستی بر محمد و

الْمُحَمَّدِ وَأَنْ تُرْزِقَنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

اولاد محمد و روزی خیرسانی مرا از دنیای دنیا و آخرت ما

بِحَسْبِ مَا تَبْلُغُنِي بِكَ وَأَفْعَلْ لِي مَا أَنْتَ

و بحسب چنان کن که تو بهمی

أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ لِي مَا أَنَا أَهْلُهُ وَأَنْفَعُمْ

اهل آن / و چنان کن بحسب آنچه را من سزاوارم در تمام عمر

دعا چون دیگر

بِأَكْثَرِ النَّاسِ يَا قَابِلُ
غَافِرِ الذَّنْبِ يَا قَابِلُ
التَّوْبِ يَا خَالِقَ الْخَلْقِ
بِأَصْدَقِ الْوَعْدِ يَا
مُوفِيَ الْعَهْدِ يَا غَالِمُ
التَّيْرِ يَا قَاتِلَ الْعَبَثِ
بِأَصْدَقِ الْأَنْامِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِأَعْلَىٰ مَا وَفَىٰ بِهَا
عَفْوِي يَا

دعای شما

(۱۱۹)

اِخْوَانِي وَجِبْرَانِي وَقَرَابَاتِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

برادرانم و برسانگامم و نزدیکانم از مردان مؤمن

وَالْمُؤْمِنَاتِ طَلَبًا إِنَّكَ عَلَى مَا نَشَاءُ قَدِيرٌ

و زنان مؤمنه ستم بدر سیکه تو بر آنچه خواهی توانایی

وَيَكِلْ شَيْئِي عَلَيْكَ يَا مَهْدِي رَبِّ الْعَالَمِينَ

و هر چه من دانای آیین ای پروردگار جهانیان

بَكُوْبِدَ اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ تَفَضَّلْ

پروردگار! بحق این دعا کرامت فرما

عَلَى فَضْرَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْعَنِي

بر فقراى مردان مؤمن و زنان مؤمنه بجزد

وَالشَّرَّهِ وَعَلَى مَرْضَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

و درویش و بر بیماران مردان مؤمن و زنان مؤمنه

بِالشفَاءِ وَالصِّحَّةِ وَعَلَى أَحْيَاءِ الْمُؤْمِنِينَ

بشفاء و بهبود و تندرستی و بر زندگان مردان مؤمن

وَالْمُؤْمِنَاتِ بِاللِّطْفِ وَالْكَرَامَةِ وَ

و زنان مؤمنه بملطف و کرامت و

دعا چون کبیر
بالتَّوْبَةِ يَا صَاحِبَ
كُلِّ تَوْبَةٍ يَا مَهْدِي
كُلِّ تَوْبَةٍ يَا
ذَا التَّوْبَةِ الشَّابِقِ
يَا ذَا التَّوْبَةِ الْوَالِعِ
يَا ذَا الْمِثْلَةِ الشَّابِقِ
يَا ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغِ
يَا ذَا الْعُدَّةِ الْكَامِلَةِ
يَا ذَا الْحُجْبَةِ الْعَاطِقَةِ

وَعَائِدُهُ

دعا چهل و پنجم
(۱۲۰)

عَلَىٰ أَمْوَاطِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْمَعْقُورَةِ

بر مردگان مردان مؤمن و زنان مؤمنه بآمرزش

وَالرَّحْمَةِ وَعَلَىٰ مُسَافِرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

در محنت و بر مسافران و مردان مؤمن و زنان مؤمنه

بِالرَّوِّ إِلَىٰ وَطَنِهِمْ سَالِمِينَ غَائِبِينَ

بره کردن بر وطن ایشان سلامت و دارای غیبت

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّىٰ اللَّهُ عَلَيْهِ

بر رحمت خود ای مهربان ترین بخشنده گان و رحمت کن خداوند

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ وَعِمْرَةِ الطَّاهِرِينَ

آقای ما محمد خاتم پیغمبران و اولاد پاکانش

وَسَلَّمَ دَعَاءُكَ نَبِيْلًا كَثِيْرًا

و درود درودت درود فراوان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ بنام خدای بخشنده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّىٰ اللَّهُ

استغاث خداب است که پروردگار جهانیان است و رحمت کند خدا

بَارَكَ اللَّهُ الْكِرَامَةَ الطَّاهِرِينَ
بَارَكَ الْعِزَّةَ الدَّائِمَةَ
بَارَكَ الْقُوَّةَ الْبَلِيغَةَ
بَارَكَ الْعِظَةَ الْبَلِيغَةَ
بَارَكَ الْبَيْتَ الْتَمَوَّاتِ
بَارَكَ الْفَلَاحِ
بَارَكَ الْعَبْرَةَ الْبَارِيَةَ
بَارَكَ الْعَشْرَةَ الْبَارِيَةَ
بَارَكَ الْعُزْرَةَ الْبَارِيَةَ
بَارَكَ الْأَمْوَاطِ الْبَارِيَةَ

دعای نذابه

دعا چون کبر
(۱۲۱)

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كَسَلِيمًا

آقای محمد بهترین او و اولاد او در روز قیامت در روز قیامت

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا جَرَى بِهِ

پروردگارا ترا ستایش بر آنچه جاری شد بآن

قَضَاؤِكَ فِي أَوْلِيَاءِكَ لَذِينَ

حکم تو در باره اولیای آنانکه

اسْتَخَاصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَدِينِكَ إِذْ

خاص گردانیدی آنها را برای خودت و دینت وقتی که

اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزِيلًا مِمَّا عِنْدَكَ مِنَ الْعَمَلِ

چند چیز کردی برای آنان بزرگترین آنچه نزد تو است از عملهای

الْمُقِيمِ الَّذِي لَا رِوَالَ لَهُ وَلَا اضْطِحَالٍ

بایدار آنکه نیست زوال بر آن و نه نابودی

بَعْدَ أَنْ شَرَّفْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ فِي

بعد از اینکه شرف کردی بر آنان بر همین گاری راه

دَرَجَاتٍ هَذِهِ الدُّنْيَا الدُّنْيَةِ وَرَحْمَتِهَا

درجات این دنیا دنیا و رحمت آن

مَنْزِلَ الْأَبَاتِ بِأَسْمَائِهِمْ
مُضَيَّفَ الشُّبَّانِ بِأَسْمَائِهِمْ
مَاجِرَ الشُّبَّانِ بِأَسْمَائِهِمْ
شَدِيدَ التَّعَاتِي
اللَّهُمَّ إِنِّي
اسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
بِاسْمِكَ يَا مُدَبِّرِ
بِاسْمِكَ يَا مُنَوِّرِ
بِاسْمِكَ يَا مُبْرِئِ
بِاسْمِكَ يَا مُعْطِيَ

دعای ندبه

بِحَبِيْبَتِهِ وَمَنْ اٰمَنَ مَعَهُ مِنَ الْهٰلِكَةِ

بجاست داری اورا و کسی که ایمان آورد با او از هلاکت

رَحْمَتِكَ وَبَعْضًا تَخَذَنَاهُ لِنَفْسِكَ جَلِيْلًا

رحمت خود و بعضی از آنها را گرفتی بنفس خود دوست

وَسَأَلْتَ لِاِن صِدْقِي فِي الْاٰخِرِيْنَ

و از تو درخواست کردم زبان راست در آخرین

فَاَجَبْتَهُ وَجَعَلْتَ ذٰلِكَ عَلِيًّا وَبَعْضًا

پس جوابت کردی اورا و قرار داری این را علی و بعضی را

كَلِمَةً مِنْ شَجَرَةٍ تَكْلِيْمًا وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ

تکلم فرمودی از درخت تکلم کردنی و قرار داری اورا از

اٰخِيهِ رِدْءًا وَّوَزِيْرًا وَبَعْضًا وَاَلَدْنَاهُ

از ادرش رهنم و وزیر و بعضی را مسترد کردی

مِنْ غَيْرِ اَبٍ وَاَنْبَتَهُ الْبَيِّنَاتِ وَاَيْدِيَهُ

بدون پدر و دادی اورا بجزه و نوید گردنیدی

يُرُوْحُ الْفُدُوْحِ وَكُلَّ شَرَعْتْ لَهُ شَرِيْعَةً

بروح قدس و همه آنها را شریعت دادی شریعتی

دعا چون کس
(۱۲۳)
بَارَبِّ الْعَالَمِيْنَ
الْاَنَامِ (۲۷) بِا
اَتَكَلَّمُ الْحَاكِمِيْنَ بِا
اَتَقَدُّ الْعَادِلِيْنَ
بِاَصْدَقِ الصّٰفِيْنَ
بِاَفْضَلِ الطّٰهَرِيْنَ
بِاَحْسَنِ الْحَالِفِيْنَ
بِاَسْرَعِ الْحٰسِبِيْنَ
بِاَسْمَعِ السّٰمِعِيْنَ
بِاَبْصَرَ الشّٰكِلِيْنَ
اَسْفَعِ الشّٰفِعِيْنَ
بِا

دعای ندبه

دعای جوشن کبیر
۱۲۴

وَفَجَّتْ لَهُ مِنْهَا جَاوَتْ حَبْرَتْ لَهُ أَوْصِيَاءُ

وگردانیدی برای او طریق و دستیار کردی بر او جانیشان

مُتَحَفِّظًا بَعْدَ مُتَحَفِّظٍ مِنْ مَدَّةٍ إِلَى

حافظ شریف پس از حافظ دیگر از مدتی ببری

مَدَّةٍ إِفَامَةً لِدِينِكَ وَجَهَّةً عَلَا

مدت دیگر برای پیادوستن دینت و جود بر

عِبَادِكَ وَلِقَاءِ رِزْوَالِ الْحَقِّ عَنْ مَقَرِّهِ

بندگان و برای ایکنه زایل نمودن از قرارگاهش

وَيَغْلِبُ الْبَاطِلَ عَلَى الْهَيْلِ وَلَا يَقُولُ

و غلبه کند باطل بر اهل حق و نکند

أَحَدٌ لَوْ لَا أَرْسَلْتَ لَيْنًا رَسُولًا مَسْنِدِ

کسی چرا نفرستادی ببری ما پیغمبری ترساننده

وَأَمَّنَّا لَنَا عِبَادًا هَادِيًا فَتَبِعَ آيَاتِكَ

و پیادوستی برای ما نشاند راهمان تا پیروی کنیم آیات ترا

مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنُخْرِبَ إِلَى أَنْ

از پیش از آنکه زایل می شد و خوار گردانی تا اینکه

بِالْحَقِّ الْأَرْعَابِ
(۲۱) بِالْعَمَادِ مِنَ الْكَلَامِ
عَمَادَةٌ بِأَسْتَدِّ مِنَ
لَا تَسْتَدِّ لَهُ بَأْسٌ
مَنْ لَا تَزُولُ بِأَحْزَابِ
مَنْ لَا حِمْلَ لَهُ بَأْسٌ
عِيَانٌ مِنَ الْإِعْيَانِ
لَهُ بِالْحَقِّ مَنْ لَا
فَخْرٌ لَهُ بِالْعَزْمِ
عِزُّهُ بِالْمَعِينِ

دُعای ندبه

أَنْهَيْتَ بِالْأَمْرِ إِلَىٰ حَبِيبِكَ وَجَيْتِكَ

بهنایت آوردی امر را بسوی جیبت و جیبت

مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَكَانَ كَمَا

محمد رحمت خدا بود بر او و اولاد او پس بود چنانکه

أَجْنَبْتَهُ سَيِّدًا مِنْ خَلْفَتِهِ وَصَفْوَةً مِنْ

برگزیدی او را آقای آنکه منم کردی آنرا و ضامن کردی آنکه

أَصْطَفَيْتَهُ وَأَفْضَلَ مِنْ أَجْنَبْتِهِ وَ

جشنیار کردی آنرا و فاضلترین کسی که از اجنبت کردی او را

أَكْرَمَ مِنْ أَعْمَدَتِهِ فَدَمَّتْهُ عَلَىٰ أَنْبِيَائِهِ

گرامی ترین کسی که از اعماد کردی او را مقدم داشتی او را بر پیغمبرانت

وَبَعَثْتَهُ إِلَىٰ لِقَائِكُنَّ مِنْ عِبَادِكَ وَ

و بفرستادی او را بر من و من از بندگانت و

أَوْطَانَهُ مُتَارِفًا وَمَعَارِبًا وَ

وطن قراردادی برای او شرقها و مغربها را و

سَخَّرْتَ لَهُ الْبُرْءَانَ وَعَرَجْتَ بِهِ

سخر کردی او را بر ابرو را و بلابردی او را

دعا شن کنی
(۱۲۵)

من لا اُصعبن له
یا ایبت من لا اُصعبن له
یا ایمان من لا اُصعبن له
یا ایمان له
ای اشکت یا نبیک
یا غاصم یا غاصم یا
یا غاصم یا غاصم یا
یا حاکم یا عالم یا عالم
یا قاض یا قاض

دُعای نندبه

دعا جو شکر کبیر
(۱۲۴)

إِلَى سَمَائِكَ وَأَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا كَانَ

بسوی آسمانهایت وودیعش دادی اورا دانش آنچه بود

وَمَا يَكُونُ إِلَىٰ انْفِصَاءِ خَلْفِكَ ثُمَّ

و آنچه خواهد بود تا پایان آخر پیش خود پس

نَصْرَنَاهُ بِالرُّعْبِ وَخَفَّفْنَا بِجِبْرِئِيلَ

یاری دادی او را بر عیب و فرزگونی او را .. بجزرئیل

وَمِيكَائِيلَ وَالْمُسَوِّمِينَ مِنْ مَلَائِكِكَ

و میکائیل و نامبردگان از فرشتگان

وَوَعَدْتَهُ أَنْ نُظْهِرَهُ بِنَهْ عَلَى الدِّينِ

و وعده فرمودی او را که آشکار سازی دینش را بر دین

كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَذَلِكَ بَعْدَ

همه آن و گر چه اگر او داند بد پرستان دین پس از

أَنْ بَوَّأْتَهُ مَبُوءَ صِدْقٍ مِنْ أَهْلِهِ

آنکه جای دادی او را در جای راستی از اهل او

وَجَعَلْتَ لَهُ وَلَهُمْ أَوَّلَ بَيْتٍ وَضَع

و قرار دادی او و آنها را اول خانه که بنا شده شد

یا عظیم من استغفر
یا راجم من استغفر
یا عاف من استغفر
یا ناصر من استغفر
یا حافظ من استغفر
یا من استغفره بالتمیم
من استغفره بال
من استغفره بال
یا قیوم من استغفر
یا معین من استغفر
یا معز من استغفر

دعای قلبیه

لِلنَّاسِ الَّذِي بِيكَ مُبَادِرًا وَهُدًى

برای مردم بر آیدند خدایت مبارک در آنها

لِلْعَالَمِينَ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ

برای جهانیان در آن نشانه های آشکار است جایگاه

إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَفَلْتَ

ابراہیم و هر که در محل شد آنرا باشد امن و فرمودی

إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ

بر چنگد بخوابد خدا که بسزد بپسیدیم ما را از شما

أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ثُمَّ جَعَلَ

خانواده رسالت و پاک گرداند شمار پاک کردنی پس فرمودی

أَجْرَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ مَوَدَّتُهُمْ

پادشاه محمد که درود تو بر او و اولادش بادوستی کنان

فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ

در کتابت بس حوز پس فرمودی بگو میخواهم از شما

عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى

بر آن ریزی مگر دوستی در خویشاندان

دعا چون کبر (۱۲۷)

اَسْتَغْنَاهُ (۳۱)

بِاعْتِمَادِ الْأَنْصَارِ يَا

لَطِيفَ الْأَرْحَامِ يَا

مَوْجِبَ الْأَنْبِيَاءِ يَا

دَائِمَ الْأَقْبُوثِ يَا

حَسْبَ الْأَمْوَالِ يَا مَلِكًا

لَا يُزُولُ يَا بَانِيَّ

لَا تَقْبِي بِالْعَالِيَّ

لَا تَجْهَلُ يَا صِدِّقًا

دعای ندبه

الْمَلَاءِ أَمَامَهُ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ

بندگان تویم بپروردیش بودند کسی که من اہم مولای او پس علی

مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالِ مِنْ وَالِاهِ وَعَادِ مِنْ

مولای او است پروردگار او است جبار آنرا که دوست دارد او را و دشمن

عَادَاهُ وَأَنْصُرُ مَنْ نَصَرَهُ وَأَخْذُلُ مَنْ

بیار آنرا که دشمن دارد او را و یاری کن یاری کننده او را و خوار کن خوار کننده

خَذَلَهُ وَقَالَ مَنْ كُنْتُ أَنَا بَيْتُهُ فَعَلِيٌّ

اورا گفت ای آنکه من اہم ہستم او پس علی

أَمِيرُهُ وَقَالَ أَنَا وَعَلِيٌّ مِنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ

از نژاد او و گفت من و علی از درختی واحدیم

وَسَاءَ النَّاسِ مِنْ شَجَرَتَيْ وَأَحَلَّهُ مَحَلًّا

و سایر مردمان از درختی چند ہستند و قرار داد او را در محل

هُرُونَ مِنْ مُوسَى فَقَالَ لَهُ أَنْتَ مِنِّي

ہرون از موسی پس گفت او را تو از من

يَمْتَلِئُ هُرُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا

بہر از ہرون از موسی مگر آنکہ ہست

تعاشر کبیر (۱۲۹)

یا اَنتَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
یا اَعْلَمُ مِنْ كُلِّ عِلْمٍ
یا اَحْكَمُ مِنْ كُلِّ حَكْمٍ
یا اَقْدَمُ مِنْ كُلِّ قَدِيمٍ
یا اَكْبَرُ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ
یا اَلطَّيْفُ مِنْ كُلِّ طَيْفٍ
یا اَجَلُ مِنْ كُلِّ طَلِيلٍ
یا اَعْتَنُ مِنْ كُلِّ عَيْنٍ
یا اَكْبَرُ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ
یا اَعْظَمُ مِنَ الْكَبْرِ

دعای ندبه

عاشق کبیر
(۱۳۰)

بِنِي بَعْدِي وَرَوْحَهُ ابْنَهُ سَيِّدِهِ

بیمبری بعد از من و تزویج کرد او را دختر خود سیده

نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَأَحَلَّ لَهُ مِنْ مَسْجِدِهِ

زنان جهانیان و جاهای داد او را در مسجد خود

مَا أَحَلَّ لَهُ وَسَدَّ الْأَبْوَابَ إِلَّا بَابَهُ ثُمَّ

آنچه جای او بود و بست درهای دیگران را مگر در او را پس و

أَوْدَعَهُ عَلَيْهِ وَحِكْمَتَهُ فَقَالَ أَنَا مَدِينَةٌ

در جهت داد باو دانش خود را و حکمت خود را پس گفت من شهر

الْعِلْمِ وَعَلَىٰ بَابِهَا مَنْ أَرَادَ الْمَدِينَةَ

دانش را و علی بابها کسی اراده کند شهر را

وَالْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا فَرَأَىٰ أَنَّكَ

و حکمت را پس باید از در آن وارد شود گفت تو

أَخِي وَوَصِيِّي وَوَارِثِ لِحْمِكَ مِنْ كَبْشِي

همادر و جانشین و وارث من گوشت تو از گوشت من

وَدَمُّكَ مِنْ دَمِي وَسَيْلُكَ سَيْلِي

و خون تو از خون من و صلح با تو صلح با من است

کتاب الغری با قدیم
الفضل یا ذم اللطیف
یا اللطیف الضعیف یا
مُنْفِیَ الذُّبَابِ
کَلِیْفَ الْفَرَسِ
یا مالک الملک
یا فاضل الخیر
یا من هو فی عینک
وین یا من هو فی
و فانی قوی یا من
هو فی قوتک علی
یا من هو

دعای ندبه

دعای کبیر (۱۳۱)

وَحَرْبِكَ حَرْبِي وَالْإِيمَانُ نَحَالِطُ لِحِمَّتِكَ

و جدال با تو جدال بن است و ایمان محفوظ است گوشه تو

وَدَمِّكَ كَمَا خَالَطَ لِحْمِي وَدَمِي وَأَنْتَ عَدُوٌّ

و خون ترا همچو منخه مخلوط است با گوشه من و تو دراز

عَلَى الْخَوْضِ خَلِيفَتِي وَأَنْتَ تَقْضِي دِينِي

بر خوض کوز خلیفه منی و تو ادا کنی دین مرا

وَتَجْزِي عِدَاتِي وَتَشِيعُكَ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ

دوفا کنی وعده های مرا و شایعه تو بر کرسی های از

نُورٍ مَبِيضَةٍ وَجُوهَهُمْ حَوْلِي فِي الْجَنَّةِ

نور روشنی درخشان در اطراف من در بهشت

وَهُمْ جِيرَانِي وَلَوْلَا أَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ نَعْرِفْ

و آنان بر ما یگان منند و اگر تو نبود یاری شناختنی شد

الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِي وَكَانَ بَعْدُ هُدًى

نورمان بعد از من و بود بعد از او هدایت

مِنَ الضَّلَالِ وَنُورًا مِنَ الْعَمَى وَجَبَلٌ

از گمراهی و روشنی از کوری و درنده

دعای کبیر
فی علوه و فی لطفه
من عوفی فی لطفه
یا من عوفی لطفه
تشریف یا من عوفی
تشریف عوفی یا من عوفی
فی عظیم عظیم یا من عوفی
فی عظیمه عظیم یا من عوفی
من عوفی عظیم عظیم
اللهم انی
آسألتک

دعای ندبه

(۱۳۲)

دعای کبیر

بیتین ما کفی یا
یا زانی یا زانی یا زانی
یا هادی یا زانی یا زانی
یا ضی یا زانی یا زانی
یا علی یا زانی یا زانی
یا من کلنی خاضع
له یا من کلنی خاضع
له یا من کلنی خاضع
له یا من کلنی خاضع

اللَّهُ الْمُبِينُ وَصِرَاطُهُ الْمُسْتَقِيمُ لَا يَبُوءُ

خدا را محکم است و راه او راست است او چیزی نگوید

بِصِرَاتِهِ فِي دِينٍ وَلَا يَسْأَلُهُ فِي دِينٍ

بگواهی در دین و نه بپویشی گیسند در دین

وَلَا يُلْحِقُنِي فِي مَنَابِعِهِ مِنْ مَنَابِعِهِ

و نه رسیده شود در منبعی از منابعمش

يَحْذُوحَاذُ وَالرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا

در قمار کرد مثل در قمار بهینتر درود خدا بر آنها

وَاللَّهِمَا وَيُقَاتِلُ عَلِيًّا لِتَأْوِيلِ وَلَا تَأْخُذُهُ

دولاد آنها و کارزار می کرد بر تائیل من و نمی گسند

فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَا يُرْقِدُ وَتَرْفِيهِ صِنَادُهُ

او را در راه خدا سرزنش برآتش کننده در بحث خون سران

الْعَرَبِ وَقَتْلِ أَبْطَالِهِمْ وَنَاوِشِ وَيُثَابِقُهُم

عرب را در کشت به سواران آنها و برکنده کرد جمع آنها

فَأَوْدَعَهُمْ قُلُوبَهُمْ أَحْقَادًا بِدَرِيَّتِهِ وَ

پس سپرد در دهان آنها گزها از جنگ بود

دعای نده

دعا جون کبر
(۱۳۳)

خَيْرِيَّةَ وَحُنَيْنِيَّةَ وَغَيْرَهُنَّ فَاصْبَتْ

جسره و حنین و غیر آنها پس قیام کرد

عَلَى عَدَاوَتِهِ وَآكَبْتُ عَلَى مُنَابَدَتِهِ

بر دشمنی او و هجوم کردم بر مبارزات او

حَتَّى قُتِلَ لِثَاكِبِينَ وَالْفَائِطِينَ وَ

تا آنکه کشت همان ثکبان و سسکاران و

الْمَارِيفِينَ وَمَا قَضَى نَجْبَهُ وَقَتْلَهُ

خوارج را و زمانیکه کشت نوبت او کشت او را

أَشْفَى الْأَخْرَبِينَ بَدِيعِ أَشْفَى الْأَوَّلِينَ لَمْ

برجست زین همسندان که هر دو کرد برجست ترین همسندان را

يُمَثِّلُ أَمْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

که اطاعت نکرد از رسول خدا را درود خدا او بر او

وَالِيهِ فِي الْهَادِينَ بَعْدَ الْهَادِينَ وَالْأُمَّةُ

و اولاد او در باره راهنمایان پس از راهنمایان و امت

مُصَرَّةٌ عَلَى مَفْهِهِ جُمُعَةٍ عَلَى قَطِيعَةٍ

همرازیان بر او و یکی جمع شدند بر قطع

مَنْبِ التَّيْبَةِ بِأَمْنٍ
كُلُّ تَيْبٍ خَائِفٌ مِنْهُ
بِأَمْنٍ كُلُّ تَيْبٍ فَاتَمَّ
بِأَمْنٍ كُلُّ تَيْبٍ صَاحِبٌ
إِلَيْهِ بِأَمْنٍ كُلُّ تَيْبٍ
يَتَّبِعُ حَالِكٌ لِأَوَّلِيهِ
وَدَى بِأَمْنٍ لِأَمْنٍ
إِلَّا التَّيْبُ بِأَمْنٍ لَا
مَقَرَّ إِلَّا إِلَيْهِ

دعای نذبه

دعای بزرگ

(۱۳۵)

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَعَلَى الْاِطَّائِبِ مِنْ

داوود غاب حکیم ابر بر پاکیزه گان از

اهل بیت محمد و علی صلی الله علیهما

اهل بیت محمد و علی درود خدا بر آنها

وَالِهِيَا فَلْيَسْبِكْ لِبَاكُونَ وَاِيَاهُمْ فَلْيَسْتَفِ

و ادلا د آنها بس باید گریه کند گریه کند گان و بر ایشان نهد کند

التَّارِبُونَ وِلْيَسْلِهِمْ فَلْيَنْذِرْ فِ الدَّمِ

نهد کند گان و برای مانند شان بس باید ریخت انگار

وَلْيَضْحَخِ الصَّارِحُونَ وَيَضْحَخِ الصَّاجِرُونَ

و بزدلند خردمند گان و فرهاد کند فرهاد کند گان

وَيَضْحَخِ الْعَاجِرُونَ اِبْنِ الْحَسَنِ اِبْنِ

دو حد کند فرهاد کند گان که حسن مجتبی است

الْحُسَيْنِ اِبْنِ اَبْنَاءِ الْحُسَيْنِ صَالِحٌ

حسین کجاست فرزندان حسین صالحی

بَعْدَ صَالِحٍ وَّصَادِقٍ بَعْدَ صَادِقٍ اِبْنِ

بس از صالحی و راستگویی پس از راستگویی کجاست

دعای با خیر الموعودین
دعای المظلومین با خیر
دعای المتوكلین با خیر
دعای المصودین با خیر
دعای المذکورین با خیر
دعای المتكولين با خیر
دعای المعبوبین با خیر
دعای با خیر المتناهیین

(۴۰)

دعای ندبه

در حاجت کبیرا
(ع ۱۳)

اللهم ان اشک
ببینک یا غفر یا
یا قاهر یا قاض
یا قاض یا کاشف
یا باری یا ذا
الکریم یا ناصر
یا من
ظن قوی یا من
قد رعد علی یا من
کیف البلی یا
من تبع البلی

السَّيْلُ بَعْدَ السَّيْلِ ابْنُ الْخَيْرِ بَعْدَ

راه بعد از راه کجاست برگزیده گان بعد از

الْخَيْرِ ابْنُ الثَّمُوسِ لَطَالِعَةَ ابْنِ

برگزیده گان کجاست آفتابهای درخشان کجاست

الْأَمَّارِ الْمُنْبِرَةِ ابْنِ الْأَتْجَمِ الرَّاهِرَةِ

آهنگهای روشن کجاست ستاره های روشن

ابْنِ أَعْلَامِ الدِّينِ وَفَوَاعِدِ الْعِلْمِ

کجاست نشانه های دین و دسترنهای دانش

ابْنِ بَيْتَةِ اللَّهِ الْبَنِي لَا تَخْلُو مِنْ الْعَيْشِ

کجاست بقیه ای که عالی نبشود از عمرت

الْهَادِيَةِ ابْنِ الْمَعْدِ لِقَطْعِ دَابِرِ الظُّلْمَةِ

جویرت کننده کجاست آماده شده برای بریدن دینار ای ظلم

ابْنِ الْمُنْظَرِ لِأَمَمَةِ الْأُمَمِ وَالْعَوَجِ

کجاست انظار کرده شده برای رست کردن جمعی و کجی

ابْنِ الْمُنْجِي لِإِزَالَةِ الْجُورِ وَالْعُدْوَانِ

کجاست امید و خشنود شده برای نابود کردن ستم و دشمنی

دعای ندبه

ابن المدخر لیجدید الفرائض و الشریح

بجاست ذخیره شده برای تجدید فرائض و شریح

ابن المنجبر لإعادته المله و الشریعه

بجاست برگزیده شده برای عودت دادن سنت و شریعت

ابن المؤمن لأحیاء الکتاب و حدوده

بجاست آرزو برده شده برای زنده کردن کتاب و حدود آن

ابن محبی معالم الدین و أهله ابن

بجاست زنده کننده دانشمندیان و اولاد آن

فاصم شوکه المحدثین ابن هادیم ابنه

براندازنده شوکت تازه کننده گان

الشرك و النفاق ابن مبیذ أهیل

بک برسی و نفاق

الفوق و العیضیان و الطغیان ابن

سوق و گناه

حاصد فرج العی و النفاق ابن

در کننده برهه های گمراهی

دعا شریف کبیر
یا من یفید العیض
(۱۳۷)

یا من یجی الهلکان

یا من یغی الضعیف

یا من اصحک و یجی

یا من آمانات و اخی

یا من خلق التوحیدین

الذکر و الاذنی با

یا من فی الدین

یا من سله یا من

یا من یجی الی الله

یا من یجی الی الله

دعای ندبه

دعا خون کبر
(۱۳۹)

الْمُتَّصِلُ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ ابْنُ حَنَابِ

پوسته میان زمین و آسمان کجاست صاحب

يَوْمِ الْقَيْعِ وَنَاشِرُ رَايَةِ الْهُدَى ابْنِ

روز بهر روزی و دارنده پرچم هدایت کجاست

مَوْلَى شَمَلِ الصَّلَاحِ ابْنِ الطَّالِبِ

ایستاد و بنده برکنده گمراهی صلح کجاست خردمان

يَدْخُولُ الْأَيْبِيَاءَ وَأَبْنَاءَ الْأَيْبِيَاءِ ابْنِ

خون به پسران و فرزندان به پسران کجاست

الطَّالِبِ بِيَدِ الْمَقُولِ بِكَوْبَلَاءِ ابْنِ

خردمان خون کشته شده در کربلا کجاست

الْمَنْصُورِ عَلَى مَنْ أَعْتَدَى وَأَفْرَى

نصرت یافته بر آنکه ستم کرد بر او و فرزند

ابْنِ الْمُضْطَرِّ الَّذِي يُجَابُ إِذَا دَعَا

کجاست مضطرب کسی که اجابت شود زما آنکه می خواند

ابْنِ صَدْرِ الْخَلَّائِقِ ذُو الْبِرِّ وَالنَّقْوَى

کجاست صدر آفرینگان صاحب نی و مهر بهر گمراهی

بِأَمْنٍ فِي النَّارِ وَعِظَابِ
بِأَمْنٍ فِي النَّارِ
فَهْرِيَا لِنَحْمَاتِنَا
مَنْ النَّارِ بِفَضْلِهِ
الْمُذْنِبُونَ بِأَمْنٍ فِي النَّارِ
بِقَضِي الْمُنْبِذِينَ بِأَمْنٍ
مَنْ النَّارِ بِرَقَبِ
الْإِلهِ هُدُونِ بِأَمْنٍ
إِلَى بِلْجِ الْمُتَحَرِّينَ
بِأَمْنٍ بَيْنَ النَّارِ

وَأَرْتَضِعُ

علی

دعای ندبه

دعای شریف
(۱۴۰)

اِبْنُ اِبْنِ النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَابْنُ عَلِيٍّ

کلمات بر پسر برگزیده و پسر معنی

لِلرِّضَى وَابْنُ خَدِيجَةَ الشَّارِعِ وَابْنُ

رضی و پسر خدیجه زاری و پسر

فَاطِمَةَ الْكُبْرَى يَا بِيَّ اَنْتَ وَاُمِّي وَ

فاطمه بزرگ پدر و مادرم فدای تو باد و

نَفْسِي لَكَ لِيُوفَاءُ وَالْحَمْدُ يَا بْنَ السَّادَةِ

نفسم ترا شمار باد و ثنا دار ای پسر زوگاران

الْمُقْتَرَبِينَ يَا بْنَ الْجُبَّاءِ الْاَكْرَمِينَ يَا بْنَ

مقربان ای پسر نجیبان عزیزان ای پسر

الْمُهْدَاهِ الْمُهْدِيَيْنِ يَا بْنَ الْحَبِيْبَةِ الْمُهْدِيَةِ

دوست گزیده گان هدایت یافته ای پسر یگان پاکان

يَا بْنَ الْعَطَارِفِ الْاَنْجِبِينَ يَا بْنَ

ای پسر عطاردگان برگزیده گان ای پسر

الْاَطَانِبِ الْمَظْهَرِينَ يَا بْنَ الْحَضَارِمَةِ

پاکان پاکیزه گان ای پسر بزمختان

الرَّيْدُونَ يَا مَنْ بِهِ
تَقْوَى الْعَالَمِينَ يَا مَنْ
عَقْدُهُ يَطْمَعُ الْخَاطِبُونَ
يَا مَنْ تَكَلَّمَ فِي
الْوَقُوفِ يَا مَنْ عَلِمَ
بِكُلِّ الْمُؤْتَكِلِينَ
۴۴۰
اللَّهُمَّ اِنِّي
بِاجِبِ اجِيبُ
بِاجْرِيْبِ اجْرِيبُ

دعای نذبه

الْمُسْتَجِبِينَ يَا بَنَ الْفَمَا فِيهِ الْأَكْمَرِ

برگزیدگان ای پسر برزگان برگزوران

يَا بَنَ الْبُدُورِ الْمُبِيرَةِ يَا بَنَ الشَّرْحِ

ای پسر بدرای نورانی ای پسر چراغهای

الْمُضِيئَةِ يَا بَنَ الشُّهُبِ لِثَابِتَةِ يَا بَنَ

افروزندگان ای پسر شهابهای نغزکننده ای پسر

الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ يَا بَنَ السَّبِيلِ الْوَاضِعَةِ

ستارگان روشن ای پسر راههای آشکار

يَا بَنَ الْأَعْلَامِ اللَّائِحَةِ يَا بَنَ الْعُلُومِ

ای پسر نشانه‌های پیدای ای پسر دانشهای

الْكَامِلَةِ يَا بَنَ السَّنَنِ الْمَشْهُورَةِ يَا بَنَ

کامل ای پسر سنهای مشهوره ای پسر

الْمَعَالِمِ الْمَثَاوِرَةِ يَا بَنَ الْمُغْخِرَاتِ الْمَوْجُودَةِ

دانشهای بی‌گم‌نشدنی ای پسر بومهای ارجمند

يَا بَنَ الدَّلَائِلِ الْمَشْهُورَةِ يَا بَنَ الصَّرَاطِ

ای پسر دلیلهای دیده‌شده ای پسر راه

دعایش کبری
(۱۴۱)

بِأَحْسَبُ يَا مُهَيَّبُ

بِأَحْسَبُ يَا مُهَيَّبُ يَا

بِأَحْسَبُ يَا مُهَيَّبُ يَا

بِأَحْسَبُ يَا مُهَيَّبُ يَا

بِأَحْسَبُ يَا مُهَيَّبُ يَا

بِأَحْسَبُ يَا مُهَيَّبُ يَا

بِأَحْسَبُ يَا مُهَيَّبُ يَا

بِأَحْسَبُ يَا مُهَيَّبُ يَا

بِأَحْسَبُ يَا مُهَيَّبُ يَا

بِأَحْسَبُ يَا مُهَيَّبُ يَا

بِأَحْسَبُ يَا مُهَيَّبُ يَا

بِأَحْسَبُ يَا مُهَيَّبُ يَا

بِأَحْسَبُ يَا مُهَيَّبُ يَا

دعای ندبه

فَوَسَّيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ذُنُوبًا وَأَفْرِابًا مِّنْ

دوکان یا نزدیکتر از جهه نزدیک و قریب از

الْعَلَىٰ الْأَعْلَىٰ لَيْتَ شِعْرِي إِنْ أَسْفَرْتُ

صد اوند بزرگتر بوده کاسن دهنی بجا قرار داده بودا

بِكَ لَتُومِي بَلْ أَمَىٰ أَرْضِي لِفُطْلِكَ أَوْ

ترا اودی بلکه کدام زمین برداشته ترا یا

شَرِي أِبْرَضِي أَوْ عَمِيرِهَا أَمْ ذِي

فاک یا برضوی یا عیزان یا صاحب

طُومِي عَمِيرِ عَلِيٍّ إِنْ أَدَىٰ الْخَلْقَ وَلَا يُؤْتِيهِ

طوی شکل است بر من که به چشم مردم را و نه چشم ترا

وَلَا أَسْمَعُ لَكَ حَسِبًا وَلَا أَجْوِي عَمِيرِ

دشنوم حدیث را و نه مارش را تا گوید است

عَلِيٍّ إِنْ تَجِبُطْ بِكَ دُومِي الْبَلُومِي وَلَا

بر من اینکه اعاطه نکند ترا جز بوی بوی و نه

يَنَالُكَ مِنِّي صَبِيحٌ وَلَا شَكْوَىٰ يَبْقَىٰ

رسد ترا از من صبح و نه شکایتی جام فدای تو بود

دعای ندبه
(۱۴۳)

یا نا صیر اغنیرا مقصود

یا شاهید اغنیرا غائب

یا فیرا اغنیرا یعیب

یا فیرا یا نور النور

یا فیرا یا نور النور

یا فیرا یا نور النور یا خالق

النور یا مبدئ النور

یا فیرا یا نور النور یا فیرا

یا فیرا یا نور النور یا فیرا

یا فیرا یا نور النور یا فیرا

یا فیرا یا نور النور یا فیرا

یا فیرا یا نور النور یا فیرا

یا فیرا یا نور النور یا فیرا

دعای نذبه

دعا چنان کبر (۱۴۴)

اَنْتَ مِنْ مُغَيَّبٍ لَمْ يَحُلْ مِيَابِنْفِي اَنْتَ

تو از غایبانی که بعد از منی از ما جام فدای تو بار تو

مِنْ نَائِحٍ مَائِخٍ عَمَّا بِنْفِي اَنْتَ اَمِيَّةٌ

از بهدایانی که بعد از منی از ما جام فدای تو بار تو از روی

شَائِئٍ بَمَتِي مِنْ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ ذَكَرَا

شایانی آرزونده است از مؤمنان و مؤمنه کردی که

فَحَنَّا بِنْفِي اَنْتَ مِنْ عَقِيدٍ عَزَّ لَابَسَا

بس بنالد جام فدای تو بار تو از بست عاقی که بهمانی شده

بِنْفِي اَنْتَ مِنْ اَسْبَلٍ مَجْدٍ لَا اِبْجَارِي

جام فدای تو بار تو از خداوند بزرگی که بر او پیش دارد

بِنْفِي اَنْتَ مِنْ يَلَا دِعِمَ لَا اِنْضَاهِي

جام فدای تو بار تو از فراخ آمدن نعمی که بر او شده است

بِنْفِي اَنْتَ مِنْ نَصِيفٍ شَرَفٍ لَا اِبْاَوِي

جام فدای تو بار تو از بهمانی شرافتمندی که بر او بری شده

اِلَى اَمْنِي اَخَارُ فَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَالِي

تا منی صحت کنم در تو ای مولای من و تا

بیکدیگر در دنیا نوزاد
وقتی که نخل نوزاد با نوزاد
لبن کبکله
(۴۸) یا من عطا
شرف یا من مفعله
لطیف یا اللطيف
مقيم يا من احسان
قديم يا من قوله
حي يا من وعده
صديق يا من عونه
فضل يا من

دغای ندبه

(۱۴۵)

مَنِي وَآتَى خِطَابٍ أَصِفُ فَيْكَ وَآتَى

کی و کدام خطاب وصف کنم ترا و کدام

بِحُجِيِّ عَزِيزٍ عَلَيَّ اِنْ اُجَابَ دُونَكَ وَ اَنْفِ

راز گران است بر من اینکه اجابت کنم غیر تو و گفتگو کرده شوم

عَزِيزٍ عَلَيَّ اِنْ اَنْبِيَاكَ وَيَخَذُ لَكَ الْوَدَى

انگوار است بر من اگر کم بر تو و دو انگه زنده است

عَزِيزٍ عَلَيَّ اِنْ يَجْرِي عَلَيْكَ دُونَهُمْ

انگوار است بر من اینکه جاری شود بر تو غیر آنها

مَا جَرَى هَلْ مُعَيَّنَ فَاُطِيلُ مَعَهُ

بچه جاری شود آیا باشد یا دوری پس طولانی کنم با او

الْحَوِيلُ وَالْبُكَاءُ هَلْ مِنْ جُرُوعٍ فَاسْتَأْجِرْ

تار و گریه را آیا باشد جزع گشته و سادست کنم

جُرُوعًا اِذَا اخْلَا هَلْ فِدَيْتَ عَيْنِي

جزعش را وقتی که تنها است آیا حسنه شده چشمتی

فَسَاعِدْهَا عَيْنِي عَلَى الْفَدَى هَلْ

پس کمک کن آنرا چشم من بر خستگی آیا

دعا بزرگ

عَدَا اَبِي عَدَلٍ يَا

مَنْ ذِكْرُهُ حُلُوًّا

مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ

اللَّهُمَّ اِنِّ

اَسْأَلُكَ بِاَسْمَائِكَ

بِاَسْمَائِكَ بِاَمْتِئِلُ

بِاَسْمَائِكَ بِاَمْتِئِلُ

بِاَمْتِئِلُ بِاَمْتِئِلُ

بِاَمْتِئِلُ بِاَمْتِئِلُ

بِاَمْتِئِلُ بِاَمْتِئِلُ

بِاَمْتِئِلُ بِاَمْتِئِلُ

بِاَمْتِئِلُ بِاَمْتِئِلُ

بِاَمْتِئِلُ بِاَمْتِئِلُ

(۵)

دُعای ندبه

دُعای بزرگ
(۱۴ع)

إِلَيْكَ يَا بَنَ أَحْمَدَ سَبِيلٌ فَلَمْ يَلْهُ هَلْ

بوی تو ای احمد راهی پیش ملاقات کرده نوی آیا

بِتَّصِلُ نَوْمًا مِنْكَ بَعْدَ فِطْحِي مَنِي

بیرسد روزی از تو بغیرا پس بر سر منم کی

زِدْ مَنَاهِلَكَ الرَّوِيَةَ فَتَرَوِي مَتِي

داروشویم آب بجزای بریزد پس بهر آب شویم کمی

تَنْتَفِعُ مِنْ عَذَابِ مَا نَكَ فَتَذْطَالَ

سوزیم از آب سهرین تو پس بچش طوفانی شد

الصَّدى مَتِي نَعَادِيكَ وَتَرَاوِحَكَ

انظار کی با عار کهنم با تو دشام خواهم کرد

فَفَرَّعَيْنَا مَنِي تَرِينَا وَتَرَبِكَ وَفَدَسْرُ

پس دوری خود چشم ما می می بینی مارا می بینم ترا بچش بر نهی

لِوَاءِ النَّصْرِ تَرِي أَرْأَا نَحْفُ بِكَ وَ

علم یاری را دیده نوی آیا می بینی بجزیم از تو و

أَنْتَ قَامَ الْمَلَأُ وَقَدْ مَلَأَتْ الْأَرْضَ

تو مقصد کرده بر گمان را و پر کرده زمین

يا مَنْ بَرِي وَلَا تُؤْتِ
يا مَنْ خَلَقَ وَلَا يَخْلُقُ
يا مَنْ نَفَخَ وَلَا يَنْفَخُ
يا مَنْ نَحَى وَلَا يَنْحَى
يا مَنْ نَسَلَ وَلَا يَنْسَلُ
يا مَنْ نَطِعَ وَلَا يَنْطِعُ
يا مَنْ عَجَزَ وَلَا يَعْجَزُ
عَلَيْهِ يَا مَنْ بَقِيَ
وَلَا يَبْقَى عَلَيْهِ
يا مَنْ عَجِمَ وَلَا يَعْجِمُ
عَلَيْهِ

دُعای ندبه

دعای کبیر
(۱۴۱)

الْمُبْتَلَىٰ وَآوِهِ سَيِّدُهُ يَا شَدِيدُ يَا بَدَّ الْقَوَىٰ

بشکوه و بنام او را آفایش مای محکم بنسود

وَأَزِلْ عَنْهُ بِهِ الْأَسْبَىٰ وَالْجَوْىٰ وَ

وزایل فرما از او بجز او بدی و اندوه را

بِرِّدْ غَيْبِلَهُ يَا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ سِتْوَىٰ

و سرود کن سوزش از رای آنکه بر عرش استلاداری

وَمَنْ إِلَيْهِ الرَّجْعَىٰ وَالْمُنْتَهَىٰ لِلَّهِمَّ

و بروی او است بازگشت و پایان پروردگارا

وَمَنْ عَمِيدُكَ الثَّائِفُونَ إِلَىٰ ذِيكَ

و نام بند تو شاکان بسوی دینت

الْمُذَكَّرِيكَ وَيَبْدِيكَ خَلْقْتَهُ لَنَا

که یاد کننده تو و بدیدار که آفریدی او را برای ما

عِصْمَهُ وَمَلَاذَا وَافْتَنَهُ لَنَا فِرَاقًا وَ

نگهدارنده و بنا بگناه و بر پای دشمنی او را برای ما برای دازنده

مَعَاذًا وَجَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ مَنَافِعًا

و بنا بگناه و فرار داری او را برای مؤمنان از ما بهوشا

الغایبین یا مافی
النجین یا انیس
المریدین یا حبیب
التوابین یا رزاق
الغیابین یا رجا
المدنیین یا نزه
عین الغایبین
یا مقفی عن
الذکرین یا
مفیع عن

دُعای نَدب

دُعای بزرگ
(۱۳۹)

فَبَلِّغْهُ مِثْلَ حَيِّئِهِ وَسَلَامًا وَزِدْنَا

پس برسان اور ازنا بخت و سلام و بفرما

بِذَلِكَ يَا رَبِّ اِكْرَامًا وَاَجْعَلْ مُسْتَفْرَهٗ

این ای پروردگار کرامت و عزت و قرار ده قرارگاه اورا

لَنَا مُسْتَفْرَأً وَّمُقَامًا وَاٰمِنٌ بِعِمَّتِكَ

برای ما قرارگاه و بی بگناه و تهاکن نعمت حوزرا

بِقُدْرَتِكَ يَا اِنَّا اَمَامَنَا حَتَّىٰ تُوْرِدْنَا

به پیش داشت اورا به پیش روی ما تا رود کنی ما را

حِيَانًا وَّمُؤَافِقَةَ الشَّهْدَاءِ مِنْ

بهت خود و رفاقت شهیدان از

خَلَصَانِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ

خالصانت پروردگارا رحمت فرست بر محمد

وَالِ مُحَمَّدٍ وَّصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ جَدِّهِ وَّرَسُوْلِكَ

و اولاد محمد و رحمت فرست بر محمد جد او و پیغمبر او

السَّيِّدِ الْاَكْبَرِ وَّعَلٰى اَبِيهِ السَّيِّدِ

آقای بزرگ و بر پدرش آقای

المؤمنين بالله
الاولين والاخرين
اللهم اني
اسئلك باسمك
يا ربنا يا الهنا يا
سيدنا يا مولانا يا
ناصرنا يا حافظنا
يا دليتنا يا معيننا
يا حبيبنا يا طيبنا
و... يا رب العالمين

دعای ندامت

(۱۵۱)

وَأَقِم بِهِ الْحَقَّ وَادْحِضْ بِهِ الْبَاطِلَ وَ

در پدیدار بود حق را و زایل کن باطل را و

ادِلْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَأَذِلْ بِهِ أَعْدَاءَكَ

دلالت کن بر دوستانت را و ذلیل کن بد دشمنانت را

وَصِلِ اللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وَصَلَهُ

و پیوند ده پروردگارا میان ما و میان او بپرندی

فَوَدِّي إِلَى مُرَافِقِهِ سَلْفِهِ وَاجْعَلْنَا

که برساند بسوی رفیق سابق پدرانش و قرار ده ما را

مِمَّنْ يَأْخُذُ بِحُجْرَتِهِمْ وَبِمَكَتُ فِي ظِلِّهِمْ

از کسبگاری که در دامن ایشان را و مکث می کند در سایه ایشان

وَأَعِنَّا عَلَى نَادِيَةِ خُوفِهِ إِلَيْهِ وَ

و کمک فرما ما را بر ادرا کردن خفهای او بسوی او و

الْأَجْهَادِ فِي طَاعَتِهِ وَاجْتِنَابِ

کوشش کردن در پیرویش و دوری جستن

مَعْصِيَتِهِ وَآمَنْنُ عَلَيْنَا بِرِضَاهُ وَهَبْ

از معیشتش و دست گذار بر ما برضای او و دعا کن

دعا جویندگان
کلی بی عمل
تجربین
با امن بگفت
کلی شیئی قدرتی با
من لا یحصی العباد
نعمه با من لا یبلغ
الخالق شکرت با
من لا یزدیک الا ذمته
جلاله با من لاننا
الاولیام

دعای ندبه

نَظْرَةً وَرِجْمَةً لِّشَيْكِلِهَا الْكِرَامَةَ عِنْدَكَ

نظری بهرانی که کامل گردیم بآن کرامت را نذر

لَمْ نَلَا نَصْرَ فَمَهَا عَنَّا جُودِكَ وَانْفِنَا مِنْ

پس بر گردان ادرا از ما بجزود خود و سهراب کن ما را از

حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

حوض جد او رحمت خدا بر او و اولاد او

فِكَاسِهِ وَبَيْدِيَّ رِيًّا وَوَيَا هَبْنِي سَائِعًا

بجاش و بپوشش بهرانی کامل گوارا که

لَا ظَهْرَ بَعْدَهَا وَأَوْعَاكَ نَبِيُّهُ أَزْهَمَ الرَّاحِمِينَ

نباشد تنگی بعد از آن ای مهربانترین بخشندهگان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خداوند بخشنده مهربان

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ

گواهی داد که خدا که بیست خدای جز او و زشتگان

وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا

و صاحبان دین آسانی که عدل را بپا داشته اند بهست خدای جز

دعای کبیر (۱۵۳)
 بِأَمْنٍ لَهُ الْجَمَّةُ
 وَالْمَأْوَى بِأَمْنٍ لَهُ
 الْأَبَابُ الْكُنُوزِ يَا
 مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
 بِأَمْنٍ لَهُ الْحَاكِمُ
 الْقَضَاءُ بِأَمْنٍ لَهُ
 الْعَرْشُ وَالْكَرْمِيُّ يَا
 مَنْ لَهُ التَّهْمَاتُ
 الْعُلَى وَالْأَسْمَاءُ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِهَا

دعای علیله

دعا شریف
(۱۵۴)

هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ

او که عزیز حکیم است بدینکه دین نزد خداست

الْإِسْلَامُ وَأَنَا الْعَبْدُ الضَّعِيفُ الْمَذْنُوبُ

اسلام است و من بنده ضعیف و گناهکار

الْعَاصِي الْمُسِيئُ الْخَجِرُ الْمُنْتَجِبُ الْفَقِيرُ

تاسی سگین گریه کننده نیازمند فقیر

أَشْهَدُ لِمَنْعِي وَخَالِفِي وَرَازِي مُكْرِمِي

گواهی میدهم بنعمت دهنده وافر بنده ام و در روزی دهنده و عزیز بنده

كَأَشْهَدُ لِدَايَةِ وَشَهَادَتِ لَه الْمَلَائِكَةُ

همچون گواهی شهادت داد بذات خود و گواهی داد بر او فرشتگان

وَأُولُو الْعِلْمِ مِنْ عِبَادِهِ بَأَنَّهُ لَا إِلَهَ

و صاحبان علم از بندگانش بدینکه است خداوند

إِلَّا هُوَ ذُو النِّعَمِ وَالْإِحْسَانِ وَالْكَرَمِ

جز او صاحب نعمتها و نیکی و کرم

وَالْأَمِينَانَ فَأِدْرَازِي عَالِمِ أَيْدِي

دست تو توانا ازلی دانا همیشه

بِأَعْقَابِ عَقُوبِ نَا
صَبُورِ نَا تَكْوَرِ نَا
رَوْفِ نَا عَطْفِ نَا
سُؤْلِ نَا وَرُدِّ نَا
سُبْحِ نَا قُدُوسِ
رَبِّ نَا بَاقِي نَا
عَظِيْمَةِ نَا مَنِّ نَا
لَا رِيْبَ نَا فِي
مِنْ نَا فِي كُلِّ نَسِيْبِ
دَلِيْلِهِ نَا

دعاء عدله

(۱۵۵)

دعا جوشن کبیر

مَنْ فِي الْخَادِعِ عَجَابٌ وَ

بِأَمْنٍ فِي الْمَبَالِغِ

تَحْرِشُهُ بِأَمْنٍ

الْمَخْلُوقِ مِمَّ بَعْدَهُ

بِأَمْنٍ التَّهَيُّبِ

أَكْثَرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ

لَطْفُهُ بِأَمْنٍ

كُلِّ شَيْءٍ خَلْفَهُ

بِأَمْنٍ أَنْصَرَفَ

حَتَّى أَحَدِيٍّ مُوجُودٌ سَرْمَدِيٍّ يَتِمُّعُ بِهِ

زنده بماند بماند وجود دائم شنودا پس

مُرْبِدًا كَارِهِ مُذْرِكٌ صَدِيدٌ لِيَتِمُّ هُدًى

اراده کننده گریخت دازنده دریا بنده بی نیاز سزاوار چشما پس

الْصِّفَاتِ وَهُوَ عَلَى مَا هُوَ عَلَيْهِ فِي عِزِّ

صفات را و او بر آنچه او است بر آن است در عزت

صِفَاتِهِ كَانَ قَوِيًّا قَبْلَ وَجُودِ الْقُدْرَةِ وَ

صفاتش بود قوی قبل از وجود قدرت و

الْقُوَّةِ وَكَانَ عَلِيمًا قَبْلَ إِجَادِ الْعِلْمِ

قوت بود دانا پیش از ایجاد دانش و

وَالْعِلْمُ لَمْ يَنْزَلْ سُلْطَانًا إِذْ لَا مَمْلَكَةَ أَوْ

دانش بر طرف نشود پادشاهی او زیرا بود کشوری و

لِأَمَالٍ وَلَمْ يَنْزَلْ سُبْحَانًا عَلَى جَمِيعِ الْأَحْوَالِ

نه دارائی جزا و بر طرف بوده پاکیزگی او بر تمام احوال

وَجُودُهُ قَبْلَ الْقَبْلِ فِي أَزْلِ الْأَزَالِ وَ

وجود او پیش از پیش است در پیشی همیشه و

در عجاوین کبیر
دعای علیها (۱۵۶)

بِقَاوِهِ بَعْدَ الْبَعْدِ مِنْ عَجْرٍ نِفَالٍ وَلَا

بقای او بعد از تمام بقاهاست بدون تفسیر و نه

زَوَالٍ غِنَى فِي الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ مُسْتَعْنٍ فِي

نابودی بی نیاز است در ابتدا و انتها غنی است در

الظَّاهِرِ وَالْبَاطِنِ لَا جُورَ فِي قَضِيَّتِهِ

ظاهر و باطن در وطن سستی است در حکم

وَلَا مَيْلَ فِي مَيْتِهِ وَلَا ظِلْمَ فِي تَقْدِيرِهِ

و بی جهت در اراده است و ظلمی نیست در تقدیر است

وَلَا مَهْرَبَ مِنْ حُكْمِيَّتِهِ وَلَا مَلْجَأَ مِنْ

در فرار از حکومتش و نه پناهی است از

سَطْوَانِهِ وَلَا مَتَجَانٍ نِفَائِهِ سَبَقَتْ

سطوهایش و نه راه پناهی از بلاهایش بهیستی گرفتار

وَحَمَلُهُ غَضَبَهُ وَلَا يَقُونَهُ أَحَدٌ إِذَا

حمل او بر غضبش و کس همشود از او کسی چون

طَلَبَهُ إِزَاحَ الْعِلَلِ فِي التَّكْلِيفِ وَسَيِّئِ

بخواهد او را همان کرده جهالت را در تکلیف و یکنان کرده

فِي الْخَلْقِ فَذَرْنِي
لَا حَيْبَ لَهُ يَا حَيْبُ مَنْ
طَلِبَ مِنْ لَاحِيْبٍ
لَهُ يَا حَيْبُ مَنْ
حَيْبُ لَهُ يَا حَيْبُ مَنْ
مَنْ لَاحِيْبٍ لَهُ يَا
رَبِّي مَنْ لَاحِيْبٍ
لَهُ يَا حَيْبُ مَنْ
لَا حَيْبَ لَهُ يَا

دُعایِ عبدلہ

۱۵۷

دعا جو بزرگ

دلہن من لایک

لہ یا آیتن من لایک

آیتن لہ یا آیتن

من لایک لہ یا

صاحب من لایک

صاحب لہ یا

یا کافی من لایک

یا ہادی من لایک

یا کافی من لایک

یا داعی من لایک

التَّوْفِيقَ بَيْنَ الضَّعِيفِ وَالتَّيَّافِقِ مَكَّنَّ

توفیق را بین ناتوان و توانا آسان کرد

اَدَاءَ الْمَأْمُورِ وَسَهْلَ سَبِيلِ اجْتِنَابِ

ادای او امر را و سهل کرد راه دوری

الْمَخْطُورِ لِمَنْ يَكْلِفُ اطَاعَةَ الْاَدْوَانِ

از بدیها تکلیف نکرده است اطاعت را مگر با بین آرازد

الْوَسْعِ وَالتَّطَافَةِ بُجْحَانَهُ مَا ابْنِ كَرَمَةٍ

فراخ و طاعت سزده است او از آنچه آشکار کرده کریم

وَاعْلَاشَانَهُ بُجْحَانَهُ مَا اجَلَ نَيْلِهِ وَ

و بلند تر است شان او سزده است او چه بزرگ است اراده او

اعْظَمَ اِحْسَانَهُ بَعَثَ الْاَنْبِيَاءَ لِيُبَيِّنَ

بزرگتر است احسان او بر انجمن همه را از آسمان نازل کرد

عَدْلَهُ وَنَصَبَ الْاَوْصِيَاءَ لِيُظْهِرَ طَوْلَهُ

عدل او و نصب کرد او امیرا تا ظاهر گردد صل او

وَفَضْلَهُ وَجَعَلْنَا مِنْ اُمَّةٍ سَيِّدِ الْاَنْبِيَاءِ

و فضل او و قرار داد ما را از امت سید پیغمبران

دُعایِ عبدِہ

۱۵۹

دُعایِ شکر

أَوْلَادِهِ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ ثُمَّ أَخُوهُ السَّبِيحُ

اولاد او حسن پسر علی پس برادر او سبط

الْتَّابِعُ لِمَرْضَاتِ اللَّهِ الْحَسَنِ ثُمَّ

پس و برضای خدا حسین پس

الْعَابِدُ عَلِيُّ ثُمَّ الْبَاقِرُ مُحَمَّدٌ ثُمَّ الصَّادِقُ

عابد علی پس باقر محمد پس صادق

جَعْفَرٌ ثُمَّ الْكَاسِمُ مُوسَى ثُمَّ الرِّضَا عَلِيُّ

جعفر پس کاسم موسی پس رضا علی

ثُمَّ النَّفِيُّ مُحَمَّدٌ ثُمَّ النَّفِيُّ عَلِيُّ ثُمَّ الزَّكِيُّ

پس تنفی محمد پس تنفی علی پس زکی

الْعَسْكَرِيُّ الْحَسَنُ ثُمَّ الْخَلْفُ لِحُجَّةِ الْفَأْ

عسکری حسن پس خلف حجج ایدار

الْمُنْظَرِ الْمَرْضِيُّ لِمَهْدِيٍّ لِمُرْجِيٍّ الَّذِي

انظار کشیده شده را مئی در ایت شده بنا نگاه

يَبْقَانَهُ بِقِيَّتِ الدُّنْيَا وَيُبَيِّنُهُ رُزْقَ

بقیای او باقی است دنیا و هم او روزی داد شده

بِأَزَادِ مَا نَأْتِيهِ

بِأَصَادِفِ مَا فَاقَهُ

بِأَفَائِقِ مَا زَادَهُ

بِأَسْبَابِ مَا تَعَلَّقَ

بِالْأَنْبَلِ وَالْأَهْوَارِ

بِأَمْنِ جَعَلَ الظُّلْمَ

بِأَخْلَقِ الظُّلْمِ وَ

بِأَحْمَدُ

دَعَا عَدِيْلَهُ

دعا جوشن کبیر
۱۶۰

الْوَرَىٰ وَيُجُوْدُهُ سَبَبِ الْأَرْضِ وَ

۱۶۱ و بوجود او بنیاد است زمین و

الْتَّمَاءِ بِهَا يَمَلُّوْنَ اللَّهُ الْأَرْضِ فِطْرًا وَ

آسمان باد پری کند خدا زمین را از داد و

عَدَلًا بَعْدَ مَا مَلَكَتْ ظُلْمًا وَجُورًا وَ

عدل بعد از آنکه باشد از ستم و جور و

أَشْهَدَانِ أَقْوَالِهِمْ حُجَّةٌ وَأَمِثَالُهُمْ

گواهی میدهم که گفتارشان مجتهد است و امثالشان

فِرْيَانَةٌ وَطَاعَتُهُمْ مَفْرُوضَةٌ وَمُؤَدَّاتُهُمْ

واجب است و پروردگاریشان واجب و دوستیشان

لَازِمَةٌ مَقْضِيَّةٌ وَالْأَفْتِدَاءُ بِهَا مُمْخَبَةٌ

لازم و مقدر است و افتداع با آنها نجاست نیست

وَمُخَالَفَتُهُمْ مُرَدِّيَةٌ وَهُمْ سَادَاتُ أَهْلِ

و مخالفتشان رد کننده است و آنها آقایان اهل

الْبَيْتِ إِجْمَعِينَ وَشَفَعَاءُ يَوْمِ الدِّينِ

باشند از تمامی و شفیعان روز جزا

یا من یحضر المؤمن
و المؤمن یا من قلنا
الجنه و الشریا یا من
خلق المؤمن و الجنه
یا من له الخلق
و لا یس یا من کون
یحین صالحه و
لا اولاد یا من
لین له شریک
فی الملک یا

دُعای عدله

وَأُمَّةٌ أَهْلُ الْأَرْضِ عَلَى الْيَقِينِ وَأَفْضَلُ

ایمان اهل زمین بر یقین وفاضل ترین

الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَاشْهَدَانِ

و وصیهای راضی شدگان و گواهی میدهم که

الْمَوْتِ حَقٌّ وَالْقَبْرِ حَقٌّ وَمَسْأَلَةُ مُنْكَرٍ

مرگ حق است و قبر حق است و پرسشهای مکر

وَتَكْفِيرِي الْقَبْرِ حَقٌّ وَالْبَعَثِ حَقٌّ وَ

و بجز در قبر حق است و برانگیخته شدن حق است و

النُّشُورِ حَقٌّ وَالصِّرَاطِ حَقٌّ وَالْمِيزَانِ

و نشور حق است و صراط حق است و میزان

حَقٌّ وَالْحِسَابِ حَقٌّ وَالْكِتَابِ حَقٌّ وَ

حق است حساب حق است و کتاب حق است و

الْبَحْتَةِ حَقٌّ وَالنَّارِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ

بخت حق است و آتش حق است و بدرستی که ساعت

أَيُّهَا لَارِئِبَ فِيهَا وَإِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ

مییخورد آنچه در آن شک نیست و خداوند برمی آید هرگز

دعای شکر کبیر
۱۶۱

بِأَمْنٍ لَمْ يَكُنْ لَهُ
وَلَيْتٌ مِنَ الذُّلِّ

بِأَمْنٍ بَعْلَمُ

مُرَادُ الْمُبْدِينَ بِأَمْنٍ

بِقَامِ الصَّامِتِ

بِأَمْنٍ لَمْ يَمُحِ أَبَانَ

الْوَالِدِينَ بِأَمْنٍ

بِرِيٍّ بِكَلِّ النَّحَّاسِ

بِأَمْنٍ بِمَلِكِ
مُؤَلَّجِ

دعای عبدله

مجاہد کبری
دعای
۱۶۲

فِي الْغُبُورِ اللَّهُمَّ فَضْلَكَ رَجَائِي وَ

در قبرها بروردگار را فضل تو امید من و

كَرَمِكَ وَرَحْمَتِكَ أَمَلِي لِأَعْمَلِي

کرم و رحمت تو آرزوی من است عملی من است بر من

اسْتَحِقُّ بِهِ الْجَنَّةَ وَالطَّاعَةَ لِي أَسْتَوْجِبُ

ترا دارم نوم بآن بهشت را و نه طاعتی است مرا که مستوجب شوم

بِهَا الرِّضْوَانِ إِلَّا أَنِّي اعْتَقَدْتُ

بآن رضای ترا مگر اینکه اعتقاد کردم

تَوْحِيدَكَ وَعَدْلَكَ وَأَرْجَيْتُ خَيْرَكَ

یکگانگی و عدل ترا و امیدوار شدم همان ترا

وَفَضْلَكَ وَتَشَفَعْتُ إِلَيْكَ بِالنَّبِيِّ

و فضل ترا و طلب شفاعت کردم بسوی تو به پیغمبرت

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ

رحمت خدا بر او و اولاد او و اصحاب او

عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مِنْ أَجْنَبِكَ وَأَنْتَ

بر آنها باد درود از دوستانت و تو

التائبين يا من
قبل عذرا التائبين
يا من لا يضيع
المقربين يا من
لا يضيع اجر المحسنين
يا من لا يبعد عن
مطلب العاصيين
يا جود الاكبرين
يا ذا الشفاء
بالساعة

دعا عدله

اَكْرَمُ الْاَكْرَمِيْنَ وَاَوْحَمُ الْوَاَحِمِيْنَ وَ

گرامی ترین گرامی تران و مهر بخشین مهر بنان و

صَلَّى اللهُ عَلَى خَيْرِ خَلْفِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

درست خدا بر بهترین خلق او محمد و اولاد او

اجْمَعِيْنَ الطَّيِّبِيْنَ الظَّاهِرِيْنَ لِاخْوَالِ

تماما که پاکان و پاکسازگانند دست بر

وَلَا فَوْهَةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ وَالْحَمْدُ

در قوه مگر بخدای بلند در هر که دستش

لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ يَا اَوْحَمَ الْوَاَحِمِيْنَ

رخدای زبیر و در کار جماینان پروردگارا ای مهر بخشین مهر بنان

اِنِّيْ اُوْدِعْتُكَ نَفْسِيْ هَذَا وَثِيْقًا

در یکدیگر من سپردم ترا نفس خود را و بپایاری

دِيْنِيْ وَاَنْتَ خَيْرُ مُسَوِّدِيْ وَفَدَا مَرْبِنَا

دین را و تو بهترین پرده شده کائنات و بچینش امر کردی ما را

يَحْفَظُ الْوَدَّ اَتَعَ قَرْدَهُ عَلَيَّ وَفِيْ حُضُوْرٍ

نگه داری در بیعت ما پس روشن آرزای من و در آن حضور

دعا کبر

۱۶۳

الدُّعَاءُ بِالْاَوْحَامِ

الْعَطَاءُ بِالْاَوْحَامِ

الْعَطَاءُ بِالْاَوْحَامِ

الْعَطَاءُ بِالْحَسَنِ

الْبَلَاءُ بِالْحَسَنِ

الْتِمَاءُ بِالْقَدِيْمِ

الْتِمَاءُ بِالْقَدِيْمِ

الْوَفَاءُ بِالْحَسَنِ

الْحَبْلُ بِالْوَدْعِ

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَتَمَّنُّكَ

بِاِيْمِكَ بِالْحَسَنِ

دُعَاءِ حَصْرِ حِجْرٍ ۴

الْمَغْصِبَةِ وَصِدْقِ النَّيَّةِ وَعِزِّ فَانَ

از گناه درستی نیت و فمیدن

الْحُرْمَةِ وَكَرَمَاتِ بِالْهُدَى وَالْإِسْقَامِ

حرای و گرامی دار بار بحدیث و پایداری

وَسَدِّ ذَا لِسَانِ بِالصَّوَابِ وَالْحِكْمَةِ

دیاری زما زبان مارا بصحیح و حکمت

وَأَمَلِ أَفْئِدَتِنَا بِالْعِلْمِ وَالْمَعْرِفَةِ وَطَهْرِ

و برکن دلهای مارا بلم و معرفت و پاک زما

بُطُونِنَا مِنَ الْخُرَامِ وَالشُّبْهَةِ وَكَفِّ

نگهای مارا از حرام و شبهت و نگا دار

أَيْدِينَا عَنِ الظُّلْمِ وَالسَّرِقَةِ وَأَعْضُضْ

دستهای مارا از ستم و درزدی و بپوشان

أَبْصَارِنَا عَنِ الْفُجُورِ وَالْخِيَانَةِ وَأَسْدِ

چشمهای مارا از فجور و خیانت و ببند

أَسْمَاعِنَا عَنِ اللَّغْوِ وَالغَيْبَةِ وَتَفَضَّلْ

گوشهای مارا از شنیدن لغو و غیبت و تفضل زما

دعای حصر حصر
۱۶۵

یا من خطیبی و
کلاوی یا من اعترافی
و اغتصابی یا من
و تقصی و هذابی
یا من انبئی و اوائی
یا من امانتی و
اغتصابی را با
من بحق الحق
بکلامیه یا من
بغیر التوبة عن
عباده یا

دُعَاءُ حَصْرِ حَجَّتِهِمْ

دُعَائِینِ کِبَرِ

۱۶۶

عَلَىٰ عُلَمَائِنَا بِالزُّهْدِ وَالنُّصِيحَةِ وَ

بر دانشمندان ما بر زهد و نصیحت و

عَلَىٰ الْمُتَعَلِّمِينَ بِالْجُهْدِ وَالرَّغْبَةِ وَعَلَىٰ

بر دانش آموزان بر جدت و رغبت و

الْمُتَمَبِّعِينَ بِالْإِتِّبَاعِ وَالْمَوْعِظَةَ وَ

شنوندگان بر پیروی و پند شنیدن و

عَلَىٰ مَرْضَىٰ الْمُسْلِمِينَ بِالسِّقَاءِ وَالرَّوَادِحِ

بر بیماران مسلمانان بشفاه و دراحت

وَعَلَىٰ مُؤَاهِمٍ بِالرِّوَاغَةِ وَالرَّحْمَةِ وَعَلَىٰ

بر مردگان آنها بر زاری و مهربانی و

مَسَائِحِنَا بِالْوَفَارِ وَالسَّكِينَةِ وَعَلَىٰ

بسیه ان ما بوفار و تسکینت و

الشَّبَابِ بِالْإِنَابَةِ وَالنُّوْبَةِ وَعَلَىٰ

جوانان بانابه و توبه و

النِّسَاءِ بِالْحَيَاءِ وَالْعِفَّةِ وَعَلَىٰ الْأَعْيُنِ

زنان بر بختی و پاکدامنی و بر ثروتمندان

من تحول بین الملک
و قلبه یامن لا
تفزع القاعه الا
بانه یامن هدر
آفهم یامن ضل عن
سبله یامن لا
مقیب یملک ما
من لا اذ القصاصه
یامن انقاد کل
شیء لامر یامن
التموار

دعاء حضرت محمد

بِالتَّوَّاضِعِ وَالسَّعَةِ وَعَلَى الْفُفْرَاءِ

تواضع دوست و بر فقرا

بِالصَّبْرِ وَالْفَنَاعَةِ وَعَلَى الْغُرَاهِ بِالنَّصْرِ

بر برداری و فداقت و بر جنگندان بفرست

وَالْغَلَبَةِ وَعَلَى الْأَسْرَاءِ بِالْخِلَاصِ

و غلبه و بر اسیران برائی

وَالرَّاحَةِ وَعَلَى الْأَمْرَاءِ بِالْعَدْلِ وَ

در احوال و بر اشراف عدل و

التَّقْفَةِ وَعَلَى الرَّعِيَّتِ بِالْإِنصَافِ

تقفت و بر رعیت باصاف

وَحُسْنِ التَّبَرُّهِ وَبَارِكْ لِلْحُجَّاجِ وَ

و نیکی و برکت برای حجج و

الرِّزْوَارِ فِي الزَّادِ وَالتَّقْفَةِ وَأَفْضِلْ مَا

زادگان در زاد و تقفت و ادا و آنچه

أَوْحَيْتَ عَلَيْهِمْ مِنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ -

واجب کردی بر آنان از حج و عمره

دعا جن کبیر

۱۶۷

مطوبان

یا من ترسل الی

تبارک

وتمت

من جعل

مهادا یا من جعل

الجبال أو نادا

یا من جعل الشمس

یا ایا من جعل

الشمس نورانا

من جعل

اعمال ماوجب

دعاچون کبیر
۱۶۸

بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بفضل و رحمت خود ای مهربانترین مهربان

دعا اعمال ماوجب

از رسول اکرم صلی الله علیه و اله وسلم روایت

شده که ماه رجب ماه بزرگ خداست و از حضرت

موسی بن جعفر علیه السلام منقولست که هر یک

روز از آن روز بدو اذن جهنم یک ساله

راه از او دور شود و هر که سه روز از آن روز

بدارد بهشت بر او واجب شود و رواست شده

که اگر شخصی فادریگ فتن روز نباشد در هر روز

صد مرتبه این سبحان را بخواند

سُبْحَانَ الْأَلَاءِ الْجَلِيلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا

باینکه است فدای بزرگ / سزای آن بزرگ

اللَّهِ لِيَأْتِيَ بِنَارِ
مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ
مَعَاثًا يَا مَنْ جَعَلَ
النَّوْمَ سُبًّا يَا مَنْ جَعَلَ
جَعَلَ التَّمَاءَ بِنَاءً
يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ
أَذْوَابًا يَا مَنْ جَعَلَ
النَّارَ مَرَضًا
۱۶۹
اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا مَبْعُوثُ

اعمال واجب

دعا شریف
۱۷۰

يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ وَ

ای آنکه در دست حاجت عاجزان

يَعْلَمُ صَمِيرًا لِقَامِيهِنَ لِكُلِّ مَسْئَلَةٍ

بیدانی رازهای درونی خاموشانرا برای هر سوالی

مِنْكَ تَسْمَعُ حَاضِرًا وَجَوَابَ عَمِيدٍ اَللّٰهُمَّ

از تو گوئی حاضر و پاسخ دهنده است پروردگارا

وَمَوْاعِيدُكَ لِصَادِقَةٍ وَايَادِيكَ

و وعده های تو راست است و دهنهای تو

الْفَاضِلَةُ وَرَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةُ

افزون است و رحمت تو وسیع است

فَاسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ

پس بخواهم از تو که رحمت فرستی بر محمد

وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُفَضِّيَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا

و اولاد محمد و اینکه روانگی بخواهم را در دنیا

وَالْآخِرَةِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و رحمت پرستیگه تو بر هر چیزی توانایی

ای یاری ناچاران
بسیار کلیدی با من
الذی یرزق کل خلق
انجوه من من حی
الذی یغنی
و یؤمرا لا تأخذ
سنة ولا فخر
(۷۱) یا من

اعمال مارجب

دعا شریف
(۱۷۲)

لا ادری نامن له
صفتك لا تبدل
یا من له عون لا
تفت
العالمین یا عالمک
یا عابد
الطالبین یا مصلحهم
اللجان یا مدبرک
الغایبین یا من
محب

لین عصاک وحلمک مغررض لین

برای آنکه نافرمانی کند ترا دهم تو پیش گرفته برای یکدیگر

ناواک عادتک الاحسان الی

و ادتک عادت تو نیکی است بسوی

المسیئین و سبیلک الابقاء علی

گناهکاران و راه تو باقی است بر

المغتدین اللهم فاهدنی هدی

سرتگن پروردگارا هدایت کن

المفتدین و از رفیق جهاد الجهدین و لا

درایت بافتگان در روزی کن مرا جیدت بجز آن را و

تجعل من الغافلین المبعدين و اعرف بقر

قرار دهم مرا از غافلان دور شدگان و بیامرز مرا در روز جزا

سوم در هر روز از ماه رجب در صبح و شام

در عقب نمازهای روز و شب بخواند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خداوند بخشنده مهربان

اعمال ماه رجب

دعاوشن کس
۱۷۳

التوایبین یا من

تجبت لمنظمتین

یا من تجبت الخیر

یا من هو اعلم یا

المهذبین ۱۷۳

اللهم انی انشاک

بانبیک یا سفی

یا رفیق یا حسیط

یا حیک یا مصیب

یا مصیب یا معین

یا مدد یا مدد

یا من ازجوه لکل خیر وامن سخطه

ای آنکه امید هر خیری باوست و او امن شدن از هر سختی

عند کل شری یا من یعطی الکثیر یا

نزد هر شر از اوست ای آنکه عطای کند بسیار را به

لقلیل یا من یعطی من سئله یا من

اندک ای آنکه عطای کند کسی را که بخواهد از او ای آنکه

یعطی من لم یسئله و من لم یعرفه محبتاً

عطای کند کسی را که سوال نمی کند و کسی را که نمی شناسد او را از روی

منه و رحمه اعطی بمسئلی یا ک

هر بانی از او در رحمت عطای کند مرا آنچه بخواهم از تو

جمع خیر الدنیا و جمع خیر الآخرة و

تمام خیر دنیا و تمام خیر آخرت و

اصرف عنی بمسئلی یا ک جمع شری

برگردان از من آنچه بخواهم از تو تمام شری

الدنیا و شری الآخرة فانها غیر مقصود

دنیا و دشمنی آخرت پس بدریسکه او کم نمی شود

أَعْمَالٌ مُرَاجِبٌ

در نماز شب
۱۷۴

مَا آعْطَيْتَ وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ يَا كَرِيمٌ

آنچه عطا کردی در زیاده کن از فضل خود مرا ای کریم

راوی گفت پس گرفت حضرت محاسن شریف

خود را در پنجه چپ خود و خواند این دعا را بحال

الْجَمَّاءِ وَنَضَعُ بِحُرْمَتِكَ دَانَ انْكُثْ سَبَابَهُ يَا ذَا

الْجَلَالِ وَالْاَكْرَامِ يَا ذَا النِّعَمَاءِ وَالْجُودِ يَا ذَا

الْمِنَّةِ وَالطَّوْلِ حَرِّمْ شَيْبَتِي عَلَى النَّارِ اِی

صاحب بزرگواری و بخشندگی ای صاحب نعمتها و سخاوت

ای صاحب شرف و نعت حرام کن بر من آتش را

چهارم معنی من خنفس از حضرت صادق

علیه السلام روایت کرده که فرمود بخوان

در مراجع

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صَبْرًا لِمَا كُنْتُ فِيهِ

یا رسول الله من میخوانم از تو صبر مشاکران را و

یا مفضل (۷۴) یا من
هو احدی یا مفضل
یا من هو قوی یا مفضل
یا من هو صمد یا مفضل
غیب یا من هو ذوق
یا کیف یا من هو
غایب یا لایحیف یا
من هو ذوق یا مفضل
یا من هو عزم یا مفضل
ذیل یا من هو عزم
یا مفضل

اعمال مارجب

۱۲۵

دعا جون کبریا

یا من هو ملک

یا من هو

یا من هو

یا من هو

یا من هو

یا من هو

یا من هو

یا من هو

یا من هو

یا من هو

یا من هو

یا من هو

یا من هو

یا من هو

یا من هو

یا من هو

یا من هو

یا من هو

یا من هو

عَلَّ الْخَائِفِينَ مِنْكَ وَبَقِيَهُنَّ الْعَابِدِينَ

عل پیمانگان را از ترس و بقیان برسندهگان را

لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَأَنَا عَبْدُكَ

برای تو پروردگارا تو بلند مرتبه و بزرگی دهن برسنده

الْبَائِسُ الْفَقِيرُ أَنْتَ الْعَيْشِيُّ الْجَمِيدُ

درمانده بی چیز توام تو بی نیاز سوسوده

وَأَنَا الْعَبْدُ الذَّلِيلُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

این بنده خوار توام پروردگارا ارحم الراحمین

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَمِّنْ بِغِنَاكَ عَلَى

محمد و اولاد محمد و من گذار بر بنیاد بر

فَقْرِي وَبِحِمَايِكَ عَلَى جَهْلِي وَبِقَوْلِكَ

فقر من و بر حمایت بر جهل من و بهر قولت

صَغْفِي يَا قَوِي يَا عَزِيزُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

ارضعف من ای نیرومند ای غالب بارانها رحمت تو

مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ الْأَوْصِيَاءُ الْمَرْضِيِّينَ وَ

محمد اولاد او و می های پسندیده

اعمال مارچب

دعا بشو کبه
۱۶۴

اَلْكَفَى مَا اَهْتَمَى مِنْ اَمْرِ الدُّنْيَا وَ

کفایت کن آنچه مرا بزم انداخته از کار دنیا و

الْاٰخِرَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

ارحم ای مهربانترین مهربانان

بِحَمْدِ مَنْ جَوَّادٌ دَعَايُكَ اِنْ نَاحِيَةً مَقْدَسَةً وَدَسْتِ
شیخ ابوالقاسم رضی الله عنه بهر طرف امدت است

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِالْمَوْلُوْدِيْنَ فِی رَجَبٍ

پروردگارا من میخواهم از تو بجای دو مولود در ماه رجب

مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْثَانِي وَابْنِهِ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ

محمد پسر علی دوم و پسر او علی پسر محمد

الْمُنْتَجِبِ وَالْقُرْبَ بِهَا إِلَيْكَ خَيْرَ الْقُرْبِ

برگزیده و نزدیکی بجویم بسبب آنها بوی تو بهترین نزدیکی

يَا مَنْ إِلَيْهِ الْمَعْرُوفُ طُيِبَتْ وَفِيمَا

ای آنکه بسوی او شناخته شده و در آنچه

لَدَيْهِ رُغِبَ سَأَلْتُكَ سُؤَالَ مُفْتَرِفٍ

زداوت مرغوب میخواهم از تو خواستن همچو سارق

مَفْتُوحٌ لِلظَّالِمِيْنَ
يَا مَنْ سَأَلَ وَرَاضِعٌ
لِلنَّبِيِّيْنَ يَا مَنْ
الْبَابَةُ رَهْمَانٌ
لِلنَّاطِقِيْنَ يَا مَنْ
كَلِمَةُ تَذَكُّرٍ لِلْمُعَارِفِ
يَا مَنْ زُرْتَهُ فِي عَمَمٍ
لِلظَّالِمِيْنَ وَ
الْعَاصِمِيْنَ يَا مَنْ
دَعْوَتُهُ خَيْرٌ مِنْ
الْمُنِيْنِ

اعمال مارجب

مُذْنِبٌ قَدْ أَوْفَيْتَهُ ذُنُوبَهُ وَأَوْفَيْتَهُ

کن بجگانه که گمراخته است و مرا گناهانش و فرودگرفته

عُيُوبَهُ فَطَالَ عَلَى الْخَطَايَا ذُوبُهُ وَمِنْ

اورا بجهدهایش پس طولانی شد بر خطایا لغزشهایش و از

الترزا یا خطوبه یَسْئَلُكَ التَّوْبَةَ وَحَسَنَ

سئالی بیهی او سوال می کند از توبه و نیکویی

الْأُوبَةَ وَالنُّزُوعَ عَنِ الْحُوبَةِ وَمِنْ النَّارِ

بازگشت و بر کردن دل از گناه و از آتش

فَكَانَ رَقِيبَتِهِ وَالْغَفْوَةَ مَا فِي رِيفَتِهِ

آزاد گردنش را و آفرینش از آنچه بر عمده او است

فَأَنْتَ مَوْلَايَ أَغْظَمَ أَمَلِيهِ وَثِقَتَهُ

پس تویی مولا که بزرگترین آرزوی من و امید او هستی

اللَّهُمَّ وَأَسْئَلُكَ بِمَسَائِلِكَ الشَّرِيفَةِ

پروردگارا بخوانم از تو بحسب مسائل شریفه

وَوَسَائِلِكَ الْمُنِيفَةِ أَنْ تُعْتَدِيَنِي فِي

و امیدوارم که بفرمندی من را در

دعا چون بکنی
۱۷۷

بِأَمْنٍ بِبَابِكَ
اِسْمُهُ بِأَمْنٍ بِبَابِكَ

بِحَبْلِهِ بِأَمْنٍ لِأَلِهِ
عَنْهُ بِأَمْنٍ حَبْلُهُ

بِأَمْنٍ نَعْلَتِكَ
اِسْمَانَهُ بِأَمْنٍ

بِأَمْنٍ بِبَابِكَ
بِأَمْنٍ الْعَطْفَةِ

بِحَبْلِهِ بِأَمْنٍ لِأَلِهِ
بِأَمْنٍ بِبَابِكَ

بِحَبْلِهِ بِأَمْنٍ لِأَلِهِ
بِأَمْنٍ بِبَابِكَ

بِحَبْلِهِ بِأَمْنٍ لِأَلِهِ
بِأَمْنٍ بِبَابِكَ

بِحَبْلِهِ بِأَمْنٍ لِأَلِهِ
بِأَمْنٍ بِبَابِكَ

بِحَبْلِهِ بِأَمْنٍ لِأَلِهِ
بِأَمْنٍ بِبَابِكَ

اعمال واجب

دعا بخون کبیر
 ۱۷۸
 نماز (۷۷)

هَذَا الشَّهْرَ بِرَحْمَةٍ مِنْكَ وَاسِعَةٍ وَنِعْمَةٍ

این ماه بر صفتی از خودت فراگیرنده و نعمتی

وَازِعَةٍ وَتَقْسِ بِمَا رَزَقْتَهَا فَاِنْعَمِ اِلَى الرَّؤُوفِ

فراوان و نعمتی آنچه روزی کردی او را فاعل کنده تا آنجا

الْحَافِرَةِ وَتَحَلَّ الْأَخِرَةَ وَمَا هِيَ لِي نِيصَانَةٌ

تسه و جای آخرت و آنچه آن نفس ببری او هر روز

اعمال شب بیست و هفتم در رجب

از امام جواد علیه السلام مرویست که در شب

شبیست بهتر است از آنچه افتاب بر آن مینشاند

و آن شب بیست و هفتم رجب است که در صبح آن پیغمبر

خدا صلی الله علیه و آله بر سالت مبعوث گردید

بدرسنگه برای عامل دوزان شب از شعبه ما

اجر عمل شصت سال است فرمود قبل از نیمه شب

دوازده رکعت نماز بجا آوردی منخوانی در هر رکعت

اِنِّ اسْتَلْتُ بِاَسْمِكَ
 يَا مَعْبُودُ يَا اَمِينُ
 يَا سُبُّوْنَ يَا مَبِينُ
 يَا مَكِينُ يَا مُبِينُ
 يَا حَمْدُ يَا حَمْدُ
 يَا تَعْبُدُ يَا تَعْبُدُ
 (۷۸) يَا ذَا الْعَرْشِ
 الْحَمْدُ يَا ذَا الْقَوْلِ
 الشَّيْبُ يَا ذَا
 الْعَفْوَ

اعمال مارجب

۱۷۹

حمد و سوره از سوره های کوچک مفصل و مفصل
 از سوره محمد است تا آخر قرآن پس چون سلام داد
 در هر دو رکعتی و فارغ شدی از نمازهای نشستی
 بعد از سلام و می خوانی حمد را هفت مرتبه و معوذتین
 را هفت مرتبه و قل هو الله احد و قل یا ایها
 الکافرون هر کدام را هفت مرتبه و انا انزلناه
 و ایه الکرسی هر کدام را هفت مرتبه و بخوان
 در عقب همه این دعاها

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ

شریک سبب مرخصی او که اتحاد کرده است فرزند و نیست او را

شَرِيكَ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ

شریک در پادشاهی و نیست بر او دومی

مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِيرُهُ تَكْبِيرًا اللَّهُمَّ اجْنِبْ

که کمک او نباشد و بزرگ داری او را بزرگ داشته باشی بزرگ کاران

دعا چون بگوید

التَّوْبَةَ يَا ذَا

التَّوْبَةَ يَا ذَا
 التَّوْبَةَ يَا ذَا

التَّوْبَةَ يَا ذَا
 التَّوْبَةَ يَا ذَا

التَّوْبَةَ يَا ذَا
 التَّوْبَةَ يَا ذَا

التَّوْبَةَ يَا ذَا
 التَّوْبَةَ يَا ذَا

التَّوْبَةَ يَا ذَا
 التَّوْبَةَ يَا ذَا

التَّوْبَةَ يَا ذَا
 التَّوْبَةَ يَا ذَا

التَّوْبَةَ يَا ذَا
 التَّوْبَةَ يَا ذَا

التَّوْبَةَ يَا ذَا
 التَّوْبَةَ يَا ذَا

التَّوْبَةَ يَا ذَا
 التَّوْبَةَ يَا ذَا

التَّوْبَةَ يَا ذَا
 التَّوْبَةَ يَا ذَا

أعمال ماه حجب

دعاهای کبیر
۱۸۰

أَسْأَلُكَ بِمَعَاذِ عِزِّكَ عَلَيَّ أَرْكَانِ

سؤال میکنم از تو بر کمان عزتت بر پایه های

عَرْشِيكَ وَمَنْتَهَى الرَّجْمَةِ مِنْ كَيْبَاتِكَ

عرشت در کمان رحمت خود از کمانت

وَبَيْنِيكَ الْأَعْظَمِ وَذِكْرِكَ الْأَعْلَى الْأَعْلَى

و بسم بزرگ یادگرت بزرگ بزرگ

الْأَعْلَى وَبِكَلِمَاتِكَ لِتَأْتِيَنِي أَنْ تُصَلِّيَ

بزرگت و بکلماتت تا منماید ای که درود داری

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

بر محمد و اولاد او و ای که انجام دهی برای من آنچه که اهل آنی

پس بخوان هر دعائی که خواستی

وَرَفَضِيكَ مَا شَعْبَانَا

بدانکه ماه شعبان ماه شریفی است و منسوب است

بپند انبیاء صلی الله علیه وآله وسلم وان

حضور مفضل من و شعبان ماه من است هر که یان

للعبيد (۷۹) يا
من لا يشربك له ولا
لا و ذر يا من لا
سببه له ولا يشرب
يا خالق السموات
الغيب المنور يا مغيث
البنائس الفقير يا
واذن الطفل الضعيف
يا ذا الجلال العظيم
يا ذا الجلال العظيم
يا ذا الجلال العظيم

اعمال ماسعین

دعا جن کبیر

۱۸۱

التَّائِبِ الْمُنْتَهِي

يَا مَنْ هُوَ بَعِيدٌ

خَبِيرٌ بِصِيَابِ

هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

بَادٍ الْجُودِ

التَّيْمِ بَادٍ الْفَضْلِ

وَالْكَرِيمِ بِالْحَالِقِ

الْأَنْجِ وَالْقَائِمِ

بِأَرْضِ الدُّنْيَا

بَادٍ الْبَاسِ

بِأَنْفُسِهِمْ

روز از ماه مراد روزه بدارد بهشت بر او واجب
 میشود و آنحضرت اینماه را روزه میداشت و
 وصل میکرد بر روزه ماه رمضان مرویست که
 هر روز هفتاد مرتبه بگوید **اسْتَغْفِرُ اللَّهَ**
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ وَأَوْبُ إِلَيْهِ طلب مرزش میکنم از
 خدای که نیست خدای جز او زنده و پایدار بخشنده مهربان
 است و توبه میکنم بوی او و نیز در تمام اینماه هر روز
 مرتبه بگوید **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نَعْبُدُ**
إِلَّا إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ دینت خدای جز خدا و ستایش نمیکنم
 مگر او را اگر وندگایم برای او دین را اگر هر آینه که هست داشته
 باشند بت پرستان و اعمال دیگری هست در حق
 شود بکفت ادعیه

اعمال مشعبا

خَلَفَ فَاِبِلُ لَتُوبَةٍ لِمَنْ تَابَ إِلَيْكَ

آزیدہ قبول کنندہ توبہ برای آنکه توبہ کند بسوی تو

فَاِذْرَعْ عَلٰی مَا اَرَدْتَ وَمُدِرْكَ مَا

توانا بر آنچه اراده کنی و در رک کنندہ آنچه

طَلَبْتَ وَشَكَرْ اِذَا شَكَرْتَ وَذَكَرْ اِذَا

خواستی و سپاسگزاری چون سپاس کرده شوی و یاد کنندہ چون

ذَكَرْتَ اِذْ دَعَوْكَ مُخْتِاجًا اِزْعَبْ اِلَيْكَ

یاد کرده شوی بخوانم ترا نیازمندانه ما هم بسوی تو

فَقَهْرًا وَاَفْرَعْ اِلَيْكَ خَائِفًا وَاَبْنٰی

بغض واد و نزاری بکنم بسوی تو ترسان و بی گرام

اِلَيْكَ مَكْرُوبًا وَاَسْتَعِينُ بِكَ ضَعِيفًا

بسوی تو در حال گرفتاری و کمک بخوانم از تو در حال ضعف

وَاَتَوَكَّلْ عَلَيْكَ كَافِيًا اِحْكَمْ بَيْنَنَا وَا

و اتوکل می کنم بر تو که کفایت کنندہ حکم کن در میان ما

بَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ فَاِنْتُمْ غَرُّوْنَا وَا

میان قوم ما بحق پس آنها سوزور کردند ما را و

دعا جو کیم
۱۸۳
کامل با فاضل

با واصل با غاد

با غالب با غالب

با و اصب (۸۲)

با من انتم بطوله

با من انتم بخورید

با من جاد بظفاه

با من تعز بقتل

با من قدر بحکایت
با من حکم بکتابت

اعمال مائعتین

دعا چنان کبر
۱۸۴

خَدَعُونَا وَخَذَلُونَا وَعَدَرُوا بِنَا وَفَلُونَا

مکر کردند ما را و خوار کردند ما را و عذر کردند ما را و گشته ما را

وَمَحْنُ عَمْرٍةَ بَيْتِكَ وَوَلَدِ حَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ

و مایه محنت امیرت و پسر تو و اولاد دوست تو محمد

بِابْنِ عَبْدِ اللَّهِ الَّذِي ضَطَّقْتَهُ بِالرِّسَالَةِ

پسر عبدالله که برگزیدی او را بر رسالت

وَأَنْتَمَنَّا عَلَى وَحْيِكَ فَأَجْعَلْ لَنَا

و ما منت ما را در روی او را بر وحی خود پس قرار ده برای ما

مِنْ أَمْرِنَا فَرَجًا وَمَخْرَجًا بِرَحْمَتِكَ

در کار ما فرج و خروجی شدن از محنت بر رحمت

يَا أَزْهَمَ الرَّاحِبِينَ

ای مهربانترین مهربانان

دُعَايُ شَبِّهِمُ شَعْبَانُ

شب بنه شعبان شب بسیار مبارکی است از

امام محمد باقر علیه السلام از فضیلت بنه

شعبان سوال شد انحضرت فرمود افضل شبها

مَنْ دَرَّ عَلَيْهِ نَارٌ
مَنْ تَجَاوَزَ عَلَيْهِ
يَا مَنْ دَرَّ فِيهِ عِلْمٌ
يَا مَنْ عَلَا فِي رُؤْيَاهُ
يَا مَنْ بَخَلَ مَا
يَا مَنْ تَفَعَّلَ
يَا مَنْ تَقَدَّرَ
مَنْ تَنَاءَى يَوْمًا
مَنْ تَضَلَّ مِنْ تَنَاءَى
مَنْ يُعَدِّبُ مِنْ تَنَاءَى
يَا مَنْ

اعمال مائت و شصت و یک

دعاهای بسیار
۱۸۶

لَا يَأْتِيكَ نُورُكَ الْمُنَالِقُ وَضِيَاؤُكَ

آیات ترا نور تو ظاهر در شناخت

المُشْرِقُ وَالْعَلَمُ النُّورُ فِي طَحْيَاءِ الدُّجَى

تابان و آشکار نور تو در شبهای تاریک

الْغَائِبُ الْمَسُورُ جَلَّ مَوْلِدُهُ وَكُرْمَ مُحَمَّدٍ

غائب پوشیده بزرگ تولدش و عزیز است شرف او

وَالْمَلَائِكَةُ شَهَدَةُ وَاللهُ نَاصِرُهُ وَ

و فرشتگان گواهی آورند و خدا یار اوست و

مُؤَيَّدُهُ إِذَا انْ مَبْعَادُهُ وَالْمَلَائِكَةُ

تکمیل کننده است چون نزدیک شد و عده گاه او و فرشتگان

أَمْدَادُهُ سَيْفٌ لَهِ اللهُ الَّذِي لَا يَبْنُو نُورُهُ

در گاه او شمشیر خدا که کند نمیشود نور او

الَّذِي لَا يَجْتَوِي وَذُو الْحَيْمِ الَّذِي لَا

که خاوش نمیشود و صاحب بردباری که

يَصْبُو مَدَارُ الدَّهْرِ وَتَوَاطِيءُ الْعَصْرِ

جاری باشد گردن نگاه روزگار و نوازشهای زمان است

لَا يَأْتِيكَ قَدْرًا
بِأَمْنٍ لَا يَشْرِيكَ فِيهِ
حُكْمِيهِ أَحَدًا يَا
مَنْ يَجْعَلُ التَّلَاقَةَ
رُسُلًا يَا مَنْ يَجْعَلُ
فِي السَّمَاءِ رُجُومًا
يَا مَنْ يَجْعَلُ الْوَقْفَ
قُرَارًا يَا مَنْ خَلَقَ
مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا
يَا مَنْ يَجْعَلُ لِكُلِّ
شَيْءٍ أَمْدَادًا يَا مَنْ

اعمال ماسعنا

۱۸۷

دعا جو کبھی پڑھیں
 احاطہ یکلی

وَوَلَاةِ الْأُمْنَى وَالْمَنْزِلِ عَلَيْهِمْ مَا بَشَرًا

و دویان ایزد و نازل شدہ بر آنان آنچه نازل شود

فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَأَصْحَابِ الْحَشْرِ

در شب قدر و اصحاب حشر و

النَّشْرِ وَتَرَاجُمِهِ وَوَلَاةِ أَمْرِهِ

نشر و ترجمہ ہی و معنی خدا و دویان ایزد

وَفَقِيهِ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى خَائِمِهِمْ وَ

و تم ہی او پروردگارا درود فرست بر خاتم آنها و

فَاثِمِهِمُ الْمَسُورِ عَنِ عَوَالِمِهِمُ اللَّهُمَّ وَ

خاتم آنها کہ بہشت از عالمهای آنان پروردگارا و

اَذْرِكْ بِنَايَاتِهِمْ وَظُهُورِهِ وَقِيَامَهُ

در شب بر روی ما رقام او را و ظهور و قیام او را

وَاجْعَلْنَا مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَقْرَبْنَا مَارَاتِنَا

و قرار دہ ما را از انصار او و نزدیک کردن خون ما

بِنَارِهِ وَالْكَثْبَانِي أَعْوَانِهِ وَخُلَصَائِهِ

بخوان او و بجز پس ما را در ذمہ یاران و وفالسان او

علمنا با امن

کلی تم ہی عتدا

اللهم ایتی

انتسلك بانسبك

یا اول یا احویا

ظاہر یا باطن یا

بذبح یا فخر

یا فخر یا صمد

یا ستمد دعا ۱۸۷
 یا خبنا

اعمال ماثعبات

وَإِحْسَانِي دَوْلَتِهِ نَاعِمِينَ وَبُخْبَنِيهِ

وزنده بدار مارا در دولت او نعمت یافتگان و بصحبت او

غَائِمِينَ وَبِحَقِّهِ فَاْمِمِينَ وَمِنَ التَّوْبِ

جنت برندگان و بحق او ایفام کننده گان و از به

سَالِمِينَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ

سلامت یافتگان ای مهربانترین مهربانان و ستایش

لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّوْا نُهُ عَلَى

مخدا را بر درودگار جهانیان و درودهای او بر

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ وَ

آقای ما محمد خاتم انبیا و

الْمُرْسَلِينَ وَعَلَىٰ أَهْلِ بَيْتِهِ الصَّادِقِينَ

فرستادگان و بر اهل بیت او که در رسالت یافتند

وَعَمْرَتَيْهِ النَّاطِقَاتَيْنِ وَالْعَن جَمِيعَ

و عترت او که گویندگان بحق اند و لعنت کن تمام

الظَّالِمِينَ وَاحْكُم بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ يَا اَحْكَمَ

ستمکاران را و حکم کن میان ما و میان آنان بحق ای حکم کننده

مترجمین و مؤلفین
افضل مبعوث بعد
یا اجل من انزل
یا اعز من انزل
یا اعلی محمد
یا اقدس محمد
طلب ما اذفع
موصوف و وصف
یا اکبر مقصود
فیصد یا الکریم
سؤل

اعمال ماه رمضان

۱۸۹

وخواندن دعای کهیل وهر یک از بیجات
اربعه راصد مرتبه گفتن و اعمال دیگری نیز
هست که رجوع شود بکتاب ادعیه

در اعمال ماه مبارک رمضان

از رسول اکرم صلی الله علیه و اله و سلم مرویست
که ماه مبارک رمضان ماه امت من است و ماهی
است که خوانده شده اید شما بضاف خدا و گردن
دزدان از اهل کرامت خدا نفعهای شما دزدان تو
بسیج دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملها
شما دزدان مقبولست و دعاها و شهادت شما دزدان منجا
است و شعی و بدعا نیست کسی است که محروم گردد
از امرش خدا در این ماه

در اعمال ماه مبارک رمضان

دعای هلال ماه رمضان از حضرت صادق علیه

دعای کبیر
سئل یا اشرف

محبوب علم (۱۸۷)

یا حبیب الباقین

یا سید المومنین

یا هادی المصلین

یا ولی المؤمنین

یا ایس الذکرین

یا مفتح المسجونین

یا منجی الصادقین

یا قائد القادریین

یا عالم العالمین

یا

اعمال ماه رمضان

دعا بخون کبیر
۱۹۰

التلام منقولست که چون رویت هلال ماه رمضان
نمودی بخوان این دعا را

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ خداوند بخشنده مهربان

اللَّهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَفَدِ

پروردگارا بجزئی حاضر شد ماه رمضان و بخش

أَفَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَأَنْزَلْتَ

و جب گردانیدی بر ما روزه او را و نازل کردی

فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ

در آن قرآن را جهت کننده برای مردم و دلایلها

مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ اِعْنَا

از جهت و تیز کردن پروردگارا بیاری و نماز

عَلَى صِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَتَسَلَّنَا

بر روزه آن و قبول فرما از ما و سلامت دار از ما

مِنَّا وَتَسَلَّنَا لَنَا فِي بُرْسِ مِثِكَ وَ

از ما و سلامت دار از ما برای ما در سستی از تو و

اللَّهُ الْخَلَّيْ الْجَمِينِ
يا مَنِّ عَلَا
فَقَدْ يا مَنِّ مَلَكْ
فَقَدْ يا مَنِّ بَطْنِ
فَقَدْ يا مَنِّ عَيْدِ
فَقَدْ يا مَنِّ عَيْصِي
فَقَدْ يا مَنِّ لَا
فَقَدْ يا مَنِّ الْفَكَرِ يا مَنِّ
لَا يَنْدِرُ لَهُ نَصْرٌ يا
مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ
أَنْ يَأْرَاقَ النَّبِيُّ
بِأَنَّ

اعمال ماه رمضان

عَافِيَةٍ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا حَمِيْنُ

خوشی برسیکتو ۱۰۰ مرتبه قرآنی ای بخشنده

يَا رَحِيْمٌ بَعْدَ هَذَا مِنْهُ فَخَيَّرْنَا اللَّهُمَّ فَدَدْخَلَ

ای صبران بروردگار داخل شد

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَتْ فِيهِ

ماه رمضان که نازل کردی در آن

الْقُرْآنَ وَجَعَلْتَهُ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَىٰ

قرآن را و قرار دادی آزادیلیها از هدایت

وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ فَبَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِ

و نیز دادن بروردگار بارکت ده برای ما در ماه

رَمَضَانَ وَأَعِنَّا عَلَىٰ صِيَامِهِ وَصَلَوَاتِهِ

رمضان و یاری فرما ما بر روزه آن و نماز آن

وَقَبْلِكَ مِنَّا بِمَا نَعْبُدُكَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ اللَّهُمَّ رَبِّ

ذبول کن آنرا از ما خداوند ای خداوند

شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَتْ عَلَىٰ

ماه رمضان که نازل کردی بر

دعا شون کبیر
۱۹۱
مفید در کل قلوب

اللَّهُمَّ رَبِّ

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

بِأَحْفَظُ بِأَسْمَائِكَ

بِأَسْمَائِكَ بِأَسْمَائِكَ

بِأَسْمَائِكَ بِأَسْمَائِكَ

بِأَسْمَائِكَ بِأَسْمَائِكَ

بِأَسْمَائِكَ بِأَسْمَائِكَ

بِأَسْمَائِكَ بِأَسْمَائِكَ

بِأَسْمَائِكَ بِأَسْمَائِكَ

بِأَسْمَائِكَ بِأَسْمَائِكَ

بِأَسْمَائِكَ بِأَسْمَائِكَ

بِأَسْمَائِكَ بِأَسْمَائِكَ

اعمال مآرِفَصَا

دعاهای کبیر
۱۹۲

عِبَادِكَ فِيهِ الصِّيَامَ صِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ

بندداشت در آن روز در روز فرست بر محمد

وَالِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ

داد لاد محمد در روزی کن مرا حج خانه حرام خود را

فِي عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَاعْفِرْ

در این سال و در هر سال دیساز

لِي بِذَلِكَ الذُّنُوبَ لِعِظَامِ فَإِنَّهُ لَا

خدا در این ماه گناههای بزرگ را پس بزرگ

يَعْفِرُهَا عِزُّكَ يَا رَحْمَنُ يَا عَلَامُ

بندمزد آنرا عز تو ای بخشنده ای بسیار دان

بَعْدَ ارْتِمَائِي فِي النَّارِ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا عَفْوُ يَا

ای بلند مرتبه ای بزرگ ای آمرزنده

رَحِيمُ أَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ الَّذِي لَيْسَ

ای مهربان تو خدای بزرگی که نیست

كَيْثَلُهُ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَهَذَا

مثل آن چیزی و او شنوا و بین است و این

عِبَادِكَ فِيهِ الصِّيَامَ صِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ
فِي عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَاعْفِرْ
لِي بِذَلِكَ الذُّنُوبَ لِعِظَامِ فَإِنَّهُ لَا
يَعْفِرُهَا عِزُّكَ يَا رَحْمَنُ يَا عَلَامُ
بَعْدَ ارْتِمَائِي فِي النَّارِ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ
يَا عَفْوُ يَا رَحِيمُ أَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ
الَّذِي لَيْسَ كَيْثَلُهُ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ وَهَذَا

اعمال ماه رمضان

دعا در کتب
۱۹۳

لا تَنْبِيْلُ الْقَيْتِ

إِلَّا هُوَ يَأْتِنُ لَنَا

بِنَيْطِ التَّرَفِ إِلَّا

هُوَ يَأْتِنُ لَنَا

الْمَوْثِ إِلَّا هُوَ

بِأَمْعَانِ

التَّصْعَقَاءِ بِأَصَابِ

الغُبَاءِ بِأَنَاصِي

أَلْوَالِيَاءِ بِأَفَاغِي

الْأَعْدَاءِ بِأَفَاغِي

الْتَّمَاءِ

شَهْرُ عَظْمَتِهِ وَكَرَمَتِهِ وَشَرَفَتِهِ وَ

ماه است بزرگ دینی آنرا و عزیز کردی آنرا و شرافت دادی آنرا

فَضْلَتِهِ عَلَى التَّمُورِ وَهُوَ الشَّهْرُ

و فضیلت دادی آنرا بر ماهها و آن ماهی است

الَّذِي فَرَضْتَ صِيَامَهُ عَلَيَّ وَهُوَ

که درجب گردانیدی روزه آنرا بر من و آن

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ

ماه است رمضان است که نازل کردی در آن

الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ

قرآن را هدایت کننده بر مردم و دلیلهما از

الْهُدَى وَالْقُرْآنِ وَجَعَلْتَ فِيهِ

هدایت و تفسیر دادن و قرار دادی در آن

لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا خَيْرًا مِنَ الْفِ

شب قدر را و گردانیدی آن شب را بهتر از هزار

شَهْرِ فَيَا ذَا الْمِنَّةِ وَلَا يَمُنُّ عَلَيْكَ

ماه در عبادت ای صاحب منت بزرگ که منت گذاشتی می شود بر تو

اعمال مآرمضا

دعاي نيكين كينه
۱۹۴

مَنْ عَلَىٰ بِفِكَالِكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ

منگ گذار بر من بپاراود کردن زنده ام در آتش

فِي مَن تَمَنَّيْتُ عَلَيْهِ وَادْخِلْنِي الْجَنَّةَ

در باره و كسيك منگ نهادي بر او و داخل كن مرا در بهشت

يَرْحَمُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پر رحمت خود اي مهربانترين مهربانان

اللَّهُمَّ ادْخِلْ عَلَيَّ أَهْلَ الْقُبُورِ

خدایا! مرا در گاه اهل قبرستان

السُّرُورِ وَاللَّهُمَّ اغْنِ كُلَّ فَقِيرٍ

شادی برورد و گاه ای نیاز من بر فقیر را برورد و گاه

أَسْبِغْ كُلَّ جَائِعٍ اللَّهُمَّ اكْسِرْ كُلَّ غَرْبَانٍ

هر گسسته را بارانها بروشان هر غریبان را

اللَّهُمَّ اقْضِ دَيْنَ كُلِّ مَدِينٍ

بارانها ادا کن دین هر مودمن را خداوند ا

فَرِّجْ عَن كُلِّ مَكْرُوبٍ اللَّهُمَّ رُدِّ كُلَّ

فزع ده از تمام برده ها بارانها اگرد کن هر

يا ايها الله اضعفني
يا حبيب الاضفاء
يا كثر الفقراء
يا الله الاعنبا
يا اكرم الكرام
يا كافي بين
كل شي يا قاسم
علي كل شي يا من
لا يجمعه شي يا
من لا يزيدني
ملاكة

اغمال ماومضا

۱۹۵

دعاوشن کبر

بسم الله الرحمن الرحيم
عن علي بن ابي طالب

بسم الله الرحمن الرحيم
عن علي بن ابي طالب

بسم الله الرحمن الرحيم
عن علي بن ابي طالب

بسم الله الرحمن الرحيم
عن علي بن ابي طالب

بسم الله الرحمن الرحيم
عن علي بن ابي طالب

بسم الله الرحمن الرحيم
عن علي بن ابي طالب

بسم الله الرحمن الرحيم
عن علي بن ابي طالب

بسم الله الرحمن الرحيم
عن علي بن ابي طالب

بسم الله الرحمن الرحيم
عن علي بن ابي طالب

غَرِيبِ اللّٰهِمَّ فَكَّ كُلِّ اَسِيرٍ اللّٰهُمَّ اَصْلِحْ

عزيز را الهی آزاد کن هر اسیر را الهی اصلاح کن

كُلِّ فَايِدٍ مِنْ اَمْرِ الْمُسْلِمِينَ اللّٰهُمَّ

هر فاسدی را از کارهای مسلمانان برود گارا

اَشْفِ كُلَّ مَرِيضٍ اللّٰهُمَّ سَدِّ فِقْرِنَا بَعِيْنَا

تغذوه هر بیمار را بارالها بجز جو فقر ما بپای نیار

اللّٰهُمَّ غَيِّرْ سَوْءَ خَالِنَا بِخَيْرٍ خَالِكَ

خدایم خیر بدی حال ما را بخوبی حالت

اللّٰهُمَّ اَفِضْ عَنَّا الدِّينَ وَاغْنِنَا مِنَ

دروزدگارا ادا کن از ما ترس را و بی نیاز کن ما را از

الفَقْرِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

فقر بر اینکه تو بر هر چیز توانایی

رُعَايَ وَفَا فَطَار

بهر آنست که دروزه را بجز ما بگشاید تا ثواب نمازش
چهار صد برابر گردد و بشهر و حلوا و نبات و رطب

اعمال ماه رمضان

۱۹۶

دعا جو نیکہ

اللهم انزل

بنا مني

بنا مني

بنا مني

بنا مني

بنا مني

بنا مني

بنا مني

بنا مني

بنا مني

وخرم و آب گرم با هر کدام که می‌تواند دوزخه را بگشاید
و در وقت افطار بخواند اللهم لك صمت و
على زيفك افطرت و عليك توكلت

(بروردگار برای تست روزه ام و بر روزی تو افطار کردم و بر تو

توکل کردم) و نیز بخواند دعای حضرت امیرالمؤمنین

علی علیه السلام و در وقت افطار که انحضرت


چنین خواندند اللهم لك صمنا و على

زيفك افطرتنا فقبل منا انك انت

الجميع العليم (بارالها برای تست روزه ما و بر

روزی و عطای تو افطار میکنم پس قبول کن از ما که تو شنوای دنیا

پس بگو یا واسع المغفره اغفر لی ای آنکه

ساعت آمرزش تو وسیع است بیامرز مرا) 

دعا روزی و عاها روزی ماه رمضان اول

دُعَاهَا أَيَّامُ رَمَضَانَ

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ صِيَامَ

بروردگاردا قرارد روزها در آن روز

الصَّائِمِينَ وَقِيَامِي فِيهِ فَيَأْتِي الْقَائِمِينَ

روزه در آن حیثی در خفته مرا در آن قیام قیام کنندگان

وَيَبْهَيْ فِيهِ عَنِ تَوَمَةِ الْغَافِلِينَ وَ

وبیدارکن مرا در آن از خواب غافلان و

هَبْ لِي جُزْئِي فِيهِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ وَ

بخش برام کن در آن ای خدا ای جهانیان و

اعْفُ عَنِّي يَا عَافِيًا ^{وَقِيَامِي فِيهِ} عَنِ الْجَائِمِينَ

بگذر از من ای گذشت کننده از گناهکاران

اللَّهُمَّ قَسِّرْ نَبِي فِيهِ إِلَى مَرْضَانِكَ وَجَنِّبْ

خدا یا نزدیک گردان مرا در آن بری رضای خود و بدور دار

فِيهِ مِنْ مَكْحُطِكَ وَتَهْمَانِكَ وَوَقِّفْنِي

در آن از غضب و عذابهای خود و درنگ کن مرا

فِيهِ لِقِرْآنَةِ آيَاتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا

در آن بقراءت آیات خود برحمت خویش ای

دعا کن که
(۱۹۷) وصایایه باب اول

کَلِّ تَبِي وَخَالِفَهُ

بافایض کل تبتی

وَبَاطِلُهُ بِأَمْسِي

کَلِّ تَبِي وَوَعْدَهُ

بِأَمْسِي كُلِّ تَبِي وَ

مَعْدَانَهُ بِأَمْسِي

کَلِّ تَبِي وَتَحِيَلَهُ

بِأَمْسِي كُلِّ تَبِي وَ

بِسَبَبِهِ بِأَخَانِهِ

دُعَاهَا يَا مَرادِصَا

دعاهای کبیر
۱۹۸

کتابی در باره
(۹۵) یا خیر ذاکر
و بعد کوب یا خیر
شاکر و مشکور
یا خیر حامد و
محمود یا خیر شاکر
و مشکور یا خیر
داع و مدعو یا
یا خیر محیب و
مغایب یا خیر مؤمن
و آئین یا خیر

أَرْحَمَ رِزْقِ مَوْجِدٍ الرَّاحِمِينَ

مهربانترین رزق دهنده را

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ الدِّهْنَ وَالتَّنْبِيَةَ

پروردگارا روزی کن مرا در آن ذهن و بیداری

وَبَاعِدْنِي فِيهِ مِنَ التَّفَاهَةِ وَالتَّمْوِيهِ

دور کن مرا در آن از سفاهت و جهل

وَاجْعَلْ لِي نَصِيبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَنْزِلُ فِيهِ

و قرار ده برای من نصیبی از هر خیر که نازل کنی در آن

بِحُودِكَ يَا جُودَ رِزْقِ جَمِيلٍ الْأَجْوَدِينَ

بجز خود ای بزرگ بخشنده را بخشنده گان

اللَّهُمَّ قَوِّنِي فِيهِ عَلَى قَامَةِ آمِرِكَ

پروردگارا قوی دارم در آن بر پایه استوارترین امر خود

وَارْزُقْنِي فِيهِ حَلَاوَةَ ذِكْرِكَ وَأَوْرَاقَ عَنِينِ

و بخت کن مرا در آن شیرینی یاد خود را و سبک کن مرا

فِيهِ لِأَدَاءِ شُكْرِكَ بِكُورَمِكَ وَأَحْفَظْنِي فِيهِ

در آن ادای شکر مرا بجزم خود و نگاهدار مرا در آن

دُعَاهَا أَيَّامَ مَادِرْمُضَا

۱۹۹

دعای کبریا
صاحبِ طیبین

رُوزًا بِحَفْظِكَ وَسَيِّدِكَ يَا أَبْصَرَ النَّاسِ ظُنَّ بِحَجْمِ

بجفت خود و سر خود ای بهترین بنده گان

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُتَغْفِرِينَ وَ

باردگارا قرار ده مرا در آن از استغفار کننده گان و

اجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

قرار ده مرا در آن از بنده گان صالح خود

الْقَائِمِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ أَوْلِيَانِكَ

زنده بداران و قرار ده مرا در آن از اولیای توست

رُوزًا الْمَقْرَبِينَ بِرَأْفَتِكَ الْوَالَاكِرْمَانَ شَهْرًا

که مقربانند در آن خود ای بهترین که است کننده گان

اللَّهُمَّ لَا تَحْذُلْنِي فِيهِ لِيَعْرُضَ مَعْصِيَتِي

باردگارا خوار کن مرا در آن بتعرض گنایم

وَلَا تُضِرَّنِي بِسَيِّئَاتِي نَفْسِيكَ وَزَجْرَحَنِي

و زخم مرا بتازیانه عذابت و نگذار مرا

فِيهِ مِنْ مُوجِبَاتِ سَخَطِكَ بِمَنِّكَ وَ

در آن از اموریکه باعث غضبت است بمنش و

باجتناب مقصود و

مطلوب اجتناب

حسب و محبوب

۱۹۹ با من هو

لین دعاه محب

با من هو

حسب با من هو

الی من احبته

حسب با من هو

بین

دعاهای ایام قارمضا

دعای کبیر
۲۰۰

اَيُّ اَدِيكَ يَا مُسْتَهِي رَغَبَةُ الرَّائِعِيْنَ

تغیبات ای بیان رغبت راغبان

رَوْزًا اَللّٰهُمَّ اَعِنِّيْ فِيْهِ هَفْتًا

بر روزگارا کمک کن مرا در آن

عَلَى صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ وَجَنِّيْ فِيْهِ

بر روزه آن و قیام آن و بدرگرا در آن

مِنْ هَفْوَانِهِ وَاثَامِهِ وَاَرْزُقْنِيْ فِيْهِ

از لغزشها و گناهان آن و روزی کن مرا در آن

ذِكْرِكَ بَدَا وَاَمِيْهِ يُؤَقِّقُكَ يَا هَادِيَ الْمَضَلِّ

یاد خود را بهنگام آن بر من خود ای هدایت کننده گمراهان

رَوْزًا اَللّٰهُمَّ اَرْزُقْنِيْ فِيْهِ هَشْرًا

بر آن روزی کن مرا در آن

رَحْمَةً الْاَيْنَامِ وَاِطْعَامِ الطَّعْمِ وَاِفْسَانًا

رحم کردن بر بینان و دادن طعام و آشکار کردن

السَّلَامِ وَصَحْبَةَ الْكِرَامِ يَطْوِلُكَ يَا

سلام و صحبت خوبان توانا نیست ای

انحفظه ربیب
یا من هو بین ربیب
کیوم یا من هو بین
عصاه حلیم یا من
هو بی عظیم
رحیم یا من هو بی
حکیمه عظیم یا
من هو بی احسان
و یدیم یا من هو
بین اراده عظیم
(۹۷)

دُعَاةَا أَيَّامِ مَارْمَضَا

مَلَجَا	رَوْزَهْمَا	الْأَمَلِيَّة
---------	-------------	---------------

پناه بگما آرزو مندگما

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ نَصِيْبًا مِنْ

پرزوردگما را قرار ده مرا در آن نصیبی از

رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ وَاهْدِنِي فِيهِ

رحمت فراگیرنده ات و هدایت کن مرا در آن

لِيُرَاهِيْنِكَ الشَّاطِعَةَ وَخَدِيْنَا كَمَا

بدلائل روشن خود دروفتی کن مرا

إِلَى مَرْضَائِكَ الْجَامِعَةِ بِمَحَبَّتِكَ يَا

پسوی خوشنودر بیایت که جمعه بحبت خود ای

أَمَل	رَوْزَهْمَا	الْمُتَابِعِينَ
-------	-------------	-----------------

آرزوی مشتاقان

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ

پرزوردگما را قرار ده مرا در آن از توکل کنندگان

عَلَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْفَائِزِينَ

پرتو و قرار ده مرا در آن از رسندگان

دُعَاةَا أَيَّامِ مَارْمَضَا
۲۰۱
اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ نَصِيْبًا مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ وَاهْدِنِي فِيهِ لِيُرَاهِيْنِكَ الشَّاطِعَةَ وَخَدِيْنَا كَمَا إِيْلَى مَرْضَائِكَ الْجَامِعَةِ بِمَحَبَّتِكَ يَا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْفَائِزِينَ

بِاسْمِكَ يَا مُتَبِّبُ
بِاسْمِكَ يَا مُعْفِي
بِاسْمِكَ يَا مُرْسِي
بِاسْمِكَ يَا مُخَوِّفُ
بِاسْمِكَ يَا مُدَكِّنُ
بِاسْمِكَ يَا مُعْتَبِرُ
بِاسْمِكَ يَا مُنْعِمُ
بِاسْمِكَ يَا مُنْقِذُ
بِاسْمِكَ يَا مُصَدِّقُ
بِاسْمِكَ يَا مُظَاهِرُ
مِنْ

دُعَاةٌ بِأَمْرِهِ مَرَضًا
 ۲۰۲

لَدَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ

نزد تو قرار ده مرا در آن از نزدیکان

إِلَيْكَ يَا حَسَنُ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ

بسوی تو ای پادشاهان خود ای پایان طلب طالبین

رُوزِ اللَّهُمَّ حَيْتَ يَأْزِدُهُمْ

روز دگر کارا در روز دار

إِلَى فِيهِ الْإِحْسَانَ وَكَرَهُ إِلَى فِيهِ

بسوی من در آن نیکی کردن و مکروه دار بسوی من در آن

الْفُسُوقَ وَالْعِضْيَانَ وَحَرَّمَ عَلَى فِيهِ

فسق و گناه را و حرام کن بر من در آن

التَّمَحُّطَ وَالْبَيْزَانَ بِعَوْنِكَ يَا غِيَاثَ

غصب و آتش را بیاری خود ای بنیاد

رُوزِ الْمُسْتَجِيبِينَ رُوزِ

بنیادندگان

اللَّهُمَّ زَيْتِي فِيهِ بِالتَّيْرِ وَالْعَقَافِ

بارد دگر کارا زینت ده مرا در آن بصلصت و عفت

دُعَاةٌ بِأَمْرِهِ مَرَضًا
 ۲۰۲
 كَلِمَةٌ مُخَلَّصَةٌ مِنْ
 قَضَائِهِ كُلِّهَا مِنْ
 قُرْآنِهِ مُجِيدٍ يَا
 مَنْ مَلَكَ قُدْرَتَهُ
 يَا مَنْ فَضَّلَهُ عَلَيْهِمْ
 يَا مَنْ عَزَّهُ عَنِ الْعِظِيمِ
 يَا مَنْ لَا يَنْغَلِقُ عَنْ
 يَمِينِ يَمِينِ يَمِينِ
 بِمَنْعِهِ فُضِّلَ عَنْ
 فَيْلِ

دُعَاهای ایامِ ماهِ رمضان

۲۰۳

وَعَاوَنُكُمْ فِيهَا
بِأَمْرِ رَبِّكُمْ

وَاسْتُرْنِي فِيهِ بِلَيَالِي لَفُتُوعِ وَالْكَهَافِ

و پیوسته آن مرا در آن بجایگاه قناعت و کفایت

وَاحْمِلْنِي فِيهِ عَلَى الْعَدْلِ وَالْإِنصَافِ

و دادار کن مرا در آن بر عدل و انصاف

وَإِمْتِنِي فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا أَخَافُ بَعْضَ مَنِكَ

و این دارم در آن از هر چه میترسم بعضی جزو

يَا عِصْمَةَ رَوْسِيزِ وَهَمَّ الْخَائِفِينَ

ای نگاهدار ای ترسانان

اللَّهُمَّ كَهَيِّزِي فِيهِ مِنَ الدَّنَسِ وَ

پروردگارا پاک کن مرا در آن از ناپاکی و

الْأَفْذَارِ وَوَصِّبْنِي فِيهِ عَلَى كَأَنَّكَ

پسندیدها و صبر ده مرا در آن بر موجودات

الْأَفْذَارِ وَوَقِّفْنِي فِيهِ لِلتَّقَى وَصُحْبَةِ

تقوی و ایستادن کن مرا در آن بر هر چه گاری و صحبت

الْأَبْرَارِ وَبِعَوْنِكَ يَا فَتْرَةَ عَيْنِ الْمَسَاكِينِ

پاگان بیاری خود ای فرستنده مستمندان

بِأَمْرِ رَبِّكُمْ

قَوْلٌ عَنْ قَوْلِ بَابِ
مَنْ لَا يَغْلُظُهُ

سؤال و جواب
بِأَمْرِ رَبِّكُمْ

سؤال و جواب
بِأَمْرِ رَبِّكُمْ

سؤال و جواب
بِأَمْرِ رَبِّكُمْ

سؤال و جواب
بِأَمْرِ رَبِّكُمْ

سؤال و جواب
بِأَمْرِ رَبِّكُمْ

دُعَاةُ أَيَّامِهَا رَمَضَانَ

دعا جون کبیر
۲۰۴

یا مَنْ هُوَ مُسْتَهْفَى بِأَعْيُنِ الْعَالَمِينَ
یا مَنْ هُوَ مُسْتَهْفَى بِأَعْيُنِ الْعَالَمِينَ
یا مَنْ هُوَ مُسْتَهْفَى بِأَعْيُنِ الْعَالَمِينَ
یا مَنْ هُوَ مُسْتَهْفَى بِأَعْيُنِ الْعَالَمِينَ
یا مَنْ هُوَ مُسْتَهْفَى بِأَعْيُنِ الْعَالَمِينَ
یا مَنْ هُوَ مُسْتَهْفَى بِأَعْيُنِ الْعَالَمِينَ
یا مَنْ هُوَ مُسْتَهْفَى بِأَعْيُنِ الْعَالَمِينَ
یا مَنْ هُوَ مُسْتَهْفَى بِأَعْيُنِ الْعَالَمِينَ
یا مَنْ هُوَ مُسْتَهْفَى بِأَعْيُنِ الْعَالَمِينَ
یا مَنْ هُوَ مُسْتَهْفَى بِأَعْيُنِ الْعَالَمِينَ

رَوْزِ اللّٰهِمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي فِيهِمْ

پروردگارا تو مرا بخنده مکن مرا

فِيهِ بِالْعَثْرَاتِ وَأَفْلِنِي فِيهِ مِنْ

در آن بجزشها بم و بنزدار مرا در آن از

الْخَطَايَا وَالْهَفْوَاتِ وَلَا تَجْعَلْنِي فِيهِ

خطا و پهلوده گوینا و قرار ده مرا در آن

عَرَضًا لِلْبَلَايَا وَالْآفَاتِ بَعْرَتِكَ

نشانه برای بلا و آفت و بجزت خود

يَا عِزَّ رَوْزِ يَانِزِ بِهِ الْمُسْلِمِينَ

ای عزت روز پانز به مسلمانان

اللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ طَاعَةَ الْخَاشِعِينَ

پروردگارا روزی کن مرا در آن اطاعت خاشعان را

وَأَسْرَحْ فِيهِ صَدْرِي بِإِنَابَةِ الْمُخْبِتِينَ

دل من بسوز در آن بسوز مرا بتوبه نیازمندان

بِإِمَانِكَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ

ایمان خود ای امان بیمناکان

دُعَاةُ أَيَّامِهَا وَمُضَاهَا

دعای بزرگوار
۲۰۵

روز | اللَّهُمَّ وَقِّفْنِي | شانزدهم

بر روز دگارا موافق کن مرا

فِيهِ لِمُؤَافَقَةِ الْأَبْرَارِ وَجَنِّبْنِي فِيهِ

در آن بهر ای یکان و بدودار مرا در آن

مُؤَافَقَةِ الْأَشْرَارِ وَأَوِّقْنِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ

از موافقت بدان و بجای ده مرا در آن بر حق خود

إِلَى دَارِ الْفِرَارِ يَا لِهَيْبَتِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ

در دار فرار بخدائی خود ای خدای جهانیان

روز | اللَّهُمَّ اهْدِنِي | هفدهم

بر روز دگارا هدایت کن مرا

فِيهِ لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَأَفِضْ لِي فِيهِ

در آن بهر ای نیک و ادا کن مرا در آن

الْحَوَائِجَ وَالْأُمَالَ يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ

عاجتها و آرزو ناما ای آنکه محتاج نباشد

إِلَى الْقَبْرِ وَالسُّؤَالِ يَا عَلِيمًا بِمَا فِي

بر قبور و سوال ای دانای آنچه در

لَا تَمُكِّلُنِي يَا فَاطِمَةُ
لَا تَعْلِبُنِي يَا عَطَمَاءُ
لَا تُوصِفُنِي يَا عَدُوَّ
لَا تُهَيِّفُنِي يَا عَنَابُ
لَا تُغَيِّبُنِي يَا كَبِيرُ
لَا تُضَعِّفُنِي يَا كَبِيرُ
بِأَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْقَوْتُ الْقَوْتُ
خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ
يَا رَبِّ

دُعَاهَا أَيَّامَ مَرَضَاتِهَا

خامنه و آیات
در ذکر خواف
بعضی سوره
آیات و ذکر
بعض ادعیه و
مطالب مشرفه
فان مشتمل بر
چند اموات
اول شیخ کلینی
در کافی انحضرت
بافر علیہ السلام
دوایت کرده که
هر کس بخواند

۲۰۶

صُدُّوا وَالْعَالَمِينَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْكَرِيمِ

روز ای جهانمان در روز شنبه بر همه اولاد پاکان او

رُوزِ | اللَّهُمَّ تَهْنِئِي | لِحُدُودِهَا

بر روزگار امیدار کن مرا

فِيهِ لِبَرَكَاتِ اسْتِخَارِهِ وَقَوْرٍ فِيهِ فَلْبِي

در آن برکتهای بخواهش در روشن کن در آن دل مرا

بِضِيَاءِ آتَوَارِهِ وَحَذِيكِلْ أَعْضَائِي إِلَى

بر روشناییهای روشنائی آن و فرایگر همه اعضا مرا

أَيُّبَاعِ أَثَارِهِ بِنُورِكَ يَا مُنُورَ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ

بر روی آثارش بنور خود ای روشن کننده دل‌های عارفان

رُوزِ | اللَّهُمَّ وَفِرِّيهِ | فَوْزِيهَا

بر روزگار امیدار کن در آن

حَظِّي مِنْ بَرَكَاتِهِ وَسَمِّهِ لِي سَبِيلِي إِلَى

حظ مرا از برکتهایش و آسان کن برای من راه مرا بسوی

خَيْرَاتِهِ وَلَا تَحْنِ مِنِّي مَبُولَ حَسَنَاتِهِ يَا

نکو بیاهش و مرا مکن بر من قبول حسنات آن را

دُعَاهَا أَيَّامُ مَرَضَاتِنَا

۲۰۷

هَادِيًا إِلَى الْحَيِّ الْمُبِينِ

درایت کند و بسوی حق آشکار

رُوزِ | اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي | بَيْتِي

پر در و گارا بخش بر من

فِيهِ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ وَأَغْلَقَ عَمِّي فِيهِ

در آن درهای بهشت را و بپند بسوی من در آن

أَبْوَابَ النَّارِ وَوَفَّقَنِي فِيهِ لِنَيْلِ

درهای جهنم را و توهمین دورا در آن بتلاوت

الْقُرْآنِ يَا مُزِيلَ التَّكِينَةِ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ

قرآن ای فروز آورنده آرامش در دلهای مؤمنان

مُرُونَ | اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي | بَيْتِي

فدایا قرار ده مرا

فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ دَلِيلًا وَلَا جَعَلَ

در آن بسوی تو نشود بهایت دلیل و قرار ده

لِلشَّيْطَانِ فِيهِ عَلَيَّ سَبِيلًا وَاجْعَلْ

بشيطان در آن بر من راه و قرار ده

در آن روزها
 منجات یعنی سوز
 حذب و شش و صفت
 و جبهه و لغابن
 و اعلی و ایش از
 خواب نبرد مادک
 نماید حضرت فاطمه
 علیها و او اگر من
 در جواب حضرت زینب
 صلی الله علیه و آله
 خواهد بود و من
 و نهی

دُعَاهَا أَيَّامَ مَا رَمَضَانَ

۲۰۱

در آن کتابت که

الْجَنَّةَ لِي مَنَزِلًا وَمَقْبَلًا يَا فَاضِي

بهشت را برای من منزل و آردگاه ای برآورنده

حَوَاجَّ | وَوَزِيئَتِ يَوْمِ | الطَّالِبِز

حاجت های | و وزیران | خواستاران

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ فَضْلِكَ

خدایا در آن درهای فضل خود را

وَآنزِلْ عَلَيَّ فِيهِ بَرَكَاتِكَ وَوَفِّقْنِي

و نازل کن بر من در آن برکات خود را و تو موفق کن مرا

لِمُوجِبَاتِ مَرْضَانِكَ وَأَسْكِنِي فِيهِ

برای امور که باعث خوشنودی های است در آن مرا در آن

مَجْبُوحَاتِ جَنَاتِكَ يَا مُجِيبَ عَوْنِ الْمُضْطَرِّ

برست نهای بهشت ای خود را ای اجابت کننده دعوت غمناک

دُوزِ | اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي | بِلَيْتِ

خود را | و شکر کن مرا

فِيهِ مِنَ الذُّنُوبِ وَطَهِّرْ لِي فِيهِ مِنَ

در آن از گناهان و پاکیزه کن مرا در آن از

خدا رسول صلی

الله علیه و آله

فرمود هر که بخواند

چهار آیه از اول

سوره بقره و آیه

الکافی و در او

بعد از آن و سه
آیه آخر بقره را نه
ببیند در جهان و
مال خود چیزی نماند
که مکروه او باشد
و زینبک

دعاهای ایامِ مَرَضاً

خوشه‌ها
خوشه‌ها
۲۰۹

شود باو سلطان
و فراموش نکند

فراوانی
فراوانی

و نهی و ایت کرده
و نهی و ایت کرده

از حضرت امام محمد
از حضرت امام محمد

با ضرب علی بن ابی طالب
با ضرب علی بن ابی طالب

سوره آنا انزلناه
سوره آنا انزلناه

و انجو اند و صد
و انجو اند و صد

بان بلند کند مثل
بان بلند کند مثل

کی باشد که شمشیر
کی باشد که شمشیر

از نیام کشد و
از نیام کشد و

داود را
داود را

الْعُيُوبِ وَ اَمِّنْ قَلْبِي فِيهِ بِقُوَى لِقَاؤِ

بیمها و از ناپس کن دل مرا در آن هر چه گاری دلها

يَا مُقِيلَ عَثْرَاتِ الْمُذْنِبِينَ

ای درگذرنده لغزشهای دلس

رَوْزِ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ بَيْتِهَا

بر دروگاه را من

اَسْأَلُكَ فِيهِ مَا يَرْضِيكَ وَاَعُوذُ بِكَ

بخواهم از تو در آن آنچه ترا خوشنود کند و پناه ببرم بر تو

مِمَّا يُؤْذِيكَ وَاَسْأَلُكَ التَّوْفِيقَ فِيهِ

از آنچه آذرد و مسازد ترا و بخواهم از تو تو بین در آن

لَا اَنْ اُطِيعَكَ وَلَا اَعْصِيكَ يَا جَوَادَ

تا اطاعت کنم ترا و عصیان نوزم ترا ای بخشنده

رَوْزِ التَّائِبِينَ بَيْتِهَا

توبه‌ستاران

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ فِيْهِ مُجْتَبَاً لِوَلِيَّائِكَ

بر دروگاه را قرار ده مرا در آن دوست برای دوستانت

دعاها ایامها رمضان

۲۱۰

جماد کند و اگر
خواست که با

وَمُعَادِيَا لِأَعْدَانِكَ مُسْتَأْسِنَةً خَائِمَةً

دو دشمن بد شمنان بجای آورنده سنت خایم

أَيُّهَا يَا عَاصِمَ قُلُوبِ النَّبِيِّينَ

ای پهنرانت ای نگاه دارنده دلهای پهنبران

مِرْوَزِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ بَيْتَ وَشُرْ

باردو کارا قرارده

سَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا وَذَنْبِي فِيهِ

سعی مرا در آن ماه پذیرفته و گناه مرا در آن

مَغْفُورًا وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَعَمِّي فِيهِ

آمرزیده و عمل مرا در آن پذیرفته و عیب مرا در آن

مَشُورًا يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ

باشیده ای بهترین شنونده گمان

رَوْمِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي بَيْتَ وَهَضْمًا

خداوندا روزی کن مرا

فِيهِ فَضْلَ لَيْلَةِ الْقَدِيرِ وَصَيْرًا مَوَازِي

در آن فضیلت شب قدر را و بگردان کارهای مرا

همه بخواند مثل
کسی باشد که در دره
خدا در خون خود
طپید باشد و
کبک در دره
بخواند و کند از آن
همه از گناه از گناهان
از این چهارم
و نیز این
از آن

دُعَاهَا أَيَّامَ مَارْمَضًا

فِيهِ مِنَ الْعُسْرِ إِلَى الْيُسْرِ وَأَقْبَلَ

در آن از دشواری بری آسانی و قبول کن

مَعَاذِ بَرِيٍّ وَحَظِّ عَنِّي الذَّنْبِ وَالْوِزْرِ

عنه نام مرا و پاک کن از من گناه و بار بگین را

يَا رَوْفًا يَا بَعِيدَهُ الصَّالِحِينَ

ای مهربان ای بنده گمان صالح خود

رُوزِ اللَّهُمَّ وَفِيهِ يَسْتَوِي

و در روزگار از نادگی

حَظِّي فِيهِ مِنَ التَّوَائِفِ وَأَكْرِفْنِي فِيهِ

حظ مرا در آن از نماندگی و کرامت کن مرا در آن

بِإِحْضَارِ الْمَسَائِلِ وَقَرِّبْ فِيهِ وَسِيلَتِي

بیا در گرفتن مسائلی دینی و نزدیک کن در آن وسیله مرا

إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ يَا مَنْ لَا

بری تر از میان وسیله ای ای حکیم

يَتَغَلَّهُ النَّحَاحُ الْمَلْحَمِينَ

شتر نندارد او را امراض امراض کننده گمان

مهد و اهل
خویش را با
۲۱۱

حضرت صادق

علیه السلام در او است

کرده که فرمود

پایدم منضم فرمود

قل هو الله احد

تلك قرآن است

وقل يا ايها الكافرون

ربع قرآن پنج

انحضرت امام موسی

علیه السلام نقل

کرده که هر که بخواند

این دعا را

دعاها ایام مَرَضًا ۲۱۲

صدور آیت
خواسه

روز | اللَّهُمَّ غَشِيَنِي | بِلِسْتِ وَفِيهَا

هر روز و گاه را بپوشان مرا

فِيهِ بِالرَّحْمَةِ وَأَرْزُقْنِي فِيهِ التَّوْفِيقَ

در آن برحمت در روزی کن مرا در آن تو بهی

وَالْعِزَّةَ وَطَهِّرْ قَلْبِي مِنْ غَيَاهِبِ

و عصمت و پاک کن قلب مرا از تیرگیهای

الْهَمَّةِ يَا رَحِيمًا بَعِيَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ

تو هست ای رحیم کننده بپندگان مؤمنان را

روز | اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَيِّئَاتِي

خداوند آنرا قرار ده

صِيَامِي فِيهِ بِالشُّكْرِ وَالْقَبُولِ عَلَى

روز مرا در آن بشکر و قبول بر

مَا رَضَاهُ وَرَضَاهُ الرَّسُولِ مُحْكَمَةً

آنچه خوشنود سازد آنرا و خوشنود سازد پیغمبر را که استوار باشد

فُرُوعَهُ بِالْأَصُولِ بِحَقِّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ

شاخه های آن بر بنده ما بحق آقای محمد و

از غلبه آفتاب الله و
کبک بخواند از نزد
عقب هر فیضه
ضردی زیند از بار
صاحب زهر و
فرمود که مقدم
دارد فل هو الله
احد را با بن خود
بین شخص جبار
منع و ریا

دُعای کسحر

۲۱۳

إِلَيْهِ الظَّاهِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

دو اولاد پاکان او دستايش خداوند جهانيان است

دُعَا سِحْرٍ مَبَاكٍ رَمَضَانَ

دعای کسحر که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در سحرهای ماه مبارک رمضان میخواندند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خداوند بخشنده مهربان

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ يَا بَهَاءُ

خدايا در سحر سؤالی که ترا برويتم بروشنی آن

وَكُلِّ بَهَائِكَ بِهِيُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

در هر روشنايت روشن است بهر دو گارا در سحر من سؤالی که ترا

يَهَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ

تمام روشنايت خداوند را در سحر من بخوانم قدر از

جَمَالِكَ يَا جَمِيلَهُ وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيلُ

جالت بجز تر آن و همه جالت زيبا تراست

خواهر و برادر

خضعاك او را از

شتر او و بخواند آن

سوره و از پشت او

وازيست سر او از

طرف راست او از

طرف چپ او

پس هر گاه چنين

كردى خضعاك او را

دو زى كند او را

خبر او وضع كند

او را از شتر او

فرمود

مرگاه زبیدی از
نسخه ابانک

۲۱۴

رغای سحر

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ

خدایا من سوال میکنم ترا بحال تو همه آن خدایا

إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِأَجَلِهِ وَ

من سوال می کنم ترا از جلال باجل آن و

كُلُّ جَلَالِكَ جَلِيلٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

همه جلال تو باشکوه است خدایا من بخوانم ترا

بِحَمَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ

بتمامی جلالت خدایا من سوال میکنم ترا از

عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِهَا وَكُلِّ عَظَمَتِكَ

بزرگی تو بزرگترین و تمام بزرگی تو

عَظَمَةِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ

بزرگ است پروردگارا من سوال می کنم ترا بزرگی تو

كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ

تمام آنرا خدایا من سوال می کنم ترا از نور تو

بِأَنْوَرِهِ وَكُلِّ نُورِكَ يَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

بزرگانی تر آن دهر نور تو درازی است خدایا من بخوانم ترا

امری بخوان صلاح
از فرمان از ده جای
قرآن که باشد پس
بگو اللهم انشف
عني البلاء
شمی و نیز
ببخ کنی از خون
صادق علیه السلام
روایت کرده که فرمود
هر که

دُعای سحر

يُؤْرِكُ كُلَّهُ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ

بخت تو تمامی پروردگارا من سوال می کنم از

رَحْمَتِكَ بِاَوْسَعِهَا وَكُلِّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٍ

رحمت تو بجزاگرفتن آن و تمام رحمت تو جزاگرفتنده است

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا

پروردگارا من سوال می کنم بر رحمت تو همه آن

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِاَيْمَتِهَا

خدایا من سوال می کنم از کلمات تو به تهار آن

وَكُلِّ كَلِمَاتِكَ ثَمَّةً اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ

و تمام کلمات تو تمام ترا خدایا من سوال می کنم از

بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ

بکلمات تو تمام آنرا پروردگارا من سوال می کنم از

كَمَالِكَ بِاِكْمَلِهِ وَكُلِّ كَمَالِكَ كَامِلٌ اَللّٰهُمَّ

کمال تو به کمال آن و همه کمال تو کمال است خدایا

اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ

من سوال می کنم ترا بکمال تو تمام پروردگارا من

فصل سحر و جادو
۲۱۵
ایمان بخدا آوردن

قیامت دارد و انگذارد
خواندن قل هو الله
احد دارد و عیبش

بدوستی که کسی
بخواند از اجمع و با

حصعالت برای او
خبر دنیا و آخرت

را و بیامرزداورد
و بیدر و مادر و اولاد

او را هفت
و نه از آن

اَسْأَلُكَ مِنْ اَسْمَائِكَ بِاَكْبَرِهَا وَكُلِّهَا

سؤال می کنم ترا از نامهایت بزرگترین آن و تمام

اَسْمَائِكَ كِبَرُهُ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ

نامهایت بزرگ است خداوند از سوال می کنم

بِاَسْمَائِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ

تمام آنها خداوند از سوال می کنم ترا

مِنْ عِزَّتِكَ بِاَعَزِّهَا وَكُلِّ عِزَّتِكَ

از عزت تو بزرگترین آن و تمام عزت تو

عِزَّتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ

عزیز است خداوند از سوال می کنم ترا بزرگت بود

كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ مَسِيَّتِكَ

تمام خداوند بزرگی که من سوال می کنم ترا از بیست تو

بِاَمْضَاهَا وَكُلِّ مَسِيَّتِكَ مَا ضِيَهُ اَللّٰهُمَّ

بگذرشته آن و تمام بیست تو نافذ است خداوند

اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِمَسِيَّتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ

بزرگی که من سوال می کنم ترا بیست تو تمام آن خداوند

حضرت در این کلام که هر که سوره الفجر را بخواند و در خواب نگاهدارد شود از عذاب خبر هشتم و نهم از حضرت در این کلام کرده اگر خوانده شود سوره حمد برود هفتاد مرتبه پس رذکرده شود روح باو عجیبی عطا داشت

دعای سحر

خواص و آثار
۲۱۷

قصه

إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ بِالْقُدْرَةِ

پرستی که سوال می کنم ترا از قدرت تو بقدرتی

الَّتِي أَسْأَلُكَ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ

که غیرکننده است آن هر چیزی را و تمام

قُدْرَتِكَ مُسْتَبِيلَةٌ أَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

قدرت تو غیرکننده است خداوند من سوال می کنم

بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا أَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

بقدرت تو تمام آن خداوند را بر همه من - بخوانم از تو

مِنْ عِلْمِكَ بِإِنْفِدَائِهِ وَكُلِّ عِلْمِكَ بِإِنْفِدَائِهِ

از علم تو بنافذت آن و تمام علم تو بنافذت

أَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ

خداوند من سوال می کنم بتمام علم تو تمام آن

أَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِإِذْنِكَ

خداوند من سوال می کنم ترا از گفتار تو بهسند تو بهر

وَكُلِّ قَوْلِكَ رَضِي أَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

وتمام گفتار تو پسندیده است خداوند من سوال می کنم ترا

از حضرت موسی بن
جعفر علیهما السلام
لباب آورد شده
برای خواندن کودکی
در شب سحر
فلان
فلان
و سحر شب فلان
بیت الناس و صد
سحر بوحید و آسم
تواند بچهار مرتبه
و هر کجا خواند

رُغایِ سحر

مجلس فایان
داشته باشد بدان
۷۱۸

يَقُولُ كَلِمَةَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ

بجهد تو تمام آن پروردگارا بدرستی که من سوال می کنم ترا

مَسْئَلِكَ بِاِحْتِمَائِكَ وَكُلِّ مَسْئَلِكَ لِيْ

سائل تو بجزوین آن دهنده مسألت بسوی تو

حَبِيْبَةٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِمَسْئَلِكَ

محبوب است خداوند من سوال می کنم ترا بمسألت

كَلِمَاتِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ

تمام آن خداوند بدرستی که من سوال می کنم ترا از شرف

بِاشْرَافِيْهِ وَكُلِّ شَرَفِكَ شَرِيْفٍ اَللّٰهُمَّ

بزرگترین آن در تمام شرف تو شریف است خداوند

اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِشَرَفِكَ كَلِمَةَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ

من سوال می کنم ترا بزرگ شرف تو تمام آن پروردگارا من

اَسْئَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِاَدْوَمِيْهِ وَ

سوال می کنم ترا از پادشاهیست بر دایم ترین آن و

كُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ

همه پادشاهیست جاودانی تراست خداوند من سوال می کنم

محفوظ نماید از
بلاها تا در دنیا
وفات کند و هم
و نیز شیخ کلینی
از حضرت امام حسن
صادق علیه السلام
روایت کرده که
بفضل ای مفضل
من و حفظ کن خود
از تمام مردم به
بسم الله الرحمن الرحيم
و بدقیق هو الله
اصد

دُعای سحر

۲۱۹

خواسته را بگوید
که بخوانی انوار
طرف راست و
چپ و از پیش رو
و از پشت سر و از
بالای سر و پائین
پای خود و هر گاه
داخل شدی بر سلطان
جاری بخوان سحر
انوار و در وقتیکه با او
از کفش نظر و شمار
بدرست چپ خود
دست خود را بیاورد

بِسُلْطَانِكَ كَلِمَةُ اللّٰهِمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ

بهادشاهت تمام آن خداوند را هر یک که من سوال می کنم ترا

مِنْ مُلْكِكَ بِاَحْسَنِهِ وَكُلِّ مُلْكِكَ فَاحْسَرُ

از عکس بغا عزیزتر آن و تمام ملک ترا فاحسرت

اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمُلْكِكَ كَلِمَةَ اللّٰهِمَّ

خداوند من سوال می کنم ترا بملک ترا تمام آن خداوند را

اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ عُلُوِّكَ بِاَعْلَاهُ وَكُلِّ

من سوال می کنم ترا از بلندت بلندتر آن و هر

عُلُوِّكَ عَالِ اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِعُلُوِّكَ

بلندی ترا بلند است خداوند من سوال می کنم ترا بلندتر

كَلِمَةَ اللّٰهِمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ مَّيْنِكَ

تمام آن خداوند من سوال می کنم ترا از ضعف ترا

بِاَفْءَمِّهِ وَكُلِّ مَّيْنِكَ فِدْبِهِمُ اللّٰهُمَّ اِنِّیْ

بقدر پستی آن و همه عطا کنایت قدم است خداوند من

اَسْئَلُكَ بِمَيْنِكَ كَلِمَةَ اللّٰهِمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ

سوال می کنم ترا به ضعف تمام آن خداوند من سوال می کنم ترا

حالت که انگشتان را
جمع کرده و رای شده
بگذازد باشد تا از
زدا و پیرون شود
و بعضی گفته اند
که خواندن آن سو
را در هر مکن تا از
زدا و پیرون شود
یا زهر
در صحبتی از امری
المؤمنین علیه
السلام منقول
است که

مِنْ آيَاتِكَ بِأَكْرَمِهَا وَكُلِّ آيَاتِكَ كَرِيمَةً

از نشانه ای تو بجزیرترین آن و هر نشانه ای تو کریم است

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِآيَاتِكَ كُلِّهَا

پروردگارا بدریکه من سوال می کنم ترا بر نشانه ها است تمام آن

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنْ

پروردگارا بدریکه من سوال می کنم ترا با آنچه هستی تو در آن از

الشَّانِ وَالْجَبْرُوتِ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ

شأن و جبروت و سوال می کنم ترا به همه

شَانٍ وَخَدَّهِ وَجَبْرُوتِ وَخَدَّهَا اللَّهُمَّ

شأن که یگانه است و جبروت که یگانه است خد او خدا

إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا يُجِيبُنِي حِينَ أَسْأَلُكَ

بدریکه من سوال می کنم ترا با آنچه اجابت کنی مرا در وقت سوال کردم

فَاجِبْنِي يَا اللَّهُ وَبِهِمْ مَعُونِي يَا مُفْرِعِي

ترجمه اجابت کن مرا ای خدا و ای فریدرس کن

عِنْدَ كُرْبِي وَيَا عَوْنِي عِنْدَ شِدْدَتِي

وقت گرفتاریم و ای پناهن وقت سختیهایم

دعای سخن

إِيَّاكَ فِرْعُوقُ وَيَاكَ اسْتَعْتُ وَيَاكَ

بوی تو نداری می کنم و تو استغاثی کنم و تو

لَذْتُ لَا الْوُذُيُوكَ وَلَا أَطْلُبُ الْفَرْجَ

بناه همرا بناه میرا بهر از تو و طلب فرج نمی کنم

إِلَّا مِنْكَ فَأَعِثْنِي وَفَرِّجْ عَنِّي يَا مَنْ

مگر از تو پس بفرماید بر من و فرج ده مرا ای آنکه

يَقْبَلُ الْيَبْرَ وَيَعْفُو عَنِ الْكَبِيرِ أَمَّا

بجول می کنی اندک را و می گذری از بسیار بجز آن که

مِنِّي الْيَبْرَ وَأَعْفُ عَنِّي الْكَبِيرَ إِنَّكَ

از من اندک را و در گذه از من بسیار را بدرستی که تو

أَنْتَ الْعَفْوُ وَالرَّحِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

هستی آمرزنده و مهربان پروردگارا من سؤالی می کنم ترا

تُبَاشِرُ بِهِ فَلْيَبِّ وَيَقِينًا صَادِقًا حَقِّي

تلازم باشد بادل من و یقین راست

أَعْلَمُ أَنَّهُ لَنْ يُصِيبَنِي إِلَّا مَا كُتِبَ لِي وَ

بدان آنکه هرگز نمی رسد بمن مگر آنچه نوشته شده برای من

مهر و آب
خواستند
۲۲۱
برای امینی از

سوخن و غرق
شدن بخواند الله

اللذی تزل الکتاب

و هو یولی القصار

و ما قدره الله

قدره و الارض

بجمعاً فضله

بوم الفیقه و

السموات قطوباً

بینه بجانده

دعای مجرب

وَضِيٍّ مِنَ الْعَيْشِ بِمَا قَسَمْتَ لِي يَا أَرْحَمَ

راهی کن مرا از زندگی آنچه قسمت کردی مرا ای مهربانترین

الرَّاحِمِينَ يَا عَدَدِي فِي كُرْبِي يَا صَاحِبِي فِي

بخشندهگان ای بنابر کلامم در سختیهایم ای صاحبم در

سِدِّي وَيَا وَلِيَّيَ فِي نِعْمِي وَيَا غَائِبِي فِي

دشواریهام ای ولی من در نعمتم ای غایبم در

أَنْتَ الشَّارِعُ عَوْدِي وَالْأَمِينُ رَوْعِي وَ

قرنی پرورشنده عودت من و امان دهنده ام از بلاها و

الْمُقِيلُ عَثْرِي فَأَعْقِرْ لِي خَطِيئَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

برطرف کننده لغزشهایم پس بیامرز خطای مرا ای مهربانترین مهربانان

دُعَايُ مَجْرُبٌ

دُعَايُتُ رَفِيعِ الشَّانِ مَرُوقِي أَرْحَمَ رَسُولِ صَلَّى

الله عليه وآله جبرئیل برای آنحضرت آورد

وَقُوِيَّ كَمَا فِي مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مَشْغُولٌ بِنَمَازٍ بُوَدَّ وَكُنْفَعِي

وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

و هوای ذلیل شدن

اسیر کنی در درگوش

دانش بخوانند

وَلَهُ أَنَا مِنَ فِي

التَّوْبَاتِ وَالْآدِفِ

طوعاً و کرهاً و الله

يُتَجَوَّنُونَ وَ دَرَزِينَ

مبعوضی زمینم

جانوران در دوزخ

بسم الله الرحمن الرحيم

دعای مجرب

۲۲۳

خواص و احوال

بجهد امینی از انفا

بخواند لغد جا آنکم

بخواند من آنفیکم

بخواند علیک ما عینکم

بخواند علیکم با

المؤمنین رؤوف

رحیم فان تولوا

عینی الله لا اله

الا هو توکل علی

وهو رب العرش

الغظیم و برای

بیاید

در بلد الامین و مصباح ایند عارا ذکر کرده و در
 حاشیه آن اشاره بفضیلت آن نموده از جمله فرموده
 هر که ایند عارا در ایام البیض رمضان بخواند
 گناهانش امرزیده شود اگر چه بعد درانه های را
 و برک درختان و در یک بیابان باشد و برای شفا
 مریض و قضاء دین و توانگری و دفع غم خواندن آن
 نافعست و دعای اینست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

بُحْبَانِكَ يَا اللَّهُ تَعَالَى يَا رَحْمَنُ آخِرُنَا

یا کرم و سزای ترا ای خدا بزرگی ترا ای بخشنده پناه ده ما را

مِنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ بُحْبَانِكَ يَا رَحِيمُ تَعَالَى

از آتش ای پناه دهنده یا کرم ترا ای مهربان بزرگی ترا

يَا كَرِيمُ آخِرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ بُحْبَانِكَ يَا

یا کرم پناه ده ما را از آتش ای پناه دهنده یا کرم ترا ای

دعای مجرب

نخستین دعا
۲۲۴

مَلِكُ تَعَالَيْتَ يَا مَالِكُ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ

پادشاه بزرگی تو ای صاحب اختیار پناه ده ما را از آتش

يَا مَجْبُرُ بُحَانِكَ يَا فَدُوْسُ تَعَالَيْتَ يَا

ای پناه دهنده پاک‌تری ای منزله بزرگی تو ای

سَلَامُ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مَجْبُرُ بُحَانِكَ

رحمت پناه ده ما را از آتش ای پناه دهنده پاک‌تری

يَا مُؤْمِنُ تَعَالَيْتَ يَا مُهَيِّمُنُ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ

ای دارای امان بزرگی تو ای توانا پناه ده ما را از آتش

يَا مَجْبُرُ بُحَانِكَ يَا عَزِيزُ تَعَالَيْتَ يَا جَبَّارُ

ای پناه دهنده پاک‌تری ای عزیز بزرگی تو ای نیرومند

اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مَجْبُرُ بُحَانِكَ يَا مُكْتَبِرُ

پناه ده ما را از آتش ای پناه دهنده پاک‌تری ای بلندتر

تَعَالَيْتَ يَا مُجْتَبِرُ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مَجْبُرُ

بزرگی تو ای صاحب قدرت پناه ده ما را از آتش ای پناه دهنده

بُحَانِكَ يَا خَالِقُ تَعَالَيْتَ يَا بَارِيُّ

پاک‌تری ای آفریننده بزرگی تو ای آفریننده

شدن گذشته بخواند
بسیار در دردت
و بگوید یا هادی
الصَّالِحِينَ
صَالِحِي
عبد فرزند بخواند
انظما
بیت
فوقه
عن
بجیل
مقاله

دعای مجرب

۲۲۵

اَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ سُئَالَكَ يَا مَصُوِّبُنَا

پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده بای تو ای مصلحتگر

تَعَالَيْتَ يَا مُقَدِّرُ اَجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا

بلندی ای تقدیرکننده پناه ده مارا از آتش ای

مُجِبُّ سُئَالَكَ يَا هَادِي تَعَالَيْتَ يَا

پناه دهنده بای تو ای هدایت کننده بلند مرتبه ای تو ای

بَابِي سُئَالَكَ يَا وَهَّابُ تَعَالَيْتَ يَا

جادو دانی بای تو ای بخشنده بلند مرتبه ای تو ای

تَوَّابُ اَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ سُئَالَكَ

پزیرنده توبه پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده بای تو ای

يَا فَتَّاحُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْتَّاحُ اَجْرُنَا مِنَ

ای گشاینده بلند مرتبه ای تو ای دلت بخش پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مُجِبُّ سُئَالَكَ يَا سَيِّدُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه دهنده بای تو ای آقای من بلندی تو ای

يَا مَوْلَايَ اَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ سُئَالَكَ

ای مولای من پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده بای تو ای

سوره
خاص و بابا
من نور و برای
اینی از در و بجا
در و فیکه
رود فل
از عو الله
اولو عو الله
تا و کینه تکبیرا
و از هر
و نه شیخ کلینی از
حضرت صادق
روایت کرده که
مولی شواید

دُعای مجرب

خواص بسیار
از قرآنی که از آن
۲۲۶

يَا فَرِيْبُ تَعَالَيْتَ يَا رَبُّبُ اجْرُ نَامِنَ

ای نزدیک بلند مرتبه ای ای نگاه دارنده بنام ده بار از آن

النَّارِ يَا مَجْبُرُ بُحَانِكَ يَا مُبْدِي تَعَالَيْتَ

آتش ای بنام دهنده یکی تو ای پدید آورنده بزرگی تو

يَا مُعِيدُ اجْرُ نَامِنَ النَّارِ يَا مَجْبُرُ بُحَانِكَ

ای باز گرداننده بنام ده بار از آن آتش ای بنام دهنده یکی تو

يَا جَمِيْدُ تَعَالَيْتَ يَا جَمِيْدُ اجْرُ نَامِنَ

ای سزوده بزرگی تو ای بزرگوار بنام ده بار از آن

النَّارِ يَا مَجْبُرُ بُحَانِكَ يَا قَدِيْمُ تَعَالَيْتَ

آتش ای بنام دهنده یکی تو ای قدیم بزرگی تو

يَا عَظِيْمُ اجْرُ نَامِنَ النَّارِ يَا مَجْبُرُ بُحَانِكَ

ای بزرگ بنام ده بار از آن آتش ای بنام دهنده یکی تو

يَا غَفُوْرُ تَعَالَيْتَ يَا سَكُوْرُ اجْرُ نَامِنَ النَّارِ

ای آمرزنده بزرگی تو ای پنهان کننده بنام ده بار از آن آتش

يَا مَجْبُرُ بُحَانِكَ يَا شَاهِدُ تَعَالَيْتَ يَا

ای بنام دهنده یکی تو ای گواه بزرگی تو ای

هر که این سوره را در
نوازش خود بخواند
حقیقاً بار آورنده
ابد و غیره و زلزله
و نه بصاعقه و نه با
از آفات دین است
در وقت مردن
ملکی که ایم از خود
حقیقاً بار آورنده

دُعایِ یحییٰ

النَّارِ يَا يَحْيَىٰ سُبْحَانَكَ يَا جَبَلٌ تَعَالَيْتَ

آتش ای بنام دهنده یابی تر ای بشکوه بزرگی تر

يَا جَبَلٌ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا يَحْيَىٰ سُبْحَانَكَ

ای بجهل بنام دهنده مارا از آتش ای بنام دهنده یابی تر

يَا خَبِرٌ تَعَالَيْتَ يَا بَصِيرٌ اجْرُنَا مِنَ

ای خبر دار بزرگی تر ای بینا بنام دهنده مارا از

النَّارِ يَا يَحْيَىٰ سُبْحَانَكَ يَا حَفِيٌّ تَعَالَيْتَ

آتش ای بنام بخش یابی تر ای مهربان دهنده آتش ای

يَا مَلِيٌّ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا يَحْيَىٰ سُبْحَانَكَ

ای مملی بنام دهنده مارا از آتش ای بنام بخش یابی تر

يَا مَعْبُودٌ تَعَالَيْتَ يَا مُجُودٌ اجْرُنَا مِنَ

ای بر سیده شده بزرگی تر ای موجود نام بنام دهنده مارا از

النَّارِ يَا يَحْيَىٰ سُبْحَانَكَ يَا غَفَّارٌ تَعَالَيْتَ

آتش ای بنام دهنده یابی تر ای آمرزنده بزرگی تر

يَا قَهَّارٌ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا يَحْيَىٰ سُبْحَانَكَ

ای قدر وغیر بنام دهنده مارا از آتش ای بنام دهنده یابی تر

او کند بنام دهنده
و شایسته است در حق
او را هفتاد هزار
فرشته که بیرون دادند
بوی اجبت
بزرگتر
دین یکتایی این سخن
عبدی با فضل علی التام
دوایت کرده که فرمود
سوره ملک تا نفع
مکن دار غدا از هر
چیز

دُعای مجهر

يَا مَذْكَورُ تَعَالَيْتَ يَا مَسْكُورُ اِجْرُ نَامِيْنَ

ای یاد شده بزرگی تو ای مسکوره پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مَجْهُرُ سُبْحَانَكَ يَا جَوَادُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه دهنده پاکي تو ای بخشنده بزرگی تو

يَا مَعَادُ اِجْرُ نَامِيْنَ النَّارِ يَا مَجْهُرُ سُبْحَانَكَ

ای پناه بگاه پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش پاکي تو

يَا جَمَالَ تَعَالَيْتَ يَا جَلَالَ اِجْرُ نَامِيْنَ

ای همگی بزرگی تو ای بزرگ پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مَجْهُرُ سُبْحَانَكَ يَا سَابِقُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه بخش پاکي تو ای سابق بزرگی تو

يَا دَارِقُ اِجْرُ نَامِيْنَ النَّارِ يَا مَجْهُرُ سُبْحَانَكَ

دوری ده پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش پاکي تو

يَا صَادِقُ تَعَالَيْتَ يَا فَالِقُ اِجْرُ نَامِيْنَ

ای راستگو بزرگی تو ای سکا فنده روشنی پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مَجْهُرُ سُبْحَانَكَ يَا سَمِيعُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه بخش پاکي تو ای شنوا بزرگی تو

خواستگار آید
 ۲۲۹
 چهارم
 و نیز از آن حضرت
 مرویست که فرمودند
 درود با این دعا
 انرا یا قند بداند
 رفته بود کلمات او
 جز این است الا الله
 بَطْرَبِ الْأُمُودِ *
 یا نزل هم
 و نیز شیخ کلینی
 از

دُعای مجرب

يَا سَبِّحْ أَجْرًا مِّنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ بُحْبُوحَاتِكَ

ای زود پدید آورنده پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده بکسی تو

يَا رَفِيعُ تَعَالَيْتَ يَا بَدِيعُ أَجْرًا مِّنَ النَّارِ

ای بلند مرتبه بزرگی تو ای زینبر پدید آورنده پناه ده مارا از آتش

يَا مُجِبُّ بُحْبُوحَاتِكَ يَا فَعَّالُ تَعَالَيْتَ يَا

ای پناه دهنده بکسی تو ای کارکن نظام عالم بزرگی تو ای

صَعَّالُ أَجْرًا مِّنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ بُحْبُوحَاتِكَ

عالی مرتبه پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش بکسی تو

يَا فَاضِي تَعَالَيْتَ يَا رَاضِي أَجْرًا مِّنَ

ای داور بزرگی تو ای خوشنود پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مُجِبُّ بُحْبُوحَاتِكَ يَا فَاهِرُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه دهنده بکسی تو ای بهتر و بلند بزرگی تو

يَا طَاهِرُ أَجْرًا مِّنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ بُحْبُوحَاتِكَ

ای پاکیزه پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش بکسی تو

يَا عَالِمُ تَعَالَيْتَ يَا حَاكِمُ أَجْرًا مِّنَ النَّارِ

ای دانای بزرگی تو ای حکم کننده پناه ده مارا از آتش

دوازده روایت کرده که گفت میگوید قرآن در ثلث دوم ماه رمضان در میان دو سبکداز مقابل خوردن میگویند اللهم انی استسئلت بکتابک اللطیف و ما فیہ و فیہ انتمک اللفظ منکم و انما اوله انحنی قوما

دُعای مجرب

خواص و ارباب
۲۳۱
مخاطب روحانیان

يَا مُجِبُّ سُبْحَانَكَ يَا ذَا قُدْرَتِكَ يَا فَائِزُ

ای پناه بخش باری تو ای جود دانی بزرگی تو ای پیروز

أَجْرًا مِمَّنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ سُبْحَانَكَ يَا عَلِيُّ

پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده باری تو ای نگاهدارنده

تَعَالَيْتَ يَا فَائِزُ أَجْرًا مِمَّنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ

بزرگی تو ای منت کننده پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده

سُبْحَانَكَ يَا عَمِيُّ تَعَالَيْتَ يَا مُعْنَى أَجْرًا

باری تو ای بی نیاز بزرگی تو ای بی نیاز کننده پناه ده مارا

مِنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ سُبْحَانَكَ يَا وَفِي تَعَالَيْتَ

از آتش ای پناه بخش باری تو ای وفا کننده بزرگی تو

يَا قَوِيُّ أَجْرًا مِمَّنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ سُبْحَانَكَ

ای نیرومند پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده باری تو

يَا كَافِي تَعَالَيْتَ يَا شَافِي أَجْرًا مِمَّنَ

ای کفایت کننده بزرگی تو ای شفا دهنده پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مُجِبُّ سُبْحَانَكَ يَا مُقَدِّمُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه دهنده باری تو ای مقدم دارنده بزرگی تو

بجای من عطا کن
بین النار و دعای
منی با آنچه حاجت دارم
شانزدهم
بیخ کفایت در مصیبت
و حدیث فیض در
خلاصه الاذکار
فرمود که در پدم در
بعض کتب

دُعای مجرب

خبر آید اموات
۲۳۲

يَا مُؤَجَّرِ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجْبِرُ بُنْحَانَكَ

ای بنام خداوند اجزیده بنامه ده ما را از آتش ای بنام دهنده بکی تو

يَا أَوَّلُ تَعَالَيْتَ يَا آخِرُ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ

ای اول بزرگی تو ای آخر بنامه ده ما را از آتش

يَا مُجْبِرُ بُنْحَانَكَ يَا ظَاهِرُ تَعَالَيْتَ يَا

ای بنام دهنده بکی تو ای آشکار بزرگی تو ای

بَاطِنُ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجْبِرُ بُنْحَانَكَ

بطن بنامه ده ما را از آتش ای بنام دهنده بکی تو

يَا رَجَاءُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْتَجَى اجْرُنَا مِنَ

ای آرزوید بزرگی تو ای مورد امید بنامه ده ما را از

النَّارِ يَا مُجْبِرُ بُنْحَانَكَ يَا ذَا الْمِنَّةِ تَعَالَيْتَ

آتش ای بنام بخش بکی تو ای صاحب منت بزرگی تو

يَا ذَا الطَّوْلِ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجْبِرُ

ای خداوند احسان بنامه ده ما را از آتش ای بنام دهنده

بُنْحَانَكَ يَا حَيُّ تَعَالَيْتَ يَا مُؤَمَّرِ اجْرُنَا

بکی تو ای ننده جاودان بزرگی تو ای استوار همیشه بنامه ده

ای بنامه ده ما را از آتش
بکی از این بندگان و
اطاعتان علیهم السلام
باید از مردمان بنامه ده
خود را بخواند سوره
شمس و کلبه و قل
و قل یا ایها الکافرون
و سوره اخلاص
و معوذتین را

دُعای مجرب

مِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ يَا وَاحِدُ

از آتش ای پناه بخش باری تر ای یگانه

تَعَالَيْتَ يَا أَحَدُ آخِرُ نَامِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ

بزرگی تر ای بی مثل پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا سَيِّدُ تَعَالَيْتَ يَا صَدُّ آخِرُ نَامِنَ

باری تر ای آقا بزرگی تر ای بی نیاز پناه ده

مِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ يَا قَدِيرُ تَعَالَيْتَ

مارا از آتش ای پناه بخش باری تر ای توانا بزرگی تر

يَا كَبِيرُ آخِرُ نَامِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ

ای بزرگ پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش باری تر

يَا وَاحِدُ تَعَالَيْتَ يَا مُنْعَالِي آخِرُ نَامِنَ

ای حکم فرما بزرگی تر ای بلند مرتبه پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ يَا عَلِيُّ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه ده باری تر ای بامتن بزرگی تر

يَا أَعْلَى آخِرُ نَامِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ

ای بلند تر پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده باری تر

در خواب و بیداری
۲۳۳
بخواند صلوات
سوره اخلاص و
صلوات بفرستد
پنجشنبه و ال او صد
شنبه و بخوابد با
وضو بجانب راست
که خواهد دید هر که
را اراده کرده است
و تکلم خواهد کرد با
او انشاء الله
بخواهد

دعای مجرب

درخواست بندگان
۲۳۴

يَا وَاٰلِيَّ تَعَالَيْتَ يَا مَوْلىَّ اَجْرُنَا مِنَ النَّارِ

ای صاحب خیمه بزرگی تو ای سلطان عالم پناه ده مارا از آتش

يَا مَجْبُرُ بُحَانِكَ يَا ذَا رِمْيِ تَعَالَيْتَ يَا بَارِحُ

ای پناه دهنده بگری تو ای آفریننده بزرگی تو ای مدید آورنده

اَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مَجْبُرُ بُحَانِكَ يَا خَافِضُ

پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده بگری تو ای بس کننده

تَعَالَيْتَ يَا رَافِعُ اَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مَجْبُرُ

بلند تر برای تو ای بلند کننده پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش

بُحَانِكَ يَا مُقِطُ تَعَالَيْتَ يَا جَامِعُ اَجْرُنَا

بگری تو ای دادگر بلند تر پناه ده ای تو ای گرد آورنده پناه ده

مِنَ النَّارِ يَا مَجْبُرُ بُحَانِكَ يَا مُعِزُّ

از آتش ای پناه بخش بگری تو ای عزیز کننده

تَعَالَيْتَ يَا مُذِكُّ اَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مَجْبُرُ

بزرگی تو ای ذمبل کننده پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش

و بُحَانِكَ يَا حَافِظُ تَعَالَيْتَ يَا حَفِيفُ

بگری تو ای حفظ کننده بزرگی تو ای نگاه دارنده

دردنخه دیگر
میدم که این عمل را
جای آورد هفت شب
بعد از آنکه این دعا
را بخواند اللهم انک
انعمت علی الذی لا یوفق
و لا یفلح الا بتوفیق
میته منک بديک
الذی لا یفلح الا بتوفیق
میتها کن ملجاء

دعای مجرب

۲۲۵

اِحْرَانِ مِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ يَا

پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش بای تو ای

قَادِرُ تَعَالَيْتَ يَا مُقَدِّرُ اِحْرَانِ مِنَ

توانا بلندتره ای تو ای دارای قدرت پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ يَا عَلِيمُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه بخش بای تو ای دانای بزرگی تو

يَا حَلِيمُ اِحْرَانِ مِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ

ای بردبار پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش بای تو

يَا مُعْطِي تَعَالَيْتَ يَا مُنْفِعُ اِحْرَانِ مِنَ

ای عطا کننده بلندتره ای تو ای منفع کننده پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ يَا ضَارِعُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه بخش بای تو ای نیاز رساننده بزرگی تو

يَا مُنْفِعُ اِحْرَانِ مِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ

ای سود بخشنده پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش بای تو

يَا مُجِيبُ تَعَالَيْتَ يَا حَبِيبُ اِحْرَانِ مِنَ

ای مجاب کننده بزرگی تو ای بحساب آورنده پناه ده مارا از

درخواست بندگان
و قناده و ما آذرب
منها لیکن ارجعنا
ولا تنجا منک الا
الذک فاسئلك
بلا اله الا انت و
استلک بسم الله
الرحمن الرحیم و
حسبک محمد صلی
الله علیه و آله
سید النبیین
و

رُعای مجهر

در خواندن بلاموت
۲۳۶

النَّارِ يَا مُجِئُ بُحَانِكَ يَا عَادِلُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه دهنده بگری تر ای دادگر بزرگی تو

يَا فَاصِلُ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِئُ

ای جداکننده من از نابل پناه ده ما را از آتش ای پناه بخش

بُحْنَانِكَ يَا لَطِيفُ تَعَالَيْتَ يَا شَرِيفُ

بگری تر ای صاحب لطف بزرگی تو باعزت

اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِئُ بُحْنَانِكَ يَا

پناه ده ما را از آتش ای پناه دهنده بگری تر ای

رَبُّ تَعَالَيْتَ يَا حَقُّ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ

پروردگار بلند مرتبه ای تو ای حق پناه ده ما را از آتش

يَا مُجِئُ بُحْنَانِكَ يَا مُاجِدُ تَعَالَيْتَ يَا

ای پناه دهنده بگری تر ای بزرگوار بزرگی تو ای

وَاحِدُ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِئُ بُحْنَانِكَ

یگانه پناه ده ما را از آتش ای پناه دهنده بگری تر

يَا عَفْوُ تَعَالَيْتَ يَا مُنْقِمُ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ

ای عفوکننده بزرگی تو ای انتقام گیرنده پناه ده ما را از آتش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ يَرْفَعُنِي فِي رَجْعِي
إِلَى حَالِ الْجَنَّةِ
وَأَجْعِلْ لِي فِيهَا
مَنْزِلًا مِثْلَ مَنْزِلَةِ
عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ
وَأَجْعِلْ لِي فِيهَا
مَنْزِلًا مِثْلَ مَنْزِلَةِ
يُوسُفَ بْنِ مَرْيَمَ
وَأَجْعِلْ لِي فِيهَا
مَنْزِلًا مِثْلَ مَنْزِلَةِ
عِزْرَةَ بِنْتِ جَارِثٍ
وَأَجْعِلْ لِي فِيهَا
مَنْزِلًا مِثْلَ مَنْزِلَةِ
عَلِيٍّ بْنِ أَبِي تَالِبٍ
وَأَجْعِلْ لِي فِيهَا
مَنْزِلًا مِثْلَ مَنْزِلَةِ
عَلِيٍّ بْنِ أَبِي تَالِبٍ
وَأَجْعِلْ لِي فِيهَا
مَنْزِلًا مِثْلَ مَنْزِلَةِ
عَلِيٍّ بْنِ أَبِي تَالِبٍ

دُعای مجرب

۲۳۷

خواص و اقسام

فما هفتاد هم

و نه روز خلاصه است

تغلا عن بعض الکلب

که باقیم در کتاب است

الحمد لله الباقی

جبر طبری از حدیث

بن روح از پدرش از

حدیث نقل کرده که

گفت بعضی تندرستی

هرگاه اندر دهگین

يَا مُجِيبُ بُحْبَانِكَ يَا وَاسِعَ تَعَالَيْتَ يَا

ای پناه دهنده ای کسی تو ای وسیع ملک بزرگی تو ای

مَوْسِعُ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ بُحْبَانِكَ

دوست بخشنده پناهدار ما از آتش ای پناه دهنده ای کسی تو

يَا رَوْفُ تَعَالَيْتَ يَا عَطُوفُ اجْرُنَا مِنَ

ای مهربان بزرگی تو ای با عطوفت پناهدار ما از

النَّارِ يَا مُجِيبُ بُحْبَانِكَ يَا قَرِيْبُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه دهنده ای کسی تو ای بی برتا بزرگی تو

يَا وَئِزُّ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ بُحْبَانِكَ

ای یار پناهدار ما از آتش ای پناه دهنده ای کسی تو

يَا مُفِيْتُ تَعَالَيْتَ يَا مُجِيطُ اجْرُنَا مِنَ

ای نگاهدارنده بزرگی تو ای مپا طه کننده پناهدار ما از

النَّارِ يَا مُجِيبُ بُحْبَانِكَ يَا وَكِيْلُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه دهنده ای کسی تو ای وکیل بزرگی تو

يَا عَدْلُ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ بُحْبَانِكَ

ای عدل محض پناهدار ما از آتش ای پناه بخش ای کسی تو

رُعَايَ مَجِيْرٍ

۲۳۸

خواستگار و ارباب

سخن شمار الموی
 بی شب را بسزایانند
 احد از شماها مگر
 در حالیکه ظاهر باشد
 در فراتر و لحاف
 ظاهر باشد طباد
 بنامد زنی پس بجو
 هفت مرتبه و التمس
 و هفت مرتبه و التمس
 پس بگوید اللهم
 اجعل لى من اذن

يَا مُبِينُ تَعَالَيْتَ يَا مَبِينُ اِحْرَانِ

ای آشکار بزرگی تو ای آشکار بخش پناوده مارا از

التَّارِ يَا مَجِيْرُ بُنْحَانَكَ يَا بَرُّ تَعَالَيْتَ يَا

آتش ای پناه دهنده بکی تو ای بجزگار بزرگی تو ای

وَدُوْدُ اِحْرَانِ التَّارِ يَا مَجِيْرُ بُنْحَانَكَ

دوستی بخش پناوده مارا از آتش ای پناه دهنده بکی تو

يَا دَرَسِيْدُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْسِيْدُ اِحْرَانِ

ای رهبر بزرگی تو ای یاور پناوده مارا از

التَّارِ يَا مَجِيْرُ بُنْحَانَكَ يَا نُورُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه دهنده بکی تو ای نور روشن بزرگی تو

يَا مُنَوِّرُ اِحْرَانِ التَّارِ يَا مَجِيْرُ بُنْحَانَكَ

ای نورانی کننده پناوده مارا از آتش ای پناه دهنده بکی تو

يَا نَقِيْرُ تَعَالَيْتَ يَا نَاصِرُ اِحْرَانِ التَّارِ

ای کج کننده بزرگی تو ای یاری دهنده پناوده مارا از آتش

يَا مَجِيْرُ بُنْحَانَكَ يَا صَبُوْرُ تَعَالَيْتَ يَا ضَا

ای پناه بخش بکی تو ای روبرو بزرگی تو ای شب

دُعای مجبر

۱۳۹

اِحْرَانِ مِنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ بُحْبَانِكَ يَا مُخْضِرُ

پناه دهنده مارا از آتش ای پناه دهنده یکی تو ای پناه آورنده

تَعَالَيْتَ يَا مُلْثِمِي اِحْرَانِ مِنَ النَّارِ يَا

بزرگی تو ای پناه کننده پناه دهنده مارا از آتش ای

مُجِبُّ بُحْبَانِكَ يَا بُحْبَانُ تَعَالَيْتَ يَا دَيَّانُ

پناه دهنده یکی تو ای پاکیزه بزرگی تو ای کفر دهنده

اِحْرَانِ مِنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ بُحْبَانِكَ يَا مُعْبِتُ

پناه دهنده مارا از آتش ای پناه دهنده یکی تو ای فریادرس

تَعَالَيْتَ يَا عِيَاثُ اِحْرَانِ مِنَ النَّارِ يَا

بندرتبه ای تو ای پناه ضمن پناه دهنده مارا از آتش ای

مُجِبُّ بُحْبَانِكَ يَا فَاطِرُ تَعَالَيْتَ يَا حَاضِرُ

پناه دهنده یکی تو ای آفریننده بندرتبه ای تو ای حاضر

اِحْرَانِ مِنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ بُحْبَانِكَ يَا ذَا

پناه دهنده مارا از آتش ای پناه بخش یکی تو ای صاحب

الْعِزِّ وَالْجَمَالِ تَبَارَكَتْ يَا ذَا الْجَبَرُوتِ

عزت و جمال بزرگواری تو ای دارای جبروت

خواهر من در این
 خداوند و خدایان
 در جواب شخصی
 شب بایستم با خیم
 در مکان بکنم گفت با در
 شب خفم و بگردم با
 او طرب بپریدن شد
 ازان غصه و اندوه
 واقف گردید که بعضی
 گفته اند

دُعایِ بَجْرِ

نحوه و الصبح و الم

۲۴۰

وَالْجَلَالِ بُنْحَانَكَ يَا إِلَهَ أَنْتَ إِنِّي

و جلال باکی تر ای خدا ای بیست خدا می مگر تر

كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْ لَنَا وَنَجِّنَا

استم از ستمکاران بس استجاب کردم دعای در آور اینها

مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ يُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ وَ

اور از غم و چنین نجات میدهد مؤمنان را و

صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

رود خدا بر آقای محمد و اولاد او

أَجْمَعِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

تمام و ستایش عرضا کرد در دگر عالمیان است

وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَلَا

و کفایت کند از خدا و او بهترین وکیل است است

حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

قرانای و قدرتی مگر برای خدا

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

بند مرتبه دو عظیم

نسخه و الصبح و الم
شرح و این بخواند و
در جواهر الخوره است
کسی که بخواند در
خواب پند مطلب
خوب را بخواند و
خوابیدن هر یک
از این سوره هارا
عظیم و العظیم و العظیم
و العظیم و العظیم
و العظیم

رُعاى اَفْتاح

رُعاى اَشْبَهه اَمْبِالِكُمْ مِصْرًا مَوْبا فِئْتَا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بِسْمِ خداوند بخشنده مهربان

اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَفْتِخُ الشَّاءَ بِحَمْدِکَ وَاَنْتَ

بارودگار من بهیچ نامی که من ترا ستودم و تو

مَدَدٌ لِلصَّوَابِ بِمِثْلِکَ وَاَفْتَتْ اَنْتَ

ترا بهیچ دهنده ای برای رسیدن بمن بطای خودت و یقین کردم که تو

اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِیْنَ فِی مَوْضِعِ الْعَفْوِ

هستی مهربان ترین مهربانان در جای عفو

وَالرَّحْمَهٗ وَاَشَدُّ الْمُعَاقِبِیْنَ فِی مَوْضِعِ

دردش و سخت گیرترین عذاب کننده گان در موضع

النَّکَالِ وَالنِّقْمَهٗ وَاَعْظَمُ الْمُجْتَرِمِیْنَ فِی

عذاب و دهرت و دردگرمترین از گران در

مَوْضِعِ الْکِبْرِیَاءِ وَالْعَطْشَهٗ اللّٰهُمَّ اِنِّیْ

جای بزرگواری و بزرگی بارودگار استودارم

خوامی که با تو باشم
۲۴۱
و فل اعوذ برب
الناس و یجواند
باطهارت در مکان
یا کی در جامه پاک
در قبله و دست
و استغوری بک
من که در حد گذاشه
مشور و یجواند و غش
کند مطلب خود را
الردش اول
ندید در شبهای
بعد از هفت

ببخارند بگفتند
۲۴۲

دُعای افتتاح

لِي فِي دُعَائِكَ وَمَسْئَلِكَ فَاسْمَعْ

ای من در دعای خود و خواهش از تو ای مهربان دعا مرا

يَا سَمِيعُ مِذْحَجِي وَاجِبُ يَارَحِيمُ دَعْوَتِي

ای شنوای استودانم ای واجب ای مهربان دعا مرا

وَاقِلُ يَا غَفُورُ عَثْرَتِي فَكَمْ بِالْإِلَهِيِّ مِنْ

و گم کن ای آمرزنده گناه مرا ای پر بسیار ای خدای من

كُرْبَةٍ قَدْ فَتَحْتَهُمَا وَهُوَ مِ قَدْ كَشَفْتَهُمَا

اندوهها که رودستی آنرا و دشمنی که بر طرف کردی آنرا

وَعَشْرَةٍ قَدْ أَقْلَمْتَهُمَا وَرَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَهُمَا

دشمنی که گم کردی آنرا در محبت که برآوردی و مهربانی آنرا

وَحَلْفَةٍ بِبَلَاءٍ قَدْ فَكَّكْتَهُمَا الْحَمْدُ

در تجزیه گرفتاریها که باز کردی آنرا و ستایش

لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَجِدْ صَاحِبَةً وَلَا

مزد دارا که نیگونیست صاحب و نه

وَلَدًا أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِبْتُ فِي الْمَلِكِ

فرزند و اینت هرگز او را شریک در پادشاهی

ببخارند بگفتند
گفته اند که بجز این است
ببخارند
و بنده خلاصه
از کارهای که
از حضرت زهرا
صلوات الله علیها
روایت است که حضرت
رسول صلی الله
علیه و آله و سلم
فرمودند

دُعای فتح

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِثْرٌ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِيرَةٌ

وینت او را دوستی از خواری و بزرگ داداوارا

تَكْبِيرًا لِّلْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي يَجْمَعُ مَحَامِدَهُ

بزرگداشتی ستایش مرفداورا که تمامی خوبهاش

كَلِمًا عَلَىٰ جَمِيعِ نِعَمِهِ كُلِّهَا لِحَمْدِ اللَّهِ

همه آن بر تمام نعمهاش بهمان ستایش مرفداورا

الَّذِي لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مُلْكِهِ وَلَا

که نیست ضدی برای او در پادشاهیش وینت

مُنَازِعَ لَهُ فِي أَمْرِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

تزارع کننده او را در کارش همه مرفداورا که

لَا شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْفِهِ وَلَا شِبِيَةَ

نیست شریکی او را در آفرین و نه شبیهی

لَهُ فِي عَظَمِيَّةِ الْحَمْدِ لِلَّهِ الْفَاطِمِيَّةِ

او را در بزرگیش ستایش مرفداورا که استکار است در

الْخَلْقِ أَمْرُهُ وَحَمْدُهُ الظَّاهِرُ بِالْكَرَمِ

نعمت او را و حمد او ظاهر است بکرم

اطال و فخر یک
۲۳۳
و قلمک زلفه اب
خود را این کرم
بودم و منجا شمر
بخواهیم فرمود ای
فاطمه خواب مکن
بعد از آنکه چهار
عمل بجا آوری
ختم قرآن کنی و
پنجشنبه از این شمع خود
گودانی و موی
داز خود بخوش شود
سازی

بِحَدِّهِ الْبَاسِطِ بِالْجُودِ يَدَهُ الَّذِي لَا

بزرگروی او گشاده است به بخشش دست او که نه

تَقْصُ خِرَائِنُهُ وَلَا يَزِيدُهُ كَثْرَةَ الْعَطَا

ناقص شود عزیزند او و نمی افزاید او را فراوانی عطا

الْأَجُودِ أَوْ كَرَمًا إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ

مگر جود و کرم و بزرگی او است عزیز

الْوَهَّابِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا

بخشنده پروردگارا من سوال می کنم ترا اندکی

مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَةٍ بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ

از بسیاری با نیاز سندی براهم بسوی او بزرگ

وَغِيَاكَ عَنْهُ فَدَبِّمُ وَهُوَ عَلَيْكَ

و بی نیازی تر از آن تقدیم است و او بر تو

سَهْلٌ يَسِيرٌ اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ عَنِّي

ساده و آسان است پروردگارا گذشت تر از من و من

وَجَاوِزٌ عَن خَطِيئَتِي وَصَفْحٌ عَن

دو چشم پستی تر از خطای من و گذشت تر از

را فرمود و داخل

نماد شد من قوت

کرم نامان خود را

تمام کرده گفتم یا

رسول الله ص

جهاد چنانکه من قدر

ندارم در این دنیا

انعام بجای اودم

انصرت بنعم

دُعای فتح

ظَلِي وَيَتْرُكْ عَلَيَّ قَبِيحَ عَمَلِي وَحِلْمَكَ

ستم من در پیش تو بر بدی کوردم و برداری تو

عَنْ كَثِيرٍ جُرْمِي عِنْدَ مَا كَانَ مِنْ خَطَايَا

از ازوی گنای من نزد آنچه بوده از لغزشهای من

وَعَمْدِي أَظْهَعْتَنِي فِي أَنْ أَسْأَلَكَ

و تمه من بطع انداخت مرا در آنچه بخوام از تو

مَا لَأَسْأَلُكَ مِنْكَ الَّذِي رَزَقَنِي

چیز را که سزاوار آن هستم از تو که روزی دادی مرا

مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَرْزَقَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ

از رحمت خود و نشان دادی مرا از قدرت خود

وَعَرَفْتَنِي مِنْ إِجَابَتِكَ فَصِرْتُ

و شنا سا کردی مرا از اجابت کردن من گریه

أَدْعُوكَ آمِنًا وَأَسْأَلَكَ مُتَانِنًا

که بخوانم ایمن و سوال ترا این گیسرنده

لَا خَافًا وَلَا وِجْلًا مُدِيلاً عَلَيْكَ

نه ترسان و نه پیمانک دلاوت کننده بر تو

خواص در این
۲۴۵
کرد و فرمود هر گاه
بخوانی فل هو الله
احد و سه مرتبه
پس گوید یا ختم قرآن
کند و هر گاه
صلوات نغزینی
بر من و بیغزینی
قبل از من ما
شعبان تو خوانم
بود در قیامت و
هر گاه استغفار
کنی از بوی

اعمال و صفات
 ۲۳۶
 دعای قسح

فَمَا أَصَدْتُ فِيهِ إِلَيْكَ فَإِنْ أَبْطَأَ

در آنچه قصد کردم در آن بسوی تو پس اگر درنگ کرد

عَبَّتْ عَيْنُكَ بِجَهْلِي عَلَيْكَ وَلَعَلَّ

از من قناب کردم بنادانم بر تو و شاید

الَّذِي أَبْطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي لِعِلْمِكَ

که آنچه درنگ کرد از من او خوبتر برای من است به علم تو

بِعَافِيَةِ الْأُمُورِ فَلَمْ أَرْمُوتِي كَرِيمًا

بجایان کارا پس نه بیم آغاشی کریم

أَضْبَرَ عَلَيَّ عَبْدٌ لَيْسَ مِنِّيكَ عَلَيَّ يَا

عیشدار بر بنده ایستم از تو بر من ای

رَبِّ إِنَّكَ تَدْعُونِي فَأَوْلِي عَمَّكَ

پروردگار بدیدگی تو بخوانی مرا پس دوگردانیدم از تو

وَتَلَحُّبْتُ إِلَيْكَ فَأَبْغَضُ إِلَيْكَ وَسُودَ

دوستی گفتم بر من پس دشمنی گفتم بسوی تو و دوراد جوی

إِلَيْكَ فَلَا أَقْبَلُ مِنْكَ كَأَنَّ لِي آلَ طَوَّلٍ

بروی من پس بجزول نمی گفتم از تو گوی برای من انعام از تو

مؤمنین پس نماز
 ایشان از تو خوشتر
 کردند و هر گاه بگویند
 بخاک الله و الحمد
 لله و لا اله الا
 الله و الله اعلم
 پس حج و عمره کرده
 مؤلف گوید که
 کفعی روایتی
 نقل کرده که هر که
 وقت خواب بگوید

دُعای افتتاح

۲۴۷

دُعایش از مطالعه
سه مرتبه بفرماید

عَلَيْكَ فَلَمْ يَمْنَعَكَ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ

بر تو پس بزنداشت ترا این کار از رحمت کردن

بِي وَالْإِحْسَانَ إِلَيَّ وَالنَّفْضِيلَ عَلَيَّ

بمن و احسان بر من و کرامت بر من

يَجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَأَدْحَمُ عَبْدَكَ الْجَاهِلِ

بجود خود و کرمت پس هم کن بنده نادان را

وَجَدَّ عَلَيَّ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ إِنَّكَ

وجود فرما بر او بفضل احسان خود بدرستی که تو

جَوَادُ كَرِيمٌ آخَذَ اللَّهُ مَالِكَ الْمَلِكِ مُجْرِي

جواد کریمی ستایش مرفدیرا مالک مکرمت جاری سازنده

الْفُلْكِ مَتَجَرَّزِ الرِّيحِ فَالِقِ الْأَصْبَاحِ

کشتی است و متجر کننده باد را روشن سازنده باد ادا

دَيَّانِ الدِّينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ آخَذَ اللَّهُ

جواد بنده روز جزا پروردگار جهانیان است ستایش مرفدیرا

عَلَى حَلْبِهِ بَعْدَ عَلَيْهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

بر بر داری او بعد از دشمنی کنان و ستایش مرفدیرا

اللَّهُ مَا يَأْتِيكَ وَيُغْفِرُ
وَيُحْكِمُ مَا يُرِيدُ
بِعَيْنِهِ مِثْلَ نَبْتٍ
فِي الْأَرْضِ وَكَلِمَاتٍ
مُتَوَكِّفَاتٍ

فوق
و نیز در خلاصه
ال- هر است که
در وقت مطالعه
بخواند اللهم
این پنج

دعا و عارف عظامه
۲۳۸

دُعَايِ مُنْتَجَحِ

عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ فُزْدِكِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

بر عفو او بعد از فزودن او ستایش بر خدا را

عَلَى طَوْلِ آتَانِهِ فِي غَضَبِهِ وَهُوَ قَادِرٌ

بر طول دارايش در وقت غضب او و توانا است

عَلَى مَا يُرِيدُ الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ

بر آنچه اراده کند ستایش بر خدا آفريننده خلق

بِاسِطِ الرِّزْقِ قَالِقِ الْأَصْبَاحِ ذِي

بطرفه رزق روزی روشن کننده صبحها صاحب

الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْفَاءِ

جلال و کرامت فضل و انعام

الَّذِي بَعْدَ فَلَا يُرَى وَقَرِيبَ قَسَمِهِ

که دور است پس دیده نمیشود و نزدیک است قسم او

الْبَحْوِيِّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

راز است بزرگ و بلند مرتبه او ستایش بر خدا را

لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ يُعَادِلُهُ وَلَا شَيْبُهُ

يك است او را نزاع کننده که برابر او را و نه شبیهی

و اگر بنویسند دعای عفو
اللهم اغفر لنا
آبواب رحمتك و
انشاء عليا و ان
عليك رحمتك
يا ارحم الراحمين
بسم الله
روایت شده که
شخصی بخداست
صورت

دعای فتح

يُشَاكِلُهُ وَلَا ظَهَرَ يُعَايِدُهُ فَهَرَّ

که نام نسکی کند او را و نه چشمانی که یاری دهد او را مقهور کرد

يُعِزُّنِيهِ الْأَعْرَاءَ وَتَوَاضَعَ لِعِظَتِهِ

بیزش خود عزیز تران را و تواضع گردانید در برابر عظم خود

الْعِظَاءَ فَبَلَغَ يُفَدِّرِيهِ مَا يَشَاءُ الْحَمْدُ

بزرگان را پس رسید بر توانایی خود آنچه بخواهد ستایش

لِلَّهِ الَّذِي يُجِيلُنِي حِينَ أُنَادِيهِ وَ

رضادار که ایست می کند مرا و تمنی که ندا کنم او را و

يَسْتُرْ عَلَيَّ كُلَّ عَوْرَةٍ وَأَنَا أَعْصِيهِ وَ

می پرساند بر من هر پس را و من فرمانی می کنم او را و

بُعِظُمِ النِّعْمَةِ عَلَيَّ فَلَا أُجَازِيهِ فَاكُمُ

بزرگی کند نعمت را بر من پس من پادشاهی نمی دهم او را پس هر چه

مِنْ مَوْهَبَةٍ هَبْتَنِي فَذَاعْطَابِي

از موهبت های که داد مرا که عطا کرد مرا

وَعَظِيمَةٍ تُخَوِّفُهُ فَذَكَفَانِي وَفَجَّهَنِي

و بزرگی ترسی را که کفایت کرد مرا و خوشگفتی

من و انان

۲۴۹

امام محمد تقی

عليه السلام

در ضمن بسیار دعا

حضرت نوشتند که

استغفار بسیار

بکن و زبانش را

زبده آن بخواند

آنا از نشاء

بیست و یک

دو صد بار

دُعای فتح

مُونِفَهُ فَاذَانِي فَأَثْبِي عَلَيْهِ

خوبی که نمود مرا پس شناس گویم بر او

حَامِدًا وَأَذْكُرُهُ مِثْحًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

در حال ستایش و یاد می کنم او را به چاکي ستایش مرصدا بر او که

لَا يَهْتَكُ حِجَابَهُ وَلَا يَغْلُقُ بَابَهُ وَلَا

در برده نشود برده اش و بسته نگردد در محفلش و

يُرَدُّ سَأَلُهُ وَلَا يَنْجِبُ أَمِلَةَ الْحَمْدِ

رد نمیشود سائلش و نماند از زود آرزو کننده اش ستایش

لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ وَيُنَجِّي

مرصدا بر او که در امان میدارد ترسندگان را و نجات میدهد

الصَّالِحِينَ وَيَرْفَعُ الْمُضْطَعِفِينَ وَ

نیجو گامان را و بلند می کند ضعیفان را و

يَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَيُهْلِكُ مَلُوكًا

پست می سازد تکبران را و هلاک می کند شاهان را

وَلِيَتَخَلَّفَ الْآخِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ فَاصِمٌ

و جایگزین گمان سازد دیگران را و ستایش مرصدا بر او که بر اندازنده

که مفضل بخدایت
حضرت صادق
شکایت کرد از این
فصل و گفت اندک
راهی که مردم فرم
تک میگردد می
تیم فرمود که بگو
شیر بخورد تا سگان
شود و بلا حدیث
دیگر است که شیخ
با حضرت شکایت

دُعای فتح

۲۵۱

الْجَبَّارِينَ مُبِيرِ الظَّالِمِينَ مُذْرِكِ

جفاکاران بجاگ کننده ستمکاران درک کننده

الْمُتَّوِّبِينَ تَكَاالِ الظَّالِمِينَ صَبْرِي

گریزانان محروم کننده ستمکاران فرودرس

الْمُنْصِرِينَ مَوْضِعِ حَاجَاتِ الظَّالِمِينَ

فرودخوانان محل نیازندهای دشمنان کننده

مُعَمِّدِ الْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ

مردارندهای ایمان ستایش بر خدا که از

خَشِيَّتِهِ رَعَدُ السَّمَاءِ وَسُكَّانُهَا وَ

ترس او می لرزد آسمانها و ساکنین آن و

تَرَجُّفُ الْأَرْضِ وَتَحَارُّهَا وَتَمُوجُ الْبَحْرِ

لرزه در میآید زمین و حرکت کننده گان آن و موج میزند دریاها

وَمَنْ يَبْتَغِ فِي عَمَلِهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

و آنکه شتایی کند در کردارهای آن ستایش بر خدا که از

لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا

بهین دین داران را میسر کرد و ما نبودیم چه درست یا نادرست اگر نبود که ما را

دستور العمل

کرد از سر فرمود

که فلدی از اجلان

با همان مقدار از

بنیان سفوف کن و

بلند و بلند باد و در

بجز آن شخص گفت که

بلندتر بخوردم

بگفتند

پشت و رو

از صراط است

رُعَايَ فَتْلِح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِمَقَدِّمِ الْفَضْلِ
 ٢٥٢

اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ وَلَمْ يَخْلُقْ

خدا ستایش بر خدا را که می‌سازد و آفریده نشده

وَرَزَقُ وَلَا يَزُولُ وَتُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ

و روزی میدهد و روزی داده نمیشود و اطعام می‌کند و اطعام گرفته نمیشود

وَمِمِّتِ الْأَخْبَاءَ وَبِحَبِي الْمَوْتَى وَهُوَ

و میسراند زنده‌آرا و زنده می‌کند مرده‌آرا و او

حَتَّى لَا يَمُوتَ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَا

زنده‌آراست نسیروند در دست او است خیر و او بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ

بر هر چیزی توانا است پروردگارا درود فرست بر محمد

عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَآمِنِكَ وَ

بنده عزت و پیمانبر او امین عزت و

صَفِيَّتِكَ وَحَبِيبِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ

برگزیده دوست خود و او اختیار شده از

خَلْقِكَ وَحَافِظِ سِرِّكَ وَمُبْلِغِ رِسَالَتِكَ

خون تو و نگاهدارنده سرتو و رساننده پیامهای تو

الذمین علی
 منقول که حضرت
 علی بن ابی طالب
 دیدند که در هوا
 مدام آنها زود
 چشمهای آنان بود
 است و از بسیار
 مرض باخصرت
 شکایت کرده اند
 که شما را

دُعای فتح

ششاد علی
مصلحت
۲۵۳

أَفْضَلَ وَأَخْسَنَ وَأَجْمَلَ وَأَكْمَلَ وَ
 فاضلتر و نیکوتر و زیباتر و کاملتر و
 أَزْكَى وَأَنْمَى وَأَطْيَبَ وَأَظْهَرَ وَأَسْتَى
 پاکتر و درخشانتر و پاکیزهتر و ظاهرتر و روشنتر
 وَأَكْثَرَ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ
 و بیشتر آنچه درود فرستادی و برکت دادی - درم کردی
 وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِي
 و درهربانی کردی و درمست فرستادی بر احدی از بندگانت
 وَأَنْبِيَاءِكَ وَرُسُلِكَ وَصِفْوَتِكَ وَ
 و پیامبران و فرستادگان و برگزیده گان و
 أَهْلِ الْكِرَامَةِ عَلَيْكَ مِنْ خَلْفِكَ
 اهل کرامت بر روی تو از خلفت
 اللَّهُمَّ وَصِّلْ عَلَى عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 پروردگارا درود فرست بر علی امیر مؤمنان
 وَوَصِيَّي رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَبْدِكَ
 و وصی فرستاده و ملاکار جهانیان بنده است

و هیچ جوانی از
 دنیا بدست نبرد
 مگر آنکه جنابش
 با او هست بعد از
 آن گوشت را پیش
 از چنان کنند
 بیماری شان برطرف
 شد و نبرد حضرت
 علی علیه السلام
 بهمردم بگردد

دُعَايِ فَتْحِ

رقم ۲۵۴
مقام پیر اهل بلا

وَوَلِيِّكَ وَآخِي رَسُولِكَ وَجُجَيْكَ

و دوست تو و برادر فرستاده است و ججت تو

عَلَى خَلْفِكَ وَآيَتِكَ الْكُبْرَى وَ

بر خردگان و نشان بزرگ تو و

النَّبَأَ الْعَظِيمَ وَصَلَّ عَلَى الصِّدِّيقِ

جنس بزرگ عدو فرست بر راستگوی

الظَّاهِرِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

و پدیدار فاطمه سید زنان جهانیان

وَصَلَّ عَلَى سِبْطِي الرَّحْمَةِ وَإِمَامِي

و در دست بر دو بیست رحمت و امام مرا

الهُدَى الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ سَيِّدَي

راهدان حسن و حسین آقایان

شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَصَلَّ عَلَى أُمَّتِهِ

جوانان اهل بهشت و در دست بر امت من

الْمُسْلِمِينَ عَلِيَّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدِينَ

مسلمانان علی بن حسین و محمد پسر

که در نمازهای ایشان
بمغتنه بود در دعای
آنجا یاد کرده بود
فرمود که در وقت
خواب دهها بار بمان
کنید و بر من مکتوب
چنان که نند و عطاها
از ایشان زیادند
بیت و سوم
انصرت امام محمد
با امر علی

دعای فلاح

۲۵۵

دعا بدین اهل بلا
منقول است

عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ

می و جعفر هر محمد موسی هر جعفر

وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيٍّ

ومی هر موسی و محمد هر علی و علی

بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْخَلْفِ

هر محمد و حسن هر علی و جانشین

الْهَادِي الْمَهْدِيِّ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ

راهبانی پرست کننده محمد ای تر

عِبَادِكَ وَأَمْسَأَلْتُكَ فِي بِلَادِكَ صَلَوَةَ

بندگان و ایمنان تر در شرفات درود

كَثِيرَةً دَائِمَةً اللَّهُمَّ وَصِلْ عَلِيًّا وَلِيًّا

فزاوان بهیگی و در دگام درود و وصی

أَمِيرَكَ الْقَائِمِ الْمُؤْتَمِلِ وَالْعَدْلِ

امیر خود قائم آرزو برده شده و عدالت

الْمُنْتَظَرِ وَخَفَهُ بِمِلَا تُكَيْكَ الْمُقْرَبِينَ

مرد انتظار و حفظ کن او را بغزشتگان مقرب

کسی از صاحبان
بلایا بر بنی امیر
السلام بگو که او
نشود آنقدر فیه
الذی عافانی
ابتلاک به ولو
شاء فعل که هر
چنین کند هر گز
ان بلا را برسد
و در روایت دیگر
است که

دُعای فتح

۲۵۶

برائیدین محل
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَآتِيهِ بُرُوجَ الْفُؤَادِ يَأْتِي الْعَالَمِينَ

و تزیید جدار او را بروج قدس ای ضحای جمانیان

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ إِلَى كِتَابِكَ

پروردگارا قرار ده او را دعوت کننده بری کتابت

وَالْقَائِدَ يَدِينِكَ اسْتِخْلَفَهُ فِي الْأَرْضِ

و پایدار و قیام کننده بخاطر دینت خلیفه گردان او را در زمین

كَمَا اسْتَخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ مِمَّنْ

چنانچه خلیفه گردانیدی کسانی را پیش از او تمکین ده

لَهُ دِينَهُ الَّذِي رَضِيَتْ لَهُ أُنْبِيَاؤُهُ

او را دین او را که خوشنود کردی انبیا برای او بدین

مِنْ بَعْدِهِ خَوْفِهِ أَمَّا لِأَنَّكَ بِيكَ

بسا پیش بداد ترس شریک قرار نده بدین

شَيْئًا اللَّهُمَّ اعْمُرْهُ وَاعْمُرْ بِهِ وَأَنْصُرْهُ

چیز را پروردگارا آباد گدار او را و عمرز گردان بسبب و داری

وَأَنْصُرْ بِهِ وَأَنْصُرْهُ نَصْرًا عَزِيمًا وَ

او داری کن بسبب او و دیدی ده او را یاری غیر کننده و

عالمانی مینا ابتلاک
به و فصلی علیک
و علی کتیب من ضحای
و اعنه بگو که او
نشود جز در دین
بیت و جهاد
از حضرت امام
جعفر صادق علیه
السلام منقول است
هر گاه نبرد

دُعای فتح

اَفْتَحْ لَهٗ فَتْحًا يَبْرًا وَاَجْعَلْ لَهٗ مِنْ لَدُنْكَ

یعنی برای او گشردنی آسان و فرارده او را از جانب خود

سُلْطَانًا نَصِيرًا اَللّٰهُمَّ اَظْهِرْ بَهٗ دِيْنَكَ

علفنی یاری کننده خداوند آشکار ساز بر سید او دین

وَسِتَّةٖ نَبِيِّكَ حَتّٰى لَا يَتَخَفِيْ بِشَيْءٍ مِّنْ

دشمنت و پیغمبرت را تا مخفی نماند چیزی از

الْحَقِّ مَخَافَةً اَحَدٍ مِّنَ الْخَلْقِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا

حق بخاطر خوف کسی از مردم پروردگارا

رَتَبْنَا لَكَ فِيْ دَوْلَةِ كَرِيْمَةٍ يُعْرَفُ

رتبت دادیم بوی تو در دولت بزرگی عزیز کنی

بِهَا الْاِسْلَامَ وَاَهْلَهٗ وَنَذَرْنَا بِهَا

برسید آن اسلام و اهل آنرا و خوار کنی آن

التِّفَاقَ وَاَهْلَهٗ وَجَعَلْنَا فِيْهَا مِنَ

تفاتی و اهل آن را و قرار دهی ارا در آن از

الدُّعَاةِ اِلَى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ اِلَى

دعوت کننده گان بوی اطاعت خود و روندگان بوی

بر آید بر شکر عمل
۲۵۷

حلی باشد و چهار

ماه بر او بگذرد و در

او را بقبله کن و آید

الکرمی بخوان و

دست بر پهلوی او

بزن و بگو اَللّٰهُمَّ

اِنِّيْ فَدَّ تَسْبِيْحَةً

تجمل یعنی خدایا

من نام او را تجمل کرده

چون چنین کند

خدا آن فرزندند را

بپرورداند

دُعای فسلح

۲۵۹

دُعای عقیقه
بِاللهِ الْكَلِمَةِ الْعَقِيقَةِ

وَبَيِّضْ بِهِ وُجُوهَنَا وَفَكَ بِهِ اسْرِنَا

و سفید گردان بکن روی ما را و آزاد کن بکن بپیران ما را

وَ اَنْجِ بِهِ طَلِبَتَنَا وَ اَنْجِبْ بِهِ دَعْوَتَنَا

و اطمن بکن خواسته ما را و اجابت فرما بکن دعای ما را

وَ اَنْجِزْ بِهِ مَوَاعِدَنَا وَ اَعْطِنَا بِهِ

و در افرما بکن وعده های ما را و عطا کن بکن

سُؤْلَنَا وَ بَلِّغْنَا بِهِ مِنَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ

خبرست ما را پس برسان ما را بکن از دنیا و آخرت

اَمْالَنَا وَ اَعْطِنَا بِهِ فَوْقَ رَغْبَتِنَا يَا

ارزودای ما را و عطا کن بکن بالاتر از میل ما را ای

خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ وَ اَوْسَعَ الْمُعْطِينَ اَسْفِ

بشیرین شوال شدگان و دو سبترین عطا کنندگان شفا ده

بِهِ صُدُورَنَا وَ اَذْهَبْ بِهِ غَمَطَ قُلُوبِنَا

بکن سینه های ما را و ببر بکن حسرت دلهای ما را

وَ اَهْدِنَا بِهِ لِمَا اَخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ

و هدایت فرما ما را بکن بآنچه اختلاف شده در آن از حق

من فلان ز نام او را
بگوید، ترجمه ها

و در مهالید میه و
عظما بظنه ا

اجعلها و فاء الا
محمد علیه و آله

التلازم در حدیث
دیگر فرمود که این

دعا بخواند یا فو
ای نبی بری و میثا
و نه کون

دعای فتح

دعاء عقیقه ۲۶۰

بِإِذْنِكَ أَنْتَ هَدَيْتَنِي مِنْ تَشَاءُ إِلَى

بذن تو چه بگذرد چه است بختی هر کس را که بخواهی بوسی

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَأَنْصُرْنَا بِهِ عَلَى عَدُوِّنَا

راه راه و یاری کن ما را این بر دشمن

وَعَدُوِّنَا إِلَهَ الْحَيِّ اِمْبِينِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا

دشمن ما ای خدا بختی اجابت فرما برادر ما را

نَشْكُو إِلَيْكَ فَقَدْ نَبَيْتَنَا صَلَوَاتِكَ

سکایت می کنیم بوسی تو بدون بهنر ما را درود تو

عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَغَيْبَةَ وَلِيِّنَا وَكَثْرَةَ

برای اولاد او و یکتا و حق ما در زیادتی

عَدُوِّنَا وَفِيهِ عَدَدِنَا وَشِدَّةَ الْعَيْنِ

دشمن ما و کسی عدو ما و شدت خشم

بِنَا وَظَاهِرَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا فَصَلِّ

بر ما و ظاهر زمان بر ما پس درود

عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ وَاعْنَانَا عَلَى ذَلِكَ

بر محمد اولاد او و یاری فرما ما را بر این

این درختن و رحمتی
لذی قطر السموات
و الارض جنفا نیلا
و ما اتا من الشکرین
ان صلواتی و رحمتی
و عقیای و ممانی
فی حرت العالمین
لا یسیرک له و
بذک امر و
اتان المسلمین
اللهم منک

اعمال شریفه فدیہ

۲۶۱

دعا عیضه، الله و
وَاللّٰکَ نَبِیْمٌ

یَفْتَحْ مِنْکَ تَجَلُّهٌ وَیُبْصِرْ نَکِیْفُهُ وَتَضَرِّ

بگشاید از جانب خود که بچشم کنی در آن و بصری که برداری از او و

تَعِزُّهُ وَوَسْطَانٍ حِیْ نَظْهُرُهُ وَرَجْمِهِ

که غاب کردانی او و پادشاهی صحیحی که ظاهر کنی او را در معنی

مِنْکَ تَجَلِّلْنَاها وَعَافِیَةِ مِنْکَ

از جانب خود که فرافردی تویم و عافی از تو

تَلِیْسًاها بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ

که پشیمانی ما را کن بر رحمت خود ای مهربانترین مهربانان

دَرِ اَعْمَالِ شَرِیْفَه فَدِیْه

اَعْمَالِ شَرِیْفَه فَدِیْه

اَوَّلَ غَلِّ کَنْدِ مَفَارِنِ غُرُوبِ اَفْتَابِ دَوْمِ صَدِ

مرتب بگوید استغفر الله و اَتُوبُ اِلَیْهِ رِیْبِی

طلب مرزش میکنم از خدا و توبه میکنم بوی او سوم صد

مَرْتَبَه بگوید اَللّٰهُمَّ العَن قَلَّةَ اِمْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ

یا الله و الله اکبر

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ مُحَمَّدٍ

وَ اَلِ اَحْمَدِ وَ طَبَّلْ

مِنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ

و نام فرزندان

بیر و پسر او را بگشاید

عَلَامَه عَلَیْهِ

طلب فرموده بداند

عیضه فرزندان

مؤکداست

اعمال شریفه های قدیم

۲۶۲

ادب عظیمه

لا اله الا الله

دلنت کن شندگان امیر مومنان (ع) چهارم شب
 احیاء بدارد و قرآن مجید را بگشاید و بگذارد
 مقابل خود و بگوید **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَامَلِ
 الْمَنْزِلِ وَمَا فِيهِ وَفِيهِ انْمَتَ الْأَكْبَرُ
 وَأَسْمَاؤُكَ الْحُسْنَى وَمَا خَافَ وَبُرِحِي
 أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ عُقَابِكَ مِنَ النَّارِ** دخدا
 بدرتیکه درخواست میکنم بحق کتاب نازل شده ات و آنچه در
 آنست و در آنست نام بزرگ تو و نامهایت که نیکو هستند و آنچه
 بهم برده شده و آنچه امید داشته شده اینکه مرا از آزار شدگان
 از آتش جهنم قرار دهی، پنجم قرآن شریف را بر سر بگذارد
 و بگوید **اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الْقُرْآنِ وَبِحَقِّ مَنْ
 أَوْسَلَنَاهُ بِهِ وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَّحَنَهُ
 فِيهِ وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ فَلَا أَحَدَ اعْرِفُ**

بازان و بعضی از علما

واجب میدانند

همه آنست در روز قیامت

و افع شود و اگر

تا خبر کند تا بلوغ

طفل بر پدید آید

است و بعد از بلوغ

تا آخر عمر برود

ست است

اعمال شہدای فکری

ادب عقیقہ

۲۶۳

يُحْفِقُ مِنْكَ (پروردگار! بخت همین قرآن کریم و بخت
 کسیکه قرآن را فرستادی بر او و بخت هر نومی که مدح کردی
 اوراد قرآن و بختی که تو بر آنها داری نیست کسی شناسا ترا
 تو بخت تو) پس ده مرثبه بگوید يَا اللَّهُ (بخت
 خودت ای خدا) ده مرثبه بِمُحَمَّدٍ (بخت محمد صلی
 علیه وآله) و ده مرثبه بَعِيٍّ (بخت علی علیه السلام)
 و ده مرثبه بِفَاطِمَةَ (بخت فاطمه سلامت علیها) و
 ده مرثبه بِالْحَسَنِ (بخت حسن علیه السلام) و ده
 مرثبه بِالْحُسَيْنِ (بخت حسین علیه السلام) و ده مرثبه
 بَعِيٍّ بْنِ الْحَسَنِ (بخت علی پسر حسین علیه السلام)
 و ده مرثبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ (بخت محمد
 پسر علی زین العابدین علیه السلام) و ده مرثبه
 بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ (بخت جعفر صادق پسر محمد باقر علیه السلام)

و در احادیث معتبره
 بسیار وارد شده است
 که عقیقہ واجب است
 بر کسیکه او را فرزند
 ببرد و در احادیث
 بسیار مذکور است که
 هر فرزندی در هر روز
 عقیقہ کند یعنی اگر
 نکند او در معرض
 مردن و انواع بلا
 هاست

اعمال شبها فدا

احکام عقیقه
۲۶۳

در زهد صادق
علیه السلام

منقول
از کتاب عقیقه لازم

از کتاب عقیقه لازم
از کتاب عقیقه لازم

بعد از آنکه بپوشانند
بکنند و اگر بپوشانند

در او چیزی نیست و

اگر عقیقه بر او آید

نکند تا وقتی

وده مرتبه بموسی بن جعفر (بجای سوس کاظم
پسر جعفر صادق علیهما السلام، و ده مرتبه یعلی بن
موسی (بجای علی رضا پسر سوس کاظم علیهما السلام)، و ده
مرتبه محمد بن علی (بجای محمد تقی پسر علی رضا)،
علیها السلام، و ده مرتبه یعلی بن محمد (بجای
علی نقی پسر امام محمد تقی علیهما السلام)، و ده مرتبه
یا الحسن بن علی (بجای حسن عسکری پسر علی نقی)
علیها السلام، و ده مرتبه بالجهاد (بجای حمزه)
بن محمد علیها السلام، پس هر حاجت داری طلب کن

اعمال شب بیست و یکم

بدانکه فضیلت این شب بیست و یکم از شب نوزدهم است
واعمال آنرا از غسل و اجزاء و زیارت و نماز

اعمال شهرهای قمری

۲۶۵

احکام عقیقه

که میبایستی برای

او بکنند قمری

از عقیقه مجرب

است و در حدیث

در یک منقول که

از آنحضرت پرسیدند

که تا طلب کنی و هم

گویند برای

عقیقه و بدین

نیامده منصرفند

صدق کنیم

از آن

و خواندن دعا جو شدن کبیر و غیره در این شب بعل آورد
 مثل شب نوزدهم اینها دارد با همان اعمال و این دعا را بخواند

يَا مُوجَّحَ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ وَيَا مُوجَّحَ النَّهَارِ

ای بهمان کننده شب در روز و ای بهمان کننده روز

فِي اللَّيْلِ وَ مُخْرِجَ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ

در شب و بیرون آورنده زنده از مرده و

مُخْرِجَ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ يَا دَارِقَ مَنْ

بیرون آورنده مرده از زنده ای روزی دهنده با کتف

يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا

بجزای ای حساب ای خدا ای بخشنده ای

اللَّهُ يَا رَحِيمُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ

خدا ای مهربان ای خدا ای خدا ای خدا ای خدا ای خدا

الْأَسْمَاءُ الْخُسْيُ وَالْأَمْثَالُ الْعُلَيَّا

نامهای خسته و امثال علی

وَ الْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ

و بزرگی و نعمتها سوال میکنم از تو که

اعمال شریفه

احکام عقیقه
فرموده که نه طلب
۲۶۶

تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَجْعَلَ

درود فرستی بر محمد و اولاد محمد و قرار دهی

أَنْبِيَّ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي التَّعْدَاءِ

نام مرا در این شب در زمره نیکوچنان

وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي

و روان مرا با شهیدان و احسان مرا در

عَلَيَّ بَيْنَ وَإِسَائِي مَغْفُورَةً وَأَنْ

در جاهت بالا و بدیهای مرا آزریده و بهنگه

تَهَبَ لِي يَفِينَا نُبَأِشْرِيهِ فَلْيَبِ وَ

عطا کنی بر من یعنی که لازم شود باو دل من و

إِيمَانًا يَذْهَبُ الْثَكَّ عَنِّي وَتُرِيئَنِي

ایمانی که بیرون شک ترا از من و مهر سوز کند مرا

بِمَا قَمَمْتُ لِي وَإِنِّي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ

بهنگه گشت کردی بر من و عطا کن بما در دنیا خوبی

وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَفِيْنَا عَذَابٌ

در آخرت خوبی و نگذار ما را از عذاب

کنند تا بیلید خدا

دوست میدارد

خود را پندن طعام

در بخشن خون را

و در صحبت دیگر

رسد نذر زندگی

که در دوزخ هم میرود

عقیقه اش بسیار

کرد فرموده که اگر

پیش از

اعمال شہدائی قدر

۲۶۷

احکام عقیقه
طهر میسر عقیقه
ندارد و اگر بعد از

طهر میسر عقیقه
بکند و در حدیث

معبی از عمر بن ابی
منقول است که بخدا

الخصیضه عرض کرد
که بعد از آنکه پدر

برای من عقیقه کرده
است باینه فرمود که

عقیقه بکن پس او را
بپوش

النَّارِ الْحَرِيمِ وَأَزِدْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ

آتش سوزان در روزی کن مرا در آن ذکر خود

وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْأَنَابَةَ وَالْوَجْدَانَ

و شکر را و میل کردن بسوی تو و بازگشت و توبه
و شکر تو را و میل کردن بسوی تو و بازگشت و توبه

لِيَا وَفَقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَالْمُحَمَّدَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ

یا بختگرمی کردی با من محمد و اولاد محمد را براد و بر آنها باد سلام

اعمال شکر و سپاس

بدانکه شهود بیان علمائش بقد در این شب و شب

بیت و بیک است و اعمال این شب را بجا آوردن

غسل و زیارت و دعاهای وارده و مثل شب فرزند

احباب بدارد و دعای جوشن کبیر و ادو هر سه شب

بخواند و نیز این دعا را بخواند (ص ۲۰۵)

يَا رَبِّ لَيْلَةُ الْقَدْرِ وَجَاءَ عَلَيْهَا خَيْرًا

ای خدای شب قدر و قرار دهنده آن بهتر

اعمال شهبای قدر

حکام عقیقه ۲۴۸

مِنَ الْفِ شَهْرِ وَرَبِّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

از هزار ماه و صدای شب و روز

وَالْجِبَالِ وَالْبَحَارِ وَالظُّلْمِ وَالْأَنْوَارِ

و کوهها و دریاها و تاریکی و روشنی

وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ

و زمین و آسمان ای پدید آورنده ای صورتگر

يَا حَاتِحَانُ يَا مَثَانُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا

ای مهربان ای صاحب ثبوت ای خدا ای بخشنده ای

اللَّهُ يَا قَبُورُ يَا اللَّهُ يَا بَدِيعُ يَا اللَّهُ يَا

خدا ای قبرار ای خدا ای برآوردارنده ای خدا

اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْخَسِيَّةُ وَ

خدا ای خدا مر تراست نامهای نیکو و

الْأَمْثَالُ الْعُلِيَاءُ وَالْكَبِيرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ

شبهای عالی و بزرگی و مصلحتها

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ

سوال می کنم ترا که درود فرستی بر محمد و اولاد

در در عقیقه کرد
در حدیث حسن
از آن حضرت منقول
است که هر چند در
در روز هفتم نام
میگردد از آن عقیقه
میکنند و سر پیشانی
و موی سرش را
با نقره میکنند
ان نقره را نصدق
میکنند و پادوان
ان عقیقه را

اعمال شہدای قدر

۲۶۹

احکام عقیقه
برای فایده که مدد

کرده در زائیدن

میفرستد و با آن
بخورد مردم مبد

و صدق میکند

و در حدیث مؤمن

دیگر فرمود هرگاه

پس با پدر خردی

برای او مؤمن شود

عقیقه میکند در

روز هفتم گرفتار
باشی

مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَجْعَلَ آئِنِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ

محمد را و اینکه قرار دهی نام مرا در این شب

فِي التَّعْدَاءِ وَرَوْحِي مَعَ التَّمَهْدَاءِ

در زمره نیک بختان در روان مرا با شیدان

وَإِحْسَانِي فِي عَلِيَّ بْنِ وَائِسَ ابْنِي

و احسان مرا در در عیاش بالا و بریهای مرا

مَغْفُورَةٌ وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا نَبَأًا شَرًّا

آرزیده و عطا کنی مرا یقینی که غلام شود

بِهِ فِلْيِي وَإِيمَانًا يَذْهَبُ الشُّكَّ عَنِّي

دل مرا در ایمانی که ببرد شک را از من

و تَرْضِيَنِي بِمَا قَمَمْتُ لِي وَأَيْتَانِي

و خوشنود ساز مرا آنچه قمت کردی مرا و عطا کن مرا در

الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً

دینا خوبی در آخرت خوبی

و قِنَاعَ عَذَابِ النَّارِ الْجَبْرِيْنَ وَأَرْزُقْنِي

و گدازد مرا از عذاب آتش سوزان در روزی کن مرا

اعمال ما از محبت (احکام عقیقه) ۲۷۰

ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ

یاد تو و شکر تو و میل بوی تو

وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا

و بازگشت و توبه و توفیق بآنچه

وَقَفْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَالْأُمَّةَ عَلَيْهِمُ التَّامَةَ

سوقن کردی بآن محمد و اولادش بر آنها باد سلام

در اعمال ما از محبت الحرام

بدانکه اینماه از ماههای شریفه است از رسول خدا

صلی الله علیه و اله و سلم مرویستکه عمل خیر و

عبادت در هیچ ایامی نزد حق تعالی محبوبتر نیست

از این دهه اعمال مخصوصی است اول روزه گرفتن

نه روز و اول این دهه که ثواب روزه تمام عمر را دارد

روم خواندن دو رکعت نماز نایب معرب و عشاء تمام

ایام دهه بعد از حمد بکریه سوره توحید و آیه

و نام بکن از دوستی شما
 برای من در روز هفتم
 و وزن موی سرش
 طلب با نقره صدقون
 کن در حدیث بیگو
 وارد است که درج
 گو سفند با نقابله
 میدهد و اگر بی
 قابله ز ایندستند
 از این عبادت میدهد
 که هر کس

اعمال نماز مجید

وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ لَيْلَةَ وَآمَمْنَا هَا
 بِعَشْرِ فِئَمٍ مِّمَاتٍ رَبِّهِ اِزْبَعِينَ لَيْلَةً وَ
 قَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي
 فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ
 در وعده دادیم موسی را می شب و تمام کردیم از ابده شب دیگر
 که تمام شود میقات پروردگارش چهل شب و گفت موسی
 بپسر او را که جانشین من باش در میان قوم
 من و کار بصلاح و مواب کن در پسر وی مکن راه فساد
 کنندگان را، تا با ثواب حاجت آن شریک شود
 سوم بخواند پنج دعا پس که جبرئیل بر او ای حضرت
 عیسی علیه السلام از حضرت عالی هدیه آورد
 که در ایام این دهه بخواند و آن پنج دعا این است

احکام عقیقه ۲۷۱

خواهد بود

و اما بخورد

ده کس از مسلمانان

میدهد و هر چند

زیاده باشد

و خود از گوشت

عقیقه نمی خورد و اگر

قالبه زن بود

باشد قیمت ربع
 موسفند با و میدهد
 در در و اب دیگر
 وارد

اعمال مانجید

احکام عقیقه
۲۷۲

(۱) أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ

کوابی سیدام که یش خدائی جز خدا یکانه است او

لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ

پست شریکی اورا اموک پادشاهی و اورا است حمد

يَبْدِيهِ الْخَبْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

دردش اوک خبر و او بر همه چیز توانا است

(۲) أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ

کوابی سیدج که یش خدائی جز خدا یکانه است

لَا شَرِيكَ لَهُ أَحَدًا صَمَدًا لَمْ يَنْجِدْ

یش شریکی اورا بی ممان بی نیاز است بخود است

صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا (۳) أَشْهَدُ أَنْ

صاحب دند فرزند کوابی سیدج که

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

یش خدائی جز خدا یکانه است او یش شریکی اورا

أَحَدًا صَمَدًا لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ

یکانه است بی نیاز صادمند و صادم نه زود از چیزی

شده است که بقابله
تک گویند درای
دهد و مشهور
میان علما التک
عقیقه با شریک گفته
باز میاید باشد
و انصاف امام عهد
ناقص علیه السلام
مقول تک حضرت
رسول صلی الله
علیه

اعمال ما زی محمد

۲۷۳

احکام عقیقه
والله در روز ولادت

يَكُنْ لَهُ كَقَوْلِ أَحَدٍ (۴) أَشْهَدُ أَنْ

نیاشد مرا ورا احدی مانند گواهی میدهد هم اینکه

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ

یست خدائی مگر خدا یگانگ است او نیست شرایی

لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ

او را اوراست پادشاهی و اوراست پاس زنده میکند و میمیرد

وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَبْرُ وَهُوَ

او است زنده نمیبرد در دست او است خبر و او

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۵) حَبِيْبًا لِلَّهِ وَ

بر همه چیز توانا است کافی است مرا خدا و

كَفَى اسْمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا لِبَسِّ وَرَأَى لِلَّهِ

کفایت کند که بشنود خدا از کسیکه بخواند بس و هر از خدا

صُنْمُهُ أَشْهَدُ لِلَّهِ بِمَا دَعَا وَأَنَّهُ بَرٌّ

بیان دیگری گواهی میدهد آنکه بخواند و او برکن برست

يَمِّنُ بَابِرٍّ وَأَنَّ لِلَّهِ الْأَخِرَةَ وَالْأُولَى

از کسی که تبرئتی کند و بدرستی که خدا را است آخرت دینا

اذان در گوش
حسنین صلوات
الله علیها آنگند
و حضرت فاطمه
سلام الله علیها
در روز هفتم از
ایشان عقیقه
کردند و بیابانه
پای گوشتند را
دادند

احکام عقیقه ۲۷۳ اعمال مازن کجند

باین اشرف و باید
که اگر شب باشد بخانه
یا در شب باشد یا
بیشتر و اگر شب باشد
یکسال یا در دو یا
بیشتر و اگر گرفتند
باشد افلاکش
یا در هفت باشد
و اگر هفتاد تمام
باشد

چهارم در هر روز صبح این تهلایل را بخواند که

اذا امیر المؤمنین علیه السلام منقول باثواب

بسیار و اگر روزی ده مرتبه بخواند بضر است

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ اللَّيَالِي وَاللَّهْوِ

بیت خدا جز خدا بنامه شبها در روزها

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ أَمْوَاجِ الْبُحُورِ

بیت خدای جز خدا بنامه سرجمای دریاها

إِلَّا اللَّهُ وَرَحْمَتُهُ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ

جز خدا در رحمت او بستر است از آنچه جمع می کنند

إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ الثَّوَابِ وَالشَّجَرِ لَا إِلَهَ

بیت خدای جز خدا بنامه ثواب درختان

إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا

بیت خدای جز خدا بنامه موها در پشمها

اعمال ماه رجب

۲۷۵

احکام عقیقه

بصراست و بیاید
که خسته اش نکند
باشد و بیست است
نماید باشد و
شاخص نکند
و گوش نبرد
و بیاید لاغری نکند
قرینت و نلک
بپاد نلک باشد
که بزان دام و فغان
شوار باشد

اللَّهُ عَدَدَ لِمَخِ الْعُبُونِ لِإِلَهِ إِلَّا اللَّهُ

خدا بشماره بجزون چشمها نیست خدای جز خدا

فِي اللَّيْلِ إِذَا عَمَسَ وَالصُّبْحِ إِذَا

گفتن در شب زانیکه تاریک شود و صبح هنگامیکه

نَفَسَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ الرِّجَاحِ فِي

بید نیست خدای جز خدا بشماره گفتن آنکه بودا در

الْبَرَارِيِّ وَالصُّخُوفِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنَ الْيَوْمِ

صحرای و بیابانهاست نیست خدای جز خدا از امروز

إِلَى يَوْمٍ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ

تا روزیکه دیده شود در صور

وَقَضَيْتَ رَعِيدَ عَدْرِ

بدانکه روز هجدهم ذی الحجه روز عید عذر

و عید الله الاکبر و عید ال محمد عليهم السلام

است و روزیکه در خم غدیر حضرت رسول صلی

اعمال عید غدیر

احکام عقیقه

۲۷۶

اتحاد حدیث نبوی

از حضرت صادق علیه السلام صادر است

التلام مغفولک

عقیقه از زبان بیان

بنت هر گوشتی

که باشد خوب غرض

گوشت است هر چند

فربه تر باشد بهتر است

و مشهور میان علما

اینست که سنبل است

که عقیقه پس از آن باشد
و عقیقه

الله علیه و آله وسلم حضرت امیر المؤمنین علی
علیه السلام را وصی و جانشین خود فراداد و
الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ عِيَّةَ
را امروز کامل گردانیدم برای شما این شما را تمام کردم بر شما
بر آن حضرت نازل شد و حضرت صادق علیه
السلام فرمود حرمت این روز از روز جمعه و صبح
و عید فطر پیشتر است بدو سیئه حق تعالی در این
روز میآمرزد از هر مرد مؤمن وزن مؤمنه گناه
تصت ساله را و از او میکند از آتش جهنم دو برابر
آنچه از او کرده در ماه مبارک رمضان و شب عید
و یک درهم صدقه در این روز برابر است با صد هزار
درهم

در اعمال روز عید غدیر

اعمال عید غدیر

۲۷۷

احکام عقیقه

دختر ماده باشد

و عقیقه فطربین

است که از برای

هر دو کوفند

بضایک موافق

احادیث معتبره

و از برای هر دو

کوفند ماده

خوب و سنا

که پدر و ماد را از

گوشت عقیقه بخورند

بلکه بضر است
طعامی که در آن
بخند یا

اول روزه که کفاره شصت سال نگاه است و در
خبر است که برابر است با روزه عمر دنیا و معاد است با
ثواب صد حج و صد عمره و عمر غل سوم زیارت
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام از دور و اگر کسی
بخواند خود را بجز اشرف برساند زهی سعادت و چون
مؤمنی و املافات کند این نهنک را بگو بکد

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنَا مِنَ الْمُتَمَكِّينَ

سپاسش از خدا را که قرار داد ما را از چنگ زندگان

يُولَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأُمَّةِ عَلَيْهِمُ

بر این ولایت امیر المؤمنان و ائمه بر آنها باد

السَّلَامُ وَنَبِيَّكَ أَنْتَ الَّذِي كَرَّمْنَا

سلام سپاسش از خدا را که گرامی داشت ما را

بِهَذَا الْيَوْمِ وَجَعَلَنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ بِعَهْدِهِ

بر این روز و قرار داد ما را از وفا کننده گان بعهدهش

الْبِنَاءِ وَمِثَافِهِ الَّذِي وَاتَّقَنَابِهِ مِنْ

بهری و در پهنایش که در حق دارد ما را آن از

اعمال عید غدیر

احکام عقیقه
۲۷۸

وَلَايَةَ وَوَلَاةِ أَمْرِهِ وَالْقَوَامِ بِقِنِطِهِ

ولایت و ایمان امرش و قیام کننده گان بدش

وَلَمْ يَجْعَلْنَا مِنَ الْجَاهِدِينَ وَالْمُكَلِّبِينَ

و قرار داده ما را از انکار کننده گان و تکذیب کننده گان

يَوْمِ الذِّبْنِ وَنَهَضْهُنَّ بِجَوَانِدِ الْحَمْدِ

روز حسد و نهدند ما را در جبهه حمد

لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ كَمَالَ دِينِهِ وَتَمَامَ

رضای او که قرار داد کمال دین خود و تمام

بِعَمَلِهِ بِوَلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ

بنام طوره بر ولایت امیر مؤمنان علی

بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ

پسر ابیطالب بر او بار سلام

باجمله فضیلت این روز شریف زیاده از آن است

که ذکر شود و این روز روز قبولی اعمال شعیبان است

و بر طرف شدن غمهای ایشان و این روزی است

خوردند و خوردن ما را
که هفتاد پیش از آن
هزاران که عالی بود
و ما دردم که در خانه
ایشان میباشد از
ان گوشت و طعام خورد
و سنت است که بپزند
و خام فستق نهند
و از آن است که باب
عقل پسند بلکه عقل
است که این

در فضیلت روز عید غدیر ۲۷۹

که حضرت موسی علیه السلام بر ساحران غلبه
 کرد و خداوند انبیا را فرستاد و در این روز حضرت ابراهیم
 خلیل علی نبینا و علیه السلام سر و سلامت
 گردانید و این روز است که حضرت موسی علیه
 السلام پو شمع بن یون را وصی خود گردانید و
 حضرت عیسی علیه السلام در این روز بود که
 شهسواران القفار را وصی خود فرار داد و حضرت
 خدیجه مرتبت رسول اکرم صلی الله علیه و اله
 و سلم نیز در این روز مبارک ما بین اصحاب
 خود برادری افکند و هر که طالب فضیلت

ز یاد نری در این روز هست بگفت

ادعیه مراجعه کند

احکام عقیقه
 بهتر باشد و آنگاه
 صدق کند هم
 و اگر جوان عقیقه
 بکنند قبل از
 صدق کردن ماه
 ندارد بلکه باید
 کنند تا بزرگ
 شود و نیست که جای
 که بخورد و عقیقه
 حاضر میشوند قضا
 اما صلح و قضا
 است در نهی
 بهتر است

جلد دوم

منتخب مفاتیح الجنان

تألیف

مرحوم حاج شیخ عباس قمی اعلیٰ مقامه

بترجمه فارسی

شامل

از زیارات چهارده معصوم علیهم السلام

و حضرت معصوم و حضرت عبد العظیم و امامزاده حمزه و

قبور فومنین و دعا های توشیح و حدیث

شریف کتائب

بازار بین الحرمین - جنبی بازارها

کتابفروشی

مخدوم علم

جلد دوم
 منتخب مفاتیح الجنان
 با ترجمه فارسی و تفسیرها
 معصوم علیهم السلام

مقدمه ناشر بحمد الله با توفیق خداوند
 معال و بانظر مهر منظر ائمه اطهار صلوات
 الله علیهم اجمعین جلد اول کتاب منتخب
 مفاتیح الجنان را با ترجمه فارسی و تفسیر
 مطابق فهرستی که در اول کتاب گذاشته شد
 بطبع رساندم و بعنوان باقیات صالحات در این
 اواخر عمر از خود بیادگار گذاشتم و الباقی

در بعضی از
 عیب
 آداب ادا
 متعلق بموی
 است

چون در کتب آثار
 مؤلف ظاهر شود او
 باید باحوال او پیش
 خودش است که سفر
 ابتدا اخذ دارد
 پیش

مقدمه ناشر

ادب آموا
(۲۸۳)

دارد و در خود آن

سفر و اوقاف میاید

پس اول جنبه ای که اول

ضرورت اخبار

بجاء واعتراف بنفس

و ندانست از گذشته و

توبه کامل کردن است

و نضع و از آنجا ب

مقدس بروی آوردن

که از گناهان گذشته

اورد و گذرد و در

اول

الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَ
 خَيْرًا مَلًّا امید است که بهره و ثواب آن در پو
 لا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ذَخِرْهُ اِخْرَجْهُم كَرِهُوا
 این جلد دوم را که شامل زیارات چهارده معصوم
 عليهم السلام و زیارت حضرت معصومه در قم و زیارت
 حضرت عبدالعظیم و اما مزاد حمزه و زیارت اهل
 و بعضی ادعیه لازم است بخوانش بعضی را خوان
 دینی بطبع رساندم و از فارین محرم منتفی است
 که والدین حضرت و ارواح مؤمنین و مؤمنات و روح
 این حضرت نامه سپاه و ادرا ما کن مشرفه مخصوصاً در
 زینت شریفه حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام بقا
 یاد و شاد فرمایند (حسن علمی)

در آداب زیارت (۲۸۴)

آداب

در آداب زیارت

بدا نکه در وقت داخل شدن هر یک از مشاهد
 باید با خضوع و با خضوع وارد شد و زبان را بیکسر
 و نمجید و بیج و نمجید مشغول کرد و صلوات بسیار
 فرستاد و توبه و استغفار کرد و شکران نعمت عظمی را
 بجا آورد و طلب مغفرت نمود از برای خود و پدر و مادر
 خود و برای مؤمنان و مؤمنات که اغلب دعا در مشاهد
 شریفه مستجاب میشود و بسیار تکبیر گفتن در موقع زیارت
 فیه مطهر و خیر است که هر که تکبیر بگوید پیش روی
 هر امام علیه السلام بگوید لا اله الا الله
 و حده لا شریک له نوشته شود برای او
 رضوان الله اکبر و اما اعمالی که زیارت در وقت
 زیارت هر یک از بورد شریفه باید بجا آورد غسل

و هو ای که در پیشگاه
 او را بخورد و در بیکران
 نگذارد پس موزه
 و صفت شود در حق
 خدا و خلق را بخورد
 زنده او باشد اما
 کند و بیکران نگذارد
 که بعد از نماز آن جناب
 از دستش بدرود
 و عجز در دامن او بخورد
 نگردد

در آداب یا زان

(۲۸۵)

ادب با موٲ
شبا طابن و جن و

انف و سوسه ها
کنند اوصبا و اوشان

اورا و مانع شوند

که دمه ادراری

سازند و اوداها

نباشد و گوید که بر

گردانند مرا انقدر

که آنچه از اعمال شایسته

خواهم در مال خود

بکنم و اراوشوند

زیارت و اذن دخول طلبیدن و دو رکعت نماز بعد
از زیارت خواندن و ثوابش انشا روح مطهران بزرگوار
نمودن و مابقی اعمالی که زانر باید بجا آورد نیز

در اذن دخول هر يك از حجتها

شیخ کفعمی فرموده چون خواستی داخل شوی بمسجد رسول ^{صلی}
الله علیه و آله بادر هر يك از حجتها ائمه علیهم السلام

اللَّهُمَّ إِنِّي وَفَّقْتُ عَلَى بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ

پروردگارا بدریکه ایستادم بر دری از درهای

بِئُوتِ بِنَدِيكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ

خانه های پیغمبرت درود تو بر او و اولاد او

وَفَدَّ مَنَعَتِ النَّاسِ أَنْ يَدْخُلُوا إِلَّا

و بچشمی منع از مردم را که داخل شوند مگر

بِإِذْنِهِ فَقُلْتَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا

با اجازه او پس فرمودی ای آنکه ایمان آورید

ادب و اخلاق (۲۸۶) در بران دخول حرمتها شریفه

تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ

داخل نشوید خانه های پیغمبر را مگر اینکه اجازه دهد

لَكُمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَقِدُ حُرْمَةَ صَلَاةِ

شمارا پروردگارا بدرستی که اعتقاد کردم حرمت صلا

هَذَا الْمَشْهَدِ الشَّرِيفِ فِي عَمَلِيهِ

این شهد شریف را در عمل او

كَمَا أَعْتَقِدُهَا فِي حَضْرَتِيهِ وَأَعْلَمُ أَنَّ

بجنانکه اعتقاد کردم آن در حضورش میدانم که

رَسُولِكَ وَخَلْفَائِكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

پیغمبر و خلفای تو بر آنها باد سلام

أَحْيَاءٌ عِنْدَكَ بِرِزْقُونَ بِرُونَ مَقَامِ

زنده اند در نزد تو روزی داده میشوند می چنند مقام را

وَيَسْمَعُونَ كَلَامِي وَيَرْدُونَ سَلَامِي

و میشوند گفتار مرا و جواب میدهند سلام مرا

وَأَنَّكَ حَبِيبٌ عَنِّي سَمِعِي كَلَامَهُمْ وَ

دیدد اینکه تو پروردگاری از گوش من گفتار آنها را و

در حدیث و روایات
سوره محمد پس بعد
ثلث مال خود را در
خویشان و صدقات
و خیرات و آنچه من
مال خود را نذر
کند که زیاد از
اخبار ندارد پس
اگر آدمه از برادر
مومن خود بطلبد
و هر که را که عیب
کرده

اذن دخول حره ما شير بعد

اداب اول (۲۸۷)

فَتَحَّتْ بَابَ فَهْمِي بِلَدَيْدٍ مُنَاجَانِيْم

مندی در فهم را بگفت بدون مناجات آنها

وَإِنِّي أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ أَوْلَا وَأَسْأَلُكَ

و در سئو من اجازه بخوانم از تو ای خدای من اول و اجازه بخوانم

رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ثَانِيًا

از پیغمبر تو در خدا بر او باد و اولادش دوم

وَإَسْأَلُكَ يَا رَبِّ خَلِيفَتِكَ الْإِمَامَ الْمَفْرُوعِ

و اجازه بخوانم از خلیفه تو ای که در جیب است

عَلَى طَاعَتِهِ فَلَانَ بْنِ فَلَانٍ

بر من بگردان فلان بن فلان

بجای فلان بن فلان نام ببرد اما مبرا که میخواهد

ذبارت کند و همچنین نام پدرش را ببرد مثلا اگر

درد زیادت امام حسین علیه السلام است بگوید

أَحِبُّنْ بِنُ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَآلِهِ ذِبَارَتُ

امام رضاه است بگوید علی بن موسی الرضا علیه السلام

باشد با اهانتی و
ازادی باور سازند
باشد اگر حاضر باشند
از ایشان التماس
کند که او را حلال
کنند و اگر حاضر نباشند
از برادران مؤمن
التماس کند که بر او
ابراه ذمه بخوانند
پس مورد اطفال و
عیال

اذن دخول کرمها شریفه

وَالْمَلَائِكَةُ الْمُؤَكَّلِينَ بِهَذِهِ الْبُقْعَةِ

و فرشتگان سرکل بین بقعه

الْمُبَادَاكِهَ تَالِثًا. أَدْخُلْ يَا رَسُولَ اللَّهِ

سبارکه سوم آیا داخل شوم ای پسر خدا

أَدْخُلْ يَا حُجَّةَ اللَّهِ. أَدْخُلْ يَا مَلَائِكَةَ

آیا داخل شوم ای حجّت خدا آیا داخل شوم ای فرشتگان

اللَّهِ الْمُقَرَّبِينَ الْمُقِيمِينَ فِي هَذَا الْمَشْهَدِ

خدا نزدیکان اقامت کنندهگان در این مشهد

فَاذْنِ لِي يَا مَوْلَايَ فِي الدُّخُولِ أَفْضَلَ

بس اذن دو مرا ای سرلای من در دخول افضل ترین

مَا أَذِنْتَ لِأَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ فَإِنْ

آنچه اجازه داری بکسی از اولیای خود پس اگر

لَمْ أَكُنْ أَهْلًا لِدُنُوكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ

من نباشم اهل دسزوار با من امر پس تر سزاواری

لِدُنُوكَ بِسْمِ اللَّهِ وَبِوَجْهِهِ وَبِوَجْهِ رَبِّكَ

این

بنام خدا و

خود بعد از دخول

جناب مقدس الهی

بامنی بگنجد و درود

برای او را در صغیر خود

نمیں کنید پس کفن

خود را میباید کند و

اذنهاد این دعا

و اذکار و ادعیه

و آیات انجود

کتاب مشهور مذکور

است و این

زیارت حضرت رسول

ادابها

(۲۸۹)

رساله گنجائش در کتب

انزاداد و نبی

حضرت امام حسین

علیه السلام

که بنویسند و این دو

صورتی است که

غافلند باشد

کهن همگان در

و اگر نه مؤمن می باشد

که همیشه گفتند

و نزد او حاضر

بِاللّٰهِ وَبِ سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلَى مِلَّةِ

درباری خدا و در راه خدا و بر مکتب

رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

پیغمبر خدا درود خدا بر او و اولادش

اَعْقِبْ لِيْ وَارْحَمْنِيْ وَتُبْ عَلَيَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ

پس از من و رحمت کن بر من و پندیر بر من که توبه پذیر هستی

و بهشت آنکه داخل شود از در جبرئیل و پای راست

را مقدم دارد و در وقت دخول صد مرتبه الله اکبر

بگوید و دو رکعت نماز بخند مسجد را بگذارد

و بهشت حجه شریفه درود و دست بمالد و آن را

بوسد و بگوید

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای پیغمبر خدا سلام

عَلَيْكَ يَا بَنِيَّ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای بنی خدا سلام بر تو

زيارت حضرت رسول

يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

ای محمد پسر عبدالله سلام بر تو ای

خاتم النبیین آتَمَدُ أَفْكَ فَدَّ بَلَعَتْ

خاتم پهنبران گراهی میدام که تو رسانیدی

الرِّسَالَةَ وَأَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَأَيْتَ الزَّكَاةَ

رسالت را و پیادستی نماز و روزگدی زکوة را

وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ

در کردی بچیزی و نهی کردی از بدیها کردی

عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى آتَيْتَ لِبَعْضِ صَلَاةِ

عبادت کردی خدا را از روی خلص تا ایستگی آمد ترا یقین پس درود

اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ لَطَائِمٌ

خدا بر تو و رحمت او و بر اهل بیت پاکان تو

پربايت نزد سون پيش که از جانب راست خبر است و در قبيله

کن که در شپ چپ بجانب خبر باشد و در شپ است بجانب منبر

که ان موضع سر رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم است و بگویی

باید چنانچه از حضرت

صادق علیه السلام

منقولست که هر که گفتن

با او باشد در دهانه

او را از زنا فالان نوز

دهر گناه که نظر کند بان

کنن و با ب باید باید

که بعد از آن در تنگی

زن و فرزند و فال

نباشد و موجب جبار

مقدس از روی

شود

زیارت حضرت رسول

(۲۹۱)

اداب است
و بیاد او باشد و

تفکر کند که این

امور فانی بکار و

نیاید و بغیر لطف

و رحمت پروردگار

درد نیاید و آخرت

چیزی نصیب او

نمیرسد و بدانند

چون توکل بر حق نمایند

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا

گواهی میدهم که نیست خدای جز خدا بیگانه است او

شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ

شریک نیست او را و گواهی میدهم که محمد بنده است او

وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ وَ

و پیغمبر است او را و گواهی میدهم که تو پیغمبر خدا

أَنْتَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ

تو محمد بن عبد الله هستی و گواهی میدهم که تو

فَدَبَلَّغْتَ رِسَالَةَ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ

پیغمبری رساندی مغربهای خداست را و صحت کردی

لِأَمْرِكَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

امر خود را و جهاد کردی در راه خدا

وَعَبَدْتَ اللَّهَ حَتَّى آتَيْكَ الْيَقِينَ بِأَ

و عبادت کردی خدا را تا که آمد ترا یقین

لِحُكْمِهِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَأَدَّبْتَ

حکمت و نیکو و آداب کردی

او با حسن و عفو

مودت و خرد

ادباً و با آداب

خود را بداند که اگر

خود باقی بماند بید

مشیت الهی نفعی نماند

عقبواند برساند

ضد از ایشان

دفع نواند که در

خداوند که ایشان

اخریده است از او

با ایشان هم با آنرا

و باید که در مخال

در مقام دعا و

باشد

الَّذِي عَلَيْكَ مِنَ الْحَيِّ وَأَنْتَ فَدَى

که بر تو بود از من و بدر سهگانه تر بچگونگی

رَوْفِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَعَظَمْتَ عَلَيَّ

مهربانی کردی بر مؤمنان و بزرگتر گزینی بر

الْكَافِرِينَ قَبْلَ أَنْ يَبْلُغَ اللَّهُ بِكَ أَفْضَلَ شَرَفٍ

کافران پس رساند خدا بر تو تا فضلترین شرف

تَحْمِلَ الْمُكْرَمِينَ الْحَمْدَ لِلَّهِ الَّذِي سَتَفَدَى

سقام اهل کرامت را ستایش بر خدا بپوشد که را می داد ما را

بِأَنَّ مِنَ الشِّرْكِ وَالضَّلَالَةِ اللَّهُمَّ فَأَسْأَلُكَ

بر سینه تو از بت پرستی و گمراهی به خود درگاه را پس

جَعَلَ صَلَوَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ

قرار ده درود خود و درود فرشتگان خود را

الْمُقَرَّبِينَ وَأَيُّدِيَاكَ الْمُرْسَلِينَ وَ

که مقربان و پهنبران و دست داده خود و

عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَهْلِ السَّمَوَاتِ

بندگان صالح خود و اهل آسمانها

زیادتِ حضرتِ رسول

۲۹۳

اذا اباموان

واذرحمت الہی

بہارِ صمد و ادب

واذ شفاعتِ رسول

خدا صلی اللہ علیہ

والہ و حضرات

ائمۃ معصومین

علیہم السلام

امیدِ عظیم د آئندہ

باشد و منتظران

شرف ایشان باشد

و بد اندکے ہنگی

انوف حاضری

وَالْأَرْضَابِينَ وَمَنْ سَبَّحَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

در زمین و آنکہ سبح کرد تو ای پروردگار جهانیان

مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ

از اولین و آخرین بر محمد

عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَأَمِينِكَ

بندہ تو و فرستادہ تو و پیامبر تو و امین تو

وَنَحْيِكَ وَحَبِيدِكَ وَصَفِيكَ وَخَاصِّكَ

و برگزیدہ تو و دوست تو و پاکیزہ شدہ تو و مخصوص تو

وَصَفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْفِكَ اللَّهُمَّ

درگزیدہ تر و خستہ بار شدہ تر از من تو پروردگار ما

أَعْطِهِ الدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَإِيَّاهِ

عطا کن او را درجہ بلند و بدہ او را

الْوَسِيلَةَ مِنَ الْجَنَّةِ وَأَبْعَثْهُ مَقَامًا

وسیلہ از بہشت و برانگیزان او را در جای

مَنْهَوْدًا يَغِيظُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ

سوزدہ کہ غیظہ خورند باو پشیمان و پشیمانان

ادب انوار (۲۹۴) زیارت حضرت فاطمه

اللَّهُمَّ إِنَّكَ فُلُوكَ وَلَوْ أَنَّ نَمَّ إِذْ ظَلَمُوا

پروردگارا بدرستی که فرمودی اگر آنان وحشی ستم کردند

أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفِرْ

نفسهای خود را می آیند ترا پس طلب آمرزش کند از خدا و طلب آمرزش

لَهُمْ الرَّسُولَ لَوْحِدُ وَاللَّهُ تَوَابًا رَحِيمًا

بسیکند بر ایشان پسند بر آید می آیند خدا را توبه پذیر و مهربان

وَإِنِّي آئِنْتُكَ مُسْتَغْفِرًا نَائِبًا مِنْ ذُنُوبِي

و بدرستی که من آدم ترا استغفار کننده توبه کننده از گناهانم

وَإِنِّي أُوَجِّهُ بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكَ

و من توبه میکنم بر تو بوی خدا خدا من و خدای تو

لِيُغْفِرَ لِي

تا بپارزد برای من

و زینب را که بیست فاطمه را کوه است

بدانکه اختلاف است در موضع قبران مظلومه منجمله

بعضی گفته اند که قبران مطهره ما با این قبر و منبر است

در شعبان خود را با شکر
میدهند و ملک موزا
سفارشها میکنند
شیخ طوسی در مصحح
منهج در فرموده
است برای انسان
دست کردن و اخلا
نگردن با آنچه روا
شده که سزاوار است
برای آدمی که شب
روز

زیارت حضرت فاطمه

ادب مؤان

(۲۹۵)

نیاید و در مکتب آنکه

وصیت نامه اش در

شش باشد و مو

در حال مرض و نکو

وصیت کند و خلاص

کند خود را از هر

که ما بین او و خدا

و از مظالم عباد

و تحقیق روایت

شد از رسول خدا

صلی الله علیه و آله

و سلم

بعضی گفته اند در خانه خود آن مظلوم است و بعضی
در قبرستان بیع گفته اند و در هر سه موضع آن
معتقه دار زیارت میتوان کرد بدین نظرین

يَا مُنْحَنَةً اُمِّتِكَ اللهُ الَّذِي خَلَقَكَ

ای امتحان داده شد امتحان کرد ترا خدا فی که

قَبْلَ اَنْ يَخْلُقَكَ فَوَجَدَكَ لِي مَا اُمِّتُكَ

پیش از اینکه بافرمند ترا پس یافت ترا با بجه امتحان کرد

صَابِرَةً وَزَعَمْنَا اَنَّكَ اَوْلِيَاءُ وَ

برگننده و گمان داریم که ما ترا دوست داریم و

مُصَدِّقُونَ وَصَابِرُونَ لِكُلِّ مَا اَنَانَا

و تصدیق کننده و صبر کننده بهر چیز که آوردیم

بِهٖ اَبُوكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآتَى

آزا پدرت درود خدا باد بر او و اولاد او و آید

بِهٖ وَصِيَّتُهُ فَاِنَّا سَأَلْنَا اِنْ كَا صَدَقَاتِنَا

بآن وصی او پس ما سنجوا هم از تر اگر هستیم ما را بگویند آن

اداب آموختن (۲۹۶) زیارت حضرت فاطمه

إِلَّا أَحْسَنًا بِصَدِّقِنَا هَذَا النَّبِيِّ

یعنی کنی ما را بر استخوان برای آن دو تا نبوت است

أَفْسَنًا يَا قَدْ ظَهَرَ نَابِؤَلَانِيكَ وَمَنْجَبًا

نفس خود ما را با بکنده و بچهن پاکیزه شدم بر لایست تو

بِكُؤَيْدِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ

سلام بر تو ای دختر فرستاده

اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ نَبِيِّ اللَّهِ

خدا سلام بر تو ای دختر پیغمبر خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ حَبِيبِ اللَّهِ

سلام بر تو ای دختر دوست خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ خَلِيلِ اللَّهِ

سلام بر تو ای دختر خلیل خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ صَفِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای دختر برگزیده خدا سلام

عَلَيْكَ يَا بِنْتَ أُمَّهِنَّ اللَّهُ السَّلَامُ

بر تو ای دختر این خدا سلام

که هر که بنویسد این زیارت را در روز دوشنبه خود برده است این نقص در عقل و مردود گشتن بار رسول الله چگونه است و صحت بنویسند چون ما شود وفات او و جمع شده باشد مردم از او بگویند اللهم صل علی التَّوَّابِينَ

وَالْأَرْضِ عَالِيَهُ
 الْقَسْبِ وَالسَّمَاوَاتِ
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فِي
 أَعْمَدُ الثَّنَائِكِ آتِي
 أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا
 شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ
 مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ
 وَرَسُولُهُ وَأَنَّ
 الشَّاعِرَ ابْنَهُ

عَلَيْكَ يَا بِنْتَ حَبْرِ خَلْقِ اللَّهِ السَّلَامُ

برتر ای دختر بهترین خلق خدا سلام

عَلَيْكَ يَا بِنْتَ أَفْضَلِ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ

برتر ای دختر برترین پیامبران خدا

وَرُسُلِهِ وَمَلَأْتُكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

دوستان دکان او دفرشتگان سلام بر تو

يَا بِنْتَ حَبْرِ الْبَرِيَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای دختر بهترین مردم سلام بر تو

يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ

ای سید زنان جهانیان از اولین

وَالْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَوْجَةَ

دوستان جهان سلام بر تو ای زوجه

وَلِيِّ اللَّهِ وَحَبْرِ الْخَلْقِ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ

ولی خدا و بهترین خلق بعد از رسوله خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ

سلام بر تو ای مادر حسن و حسین

سَيِّدِي سَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ التَّلَامِ

آقایان حرمان اهل بهشت سلام

عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ الظَّاهِرُ

برتر ای رسولگوی پاکیزه

الشَّهِيدَةُ التَّلَامِ عَلَيْكَ أَيُّهَا

شهیده سلام برتر ای

الرَّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ التَّلَامِ عَلَيْكَ

خوشنود بسندیده سلام برتر

أَيُّهَا الْفَاضِلَةُ الرَّكِيَّةُ التَّلَامُ

ای برتر پاکیزه سلام

عَلَيْكَ أَيُّهَا الْخَوَزَانِيَّةُ التَّلَامِ

برتر ای حورازان سلام

عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّفِيَّةُ النَّفِيَّةُ التَّلَامِ

برتر ای نفی برهنگار پاکیزه سلام

عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُحَدَّثَةُ الْعَلِيْمَةُ

برتر ای حدیث کننده دان

لا ريب في هذا وان الله يعث من في القبور وان الجنان هي وان الجنة هي وان ما وعد فيها من النعيم من المناهل والشرب والنيكاح واليمان هي وان ان الدين كله وصف وان الاسلام كما

وان القارة

زیارت حضرت فاطمه

عهدنامه صفت
۲۹۹

وَأَنَّ الْقَوْلَ كَمَا

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَظْلُومَةُ

سلام برتر ای مظلوم

الْمَغْضُوبَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا

غضبه و عیش سلام برتر ای

الْمُضْطَّهَدَةُ الْمَفْهُورَةُ السَّلَامُ يَا فَاطِمَةَ

جفا کشیده و فخر ریده سلام برتر ای فاطمه

بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

دختر فرستاده خدا در رحمت خدا و برکات او

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ

درود خدا بر تو و بر روان تو

وَبَدَنِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَضِيَّةٌ عَلَى

و بدن تو گواهی میدهم تو در گذشتی بر

بَيْتِنَا مِنْ رَبِّكَ وَأَنْ مَنْ سَرَّكَ فَقَدْ

گواهی از طرف پروردگارت و آنکه خوشحال کند ترا

سَرَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ

خوشحال کرده فرستاده خدا را درود خدا بر او و

قَالَ وَأَنَّ الْفَرَانَ

كَمَا أَنْزَلَ وَأَنَّ اللَّهَ

بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ

وَأَنَّ أَهْلَ الْبَيْتِ

فِي دَارِ الدُّنْيَا

إِنِّي رَضِيْتُ بِكَ

رَبَّادُ يَا أَيُّهَا

رَبِّكَ يَا مُحَمَّدُ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْكَ وَآلِهِ

بَيْنًا

إِلَيْهِ وَمَنْ جَفَاكَ فَقَدْ جَفَا رَسُولَ

اولاد او آنکه جفا کند ترا پس جفا کرد فرستاده

اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ

خدا را درود خدا بر او بار و اولاد او و آنکه

أَذَاكَ فَقَدْ أَذَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى

آزارت کرد ترا پس بچنین آزارت کرد فرستاده خدا درود

اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ وَصَلَكَ

خدا بر او بار و اولاد او و آنکه صلوات کند ترا

فَقَدْ وَصَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

پس بچنین صلوات کرد فرستاده خدا درود خدا

عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ قَطَعَكَ فَقَدْ

بر او بار و اولاد او و آنکه قطع رابطه کند ترا پس بچنین

قَطَعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ

قطع رابطه کرد با رسول خدا درود خدا بر او و

إِلَيْهِ لِأَنَّكَ بَضْعَةٌ مِنْهُ وَرَوْحُهُ

اولاد او زیرا که تو پاره از آن بزرگوار روح او هستی

نفس از آن کبابا و آن
 اهل بیت نبین
 علیه و علیهم السلام
 اللهم أنت
 یقینی عندی
 و بجاتی عندی
 و علی عندی
 لأمری التي تری
 بی و أنت ولیی
 نبینی و اهل

زیارت حضرت فاطمه

صحبته
والله ابی صل
(۳۰۱)

الَّذِي بَيْنَ جَنْبَيْهِ أَشْهَدُ اللَّهَ وَ

که میان دو پهروی او است گواه می گیرم خدا را و

رُسُلَهُ وَمَلَأْتُكَهُ إِنِّي رَاضٍ عَمَّنْ

فرستادگان او و پریشانان او را که من را راضی از آنکه

رَضِيْتُ عَنْهُ سَاحِطٌ عَلَيَّ مَنْ سَخِطَ

را منی پس تو از آن خشنانم بر آنکه خشنی که تو

عَلَيْهِ مُبْتَرٍ مِمَّنْ نَبَرْتِكُ مِنْهُ مَوَالٍ

بر آن بری هستم از آنکه تو بری هستی از آن دوست دارم

لِمَنْ وَالَيْتَ مُعَادِلِينَ عَادِيَتِ مُبْغِضٍ

آنکه را که تو دوست داری دشمن دارم با آنکه تو دشمن داری بغض دارم

لِمَنْ أَبْغَضْتِ مُحِبِّتٍ لِمَنْ أَحْبَبْتِ وَكُنِي

بگهی که تو بغض دوزی آنرا دوستم با آنکه تو او را دوست داری گمان

بِاللَّهِ شَهِيدًا وَحَيِّبًا وَجَارِيًا وَ

خدا بگمای گواهی و حجاب کننده و جواران و

مُشَبِّهًا

نمای دارم

عَلَى تَحْمِيْدِ وَالِهِ وَ

لَا تُخَلِّجُنِي إِلَى تَقْصِي

مَنْزِلَةٍ عَنِ أَبَدًا

وَإِنِّي فِي قَبْرِ

وَتَحْتِي وَأَبْعَلُ

بِي عِيْدَكَ عَمِيدًا

بِقَوْلِكَ فَالْكَاشِفُ

بِئْسَ بِنِ عَمِيدًا

اِسْتَدْرُوذِيكُمْ

وَصِبْتُ بِمَكْنَسِيكُمْ

خود

و صفت است
در صفت حق است
(۳۰۲)
و غریب است
بمعنی

پس صلوات مفرستی بر رسول اکرم و ائمه علیهم السلام
و سبحان فاطمه زهرا را منخوانی و صلوات بسیار نثار
روح ان مقدسه میکنی و هر چه توانی فرآن منخوانی تا
دعاشان در ^{جهنم} مجاب شود و ذخیره دنیا و آخرت گردد

و غریب است ائمه علیهم السلام

یعنی حضرت امام حسن مجتبی و امام زین العابدین
و امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهم السلام
بدانکه در هیچ یک از مشاهد مشرفه بغریب ائمه
بفتح صلوات الله علیهم اجمعین نیست که هر چند
رفت قلب دست میدهد و مرزا انبیر و گوادران بی
شمع و چراغ مانده و باید کسانیکه موقوف بر زیارت
ایشان میشوند قدر این نعمت عظمی را بداند و
حاجت که از حضرتعالی درخواست کنند حاجتشان

هر مسلمانی فرمود
حضرت صادق علیه
السلام که صدیق

این در سوره مریم

است قول خداوند

بایدک و تعالی

لا یملکون الشقام

الذین أخذ عند

الذین عهد یعنی

مالک

زیارت ائمه بیع

۳۰۳

بر آورده میشود امید است خداوند فهمت کند کبریا
دیگر زیارت فورشان نائل شوم

در زیارت ائمه بیع علیهم السلام

پس جامه گهاپا بکنه پوش و بوی خوشل شعال کن و
اداب زیارت و غسل و اذن دخول و غیره را اینجا آورده

یا موالی یا ابناء رسول الله عبد کرو
ای آقایان من ای پسران فرستاده خدا بنده شما و

ابن امیکم الذلیل باین آید بکرو
پسر بیزشما ذلیل در این شما و

المضعف فی علوفد رکرو المعترف
ضیف در بنده قدر شما در اقرار کنند

یحققه جانکم منجبراً بیکم فاصداً الی
بجوش شما آمدنما برنا بنده شما قصد کننده بوی

حرمکم منقرباً الی مقامکم منوَسلاً الی
حرم شما نزدیکی جوینده بوی مقام شما تو شل کننده بوی

اداب زیارت
نمیشوند شفاعت

وامگر کسیکه فضا
گرفته از نزد خدا

بخشد عهد و
پیمان و این همه

عهد است فرمود
رسول خدا صلی الله

علیه واله با این
الموضهین علیه

التاسم که بیاموز
انرا و تعلیم کن

انرا

نسخه با کمال کفایت

۳۰۴

زیادت ائمه تطبیح

اللّٰهُ تَعَالٰى بِكَرَّةٍ اَدْخُلْ بِاَمْوَالِيَّ اَدْخُلْ يَا

خدای تعالی بیا یا داخل شوم ای آقایان من یا داخل شوم بیا

اَوْلِيَاءِ اللّٰهِ اَدْخُلْ بِاَمْوَالِكَ اَللّٰهُمَّ اَلْحَمْدُ

درستان خدا یا داخل شوم ای فرشتگان خدا انجمنان

بِهَذَا الْحَرَمِ الْمُقِيمِينَ بِهَذَا الْمَشْهَدِ

این حرم و اوقات کنندگان در این مشهد

و بعد از نضوع و خشوع و رقت داخل شود پای
داست و امقدمه داد و بگو

اللّٰهُ اَكْبَرُ كِبْرًا وَاَلْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثِيرًا وَا

بزرگ خدا بزرگی مخصوص خود و ستایش مفر را فرادان و

سُبْحَانَ اللّٰهِ بُكْرَةً وَاَصِيلاً وَاَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

صبح بگم خدا را در محکمان و عصر و ستایش مفر را

الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْمَاجِدِ الْاَحَدِ الْمُنْفَضِلِ

هر یکمان بی نیاز بزرگ یکمان ذات زیاد بخشنده

الْمَتَّانِ الْمُنْتَظَرِ الْحَنَّانِ الَّذِي مِنْ

منتگم کننده و بسیار انعام کننده احسان کننده که منتگم کننده

باصول بیت و شصت
خود فرموده حضرت
که امویان از این
جمله بیست و شش نفرند
نسخه آن نوشته
که گذارده میشود با
بیت در زردی بیست
بگویند پیش از
فوتن که
نیم الله الرحمن الرحیم
آشهد ان لا اله الا الله

زیارتنامه بیع

۳۰۵

نسخه کبریا جهت گذاردن

وَعَدَةُ لِأَشْبَهَاتِكِ

لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ

مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَ

الهِدَى وَأَنَّ الْجَنَّةَ

مَعَى وَأَنَّ النَّارَ

مَعَى وَأَنَّ السَّمَاءَ

مَعَى النَّبِيَّةَ لِأَنْبِيَاءِ

فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ

تَبِعْتُ مَنْ فِي الصُّبْحِ

النَّكَاهُ نَبِيٌّ

يَطْوِلُهُ وَسَمَّيْلَ زِيَارَةِ سَادَاتِنِي بِإِحْسَانِهِ

با حسن خود و آسان کرده زیارت آقایانم را با حسن خود

وَلَمْ يُجْعَلْنِي عَنْ زِيَارَتِهِمْ مَمْنُوعًا بَلْ تَطَوَّلَ وَ

و قرار نداد مرا از زیارت آنان منع شده بگو فرزند خودی را

بِسُؤْدَتِكَ فَبُورِ مَقْدَسِهِ إِثْنَانِ بَرُودِ وَ

بغیر ایشان کن و بگو پس زدیگت بود مقدسه ایشان بر و زدیگت

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّمَّةَ الْهُدَى السَّلَامُ

سلام بر شما ای ائمه هدایت سلام

عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْقُوَى السَّلَامُ عَلَيْكُمْ

بر شما اهل قوای سلام بر شما

أَيُّهَا الْجَمَّحُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا السَّلَامُ

ای جمعیهای خدا بر اهل دنیا سلام

عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الْقَوْمُ فِي الْبِرِّيَّةِ بِالْفِطْرِ

بر شما ای قیام کنندگان در میان مردم بدانند

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الصَّفْوَةِ السَّلَامُ

سلام بر شما اهل صفای سلام

نسخه کتب آیت کذاریه
زیارت ائمه بفتح

(عزیز)

عَلَيْكُمْ أَل رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ

بر شما اولاد فرستاده خدا سلام بر شما

أَهْلَ الْجَبْرِ أَشْهَدُ أَنْكُمْ قَدْ بَلَّغْتُمْ

اهل راز خدا شهادت میدهم که شما احکام را رساندید

وَأَصْحَابَكُمْ وَصَبَرْتُمْ فِي ذَاتِ اللَّهِ وَ

دوستان دارید و صبر کردید در راه خدا

كَيْفَ بَيْتِمْ وَأَبْنَى إِلَيْكُمْ فَتَقَعَرْتُمْ وَأَشْهَدُ

تکذیب شدید و بی گناهان را به سوی خود کشیدید پس غمگین گردیدید و گواهی میدهم

أَنْكُمْ الْأُمَّةُ الرَّاشِدُونَ الْمَهْتَدُونَ

که شما امان ارشاد گشته اید و هدایت کرده شده اید

وَأَنْ تَطَاعَتَكُمْ مَفْرُوضَةٌ وَأَنْ قَوْلَكُمْ

و در سبقت که پیروی شما واجب است و گفتار شما

الصِّدْقُ وَأَنْكُمْ دَعَوْتُمْ فَلَمْ يُجَابُوا

راست است و شما دعوت کردید پس اجابت نشده

وَأَمْرٌ فَلَمْ يُطَاعُوا وَأَنْكُمْ دَعَاكُمْ

و امر کردید پس اطاعت نشدند و در سبقت که امر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
شهادت نمودم که شما در این راه
خاطم فی اللہ عز و جل
فلان بن فلان
عجای بن اسمان
مخلص گوید که شما
و استودعتم و اعقبتهم
عید هم آیه بسم
ان لا اله الا الله
وحدہ

زیارت ائمه بفتح

الذین وَاَزْكَانُ الْأَرْضِ لَمْ تَزَالُوا

ین وارکان زمین بیسته ثابت بیسته

بِعَیْنِ اللَّهِ يَنْتَحِمُونَ مِنْ أَصْلَابِ كُلِّ

بیست خدا بیرون میکنند شما را از صلبهای هر

مُطَهَّرٍ وَيَنْفُلَكُمْ مِنْ آَرْحَامِ الْمُطَهَّرَاتِ

پاکیزه شده و نقل میکنند شما را از رحمهای پاکیزه

لَمْ تَدَّ تِكْرُ الْجَاهِلِيَّةِ الْجَهْلَاءُ وَلَمْ

آلوده نکرده است شما را تا بخردی بی خردان و

تَشْرَكَ فِيكُمْ قِيَانُ الْأَهْوَاءِ طِبْنُمْ وَ

ایشان نشسته در شا عوارض حناهاها پاکیزه اید شما و

طَابَ مَسْبِكُكُمْ مَنْ يَكْمُرُ عَلَيْنَا دِيَانَ الذِّبْنِ

پاک است عمل شماست گذاشت خدا بشما بر ما جزا دهنده بفرمایید

فَجَعَلَكُمْ فِي بُيُوتِ آذِنِ اللَّهِ أَنْ تَرْفَعَ

بس قرار داد شما در خانه ای که دستور داد خدا که بلند شود

وَيَذْكَرُ فِيهَا اسْمَهُ وَجَعَلَ صَلَواتَنَا

و یاد کرده شود در آن نام او و قرار داد درود ما را

نسخه که با مکتب گذرانند
۳۰۷
لَا شَرَّ بَلَدٍ لَهُ

وَأَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

وَأَنَّهُ مُقْتَضٍ بِجَمِيعِ

الْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ

عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

وَأَنَّ عَلِيًّا وَآلِيَهُ

اللَّهُ وَإِمَامُهُ

وَأَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ

وَلَدِهِ أَئِمَّةٌ

وَأَنَّ

زیارت ائمه بقیع

لِي شُفَعَاءَ فَقَدْ وَفَدْتُ إِلَيْكُمْ إِذْ

برای من شفاعت کنندگان پس آمدم برای شما چون

رَغِبَ عَنْكُمْ أَهْلُ الدُّنْيَا وَاتَّخَذُوا

سوی من از شما اهل دنیا گرفتند و گرفتند

آيَاتِ اللَّهِ هُرُورًا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا

آیات خدا را بیسترا و سرکشی کردند از آن

وَيَا نَجَارًا بِالْأَكْثَرِ يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَمُوتُ

ای نگه پاینده بدون سو

وَدَائِمٌ لَا يَلْهُوُ وَيَحِيْطُ بِكُلِّ شَيْءٍ لَكَ

دو همیشه بدون فراخی و احاطه کننده بر هر چیز تراست

الْمَنْ بِيَا وَقَفْتَنِي وَعَمَّرْتَنِي بِمَا أَرْتَنِي

تو بپند ز من کردی مرا دشمن سازی مرا بپند کردی

عَلَيْهِ إِذْ صَدَّ عَنْهُ عِبَادُكَ وَجَهَلُوا

بر آن چون برگشته از آن بندگان جاهل شدند

مَعْرِفَتَهُ وَاسْتَحْفَوا بِحِفْهِ وَمَالُوا

سرفش او را و بگرفتند حق او را و میل کردند

نسخه با سبب گدازند
(۳۰۹)

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَكَأَنَّ

الْبَيْتُ لَا يَنْبَغِي فِيهَا

وَأَنَّ اللَّهَ يَنْعَبُ

مَنْ فِي الْقُبُورِ وَأَنَّ

يُعْبَدُ أَصْلَى اللَّهِ

عَلَيْهِ وَاللَّهُ عِنْدَ

وَدُورِهِ جَاءَ بِأَيِّ

وَأَنَّ عَلِيًّا وَكَأَنَّ

وَالْحَقِيقَةُ مِنْ بَيْتِ

رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى

اللَّهُ

زیارت ائمه مطهرین

نسخه باب اول
(۳۱۰)

إِلَى سِوَاهُ فَكَانَتْ الْمِيَّةُ مِنْكَ عَلَيَّ

برای غیر خود پس برده است از تو بر من

مَعَ أَقْوَامٍ خَصَّصْتَهُمْ بِمَا خَصَّصْتَنِي بِهِ

با جماعتی که مخصوص کردی آنها را آنچه مخصوص کردی مرا آنچه

فَلَكَ الْحَمْدُ إِذْ كُنْتُ عِنْدَكَ فِي مَقَامِ

پس تراست ستایش چونکه هست نزد تو در جای ایستادم

هَذَا مَذْكُورًا مَكْتُوبًا فَلَا تُخَيِّرْ مِنِّي مَا

اینجا یاد کرده شده نوشته شده پس محروم کن مرا آنچه

رَجَوْتُ وَلَا تُخَيِّرْ لِي فِيمَا دَعَوْتُ بِحُرْمَةٍ

ایستادم و نایزسم کن در آنچه خواندم بوجوه

مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ الظَّاهِرِينَ صَلَّى اللَّهُ

محمد و اولاد پاکان او درود خدا

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

بر محمد و اولاد محمد

پس هشت رکعت نماز بخوان یعنی از برای همی

امای دور رکعت و دعا کن برای خود هر چه خواهی

عَلَيْهِ وَاللَّهُ وَخَلْفَهُ
فِي أَمَلِهِ مُؤْتِي الْأَمْرِ
رَبِّهِ بِنَارِكَ دَعَاكَ
وَأَنْتَ فَاطِمَةُ بَيْتِ
رَسُولِ اللَّهِ وَأَبْنَاهَا
الْحَسَنُ وَالْحُجَّانِ
إِنَّا رَسُولُ اللَّهِ
بِسَطَاهُ وَإِمَامًا
الْهُدَى وَفَائِدَ
الرَّحْمَةِ وَأَنْ عَلَيْهِ
وَمُحَمَّدًا

زیارت حضرت امیر المؤمنین

نسخه کتب باستان از ارد
(۳۱۱)

و طلب مغفرت کن برای مؤمنان و مؤمنات و
چون خواستی وداع کنی ایشان را بگو

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّمَّةَ الْهُدَى وَرَحْمَةُ

سلا بر شما ایمان هدایت و رحمت

اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اسْتَوْدِعُكُمْ اللَّهُ وَأَفْرَعُ عَلَيْكُمْ

خدا و برکات او بخدا سپردم شما و بیزارم بر شما

السَّلَامُ أَمْتًا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِمَا

سلا ایمان آوردم بخدا و بر رسول و بآنچه

جَنَّمُ بِهِ وَدَلَلْتُمْ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ فَارْتَبْنَا

آوردیم تا آنجا و دلالت کردی بر آن پروردگارا بجز این راه

مَعَ الشَّاهِدِينَ

با شهادت

تَقُولُ بِكَ مِنْ بَيْنِ أُمَّةٍ لَبَّيْكَ يَا سَيِّدَنَا

در از قریب حاضر علی بن ابی طالب علیه السلام

از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر که زیارت
کند جده حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام را

و يَغْفِرُ أَوْ مَوْئِبِي وَ
عَلَيْتَا وَتَحَدَّ أَوْ عَلَيَا
وَسَيِّدَا وَالْحُجَّةَ عَلَيْكُمْ
السَّلَامُ أَيُّمَّةَ الْهُدَى وَ
فَادَّاهُ وَدَعَاهُ إِلَى
اللَّهِ جَلَّ وَعَلَا وَ
حُجَّةٌ عَلَى عِبَادِهِ
پس بگو بدین اشهاد و
ای فلان و ای
فلان که نام برده
شده ابد و دوا این
نسخه

ثابت کنید برای من
 نغمه بابت کند ازند
 زیارت حضرت امیرالمؤمنین (۳۱۲)

و عارف آنحضرت باشد حضرتعالی بنویسد از برای
 او اجرد هزار شهید و گناهان گذشته و آیند
 او را بپا مرزد و بعد هر گامی حج مقبول و عمره پسندند
 باو عطا فرماید و یکی از صلحا در خواب دید که از هر
 قبری که در آن شهید شریف است ریشمانی کشیده شده
 شریف حضرت جبل المشایخ امیرالمؤمنین علیه السلام
 پس التماس الحاح کن تا آنحضرت بفرماید تو رسد از
 برادران ایمانی منتهی است که طلب مغفرت برای
 مؤمنان و مؤمنان نمایند و پادای از این نامه ها
 نمایند (حسن علی)

و ت زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام

آنچه در آداب زیارت واقع شده از قبیل غسل زیارت
 اذن دخول و مقدم داشتن پاهای راست و بائانی و دعا

این شهاد تو ازند
 خودتان ناملاقات
 کند بر بیان دوزخ
 کر و پس شهید برین
 ای فلان تو ذی عقل
 الله و الشهادة و
 الاقرار و الاخوان
 مؤذنه عند رسول
 الله صلى الله عليه
 و آله

زیارت مختصر امین

نفسه که بایست گفتند

(۳۱۳)

وَنَصْرُ عَلِيٍّ

وَالسَّلَامُ وَرَحْمَةُ

اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

بِحَمْدِ الصَّغِيْرَةِ

وَمَهْرِ كِتَابِ اَوْدَا

بَابِ غُومِ شَمْسِ

وَمَهْرِ سَبْتِ وَكَذَا

تُوْدِ وَطُورِ فِدَا

سَبْتِ بَا حَبْرِيْدِهِ

نُوشْتَهُ شُوْدِ صَغِيْرَةِ

بِكَافُوْرٍ

و خضوع و خشوع راه رفتن و قدمها را کوچک بر
داشتن و باقی اعمالی که باید قبل از دخول بجای
آورد شود چون بدر روان مبارک برسی بایست
و بگو

السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ آمِينَ اللَّهُ

۳۱۴ بر فرستاده خدا این خدا

عَلَى وَحْيِهِ وَعَزَائِمِ آخِرِهِ الْخَائِفِ لِمَا

بر وحی او و عزائم امراد خاتم پیمبران

سَبَقَ وَالْفَائِخِ لِمَا اسْتَفِيلَ وَالْمُهَيَّبِ

گذشته دفاع علوم آرزو در آئینه بزرگ

عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

بر این همه در رحمت خدا براد و برکات خدا

السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ لَسْكِينِهِ السَّلَامُ

۳۱۵ بر صاحب و تروتنان سلام

عَلَى الْمَذْفُونِ بِالْمَدِينَةِ السَّلَامُ عَلَى

بر دفن شده در مدینه سلام بر

باب فی احضار
بسم ربی و معطر
و نویسنده
سزاوار است که در
دینی که مراد حاضر
میشود با این فتاها
مختصر در و بیطره
کند و بوده باشد
نزد او کبک بخواند
سوره یس و صفات
و ذکر کند خدا را
و تلقین کند او را
کلمات

الْمَنْصُورِ الْمُؤْتَدِ السَّلَامُ عَلَى أَبِي

نصرت یافته و مؤید سلام بر

الْقَائِمِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

تاسم محمد بن عبد الله رحمت خدا و برکات او

پس داخل شو بر درحرم مطهر بابت و
بگویی

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا

گواهی میدهم اینکه نیست خدائی جز خدا و یگانه است او نیست

شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ

شریک او را و گواهی میدهم اینکه محمد بنده او است

وَرَسُولُهُ جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِهِ وَصَدَقَ

و فرستاده او است آمد بحق از نزد خدا و راست گفت

الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ

پیغمبران سلام بر تو ای رسول

اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ وَ

خدا سلام بر تو ای دوست خدا و

زیارت مطلقه امیر المؤمنین (۳۱۵) کلمات صحیح

خَيْرَ نَبِيٍّ مِنْ خَلْفِهِ السَّلَامُ عَلَى اِمْرِئِ

بزرگوارید او از ضمن خود سلام بر این

المؤمنين عبد الله و اخي رسول

مؤمنان بنده خدا و برادر رسول

الله يا مولاي يا امير المؤمنين عبدك

خدا ای آقای من ای امیر مؤمنان بنده تو

و ابن عبدك و ابن اميك جاتك

و پسر بنده تو و پسر کینه تو آمد ترا

منجبراً بيد منيك فاصدا الى حرمك

بناهنده بر تو و قصد کننده بسوی حرم تو

موجهاً الى مقامك متوسلاً الى

ترجمه کننده بسوی مقام تو ترسل کننده بسوی

الله تعالى بك ادخل يا مولاي

خدای تعالی بر سینه تو بیا داخل شوم ای آقای من

يا امير المؤمنين ادخل يا حجة الله

ای امیر مؤمنان بیا داخل شوم ای حجت خدا

بمهادین و افراد

بینت بک از امامان

علیهم السلام و

تلفظ کند او را

کلمات صحیح لا اله الا الله

لا اله الا الله العظيم

لا اله الا الله العظيم

بجنان الله رب السموات السبع و رب الارضين التسبیح و ما

ادب مناصحا (۳۱۶) زیارت مطلق حضرت امیر

ءَاذْخُلْ يَا امِينَ اللّٰهَ ءَاذْخُلْ يَا مَلِكُ

ایا داخل شوم ای امین خدا یوا داخل شوم ای فرشته

اللّٰهَ الْمُقِيمِ فِي هَذَا الشَّهْرِ يَا مَوْلَا

خدا که ساکنید در این شهه ای آقای من

اِنَاذِنْ لِي بِالذُّخُولِ اَفْضَلْ مَا اَذِنْتَ

ایا اذن میدهی مرا بدخول شدن بهتر از آنچه اذن میدهی

لِاَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَاءِكَ فَاِنْ لَمْ اَكُنْ اَهْلًا

با کسی از دوستان تو پس اگر هستم من سزاوار

لَهُ فَانْتَ اَهْلٌ لِذَلِكَ

بآن پس تو سزاواری باین امر

پس عنبه را بیوس و مقدم دار پای راست را پیش

از پای چپ و داخل شو و در حال داخل شدن بگو

بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلَى

بنام خدا و برای خدا و در راه خدا و بر

مسئله رسول الله صلی الله علیه و آله

تو و شهادت خدا درود خدا بر او و اولاد او

ببین و مانتی و
ما علمت و در العز
الظهور و الحمد لله
و رب العالمین و
الصلوة علی محمد و
آله الطیبین و خاتمه
نوروز و اجز و
حائض و چون از
دنیا گذشت فرو
نخوابند چو جملات
را و بکشد

زیارت مطلق حضرت امیر

(۳۱۷)

اذا وضعت اخصفا

دستها بشو و بوی

کداری در دهانت

و بکنند ساقها را

و بنیند ناله چنانچه

شروع کنند در

مخصل گفتن او

گفتن واجب او

سه بار چه است

لنک و سپاهن

و اذ آنکه سر تا سر

باشد و مستحب است

کند باد شوق

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتَبَّ عَلَيَّ

یا در دو گارا بیارزما در عم کن مرا و توبه مرا بپذیر

إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

یا سیکر توبه پذیری و مهربان

پس برو تا محاذی فایز مطهر و توقف کن پیش از

رسیدن بغیر و در و بغیر کن و بگو (۱۰۵) بار

السَّلَامُ مِنْ اللَّهِ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ

۱۳ از خدا بر محمد و رساوه خدا

أَمِينَ اللَّهُ عَلَى وَحْيِهِ وَرِسَالَتِهِ وَ

آمین خدا بر وحی او و سفارشهای او

عَزَائِمِ أَمِيرِهِ وَمَعْدِنِ الْوَحْيِ وَالنَّبِيِّ

عزائم امیرش و معدن وحی و تنبیل

الْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَالْفَاتِحِ لِمَا اسْتَقْبَلَ

پایان دهنده بآنچه سابق بود و گشاینده بر آنچه در پیش است

وَالْمُهَيِّمِ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ الشَّاهِدِ

و غالب بر اینها همه گواه

این بارچه ها جنس
بسته و آن جام
است که از زمین می آید
با زار دیگر و نباید
کنند یا بچه بچی
که به پیش پند بیان
را نهی مبار
و منجبات که علقه
و اینها عامه و آن
اوقار و هدیه
تخصیص کنند

عَلَى الْخَلْقِ السَّراجِ الْمُبِيرِ وَالسَّلَامِ

بر خلق بر سراج روشن و سلام

عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ

بر او رحمت خدا و برکات او پروردگارا

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْمَطْلُوبِ

درود فرست بر محمد و اهل خانه او مطلوب او

أَفْضَلُ وَأَكْمَلُ وَأَرْفَعُ وَأَشْرَفُ مَا

فاصله و کاملتر و بلندتر و شرفتر آنچه

صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَ

درود فرستادی بر کسی از بندگانت و

أَنْبِيَاءِكَ وَرُسُلِكَ وَأَصْفِيَاءِكَ

پیغمبرانت و فرستادگانت و برگزیده گانت

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَمِيدِ

خداوند ما درود فرست بر امیر مؤمنان بنده تو

وَخَيْرِ خَلْفِكَ بَعْدَ نَبِيِّكَ وَآخِي

و بهترین خلق تو بعد از پیغمبرت و برادر

زیارت مطلقه حضرت امیر

(۳۱۹)

(تکفین مثبت) برای اوصفاوری

از کافور که آتش

بان ترسند باشد

و افضل آن وزن

تیک یک سبز و در هم

و ثلث است

و اوسط آن چهار

مقال و افضل آن

یک در هم است

و اگر دشوار باشد

هر قدر که ممکن است

رَسُولِكَ وَ وَصِيِّ حَبِيبِكَ الَّذِي

فرستاد و تو دوستی دوست تو که

أَنْجَبْتَهُ مِنْ خَلْقِكَ وَالذَّلِيلِ عَلَى

برگزیدی او را از آفریدگان و دلافت کننده بر

مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسَالَتِكَ وَ دِيَانِ

آنکه بپوش کردی او را بر پیامت و جزا دهنده

الَّذِينَ بَعْدَكَ وَقَضَائِكَ بَيْنَ

روز جزا بعدت و فیصله دهنده احکامت در میان

خَلْقِكَ وَ التَّلَامُ عَلَيْهِ وَ رَحْمَهُ

آفریدگان و سلام بر او و رحمت

اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَئِمَّةِ

خدا و برکات او خداوند در روزت بر امامان

مِنْ وُلْدِهِ الْقَوَّامِينَ بِأَمْرِكَ مِنْ

از اولاد او قیام کننده گان به امرت از

بَعْدِهِ الْمُطَهَّرِينَ الَّذِينَ أَرْضَيْنَهُمْ

بعد او پاکانیکه برگزیدی ایشان را

زیارت مطلقه امیرالمؤمنین
دکفنت (۳۲۰)

أَنْصَارَ الدِّينِ وَحَفَظَةَ لَيْرِكَ وَ

یاوران دین تو و نگه دارندگان سینه تو

شُهَدَاءَ عَلَى خَلْفِكَ وَأَعْلَامًا

گواهان بر آفریدگان و نشانها

لِعِبَادِكَ صَلَّوْا نَكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

بر بندگانت درود تو بر آنها تمام

السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ

سلام بر امیر مومنان علی بن

أَبِي طَالِبٍ وَوَصِيِّ رَسُولِ اللَّهِ وَ

ابی طالب و وصی فرستاده خدا و

خَلِيفَتِهِ وَالْفَائِمِ بِأَمْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ

خليفة او و قیام کننده با امر او از بعد او

سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَ

انامی وصیها و رحمت خدا و

بُرْكَانِهِ السَّلَامُ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ

برکات او سلام بر فاطمه دختر

تعمیر کنند و سزاوار است که بنویسند و همه کتفها یعنی بر روی بار خیمه از آن قرآن بیفتد آن لاله شریفی بکند و آن شهدا رسول الله و آن علیا امیر المؤمنین

زیادت مطلقه امیرالمومنین (در غل مبتد)

(۳۲۱)

وَالْأُمَّةُ مِنْ

وَلَدِهِ رُوِيَ

بِكَ إِسْمَاعِيلُ

ذَكَرَكَ فِي

أُمَّةِ

الْهَدَى الْبَرَاءُ

وَنَبِيٍّ

بِسَبِّ

عَلَيْهِ

بِأَنَّكَ

بِطَاهِي

غُلِّ

رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

فرستاده خدا رسول خدا بر او و اولاد او

سَيِّدُهُ نِسَاءَ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَى

سینده زنان جهانیان سلام بر

الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدِي شَبَابِ

حسن و حسین آقایان جوانان

أَهْلِ الْجَنَّةِ مِنْ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ

اهل بهشت از مردم تمام سلام

عَلَى الْأُمَّةِ الرَّاشِدِينَ السَّلَامُ عَلَى

بر امامان ارشادکنندگان سلام بر

الْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِينَ السَّلَامُ عَلَى

پنجران و فرستادگان سلام بر

الْأُمَّةِ الْمُسَوَّدَةِ السَّلَامُ عَلَى

امامان و دویسه ای خدا سلام بر

خَاصَّةً اللَّهُ مِنْ خَلْفِهِ السَّلَامُ عَلَى

خاصتان خدا از خلف خود سلام بر

(من غل غل) ۳۲۲ زیارت مطلقه امیر المؤمنین

الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

مستازان نزیسان بندگان خدا سلام بر مؤمنان

الَّذِينَ قَامُوا بِأَمْرِهِ وَوَارَوْا أَوْلِيَاءَهُ

که قيام کردند با امر خدا و داری کردند دوستان

اللَّهِ وَخَافُوا بِخَوْفِهِمُ السَّلَامُ عَلَى

خدا را و ترسان بودند بترسیدن ایشان سلام بر

الْمَلَائِكَةِ الْمُقْرَبِينَ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَ

فرشتگان مقرب سلام بر ما و

عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ

بر بندگان صالح خدا

پس برو تا بابی نزدیک فرود و بپوش و

پشت بقبله کن و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ

سلام بر تو ای امیر مؤمنان

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای دوست خدا سلام

میراث به غل
اول باب سدی
دوم باب کافور
سوم باب خالص
و کیفیت غلش
مثل غل جناب
است ابتدا میکند
اول بشنود
مثبت سر هم بین
میشود بد عورت
اورا

زیارت مطلقه امیرالمؤمنین (۳۲۳) در غلبت

بکلی زائنان
 مرید پس عمل
 سید هد ساروا
 با کف سد و سینه
 پس جانب راست
 و بعد جانب چپ
 بجهن خودی کند
 دست خود را بر
 بدن میهن و با
 این سینه با
 سده باشد پس
 شود نظر فرما

عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای برگزیده خدا سلام بر تو

يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ

ای دوست خدا سلام بر تو ای حجت

اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهُدَى

خدا سلام بر تو ای امام هدایت

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِلْمَ النَّبِيِّ السَّلَامُ

سلام بر تو ای نشان تقوی سلام

عَلَيْكَ آيَتُهُمَا الْبَرِّ النَّبِيِّ النَّبِيِّ لَوْحِي

بر تو ای نیکی کار بر بهترین کار پاکیزه و خادار

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ وَالْحَبِيبِ

سلام بر تو ای پدر حسن و مهربان

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای ستون دین سلام

عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَأَمِيرِنَ

بر تو ای آقای وصی و امیر

(در غل تب) زیارت مطلقه حضرت امیر

رَبِّ الْعَالَمِينَ وَدَيَانَ يَوْمِ الدِّينِ

پروردگار جهانیان و جزا دهنده روز حسرت

وَخَيْرَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدَ الصِّدِّيقِينَ

و بهترین مسلمانان و آقای راستگویان

وَالصَّفْوَةَ مِنْ سُلَالَةِ النَّبِيِّينَ وَ

و برگزیده از نس پیغمبران و

بَابُ حِكْمَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَخَازِنَ

در حکمت پروردگار جهانیان و نگارنده

وَحَبِيَّةٍ وَعَمِيَّةٍ عَلَيْهِ وَالنَّاصِحَ لِأُمَّةٍ

و محبی او و محافظ عم او و اندرز دهنده بامت

بَنِيهِ وَالتَّالِيَ لِرَسُولِهِ وَالْمُوَاسِي

پیغمبر او و دویم کنش را در اسامی کننده

لَهُ يَنْفِيهِ وَالتَّنَاطُقَ بِحُجَّتِهِ وَالدَّاعِيَ

او با نفس خود و نظن کننده ببحث او و دعوت کننده

إِلَى شَرِّ بَعْتِهِ وَالمَاضِيَ عَلَى سُنَّتِهِ

بروی شرهت او و اجرا کننده بر سنت او

تا اشد برود
و پروردگاری
باب دیگری
در آن کی از کافران
پس غل دهد
او را باب کافران
مثل غل باب
سدی و پروردگاری
بر او بنویسد
ها را پس با بخلص
پیاورد و غل
سود

زیادت مطلقه حضرت امیر

در غسل متب
۲۲۵

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغَ عَنْ

پروردگارا بدینگونه شهادت میدهم که او بجهنم رسانده از

رَسُولِكَ مَا حَمَلَ وَرَعَىٰ مَا اسْتَحْفَظَ

پیغمبرش آنچه را موظف بود و رعایت کرد آنچه را مامور حفظ آن

وَحَفِظَ مَا اسْتَوْعَىٰ وَحَلَلَ حَلَالَكَ

پرورد حفظ کرد آنچه را استوعاب کرده بود و حلال کرد حلال ترا

وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَأَقَامَ أَحْكَامَكَ وَ

و حرام کرد حرام ترا - و پیادش احکام ترا و

جَاهَدَ الثَّاكِبِينَ فِي سَبِيلِكَ وَ

جهاد کرد با پیمان شکنان در راه تو و

الْفَاسِقِينَ فِي حُكْمِكَ وَالْمَارِفِينَ

فاسد کننده گان در حکم تو و سرپیچی کننده گان

عَنْ أَمْرِكَ صَابِرًا مُخْتَبِئًا لَا تَأْخُذُهُ

از امر تو در حال صبر و کف ظن اثر نکند او را

فِيكَ لَوْمَةٌ لَا يُؤْمِرُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ

در راه تو از تو سرزنش کننده به پروردگارا درود فرست بر او

بدهد همان نحو
و باید عمل کند
بجانب راست
او و بگوید
نمائی که غسل
از او عضو را عفو
عفو او چون از
غسل فو غشود
بخشکاند بدن
منها با جامه
نکبھی و واجب
است

(در غسل میت) زیارت مطلقه امیر المؤمنین (۳۲۶)

أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ

برترین آنچه در دو فرستادی بر کسی از دوستان

وَاصْفِيَاءِكَ وَأَوْصِيَاءِ أَيْتِيَّاتِكَ اللَّهُمَّ

درگزیدگان و وصیهای پیغمبرانت خداوند

هَذَا قَبْرُ وَوَلِيِّكَ الَّذِي قَرَضْتَ

این قبر ولی تو که واجب کردی

طَاعَتَهُ وَجَعَلْتَ فِي آعْتَابِ عِبَادِكَ

اطاعت او را و قراردادی در گردن بندگان

صِبَايَعَهُ وَخَلِيفَتِكَ الَّذِي بِهِ نَأْخُذُ

بهت او را و جانشین تو که بسبب تو افتد

وَلُغَطِي وَبِهِ تَيْبٌ وَنَعَائِبُ وَقَدْ

و عطا کنی و درین طراد ثواب میرسی و عذاب کنی و بچسبی

قَصْدُهُ طَعَامًا أَعْدَدْتَهُ لِأَوْلِيَائِكَ

تقصه کرده میزبان او را، بآنچه و عدله کردی آنرا به دوستان

فِعْظِيمٍ فَذَرِهِ عِنْدَكَ وَجَلِيلٍ خَطِيرٍ

بزرگندیدم تا بزرگی قدر او زودتر و جویاتش شایسته

در این مجال یاد ما بعد
و منجبات مقدم
داشتن وضو و
غسلهای مسپین
کنند او را و
حاضر کنند آن
پایه پنجمی را که
ران پنجم باشد و
پسین کند و بگذارد

زیادت مطلقه امیر المؤمنین (۳۲۷) در تکفین میت روی آن مفدا شد

لَدَيْكَ وَقَرَّبَ مَنزِلَهُ مِنْكَ صَلِّ

زرتو در قرب منزلت او از تو درود کن

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا

بر محمد و اولاد محمد و بکن برای من آنچه

أَنْتَ أَهْلُهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ الْكَرَمِ وَالْجُودِ

تو سزاوار آنی هستی به سزاوارتر اهل کرم و سخاوتی

وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلَى

و سلام بر تو ای آقای من و بر

صَبِيحَتِكَ أَدَمَ وَنَوْحَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَ

بهار تو آدم و نوح و رحمت خدا و

بِرَّكَانَهُ بِصَبْرٍ وَسَبْطٍ يَا مَوْلَايَ

بر کتاف او با صبر و سبوت ای سرلای من

إِلَيْكَ وَفُودِي وَإِيكَ أَتَوَسَّلُ إِلَى

برویش است آمدن من و بر تو توسل می کنم بروی

رَبِّي فِي بُلُوغِ مَقْصُودِي وَأَشْهَدُ أَنَّ

خدا را در رسیدن مقصودم و گواهی میدهم که

از پنبه و پاپا
بر آن مفداوی
زیره و بگذارد
از آب فیل و در
منب و بسوزان
بیر او بپسند
وین آن پادشاه
ببندد بر دانهها
او حکم و ببندد
دانههای او را
پس لگش را

در تکفین میت (۳۲۸) زیارت مطلقه امیرالمؤمنین

الْمُوَسَّلَ بِكَ غَيْرَ خَائِبٍ وَالظَّالِبَ

توسل جوینده بتو نا امید نه شود و خواهان

بِكَ عَنْ مَعْرِفَةٍ غَيْرَ مَرْدُودٍ إِلَّا بِفَضَاءِ

بیب تو از روی معرفت رد نه شود مگر با ادا شدن

حَوَاجِّيهِ فَكُنْ لِي شَفِيعًا إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ

حاجت من را پیش تو شفاعت کننده ببری خدا خدای من

وَرَبِّي فِي قَضَاءِ حَوَاجِّي وَتَبِيرِ

و خدای من در روا شدن حاجت من و آسان شدن

أُمُورِي وَكَثْفِ شِدَّتِي وَغُفْرَانِ

کارهای من در رفع سختی من و آزرش

ذَنبِي وَسَعَةِ رِزْقِي وَتَطْوِيلِ عُمُرِي

گناه من و وسعت روزم و درازی عمر

وَإِعْطَاءِ سُؤْلِي فِي الْآخِرَةِ وَدُنْيَايَ

و عطا شدن خواسته ها در آخرت و دنیا

اللَّهُمَّ الْعَن قَتْلَهُ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ

خداوندا لعن کن قاتلان امیر مؤمنان را

ببندد از نافرمانی
هر یک که ببرد و
پوشاند بر او
پیراهنش با لای
ان سر تا سرها
و بالای آن جن
و یا چیزی که فایده
مقام آن باشد
و بگذارد با او
چوبیده از جنوب
خوفا با از درخت
دیگر

زِيَارَةُ مُطَهَّرِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

(در تکفیان مهبت)

(۳۳۹)

اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَةَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ

پروردگارا لعن کن قاتلان حسن و حسین را

اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَةَ الْأُمَّةِ وَعَدِيْبِهِمْ

پروردگارا لعن کن کشتگان امان را و عذاب کن آنها را

عَذَابًا أَلِيمًا لَا تُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنْ

عذابی دردناک که عذاب نکرده باشی چنان یکی از

الْعَالَمِينَ عَذَابًا كَثِيرًا إِلَّا انْقِطَاعَ

جهانیان را عذاب فراوان بدون انقطاع

لَهُ وَلَا أَجَلَ وَلَا أَمَدٍ بِمَا شَاقُوا

اورا و نه حدی و نه بشد باشد و نه وقتی بآنچه از تن کردند

وَلَا أَمْرًا وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

وایمان امرت را و آماده کن برای آنها عذابیکه نه

يَحِلُّهُ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْفِكَ اللَّهُمَّ وَأَذْخِلْ

رسیده یکی از محفوفت پروردگارا در محفل کن

عَلَى قَتْلِهِ أَنْصَارِ رَسُولِكَ وَعَلَى

پر کشتگان یاوران فرستاده است و بر

و باید پند و نوازه
باشد و درازی

ان بمطدار استخوان
ذراع باشد مگر از

یکی از اندوا
مد جانب دست

چسبیده بیدان از
مخلفه موضع

باین ننگ است
و دیگر برادر جانب

چپ مابین پستی
و سر است

در تکفین متب (۳۳۰) زیارت مطلقه امیر المؤمنین

فَلَهُ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَىٰ فَتْلَهُ

کشندگان امیر مؤمنان و بر قاتلان

الْحَيْنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلَىٰ فَتْلَهُ أَنْصَا

حسن و حسین و بر کشندگان یاوران

الْحَيْنَ وَالْحُسَيْنَ وَفَتْلَهُ مِنْ فُتْلِ

حسن و حسین و قاتلان آنکه کشیده

فِي وِلَايَةِ آلِ مُحَمَّدٍ أَجْمَعِينَ عَذَابًا

در راه دوستی اولاد محمد تمام عذابی

إِلَيْمًا مُضَاعَفًا فِي اسْفِلِ دَرَكٍ مِنْ

درزنان دو برابر در پست‌ترین درگی از

الْجَهَنَّمَ لَا يَخْفَىٰ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَهُمْ

جهنم که تخفیف داده نشود از آنان عذاب و آنان

فِيهِ مُبْلِغُونَ مَلْعُونُونَ نَاكِوَاتٍ بِهِمْ

در آن ایستادگان مردود شده‌گان سزاگفته‌گان

عِنْدَ رَبِّهِمْ فَذَعَابُوا الشَّامَةَ وَ

دزد عذایشان که آشکار شود پیشانی و

دیگر از درگاه خود را
در مواضع سجده
متب که پیشانی را
با این که مفاد سزاوار
و اطراف انگشتان
بپاهای او باشد و اگر
از کافور چیزی
زیاد آمد بگذارد
در سینه او زخم بخند
گفته باشد و بپند
اود را از جانب سر

زِيَارَةُ مُطَلَعِ امْرِئِ الْمُؤْمِنِينَ

(۳۳۱)

(در نماز شب)

و یا هاشم ما او را
بجاک سپرد و دو
انوقت گره کفتار

بگشاید و چون
از امر کفن فارغ
شوند او را سوار

تا بوث کنند و
ببرند تا مصلی

پس بر او نماز پنجگانه
علامه مجلسی دو

زاد المعاد و بیاض
نماز شب

الْحَزِيءِ الطَّوِيلِ لِقَلْبِهِمْ غَيْرَةُ ابْنِيَاءِكَ

خوار می طولانی بب کشان اولاد پیوسته را

وَرُسُلِكَ وَاتَّبَاعِهِمْ مِنْ عِبَادِكَ

و فرستادگان را و پیروان آنها از بندگانت

الصَّالِحِينَ اللَّهُمَّ الْعَنَّا فِي مُنْتَهَى

کنج کارند پروردگارا لمن کن آنها را در پهنائی ما

الْتِي وَظَاهِرِ الْعَالَمِينَ فِي أَرْضِكَ

پهنان در دنیاها آشکارا در زمینت

وَسَمَائِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ

در سمانت پروردگارا قرار ده برای من قدم راستی

فِي أَوْلِيَاءِكَ وَحَبِيبٍ إِلَيَّ مَشَاهِدًا

در دوستان و محبوب دار برای من شاهد آنها را

وَمُسْتَفْرَهٍ حَتَّى تُلْحِقَنِي بِإِيْمٍ وَتَجْعَلَنِي

در فرارگاه آنها تا سخن کنی مرا با آنها و قرار دهی مرا بایمان

بِعَافِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پروردگارا دینا در عزت ای مهربانترین مهربانان

در مورد این کلام
(ص ۳۲) زیادت مطلقاً امیر المؤمنین

پس ضریح و ابوس و بیث بقبله بایست و در
بجانب قبر امام حسین علیه السلام بکن و بگو

السلام عليك يا ابا عبد الله السلام

۱۴ برتر ای ابا عبد الله سلام

عليك يا ابن رسول الله السلام عليك

۱۴ برتر ای هر رسول خدا سلام برتر

يا ابن امير المؤمنين السلام عليك

۱۴ برتر ای هر امیر مؤمنان سلام • برتر

يا ابن فاطمة الزهراء سيدة نساء

۱۴ برتر فاطمه زهرا سیده نساء

العالمين السلام عليك يا ابا

جهانين سلام برتر ای پدر

الائمة الهادين المهديين السلام

۱۴ برتر امام هدایت کننده گان هدایت یافته گان سلام

عليك يا صريع الدمعة الشاكبة

۱۴ برتر ای گشته اشکهای جاری

اشتراک بیست و یک کلام
واجب بر همه مسلمانان
که علم غیور شخصی
همی ساند و اگر
یکی از ایشان
بجا آورد از دیگران
ساقط میشود و
واجب است نماز
در شصت و شش عشاء
که بالغ باشد به
خلاف و

زیادت مطلقه امر المؤمنین (۳۳۳) در نماز میت،
اشهر و اقوی

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمُصِيبَةِ

سلام بر تو ای صاحب مصیبت

الزَّائِبَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ جَدِّكَ

بیته سلام بر تو و بر جدت

وَأَبِيكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَّكَ

و پدرت سلام بر تو و بر مادرت

وَأَخِيكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ الْأُمَّمَةِ

و برادرش سلام بر تو و بر امتان

مِنُ ذُرِّيَّتِكَ وَبَيْنِكَ أَشْهَدُ لَقَدْ

از ذریه تو و پسرانت گواهی میدهم بچشنت

طَيَّبَ اللَّهُ بِنَا لَتُرَابٍ وَأَوْصَحَ بِكَ

پاکیزه کرد خدا بنام تو خاک را و روشن کرد بگوشت

الْكِتَابَ وَجَعَلَكَ وَأَبَاكَ وَجَدَّكَ

کتاب را و تو را پدر و جدت

وَأَخَاكَ وَبَيْنِكَ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

و برادرش و پسرانش را مایه عبرت بصاحبان عقل

انتفک بر طفلی که
شش سالش تمام
شده باشد نماز
واجب و ظاهر
بغضد غریب کنها
منهوان کرد و
ازش ماهره
اگر زنده مولد
شده باشد بعض
سنت دانسته اند
و بعضی بدعت
و احط

زیارت مطلقه امیر المؤمنین

(۳۳۵)

در نماز صحت خواهد بود باشد

و در این نماز

کلمات ارحم است

شرح بنسب خوب

و خاص و بی وضو

این نماز را خوانند

کرد و سزاوار است

که با وضو باشد

و اگر آب به نرسد

یا مانعی داشته باشد

با وضو آن تکبیر است

تکبیر است

وَكَلِمَةُ الرَّحْمَنِ السَّلَامُ عَلَىٰ مِيرَانِ

و کلام خدای مهربان سلام بر یسنان

الْأَعْمَالِ وَمُغْلِبِ الْأَحْوَالِ وَسَيْفِ

عملها در گرداننده احوال و شمشیر

ذِي الْجَلَالِ وَسَائِيِ التَّلَسُّبِ

خدای صاحب جلال و سائی چشمه تسلیم

الزُّلَالِ السَّلَامُ عَلَىٰ صَاحِبِ الْمُؤْمِنِينَ

گوارا سلام بر نیکوکار ز سنان

وَوَارِثِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَالْحَاكِمِ يَوْمِ

دوارث دانش پیامبران و حاکم روز

الذِّبَنِ السَّلَامُ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْقَوَىٰ وَ

جزا سلام بر درخت برهبرگاری

سَامِعِ السَّيْرِ وَالتَّجْوَىٰ السَّلَامُ عَلَىٰ

شنونده سر و پنهانها سلام بر

حُجَّةِ اللَّهِ الْبَالِغَةِ وَتَعْمِيهِ السَّابِقَةِ

حجت کامله خدا و نعمت کامل او

در نماز میت
(۳۳۶) زیارت مطلقاً مبر المؤمنین

وَنَفْسِهِ التَّامِغَةَ السَّلَامَ عَلَى الصِّرَاطِ

و عذاب بر اندازد هزار کفار سما بر راه

الْوَاضِحِ وَالتَّجْمِ اللَّامِحِ وَالْأَمَامِ

آشکار و ستاره تباین و امام

النَّاصِحِ وَالزِّنَادِ الْفَاجِحِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ

بند درنده و سخت گیرنده بر بد گوین در رحمت خدا

وَبَرَكَاتِهِ (پس بگو) اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ

و برکات او پروردگارا درود فرست بر امیر

الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ أَخِي

زنان علی پسر ابیطالب برادر

نَبِيِّكَ وَوَلِيِّهِ وَنَاصِرِهِ وَوَصِيِّهِ

پیغمبرت و دوست او و یار در سن و وصی او

وَوَظِيرِهِ وَمُسْتَوْدِعِ عَلَيْهِ وَمَوْضِعِ

دو زیر سن و نگاه دارنده علیش و جای

مِثْرِهِ وَبَابِ حِكْمَتِهِ وَالنَّاطِقِينَ بِحُجَّتِهِ

سزا و در حکمت او و نطق کننده بجهت او

که بنیم کند و ظاهر
بعضی حادث است
که بدون علتین
بنیم میخورد
ست است که پیشتر
و از میان مردم
و سپهر زن بیابو
شهود و ست
است که کفرا
بکند و واجب است
بنف نماز کند

زیادتک مطلقاً امیرالمؤمنین

۳۳۷

در نماز میت

بجای تکبیر بگوید

وست است که
در هر تکبیر شما

و برود در نماز

کوشها و مشهور

الآنکه بعد از

تکبیر اول بگوید

اشهد ان لا اله

الا الله واشهد

ان محمداً رسول

الله

وَالدَّاعِيَ إِلَى شَرِّهِ وَخَلِيفَتِهِ

و دعوت کننده بری شریک او و جانشین او

فِي أُمَّتِهِ وَمُفِجِ الْكُزْبِ عَنْ جِهَتِهِ

در امتش و برطرف کننده طلال از رویش

فَاصِمِ الْكُفْرَةِ وَمُرْعِمِ الْفَجْرِ الَّذِي

بر اندازنده کافران و بفاک کننده اهل مجوز که

جَعَلَنَاهُ مِنْ نَبِيِّكَ بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ

قرار داری او را از پیغمبرت بمنزله هارون

مِنْ مُوسَى اَللّٰهُمَّ وَاٰلٍ مِنْ وَاٰلِهٖ

از موسی پروردگارا دوست بدار آنرا که دوست داری او را

عَادٍ مِنْ غَاذَاهُ وَاَنْصُرْ مِنْ نَصْرِهِ وَ

دشمن دار آنکه دشمن دارد او را و یاری کن آنرا که یاری کند او را

اَخْذَلْ مَنْ خَذَلَهُ وَاَلْعَنَ مَنْ نَصَبَ

خوار کن آنرا که خوار دارد او را و لعن کن آنرا که لعن دارد

لَهُ مِنْ اَوْلَادِهِنَّ وَاَلَاخِيْنَ وَصَلِّ

او را از اولادین و اخیان و درود دزد

(در نماز شب) و بعد از تکبیر دوم
۳۳۸) زیارت مطلقه امیر المؤمنین

عَلَيْهِ أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ

بر او بهترین آنچه در روز قیامت بر کسی

مِنْ أَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

از اوصیای پیغمبران ای پروردگار جهانیان

پس برگردد بجانب سر از برای زیارت حضرت آدم

عَلَيْهِ السَّلَامُ وَنُوحٍ عَلَيْهِمَا وَدُرِّ زِيَارَتِ آدَمَ بَعْدَ

السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای برگزیده خدا سلام

عَلَيْكَ يَا جَبِيْبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای دوست خدا سلام بر تو

يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيْنَ

ای پیغمبر خدا سلام بر تو ای امین

اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيْفَةَ اللَّهِ

خدا سلام بر تو ای خلیفه خدا

فِي أَرْضِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْبَقَرِ

در زمین او سلام بر تو ای پدر بقره

و بعد از تکبیر دوم
بگوید اللهم صل على
محمد وآل محمد و
بعد از تکبیر سوم
بگوید اللهم اغفر
للمؤمنين والمؤمنات
و بعد از تکبیر
چهارم بگوید
اللهم اغفر له
الشیخ و تکبیر پنجم
را بگوید و قافله
شود

زیارت حضرت نوح

در نماز میت

(۳۳۹)

مجبوری است و

موافق مشهور

حنین

بسیار است که

کند و بعد از آن

بگوید الله اکبر

استمدان لا اله

الا الله وحده

لا شریک له و

استمدان محمدا

عبد و رسوله

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ رُوحِكَ وَبَدَنِكَ

سلام بر تو و بر روان تو و تن تو

وَعَلَىٰ الظَّاهِرِينَ مِنْ وَلَدِكَ وَذُرِّيَّتِكَ

و بر پادشاهان از اولاد و ذریه است

صَلَّىٰ اللَّهُ عَلَيْكَ صَلَوةً لَا يُحْصِيهَا

درود فرستد خدا بر تو درودیکه شمارش نکند از آنجا

إِلَّا هُوَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

غیر خدا و رحمت خدا و برکات است

وَدُرِّ يَارْتُو عَلَىٰ رِبِّكَ

و در ریارت تو علی برکت

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای پسر خدا سلام

عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای برگزیده خدا سلام بر تو

يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ

ای ولی خدا سلام بر تو ای دوست

دعای مرتب
(۳۴۰) دعا بعد از زیارت حضرت امیر

اللّٰهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَيْخَ الْمُرْسَلِينَ

خدا ۳۴ بر تو ای شیخ پیغمبران

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ

۳۴ بر تو ای امین خدا در زمینش

صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْكَ وَعَلَى

دورهای خدا و سلام او بر تو و بر

رُوحِكَ وَبَدَنِكَ وَعَلَى الظَّاهِرِينَ

روح تو بدن تو و بر پاهان

مَنْ وُلِدِكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

از اولادت و رحمت خدا و برکات او

پس شش رکعت نماز بکن در رکعت برای امیرالمؤمنین

علیه السلام در رکعت اول بعد از سوره فاتحه الکتاب

سوره الرحمن بخوان و در رکعت دوم سوره بقره و

بعد از نماز بیج حضرت فاطمه زهرا سلام

الله علیها را بخوان و طلب آمرزش
از خدا برای خود بکن و دعا کن و بگو

و نذیر ابن بدر
التابعه بس بگو
الله اکبر اللهم صل
على محمد وآل محمد
وبارك على محمد
وآل محمد وارضهم
محمد آوآل محمد
كافضل ما صليت
وبارك ورحمتهم
على ابيهم وآل
ابراهيم

دُعَاءُ بَعْدَ زِيَارَةِ خِصْرِ امِيرِ

(نماز منته)

(۳۴۱)

اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هَاهُنَا بَيْنَ الرَّكْعَتَيْنِ

در دو رکعت نماز

هَدِيَّةً مِنْ مَنِيَّ إِلَى سَيِّدِي وَمَوْلَايَ

هدیه ایست از من بسوی آن و مولای من

وَلِيَّتِكَ وَأَخِي رَسُولِكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

دوست تو و برادر فرستاده است امیر المؤمنان

وَسَيِّدِ الْوَصِيِّينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ

و آن‌ها و وصی او علی بن ابیطالب

صَلَّوْا تُ اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ اللَّهُمَّ

در دو رکعت نماز بر او و بر اولاد او صلوات

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْهَا

در دو رکعت نماز بر محمد و اولاد محمد و قبول کن آنرا

مِنِّي وَأَجِزْ بِي عَلَىٰ ذَلِكَ جِرَاءَ الْمُحْسِنِينَ

از من و جزا ده مرا بر این جرای نیکوکاران

اللَّهُمَّ لَكَ صَلَّيْتُ وَلَكَ رَكَعْتُ وَ

خدایا برای تو نماز گزاردم و ترا رکعت کردم و

إِنَّكَ جَمِيعٌ
وَصَلِّ عَلَىٰ جَمِيعِ
الْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ
بِئْسَ كَيْدُ اللَّهِ كَيْبِي
اللَّهُمَّ أَغْفِرْ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْمُسْلِمِينَ وَ
الْمُسْلِمَاتِ الْأَخْيَارِ
مِنْهُمْ وَالْأَمْوَالِ
تَلْبَاعِ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَهُمْ
بِالْخَيْرَاتِ

(نماز میں)
۳۴۲ دعاء بعد از زیارت حضرت امام حسین

لَكَ سَجَدْتُ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ

برای تو سجدہ کردم و گناہی ترا نیست شرابی ترا

لِأَنَّهُ لَا تَكُونُ الصَّلَاةُ وَالرُّكُوعُ وَ

بِزَا يَسْتُرُ نَانَ دُرُكُوعُ و

التَّجُودُ إِلَّا لَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا

سجود محض ترا چہ سیکہ تو ہی خدائی کہ

إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ صِلْ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ

بِسْتِ خَدَائِي جِزَاتِي : بوردگارا درود فرست بر محمد و

إِلَى مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ مِنِّي زِيَارَتِي وَأَعْطِنِي

اولاد محمد و قبول کن از من زیارت مرا و عطا کن مرا

سُؤْلِي بِمُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ الظَّاهِرِينَ

خواہند آمد مرا بحق محمد و اولاد پاک او

وَجِهَارِ رَكَعَتِ دُبُكْرٍ وَاهْتَبَهُ اِدْمُ وَنُوحٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

بکن پس سجدہ شکر بجا آور و در سجدہ بگو

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَبِكَ غَضَمْتُ

خدا را سوی تو رو آوردم و تو تنگ کردم

اِنَّكَ حَسْبُ الدُّعَا
اِنَّكَ عَلَي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
اَللّٰهُمَّ اِن هَلَنْتَ
عَبْدَكَ وَابْنِ
عَبْدِكَ وَابْنِ
اَمِيكَ وَرَدِيكَ
وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزِلٍ
يَهِيَ اللَّهُمَّ اِنَّا لَا
تَقْلَمُ مِنْهُ اِلَّا
خَيْرًا وَانْتَ اَعْلَمُ
بِهِ

وَعَابِدًا زِيَارَتِ خَضْرَاءِ امِيرَةٍ

وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اللَّهُمَّ أَنْتَ تَقِيهِ وَ

دبر تو توکل کردم ، بود و لا ما توئی مرد عثمانوس

رَجَائِي فَأَكْفِنِي مَا أَهْتَبِي وَمَا لَا يَهْتَبِي

ایستد ، پس کفایت کن مرا آنچه همت است و آنچه همت نیست بر من

وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ

و آنچه تو عالمتری بآن از من عزیز است جوار تو و بزرگ است

شَاؤُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

شای تو و نیست ضدائی جز تو درود است بر محمد

وَالِ مُحَمَّدٍ وَقَرِّبْ فَرَجَهُمْ بِرُكُونِهِ دَائِمًا بَيْنَ

دو دلداده و نزدیک گویان فرج ایشان را

بِكَذَرِ وَبِكَ إِزْهِم ذُلِّي بَابِنَ يَدَيْكَ وَتَضَوِّعِي

رحم کن ذلت مرا در حضورت و درازم را

إِلَيْكَ وَوَحِّشِي مِنَ النَّاسِ وَأَبْنِي

بسویبت و ترس مرا از مردم و ایستم را

بِكَ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ

بتو ای کریم ای کریم ای کریم ای کریم ای کریم

(نماز عقیقه)
مِنَّا اللَّهُمَّ أَنْتَ تَقِيهِ

مِنْهَا قَرِّبْ فِي

إِنْسَانِيَّةٍ وَإِن

كَانَ مُسَاءً فَجَارُكَ

عَنْهُ وَأَعْقِبْ لَهُ

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ

عِنْدَكَ فِي أَعْلَى

الْعَالَمِينَ وَأَخْلَفْ

عَلَى نَهْلِهِ فِي

الْعَالَمِينَ وَ

أَرْجِعْهُ بِرَحْمَتِكَ

بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ

پس بجای ما

نماز هفتاد و دو (۳۴۴) در ثواب زیارت امین الله

بگداوزی بگو لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ اَنْتَ رَبِّي حَقًّا

بگداوزی یعنی از روی

بگداوزی یعنی جز تر

حَقًّا سَجَدْتُ لَكَ يَا رَبِّ تَعَبَّدًا وَرِفًا اَللّٰهُمَّ

حق و عطف بگداوزی کرده ترا ای خدا ای من در حال بندگی و تسلیم خدا

اِنَّ عَمَلِي ضَعِيفٌ فَضَاعِفْ لِيْ يَا كَرِيْمٌ يَا كَرِيْمٌ

پدر سگده عمل من ناچهار است پس رها کن آنرا بر من ای کریم

در ثواب زیارت امین الله

که در حرم شریف حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام خوانده
 میشود و بهر آنکه در تمام حرمهای مشرف خوانده
 شود و اگر در غیر حرم حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
 خوانده شود السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ
 در آن گفته نمیشود و امام محمد باقر علیه السلام فرمود
 هر که این زیارت را در هر یک از مشاهد مشرفه
 بخواند حق تعالی این زیارت و دعا را در نامه از خود
 بالا برده و مهر حضرت رسول و ابرار برزند و محفوظ

نماز هفتاد و دو
 الله اكبر و فارغ شود
 و اگر زن باشد بگوید
 اللهم ان هديت فامنك
 وابنه عبدك و
 ابنة اميك ذلك
 يك وانت خير مني
 بها اللهم انا لا نقول
 شيئا الا خيرا اللهم
 ان كانت غيبة
 في ذوق احسان نقاد
 ان كانت غيبة
 بخاروز

زیارت امین الله

(۳۴۵)

نمازین

بماند تا نسلم امام زمان علیهم السلام نمایند پس صاحبش را
استغفار کند باشارت و تحیت و کرامت اسم و ان اینست

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ

سلام بر تو ای امین خدا در زمین

وَجَجَّهِ عَلَى عِبَادِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

وجهت او بر بندگانش سلام بر تو ای

أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهِدْتَ

ایر برسان گواهی میدهم که تو جهاد کردی

فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَعَمِلْتَ بِكِبَابِهِ وَ

در راه خدا حق جهاد او و عمل کردی بکتاب او و

أَتَبَعَتْ سُنَنَ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

پیروی کردی سنت ای پیغمبر او را درود خدا بر او

وَالِهِ حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جَوَارِهِ

و اولاد او تا دعوت گرفت خدا بوی جوارش

فَقَبَضَكَ إِلَيْهِ بِأَخْيَارِهِ وَالرَّمَّ أَعْدَاكَ

پس گرفت ترا به برتری خود با خیرانش و محکوم کرد دشمنان را

تغنیها و اغنیها

اللهم اجعلها

عبدك في أعلا

عليين وأخلف

على أهلها في

الغايين و آورها

بِعَمَلِكَ يَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ وَ أَوْ

منب مضعف

باشد بگو بد اللهم

اغضبا للذين نابوا
و اتعوا

زیارت امین الله (ع ۳۴)

الْحَجَّةُ مَعَ مَالِكٍ مِنَ الْحَجِّجِ الْبَالِغَةِ

بجای که با یک مرتزب بود از جهنمای بالغه

عَلَىٰ جَمِيعِ خَلْفِيهِ اللَّامَةِ فَاجْعَلْ نَفْسِي

بر تمام آخرت من خداوند قرار ده نفس مرا

مُطَهَّرَةً بِفَدْرِكَ رَاضِيَةً بِفَضَائِكَ

سپهرین بقدر عزت راضی تر بعضای تو

مَوْلِعَةً بِذِكْرِكَ وَدُعَائِكَ مُجِبَةً

حریس در طلب یاد تو و خواندن تو دوست دارنده

لِصَفْوَةِ أَوْلِيَائِكَ مَجْبُوبَةً فِي أَرْضِكَ

برگزیده دوستانت دوست داشته شده در زمین

وَمَمَائِكَ صَابِرَةً عَلَىٰ نُزُولِ بَلَائِكَ

و آسایش تو صبور بر فرود آمدن بلاهای

شَاكِرَةً لِّفَوَائِدِكَ ذَاكِرَةً لِّسَوَائِغِ

سپاسگزار بفضیلت های نعمت های یادکننده کمال

الْآثَامِ مُشَافَا إِلَىٰ قَرَحَةِ لِقَائِكَ

عطا آید مشافهت بری شادی دیدارت

سببک و فایده عبادت
 انجام و اگرست طفل
 نابالغ باشد بگو بد
 اللهم اجعله لا يؤمن
 و لنا سلفا و قرظا
 و اجرا و سنتا است
 که بر جای خود بایستد
 تا بخانه باردارند
 خصوصاً ایشان
 در دروایی وارد
 شده است که بعد
 از

زیارت امامین الله

نماز میت

(۳۴۷)

فارعقدان از

نماز بگوید رَبَّنَا

الَّتِي فِي الدُّنْيَا

حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ

حَسَنَةٌ وَقِيَّاعَدَابِ

النَّارِ اَرْضِنِي

صَادِقٌ عَلَيْهَا

مَنْعُولِكَ سِرًّا

اِنَّكَ بَرَّادُ

مُؤْمِنٍ دَاخِبًا كُنْتَ

بِهِمْ اَوْ اَنَا

مُنَزَّوَدَةً التَّقْوَى لِيَوْمِ جَزَائِكَ مُسْتَسْتَه

توشه بردارنده از هر بهر گزاری برای روز جزای تو عملکننده

بَنِينَ اَوْلِيَاءِكَ مُقَارِفَةً لِاخْلَاقِ

بشنگهای دوستانت دوری جوینده از اخلاق

اَعْدَائِكَ مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيَا حِمْدِكَ

دشمنان تو مشغول شونده از دنیا بحمد تو

وَسَنَائِكَ بِجَانِبِ وَمَبَالِغُورًا بِفِرْكَائِكَ كَلِمَتِكَ

و ثنايت در جانب و مبالغه و اورا بفرکات کلماتت

اللَّهُمَّ اِنَّ قُلُوبَ الْمُخْتَبِينَ اِلَيْكَ

بار و در کارا بده سینه دل های طلب کنندگان بسوی تو

وَالِهَمَةُ وَسَبِيلُ الرَّاعِبِينَ اِلَيْكَ

جبران است در راه های رغبت دارندگان بسوی تو

شَارِعَةٌ وَاَعْلَامُ الْفَاصِدِينَ اِلَيْكَ

باز است و نشان های فصد کنندگان بسوی تو

وَاضِحَةٌ وَاَفْتَدَةُ الْعَارِفِينَ مِنْكَ

ناروشن است و درهای عارفان از تو

زیارت امین الله (۳۴۸)

نمازت
بجایزه او حاضر شوند
و بر او نماز کنند و
وای او استغفار
کنند و پیش او ایستند
همه ثواب برسد
و در حدیث حسن
این حضرت صادق
علیه السلام فرمود
اشک چون مویز
را بغیر بگذازند
او را نماند
کنند

فَارِعَاةٌ وَأَصْوَاتٌ الذَّاعِبِينَ إِلَيْكَ

ترسان است صدای دعا کننده گان بسوی تو

صَاعِدَةً وَأَبْوَابَ الْأَحَابِبِ لَهُمْ

بالا رفته است دروای پذیرش برای آنان

مُقْتَحَةً وَدَعْوَهُ مِنْ نَاجَاكَ مُنْجَابَةً

باز است دعای آنکه ترسان جفا کند پذیرفته است

وَتَوْبَةً مِنْ آثَابِ إِلَيْكَ مَقْبُولَةً

و توبه آنکه انبیر کند بسوی تو قبول است و

عَبْرَةً مِنْ بَنِي مِنْ خَوْفِكَ مَرْحُومَةً

آنگ که کسیکه گریه کند از ترس تو درم شده است

وَالْأَعَانَةَ لِمَنْ اسْتَعَانَ بِكَ مَوْجُودَةً

و فریاد آنکه فریاد کند بسوی خود بخشنده است

وَالْأَعَانَةَ لِمَنْ اسْتَعَانَ بِكَ مَبْدُودَةً

و یاری آنکه طلب یاری کند از تو جهان شده است

وَعِدَائِكَ لِعِبَادِكَ مُنْجَزَةً وَرَلَّ مَنْ

و وعده های تو برای بندگانت وفا کرده شده است و نماند کسی که

زیارت امین الله

(بیع جنازه)

(۳۴۹)

اسْتَفَالِكَ مُقَالَاةً وَأَعْمَالَ الْعَامِلِينَ

ترسوخوانند گزشتننده است و عملهای عمل کنندگان

لَدَيْكَ مَحْفُوظَةٌ وَأَزْرَافَكَ إِلَى الْخَلَائِقِ

رز تو محفوظ است و روزیهای تو بوی مردمان

مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةٌ وَعَوَائِدُ الْمَزِيدِ

از رز تو نازل است و فایده های زیاده

إِلَيْهِمْ وَأَصِلَهُ وَذُنُوبَ الْمُسْتَغْفِرِينَ

بر آنها رسانده است و گنایهای آمرزش خواران

مَغْفُورَةٌ وَحَوَاجِ خَلْفِكَ عِنْدَكَ

آمرزیده است و نیازهای خلف تو زودت

مَقْضِيَةٌ وَجَوَائِزُ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ

برآورده است و جایزه سوال کنندگان رز تو

مَوْقَرَةٌ وَعَوَائِدُ الْمَزِيدِ مُنَوَّرَةٌ وَمَوَائِدُ

فراوان است و فایده های زیاده روشن است و طهارت

الْمُسْتَطْعِمِينَ مَعَدَّةٌ وَمَنَاهِلُ الْإِطْمَاءِ

طعام خواران آماده است و ظرفهای تشنگان

که اول عطا است
 مراد از امین است
 و اول عطا است که
 ما در این انصاف است
 باجنازه نواحدند
 امرزش گناهان
 است و در حدیث
 دیگر فرمود که اول
 محضه عبودیت است
 در دنیا ننگه می
 اما زنده است
 است

در شیخ هزاره مت
 ۳۵۰ زیارت امین الله

مُرَعَّةَ اللَّهْمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَابْتَلِ

برایت پروردگارا بپذیر دعای مرا و قبول کن

تَنَاوًا جَمَعَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي بِحَقِّ

توای مرا و جمع کن میان من و میان دوستانم را بحق

مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَ

محمد و علی و فاطمه و حسن و

الْحُسَيْنِ إِنَّكَ وَلِيُّ نَعْمَائِي وَمُنْتَهَى

حسن بدستیکه تو ولی نعمت های منی و پایان

مُنَائِي وَغَايَةَ رُجَائِي فِي مُنْقَلَبِي وَ

آنکه های منی و پایان امید منی در بازگشتم و

مُتَوَاتِي وَتَكْمَالَ لَزِيمَةِ بَعْدِي يَلْبَسُهَا أَنْتَ

پناه دهی منی و تمام آنکه زینت بعد منی بپوشد آنست که

الهِمِّي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ غَفِرْ

خدای من و آقای من و مولای من بیامرزش

لِأَوْلِيَائِنَا وَكُفَّ عَنَّا أَعْدَاءَنَا وَ

دوستان ما را و بازدار از ما دشمنان ما را و

که هرگاه هزاره او
 بوده است و در

حدیث دیگر فرمود
 هر که همراهی هزاره

عزومنی بکند تا
 او را در فن کنند

حفظتالی در فتنه

هفتاد و هشتاد و دو

بکار دارد که همراهی

او نمایند و آن

برای او کنند از
 برینا

زیارت جامعہ

در شیعہ جنازه

(۳۵۱)

موض حساب و

فرمود که هر که یک

طرف جنازه بگیرد

یک وسیع گناه

کمین اش را میباید

شود و اگر چهار

طرف را بگیرد از

گناهان بیرون

آید و باید که

جنازه را چهار کس

بردارند و بعضی

الاشک

أَسْغَلَمُ عَنْ آذَانَا وَأَظْهَرَ كَلِمَةَ الْحَقِّ

بر گردان آنها را از آزار کردن ما و ظاهر کن کلمه حق را

وَأَجْعَلْهَا الْعُلْيَا وَأَدْحِضْ كَلِمَةَ

و قرار ده آنرا در پایین ترین مرتبه و دحض کن کلمه

الْبَاطِلِ وَأَجْعَلْهَا التَّفْلِيَّ إِنَّكَ عَلَى

الباطل را و قرار ده آنرا پست تر بدینگونه تو بر

كَلِمَتِي وَرِزْيَاةَ جَامِعَةٍ فَدَبِّرْ

برهمنیسه ترانی

هر ما مهرا بان زیارت میتوان کرد اول در زیارت

هر یک از ائمه علیهم السلام یا مطلقا هزارها شریفه میگوئی

السَّلَامُ عَلَى أَوْلِيَاءِ اللَّهِ وَأَصْفِيَاءِهِ

۱۲ بر دوستان خدا و برگزیده گان او

السَّلَامُ عَلَى أُمَّتِ اللَّهِ وَأَحِبَّائِهِ

۱۲ بر امت خدا و دوستان او

السَّلَامُ عَلَى أَنْصَارِ اللَّهِ وَخُلَفَائِهِ

۱۲ بر یاوران خدا و جانشینان او

مدتیج جائزه (۳۵۲) زیارت جامعہ

السَّلَامُ عَلَىٰ مَحَالِّ مَعْرِفَةِ اللَّهِ التَّكَامُلُ

سلام بر محلهای شناسائی خدا سلام

عَلَىٰ مَسَاكِينِ ذِكْرِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ مُظَاهِرِهِ

بر مسکینهای یاد کردن خدا سلام بر ظاهرنما کنندگان

أَمْرًا لِلَّهِ وَفَهْيِهِ السَّلَامُ عَلَىٰ الدَّعَاةِ

بر خدا و نهی او سلام بر دعوت کنندهگان

إِلَىٰ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ الْمُنْفِقِينَ فِي

بهری خدا سلام بر اسفزار یا ترکمان در

مَرْضَاتِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ الْمُخْلِصِينَ

خوشنودی خدا سلام بر اخلص و زران

فِي طَاعَةِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ الْأَدِلَاءِ

در اطاعت خدا سلام بر دیلمهای روشن

عَلَىٰ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ الَّذِينَ مَرَّ

بر وجود خدا سلام بر آنانکه هرگز

وَالْآهَمُ فَقَدْ وَالِي اللَّهِ وَمَنْ عَادَاهُمْ

رویشان بنام او بچیند دوست داشته خدا را و هر کس دشمنان او

از برای یکبار

جائزه کند اول

دست راست منرا

که جانب چپ منرا

است بدوش راست

خوبتر دارد پس

دست چپ منرا

باز بدوش راست

بردار پس از دست

جائزه برود و بیک

۱ بدوش چپ خود بردارد پس دست چپ منرا

زیارت جامعہ

(۳۵۳)

در شیخ جنازه

که در جانب راست
جنازه است بدو

بپ بردارد چون
خواهد که بار

توسیع کند از پیش
جنازه ورود بکند

از جانب پشت جنازه
برگردد و باز بجا

روشن توسیع کند
و اکثر علماء بر عین

گفته اند که اول
ابداء بدست راست

جنازه میکنند
و پس

فَقَدْ عَادَى اللَّهَ وَمَنْ عَرَفْتُمْ فَقَدْ

پس دشمن داشته خدا را و آنکه بشناسد ایشان را پس

عَرَفَ اللَّهَ وَمَنْ جَهِلْتُمْ فَقَدْ جَهِلَ

شناخت خدا را و آنکه نشناسد آنها را پس نشناخت خدا را

اللَّهُ وَمَنْ اغْتَضَمَ بِهِمْ فَقَدْ اغْتَضَمَ بِلِ

خدا را و آنکه جنگ زندید با آنان پس جنگ زود

لِلَّهِ وَمَنْ تَخَلَّى مِنْهُمْ فَقَدْ تَخَلَّى مِنَ

خدا و آنکه فریفت کند از آنها پس فریفت کرده است از

اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاشْهَدُ اللَّهَ أَنِّي سَلِمٌ

خدا را بارعزت و جلال و گواهی می‌گیرم خدا را که من سلم

لِمَنْ سَأَلْتُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبْتُمْ مُؤْمِنٌ

با آنکه تسلیم است تا آنکه در جنگ دارم با آنکه با دشمنان جنگ

يَسِيرٌ كَرُّ وَعَلَا نِيَّتِكُمْ مَفْوُضٌ فِي ذَلِكَ

ایمان دارم به پنهانی و دشمنی شما تفویض کننده در این امر

كُلِّهِ الْيَوْمَ لَعَنَ اللَّهُ عَدُوَّ آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ

تماما بری شما لعنت کند خدا دشمن اولاد محمد را از

شیخ جازه
(۳۵۴) زیارت جامعہ

الْحَيِّ وَالْأَلَنِ وَأَبْرُهُ إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ وَ

جن دانس و تبرہ میکنم بوی خدا از انان و

صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

رود خدا بر محمد و اولاد او

زیارت دوم از حضرت امام علی التقی علیہ

السلام روا شدہ فرمود چون بد رگاہ رسیدی

بایست و بگو شهادتین را یعنی بگو اَشْهَدُ اَنْ

لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ

اَشْهَدُ اَنْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ (گو اہی میدہم کہ نیت خدائی

جز خدا یگانہ است او شیرکی نیت او را و گو اہی میدہم

کہ محمد درود خدا بر او و اولادش پیغمبر و بندہ او است)

و با حال غسل باشی و چون داخل حرم شوی و

قبر را بد بینی بایست و سی مرتبہ اللہ اکبر بگو پس

اندکی واہ برو بایست و سی مرتبہ اللہ اکبر بگو

پیری دانس بر بیا

چپ بر بدست چپ
داو کہ موافق اعاذ
معبود اولی است و

اگر مرد و در اعمل آورد
جبرأت و افضل

الشک عبب بخانه
یا پهلوان مارا برود

و پیش جنازہ زود
و ظاہر اگر لشک

اگر جنازہ مؤمن

زیادت جامعہ

در شیعہ جازہ
(۳۵۵)

پس نزدیک فبر مطہر و در وجهل مرئیه الله
اکبر بگو ناصد لیکیں تمام شود پس بگو

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النَّبِيِّ وَ

سلام بر شما ای خاندان نبوت و

مَوْضِعَ الرِّسَالَةِ وَخْتَلَفَ الْمَلَائِكَةُ وَ

موضع رسالت و محل نزل ملائکہ و

مَهَيَّبَ الْوَحْيِ وَمَعْدِنَ الرَّحْمَةِ وَ

بہبوط وحی و معدن رحمت و

خِرَانَ الْعِلْمِ وَمَنْهَى الْحِلْمِ وَأَصُولِ

خزانہ داران دانش و منہی حلم و اصول

الْكَوْمِ وَقَادَةَ الْأَيْمِ وَأَوْلِيَاءَ النِّعَمِ

گروہ و پیشوایان ایمنی و اولیائے نعمت

وَعَنْصَرَ الْأَبْرَارِ وَدَعَاةَ الْأَخْيَارِ

دعوت دینداران و دعوت نیکوکاران

وَسَائِلَ الْعِبَادِ وَأَرْكَانَ الْبِلَادِ وَ

وسایلات دینداران و ارکان شہر و

باشد پیش راه
رفتن خوبست و
در جازہ خلاف
مذہب خوبست
زیرا کہ ملائکہ
اور اولیائے
بعد اب میکنند
و با جازہ سوار
رفتن مکن و اولی
و از حضرت رسول
صلی الله علیہ و
آلہٖ وسلّم

زیارت جامعہ (۳۵)

شعب جبارہ

أَبْوَابِ الْإِيمَانِ وَأَمْنَاءِ الرَّحْمَنِ وَ

در نامی ایمان در ایمن خدای مهربان

سُلَالَةِ النَّبِيِّينَ وَصَفْوَةِ الْمُرْسَلِينَ

فرزندان پیامبران و برگزیده فرستادگان

وَعِصْرَةِ خَيْرِهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَرَحْمَةً

و اولاد برگزیده پلادگار جهانیان و رحمت

اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى أُمَّةِ الْهُدَى

خدا و برکات او سلام بر امتان راهبان

وَمَصَابِيحِ الدُّجَى وَأَعْلَامِ النَّفَى وَذَوِي

د چراغهای تاریکی و نشانهای تقوی و صاحبان

النُّهَى وَأُولِي النَّجَى وَكَهْفِ الْوَرَى

عقل و صاحبان خرد و پناه عقل

وَوَرَثَةِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمِثْلِ الْأَعْلَى

و ورثه پیامبران و مثل اعلای خدا

وَالدَّعْوَةِ الْحَسَنَى وَحُجَّجِ اللَّهِ عَلَى

و صاحب دعوت نیکو و مجتهدان خدا بر

هر که بجزایزه را ببیند
و این دعا را بخواند
اللَّهُ أَكْبَرُ هَذَا مَا
وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ
اللَّهُمَّ زِدْنَا إِيمَانًا
وَتَيْلِمًا لِحَمْدِكَ يَا
الَّذِي تَعَزَّزَ بِأَنَّ
الْقُدْرَةَ وَتَهَيَّأَ
الْعِبَادَ بِالْوَرَى
مَلِكِي دَرَّاسَمَانِ
عَمَّانِد

زیارت جامعہ

شیخ جنازه
(۳۵۲)

أَهْلَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ وَ

اهل دنیا و آخرت و اولی

رَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ

رحمت خدا و برکات او سلام بر محمدی

مَعْرِفَةِ اللَّهِ وَمَسَاكِينِ بَرَكَهَاتِهِ وَاللَّهُ وَ

سرفراز خدا و مسکینای برکت خدا و

مَعَادِنِ حِكْمَةِ اللَّهِ وَحَقِّقَةِ سِرِّ اللَّهِ

سعدنهای حکمت خدا و نگه‌دارندگان سرفرازی

وَحَمَلَةِ كِتَابِ اللَّهِ وَأَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللَّهِ

و حاملان کتاب خدا و وصی‌های پیغمبر خدا

وَذُرِّيَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

و ذریه رسول خدا درود خدا بر او

وَالِهِ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ

و اولاد او و رحمت خدا و برکات او سلام

عَلَىٰ لَدُّعَاهُ إِلَى اللَّهِ وَالْأَدْلَاءِ عَلَىٰ

بر دعوت کننده‌گان بوی خدا و دریلها بر

مگر آنکه گوید
کنند از برای
ترجم با و روان
دقی
افام بعضی
علیه السلام
منقولند
حال برداشتن
جنازه بخوانند
بسم الله و با
اللهم صل علی
محمد و آل محمد
و انفسنا
و المؤمنین
و

در شیخ جازنه (۳۵۸) زیارت جامع

مَرْضَاتِ اللَّهِ وَالْمُنْقَرِبِينَ فِي أَمْرِ اللَّهِ

خوشنودی خدا و ثابت آمدن در امر خدا

وَالثَّابِتِينَ فِي مَحَبَّةِ اللَّهِ وَالْمُخْلِصِينَ

و کاتبان در محبت خدا و مخلصان در زمان

فِي تَوْجِيدِ اللَّهِ وَالْمُظْهِرِينَ لِأَمْرِ اللَّهِ

در یگانگی خدا و آشکارکنندگان امر خدا

وَهَيْبِهِ وَعِبَادِهِ الْمَكْرَمِينَ الَّذِينَ

و هیبت او و بندگان عزیز او که

لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهٖ يَعْمَلُونَ

سبق نمیکنند در گفتار او را و آنها با امر خدا عمل میکنند

وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى

در رحمت خدا و برکات او سلام بر

الْأُمَّةِ الدَّعَاةِ وَالْفَادَةِ الْهَدَاةِ

امان دعوتکننده و پیشرویان هدایتکننده

وَالشَّادَةِ الْوَلَاةِ وَالذَّادَةِ الْحِمَاةِ وَ

و آفتابان دایم و صفتکنندگان و

منقول از حضرت امام زین العابدین علیه السلام جازنه را مبدی بداند میکنند الحمد لله الذي لم يخلفني من التوابع الختمين و زمان را شیخ جازنه سنت پند و بعضی گفته اند که جازنه را

زیارت جامعہ

در شیخ جنازه (۳۵۹)

ببارزند بودن

مکروه است و

مکان مکروه است کبیرا

که بجنازه شود

بجندیدن و حرف

با جمل گفتن و قضا

علامه تجلی در

حلیه فرموده از

حضرت رسول

صلی الله علیه و

اله منقول است

که بجنازه

نماز کند

أَهْلَ الذِّكْرِ وَأُولِي الْأَمْرِ وَبَيْتَهُ

اهل یاد خدا و صاحبان امر و بیتهای

اللَّهِ وَخَيْرَانِهِ وَحِزْبِهِ وَعَيْبَتِهِ عَلَيْهِ

خدا و برگزیدگان او و حزب او و عیبند علم او

وَجَنَّتِهِ وَصِرَاطِهِ وَنُورِهِ وَبُرْهَانِهِ

و جنت او و راه او و نور او و برهان او

وَرَحْمَتِهِ اللَّهُ وَبَرَكَاتِهِ أَشْهَدُ أَنْ لَا

در رحمت خدا و برکات او گواهی میدهم اینکه نیست

إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ كَمَا

خدائی مگر خدای یگانه نیست شریکی او را یعنی کسی

شَهِدَ اللَّهُ لِقِيَّهِ وَشَهِدَتْ لَهُ مَلَائِكَتُهُ

شهادت داد خدا بذات خود و شهادت دادند او را ملائکه

وَأُولُوا الْعِلْمِ مِنْ خَلْفِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

و صاحبان علم از خلف او نیست خدائی مگر او

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ

غایب و داناست و گواهی میدهم که محمد بنده او

در شیخ جان (ع ۳۶) زیارت جامعہ

الْمُنْتَجِبِ وَرَسُولِهِ الْمُرْتَضَىٰ أَرْسَلَهُ يَا

برگزیده و رسول پسندیده او فرستاد او را برای

لَهْدِي وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَهِّرَهُ عَلَى الدِّينِ

بر من و دین حق تا پیشانی کند او را بر دین

كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا

تمام آن و اگر برایشان کراهت داشته باشد مشرکان شهادت میدهم که

الْأُمَّةَ الرَّاشِدُونَ وَالْمُهْتَدُونَ

آنان ارشاد کننده و راهبران

الْمَعْصُومُونَ الْمُكْرَمُونَ الْمُفْتَرَبُونَ

مقصومها عزیزان نزدیکیان خدا

الضَّادِفُونَ الْمُصْطَفُونَ الْمُطِيعُونَ

راستگویان برگزیدهگان اطاعت کنندهگان

لِلَّهِ الْقَوَامُونَ بِأَمْرِهِ الْعَامِلُونَ

بجدا قیام کنندهگان بر او عمل کنندهگان

بِأَرَادَتِهِ الْفَائِزُونَ بِكَرَامَتِهِ اصْطِقَا

باراده او و برساندگان بکرامت او بشود برگزیدهگان

هفتاد هزار ملک
بر او نماز کند و
گناهان گذشته
از سر زنده بشود
پس اگر همراهی کند
تا او را دفن کنند
هر قدری که برسد
شرطی از تو آید
بدهند که بر شرطی
مانند کوه احد با
و لا حاشی

زیارت جامعہ

شعب جنازه
(۳۶۱)

بِعَلْمِهِ وَارْتِضَاكُمْ لِعَيْنِهِ وَاخْتَارَكُمْ

بدانش او و پسندید شما برای عیب خود و اختیار کرد شما را

لِسِرِّهِ وَاجْتَنَبَكُمْ بِفُؤَادِهِ وَاعْتَرَكُم بِفِدَائِهِ

بر سر خود و بر گزید شما را بصدت خود و گرامی تر از شانه خود را

وَخَصَّكُمْ بِسِرِّهِ هَائِلِهِ وَأَنْجَبَكُمْ لِنُورِهِ وَ

و مخصوص کرد شما را برمان خود و برگزید شما را بنوره خود و

أَيْدَكُمْ بِرُوحِهِ وَرَضِيَكُمْ خُلَفَاءَ فِي أَرْضِهِ

رازید کرد شما را بروح خود و پسندید شما را خلفای خود در زمین

وَجَجَّعًا عَلَى بَرْتَبَتِهِ وَأَنْصَارًا لِلدِّينِ

و محنت داد بر آفریدگانش و یاوران دین خود

وَحَفِظَهُ لِسِرِّهِ وَخَزَنَةَ لِعِلْمِهِ وَ

ذکند ازندگان سر خود و خازنهای علم خود و

مُسَوِّدًا عَمَّا يَحْكُمُنِيهِ وَرَاجِعَةً لِرُوحِهِ

نگهدارنده از آنچه بحکم خود و تفسیر بر روح خود

وَأَزْكَانًا لِلرُّوحِ جِدِّهِ وَشَهَدَاءَ عَلَى خَلْفِهِ

در گنجاها بر روح جد خود و گواهان بر خلف خود

دیگر فرض مورد کفر
مؤمنی بوجنازه

نماز کند شب

اورا واجب است

مگر آنکه منافق

یا عاقی بد و در

باشد و بسند

معتبر از حضرت

صادق علیه السلام

منقول است چون

مؤمنی بهبود
در جنازه او
چهل نفر

زیارت جامعه

وَاعْلَامًا لِّلْعِبَادِهِ وَمَنَارًا فِي بِلَادِهِ

و نشانده در بندگانش و روشنی در شهرهایش

وَادِلَاءَ عَلَىٰ صِرَاطِهِ عَصَمَكُمْ اللَّهُ مِنَ

در ایستگاهها بر راه او نگاهدارد شما را از

الزَّلِيلِ وَأَمَنَكُمْ مِنَ الْفِتَنِ وَطَهَّرَكُمْ

از لغزشها و دامن گردانید شما را از فتنهها و پاک کرد شما را

مِنَ الدَّنَسِ وَأَذْهَبَ عَنكُمْ الرِّجْسَ

از پلیدی و پاک گردانید از شما ناپاکیها را و

طَهَّرَكُمْ نَظَاهِرًا فَعَظَمَ جَلَالَهُ وَأَكْرَمَ

پاکیزه کرد شما پاکیزه کردی بس بزرگی و در کردید جلال او را و بزرگتر کردید

شَانَهُ وَمَجْدَهُ كَرَمَهُ وَأَدْنَيْكُمْ ذِكْرَهُ

شان او را و بزرگوارتر کردید کرم او را و ادوار دادید یاد او را و

وَكَدَّمْتُمْ مِثَاقَهُ وَأَحْكَمْتُمْ عَقْدَ طَاعَتِهِ

و تأکید کردید پیمان او را و محکم کردید عقد اطاعت او را

وَنَصَّحْتُمْ لَهُ بِالسِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَوْتُمْ

و پند دادید برای خدا در پنهانی و آشکارا و دعوت نمود

شمارا

از مؤمنان حاضر شدند و بگویند اللهم اننا لانعلم قوتنا الا بخبرك واننا لانعلم غناك الا بميثاقك رضا وندایم نیندایم از او جز بپیمانی تو و در دنازی به سوال او از ما چون اینها بگو پس بدینصفا فرمایید که من شما

زیارت جامعہ

(۳۶۳)

دانا بیگم،
 بولکوم و امیر
 ان کما ہنبا کہ
 مہمانم و شما
 نمیدانید و دو
 حدیث مفید دیگر
 از حضرت رسول
 صلی اللہ علیہ
 الہ منقولہ
 اول جینا بکدر
 عنوان نامہ
 مؤمن منقولہ
 بعد از مرگشان
 جینا بکدر

إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ

بہی راہ او بحکمت و ہند بیکو

وَبَدَلْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فِي مَرْضَاتِهِ وَصَبَرْتُمْ

و بدل کردیم جان خود را در راه خوشنودی او و صبر کردیم

عَلَى مَا أَصَابَكُمْ فِي جَنَابِهِ وَأَقَمْتُمْ

بہیچہ رسید بر شما در راه او و پایداری نمودیم

الصَّلَاةَ وَأَنْبَأْتُمْ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ

نماز را و ادا کردیم زکوٰۃ را و امر کردیم بہ نیکو

وَنَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ

و بازداشتیم از بدی و جہاد کردیم در راه خدا

حَتَّىٰ جِهَادِهِ حَتَّىٰ أَغْلَنْتُمْ دَعْوَتَهُ وَ

تا جہاد کردن تا ہیچہ آشکار کردیم دعوت او را و

بَيَّنْتُمْ فَرَائِضَهُ وَأَقَمْتُمْ حُدُودَهُ وَ

دیباچہ کردیم واجبات او را و مقرر داشتیم حدود او را

تَسَرَّعْتُمْ شَرَائِعَ أَحْكَامِهِ وَسَتَّعْتُمْ سُنَّةَهُ

دانش را در او بہ شریعتہای احکام او را و بجا آوردیم سنتہای او را

وَصَوُّنُمْ فِي ذَلِكَ مِنْهُ إِلَى الرِّضَا وَ

وهرگوید در این راه از او بوی رضا و

سَلِّمْتُمْ لَهُ الْفَضَاءَ وَصَدَقْتُمْ مِنْ رُسُلِهِ

و تسلیم شده برای او قضا را و تصدیق کرده از پیغمبران او

مَنْ مَضَى فَالرَّائِبُ عَنْكُمْ مَارِئٌ وَ

آنکه گذشته است پس دور و اندک از شما از زمین خارج نموده است

الَّذِينَ لَكُمْ الْآخِرُ وَالْمَقْصِرُ فِي حَقِّكُمْ

عازم شما بجزن پیوسته است و مقصر در حق شما

زَاهِقُونَ وَالْحَقُّ مَعَكُمْ وَفِيكُمْ وَمِنْكُمْ وَالنَّكَمُ

آوردشونده است و حق با شما و در بین شما و از شما و بوی شما

وَأَنْتُمْ أَهْلُهُ وَمَعْدِنُهُ وَمِيرَاتُ النُّبُوَّةِ

و شما اهل عیند و معدن آن و میراث پیامبری

عِنْدَكُمْ وَأَيُّابُ الْخَلْقِ إِلَيْكُمْ وَحِسَابُهُمْ

زردشاست و آمدن خلق بوی شما و حساب آنها

عَلَيْكُمْ وَفَضْلُ الْخِطَابِ عِنْدَكُمْ وَ

بر شماست و جود کردن حق از باطل زردشاست و

مقدم در حق او بگویند
 اگر نیک بگویند
 منک مینمایند
 و اگر بد بگویند
 مینمایند
 گویند که سخن طویلی
 در مصباح منجذ
 فرموده و معجزان
 زینج جنازه یعنی
 بدوش بگویند
 کف

زیادک جامعہ

۳۶۵

در ذریعہ جنازہ

واست صبرا

پس از آن بیاید

بطن ف پایدوش

بگذاورد پای دست

اور پس از آن

پای چپ او را

و بعد از آن کتف

چپ او را حاصل

انکه چهار گوش

جنازہ را با بن

تربیب بردوش

کند

آيَاتُ اللَّهِ لَدَيْكُمْ وَعَمَّا مُمْهُ فَبِكُمْ وَنُورٌ

آیات خدا نزد شماست و عزام بزرگ در فغان است شما و نور او

وَبُرْهَانُهُ عِنْدَكُمْ وَأَخْرَجَهُ إِلَيْكُمْ مَنْ

در بیان او نزد شما و او را بر وی نشان آنکه

وَالْأَكْرَفُ فَقَدْ وَالِي اللَّهِ وَمَنْ عَاذَ الْكُرُ

دوست دارد شما را بچشمی دوست داشت است خدا را و آنکه دشمنی مدارد شما

فَقَدْ عَادَ اللَّهُ وَمَنْ أَحَبَّكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ

بچشمی دشمن داشته است خدا را و آنکه محبت کند شما را پس محبت کرده است

اللَّهُ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللَّهُ وَ

خدا را و هر کس بغض در زد بر شما پس بچشمی بغض در زیده است خدا را

مِنْ أَعْتَصَمَ بِكُمْ فَقَدْ أَعْتَصَمَ بِاللَّهِ أَنْتُمْ

آنکه جنگ نزد جان شما پس بچشمی جنگ در زد بر جان لطف خدا نمایند

الصِّرَاطِ الْأَقْوَمِ وَشَهَدَاءَ دَارِ

راه راست و هدایت کننده و گواهان خانه

الْفَنَاءِ وَشَفَعَاءَ دَارِ الْبَقَاءِ وَالرَّحْمَةَ

خانه و شفیعان خانه بقا و رحمت

که بعضی از آن بدود
 روحی کند بعضی مثل
 سنگ است که بکند
 او باشد و چون
 جنازه را از قبر
 آوردند اگر مرد
 بگذاردند او را به
 طرف پاهای بی
 و پیارند او را
 طالب قبر درسد
 و آنگی

المَوْصُولَةُ وَالْأَيَّةُ الْمُخَرَّجَةُ وَالْأَفَانَةُ

موصوله و آیهت مخروجه و افانت

المَحْفُوظَةُ وَالْبَابُ الْمُنْتَلَى بِهِ النَّاسُ

محفوظه و در بجه آرنایش همزدر آن مردم

مَنْ آيَتِكَ يُجَى وَمَنْ لَمْ يَأْتِكُمْ هَلَكَ إِلَى

آنکه بطون شما آمدن است و آنکه نیامد بطون شما هلاک شد بری

اللَّهِ نَدَعُونَ وَعَلَيْهِ نَدَلُونَ وَبِهِ

فدا دعوت می کنند و بر او دلائل می کنند و با او

تَوْضُونَ وَلَهُ نَسَلُونَ وَبِأَمْرِ نَعْمُونَ

ایمان آوردیم و بای او تسلیم شدیم و با امر او عمل کردیم

وَإِلَى سَبِيلِهِ تَرْتَدُونَ وَيَقُولُ

و بری راه او ارتداد کردیم و بگفته او

تَحْكُمُونَ سَعِدَ مَنْ وَالِ الْأَكْمَرُ وَهَلَكَ

حکم کردیم سعادتمند است آنکه شمارا دوست داشت و هلاک شد

مَنْ عَادَ الْأَكْمَرُ وَخَابَ مَنْ جَدَّ كَمْ وَصَلَ

آنکه شمارا دشمن داشت و زین بر آنکه انکار کرد شمارا و گرا شد

زیارت جامعہ

(ادب حق مبتدا)
(۳۶۷)

مَنْ فارقكم وفاز من تمتك بكم وأمن

آنکه دوری کرد از شما و شکار شد آنکه تمک کرد بنا و این شد

مَنْ لجا اليكم وسلم من صدتكم وهلك

آنکه پناه آورد به سوی شما و سلامت یافت آنکه تصدین کرد شما را و هلاک شد

مِنْ اغصم بكم من اتبعكم فالجنته

آنکه چنگ زد بر این شما آنکه پیروی کرد شما را بس پیش

ما و به و من خالفكم فالنار مشوبه و

اوری او است و آنکه مخالف کرد شما را پیش نشن جانگواه او است

مَنْ جحدكم كافرا و من خار بكم مشرك

آنکه انکار کرد شما را کافر است و آنکه دشمنی کرد شما را شرک است

و من رد عليكم في اسفل درك من

و آنکه رد حکم شما کرد در پست ترین درک است از

الحجيم اشهد ان هذا سابق لكم فيها

جنتم گواهی میدهم چه رسیدگی این مقام سابق است شما را در جنت

مضى و جار لكم فيها بقى و ان اروا

گذشت و بجزار شما است در آنچه باقی است و چه رسیدگی در واقع شما

جنازه زنت او را
بگذارد لطیف

پیش فیر که جای
قلبه است پس داخل

در فیر شود و حتی

منبت با آنکه امر

کنند و نازل شود

در فیر از طرف پاه

فیر که آن باب

فیر است و چون
نار نشد بگویی بد
آلله

وَنُورِكُمْ وَطِبْتُمْ وَأَحَدَهُ طَابَتْ وَ

دوزخ شما و سرش شما - یکی است پاکیزه و

طَهَّرَتْ بَعْضُهُمَا مِنْ بَعْضِ خَلْقِكُمْ اللَّهُ

پاک است بعضی آن از بعضی بگردن بگردن و پاک است بعضی آن

أَنْوَارًا فَجَعَلَكُمْ بَعْضُهُمْ مُخَدِّمِينَ بَعْضِهِمْ

شماره نورانی پس فرمود شما را بر سرش خود حاضر کننده گان

مَنْ عَلَيْنَا بِكُمْ فَجَعَلَكُمْ فِي بُيُوتِ آذِنِ

شما که است بر ما شما پس قرار داد شما در خانه آذین دار

اللَّهُ أَنْ تَرْفَعَ وَيَذْكَرَ فِيهَا انْمَهُ وَ

خدا اینکه بلند شود و یاد کرده شود در آن نام او و

جَعَلَ صَلَواتِنَا عَلَيْكُمْ وَمَا خَصَّنَا بِهِ

قرار داد نماز ما را بر شما و آنچه مخصوص کردیم با شما

مِنْ وَلَا يَنْبَغُ طَيْبًا لِحَالِفِنَا وَطَهَّرَهُ لَنَا نَفْسًا

از دلاوت شما پاکیزه کردیم حالفین ما و طهارت بخشیدیم نفس ما را

وَتَزَكِيَّةً لَنَا وَكَفَّارَةً لِمَنْ تَوْبِنَا فَكُنَّا

و تزکیه بخشیم برای ما و کفاره بخانه ما پس هستیم

انجمنها در وضو
من زیارت الحشر
ولا انجمنها خضر
من خضر النار و
نزد اوست که
مخلص نازل سر
دهنه و پاره نه
باشد بابتها
گناه پس بگرد
صبر او از سر
او در داخل در
کند

زیارت جامعہ

در دین مہم

۳۶۹

بگوید در احوال

بسم الله و بابتہ

و فی سبیل اللہ و

علی ملکہ رسول

اللہ الامان

بک و تصد بقا

بکایک ہما ما

و عذما اللہ و

اللہ زونا ہما

و علیہا میں جو ابا

اور حاجت

عِنْدَهُ مُسْلِمِينَ بِفَضْلِكُمْ وَمَعْرُوفِينَ

زود او تسلیم شدگان برتری شما و معروف شدگان

بِضَدِّ بَيْنَا اِيَّاكُمْ فَبَلِّغِ اللَّهُ بِكُمْ اشْرَفَ

بجانبین حق شما خدا رسد شما را بزرگترین

مَحَلِّ الْمَكْرَمِينَ وَاَعْلَىٰ مَنَازِلِ الْمُتَّقِينَ

محل سزیم شدگان و بالاترین درجات متقربان

وَاَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا

و بلند ترین درجات فرستادگان بطوریکہ

يَلْقَاهُ لَاحِقٌ وَلَا يَفُوقُهُ فَاتَّقُوا وَلَا

بآن مقام لاحق و برتری پیچیدہ بین تابعی و

تَسْفَهُ سَابِقٌ وَلَا يَطَّعُ فِي اِذْرَاكِهِ طَاعًا

سفت جوید بن سابق و نہ طع کند در درک آن طامسی

حَتَّى لَا يَنْفِي مَلَكٌ مُّقْرَبٌ وَلَا يَنْفِي

تا باقی نماند مکی معرب و نہ پیبری

مُرْسَلٌ وَلَا صِدْقٌ وَلَا شَهِيدٌ وَلَا

فرستاده شدہ و نہ راستگویی و نہ شہدی و نہ

عَالِمٌ وَلَا جَاهِلٌ وَلَا دِينٌ وَلَا فَاضِلٌ

دانشمندی و نادانی و دین پسلی و بی برتری

وَلَا مُؤْمِنٌ صَالِحٌ وَلَا فَاجِرٌ طَالِحٌ وَلَا

و نه مؤمنی نیکوکار و نه فاجر بی کار و نه

جَبَّارٌ عَنِيدٌ وَلَا شَيْطَانٌ مَرِيدٌ وَلَا

جباری سرکش و نه دیوی گمراه و نه

خَلْقٌ فِيمَا بَيْنَ ذَلِكَ شَهِيدٌ إِلَّا عَرَفْنَا

مخلوقی در این میان که محاسبند جز آنکس که خدا

جَلَالُهُ أَمِيرُهُمْ وَعِظْمُ خَطِرُهُمْ وَكِبَرُ

بنا جلال ایشان و بزرگی مقامشان و بزرگی

شَانِهِمْ وَتَمَامُ نُورِهِمْ وَصِدْقُ مَقَاعِدِهِمْ

شانشان و تمامی نورشان و درستی کردارشان

و ثَبَاتُ مَقَامِهِمْ وَشَرَفُ تَحَلُّكِهِمْ وَ

دشبات مقامشان و شرافت عملشان و

مَنْزِلَتُهُمْ كَيْفَ عِنْدَهُ وَكَرَامَتُهُمْ عَلَيْهِ وَ

مزلتشان نزد خدا و کرامتشان نزد حق و

دردی او را بقبله کند و بگاید بند کفن او را از جانب سر پای او و بگذارد صورتش را بر خاک و با او چیزی از بوی امام حسین علیه السلام بی چسبند با او خشت

زیارت جامعہ

(در روز منته)

(۳۷۱)

و بگوید این کسی

که میبندد خنجر

اللّٰهُمَّ صَلِّ وَخَلِّ

وَاتِّبِ وَحَسِّنْهُ

وَارْحَمْ غُرْبَتَهُ وَ

اتِّكِنِ الْيَتِيمِينَ

وَعَمَلِكِ رَحْمَةً

تَسْتَعْنِي بِهَا عَنِ

رَحْمَتِكَ مِنْ يَوْمِكَ

وَأَخْسِرُ مَعَهُ مَنْ

كَانَ يَدْرَأُهُ مِنْ

خَاصَّتِكُمْ لَدَيْهِ وَفَرُبَّ مَنْزِلِكُمْ مِنْهُ

و اختصاص شما بفرستادن من و قرب منزلت شما از او

يَٰٓأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَأَهْلِي وَمَالِي وَ

پروردگارا من فدای شما باد و اهل و مال و

اَسْرَبِي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُكَ زَانِي

خزانه من فدای شما گواه بگویم خدا را و گواهی بگویم شما را که من

مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَبِمَا أَنْتُمْ بِهِ كَافِرٌ بَعْدُ وَ

مؤمنم بشما و آنچه شما ایمان آورده اید من کافرم پس از آنکه

وَبِمَا كَفَرْتُمْ بِهِ مُسَبِّحٌ بِشَانِكُمْ وَبِضَلَا

و آنچه شما کفر کرده اید من تسبیح شما هستم و در ضلالت

مَنْ خَالَفَكُمْ مَوَالٍ لَكُمْ وَلَا وِلِيَاءَكُمْ

کسی را که با شما مخالفت ورزد دوستدار شما و دوستان شما

صُنْعِيضٌ لِأَعْدَائِكُمْ وَمُعَادٍ لَهُمْ سَلَامٌ

دشمن و دشمنان شما هستم و دشمن با آنها تسلیم

لِمَنْ سَأَلَكَمُ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ بِحَقِّكَ

آرا که تسلیم نماید و جنگ دارد با آنکه شما جنگ دارید حق با شما

لِمَا حَقَّقْتُمْ مُبْطِلٌ لِمَا أَبْطَلْتُمْ مُطْبَعٌ

بآنچه تا حق را بپوشید باطل بیدارم آنچه را تا باطل کردم اطمینان میکنم

لَكَرُ عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مَعْرِفٌ بِقَضَائِكُمْ خَتْمٌ

تو را بشناسم حق تو را آفریدارم بر تری تو را دستم

لِعِلْمِكُمْ خَتْمٌ بِذَمِّكُمْ مَعْرِفٌ بِكُمْ

علم تو را محجوب کنم زنت تو را اعتراف دارم تو را

مُؤْمِنٌ بِأَيَّامِكُمْ مُصَدِّقٌ بِرَجْعَتِكُمْ

مؤمنم با آن روزگاری که من تصدیق میکنم بازگشت تو را

مَنْظُرٌ لَا مِرَّةَ مَرَّةً نَفْبٌ لِدَوْلَتِكُمْ أَخِذٌ

نظرم از تو را مراقبت میکنم دولت تو را فرا بگردانم

يَقُولُ لَكُمْ عَامِلٌ بِأَمْرِكُمْ مُتَجَبِّرٌ بِكُرِّ زَائِرٌ

قول تو را عمل کننده ام از تو را پناه آورنده ام بنا نبویست کننده

لَكَرُ لَا تَذُنُّ عَائِدٌ يَقْبُورُ كَمَا مُنْتَفِعٌ إِلَيْهِ

تو را منجی و پناه دهنده ام بجزای تو را طلب شفاعت میکنم نبوی

اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَجَلَّ بِكُمْ وَمَقَرَّبَ بِكُمْ إِلَيْهِ

خدای عزت و جلال دیدار تو را و تقرب میجویم با تو نبوی او

آنکه تا حق را بپوشید
و منجیب است که
تو را بشناسم حق تو را
منیب بشمارم این و
اسماء ائمه علیهم السلام
در دفع قیث
چندان خست بر او
پس منجیب بدلفین
کننده با فلان
بن فلان و جانی
ان

زیارت جامعه

در دفن مهتاب

۳۷۳

اسم علی از

منک و پیداد

اذکر العبد الک

خجبت عکبه من

دار الدنيا سفاقة

ان لا اله الا الله

وحد لا شريك

له وان محمدا

عبد ورسوله

وان عليا امي

المؤمنين

وَمُقَدِّمُكُمْ اِمَامَ طَلِيْبِي وَخَوَّاجِي وَ

و مقدم سیدام شارا پیش خراسنه و نیاز سینه بهام د

اِرَادَتِي فِي كُلِّ اَحْوَالِي وَاْمُوْرِي وَاْمُوْنِي

و اراده در هر عالم و کارهایم و ایمان دایم

بِرِّكُمْ وَعَلَا نِيْنِكُمْ وَاَسْأَلِكُمْ وَاَعَابِكُمْ

به چنانی و آسکار شما و حضر و عینا بشا

وَاَوْلِيَكُمْ وَاَاخِرَكُمْ وَاَمَقُوْضِي فِي ذَا لِكَ

و اول و آخرا شما و تقویض کنده ام در این امر

كُلِّهِ اِلَيْكُمْ وَاَسْأَلِكُمْ فِيهِ مَعَكُمْ وَاَقْلِبِي

تمام بسوی شما و تقیض کنم در آن بشا و دل من

لَكُمْ مَسْئَلَةً وَاَسْأَلِكُمْ فِي النِّكْمِ تَبَعٌ وَاَنْصُرِي

بشا تقیض است در ای من بسوی شما هر وقت دیدی من

لَكُمْ مَعْدَةً حَتَّى يُجِيْبِي اللهُ لِعَالِي دِيْنِهِ

برای شما آمده است تا زنده کند خدای تعالی دین من جزا

بِكُمْ وَاَبْرِدْكُمْ فِي اَيَّامِهِ وَاَبْطِرْكُمْ

بشا و بازگرداند شما در ایام ان و یاری ده شما

زیارت جامعہ (۳۷۴) (دردن مت)

لِعَدْلِهِ وَبِمَكَّتِكُمْ فِي أَرْضِهِ فَعَلِمُكُمْ

بعدل خود و مکتب در شما در زمین خود با شماست

مَعَكُمْ لَا مَعَ غَيْرِكُمْ أَمْنٌ بَكُمْ وَتَوَلَّيْتُ

با شما هستم نه با غیر شما هستم ایمن آوردم شما و دوست داشتم

أَخْرَجْتُكُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ أَوْلَكُمْ وَبَرَّيْتُ إِلَى

آخون شما را آنچه بچند دوست داشتم این اولین شما را و برائت جویم برای

اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَمَنْ الْجَبْتِ

خدای صاحب عزت و جلال از دشمنان شما و از جنت

وَالطَّاغُوتِ وَالشَّيَاطِينِ وَخَرَّيْهِمْ

و طاغوت و شیاطین و خراب کن

الظَّالِمِينَ لَكُمْ الْجَاهِدِينَ لِحَقِّكُمْ وَ

ظلمکاران شما را بجنگان حق شما و

الْمَارِفِينَ مِنْ وَلَايَتِكُمْ وَالْغَاصِبِينَ

تردکنندگان از ولایت شما و غصبکنندگان

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَالشَّاكِرِينَ فِيكُمْ الْمُتَحَيِّينَ عَنْكُمْ

ارث شما و شکرکنندگان در حق شما خوف شدهگان از شما

و الحسن و الحسین
 لودگر کند همه را
 بلبسک تا الحسین
 آمنتک آئمه اللهد
 الا بواو اد پس چون
 فارغ شد از بچیدن
 خشت بر زرد خاک
 دایره او و منجلی
 خالی بر زمینند کعبه
 حاضر شد اندیز
 جازه با پشت
 دستها

زیارت جامعہ

دردن مبت،

(۳۷۵)

خوشان و بگویند

وَاِنْ خَالَ اَنَا لِلَّهِ

وَ اَنَا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ

هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ

وَرَسُولُهُ اَللَّهُمَّ

اِيْمَانًا وَتَسْلِيمًا

پس چون اراده کند

پس چون آمدن از

جبار پس چون بیاید

از طرف پاهائے

پس بر کند

وَمِنْ كُلِّ وِلْيَةٍ دُونِكُمْ وَكُلِّ مَطَاعٍ

و از هر و بیجی و هر از شما و هر اطاعت شده

سِوَاكُمْ وَمِنَ الْاُمَّتِ الذِّهْنِ يَدْعُونَ

سرای شما و از پیشوایانیکه دعوت می کنند

اِلَى الشَّارِقِ قَلْبِي اِنَّكَ اَبَدًا مَا حَبِيبُ

بسوی دروغ پس ثابت برادر مرا خدا همیشه با یکدیگر در نزد تو

عَلَى مَوَالِيكُمْ وَ مَحَبَّتِكُمْ وَ دِينِكُمْ وَ وُقْفِي

و دوستی شما و محبت شما و دین شما و وقفی

لِطَاعَتِكُمْ وَ رَزَقِي شَفَاعَتِكُمْ وَ جَعَلَنِي

بپسروی شما و روزی کند مرا شفاعت شما و قرار دهد مرا

مِنْ خِيَارِ مَوَالِيكُمْ الثَّابِعِينَ لِمَا دَعَوْتُمْ

از بهترین موالی شما بیست و نه آنچه دعوت کردید

اِلَيْهِ وَ جَعَلَنِي مِمَّنْ يَفْتَضُّ اَنَا اَرَاكُمْ

بسوی او و قرار دهد مرا از آنکه بازگو کند اثری شما را

وَيَسَلُّ سَبِيلَكُمْ وَ يَهْدِي بِهَدْيِكُمْ

و برود راه شما و هدایت یابد به هدایت شما

زیارت جامعہ

(در دفین مت)

وَيَحْشُرُنِي زَمْرُنِكُمْ وَيَكْرِيْنِي رَجْعِكُمْ وَ

و محشر گردد در زمره شما و باز گردد در رجعت شما و

يَمْلِكُ فِي دَوْلِكُمْ وَيَشْرَفُ فِي عَافِيَتِكُمْ

ملک شود در دولت شما و شرافت یابد در سلامت شما

وَيُمْكِنُ فِي آيَاتِكُمْ وَيَفْرَعُ عَيْنَهُ غَدًا

و قدرت یابد در آیات شما و روشن شود دیدگاهش فردا

بِرُؤْيِكُمْ يَا بِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَ

ببین شما پدرم و مادرم و جانم و

أَهْلِي وَمَالِي مَنْ أَرَادَ اللَّهُ بَدَاءَ بِكُمْ

اهل و مالم فدای شما باد آنکه اراده کرد خدا را ابتدا از شما کرد

وَمَنْ وَحَدَّهُ فَيَلَّ عَنكُمْ وَمَنْ فَصَدَّهُ

و هر کس بگشاید خدا را پند برفت از شما و آنکه فصد کرد خدا را

تَوَجَّهَ بِكُمْ مَوَالِي لَا أُحْصِي شَأْنَكُمْ

بروید کرد شما دوستان خدا می نینوام بشمارم شمای شما را

وَلَا أَبْلَغُ مِنَ الْمَدْحِ كَمَنْحِكُمْ وَمِنْ

و نیزم از مع که صفات شما را و آنکه

چند بار بلند کند
از زمین بعد بجهاد
انگشت خیزد در پیش
غیر از خال بفرس و
گذاشته شود در ذی
ادستی بالوچین
پزند آب بر فیر
و ابتدا کند بر عین
اب از جانب سر
پس دور داد شود
اب بر عین

زیارت جامعہ

۳۷۷

(در وقت صبح)

بر چهار طرف قبض

تا برگردد نزد س

الجبائیکه اول شوع

کودهاست نایب

در چنان پس آگن

از ان اب جبری

زیاد بسیار بود

بوسط قبض پس بگو

پوشانند وی

قب را بگذارد و دست

خود را

الوصف قدركم وانتم نور الاخيار و

وصف قدر شما و شماين نور برگزیدگان و

هداه الأبرار و حجج الجبار بكم فتح

به هدایت کننده گان پاکان و حجج نامی جبار بخاطر شما افتتاح کرد

الله و بكم يخيم الله و بكم ينزل الغيث

خدا و برای شما خیم می کند و بخاطر شما نازل گردانید باران را

و بكم يميك السماء ان تقع على الأرض

و بخاطر شما خورده ای کند آسمان از افشادن بر زمین

الإبازيه و بكم تبقي لهم و يكشف

مگر باذن او و بخاطر شما باقی کند لهم ما و برطرف سازد

الضر و عنيدكم ما نزلت به رسله و

ضر را و نزد شماست آنچه نازل شد به پیمبران خدا و

هبطت به ملائكته و الى جدكم و الى

زود آمد بان ملائكته و بسوی جد شما

ذبيح المهيمن و الى جدكم و الى

ذبح الهی متعالی و بسوی

أَخِيكَ بَعِثَ الرُّوحَ الْأَمِينُ

برادرت بسوخته شد روح الامین

أَنَا كَرَّمَ اللَّهُ مَالَهُ يُؤْتِي أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

عطا کرد خدا شایسته ای که عطا نکرده است بدی از جهانیان

طَاطَا كُلُّ شَيْءٍ بِفِي شَرِّهِمْ فِكْرٌ وَتَجَعَّ كُلُّ

سراسیم شد هر شریف در برابر شرف تو در خود آورد

مُنْكَرٍ لِطَاعَتِكُمْ وَنَضَعُ كُلُّ جَبَّارٍ لِفَضْلِكَ

شکستی برای اطاعت تو و فروتنی کرد هر جنیدی فضل تو را

وَذَلَّ كُلُّ مُبْتَدِعٍ لَكَ وَأَشْرَفَتِ الْأَرْضُ

و ذلیل شد بر چیز برای تو روشن گردید زمین

بِنُورِكَ وَفَازَ الْفَائِزُونَ بِوِلَايَتِكَ

بنورش در شکار شدند دستگاران بولایت تو

بِكُمْ يُسَلِّكُ إِلَى الرِّضْوَانِ وَعَلَى مَنْ

رسیده تا راه برده می شود بسوی رضوان و بر آنکه

جَمَدٌ وَلَا يَسْكُرُ غَضَبُ الرَّحْمَنِ بِأَبِي أَنْتُمْ

انکار کرد و لاپست شد غضب خدا را و چار شد پدر و مادرم

و بگشاید انگشتان خود را در فریب و در خلافت و دعا کند برای مہربان بگوید اللهم انزل رحمتك وارحم غيبته و انك تدعونه و ميل وصلته و انك انزلت اليه

زیارت جامعہ

در دفعه پنجم

(۳۸۹)

وَأُمِّي وَأَهْلِي وَنَفْسِي وَمَالِي ذِكْرُكُمْ

و اول و جان و مال منای تبار خود

فِي الذَّاكِرِينَ وَأَنْتُمْ أَذْكُرُنِي الْأَسْمَاءِ

در تب یادگستگان است و نامهای شما در نامهای است

وَأَجَادُكُمْ فِي الْأَجْنَادِ وَأَزْوَاحِكُمْ

و جسد های شما در جسد ها در دانهای شما

فِي الْأَرْوَاحِ وَأَنْفُسِكُمْ فِي النَّفُوسِ وَ

در روان ها و نفس ای شما در نفسها و

أَثَارُكُمْ فِي الْأَثَارِ وَقُبُورُكُمْ فِي الْقُبُورِ

آثار شما در اثرها و قبرای شما در قبر است

فَمَا أَحَلَّ أَنْتُمْ لَكُمْ وَالرُّمَّ أَنْفُسِكُمْ وَ

پس چه برین تراست نامهای شما و گرامی تراست نفسهای شما

أَعْظَمَ شَأْنِكُمْ وَأَجَلَ خَطَرِكُمْ وَأَوْفَى

بزرگترین شان شما و جلیل ترین مقام شما و یوفی تر است

عَهْدِكُمْ وَأَصْدَقَ وَعْدِكُمْ كَلَامِكُمْ

عهد شما و در است است وعده شما گفتار شما

مِنْ دَعْوَاتِكَ وَمِنَ
لَسْتَعْفِي بِمَا عَن
رَحْمَتِكَ مِنْ سِوَاكَ
وَأَحْسَبُ مَعَ مَنْ
كَانَ يُولَاؤُكَ
وَمَنْ لَكَ بِرُكْنِكَ
مَدِينَةٍ أَوْ زَوْجِي
بِمَا خَيْرًا يَدْرِي
بِرُكْنِ خُدْرِي
كَيْ كَرَمًا أَوْ
وَأَسْتَ بَانَ مَبْنِي
وَطَلَبَ رَحْمَتِكَ
بِرَأْسِي

ادب بعد از نذرین
 زیارت جامعه (۳۹۰)

قُوْرٌ وَاَمْرٌ كَرُّوْشِدٌ وَّوَصِيَّتِكُمْ الْقَوِي

فردا است و امر شما را رند است و وصیت شما بر همه گدای

وَفِعْلِكُمْ الْخَيْرُ وَعَادَتِكُمْ الْاِحْسَانُ وَ

و کار شما نیک است و عادت شما احسان و

تَبِيحِيَّتِكُمْ الْكِرْمُ وَشَانِكُمْ الْاِحْسَانُ وَ

فطرت شما کرم است و شان شما احسان و راهی

وَالرِّفْقُ وَقَوْلِكُمْ حِكْمٌ وَرَأْيِكُمْ عِلْمٌ

و مداراست و قول شما حکم و علم و رای شما دانش

وَحِلْمٌ وَحَرَمٌ اِنْ ذَكَرَ الْخَيْرَ كُنْتُمْ اَوَّلَهُ

و دلا است و حرم است اگر ذکر خیر شود جز شما نبیند اول آن

وَاَصْلُهُ وَقَرَعَهُ وَمَعْدِنُهُ وَمَا وَبَهُ

و ریشه آن و شاع و درگ آن و معدن او و جایگاه آن

وَمِنْهَا يَا اَبِي اَنْتُمْ وَاُمِّي وَنَقِي

و پسران ای پدر و مادر و جان من فدای شما باد

كَيْفَ اَصِفُ حُسْنَ شَانِكُمْ وَاَهْوَى جَبَلٍ

چگونه وصف کنم نیکی شان شما را و بشمارم زمینهای

بگوید با صدای بلند اگر مقام لقب نباشد یا فلان بن فلان نام پدر و عاصی است و ایسر زینب و محمد بنین و القرآن کابل و الکعبه مثلک و علی امامت و الحسن و الحسین دو نام برده اند

زیارت جامعہ

اذا صلوا من
(۳۹۱)

بَلَا تَكْفُرُ بِكُمْ أَخْرَجَنَا اللَّهُ مِنَ الذَّلِيلِ وَ

بلائی شما و بناظر شما بیرون آورد ما خدا از ذلت و

فَرَجَ عَمَّا عَمَّرَاتِ الْكُرُوبِ وَأَنْقَذَنَا

فرج داد ما را از تراکم اندوهها و بنات دارما

مِنْ شَفَا جُرْفِ الْهَلَكَاتِ وَمِنَ النَّارِ

از گرداب هلاکتها و از آتش

يَا بِي أَنْتُمْ وَأَيْحَى وَنَقَبِي بِمَوْلَايَلِكُمْ

پدر و مادر و نفع من فدای شما باد بناظر دوستی شما

عَلِمْنَا اللَّهُ مَعَالِمَ دِينِنَا وَأَصْلَحَ مَا كَانَ

یاد داد خدا ما را دانشهای دین ما را و اصلاح کرد آنچه را

فَدَّ مِنْ دُنْيَانَا وَبِمَوْلَايَلِكُمْ مَتَّ

گناه بدید از دنیای ما و بناظر دوستی شما تمام شد

الْكَلْبَةِ وَعَظَمَتِ النِّقْمَةَ وَأَمْتَلَفَتِ

گم و بزرگ شد بلاء و اشکان کرد

الْفِرْقَةَ وَبِمَوْلَايَلِكُمْ نَقَبِلُ الطَّاعَةَ

همدینها و بناظر دوستی شما قبول شد طاعت

بن بک، آئمت
الهدی الأبرار

مؤلف گوید
غیر از وقت خاص

از برای مسند
تلفین مستحب است

بکی و شکله او را
در شب گذاردند

بعضی آنکه بدست
راست دوش و تا

او را بدست
چپ دوش

المَفْرَضَةُ وَاللَّامُودَةُ الْوَاجِبَةُ

واجبہ و بخاطر ثواب و برای ثواب سزاوار و واجبہ

وَالدَّرَجَاتُ الرَّفِيعَةُ وَالْمَقَامُ الْمَحْمُودُ

و درجات بلند و مقام پسندیدہ

وَالْمَكَانُ الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

و مکان معلوم نزد خدای با عزت و جلال

وَالْجَاهُ الْعَظِيمُ وَالشَّانُ الْكَبِيرُ

و مرتبہ بزرگ و شان بزرگ

الشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ

شفاعت قبول شدہ پروردگارا ایمان آوردیم با آنچه

وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُنِبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

تبع کردیم و پیروی کردیم پیغمبر را پس نوشتن ما را با گواہان

رَبَّنَا لَا تُرِغْ فُلُوقَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا

پروردگارا بر گردان دلہای ما از حق بعد از آنکہ ہمراہت کردی ما

وَقَبَلْنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ

و عطا کن بر ما از پیش عزت تو رحمت پر سبکتو

چپ اودا بگردد
اودا حرکت دهند
و تلفین کنند
دیگر و فیکہ اودا
دقی که دندستان
است اولی بیت
یعنی از رب فریاد
او بعد از آنکه ہم
از سر فریاد و برگردد
نزد سر بیت بنشیند
و صدای بلند
اودا تلفین

زیارت جامعہ

اَنْتَ الْوَهَّابُ بُحَانُ رَيْثَانِ كَانِ

تو ای بخشنده پاکیزه است فدای ما دلت

وَعَدُ رَيْثَانِ الْمَفْعُولِ يَا وَلِيَّ اللَّهِ اِنِّ

وعدہ فدای ما ہرگز نہ ہوا آورده ای دولت خدا بدینیکہ

بِنَبِيِّ وَبِابْنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا لَا

بیان من و بیان فدای صاحب عزت و جلال گناہ است

يَا بِي عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ كُلُّهَا فَيَجِيءُ مِنْ اِيْمَانِكُمْ

نہی بخشد ازنا مگر رضای شما پس بچن آنکہ این کرد

عَلَى سَيْرِهِ وَاَسْرُ عَالَمٍ اَمْرٌ خَلْفِهِ

شما بر سہنہ خود و سپردن شما امر آفریدگان را

وَقَرَنَ طَاعَتِكُمْ بِطَاعَتِهِ لَمَّا اسْتَوْهَبْتُمْ

و مطعون کرد اطاعت شما باطاعت خود پس استوہبت کرد

ذُنُوبِي وَكُنْتُمْ تَفْعَالِي فَاِنِّي لَكُمْ

گناہان مرا و بسیند نیسان من پس من شمار دلتان را

مُطِيعٌ مِّنْ اطَاعَتِكُمْ فَقَدْ اطَاعَ اللَّهُ

و پیروم آنکہ اطاعت کند شمارا پس اطاعت کرده خدا را

دو دفعہ پڑھتے
(۳۹۳)

کند و خوب ہے کہ

دو کف دست را

را دوی فریاد

و دعا خواند

فرب بود و آگد

دیگر برانا بکند

بہر خوب است

و در اخبار او

شد کہ چون این

تلفیق را بکنند

منکم میگویند

بیا

فضیلت نماز شب (۳۹۴) زیارت جامعہ

وَمَنْ عَصَاكَ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ آجَبَكَ

و آنکه عصیان در زد شما را پس عصیان کرده است خدا را و آنکه آجابت

فَقَدْ أَحَبَّ لِلَّهِ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ

دارد شما پس دوست داشته است خدا و آنکه بغض در زد شما را پس بغض در زد

اللَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي لَوْ وَجَدْتُ شَفَعَاءَ آخِرِينَ

خدا را خداوند اگر من می یافتم شفیعیانی نزد کسی

إِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْأَخْيَارِ

بوی تو از محمد و اول بیت برگزیده او

الْأُمَّةِ الْأَبْرَارِ جَعَلْتَهُمْ شَفَعَاءِي

امان پاکیزه برآیند قرار دهم آنها را شفیعیان خود

فَيَجْفَهُمُ الَّذِي أَوْجِبَتْ لَهُمْ عَلَيْكَ

پس بخون آنها که واجب کردی بر آنها بر خود

أَسْأَلُكَ أَنْ تُدْخِلَنِي فِي جُمَّلِهِ الْعَارِ

میخواهم از تو اینکه داخل کنی مرا در جمعه عارفان

بِهِمْ وَيَجْفَهُمُ فِي زُمْرَةِ الْمُتْرُومِينَ

بمن آنها و بمقام آنها در زمره رعم شده گان

در ۴۴ نعلبان مجتهد
کردند و احتیاج
بیماییدن نیست
پس زود میگردند
سوال نمیکند
در بغض است
از خوبان و
فضیلت نماز
شب
بدانکه در آیات
ببار وارد

در فضیلت نماز شب

در فضیلت مسجد کوفه (۳۹۵)

شده از اصحاب

عصمت علیهم السلام

در باب برخاستن

شب و بیان فضیلت

ان در روایت شده

که این شرف مومن

است و آنکه نماز شب

باعث صحت بدن

و کفاره گناهان روز

و برطرف کننده

و حش

لِشَفَاعَتِهِمْ اِنَّكَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ

بشاعت آنها هر سینه که هر بزرگ هر بنان می و

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

درود خدا بر محمد و اولاد پاکیزه او

وَسَلَّمَ لِنَبِيِّمَا كَثِيرًا وَحَسْبُنَا اللهُ وَ

و سلام بیغرم سلام کردن زیاد و کفایت می کند خدا را و

ز یادن سوام هم نِعْمَ الْوَكِيلُ

زیادن امین است که دو صوره ذکر شده

در فضیلت مسجد کوفه

بدانکه فضیلت مسجد بزرگ کوفه زیاده از آنست

که احصاء شود و در روایت است که آن حرم خدا

و حرم رسول خدا و حرم حضرت امیر المومنین علی

علیه السلام است و نماز واجب در آن ثواب

همه را در رکعت نماز دارد و رسول اگر مفرودند

بدرستی که در طرف راست آن با معنی است از باغها

در فضیلت نماز شب
 در اعمال مسجد کوفه (۳۹۶)

بهشت و میان آن باغی است از باغهای بهشت و در
 عقب آن باغی است از باغهای بهشت و اگر مردم
 فضیلت آن مسجد را بداند بازحت بسیار خود را با آنجا رسانند

در اعمال مسجد کوفه

چون داخل کوفه شدی بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ
 وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ
 صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّى لِنَبِيِّكَ
 مُنْتَزِلًا مُّبَارَكًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْتَزِلِيْنَ اِلَيْهِمْ رَسُوْلًا
 خدا برای خدا و در راه خدا و برکت فرستاده خدا در
 خدا بر او و خاندانش پروردگارا فرود آور و مرا در این مکان
 مقدس فرود آوردن بابرکت و تو بهترین فرود آورنده گانی
 پس روانه شوی مسجد کوفه و در حال رفتن بگو
 اللّٰهُ اَكْبَرُ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ
 بُشْحَانَ اللّٰهِ (بزرگ خدا و نیست خدای جز خدا و

خبر است در وی در این
 در وی در این که فرود
 واجب میکند و آنکه
 مال و پیران زمین
 جهت دین بپند و حق
 رکعت نماز در آخر
 شب با نماز و در زمین
 جان آخرت و گناه
 خطای جمع میفرماید
 این و در این است
 بعضی از مردمان
 آنکه دروغ

اعمال مسجد کوفه

(۳۹۷)

در فضیلت نماز شب

گفته که کعبه گویید
من نماز شب میکنم

و روزگرسنگی

میبیم ز پرتو آمان

شب ضامن روزی

روزات و آرزوی

صادق علی

روایت کرده فرموده

در وصیت رسول خدا

یعنی علیها و الهما

السلام

سپاهش مرخصی است و پیکسند است خدا ناوار شود
بدر مسجد پس نزد در بایست و بگو

السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ

سلام بر سید ما فرستاده خدا محمد پسر

عَبْدِ اللَّهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ السَّلَامُ عَلَى

عبد الله و اولاد پاک او سلام بر

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَ

امیر مؤمنان - علی پسر ابیطالب و

رَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ وَعَلَى بَجَائِهِ وَ

رحمت خدا و برکتهای او و بر - بمجموعه های او و

مَشَاهِدِهِ وَمَقَامِ حِكْمَتِهِ وَأَثَارِ آبَائِهِ

مشهد های او و مقام حکمت او و آثار پدران او

آدَمَ وَنُوحَ وَإِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَ

آدم و نوح و ابراهیم و اسمعیل و

بَنِيَانٍ بَيْنَانِهِ السَّلَامُ عَلَى الْأِمَامِ الْحَكِيمِ

بنیان کننده نشانه و عیبت او سلام بر امام حکیم

اعمال مجد کوفه

الْعَدْلُ الصِّدِّيقُ الْأَكْبَرُ الْفَارُوقُ

عدل راستگوی بزرگ نیز دهنده

بِالْفَيْضِ الَّذِي قَرَّرَ اللَّهُ بِهِ بَيْنَ الْحَقِّ

بهدايت که خدا بجهت او در میان حق

وَالْبَاطِلِ وَالْكَفْرِ وَالْإِيمَانِ وَالشِّرْكِ

وباطل و کفر و ایمان و بت پرستی

وَالْوَجِيدِ لِمَهْلِكِ مَنْ هَلَكَ عَنْ

دیگوارستی تاهاک شود آنکه بلا کرده از

بَيْتِهِ وَيَجِيئُ مَنْ حَى عَنْ بَيْتِهِ أَشْهَدُ

و بیل دهنده شود آنکه زنده شد از بیل گرامی نما

أَنْتَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَخَاصَّةُ نَفْسِي

کتر امیر مؤمنان و مخصوص من

الْمُنْتَجِبِينَ وَرَبُّنَا الصِّدِّيقَانِ وَصَابِرٍ

راگزیدهگان و زبنت راستگوین و صبرکننده

الْمُتَمَتِّعِينَ وَأَنْتَ حُكْمُ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ

استان شدگان و در سبقت تو تفاوت خدا می در زمین آن

باعتی وصین یکم
 زیادد باب نفر خود
 بچند خصلت پس
 حفظ کن اخبار را
 بعد از آن فرمود
 جمله انضمامها
 تا اینکه فرمود
 عَلَيْكَ بِصَلَاةِ اللَّيْلِ
 وَعَلَيْكَ بِرَبِّهِ
 اللَّيْلِ وَعَلَيْكَ
 بِصَلَاةِ اللَّيْلِ

اعمال مسجد کوفه

(۳۹۹)

در فضیلت نماز شب

وَقَاضَى أَمْرَهُ وَبَابُ حِكْمَتِهِ وَعَافِدُ

و قاضی امر او و در حکم او و بهرند کننده

عَمْدِهِ وَالتَّاطِقُ بِوَعْدِهِ وَالمَجْبَلُ

عمد او و گرهنده و وعده او و در شده

المَوْصُولُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ عِبَادِهِ وَكَهْفُ

و وصل شده بین او و بین بندگانش و پناهگاه

التَّجَاهُ وَفِيهَا جُ الثَّقَى وَالدَّرَجَةُ

سنگ ۴ در برابر : بهرگز گاری و درجه

العُلَيَّا وَمُهَيَّمِينَ القَاضِي الأَعْلَى بِأَ

عالی و بشکره قاضی اعلی ای

أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ بِكَ أَضْرَبُ إِلَى اللَّهِ

ایر سران بپس تر نزدیکی بخودا برسی خدا

زُلْفَى أَنْتَ سَيِّدِي وَوَلِيِّي وَوَسِيْلِي

رسنگار او ترا سید من و ولی من و وسیل من

فِي الدُّنْيَا وَالأٰخِرَةِ بِرُخْلِ مَجْدِ مَشْرِقِ وَكَوْ

در دنیا - در عزت

وَعَلَيْكَ يَصَلُّوهُ
التَّوَالِ وَعَلَيْكَ
يَصَلُّوهُ التَّوَالِ
وَعَلَيْكَ يَصَلُّوهُ
التَّوَالِ وَطَاهِي
است که حضرت
اشاره کردند
بنماز شب
رکعت داوونماز
ذوال هشتاد و
که نافله ذوال
است و از

اعمال مجد کوفی

در فضیلت غار شب
۳۰۰

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ هَذَا مَقَامٌ

خدا بزرگ است خدا بزرگ است خدا بزرگ است خدا بزرگ است

الْعَائِدِينَ بِاللَّهِ وَبِمُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ

بناهند، بخدا و بمحمد دوست خدا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِوَلَاتِهِ

درود خدا بر او و اولاد او و بر ولایت

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَئِمَّةِ الْمَهْدِيِّينَ

امیر مؤمنان و ائمان چه است یا فقیهان

الضَّارِقِينَ النَّاطِقِينَ الرَّاشِدِينَ

راستگوینان گویندگان حق ارشادکنندگان

الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَ

که برود پاک کرد خدا از ایشان چه بود

كَلْبَهُمْ لَيُطَهَّرَ بِرَضِيئَتِهِمْ أُمَّةً

پاک کرد آنها را پاک کردنی خوشنودشدم بآن امامها

وَهَذَاهُ وَمَوَالِي سَلَّمَ لِأَمِيرِ اللَّهِ

و چه است کنندگان در برسان نسیم شدم امر خدا را

این روایت است
که گفتند من حضرت
رسول صلی الله علیه
وآله فرمود که دو
دکمه نماز در دل
ببهر است بسوز
من از دنیا و آنچه
سدنی است بیدار
شد که از حضرت امام
زین العابدین
علیه

اعمال مسجد کوفه

۴۰۱

در فضیلت نماز

التلاوم سوال کردند
که چه شد که کسا بیک
دوشب مسجد
رویشان از همه کس
بگوشان فرمود
برای آنکه ایشان
خلوت میکنند با
خدا تعالی خدا
میلش شاند بایشان
از نور خود و بانه
روایانند

لَا أَشْرَ لِنَبِيِّهِ شَيْئًا وَلَا آخِذٌ مَعَ اللَّهِ

شریک خوار نیستم با او چیزی را و منی بگرم با خدا

وَلِيًّا كَذَبَ الْعَادِلُونَ بِاللَّهِ وَضَلُّوا

دوستی دروغ گفتند عدول کننده گان از خدا و گمراه شدند

ضَلَّالًا بَعِيدًا حَبِيبًا لِلَّهِ وَأَوْلِيَاءَ اللَّهِ

گمراهی دور دراز کفاوت می کند مرا خدا و دوستان خدا

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا

گواهی میدهم که نیست خدائی جز خدا یککاست او را

شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ

شریکی برت او را و گواهی میدهم که محمد بنده او

وَرَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ

و فرستاده او است درود خدا بر او و اولاد او

أَنَّ عَلِيًّا وَالْأُمَّةَ الْمَهْدِيَّةَ مِنْ

پدرتیکه می و ایمان بر اهل بیت از

ذُرِّيَّتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَأَوْلِيَاءِي وَ

فرزیه او بر آنها باد سلام دوستان من و

حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى خَلْفِهِ

حجت خدا بر خلف او

انگاه بروی جانب سنون چهارم و چهار رکعت
نماز کن دور رکعت از بابا حمد و قل هو الله احد و
دور رکعت دیگر را با حمد و انا انزلناه فی
لیلۃ القدر و چون از نماز فارغ شدی بسج
حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها را بخوان و بگو

السَّلَامُ عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ

سلام بر بندگانی صالح خدا

الرَّاشِدِينَ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ

ارشد دکنندگان که زایل کرد خدا از آنها

الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ نَظْهَرًا وَجَعَلَهُمْ

پلید را و پاک کرد آنها را پاک کردنی و درود آورد آنها را

أَنْبِيَاءَ مُرْسَلِينَ وَحُجَّةً عَلَى الْخَلْقِ

پیغمبران رس و حجت بر مردم

این باب بسیار است

و مکرر است زیرا

بغایت شریف است

بندید صحیح از حضرت

صادق علیه السلام

روایت کرده است

که فرمود غیب بنده

مگر اینکه بیدار بماند

در هر شب یک مرتبه
یا دو مرتبه یا

اعمال مسجد کوفه

۴۰۳

در فضیلت نماز شب

اجمعين و سلام على المرسلين و

تمام و سلام بر فرستادگان و

أحمد لله رب العالمين ذلك تقدير

ستایش و تقدیر از پروردگار جهانیان است اینست تقدیر

العزیز العليم و هفتاد و نیکو سلام على

ضدای غایب و نیکو سلام بر

نوح في العالمين یعنی نوح علی

نوح نه جهانیان

وصيتك يا ولي المؤمنين التي

و وصیت تو ای ولی مؤمنان که

أوصيت لها ذريتك من المرسلين

و وصیت کردی بآن اولاد خود را از فرستادگان

و الصديقين و نحن من شيعتك و

و دو استغریان و ما از پیروان تو هستیم و

شعبه نبينا محمد صلى الله عليه و

پیرو پیغمبر ما محمد درود خدا بر او و

در فضیلت نماز شب
 مرتبه بر خاست
 که بر خاست و اگر
 میگفتند اینها
 یاهای خود را
 پس بول میکند
 در گوش و اذان
 بیند آنکه کند
 نخاست از او
 نماز شب هر کجا
 که بخیزد گران
 میکند

أَعْمَالٌ مَجْدُ كَوْفَتِهِ ۴۰۴

فضیلت نماز شب

إِلَهِ وَعَلَيْكَ وَجَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ وَ

اولاد او و برتر او و تمام فرستادگان و

الْأَنْبِيَاءِ وَالصَّادِقِينَ وَنَحْنُ عَلَى

پیشانیان در راستگوییان و ما بر

مِلَّةِ آبَائِهِمْ وَدِينِ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأَمِيِّ

مکتب ابراهیم و دین محمد پیغمبر امی

وَالْأَئِمَّةِ الْمَهْدِيِّينَ وَوَلَايَةِ مَوْلَانَا

و امامان هدایت یافتگان سپهر و ولایت آقای ما

عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامِ عَلَى النَّبِيِّ

علی امیر مؤمنان سلام بر نبی و

النَّبِيِّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَرَحْمَتُهُ

ترسانده درودهای خدا بر او و رحمت او و

وَرِضْوَانُهُ وَبَرَكَاتُهُ وَعَلَى وَصِيِّهِ وَ

دخوشنودی او و برکتهایش و بر وصی او و

خَلِيفَتِهِ الشَّاهِدِ لِلَّهِ مِنْ بَعْدِهِ عَلَى

نایب او گواه بر وجود خدا از بعد پیغمبر بر

و کل است در تمام

و در بند معجزات

حضرت امام محمد باقر

علیه السلام روایت کرده که فرمود از

براهیم سلطان

است که او در این

مجلس پندای هرگز

بند از خواب بیدار

شد و خواهد که

در اعمال مجدد کوفت

۴۰۵

بفضلک نماز منجی

خَلْفِهِ عَلَىٰ إِمْرٍ الْمُؤْمِنِينَ لِصِدْقِهِ

بر حق او علی امیر سز منان راستگوی

الْأَكْبَرِ وَالْفَارُوقِ الْمُبِينِ الَّذِي

بزرگ و تمیز دهنده آشکار که

أَخَذَتْ بَيْعَتَهُ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ وَرَضِيَتْ

گرفته بیعت او را بر جهانیان خوشنودشدم

بِهِمْ أَوْلِيَاءَ وَمَوَالِيٍّ وَحُكَمَاءَ فِي

با آنها دوستی و آگاهی را و حکوت آنها را در

نَفْسِي وَوَلَدِي وَاهْلِي وَمَالِي وَ

نفس من و اولاد و اهل و مال و

فِيهِ وَجَلِيٍّ وَإِحْرَامِي وَإِسْلَامِي

فقط و جل و احرام و اسلام

وَدِينِي وَدُنْيَايَ وَالْآخِرَةِ وَمَحَبَّتِي

دین و دنیا و آخرت و محبت من

وَمَمَالِيٍّ أَنْتُمْ الْأُمَّةُ فِي الْكِتَابِ

و در علم شما شایسته آن در کتاب

بر خیز شیطان
گو بد خال او
بر خاستن او نیست
پس دفعه دیگر که
بیدارشود و خواهد
که بر خیز شیطان
گوید که وقت بر
خاستن نشده
یعنی زود است
پس پیش او را
از برخاستن نا
کند و حبس

وَفَضْلُ الْمَقَامِ وَفَضْلُ الْخِطَابِ وَ

جداکنند مقام و جداکنند خطاب و

أَعْيُنُ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَنَامُ وَأَنْتُمْ

دیدهای خدای زنده ای که نخوابد و شما سید

حُكَمَاءُ اللَّهِ وَبِكُمْ حَكَمَ اللَّهُ وَبِكُمْ عُرِفَ

حکم کنندگان خدا و بر سید شما حکم کرد خدا و بر سید شما عرف

حَقُّ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ

حق خداست خدا بی جز خدا محمد فرستاده

اللَّهِ أَنْتُمْ نُورُ اللَّهِ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيَنَا وَ

خدا شما سید نور خدا از پیش روی ما و

مِنْ خَلْفِنَا أَنْتُمْ سُنَّةُ اللَّهِ الَّتِي بَيْنَهُمَا

از پشت سر ما شما سنت است و حکم خدای که میان

سَبَقَ الْفَضَاءُ يَا أَيْمَةَ الْمُؤْمِنِينَ أَنَا

قدم نه در پیش ای ایمن مؤمنان من

لَكُمْ قِيمَةٌ تَلِيْمًا لَا أُشْرِكُ بِاللَّهِ ۝

شما قییمت پسند قییم شدنی شرک قرار نمیدهم خدا را

اورا ناخبر طالع کند
 و چون غیب طالع شود
 بول کند در گوش و
 آفتون بگردد از او
 در حالیکه دم خود را
 میبخشد از ناز خود
 مبالد و این امر
 هموار از سر خود
 صلی الله علیه و
 اله نفل کرده که آن
 حضرت

اعمال مسجد کوفه

فضیلت نماز شب

۴۰۶

روززی با احباب

خود فرمود که احدی

از شما هرگاه خواب

شیطان گن منید

بر پس سر او گن

بزند مکان هر گن

عَلَيْكَ لَيْلٌ كَوْبٌ

فَأَوْقَدْ شَبَّ دَرَارٌ

بَرَقَ نَجْوَابٌ

هرگاه بیدار شد

و در کن خند کن بدین

گن گنوز

سَيَأْوِلُوا لِي أَخِيذُوا مِنْ دُونِهِ وَلِيَأْتِيَا أَخِيذُوا

چهره را و نمی گسردم میراز خدا دوستی ستاين

لِلَّهِ الَّذِي هَدَانِي بِكُمْ وَمَا كُنْتُ لَأَهْتَدِي

خدا پر ابراهیم هدایت کرد مرا بنما و من بپرورم هدایت یافته

لَوْلَا أَنْ هَدَانِي اللَّهُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ

اگر بر آینه هدایت نکرد مرا خدا خدا بزرگ است

أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ عَلَيَّ هَدَانَا

خدا بزرگ است خدا بزرگ است من هدایت بر آنچه هدایت کرد مرا

بِئْسَ وَبِئْسَ وَبِئْسَ الْفَضَاءُ وَدِدَّاجَادُ وَرَكْعَتٌ مَّا كُنْ جَوْنُ فَانِغ

بشدی بخوان بیخ حضرت زهرا سلام الله علیه را و بگویی

يَا مَالِكِي وَ مَمْلِكِي وَ مَمْعِدِي بِالنِّعَمِ

ای مالک من و صاحب من و فرو برنده من در نعمتهای

الْجَسَامِ مِنْ غَيْرِ انْحِقَافٍ وَ جَهْمِي خَاضِعٌ

بزرگ من بدون انحناف روی تو خاضع است

لِيَا عُلُوهُ الْأَفْدَامُ لِجَلَالِ وَ جَهْمِي

با بنده بر روی یاد بان قدمها بنماطر جلال روی تو

اعمال مسجد کوفه

الْكَرِيمِ لَا يَجْعَلُ هَذِهِ السَّنَةَ وَلَا هَذِهِ

کرامی قرار ده این سخی و این

الْمِحْنَةَ مُتَّصِلَةً بِإِسْبِطَالِ الثَّاقِفِ

کشاری را پیوسته با بخت ازین برکنی قره مرا

وَأَمْتَحِنِي مِنْ فَضْلِكَ مَا لَمْ تَمْتَحِنِي بِهِ

دعوت کن من از فضل خود چیزیکه عطا نکرده ای بکس

أَحَدًا مِنْ غَيْرِ مَسْئَلَةٍ أَنْتَ الْقَدِيمُ

با صدی از غیر خواہش توی قدیم

الْأَوَّلُ الَّذِي لَمْ يُزَلْ وَلَا رَزَالُ

اول که تا بود نشی برگز دنیا بود نخواست ای شده

صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُ عَنِّي

درود زنت بر محمد و اولاد محمد و با من مرا

وَارْحَمْنِي وَزَكِّ عَمَلِي وَبَارِكْ لِي فِي

درم کن مرا و پاک گردان عمل مرا و برکت خود در

أَجَلِي وَاجْعَلْنِي مِنْ عُمَّاتِكَ وَ

عمرن و قرار ده مرا از آزاد شده گان و

شود و اگر در صورت گرفت
باز کرده دیگر کند
شود و اگر غمان خواند
باز کرده دیگر کند
شود بر داخل صحیح
گنبد بحال نشاط
بچین نفس و الا
صح کند خبیث النفس
کلان و این بقا
و دلکب اهل سنت
نزدند کرد

اعمال مسجد کوفه

۴۰۹

مصلحت نماز شب

و قطب راوندی
روایت کرده اند

امیرالمؤمنین

علیه السلام که
فرموده طمع مکن در

سه باب سه چیز

طمع مکن در دنیا
و در نور صورت و در

شب با پر خوردن

و در نور صورت و در

خوابیدن در نماز

شب و در امان از

دنيا با صحت

طَلَفَائِكَ مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ

را شده گمان از آتش رحمت خود ای مهربانتر

الرَّاحِمِينَ

مهربان

أَلِ الطَّيِّبَاتِ كَمَا مَصَّلَتْ بِدَاكِهِ فُضَاءَ نَمَازِكُنْ دَخَلْنَا
دور کعبه و بعد از سلام بیخ کن و بگو

اللَّهُمَّ إِنِّي ذَخَرْتُ تَوْجِيدِي إِيَّاكَ

پروردگارا من اندوخته کردم بخت پرستی خود را برای تو

وَمَعْرِفَتِي بِكَ وَإِخْلَاصِي لَكَ وَ

دانشنامه خود را به تو و اخلاص مرا برای تو

إِقْرَارِي بِرُبُوبِيَّتِكَ وَذَخَرْتُ وَلَا

اقرارم را بخدمت اوندی تو و اندوخته کردم پرستی

مَنْ أُنْعَمْتَ عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ مِنْ بَرِيَّتِكَ

کسی انعام فرمودی بر من بشناسای آنان از آفریدگان

مُحَمَّدٍ وَغَيْرِنَا صَلَى اللهُ عَلَيْهِمْ لِيَوْمِ

محمد و اولاد او در روز قیامت خدا را مان برای روز

فَرَّجِي إِلَيْكَ عَاجِلًا وَاجْتَلًا وَقَدْ

زارم بوی تو پر زود و چه در و بطن

فَرَّجْتُ إِلَيْكَ وَإِلَهُمَّ يَا مَوْلَايَ

زاری کردم بوی تو و بوی آنها ای مولای من

فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي مَوْقِفِي هَذَا

در این روز و در این مکان ایستادم

وَسَأَلْتُكَ مَا ذَكَرْتُ مِنْ بَعَثِكَ وَ

و خواستم از تو آنچه یاد کردم از بعثت تو و

إِذَا حَآءَ مَا أَخْشَاهُ مِنْ نَفْسِكَ وَالْبِرَّةِ

بطرف شدن آنچه میترسم از آن از بلاهاست و برکت

فَمَا رَزَقْتَنِيهِ وَتَخَصَّبِينَ صَدْرِي

و آنچه روزی کردی از این و نگاه پدید آمدن سینم

مِنْ كُلِّ هَيْمٍ وَجَائِحَةٍ وَمَعْصِيَةٍ

از هر هیم و دشمنی و نافرمانی

فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

در دین و دنیا و آخرت ای مهربانترین مهربانان

مشارف و بنمایند

راوندی در اول نماز که

که حضرت عیسی علیه

السلام صلوات

مادر خود را می خواند

سلام را بعد از

سیدنش و گفتاه

مادر با من تکلم کن

یا ابا صفی اهی بدینا

برگردی گفتایی

بوان ایجا

اعمال مجدد کوفه

پس دو رکعت نماز مکنی در وسط مجدد در رکعت اول
حمد با قل هو الله احد و در رکعت دوم حمد و قل
بالحق الكافرون بعد از سلام بسم حضرت زهرا علیها
سلام و آنچه ان و بگو

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَ

پروردگارا تویی سلام و ازت سلام و

إِلَيْكَ يَعُودُ السَّلَامُ وَذَارُكَ ذَارُ السَّلَامِ

بروئی تو بر میگردد سلام و خانه ازت خانه سلام

حِينَ رَبَّنَا مِنْكَ بِالسَّلَامِ اللَّهُمَّ إِنِّي

بخش عزت فدای ما را از خودت سلام پروردگارا من

صَلَيْتُ هَذِهِ الصَّلَاةَ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ

گزاردم این نماز را سزاوار رحمت تو

وَرِضْوَانِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَتَعْظِيمًا

در خوشنودی تو و آزرش تو و در حال تعظیم

بِلِتْجِدِكَ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

بسمه تو خداوندا پس درودت بر محمد و اولاد

کفایت نمازش

(۴۱۱)

نماز کنیم برای خدا

در شب بسیار است

و روزه بگیریم دو

روز بسیار کم

ای پس جان من

این راه بهیمناک

راست

و اما کفایت

نماز شب

نحوه آن و مختصر

که هر کس بتواند

بجا آورد

اعمال مسجد کوفه

کیفیت نماز شب ۴۱۲

مُحَمَّدٍ وَارْفَعَهَا فِي عَلَيِّ بْنِ أَبِي تَالِبٍ وَتَقَبَّلَهَا

محمد در بالا بر آرد در عیسی و قبول کن آنرا

مِي يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْمِ بَطْنِ سَوْفَمِ

از من ای مهربانترین مهربانان

بِاسْمِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيُفِيكَ بِنِمْ لَهِ وَيَالِلهِ وَ

بنام خدا و برای خدا

عَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ

بر مکتب فرستاده خدا درود خدا بر او

وَإِلَهٍ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللهِ

و اولاد او و بیست خدای جز خدا محمد فرستاده خداست

السَّلَامُ عَلَىٰ آدَمَ وَأُمَّنَا حَوَاءَ

سلام بر آدم و مادرمان حوا

السَّلَامُ عَلَىٰ هَابِيلَ الْمَقْتُولِ طَلِبًا

سلام بر هابیل کشته شده در روزی سلم

وَعَدُوًّا وَإِنَّا السَّلَامُ عَلَىٰ مُوَاهِبِ اللهِ

و دشمن او سلام بر موهب ای خدا

انشاء الله تعالی
انت کجور از خواب
برضات مسجد کوفه
برای خداوند تعالی
و نیکی است در اعمال
با در حال بر داشتن
ساز مسجد کوفه
الحمد لله الذي
اشيا بي بقدمنا
انا نبی و اهل البیت
الطهور

اعمال مجد کوفه

۴۱۳

کفایت نماز شب

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

رَدَّ عَلَيَّ رُوحِي

لَا خَدَّةَ لَهُ أَهْبَانُ

وَجُونَ بَخَات

وَابْسَادِ كِبَادِ

اللَّهِمَّ إِنِّي عَلَى

الْعَوَالِ الْمَطْلَعِ

وَوَسَّعَ عَلَيَّ الْقَبْرَ

وَأَرَزَقَنِي خَيْرًا

تَعْدَ الْمَوْتِ وَجِئْتُ

صَلَّى خَرُوسَ
شَدِيدًا بَلَّوْهُ
وَسَبَّحَ

وَرِضْوَانِهِ السَّلَامُ عَلَى شَيْبِ صَفْوَةٍ

دخوشنودی او سلام بر شیب برگزیده

اللَّهُ الْمُخْتَارِ الْأَمِينِ وَعَلَى لَصْفْوَةٍ

خدای مختار امین و بر برگزیدگان

الصَّادِقِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبِينَ

راستگرایان از ذریه او که پاکانند

أَوْطِهِمْ وَأَخْوَاهِمُ السَّلَامُ عَلَى نَبْرَاهِيمَ

اول آنها و آفرینان سلام بر ابراهیم

وَأَيُّهَا جِبِلَّ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَعَلَى

داسایل داسحاق و یعقوب و بر

ذُرِّيَّتِهِمُ الْمُخْتَارِينَ السَّلَامُ عَلَى مُوسَى

ذریه اختیار شده آنان سلام بر موسی

كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى عِيسَى رُوحِ اللَّهِ

کیم خدا سلام بر عیسی روح الله

السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ خَاتِمِ

سلام بر محمد بن عبدالله خاتم

اعمال مسجد کوفه

۴۱۴

کفایت نماز شب

قدوس و رب الملائكة

والروح سبحان

وتملك غضبك

لا اله الا انت اعلم

سوء و ظلمت نبی

فاغفر لي انه لا

يقدر الذنوب الا

انت و رب على انك

انت التواب الرحيم
و چون نگاه کند
با طرف

النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

بیابران سلام بر امیر مؤمنان

و ذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبِينَ وَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَ

د فرزندان پاکیزه او رحمت خدا و

بَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فِي الْأَوَّلِينَ

بر کهنه‌ای او سلام بر شما در اولین

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فِي الْأَخِيرِينَ السَّلَامُ

سلام بر شما در آخرین سلام

عَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَى

بر فاطمه زهرا سلام بر

الْأُمَّةِ الْمَهَابَةِ شَهْدَاءِ اللَّهِ عَلَى

امم برابرت کننده گران خدا بر

خَلِيفَةِ السَّلَامِ عَلَى الرَّؤُفِيبِ السَّلَامُ

خلفه سلام بر رؤفیت کننده گواه

عَلَى الْأُمَمِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بر امت ما برای خدای جهانیان

اعمال مسجد کوفه

پس نماز میکنی بزدان سنون چهار رکعت در رکعت اول
حمد و اتا انزلناه و در رکعت دوم حمد و قل هو الله
احد و در رکعت سوم و چهارم بسم نوح و چون فارغ
شدی بخوان بسم فاطمه زهرا علیهما السلام اینگونه

اللَّهُمَّ إِن كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَإِنِّي قَدْ

بدر در گارا اگر بوم من که نافرمانی کوم ترا پس بر بیکه

أَطَعْتُكَ فِي الْأَيَّامِ مِثِّي بِكَ مَثَلًا

اطاعت کردم ترا در ایامان از من برتر شد

مِثِّي عَلَيْكَ لَأَمَّا مِثِّي عَلَيْكَ وَ

از من برتر نیست من از من برتر و

أَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ لَكَ لَمْ

اطاعت کردم ترا در دوست داشتنی ترین چیزها برتر هرگز

أَتَّخِذَنَّ لَكَ وَلَدًا أَوْ لَمْ أَدْعُ لَكَ شَيْبًا

تصور نمی کنم ترا و فرزندی در هرگز نخوانم ترا شریقی

وَقَدْ عَصَيْتُكَ فِي أَشْيَاءٍ كَثِيرَةٍ عَلَيَّ

و بخیلی نافرمانی کردم ترا در بسیاری از چیزها بر

گفت نماز کن
۴۱۵

بخواند اللهم اتنا

لا بوارى منك

تبدل حاج ولا

ذات اجراج ولا

ارض ذات مهاد

ولا غلبان بعضها

فوق بعض ولا

بجزئی نایج این

بیدی المنهج

خلقك المنهج

علی

اعمال مسجد کوفه

غَيْرَ وَجْهِ الْمَكَابِرَةِ وَلَا الْخُرُوجَ عَن

بدون وجه نجسه و نه بهرون آمدن از

عُبودِيَّتِكَ وَلَا الْجُحُودَ لِرُبُوبِيَّتِكَ

بندگی تو و انکار کردن بخدائی تو

وَلَاكِن اَتَّبَعْتُ هَوَايَ وَاَزَلَنِي الشَّيْطَانُ

و لکن پیروی کردم هوای نفس را و از راه بدر بردم شیطان

بَعْدَ الْحُجَّةِ عَلَيَّ وَالْبَيَانِ فَاِنْ تُعَذِّبْنِي

پس از آمدن محبت بر من و دلیل پس اگر عذاب کنی مرا

فَبِذْنِي غَيْرَ ظَالِمٍ لِي وَاِنْ تَعْفُ

پس بخاطر من آن من است ستم کنی بر من و اگر معفو زانی

عَفَى وَّرَحِمْنِي فَبِحُودِكَ وَكَرَمِكَ يَا

از من درم کنی مرا پس جود و کرم است ای

كَرِيمُ اللّٰهُمَّ اِنَّ ذُنُوبِي لَمَيِّنَةٌ لِّهَا اِلَّا

کریم، پروردگارا بجز سبکدانی آن من بانه بگذرد از من

وَجَاءُ عَفْوِكَ وَقَدْ قَدَمْتُ اِلَيْهِ الْخُرُومًا

ایه معفو تو و بچشم مقدم داشتم آذوقه حرام را

من نشاء من خلقك
تمام خانه الايمان
و ما تخفى الصدوق
قاربت اليه و و ما تبت
العبود و انت الهي
العبود لا انا حلتك
سنة و لا اقامت
الله و انت العالين
و اية اللذين
و الحمد

اعمالِ مسجد کوفه

۴۱۷

کتابت نماز شب

فَاِنَّا اَسْأَلُكَ اَللّٰهُمَّ مَا لَا اَسْتَوْجِبُهُ

ہم سے کئی چیزیں ازتر پروردگارا کہجہ را مستوجب ہستہ

وَ اَطْلُبُ مِنْكَ مَا لَا اَسْتَحِقُّهُ اَللّٰهُمَّ

و طلب میکنم ازتر کہجہ را سزاوارش ہستہ پروردگارا

اِنْ تُعَذِّبْنِيْ قَبِيْذُ تُوْبِيْ وَلَمْ تُظِلِّبْنِيْ

اگر عذاب کنی مرا ہوں بخاتم ان سے است و ستم نکرده ای بلکہ

شَيْئًا وَاِنْ تَغْفِرْ لِيْ فَحَبْرٌ رَّاحِمٌ اَنْتَ يَا

چیزی دیگر نہ بیسازنی مرا ہوں بہترین رجم کنندہ ای تو کہ

سَيِّدِيْ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَنْتَ وَاَنَا اَنَا

آقای من پروردگارا تو تری و من ہستم

اَنْتَ الْعَوَاذُ بِالْمَغْفِرَةِ وَاَنَا الْعَوَاذِيَا

تو بزرگ کنندہ ای با عفو و من بزرگ کنندہ ام

لَدَتْ تُوْبٍ وَاَنْتَ الْمُنْقِصِلُ بِالْحَلِيْمِ وَاَنَا

کھانہ دار و تو فضل کنندہ ای بہ طہارت و

اَنَا الْعَوَاذُ بِالْجَاهِلِ اَللّٰهُمَّ فَاِنِّيْ

من بزرگ کنندہ ام بنادانی خدا ہوں بیہوشکن

تَبَعِيَّتِ الْعَالَمِيْنَ

پس بخوان پنج ایہ

از سورت ال عمران

۱۱، اِنْ فِيْ حُلُوْبِ

التَّهْمَاتِ وَالْاَزْيَانِ

وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ

الْتَّهْمَاتِ لَا اِنَابَاتِ

لَا اُولِيْ اِلَابَاتِ

۱۲، اَلَّذِيْنَ يَذْكُرُونَ

اَللّٰهَ قِيَامًا وَّعُودًا

وَعَلَىٰ حُجُوبِهِمْ وَاَعْيُنُهُمْ

مُتَوَاتِرًا فِي

اعمال مجید کوفه

۴۱۸

کفایت شمار شب

أَسْأَلُكَ يَا كَثْرَ الضَّعْفَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ

بخوابم از تو ای خزینه ضعیفان ای امید بزرگ

يَا مُنْقِذَ العَرَفِيِّ يَا مُجِيَّ الهَلَكِيِّ يَا

ای رها کننده عرین ای بناک هلاک کننده ای

مُيَسِّرَ الأَحْيَاءِ يَا مُجِيَّ المَوْتِيِّ أَنْتَ

میرساننده زنده ای زند کننده مرده موفی

اللَّهُ لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ أَنْتَ الَّذِي

غدا بیکه نیست خدای جز تو توفی که

بَجَدَّ لَكَ شِعَاعُ الشَّمْسِ وَدَوَّجَتْ

بجده کرد ترا پرتو آفتاب در پیش

المَاءُ وَجَفِيفُ الشَّجَرِ وَنُورُ القَمَرِ

آب و حرکت برگ درخت و روشنی ماه

وَظِلَّةُ اللَّيْلِ وَضَوْءُ النَّهَارِ وَ

دنا ریگی شب و نور روز و

خَفَقَانِ الظُّلَمِ فَاسْأَلُكَ اللَّهُمَّ يَا

حرکت با لهای مرغان پس بخوابم از تو پروردگار ای

طوبی التوبی و الاصلی

بیتنا ما خلقنا هذنا

باطلا ما جملناک

فما عدنا بالثنا

(۳) بیتنا اقل من

تذخیر النار فقد

انحریتنا و ما

للفظالین من انصاف

(۴) بیتنا اننا لم نعلمنا

منادیا بنیادی

لذی یؤمن ان

اعمال مجد کوفه

۴۱۹

کعبت نماز شب

اصوات بر کعبت فاطما

و زینا فاطمنا

و زینا و کعبتنا

سینا و زینا

مع الابرار

و زینا و ائمانا

و عدنا علیک

ولا تخیرنا فاقم

اتک لا تخلف

المیعاد بین

خاست که منجبه

شود

عَظِيمٌ بِحَقِّكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الصَّادِقِينَ

بزرگ بجن تر بر محمد و اولاد او که راستگویند

وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الصَّادِقِينَ عَلَيْكَ

و بجن محمد و اولاد او که راستگویند بر تو

و بِحَقِّكَ عَلَى عَلِيٍّ وَبِحَقِّ عَلِيٍّ عَلَيْكَ

و بجن تو بر علی و بجن علی بر تو

و بِحَقِّكَ عَلَى فَاطِمَةَ وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ

و بجن تو بر فاطمه و بجن فاطمه

عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى الْحَسَنِ وَبِحَقِّ

بر تو و بجن تو بر حسن و بجن

الْحَسَنِ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى الْحُسَيْنِ

حسن بر تو و بجن تو بر حسین

وَبِحَقِّ الْحُسَيْنِ عَلَيْكَ فَإِنَّ هُوَ قَوْمٌ

و بجن حسین بر تو پس حقون بران

عَلَيْكَ مِنْ أَفْضَلِ أَنْعَامِكَ عَلَيْهِمْ

بر تو از بهترین و برترین نعمهای است بر ایشان

کیفیت نماز شب (۴۲۰) اعمال مسجد کوفه

وَبِالشَّانِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُمْ وَبِ-

در شب نیکی تراست نحو ایشان در

الشَّانِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ صَلِّ عَلَيْهِمْ

شانی که ایشانست نحو تو در روزت بر آنها

يَارَبِّ صَلِّ وَسَلْوَةٌ دَائِمَةً مِنْهُ رِضَاكَ

ای پروردگار درود جاویدان منی رضای خود

وَاعْفِرْ لِي بِهِمُ الذُّنُوبَ الَّتِي بَيْنِي

ویرا مرا بخاطر آن گناهان که میان من

وَبَيْنِكَ وَأَرْضِ عَمِّي خَلَقْتَ وَأَنْتُمْ

در میان من و در ارضی پدر من خلق کردی و شما

عَلَى نِعْمَتِكَ كَمَا أَنْتُمْ عَلَيْهَا عَلِيٌّ بَابِي

بر من نعمت خود را همچنانکه تمام گوی آنرا بر پدر من

مِنْ قَبْلُ وَلَا تَجْعَلْ لِأَحَدٍ مِنَ الْمُخَلَّوْنَ

سابقه و شراره ای صدی از آن فریدگان

عَلَى فِيهَا أَمِينَانَا وَأَمِنَ عَلَيَّ كَمَا

بر من در آن امنی و مرا همچنانکه

کبری عبادت و اورا
حاجبی بخلی بود و با
ایند کند بان و چون
پسرون ابد انخلا
ایند کند بمسکن
بعد ازان وضو باند
وضوی کامل بنمود
را خوب ساندیدی
و بخیرت بنماز شب
و اول و نشان
از

اعمال مسجد کوفه

۴۲۱

کیفیت نماز شب

سَمَّنْتَ عَلِيَّ ابْنَ أَبِي مَرْيَمَ قَبْلَ نَهْضِ عَصَاكَ

سنت گذاری بر پدران من در گذشته ای که پیش

اللَّهُمَّ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ

بروردگار را چنانکه در روزتاری بر محمد و اولاد او

فَأَسْتَجِبْ لِي دُعَائِي فِيمَا سَأَلْتُكَ يَا

پس اجابت فرما دعای من در آنچه خواستم ای

كَرِيمٌ يَا كَرِيمٌ يَا كَرِيمٌ بَيْنَ بَرٍّ وَبِكْرٍ يَا مَنْ

کریم ای کریم ای کریم بین بر و بیکر ای آنکه

يَعْقِدُ عَلَيَّ خَوَاجِجُ السَّائِلِينَ وَيَعْلَمُ

تواری بر رنج نیازمندی سالکان و میدانی

مَا فِي صُحُبِ الصَّامِئِينَ يَا مَنْ لَا

آنکه دارد میسر لالان است ای آنکه

يَخْتِاجُ إِلَى النَّقِيرِ يَا مَنْ يَعْلَمُ

نیازنداری بظغیر و قرقمچ ای آنکه میدانی

خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ

خیانت چشمها و راز پنهان سینه ارا

نصف شب است و
هر چه نزدیک شود
صبح صادق
افضل است و
اگر طلوع کند صبح
و چهار رکعت از آن
بجا آورده باشد
بفته واجب است بعد
نماز شب سود پس
چون بخواست بجا
نماز شب شروع
میکند

يَا مَنْ أَنْزَلَ الْعَذَابَ عَلَى قَوْمٍ لَمْ يُرْسَلْ

ای آنکه نازل کردی عذاب را بر قوم رسولی

وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يَعَذِّبَهُمُ فَادْعُوهُ وَ

و او اراده می کند اینکه عذاب کند آنها را پس دعا کردن را

نَضَرَعُوا إِلَيْهِ فَكُشِفَ عَنْهُمْ الْعَذَابُ

و زاری کردند بری او پس برداشت از آنان عذاب را

وَمَبَعَثْنَا إِلَى جِبْنٍ قَدَّ تَرَىٰ مَكَانِي

و بفرستادیم تا آنکه از آنجا که می بینی مکان مرا

وَلَتَمَعَنَّ دُعَائِي وَتَعْلَمَنَّ سِرِّي وَعَلَانِيَتِي

و بشنوی دعای مرا و بدانی پنهانی و آشکارای مرا

وَخَالِي صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِيَّةِ

و خال مرا درود فرست بر محمد و اولاد محمد و

اَكْفَيْتِي مَا اَهْتَمَمْتَنِي مِنْ اَمْرِ دِينِي وَدُنْيَا

کفایت کن مرا آنچه همشگرم از امر دین و دنیا

وَآخِرَتِي بِسْمِ فَاطِمَةَ كَوْنِي يَا سَيِّدِي بِسْمِ اَبِي بَكْرٍ

و آخرت مرا با اسم فاطمه گویند یا سید من با اسم ابوبکر

چون از هر دو رکعت سلام میدهد و خوب است که در هر دو رکعت از دل بعد از حمد شصت مرتبه توحید بخواند در هر رکعت بی مرتبه نامشروع شده از نماز بخورد باشد میان او

در میان خدای
عزت و جل گناهی
و با آنکه در رکعت
اول آن توحید
در دو رکعت دو
قل یا ایها الکافرون
بخواند و در ششم
رکعت دیگر حمد و
سوره دیگر که
خواهد بخواند
و کانه است حمد
قل هو الله احد
دس

وَبِئْسَ مَا يَدْرِي يَا رَبِّ اَسْأَلُكَ بِرَكَّةِ هَذَا الْمَوْجِعِ

ای خدای من بخوانم از تو برکت این موضع

وَبِرَكَّةِ اَهْلِ اَنْزَا وَ اَسْأَلُكَ اَنْ تَرْزُقَنِي

برکت اهل انزا و بخوانم از تو که روزی کنی مرا

مِنْ رِزْقِكَ رِزْقًا حَلَالًا لَطِيبًا سَوْفًا

از روزیبت روزی حلال پاکیزه سوزی برای من

اِلَىٰ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَاَنَا خَائِضٌ

بوسیله کلبه بند و قوت عزت من در روزی

فِي عَافِيَةٍ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بَعْدَ اَنْ

در سلامت ای مهربانترین مهربانان

اَنْ يَبْغِيَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَعْلَمُ وَلَا اَعْلَمُ وَ

باید که کارا تو میدانی و من نمیدانم و

نَفِيْرٌ وَلَا اَفِيْرٌ وَاَنْتَ عَلٰمُ الْغُيُوْبِ

لا بیگانه ای و من بیگانه ام و تو داننده غیبه های

صَلِّ اَللّٰهُمَّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَتَمِّمْ

در دو رکعت خدایا بر محمد اولاد محمد و پیامبر

اعمال مجدد کوفه

۴۲۴

کیفیت نماز شب

لِي وَارْحَمْنِي وَتَجَاوَزْ عَنِّي وَتَصَدَّقْ

یا درم کن بر من و بگذر از من و احسان کن

عَلَيَّ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بر من آنچه را تو اهل آن هستی ای مهربانترین مهربانان

پس باز بجد و بگو یا مَنْ يَفْعِدُ عَلَيَّ حَوَائِجَ

ای آنکه تو انانی بر رفع نیاز مندهی

السَّائِلِينَ كَهَذَا ذَكَرْتُهُ بَرُوَسْتِمْ بِسْمِ اللَّهِ

خویشاران

درد گفت نماز و توبه بیگ

برورد گارا بدرستی که بخوام

يَجْمَعُ أَسْمَاءَكَ كُلِّهَا مَا عَلِمْنَا مِنْهَا

تمام نامهاست یعنی آن که ما درستی از آن

وَمَا لَا تَعْلَمُ وَأَسْأَلُكَ بِإِسْمِكَ

و آنچه ندانستم و سوال می کنم بنام

الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْكَبِيرِ الْأَكْبَرِ الذِّكْرِ

ب عظمت و عظمت بزرگ و بزرگتر که

مردی که در نماز شب

کفایت نماید

چنانکه است

تو در نماز شب

واجب است

بسیار کند

از نوافل و کافه

بسم سبحان الله گفتن

و یا آنکه گفته شود

اللهم اغفر لنا

از غنا

مَنْ دَعَاكَ بِهِ اجْتَبَهُ وَمَنْ سَلَكَ

آنکه بخواند ترا بآن دعایت کردی اورا و آنکه سَلَكَ

بِهِ اَعْطَيْتَهُ وَمَنْ اسْتَضْرَكَ بِهِ تَضَرَّكَ

بآن عطی کردی اورا و آنچه طلب حضرت کرد بآن پیری کردی

وَمَنْ اسْتَغْفَرَكَ بِهِ عَفَرْتَ لَهُ وَمَنْ

و آنکه طلب آمرزش کرد بآن آمرزیدی اورا و آنکه

اسْتَعَانَكَ بِهِ اَعْنَتَهُ وَمَنْ اسْتَرْزَقَكَ

طلب کمک کو بآن ایستاد کردی اورا و آنکه طلب روزی کرد

بِهِ وَرَزَقْتَهُ وَمَنْ اسْتَعَانَكَ بِهِ

بآن روزی دادی اورا و آنکه طلب پناه کرد بآن

اَعْنَتَهُ وَمَنْ اسْتَرْجَمَكَ بِهِ وَجِمَّتْهُ

پناه دادی اورا و آنکه طلب کو بآن رجم / رم کردی اورا

وَمَنْ اسْتَجَارَكَ بِهِ اَجْرَنَاهُ وَمَنْ تَوَكَّلَ

و آنکه طلب پادشاهش کرد بآن پادشاهش دادی اورا و آنکه تَوَكَّلَ

عَلَيْكَ بِهِ كَفَيْتَهُ وَمَنْ اسْتَعْصَمَكَ

بآن کفایت کردی اورا و آنکه طلب عصمت کرد

وَقَافِيَا وَاعْفُ

عَسَافِي السُّبْحَانَا

وَالْآخِرُ اِنَّكَ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَبِاِنَّكَ بَلِيغٌ

وَقَبِ اِعْفِرْ وَاَجْمِ

وَبِحَاوَدِ عَمَّا تَعْلَمُ

اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعَزُّ

الْاَجَلُ الْاَكْبَرُ

وَرَبُّ السَّمَاوَاتِ

وَالْاَرْضِ وَرَبُّ

مَنْ عَسَى

چون شب در محراب

عبادت میباید

منجی اند اللهم انزل

خلقی سیر باد

این دعا بخوانیم

صحفه کاملت

و چون فارغ شد
از هفت رکعت نماز
شب پس بخواند
دو رکعت نماز شفع
و یک رکعت

بِهِ عَصَمَهُ وَمِنْ اسْتَفْذَكَ بِهِ

بأن در عصمت درستی او را و آنکه طیب ربانی کرد بان

انْقَذَاهُ وَمِنْ اسْتَغْفَكَ بِهِ تَعَفَّفَا

ربانی وادی او را و آنکه طیب عطف کرد بان عطف کردی

لَهُ وَمَنْ أَمَلَكَ بِهِ اَعْطَيْتَهُ الَّذِي

او را و آنکه آرزو کرد بان عطا کردی او را که

اتَّخَذَتْ بِهِ اِدمَ صَفِيًّا وَنَوْحًا نَحِيًّا

اتخاذ کرد بان ادم برگزیدگی را و نوح بنیاد را

وَ اِيْزَهِيْمَ خَلِيْلًا وَ مُوسٰى كَلِيْمًا وَ

و ایزهیم صفت را دوستی و موسی کلیم بودن را

عِيْنِي رُوْحًا وَ مُحَمَّدًا اَحْبَبِيًّا وَ عَلِيًّا

پس روح و محمد و علی دوست و علی

وَ صِيًّا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ

و منی درود بر همه ایشان تمام

اَنْ تَقْضِي لِيْ حَوَائِجِيْ وَ تَعْفُو عَمَّا

اینکه مرا کنی مرا حاجتنامه را و عفو کنی مرا از آئین

اعمال مسجد کوفه

۴۲۷

گفت نماز شب

نماز و روزه بخواند

دوازده رکعت

بعد از حمد قل هو

الله احدنا من عباده

ان باشد که یک

ختم قرآن کند و با

ذکر آن سوره حمد

ثلث قرآن است

و با آنکه بخواند

نماز شفع دهد

اول حمد و قل

اعوذ برب العالمین

و در

سَلَفَ مَنْ ذُنُوبِي وَ تَفَضَّلَ عَلَيَّ بِمَا

گذشته از گناهایم و کرامت زنا در من بپنج

أَنْتَ أَهْلُهُ وَ يَجْمَعُ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ

تر برادر آبی و تمام مردان زن و زنان زن

لِلدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ يَا مُفْرِحَ هِمِّ الْمَهْمُومِينَ

در دنیا و آخرت ای زایل کننده هم مغمومان

وَ يَا غِيَاثَ الْمَلْهُومِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا

دای فریادرس در اندگان نیست خدائی جز

أَنْتَ بِنَحْنَانِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

تر با کینه دای ای پروردگار جهانیان

عَمَلٌ سَوْفًا مَازِنٌ لِعَابِنَ عَلَيْهِ

نزد ستون سپهر از طرف متصل بیاب کند نماز

کن در ایجاد و رکعت چون سلام داد و بیخ خواند بگو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم

خداوند بخشنده مهربان

اعمال مجد کوفه

کتابت نماز شب
۴۲۸

اللَّهُمَّ إِنَّ دُتُوبِي قَدْ كَثُرَتْ وَلَمْ

پروردگارا بدرستی که گناهانم زیاد شد و نمازها

بَتِيَ لَهَا إِلَّا رَجَاءُ عَفْوِكَ وَقَدْ قَدَّمْتُ

باقی بآن گناهان را امید عفو تو و همچنین جلو اندام

إِلَى اللَّهِ الْحَرَمَانِ إِلَيْكَ فَاإِنَّا أَسْأَلُكَ

آنست که تو را بوسیله آن دو جایگاه الهی از تو

اللَّهُمَّ مَا لَا اسْتَوْجِبُهُ وَأَطْلُبُ

پروردگارا آنچه را که سزاوار آن نیستم و میخواهم

مِنْكَ مَا لَا اسْتَحِقُّهُ اللَّهُمَّ إِنَّ

از تو آنچه را که لایق آن ندارم پروردگارا اگر

تُعَذِّبْ بَنِي فَيْدُتُوبِي وَلَا تَظْلِمْنِي

عذاب کن بچه های توبی را و ستم مکن بر من

شَيْئًا وَإِنْ تَغْفِرْ لِي فَحَبْرٌ وَاحِمٌ

چیزی دیگر پاکیزگی را پس بهترین رهم کننده

أَنْتَ يَا سَيِّدِي اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ

تو ای آقای من پروردگارا تو را توبی

دکمن دوم حمد و
قل اعوذ برب الفلق
و چون از نماز شمع
فارغ شد منجبا
است آنکه بخواند
الهی تعالی که
فیه هذ اللیل
المعین صریح
این دعاست که
در اعمال پنجم
سبعان

اعمال مسجد کوفه

۴۲۹

کبیت نماز شب

در صفا پنج بخش
مذکور شده و
چون از دور گفت
شفع فارغ شد
بر منجنیق بجهت
بک و گفت و تر
و منجور اندر آن
حمد و سوره نوح
و یا آنکه منجور اند
بعده از حمد فل
صلی الله احد
من سید و معنی این

وَاَنَا أَنَا أَنْتَ الْعَوَّادُ بِالْمَغْفِرَةِ وَأَنَا

دین منم تر بزرگ کننده ای با مرزش دین

الْعَوَّادُ بِالذُّؤُوبِ وَأَنْتَ الْمُنْقِصِلُ بِلِي

بزرگ کننده ام بخنمان و تری کرامت کننده

لِحَيْلِمٍ وَأَنَا الْعَوَّادُ بِالْجَهْلِ اللَّهُمَّ قَانِي

حایک دین بزرگ کننده ام بنا دانی فدایا من

أَسْأَلُكَ يَا كَثْرَ الضَّعْفَاءِ يَا عَظِيمَ

نیوا ام زتر ای خزانه ضعفا ای بزرگ

الرَّجَاءِ يَا مُنْقِذَ الْغُرَفِيِّ يَا مُبْسِي الْهَلَكِيِّ

ایید ای نجات دهنده غریب ای را کننده از هلاک

يَا مُبْتِئَ الْأَحْيَاءِ يَا مُجْبِي الْمَوْتِي أَنْتَ

ای براننده زنده ای زنده کننده مردگان تری

اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْتَ

خدای که نیست خدای جز تر تری

الَّذِي بَعَدَكَ شِعَاعُ التَّمِيرِ وَ

که بعد کرد ترا بر تر عز شد

اعمال مجد کوفه

۴۳۰ کیفیت نماز شب

تَوْرَ الْقَمَرِ وَطَلَبَهُ اللَّيْلَ وَضَوَّاهَا

تر ماه و تاریکی شب در روشنایی روز

وَخَفَفَانِ الطَّيْرِ فَاسْأَلَكَ اللَّهُمَّ

و صدای بال پر ارغان پس بخواهم از تو صدای

يَا عَظِيمُ بِحَقِّكَ يَا كَرِيمُ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

ای بزرگتر بحق تو ای کریم بر محمد و اولاد او

الضَّادِ قَبِيْنٍ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الصَّادِقِيْنَ

را بگمانند و بحق محمد و اولاد پاکان او

عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلِيٍّ عَلِيٍّ وَبِحَقِّ عَلِيٍّ

بر تو بر بحق تو بر علی بر بحق علی

عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلِيٍّ فَاطِمَةَ وَبِحَقِّ

بر تو بر بحق تو بر فاطمه و بحق

فَاطِمَةَ عَلَيْنِكَ وَبِحَقِّكَ عَلِيٍّ الْحَسَنِ وَ

فاطمه بر بحق تو بر حسن و

بِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَيْنِكَ وَبِحَقِّكَ عَلِيٍّ

بر بحق حسن بر بحق تو بر

بنی فل اعوذ بزین
الفلق و فل اعوذ
برب الناس پس
دست بر مبدار در بر
فوز و دعا بخوانند
ای عجب بخواند
طوبی فرموده که
دعاها که در بیان
علی خاندان و مبلوغ
از بیاری احصاء
نشد

اعمال مجد کوفه

۳۳۱

نماز شب و کیفیت آن

ولیکن چنانچه موعظی

نیست که خلاف آن

جایز نباشد و موجب

است که انسان در

قوت آن گوید کند

از خوف خدا و ترس

از عقاب خدا یا

تلاقی کند و دعا

کند و ابدان من

و مستجاب است که در

شود

الْحُسَيْنِ وَيَجِيءُ الْحُسَيْنِ عَلَيْكَ فَإِنَّ

حسین دین و جیء حسین بر تو پس بچند

حَقُّوهُمْ مِنْ أَفْضَلِ أَنْعَامِكَ عَلَيْهِمْ

حقوق ایشان از بهترین انعامات بر آنان

وَبِالْشَّانِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُمْ وَبِالشَّانِ

و بشایسته تراست نزد ایشان و بشایسته

الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ صِلْ يَا رَبِّ عَلَيْهِمْ

که آنهاست نزد تو درود و رحمت ای خدا بر آنان

صَلَاةً دَائِمَةً مُشَاهِئَةً رِضَاكَ وَأَعْفِ

درود جاویدان فتنهای رضای خود و پامرز

بِهِمُ الذُّنُوبَ الَّتِي بَيْنِي وَبَيْنِكَ وَ

بماطر آنان گناهان مرا که میان من و توست و

أَتَمِّمْ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ كَمَا أَتَمَّمْتَهَا عَلَيَّ

تمام کن نعمت خود را بر من همچنانکه تمام کردی آنرا بر

أَبَائِي مِنْ قَبْلُ يَا كَيْعَصَ اللَّهُمَّ

پدران من از پیش ای کعیص ای خداوند گوارا

كَاصَلَيْتَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْاِئِمَّةَ فَاسْتَجِبْ

چنانکه درود فرمادی بر محمد و اولاد محمد پس اجابت فرما

بِي دُعَائِي فِيمَا سَأَلْتَكَ

در من دعایم را در آنچه خواستم از تو

پس برو بجدّه و جانب راست درو بر زمین بگذر

و بگو يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي

صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْاِئِمَّةَ وَانْقِرِبْ لِي وَ

انْقِرِبْ لِي دای آقای من ای آقای من ای آقای

من درود فرست بر محمد و اولاد محمد و پام زمر او بیامرز مرا

و بسیار بگو این کلمه را با خشوع و گرمی پس جانب چپ

دروار زمین بگذر و همین کلمات را بگو

اعمال باب الف معرب بمفاتيح علیها

چون از عمل سون سوم فارغ شد برو بدکه باب

امیرالمؤمنین علیه السلام که متصل است بدریکه از مسجد

چهل نفر بدریکه هر

کس که دعا کند بر او

چهل مومن دعا بشود

مستجاب میشود ان شاء

الله و دعا کند با آنچه

خواسته است انفعلی

در نه کی بعض

از کار و دعا

که در کتب صحیح و

ما باید خواند

اعمال مسجد کوفه

در عقبه مسجد کوفه
۳۳۳

بسخانه آن بزرگوار علیه السلام مفتوح می‌شده پس چهار نماز کن و چون فارغ شدی پس بیع کن و بر کوفه

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفِضْ

بر دروگان ما در روز قیامت بر محمد و اولاد محمد و بر آرد

حَاجَتِي يَا اللَّهُ يَا مَنْ لَا يَجِبُ سَأَلُهُ

حاجت مرا ای خدا ای آنکه نرسد نرسد سائل او

وَلَا يَتَقَدَّرُ تَأْتِلُهُ يَا فَاضِي الْحَاجَاتِ

در روز قیامت نرسد نرسد نیاز ما ای برآورنده نیاز ما

يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَبَّ الْأَرْضِينَ

ای اجابت کننده دعوات ای خدای زمین ها

وَالسَّمَوَاتِ يَا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ يَا

در آسمانها ای برطرف کننده گرفتاریها ای

وَإِسْعَ الْعَطِشَاتِ يَا ذَا فِعِّ النَّفْسَاتِ يَا

آنکه عطشها را دوش است ای دفع کننده غمها و بختها ای

مُبَدِّلَ السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ عُدَّ عَلَيَّ

تبدیل کننده بدیها بر آنها بدیها بدیها بدیها

بدان آید که الله

که بخوبی و غیب

بیشمار بر محافظت

این دو وقت از او

و از کار بسیار

الایات و اخبار او

شد است از رسول

خدا و ائمه اطهار

صلوات الله علیهم

اجعلین ما قود

مگر بدی

و ما در این رساله
بدرستی که مختصری از
اعمال بنی آدم است
اول این باب بود
بند معبر از حضرت
امیر المؤمنین علیه
السلام روایت کرده
است که هر کس پیش
از طلوع آفتاب
فلان الله احد
و انا

يَطْوِلِكَ وَفَضْلِكَ وَإِحْسَانِكَ وَرَحْمَتِكَ

بخت خود و فضل خود و احسان خود و رحمت خود

دُعَائِي فِيمَا سَأَلْتُكَ وَطَلَبْتُ مِنْكَ

دعای مرا در آنچه سؤال کردم از تو و طلب کردم از تو

بِحَقِّ نَبِيِّكَ وَوَصِيِّكَ وَأَوْلِيَانِكَ

بجمله پیمبرت و وصی است و دوستانت

الصَّالِحِينَ

کوه صالحانند

نماز دیگری در این مقام و آن دور گفت همبند
فارغ شدی و بیخ کردی بگو

اللَّهُمَّ إِنِّي حَلَلْتُ بِسَاحَتِكَ لِعَلِّي

پروردگارا من گزاشتم بساحت تو باران من

يُؤْخَذَ أَيْتِيكَ وَصَمَدًا أَيْتِيكَ وَأَنَّهُ

بگنجی تو و بی نیازی تو و در هر چه

لَا فَاذِرَ عَلَيَّ قَضَاءَ حَاجَتِي عَمْرِكَ

تا در بند بر ادای حاجت من میزنی

اعمال مجدد کوفه

۴۳۵

ادعیه صلح و منا

انزلناه و ابیه

الکلی می هر کلامی

بازده مرتبه بخواند

خدا صغ کند حال

اورا از آنچه ترسد

و فرمود که هر که

قل هو الله احد

و انا انزلناه و انا

پیش از طلوع

افتاب بخواند

صد بار و روزگانه

بخواند

وَقَدْ عَلِمْتُ يَا رَبِّ أَنَّهُ كَلِمَا شَاهَدْتُ

و بجقین دانستم ای خدای من بر سینه هزاران ریدم

يَعْنِيكَ عَلَيَّ شَدَّتْ فَأَقْبَى إِلَيْكَ

نفت ترا بر من زیاد شد ایضاج من ببری تر

وَقَدْ طَرَقَنِي يَا رَبِّ مِنْ مَمِيمٍ أَحْمَرِي

و بجقین وارد شد بر من ای خدا اری مهم

مَا فَدَعَرَفَنَاهُ لِأَنَّكَ عَالِمٌ غَيْرٌ مُعَلِّمٌ

آنچه دانستی اورا زیرا که تر دانای پر دانایی

وَأَسْأَلُكَ بِالْأَلِيمِ الَّذِي وَضَعَهُ

و سوال می کنم از تر بنام خدایت که وضع کردی او را

عَلَى السَّمَاوَاتِ فَانْشَقَّتْ وَعَلَى الْأَرْضِ بَارِئَةٍ

بر آسمانها پس مشق گروه در زمین ما

فَانْبَسَطَتْ وَعَلَى الْجُودِ فَانْشَرَّتْ

پس پس گروه در سواره ما پس بر اکنده شد

وَعَلَى الْجِبَالِ فَاسْتَقَرَّتْ وَأَسْأَلُكَ

در کوهها پس استقرار یافت و بخواهم از تر

بِالْأَسْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَ مُحَمَّدٍ

بسمای که درودهای آنرا بخوانی محمد

وَعِنْدَ عَلِيٍّ وَعِنْدَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ

دوازدهمین و نیز حسن و حسین

وَعِنْدَ الْأُمَّةِ كُلِّهَا صَلَوَاتُ اللَّهِ

و نیز امت تمام درودهای خدا

عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

بر آن همه تمام ایکنه درود فرستی بر محمد

وَالْمُحَمَّدِ وَأَنْ تَقْضِيَ لِي يَا رَبِّ

و اولاد محمد و ایکنه روا کنی بر من ای پروردگار

حَاجَتِي وَيَتْرَعِبْرَهَا وَيَكْفِيَنِي

حاجت مرا و آسان کنی دشواریهای مرا و کفایت کنی

مُتَمِّمًا وَتَفْعَلْ لِي قَفْلَهَا فَإِنْ فَعَلْتَ

تمام آنرا و بجزای مرا عمل کنی پس اگر بکنی

ذَلِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ

اینرا پس تراست ستایش و اگر نکنی

هیچ بد شیطان بجهت
 کند دوم کلینی
 و ابن بابویه و شیخ
 طوسی و دیگران
 بندهای معیبر
 از حضرت صادق
 علیه السلام روایت
 کرده اند که فریضه
 و واجبات بر هر
 مسلمان

اعمال مسجد کوفہ

۳۷۲

ادعہ صباروں

فَلَكَ التَّحَدُّ غَيْرَ جَائِزٍ فِي حُكْمِكَ وَ

پس نہایت عمد بدون ستمکاری در حکم

لَا خَائِفٍ فِي عَدْلِكَ بِسَبْدِ كَوْنِهِ وَالشَّيْبَانِ

نہ ترسی در عدالت

زَمَانٍ يَكُونُ اللَّهُمَّ إِنَّ بُولُسَ بْنِ مَتَّى عَبْدُكَ

اور دگارا بد بسکله بولس پر مٹی بندہ تیرا

وَنَيْتِكَ دَعَاكَ فِي بَطْنِ الْحَوْثِ

دیہنیرت دعا کرد در شکم ای

فَأَنْجَيْتَ لَهُ وَأَنَا أَدْعُوكَ فَأَنْجِبْ

پس اجابت کردی اورا ومن دعا می کہ ترا پس اجابت

بِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ دَعَا طَرَفًا

را بحق محمد و اولاد محمد دعا طرف

بِكِدَارِ بِيكَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَمَرْتَهُ بِالِدُّعَاءِ

اور دگارا بد بسکله تو امر فرمودی بدعا

وَنَكَلْتَهُ بِالْإِجَابَةِ وَأَنَا أَدْعُوكَ كَمَا

دخاستن شدی اجابت را ومن دعا می کہم بحق محمد

کرم من سبب تیرا
طلوع آفتاب بود
من سبب تیرا ز غروب
ایند عا بنی اند
لا اله الا الله
وحدہ لا شریک
له له الملك و
له الحمد بحقی و
میب و هو حق
تجرت سبب تیرا
وهو علی کل شیء
قادر

اَمْرَتَنِي فَصِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَ

۱ هر کوی مرا پس درود فرست بر محمد و اولاد محمد و

اَسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي يَا اَكْرَمُ بِسِوَا

اجابت فرما مرا چنانچه وعده دادی مرا ای کریم

بِرُزْمَانٍ بَكَدَارٍ وَبِكُوِيَا مُعِزِّ كُلِّ ذَلِيلٍ يَا

ای عزیز کننده هر ذلیل ای

مُذِلِّ كُلِّ عَزِيزٍ تَعْلَمُ كَرْتَبِي فَصِلْ عَلَيَّ

ذلیل کننده هر مستعزیزه ای گرفتاری مرا پس درود فرست

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَفَرِّجْ عَنِّي يَا اَكْرَمُ

بر محمد و اولاد او و فرج ده مرا ای کریم

ذِكْرِي لِمَنْ لَمْ يَحِجْ بِرَأْسِي وَرَأَى لِي حَاجَةً

رکعت چون فارغ شد و تسبیح خواندی بگو عذر

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ لَا رَأْيَ

یاوردگار من میجویم از تو ای آنکه نمی بیند او را

الْعَيُّونَ وَلَا يُحِيطُ بِهِ الظُّنُّونَ وَلَا يَصِفُهُ

چشمها و او را نمی بیند او را گمانها و وصف نمائند کرد

در بعضی از روایات
چین وارد است
که نجفی و غیره
عین و نجفی و در
چند روایات
محمی لا یحور و یبید
انجز اینست و در
بعضی است و ظاهر
هم خوبست و اگر
هم چشم را بیند
جز این را بیند

اعمال مجد کوفه

۳۹۴
ادعیه بسیار ما
مات

الْوَاِصْفُونَ وَلَا يَغْتَرُّهُ الْخَوَارِثُ وَلَا

دصف کنندگان و تغییر نیندند و او را عوارث و

نَفْسِيهِ الدَّهْرُ نَعْلَمُ مَثَافِيلَ الْجِبَالِ

فانی نیکند او را روزگار دان بیدانی وزن کوهها را

وَمَكَائِلَ الْبِحَارِ وَوَرَقَ الْأَشْجَارِ وَ

دیهانه دریاهارا و عدد برگهای درختان را و

رَمْلَ الْفِقَارِ وَمَا أَضَاءَتْ بِهِ الشَّمْسُ

عدد برگهای بیابان را و آنچه روشن کویان آفتاب

وَالْفَمْرُ وَأَظْلَمَ عَلَيْهِ اللَّيْلُ وَوَضَّحَ

روانرا و تاریک گویانید بر آن شب و آشکار کرد

عَلَيْهِ النَّهَارُ وَلَا نُوَابِرِي مِنْكَ

بر آن روز را و عدا پنهان نهمزد از تو

سَمَاءَ سَمَاءٍ وَلَا أَرْضُ أَرْضًا وَلَا

آسمانی در حال آسمان بودن و زمین زمینی و نه

جَبَلٌ مَابِي أَصِيلِهِ وَلَا بَحْرٌ مَابِي

کوهی آنچه در پشته اوست و نه دریایی آنچه در

و در بعضی زدیرو مات

وارد شده است که

اگر بگویی شود قضا

کنند که لازم است

و در بعضی زویا مات

کفاره گناهان

اوست و از نوز

سهم ابن بابویه

و در دیگران بسندها

معتبر از حضرت امام
زین العابدین

ادعیه مبارک ما ۴۴ اعمال مجد کوفه

فَعِيْرُهُ اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ

تبراد سوال میکنم از تو که درود فرستی بر محمد و

اَلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ خَيْرًا لِمِرْيَةِ اٰخِرَةٍ

اولاد محمد و آنچه هزار دوی بهترین کارم را آخر آن

وَ خَيْرًا لِّعَمَالِي خَوَائِبِهَا وَ خَيْرًا لِّيَا مِي

دوستوں عملیوں را پایان آن و بهترین روزگارها را

بَوْمِ الْفَاكِ اِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

روز دیدار تو بدر سبقت بر هر چیز توانایی

اَللّٰهُمَّ مَنْ اَرَادَنِيْ بِسُوْءٍ فَاَرِدْهُ وَمَنْ

پروردگارا آنکه اراده کند بدی را بر من پس از او هر کس او را

كَا دَنِيْ فَيَكْذِبْهُ وَمَنْ بَعَا نِيْ يَهْلِكْ

و آنکه بگردد بر من پس کسی که او را آنگه گمراه کند برای دلاکت

فَاَهْلِكْهُ وَاكْفِيْنِيْ مَا اَهْتَمُّ بِمَنْ

پس دلاکت کن او را و کفایت کن مرا آنچه مهم است بر من از آنکه

دَخَلَ هَمَّتُهُ عَلَيَّ اَللّٰهُمَّ اَدْخِلْنِيْ فِيْ

دخول شد هم او بر من خدا! داخل کن مرا در

حضرت صادق علیه السلام فرموده اند که هر که در

شام صد مرتبه بگوید

اَللّٰهُمَّ مَنْ اَرَادَنِيْ بِسُوْءٍ فَاَرِدْهُ

و آنکه بگردد بر من پس کسی که او را آنگه گمراه کند برای دلاکت

فَاَهْلِكْهُ وَاكْفِيْنِيْ مَا اَهْتَمُّ بِمَنْ

پس دلاکت کن او را و کفایت کن مرا آنچه مهم است بر من از آنکه

دَخَلَ هَمَّتُهُ عَلَيَّ اَللّٰهُمَّ اَدْخِلْنِيْ فِيْ

اعمال مسجد کوفه

۱۴۴۱ هجری قمری مبارک

رِزِيكَ الْحَصِيئَةَ وَأَسْأَلُكَ بِبِرِّكَ

از تو محکم خود و پیرشان مرا پرورش

الْوَابِي يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا

تو که از همه است ای آنکه کفایت کنی از هر چیزی و

يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ إِيَّانِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ

کفایت کند از او چیزی کفایت کن مرا آنچه مهم است بر من از

أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَصَدِّقْ قَوْلِي

از دنیا و آخرت و راست کن قول مرا

وَفِعْلِي يَا سَفِيحُ يَا رَفِيقُ فَتَرَجَّ عَنِّي

و فضل مرا ای مهربان ای مداراکننده بر طرف ساز این

الْمَضِيقُ وَلَا تُحْمِلْنِي مَا لَا أُطِيقُ اللَّهُمَّ

تسکین ما و تحمل کن مرا آنچه طاقت ندارم خدا یا

أَخْرَسَنِي بِعَيْنِكَ الْبَنِي لَا تَسْأَلُ وَأَرْجُو

ما نطق کن مرا بجهت هر که ای خواب از غم کن مرا

بَعْدَ رِيكَ عَلَيَّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بعد از تو عزیز ای مهربانترین مهربانان

طالع افتاب و
صد مرتبه پیش از
غروب افتاب
الله اکبر بگو بد
خداوند کن هر بار
او مثل ثواب
صد مرتبه از او بگو
بنویس و هر که
ده مرتبه بخواند
الله و بجهت بگو بد
خدا

يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ أَنْتَ عَالِمٌ بِحَاجَتِي

ای بزرگتر از من ای با عظمت تر از من ای عالمی به نیاز من

وَعَلَى فِضَائِهَا قَدْ بَرَّوْهُ لَدَيْكَ

در ادای آن تو انانی و آن در حضور تو

يَبْرُ وَأَنَا إِلَيْكَ قَبِيرٌ مَثْنٍ بِهَا

آنست من بسری تو محرابم پس شد بجزایر بان

عَلَى يَا كَرِيمُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بر من ای کریم کتر بر هر چیز توانا

بِحَدِيثِ مَكِّيٍّ إِيَّاهِ فَذَعَيْتَ حَوَائِجِي

خدا ای من بچگونگی دانستی حاجتهای مرا

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْضِئْهَا

پس درود فرست بر محمد و اولاد محمد و بر آو در آنرا

وَقَدْ آخَصَبْتَ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

و بچگونگی گزیدی من گناه مرا پس درود فرست بر محمد

وَإِلَيْهِ وَاعْفِرْهَا يَا كَرِيمُ ۹

و به سوی او و ببخشد آنرا ای کریم ۹

دو حقه برای او
بزیاید و هر که زیاده
بگوید زیاده برای او
نوشته شود چهارم
ایضا این بابی به
بند معنی آن حضرت
صادق علیه السلام
روایت کرده است
که حضرت رسول ص
الله علیه و آله فرمود
که در هر روز نهم
چند

۴۴۴ اعمال مسجد کوفه

ادعیه مبارکه

پس نماز کن در آنجا که ضرب زدند امیر المؤمنین علیه السلام و
دور کعبت مسجد و سوره چون سلام دادی و تسبیح کردی بگو

يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ وَسَتَرَ الْقَبِيحَ يَا مَنْ لَمْ

ای یکه آشکارا کرد ز خوبها و پنهان کرد بدها ای آنکه

يُؤَاخِذُ بِالْجَبْرِ رَهْ وَلَمْ يُفْضِكِ التَّيْرُ وَ

را افزه نیکند بگنم و نیندرد پروانه را

التَّيْرُ رَهْ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ الْجَاوِزِ

باطن را ای بزرگ بخشنده ای نیکو گذشت

يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِلَا

ای گشاده آرزش ای گشاده دوست

الرَّحْمَةِ يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى يَا مُنْتَهَى

رحمت ای همراه هر فاطره تبیی ای نهایت

كُلِّ شَكْوَى يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيمَ الْوَعْدِ

هر شکوه ای گرامی گذشت ای بزرگ امید

يَا سَيِّدِي صَبِّحْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

ای آقای من در روزت بر محمد و اولاد محمد

در خواب باشد پس

ضمیمه کلام بنام آنست

که در صبح و شام دهی

ببینی بدست بخان الله

و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اكبر

در دعای بر حق

بند صحیح مفرد است

از حضرت امام محمد باقر علیه السلام

که حضرت

اعمال مجید کوفه

۴۴۵

ادعیه صبا و صا

وَأَفْعَلْ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا كَرِيمُ

یعنی در آن آیه تر سزاوار آئی ای کریم

مُنَاجَاةٌ خَصْرٌ عَلَى عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لَا

خدایا بدریکه من در خواست می کنم از تو امان روزیکه

يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهُ

سودنی در مال و نه فرزندان مگر آنکه لافاقت کند خدا را

يَقْلِبُ قُلُوبَ سَلِيمٍ وَأَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ

بدل سالم و امان بخوام از تو روزیکه

بَعْضُ الظَّالِمِ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا

بیکدیگر ستمکار دست خود را بگوید ای

لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا

کاش من می گفتم : در سزاوار خدا را می

وَأَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يُعْرَفُ

در خواست میکنم امان روزیکه شناخته می شود

رسول صلی الله

علیه و اله علیه

گذشت که با معنی

برای خود غرض

بگو ای پادشاه

فرمود که میخواهم

و ای با معنی دلالت

کنم که اصلش از

این با معنی ثابت است

و میوه اش زود است

و بگو زود با معنی

باشد

الْجِرْمُونَ بَيْنَهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالتَّوَاصِي

کمی بکاران . بجز ایشان پس گرفتار شوند به پیشانی

وَالْأَفْدَامِ وَاسْتَلَكَ الْأَمَانَ يَوْمَ

و قد هما و بخوابم از تو این روزی که

لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلَا

پادشاه دارد پسر خود پدری پسرش و نه فرزندی

هُوَ حَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ

که او پادشاه گرفته از عرصه پدرش چیزی بر سینه و عهد

اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَلَكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لَا

حق است از آن و بخوابم از تو روزی که

يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعِدَتُهُمْ وَلَهُمُ

نفع ندارد ستمکاران را معزشان و برای آنهاست

اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ وَاسْتَلَكَ

لعنت و ایشانراست بد خانه ای و بخوابم از تو

الْأَمَانَ يَوْمَ لَا مَمْلُوكٌ نَفْسٌ لِنَفْسٍ

این روزی که مالک نیست کسی برای کسی

عَنْ كُذِّبِي بِالرَّسُولِ
الله فرمود که در صحیح

و شام یکی شیخان
الله و انخذ لله و

لا اله الا الله و
الله اکتی که بعد

هر چیزی در پیش
در دنیا برای تو

عزیز مینمایند
از ارفع موهبا

اینهاست

اعمال مجدد کوفه

۴۴۷

ادعها صبارنا ح

سَيِّئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ وَاسْتَلَّكَ

چیزی در این روز خدا را و بخوانم

الْأَمَانَ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ

ایمان روزی که فرار بکند مرد از برادرش

وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ

دخترش و پدرش و همسرش و فرزندش

لِكُلِّ امْرِيٍّ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَارِعِيهِ

برای هر مرد از آنها در این روز شایسته گری پذیرفته

وَاسْتَلَّكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يَوْمُ الْمُجْرِمِ

و بخوانم از تو ایمان روزی که روز مجرم

لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمِئِذٍ

که خدا کند از شدت عذاب روزی

بَنِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ وَ

فرزند و همسر و برادرش را و

فَصَبْلِيهِ الَّتِي تُوْوِبُ بِهِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ

خوبش و خدا نش را که پناه میدهد او را آنکه در زمین است

باجبات صالحان

که خدا در قرآن

فرمود است که

تکی تو و باطنی تو

از مال دنیا بچ

نخیم ابن بابویه

بند معبران

امیر المؤمنین

علیه السلام و

گفته است که هر که

تو در یک شام

باجبات صالحان

جَمِيعًا ثُمَّ يَتَّبِعِهِ كَلَّا إِنَّهَا تَرَا عَهُ لِلتَّوْبَةِ

تماماً پس بخشاک درج او را نه چنین است او را آتش نرانی است
مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَوْلَىٰ وَأَنَا

مولاى من اى مولاى من تولى مرا و منم

الْعَبْدُ وَهَلْ بَرَّحُمُ الْعَبْدَ إِلَّا الْمَوْلَىٰ

بندۀ دروازه را چه میکند بندۀ را مگر مولا

مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا

مولاى من اى آقاى من تولى ملك و منم

الْمَمْلُوكُ وَهَلْ بَرَّحُمُ الْمَالِكُ مَوْلَايَ

مملوک دروازه را چه میکند ملك مولاى من

يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الذَّلِيلُ

اى مولاى من تولى عزيز و منم ذليل

وَ هَلْ بَرَّحُمُ الذَّلِيلُ إِلَّا الْعَزِيزُ مَوْلَايَ

دروازه را چه میکند ذليل را جز عزيز مولاى من

يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ

اى آقاى من تولى آفريننده و منم آفریده شده

سر مبین این است که
چو اندر دستان شب

خبر از آن آفریننده

در جمع شود از آن
درد گردد

و همچنین
هرگاه هنگام صبح

بگوید و اوست اینست

فَتَحَانَ اللَّهُ جَنَّاتٍ
مَنْزُونَ وَجَنَّاتٍ
صُحُوفٍ

السَّائِلَ إِلَّا الْمَعْطَى يَا مَوْلَانِ

گدازا مگر عطاکنده سرلای من ای آقای من

أَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ وَهَلْ بَرَحِمٌ

ترئی زنده دهنم مرده و آیا رحم می کنده

الْمَيِّتَ إِلَّا الْحَيُّ يَا مَوْلَانِ

مرده را مگر زنده سرلای من ای آقای من

أَنْتَ الْبَاقِيُّ وَأَنَا الْفَائِيُّ وَهَلْ بَرَحِمٌ

ترئی باقی دهنم فانی (و) آیا رحم میکند

الْفَائِيَّ إِلَّا الْبَاقِيُّ يَا مَوْلَانِ

فانی را مگر باقی سرلای من ای آقای من

أَنْتَ الدَّائِمُ وَأَنَا الزَّائِلُ وَهَلْ بَرَحِمٌ

ترئی همیشه دهنم از بین رونده و آیا رحم میکند

الزَّائِلَ إِلَّا الدَّائِمُ يَا مَوْلَانِ

از بین رونده را مگر همیشه سرلای من ای آقای من

أَنْتَ الرَّازِقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ وَهَلْ

ترئی روزی دهنده دهنم روزی حوزار و آیا

بگوید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ

بِإِلَهِ الْعَالَمِينَ الْعَظِيمِ
نرسد از سلطان

و نه از پادشاهی

و نه از خورده و نه از پستی و حضرت

صمود که من صد مرتبه میگویم

اعمال مجد کوفه

۴۵۱

ادعیه بسیار

بسم الله الرحمن الرحيم
یا ارحم الراحمین
یا ذی الجلال و الاکرام
یا ذی الشان و العزیز

نماز صبح و شام

هفت مرتبه بنشین

گذاشت هفتجا

بند معجزان

حضرت صادق علیه

السلام منقول است

که مردی از آنجا

چند روز بعد

حضرت رسول صلی

الله علیه و آله

فرستاد

فرستاد

بَرَحْمَ الْمَرْزُوقِ إِلَّا الرَّازِقُ مَوْلَايَ يَا

هرم میکند روزی خوار را مگر روزی بدهد بر لای من ای

أَنْتَ الْجَوَادُ وَأَنَا الْجَبِيلُ وَهَلْ بَرَحْمُ

ترقی بخشد. دهن بجمل و آیا برم میکند

الْجَبِيلَ إِلَّا الْجَوَادُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ

بجمل را مگر بخشد. بر لای من ای آقای من

أَنْتَ الْمُعَافِي وَأَنَا الْمُبْتَلَى وَهَلْ بَرَحْمُ

ترقی شفا بدهد دهن رهین و آیا برم میکند

الْمُبْتَلَى إِلَّا الْمُعَافِي مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ

رهین را مگر شفا بدهد بر لای من ای آقای من

أَنْتَ الْكَبِيرُ وَأَنَا الصَّغِيرُ وَهَلْ بَرَحْمُ

ترقی بزرگ و دهن کوچک و آیا برم میکند

الصَّغِيرَ إِلَّا الْكَبِيرُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ

کوچک را مگر بزرگ بر لای من ای آقای من

أَنْتَ الْهَادِي وَأَنَا الضَّالُّ وَهَلْ

ترقی راه بنا دهن گمراه و آیا

بَرَحْمِ الضَّالِّ إِلَّا الهَادِيَ مَوْلَايَ

رمم میکند گمراه را بحر راهنا سرلای من

يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَأَنَا الْمَرْحُومُ

ای آقای من تری رحم کننده و منم رعم شده

وَهَلْ بَرَحْمِ الْمَرْحُومِ إِلَّا الرَّحْمَنُ مَوْلَايَ

و آری رعم میکند رعم شده را بحر رعم کننده سرلای من

يَا مَوْلَايَ أَنْتَ السُّلْطَانُ وَأَنَا الْمَمْنُونُ

ای آقای من تری سلطان و منم استمان شده

وَهَلْ بَرَحْمِ الْمَمْنُونِ إِلَّا السُّلْطَانُ مَوْلَايَ

و آری رعم میکند استمان شده را بحر سلطان سرلای من

يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الدَّيْلُ وَأَنَا الْمُتَحَيَّرُ

ای آقای من تری دلیل و منم حیران

وَهَلْ بَرَحْمِ الْمُتَحَيَّرِ إِلَّا الدَّيْلُ مَوْلَايَ

و آری رعم میکند سرگشته را بحر دلیل سرلای من

يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْغَفُورُ وَأَنَا الْمُدْنِبُ

ای آقای من تری آمرزنده و منم گناهکار

حضرت ازا پو رسید
 که بچشم در این
 چند روز از من
 غایب بودی گفت
 بسبب تنگدستی و
 طول بیماری فرود
 میغواهی زادگاه
 تعلیم کنم که چون بخواند
 فقر و بیماری از او
 زایل گردد گفت
 بلی

اعمال مجد کوفه

۴۵۳

ادعیه صادرا

وَهَلْ تَرْحَمُ الْمَذْنِبَ إِلَّا الْغَفُورَ مَوْلَا

دایا دم بکنده گناهکار را مگر آمرزنده سرلای

أَنْتَ الْغَالِبُ وَأَنَا الْمَغْلُوبُ وَهَلْ

تری غایب و من مغلوب دایا

تَرْحَمُ الْمَغْلُوبَ إِلَّا الْغَالِبُ مَوْلَايَ

دم بکنده مغلوب را مگر غایب سرلای من

أَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْمَرْبُوبُ وَهَلْ تَرْحَمُ

تری پرورش دهنده و من پرورش یافته دایا دم بکنده

الْمَرْبُوبَ إِلَّا الرَّبُّ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ

پرورش یافته را مگر پرورش دهنده سرلای من ای آقای من

أَنْتَ الْمُنْكَرُ وَأَنَا الْخَاشِعُ وَهَلْ تَرْحَمُ

تری بجز و من شمع کشته دایا دم بکنده

الْخَاشِعَ إِلَّا الْمُنْكَرُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ

شمع کشته را مگر بجز سرلای من ای آقای من

أَرْحَمِي بِرَحْمَتِكَ وَأَرْضَ عَنِّي بِجُودِكَ

دم کن مرا بر رحمت خود در امنی تر از من بگرد خود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بَارِعًا لِقَابِ اللَّهِ

فمورد که در صبح و

شام این دعا را

بخوان لا حول و

لا قوة الا بالله

تو کفایت علی

الرحمن الرحيم

لا اله الا الله

الله الذي لا يحده

ولدا و اولادك

شیر بک فی الملک

ای سرلای من

وَكْرَمِيكَ وَفَضْلِكَ يَا ذَا الْجُودِ وَ

دکرم تر و فضل خود ای صاحب جود و

الْأَخْسَانِ وَالطَّوْلِ وَالْأَمْنَانِ بِرَحْمَتِكَ

احسان و طول و امنیت ای بر رحمت خود

أَعْمَادِكُمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ای ستونها

ای مهربانترین مهربانان

أَبْجَادٍ وَرَكَعَاتٍ نَمَازِكُمْ وَجُونَ سَلَامٍ دَادِي وَ

بیج کردی بگو

يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ وَيَا جَابِرَ كُلِّ كَبِيرٍ

ای آفریننده هر آفریننده ای پیوند دهنده هر پیونده

وَيَا حَاضِرَ كُلِّ مَلَأٍ وَيَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى

دای حاضر در هر مجمع دای بنده بر پنهانی

وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَيْبَةٍ وَيَا شَاهِدَ أَعْيُنٍ

دای دانای هر خسته دای حاضر بر

غَائِبٍ وَيَا عَالِبَ أَعْيُنٍ مَغْلُوبٍ وَيَا

غائب دای غایب بر مغلوب دای

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ قَبِيلٌ
الَّذِينَ وَكَبُرَتْ لَكُمْ كَيْفَ
هَتَمٌ دَرْدُوا بِأَنْ
مَعْبُودٌ بِأَنْ
حَضْرَتِ صَلَوَاتُ عَلَیْهَا
السَّلَامِ مَفْعُولٌ لَكَ
بِئْسَ از طلوع و
عزوب انساب و
مهربانی
بالله التبع

اعمال مسجد کوفه

۴۵۵

ادعیه صباوتنا

قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ وَيَا مُؤْنِسَ كُلِّ وَجَدٍ

نزدیک بدون دور دای مؤنس هر تنها

وَيَا حَيًّا جَاهِنَ لِاحِي غَيْرُهُ يَا نَجِيَّ الْمَوْتِ

دای زنده و حی که هست زنده جز او ای زنده کننده مرده

وَمِيمَتِ الْأَخْيَاءِ الْقَائِمِ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ

و میراننده زندگان قیام کننده بر هر چه نفس است

بِمَا كَبَبْتَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صِلْ عَلَيَّ

ب آنچه عمل کرده نیست ضرائق جز تو در روزت بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

محمد و اولاد محمد

بِكْرُنِ مَا بَرَأَ أَحَادِيثَ جَامِعِ كَوْفَرٍ

از حضرت صادق علیه السلام روایت کنی

دو رکعت نماز گذارد در مسجد کوفه بخواند در هر

رکعت حمد و در اول اعوذ و سوره اخلاص و

کافرون و نصر و قدر و سبح اسم ربك الأعلى

العلیوم من قرآن

التالیین و اعوذ

ب الله ان یحصرون

ان الله هو التبع

العلیوم و در بعضی

از روایات چنین

است و اعوذ بک

رب ان یحصرون

و در بعضی از روایات

استعبد بالله

التبع العلیوم

ادعیه جبارانه
 ۴۰۴ اعمال مسجد کوفه

و چون سلام دهد بشیخ حضرت زهرا سلام الله
 علیها را بگوید پس بطلبد از خدا هر حاجتی که بخواهد
 خدا حاجتش را بر او دهد و دعا بشنود مستجاب شود

و یاتُ جَنائِمُ سَلَامٌ عَفِیلُ قَدِهِ

چون از اعمال مسجد کوفه فارغ شدی برو
 بروی قبر مسلمین عقیل رضوان الله علیه و بابت
 زندقه بر او و بگو

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَلِكِ الْحَيِّ الْمُبِينِ الْمُتَّصِلِ

ستایش فدای ملک حق آشکار گوید بگردد

لِعَظَمَتِهِ جَبَّارَتِهِ الظَّالِمِينَ الْمُعْرِفُ

برابر بزرگی او جباران سرکش اقرار کننده

يَرْبُوبِنَا جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

بخدای او تمام اهل آسمانها و زمین ها

الْمُقَرَّبِينَ وَجِيدِهِ سَائِرِ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ

اقرار کننده به یگانگی او سائر مردم تمام

الشیطان الرجیم و
 اعوذ بالله من الشیطان الرجیم
 هم در فلاح
 السائل انحضرت
 صادق علیه السلام
 روایت کرده است
 که هر مانع استقامت
 تا بدو هیچ وجه و شام
 این دعا را سه مرتبه
 بخواند

زیارت بجا مسلم

۴۵۷ دعاء صبار ما

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِ الْأَنَامِ وَآهْلِ

درود خدا بر سیدان نام (مردم) و اهل

بَيْتِهِ الْكَرَامِ صَلَوَةٌ يَقْرُبُهَا آغْنِيَهُمْ

فازاده گرامی او درود که روشن شود بان چشمهاشان

وَبَرِّعُمْ بِهَا أَنْفُ شَانِهِمْ مِنَ الْجَحَنِّ وَ

و بهناک نماید شود بان بینی بدخوان آنها از جهنم و

الْأَنْزِ اجْمَعِينَ سَلَامُ اللَّهِ الْعَلِيِّ

اس تمام سلام خدای بلند

الْعَظِيمِ وَسَلَامٌ مَلَائِكَتِهِ الْمُقْرَبِينَ

با عظمت و سلام فرشتگان سوز او

وَأَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَأُمَّتِهِ الْمُتَجَمِّعِينَ

و پیامبران فرستاده اش و امتان بر گردیده

وَعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ وَجَمِيعِ الشُّهَدَاءِ

و بندگان نیکو کار او و تمام شهیدان

وَالصِّدِّيقِينَ وَالزَّوَايِكَاظِيَّتَاتِ

در استگویان و همه بدین پاکبسنه

اللَّهُمَّ قَلْبِي
الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ
تَبَّتْ قَلْبِي عَلَى رَسولِكَ
وَلَا تُبْعِ قَلْبِي بَعْدَ
إِذْ هَدَيْتَنِي وَهَبْتَ
لِي مِنْ كَدِّكَ رَحْمَةً
أَنْتَ أَنْتَ الْوَهَّابُ
وَأَجْرِي مِنَ النَّارِ
بِعَمَلِكَ اللَّهُمَّ
أَمْدُدْ لِي فِي عَمَلِي
وَأَوْسِعْ عَلَيَّ فِي
رِزْقِي وَأَنْتَ

علیه واله و اولاده
 کرده اند که هر که
 در صبح و شام بگوید
 سوره بگوید
 سبحان الله و
 بحمده سبحان
 الله العظيم
 ملكی فبشکره
 بخت با بلی از
 نفس که برای او
 در زمان بخت
 که از مشک

أَيْتَكَ وَفِيكَ بَعْدَ اللَّهِ وَبَدَلَتْ

پدر بگذرد و وفا کردی بپدر خدا و بدلت کردی

نَفْسَكَ فِي نَصْرِهِ جُحْدَهُ اللَّهُ وَأَبْرَجْتَهُ

جان جزا در یاری جت خدا و پیر جت او

حَتَّى آتَيْكَ الْيَقِينَ أَشْهَدُ لَكَ بِأَنَّ

تا آید ترا یقین گواهی میدهم ترا به

لِلسَّلَامِ وَالْوَفَاءِ وَالصِّحَّةِ لِخَلْفِ

سپه و وفا و صحت بپسر

النَّبِيِّ الْمُرْسَلِ وَالسَّبْطِ الْمُنْتَجَبِ وَ

پیامبر فرستاده و سبط برگزیده و

الدَّلِيلِ الْعَالِمِ وَالْوَصِيِّ الْمُبْلَغِ وَ

دلیل دانای و وصی مبعوث کننده و

الْمَظْلُومِ الْمُهْتَمِّمْ فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنْ رَسُولِهِ

ستم دیده ترین شخصیت پس جزا دهد ترا خدا از پیامبرش

وَعَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنْ الْحَسَنِ وَ

و از امیر ایمان و از حسن و

و از حسن و

ادعیه صحابه ما ۴۴۰ زبَارَكُ جَنَامُكُمْ

الْحُسَيْنِ أَفْضَلِ الْجَزَاءِ بِمَا صَبَرَتْ

سپین بهترین جزا را آنچه مبر کردی

وَاحْتَسَبْتَ وَأَعَنْتَ فَنِعْمَ عُقْبَىٰ الدَّارِ

و بر داری کردی و یاری کردی پس خوبت سرای آخرت

لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَاتَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ

لعنت کند خدا آنرا که کشت ترا و لعنت کند خدا کسی را که

امَرَ بِقَتْلِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَ

امر بکشتن ترا کرد و لعنت کند خدا کسی را که ستم کرد ترا و

لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَفَارَىٰ عَلَيْكَ وَلَعَنَ

لعنت کند خدا کسی را که فرار کرد بر تو و لعنت کند

اللَّهُ مَنْ جَهَلَ حَقَّكَ وَأَسْخَفَ جُرْمِيكَ

خدا کسی را که ندانست حق ترا و بهنگ داشت جرم ترا

وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَايَعَكَ وَغَتَّكَ وَ

و لعنت کند خدا کسی را که بیعت کرد ترا و دروغ کرد و

خَدَاكَ وَأَسْلَمَكَ وَمَنْ آتَىٰ عَلَيْكَ

خوار کرد و تسلیم دشمن کرد و آنکه دشمنی کرد بر تو

ناب است در خان
فرس کند و درود
در دوزخ نماند
و دردی بر آن نصیب
کند
فلان بنو پیدم این
بشان فلان پس
فلان است و بند
بروایت معجزه
انصرفت صادق
علیه السلام
روایت

زیارت جناسله

۴۹۱

ادعیه صباح و مسا

وَلَمْ يُعْنِكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ لِنَارِ

دیاری نکرد ترا ستاین مرضه را که قرار داد آتش را

سُوَيْمُهُمْ وَيَبْسُ الْيُورُدُ الْمَوْرُودُ أَشْهَدُ

مکان آنها و بد خود گاهی است گزای سیدم

أَنْتَ فَبَيْتِكَ مَطْلُومًا وَأَنَّ اللَّهَ مُنْجِرٌ

بدستیکه تو گشته شدی ستوده و خدا جرادهنده

لَكُمْ مَا وَعَدَ كَمْ جَنَّاتٍ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكُمْ

شما را آنچه وعده کرد آدم ترا زیارت کننده عارف بحق شما

مَيْلًا لَكُمْ زَائِعًا لِسَيْتِكُمْ وَنَضْرِبُ لَكُمْ

شیع برضای شما سپرد و بست تا دهری کن شما

مُعَدَّةً حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

آمده است تا حکم کند خدا و او بهترین حاکمان است

فَعَمَّرْكُمْ مَعَكُمْ لِامْتِعَ عَدُوِّكُمْ صَلَوَاتُ

بس بشاهم باشاهم نه دشمنان شما رودای

اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَىٰ زُؤَانِكُمْ وَأَجَادِكُمْ

خدا بر شما و بر روانهای شما و جاد شما

تو دعا است که هر که
این تسبیح را گوید
در غیر مقام شریف
حضرتی هزار گناه
او را می کند و هزار
حسنه برای او ثبت
نماید و هزار شفقت
برای او بنویسد
و هزار درجه بر او
او بلند کند و
برای او از این
کلمه تسبیح سفید

ادعیه مبارکانه ۲۴۳ زیارت جناسله

وَسَاهِدِكُمْ وَفَائِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ

حاضر شما و غایب شما و سلام بر شما

وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ قَتَلَ اللَّهُ أُمَّةً

در حق خدا و برکتهای او بکشید خدا ائمه را

قَتَلْتُمْ بِالْأَيْدِي وَاللِّسَانِ بِيَدِ الْوَالِدِ

که کشته شما را با دست و زبان و پندار

أَشْرَافِ النَّاسِ بِالسَّلَامِ عَلَيْكَ أَيُّهَا

سلام بر تو ای بنده

الصَّالِحِ الْمَطْبُوعِ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَالْأَمِيرِ

بیکوکار اطاعت کننده بخدا و پیغمبر او و امیر

الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ عَلَيْهِمُ

سلام بر مؤمنان و حسن و حسین بر آنها باد

السَّلَامُ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ

سلام ستایش رضا و سلام بر بندگانش

الَّذِينَ اصْطَفَى مُحَمَّدًا وَآلِهِ وَالسَّلَامُ

که برگزید محمد و اولاد او و سلام

خلق کند و در دنیا
این دنیا را بگرداند
و برای او نوشته
باشد
نقطه را و ندی از
حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام دو
گفته است که حضرت
رسول صلی الله علیه
و آله فرمود

عاشق

زیارت حضرت مُلک

۴۶۳ ادعیه صباوتنا

عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ

بر شما و رحمت خدا و برکتهای او و آمرزش او

وَعَلَى زَوْجِكَ وَبَدَنِكَ أَشْهَدُ

و بر او ان تو و بدن تو گواهی میدهم

أَنْتَ مَضَيْتَ عَلَى مَا مَضَى عَلَيْهِ

که تو در گذشته ای بر آنچه در گذشته بر آن

الْبَدْرِيُونَ الْجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ

بدریهای که جهاد کننده در راه

اللَّهِ الْمُبَالِغُونَ فِي جِهَادِ أَعْدَائِهِ

خدا ببالنده کننده گان در جهاد دشمنان خدا

وَنَصْرِهِ أَوْلِيَانَهُ فِجْرَاكَ اللَّهُ أَفْضَلُ

و یاری دوستان او پس جزا و پرترا خدا بهترین

الْجَزَاءِ وَ أَكْثَرَ الْجَزَاءِ وَأَوْفَرَ الْجَزَاءِ

جزا و بسیارترین جزا و فراوانترین جزا

أَحَدٍ مِّمَّنْ وَفِي يَلْبَعَثُهُ وَانْتِجَابَ لَهُ

کسی از آنکه دفن کو بر بیست او و اجابت کرد او را

هر که صبح کند و چهار نعت خدا را یاد کند همیشه که نعت خدا را در زایل گردد: اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَمَرَّقَنِي نَفْسَهُ وَ تَرَكَنِي غَيْبَانَ الْقَلْبِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنِي مِنْ أَهْلِ

دَعَوْنَهُ وَأَطَاعَ وُلاَّهُ أَمْرَهُ اشْهَدُ

دعوت او را و اطاعت و ايان امر او را گواهی بدهم

أَنْتَ فَدُبَالِغَتْ فِي النَّصِيحَةِ وَ

کتر بخیلق سبانه کردی در نصیحت و

أَعْطَيْتَ غَايَةَ الْجَهْدِ حَتَّى بَعَثَكَ

بندول داشتی نهایت جهد را تا بسوخت کردی

اللَّهُ فِي التَّمْهِيدِ وَجَعَلَ رُوحًا مَعَ

خدا در رزوه شهیدان و قرار داد روح ترا با

أَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ وَأَعْطَاكَ مِنْ جَنَّاتِهِ

روحهای نیک بخندان و عطا کرد ترا از بهشتش

أَفْتَحَهَا مِنْزِلًا وَأَفْضَلَهَا عَرْفًا وَرَفَعَ

سزهای درج و برترین عرفت و بلند کرد

ذِكْرَكَ فِي الْعِلْيَيْنِ وَحَشَرَكَ مَعَ

یاد ترا در عیین و محشر کرد ترا با

النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالتَّمْهِيدِ

پیغمبران و راستگویان و شهیدان

بسم الله الرحمن الرحيم
 اللهم صل على محمد وآل محمد
 و اجمعهم في الجنة
 و اجمعهم في الفردوس
 ابدى التائبين
 لله الذى سزوه
 و عيوب و لم يصف
 بين الخلائق
 بس خلد و نديرا
 سز که خردا
 بمن

زيارت جناب مسلم

۴۹۵

ادعیه مبارکه

وَالصَّالِحِينَ وَحَسَنَ أَوْلِيَّكَ رَفِيقًا

و نیکو کاران و خوب آنان ترا رفیق

أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ يَهْنُ وَلَمْ يَشْكُلْ وَأَنَّكَ

گواهی میدهم که تو سستی نکردی و تنگول نکردی و تو

قَدْ مَضَيْتَ عَلَى بَصِيرَةٍ مِنْ آخِرِكَ

بجستی در گذشته بر بصیرت از کارت

مُقَدِّمًا بِالصَّالِحِينَ وَمُسَبِّحًا لِلنَّبِيِّ

اوله کننده ب صالحان و سپردار به پیغمبران

جَمَعَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ

پس جمع کند خدا میان ما و میان تو و میان

رَسُولِهِ وَأَوْلِيَّائِهِ فِي مَنَازِلِ

روز و در حوز و در منازل در منزلهای

الْمُحِبِّينَ فَإِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

آسودگان پس او مهربانترین مهربانان است

پس نماز کن دو رکعت در طرف سر و از اهد

انجناب کن و بگو

شنا ساندی ما
 کوردل نگذاشت
 پس خداوند
 دواست که مرا از
 امن محمد صلی الله
 علیه و آله گردانند
 حمد میکنم خدا را
 که روزی مرا از
 مشکل شد و دید
 مردم نگذاشت
 شایب میکنم خدا را
 که

ادعیه صبا و صا
۴۴ زیارت کتلیان عروه

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

پروردگارا درود فرست بر محمد و اولاد محمد

وَلَا تَدْعُ لِي ذَنْبًا

و نگذار برای من گناهی

و این همان دعایست که در حرم حضرت عباس
علیه السلام خوانده میشود و اگر خواستی بر آن
کنی جناب مسلم را بخوان همان و داعیه که در زیارت
حضرت عباس علیه السلام خوانده میشود

زِيَارَةُ ابْنِ سَعْدٍ وَرُؤْيَا لِي عَلَيْهِ

مبایستی در نزد قبر او و سلام میکنی بر
رسول خدا و میکنی

سَلَامُ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَصَلُّوا لَهُ عَلَيْكَ

۱۳ خدای بزرگ درودهای او بر تو

يَا هَانِي بِنَا عُرْوَةَ السَّلَامِ عَلَيْكَ

ای هانی بنام عروه سلام بر تو

گناهان میپوشانند
در میان مردمان
رسول انگ دارند
دوازدهم در بیاید
لامین از سلمان
فارسی روایت کرده
است که هرگز
داخل نشود در صحیح
بگوید سه مرتبه
الحمد لله رب

العالمین التمام

لیله حمد آکبر

کتباً مبارکافیه

ضعالی هفتاد

نوع بلا از او

دفع کند که گشته آنها

اندوه باشد

سینه هم شیخ

کلبی بند

مغرب از حضرت

باجر علیه السلام

روایت

إِنَّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ النَّاصِحُ لِلَّهِ وَ

ای بسند صالح ناصح برای خدا

لِرَسُولِهِ وَإِمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنِ

در پیش روی برای امیران و حسن

وَالْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَشْهَدُ

و حسین بر آنها باد سلام گواهی میدهم

أَنَّكَ فُيُتُكَ مَظْلُومًا فَلَعَنَ اللَّهُ

کرت که شدی مظلوم لعنت کند خدا

مَنْ فُتِكَ وَاسْتَحَلَّ دَمَكَ وَحَتَمِي

کیرا که ترا کشد و حلال دانت خون را در کند

فَبُورَهُمْ نَارًا أَشْهَدُ أَنَّكَ لَفَيْتَ

جبرشان را از آتش گواهی میدهم طامات کردی

اللَّهَ وَهُوَ رَاضٍ عَمَّا فَعَلْتَ

خدا را و او خوشنود است از تو آنچه کردی

وَصَحَّتْ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ

در نفسی گوی و گواهی میدهم که تو رسیدی

اعمال مسجد سملانی

ادعیه مبارکنا
۹۹

پس دو رکعت نماز کن و هدی کن از ابرو و دعا کن
بر اخذ و وداع کن اورا با پنجه در وداع جنات مسلم

در اعمال مسجد سملانی

چون خواستی داخل مسجد شری بابت نزد در و بگو

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَمِنَ اللَّهِ وَإِلَى اللَّهِ

بنام خدا و برای خدا و از خدا و به سوی خدا

وَمَا شَاءَ اللَّهُ وَخَيْرُ الْأَسْمَاءِ لِلَّهِ تَوَكَّلْتُ

را آنچه خواهم خدا و بهترین نامها خدا است و توکل کردم

عَلَى اللَّهِ وَالْأَخْوَالِ وَالْأَقْوَامِ بِاللَّهِ

بر خدا و بستگان و قوم و به خدا

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ عُمَّارِ

بند باری عظیم پروردگارا قرار ده مرا از آبادکنندگان

مَسَاجِدِكَ وَبُيُوتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أُوَجِّهُ

به خدا و خانه های تو خدا ای من تو را به

اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَالْهِرَاقِ

عَلَيْهِ التَّالِمُ

وَالْأَوْصِيَاءِ عَلَيْهِمُ

التَّالِمُ وَأَرْغَبُ

إِلَى اللَّهِ فِيمَا تَنْعَمُوا

إِلَيْهِ وَالْآخِرُونَ

لِأَقْوَامِ الْأَبَالِيهِ

چهاردهم شیخ

کتابی

از عهد مبارک ما

۴۷ اعمال مسجد کهنه

از حضرت امام محمد باقر علیه السلام

فضیلت بسیار افضل کرده برای خواندن

این دعا بعد از صبح پیش از طلوع آفتاب

اللهم ابر الله الكبر کبر او سبحان الله کبره و آصلا و الحمد لله رب العالمین کثیرا

کثیرا

کثیرا

إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَالِإِحْمَدِ وَأَفِدِّ مُمْتَمِّ بَيْنَ

بروی تر بگو محمد و اولاد محمد و مقدم میدارم آنها را

يَدَيَّ حَوَائِجِي فَأَجْعَلْنِي اللَّهُمَّ لَهُمْ

پیش روی تو از حاجت پس قرار ده مرا خداوند ایمن

عِنْدَكَ وَجِهَتِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

از خود و نزد تو در دنیا و آخرت

مِنَ الْمُقْرَبِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ صَلَاتِي

از نزدیکان پروردگارا قرار ده نماز مرا

بِهِمْ مَقْبُولَةً وَزَيْتِي بِهِمْ مَغْفُورًا وَزِينَةً

بسیارشان پذیرفته و گنایم را بپوشان آنها آمرزیده در نزد تو

لَهُمْ مَبْسُوطًا وَدُعَائِي بِهِمْ مُسْتَجَابًا وَ

بناظر آنها گشوده و دعایم را بناظر ایشان مستجاب و

حَوَائِجِي بِهِمْ مَقْضِيَةً وَأَنْظُرَ إِلَى

حاجتها هم را بناظر آنها روا شده و نظرم بر من

بِوَجْهِكَ لَكَرَمِ نَظَرِهِ رَحِيمَةً اسْتَوْجِبُ

بر من کریم خود نظری با رحم سزاوار شود

اعمال مجده سهله

۴۷۱

ادعیه صبارانه

يَهَا الْكَرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَصْرِفُهُ

یا آن کرامت از خود پس نگردانی آنرا

عَنِّي أَبَدًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

از من برای همیشه بر رحمت خود ای مهربانترین مهربانان

يَا مُقِيلًا لِقُلُوبٍ وَالْأَبْصَارِ ثَلَيْتَ

ای درزور و کننده دلها و چشمها ثلث نگا ببار

فَلَيْبِي عَلَى دِينِكَ وَدِينِ نَبِيِّكَ وَ

وَلِيَّتِكَ وَلَا يُرِغُ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي

و دل مرا بر دین خود و دین پیامبرش

وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ

د عطا کن ای من از جانب خود رحمت بدر بکن که تو

أَنْتَ الْوَهَّابُ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ

تویی بکننده برورد گارا بسوی تو توجهد کردم

وَمَرْضَانِكَ طَلَبْتُ وَتَوَابِكَ بَغَيْتُ

و خوشسوزی ترا خواست داشتم و تواب ترا طلب کردم

لَا شَيْبَانَ لَكَ وَ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ

وَالِهِ يَا نَبِيَّهِمْ

و در بلبه الامهات از

حضرت صادق

علیه السلام روایت

کرده است که هر که

در صبح سه مرتبه

این دعا بخواند تا

شام با و بلائی

نرسد و اگر در شام

بگوید

وَبِكَامْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اللَّهُمَّ فَأَقْبِلْ

دعوت ایمان آوردم و بر تو توکل کردم خداوند اقبال کن

بِوَجْهِكَ إِلَيَّ وَأَقْبِلْ بِي وَجْهِي لِيَنَّكَ

برو مجھ کو، خود بری من و اقبال کن بر من من بری خودت

پس بخوان ایہ الکرسی و معوذتہاں را و بیخ

کن خدا را ہفت مرتبہ و تمجید کن ہفت مرتبہ

و تھلیل بگو ہفت مرتبہ و تکبیر بگو ہفت مرتبہ

یعنی ہر یک از بُنْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ را ہفت مرتبہ

بگو پس بگو

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا هَدَيْتَنِي وَ لَكَ

خداوند ترا شکر ہے کہ تجھ کو ہدایت کر دی مرا اور ترا

الْحَمْدُ عَلَى مَا فَضَلْتَنِي وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى

سائے پر کہ تجھ کو کرامت کر دی مرا و ترا شکر ہے کہ

تاصبح با دربار تو زند

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا

يُضْرَمُ مَعَ آتَمِيهِ شَيْءٌ

فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي

السَّمَاءِ وَهُوَ الْبَرُّ

الْعَلِيمُ شَا زَدَم

خجندی دین بابیہ

و در بگوں بسندھا

موتق و معجز از

حضرت امام محمد

باقر

اعمال مسجد سهلی

۷۳۰ م ادعیه بسیار است

مَا شَرَفْتَنِي وَ لَكَ الْخَمْدُ عَلَى كُلِّ بَلَاءٍ

آیه شریفی که در آن است که هر چه بر من آید

حَسْبُ اِنْبِلِيَّتِي اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ صَلَوَاتِيْ

نیکی که خدا کردی مرا بپذیر و نماز مرا

وَدُعَايِيْ وَ طَهِّرْ قَلْبِيْ وَ اشرحْ لِيْ صَدْرِيْ

و دعاهای مرا و پاکیزه گردان دل مرا و گشاده کن

وَتَبَّ عَلَيَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ

دوست من تو ای خدا که پشیمان کنی هر گناهی

پس همانکه وارد شدی نماز مغرب و نافله اش را

بجا آور پس دو رکعت نماز نیت مسجد کن فریضه

الی الله و چون فارغ شدی دستها را به سمت

آسمان بلند کن و بگو

اَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ مُبْدِيْ الخَلْقِ

تو ای خدا که هست خدای جز تو آفریننده هستی

و مَعِيْدُهُمْ وَاَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ

و از گرداننده آنها و تو ای خدا که نیست خدای جز تو

علیه السلام

روایت کرده اند

که حضرت علی رضی

فرج علیه السلام

دائماً باین

تند و ناصب بود

هر صبح و شام این

دعا میخواند اللهم

اِنِّيْ اَسْتَعِيْذُ بِكَ

مَا اَخْشَى اَنْ اَخْرَجَ

مِنْ

خَالِقُ الْخَلْقِ وَرَازِقُهُمْ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا

آفریننده خلق و روزی ده آنان و تویی خداوندی

إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَاطِضُ الْبَاسِطُ أَنْتَ

بت خداوند جز تو بعض کننده گن کننده تویی

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ وَ

خداوندی که همه چیزها را تدبیر می کنی کار داد

بَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ أَنْتَ وَارِثُ الْأَرْضِ

برانگیزاننده هر که در قبر است تویی وارث زمین

وَمَنْ عَلَيْهَا اسْتَسْلَكَ بِاسْمِكَ الْمُحْزُونِ

و آنکه در آنست بخواهد از تو بنام محزون

الْمَكُونِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا

پرسیده است زندگ پایدار و تویی خداوندی که هست

إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ الْغُيُوبِ وَأَخْفَى اسْتَسْلَكَ

خداوندی جز تو دانای راز و پنهان بخواهد از تو

بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَبْتَ

بنام خودی که چون خوانده شدی بجا می آید کردی

بیت اول غایبیه
 دین از دنیا فتنه
 و صدک لا شریک
 لک لک الحمد و لک
 الشکر علیما علی
 و تویی الهنا و ربنا
 در باب است اللهم
 آیه ما اصحی من
 بیت اول غایبیه
 دین از دنیا

اعمال مجدد که مله

۴۷۵

ادعیه بسیار است

وَإِذَا سَأَلْتَهُ بِهِ أَعْطَيْتَ وَأَسْأَلْتَهُ

دعوی سوال کرده شدی بآن عطا کردی و میخواستی از او

بِحَقِّكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ وَبِحَقِّهِمْ

بحق تو بر محمد و اهل محمد و اهل بیت او و بر حق آنها

الَّذِي أَوْجِبَتْهُ عَلَى نَفْسِكَ أَنْ تُصَلِّيَ

که واجب کردی آنرا بر نفس خود اینکه روزی

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ لِي حَقَّ

بر محمد و اولاد محمد و اینکه روا کنی حاجت مرا

السَّاعَةِ السَّاعَةَ يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ يَا

در همین ساعت ای شنونده دعا ای

سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا غِيَاثَاهُ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ

آنکه ای مولای من ای یار من ای یار من از تو حق مرا

إِسْمٍ تَمَنَّيْتُ بِهِ نَفْسِكَ وَإِسْمًا تَوَدَّ بِرِي

نامی که نامیدی بآن خود را یا از گدازشی بآن

فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ

در علم غیب نزد خود اینکه روزی بر

فَتِيكَ وَعَدَلًا لَا

شیرتت است که آن

الْحَمْدُ وَاللَّاتُ الْكُفْرُ

الحمد و لات کفر

بِحَقِّكَ وَتَقْضِيَ

بحق تو و قضی

تَعْدَاةَ الرِّضَاءِ لِي

تعدای رضای من

مَعْبُودًا وَصِدْقًا

معبود و صدق

وَكُلِّكُمْ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

روایت کرده اند

مُحَمَّدٌ وَالِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ فَرْجَنَا الشَّامَةَ

محمد و اولاد محمد و اینچه فراروی فرج ما را از همه

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ يَا سَمِيعَ الدُّعَاءِ

ای زور دکننده دلها و چشم ها ای شنونده دعا

پس بچله برو و خشوع کن و بچوان خدا را پس نماز

گذارد در گوشه که طرف مغرب و شمالت دور

و ان موضع خانه حضرت ابراهیم خلیل علیه السلام است

چون از نماز فارغ شدی تسبیح کن و پس بگو

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ الْبُقْعَةِ الشَّرِيفَةِ وَبِحَقِّ

عذایا بحق این بقعه شریفه و بحق

مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهَا فَدَعْ عَنِّي حَوَائِجِي

آنکه عبادت کرد ترا در آن بچین دهنی حاجت های

فَصِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَأَفِضْهَا وَقَدْ

پس درود فرست بر محمد و اولاد محمد و بر آور آنرا در چین

أَحْصَيْتَ ذُنُوبِي فَصِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ

شردی سخن آن مرا پس درود فرست بر محمد و اولاد محمد

که چون تو ذلیل شود
بغریب افتاب این
دعا بخوان تا این
گیدی از شر هر
درد و آزار
شیطان لعین و
فرزندان او و از
هر گزنده و صایح
زهری و از درد
و غولان

اعمال مسجد سملان

۴۷۷

ادعیه بسیار است

وَاعْفِرْهَا اللَّهُمَّ اجْنِبِي مَا كَانَتْ الْحَيَوَةُ

و بیماری از آن روزگار از ده نگاهار است و از آن

خَيْرًا لِي وَأَمِينِي إِذْ كَانَتْ الْوَفَاءُ خَيْرًا لِي

بسته برای من و پیمان مرا چون شد وفات بسته را

عَلَىٰ مَوْلَاهِ أَوْلِيَانِكَ وَمَعَادَاةِ أَعْدَائِكَ

بر دوستی دوستانت و دشمنی دشمنانت

وَأَفْعَلِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

و بکن این آنچه تو سزاوار آنی ای مهربانترین مهربانان

پس نماز میکند اری در گوشه دیگر که در سمت مغرب

و قبله است دو رکعت و دستها را بلند میکند و میگوید

اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هَذِهِ الصَّلَاةَ

پروردگارا من گزاردم این نماز را

أَبِيغَاءَ مَرْضَانِكَ وَطَلَبْتُ نَائِلِكَ وَ

بطلب خوشخبری تو و طلب نایل تو و

رَجَاءَ رِفْدِكَ وَجَوَّازِكَ فَصَلِّ عَلَيَّ

ایید لطف تو و جبهه ای تو پس درود از تو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَعُوذُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا
يُجْدِي دَلًّا وَلَا يُلِينُ
لَهُ شَرِيكٌ فِي
الْمَلِكِ وَالْمَلْمُودِ
الَّذِي يُصِفُ بِالْإِلَهِ
يُوصَفُ وَيُعَلِّمُ بِالْإِلَهِ
يُعَلِّمُ خَائِنَةَ
الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي
الضُّلُوفُ

اعمال مسجد مهملی

مُحَمَّدٍ وَالِإِسْمَاءِ وَتَقَبَّلَهَا مِنِّي بِإِحْسَانٍ

محمد دادلا دمج و قبول کن آنرا از من به بهترین

مَبُولٍ وَبَلِّغْنِي بِرَحْمَتِكَ لِمَا مَوْلٍ وَفَعَل

و به قبول و ناهل کن مرا بر رحمت خود آرزو را و بکن

بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

با من آنچه تو سرادار آئی ای مهربانترین مهربانان

پس بجد برو و بگذارد و طرف صورت را بر خال

پس برو بگو شه که در طرف مشرف و دور کن

نماز بگذار و دستها را بکش و بگو

اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ الذُّنُوبُ وَالْخَطَايَا

پروردگارا اگر هست گناهان و خطایا

فَدَاخَلَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ وَلَمْ تَرْفَعْ

کن که گنجه کرد روی مرا نزد تو و بلند نهی

بِي إِلَيْكَ صَوْنًا وَلَمْ تَنْجِبْ بِي دَعْوَةً

برای من بوسی تو صدامی و اجابت کنی برای من دعاها را

اعوذ بوجه الله الكريم
و يا الله العظيم من غير
مادرة و برد و من غير
ما تحف الرضا و من
شیر ما مهر تو ما بطن
و من غیر ما کان فی
الليل و النهار و من
بیرابی غیر تو و ما
ولد و من غیر التیسیر
و من غیر ما

ادعیه صبا و ما ۱۰۴ اعمال مسجد سلمه

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِسْمِكَ يَا اللَّهُ

پروردگارا بدرستی که من بخوانم از تو بنام تو ای خدا

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ

ایضا درود فرستی بر محمد و اولاد محمد و اینکه

تَجْعَلَ خَيْرَ عَمْرِي آخِرَهُ وَخَيْرَ أَعْمَالِي

قرار دهی بهترین عمرم را آخر آن و بهترین کارهایم را

خَوَائِمِهَا وَخَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ الْفَاكِ

پایانهای آن و بهترین روزهایم را روز فاطماست تو

فِيهِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ

در آن پروردگاری که تو بر هر چیزی توانا هستی خدایا

تَقَبَّلْ دُعَائِي وَأَسْمَعْ تَجْوَايَ يَا عَلِيُّ

تو بپذیر دعای مرا و بشنود نجوای مرا ای بلند

يَا عَظِيمُ يَا قَادِرُ يَا فَاهِرُ يَا حَيَّ لَا

ای عظیم ای توانا ای قهار ای زنده که

يَمُوتُ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ

ببخش بر محمد و اولاد محمد و

دعای بخوانند در آن شب

پنجشنبه یا با وضو و نماز

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

فِي ذِمَّتِكَ وَجُودِكَ اللَّهُمَّ

دینی و نفسی و دنیا را در پناه تو و ای خیرین و آفتاب

و مالک و اعوذ بک

اعمال مجد سهله ۴۸۱

ادعیه مبارکه

اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي بَيْنِي وَبَيْنَكَ

یا مرتضیٰ مرا گناها مرا که میان من و توست

وَلَا تَقْضِ عَنِّي عَلَى رُؤْسِ الْأَشْهَادِ

و مقرر کن بر من بر سرای گواهان

وَآخِرُنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَ

و حفظ کن مرا بچشم خودت که نمی خوابد و

ارْحَمْنِي بِفُؤَادِكَ عَلَيَّ يَا أَرْحَمَ

رحم کن مرا بقلب خود بر من ای مهربانترین

الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا

مهربانان و درود فرست خدا بر آقای ما

مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ الظَّاهِرِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

محمد و اولاد پاک او ای خدای جهانیان

پس نماز میگذاری در خانه که در وسط مسجد است

دور کعبه و میگویی

يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرْدِ

ای آنکه او نزدیگتر است بر من از جل دریم

مِنْ تَبِيْرِ خَلْقِكَ
 جَمِيعًا وَأَعُوذُ بِكَ
 مِنْ تَبِيْرِ مَا بَيْنَ يَدَيْهِ
 اَيْلَيْهِمْ وَمَنْ بَعْدَهُمْ
 فَوَيْلٌ لِمَنْ
 كَلِمَتِي بِنَدْوَى
 رَوَابِ كُرْدِ
 كَرْدِي نَجْدِ
 هَضْبِ صَادِقِ
 عَمَلِكُوكِ كَمَرَادِكَا
 تَعْلِيمِنَا

يَا فَعَالًا لِمَا يُرِيدُ يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ

ای کننده آنچه اراده کند ای آنکه مایل بود میان

الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ

مرد و قلب او در دوست بر محمد و اولاد او

حُلِّ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَنْ يُؤْذِينَا بِحَوْلِكَ

مایل شو میان ما و میان آنکه آذینت می کند با ما بر کمال خود

وَقَوْنِكَ يَا كَافِيًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا

و قوت خود ای کفایت کننده از هر چیزی و

تَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ إِكْفِينَا الْمُهَمَّ مِنْ أَمْرِ

کفایت نکند از او چیزی کفایت کن مهم ما را از امر

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

دنیا و آخرت ای مهربانترین مهربانان

پس بگذارد و طرف روی خود را بر خالت (من) لطف

کتاب مفتاح الجنان میگوید که این مکان شریف را

در این زمان مقام حضرت امام زین العابدین علیه السلام

میگویند و بعد از دو رکعت نماز در این مقام

که هر چه در مقام بخوانم

حضرت فرمود که اینست

بخوان الحمد لله البتة

تقبل ما لنا ولا

تقبل ما لنا ولا

الحمد لله الذي كل

بِحسب الله ان محمد

الحمد لله كما هو امله

اللهم ادخلي في كل

در ثواب زیارت حضرت امام حسین ۴۸۳ ادعیه بسیار است

بخواند دعای اللهم انی استلک یا من لا تراهُ العیون الخ این دعا در اعمال دکه باب امیر المؤمنین علیه السلام در مسجد کوفه گذشت

در باب زیارت حضرت ابو عبد الله الحجازی

بدانکه فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام زیاده از آنستکه نقل شود و کمتر ثوابی که بزیارتان حضرت میدهند امزش گاهان اوست و زیاده شده که معادل حج و عمره و جهاد بلکه بالاتر از او است و هر چه در راه زیارتان حضرت بخرج میشود هر درهی هزار درهم بلکه ده هزار درهم محسوب میشود معاویه بن وهب روایت کند که امام جعفر صادق علیه السلام بعد از نماز در مناجات خود میفرمود اغفر لی و لاخوانی و ذراری قبری

تمی دخلت فیہ
محمد و آل محمد
و اغفر لی من کل
سوء اغرت بینه
محمد و آل محمد
صلی الله علی محمد
و آل محمد بیکم
در باب الامامین از
حضرت رسول ص
الله علیه و آله
روایت

اربعه جبار ما
 ۴۱۴ ثوابت من حضرت امام حسین

أَبِي الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا دُرُودًا
 يسا مرزما و برادران مرا و زیارت کنندگان قبر پدرم ^{حسین}
 می را در دومی خدا بر آنها باد ، و رحم کن گویند های
 ایشان را که میگردانند و میمالند بر قبر امام حسین
 علیه السلام و رحم کن دهنده های ایشان را که گویا
 شدند در مصائب آنحضرت پیوسته آنحضرت
 باین خود عامی گردند تا فارغ شدند عرض کردم
 ای افا ایند عاها را اگر در حق کسی میگردید که
 خدا طمینت ساختن گمان داشتم که انش جهم با و بسد
 هرگز و الله که ارزو کردم که زیارت غیر آنحضرت
 کرده بودم و حج نکرده بودم فرمود چه بسیار نزدیکی
 با آنحضرت پس فرمود ای معاویه ایانمغراهی تو از انان

گفته است که هر که در صبح
 هفت مرتبه بخواند این
 دعا را در از روزان
 بلاها محفوظ ماند
 قاله شیخ حافظ و
 هو ارحم الراحمین
 ان و لپی الله البیت
 قول الجاب وهو
 بولی الصالحین
 فان

در این آیات حضرت امام حسین؟
 ادعیه صبا و سحر

۱۵

باشی که دعا میکنند برای ایشان رسول خدا و علی
 مرتضی و فاطمه زهرا و ائمه معصومین صلوات
 الله علیهم اجمعین ای معاربه آنانکه دعا میکنند
 در آسمان برای زوار انحضرت زبانه از آنند که در
 زمین برای ایشان دعا میکنند و باید دانست که ثواب
 زیارت انحضرت لا تعد و لا تحصى است و هر که طالب
 دانستن فضیلت پیشتر است بکتاب اخبار مراجعه کند

در او ای یک زیارت انحضرت باید دعا

انحضرت صادق علیه السلام مرویست که
 زیارت امام حسین علیهما السلام هر روز باید بخزرون
 و غمناک و گرسنه و تشنه و گرد آلود باشد و از
 خوردن غذاها و لذیذ دوری جوید و پیشتر از

و آواز قل خیر
 لا اله الا انت
 و هو رب العرش
 العظیم بیک
 در بعضی از کتب معتبره
 مرویست که هر کس
 هر شب در بامداد
 و سه مرتبه در احوال
 روز این صلوات
 بخواند گناهانش

ادعیه صبا و منا ۱۴ در ادب از باب حضرت امیر

همه وقت اتفاق کند و بزوار پیچاره بچشم حفاظ
نظر نکند یا بکلماتی ناشایسته او را مکتد نشاند
و بکسانکه در آن اسنامه مقدس مشغول خدمت
هستند از قبیل زیارت نامه خوان و کفشد ارو
مستخدم اسنامه مبارک حتی الامکان دستگیر
کند و ایشانرا خوشند و راضی گرداند تا خداوند
در ثواب زیارتش بپزیرد و از خدا بطلب که در دنیا
زبان مرقد شریف برساند که خیر دنیا و آخرت
در آن مکان پاکست و دعا کن در حق خود و پدر
و مادر و برادران و خویشاوندان خود را و در حق
مؤمنین و مؤمنات را بدعا ی خیر و فائده بیاورد
و دعا کن برای اعززش گناهان بانی و کاتبی
مصنوع این ادعیه که دعای هر دعا کنند در این

از میزید شود و شایسته
از همیشه باشد و
دعای صحاب کرام
و در روزین فرخ شود
و در دشمن ظفر بند
و در هفت انبیا
محمد صلی الله علیه
والله باشد این است
صلوات
صلى الله

زیارت اصحابین

۸۷

ادعیه صبا و ما

بغضه شریفه منجباب میشود انشاء الله تعالی چون
 قصد میکنی زیارت حضرت امام حسین علیه
 السلام را غسل کن و در اثنا غسل بگو

بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ نُورًا وَظَهْرًا

بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ نُورًا وَظَهْرًا
 بسم خدا و درود کار را قرار ده آنرا نور و پشت

وِحْرًا وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَسُقْمٍ وَأَفْئِدَةٍ

وِحْرًا وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَسُقْمٍ وَأَفْئِدَةٍ
 و گدازنده و شفا از هر درد و بیماری و زبان

وَعَاهَةِ اللَّهُمَّ طَهِّرْ بِي قَلْبِي وَاشْرَحْ

وَعَاهَةِ اللَّهُمَّ طَهِّرْ بِي قَلْبِي وَاشْرَحْ
 و با خداوند پاکیزه کن بآن دل مرا و باز کن

بِهِ صَدْرِي وَسَهِّلْ لِي بِهِ أَمْرِي

بِهِ صَدْرِي وَسَهِّلْ لِي بِهِ أَمْرِي
 بآن پهن نما در آن کن مرا بآن کار مرا

و چون از غسل فارغ شوی روانه شو بجانب

حائز جمال و قار و ادای بادل خاشع و دیده

گر بان و بسیار کن ذکر الله اکبر و لا اله الا

الله و چون بدر حائز سنگ بایست بگو

تَعْبُدُوا آلَ مُحَمَّدٍ
 فِي الْأَوَّلِينَ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ فِي الْأَوَّلِينَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ الْمَلَائِكَةُ
 الْأَعْلَى وَصَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ فِي النَّبِيِّينَ
 اللَّهُمَّ اعْلَمْ أَنَّ

تَعْبُدُوا

ادعیه صبا و ما
۴۸۸

زیارت اما حکیم

اللَّهُ الْكَبْرُكِبْرًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَ

خدا بزرگ تراست بزرگی را دستا پیش فراوان خدا را و

سُبْحَانَ اللَّهِ بِكْرَهُ وَأَصِيلًا أَحْمَدُ لِلَّهِ

سبح بکنم خدا را صبح و عصر دستا پیش خدا را

الَّذِي هَدَانَا هَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ

که هدایت کرد ما را بر این و برودیم جهت شد

لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جِئْنَا مِنْ

اگر که هدایت میکرد ما را خدا بجهت آمدنم و نشناختگان

رَبِّنَا بِالْحَقِّ (پس) السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

خدایا بحق سلام می بر تو ای

رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ

فرستاده خدا سلام بر تو ای پیغمبر

اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتِمَ النَّبِيِّينَ

خدا سلام بر تو ای خاتم پیامبران

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ

سلام بر تو ای آقای فرستادگان

الرَّسُولِ وَالرَّسُولِ
وَالْفَضِيلَةِ وَالرَّسُولِ
الْكَبِيرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْتَغِيثُ بِكَ يَا مُحَمَّدُ وَاللَّهِ
وَقَرَانَةَ فَلَا أُخْرِي
بِعُزَّةِ الْعَقْبَةِ رُوَيْبَةَ
وَأَنْزِلْنِي عَلَى صَحْبِكَ
وَتُوفِّقْنِي عَلَى مِلَّةِ
وَأَسْقِنِي مِنْ حَوْضِ
شَرِّبَارِدًا

زیارت امام حسین ۴۸۹

ادعیه مبارک

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای دوست خدا سلام

عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ

بر تو ای امیر مؤمنان سلام

عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ لَوْصِيَّيْنِ السَّلَامُ

بر تو ای آقای دو صیبا سلام

عَلَيْكَ يَا فَاؤِدَ الْعِزِّ الْمُجَلِّدِينَ السَّلَامُ

بر تو ای پیشوای روشن ضمیران ما سلام

عَلَيْكَ يَا بِنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

بر تو ای پسر فاطمه سیده زنان جهان

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَلَمَّتِهِ مِنْ

سلام بر تو و بر آلمان از

وَلِدِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّيْ أَمِيرِ

اولاد تو سلام بر تو ای وصی امیر

الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَبْنَاهَا

مؤمنان سلام بر تو ای

صَبِيحًا
عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
بَعْدَهُ أَبَدًا
عَلَى كُلِّ تَلْبَسِي وَتَلْبَسِي
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
عَلِيٍّ وَآلِهِ
وَجِبَّةِ الْإِسْلَامِ
رُوحِ مُحَمَّدٍ
كَبِيرِ السَّلَامِ
مَوْلَانِي

ادعیه بسیار ۳۹۰ زیارت امام حسین

الصِّدِّيقِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ

راستگویی شهید سلام بر شما

يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ الْمُقْبِلِينَ فِي هَذَا

ای فرشتگان مقیم خدا در این

المَقَامِ الشَّرِيفِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا

مقام شریف سلام بر شما ای

مَلَائِكَةَ رَبِّي الْمُحْدِقِينَ بِقَبْرِ الْحُسَيْنِ

فرشتگان دور رسنده خدا بپیر حسین

عَلَيْهِ السَّلَامُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ مِثِّي

بر او باد سلام سلام بر شما از من

أَبَدًا مَا بَقِيََتْ وَيَقَى اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ

همیشه تا باقی بماند و ببارفت شب و روز

(بِسْمِكُنِي) السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ

سلام بر تو ای ابا عبد

اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ

سلام بر تو ای پسر فرستاده

کتابین صلوات عثمان

صلواتی است که

کفخی از حضرت صدیق

علیه السلام نقل

کرده که هر که بخواند

سپرد کند بخداوند

ال محمد عليهم

و در صلوات بر

ایشان از آنجا اند

و ما در صفای

در

زیارت امّ احسن

۴۹۱

خامنه

اللّٰهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ امِيرِ

خدا سلام بر تو ای پسر امیر

المُؤْمِنِينَ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَوَجِيهُ

مؤمنان بنده تو دیر بنده تو و چهره

امِّكَ الْمُفْرَبُ بِالرِّقِّ وَالنَّارُكَ لِلْخِلَاءِ

نیز تو اقرار کننده بجزای و دگذا رنده مخلصان

عَلَيْكُمْ وَالْمُوَالِي لَوْلِيكُمْ وَالْمُعَادِي

شما و دوست دارنده دوست شما و دشمن

لِعَدُوِّكُمْ قَصْدَ حَرَمِكَ وَاسْتِجَارَ

بر دشمن شما قصد کرده حرم ترا و پناه آورد

بِمَسْهَدِكَ وَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ بِفَضْلِكَ

بمشهد تو و نزدیکتی جنت بروی تو بفضلت تو

ءَاذْخُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ءَاذْخُلُ يَا

آیا داخل شوم ای فرستاده خدا آیا داخل شوم ای

بَنِي اللَّهِ ءَاذْخُلُ يَا امِيرَ الْمُؤْمِنِينَ

پسر خدا آیا داخل شوم ای امیر مؤمنان

اعمال روزی
انزاد کرده ایم
و بلا نکه دعاها
وارد در صبح و شام
بپارات و این
مختصر را بگفتی
ببین از این بیت
و اگر وقت داشته
باشی بخوان دعا
عشرا را و دعا
معرف

۴۹۲ زیارت امام حسین

ادعها سعادتی

ءَاذْخُلُ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّنَّ ءَاذْخُلُ

آیا داخل شوم ای آقای وصیها

يَا فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

ای فاطمه سیده زنان جهانیان

ءَاذْخُلُ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

آیا داخل شوم ای مولای من ای ابوسعید

ءَاذْخُلُ يَا مَوْلَايَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ

آیا داخل شوم ای مولای من ای پسر فرستاده خدا

پس اگر دلک خاشع و دلبده ان گریبان باشد
ان علامت رخصت پس داخل شو و بگو

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الْفَرْدِ

ستایش بجزای یگانه تنها

الْقَمَدِ الَّذِي هَدَانِي لِوَلِيِّكَ

بی نیاز که چاهت کرد مرا بر ولایت تو

وَحَصْبِي بِزِيَارَتِكَ وَسَمَّلَ لِي قُصْدَكَ

و بر خیزد مرا بزیرات تو و آسان گردید مقصد مرا

بیشتر دو دعوت

فوق

بیک

در عاها

در ساعین

روز باید

و دعاهای هر روز

که اختصار بدود

معنی ندارد و

مخصوصا معنی

بدانکه

و سبب باقی

زیارت امام حسین

۴۹۳

دعاهاست غاروز

و شیخ کفعمی

روزی در بدوا و از

ساعت منقسم

اند و هر ساعت

بامای از ائمه

اثنی عشر صلوات

اللهم علیهم

نسبت داده اند

و برای هر ساعت

دعای که مشتمل

بر

پس مهر وی نادرفتنه مطهره و بابت محاذت
بالای سر و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوِرْتَ اَدَمَ صِفْوَهُ

سلام بر تو ای وارث آدم برگزیده

اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوِرْتَ نُوحَ

خدا سلام بر تو ای وارث نوح

يُنِّيَ لَللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوِرْتَ

پیغمبر خدا سلام بر تو ای وارث

اِبْرَاهِيمَ حَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ابراهیم حلیل خدا سلام بر تو

يَا وَاوِرْتَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ

ای وارث موسی کلمت خدا سلام

عَلَيْكَ يَا وَاوِرْتَ عَيْنِي رُوحِ اللَّهِ

بر تو ای وارث عین من روح آرزیده خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوِرْتَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ

سلام بر تو ای وارث محمد دوست

ادعیه شاعرین ۴۹ زیارت امّاحبیب

اللّٰهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ امِيرِ

خدا سلام بر تو ای وارث امیر

الْمُؤْمِنِينَ وَلِيَّ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

مؤمنان دلی خدا سلام بر تو

يَا بَنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای پسر محمد برگزیده سلام بر تو

يَا بَنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای پسر علی مرتضی سلام بر تو

يَا بَنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای پسر فاطمه زهرا سلام بر تو

يَا بَنَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای پسر خدیجه کبری سلام بر تو

يَا ثَارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوَثْرَ الْمُؤْتُونَ

ای خون خدا و پسر خون او و ورهمنده

أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَهَمَّتَ الصَّلَاةَ وَ

گواهی میدهم که بر تو بجهت بیاداشی نمازها و

فوق بن عالمقام
است ذکر کرده اند
الرحم دو این را
بخصوص این ذکر
اند اما معلوم است
که چنین امری را
بدون دو این
ذکر نمکنند و ما
صداین رساله کفا
بیکم بیاچیز در
عصبت

ادعیه شایگان روز

المتهجدات فرمود

ساعت اول از طلوع

فجرت تا طلوع

انقلاب منسوب

بامهر المؤمنین

علیهما السلام

دعاء ان این

اللّهُمَّ رَبَّ كِبْرِيَاءِ

وَالْعِظَاءِ وَالْمُتَلَمِّذِينَ

أَنْتَ هَمَّتِ الْعُقَدَانُ

كَتَبَتْ نَيْتٌ

أَيُّتَ الزَّكَاةِ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ

ادا کردی زکوة را و امر کردی بجهت

هَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَطَعْتَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

بازداشتی از بدی و اطاعت کردی خدا و پیغمبر را

حَتَّى آتَيْكَ الْبَيِّنَاتُ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً

تا آمد ترا باین پس لعنت کند خدا امتی را

مَلَائِكَتَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ

که گشت ترا و لعنت کند خدا امتی را که ستم کرد ترا

وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ

و لعنت کند خدا امتی را که شنید این قضیه را

فَرَضَيْتَ بِهِ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

پس راضی شد باین ای مولای من ای اباعبدالله

أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ

گواهی میدهم که تو بودی نور در صلب ای

الْشَّامِخَةِ وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ

بزد گواران در جمهای پاکیزه هرگز

تَجَنَّبَكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا

پسید نکرده است ترا جاهلست پسیدیدههاست

وَلَمْ تُلْبَسْكَ مِنْ مُدْلِهِمَاتِ شَيْئًا

وهرگز نپوشانده است ترا از پیرگههای جاهاست

وَاشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَاؤِ الدِّينِ وَ

وگواهی میدهم ترا از سترنهای دین و

أَرْكَانِ الْمُؤْمِنِينَ وَاشْهَدُ أَنَّكَ

رکنهای مؤمنان هستی وگواهی میدهم که تو

الْبِرُّ الْبَغِيُّ الرِّضِيُّ الرَّكِيُّ الْمَهَادِيُّ

نیکوکار، برپهزگار، بسندیده، پاکیزه، جهتکننده

الْمَهْدِيُّ وَاشْهَدُ أَنَّ الْأُمَّةَ مِنْ

جهت یافندی وگواهی میدهم که ایمان از

وَلَدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَأَعْلَامُ الْهُدَى

اولاد تو کلماتی برپهزگاری و نشانهای جهت است

وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحِجَّةُ عَلَى أَهْلِ

و ریشه و حجت صداینده بر اهل

وَمَنْتَ عَلَى عِبَادِكَ
بِغَيْرِ نِيكَ وَتَسْلُطَ
عَلَيْهِمْ بِحَسْرَتِكَ وَ
عَلَيْهِمْ بِتَكْرِيهِكَ
اللَّهُمَّ تَعَنَّى عَلَى الرِّفْقِ
لِلدِّينِ وَالْعَالِيَةِ
تَعْمِيرِ وَتِجَارَةِ التَّقْوَى
إِيَّامِ الْمُتَّقِينَ قَبْلَ
عَلَى تَعْمِيرِ وَالْيَمِينِ
وَالْأَوْلِيَاءِ وَالْأَوْلِيَاءِ

زیارت امام حسین

۴۹۷

ادعیه ساعت روز

الدُّنْيَا وَاشْهَدُ اللهُ وَمَلَائِكَتَهُ وَ

دنیا و گواه بگرم خدا و فرشتگان و

أَنْبِيَائِهِ وَرُسُلَهُ إِنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَ

پیغمبران و فرستادگان او را که من بشما ایمان آورده‌ام

بِأَيَّانِكُمْ مُؤْمِنٌ بِشَرَايِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ

بشما نه‌ای‌ها می‌باشم براین دینم بر شرایع و آداب دین خود و پیمانهای

عَمَلِي وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سَلَامٌ وَأَمْرِي

علمم و قلب من طلب شما را تسلیم است و کار من

لِأَمْرِكُمْ مُسَبِّحٌ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَ

بر کار و در شماست درودهای خدا بر شما و

عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَعَلَى أَجْسَادِكُمْ وَعَلَى

بر روحهای شما و بر جسد های شما و بر

أَجْسَامِكُمْ وَعَلَى شَاهِدِكُمْ وَعَلَى

جسهای شما و بر حاضرهای شما و بر

غَائِبِكُمْ وَعَلَى ظَاهِرِكُمْ وَعَلَى بَاطِنِكُمْ

غایب های شما و بر ظاهر شما و بر باطن شما

أَقَامَتُهُ بَيْنَ يَدَيْ

خواجه آن نصیحت

قلی تحمید و التحدید

فان تعجل ب

کذا و کذا و کذا

ساعت

از طلوع شمس

تا ارباب شدن سخن

و منسوب ب

امام حسن مجتبی علی

السلام و دعای آن

است

۴۹۸ زيارت ما حاکين

بندار يا فري سر نزار يا ببي انت و امي
پس حد بوي بين و بوي

پرو دارم خدايت

يا بن رسول الله يا ببي انت و امي

اي پر رسول خدا پر دارم خدايت

يا ابا عبد الله لقد عظمت الرزية

اي ابا عبد الله بيقين بزرگ شده شهادت تر

وجلت المصيبة بك علينا وعلى

و بجل شده صيبت تر بر ما و بر

جميع اهل السماوات والارض فلعن

تمام اهل آسمانها و زمين پس لعنت كنند

الله امة اسرجب و الجحمت و قهيات

خدا اممي را كه زين کردند اسبهارا و بلام نژاد و آواره شده

لغنايك يا مولاي يا ابا عبد الله

بجنگ تر اي سرلای من اي ابا عبد الله

قصدك حرمك و انبتك الى مشهدك

عصه كردم حرم ترا و آدمم بوي شهيد تر

اللهم لي بمكانك
في اعظم قدرتك
وصفاؤك في اورد
صوتك و قاض
عليك محابك و
خلصت فيه اهل
اليقه بك عند
جودك و تعاليت
في كبري ياتك غلوا
عظمي فيه

زبانت اماحبن

۴۹۹

ادعها عاروز

میتنک علی طاعتک

قباحتت بجماعتک

تتمایک تمیتک

علیهم السلام

الحسن بن علی

علیک انتک

وبه استغیت والک

واقدمه بینک

أَسْأَلُ اللَّهَ بِالشَّانِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُ

سوزانم از خدا بشانیک تراست نزد او

وَبِالمَحَلِّ الَّذِي لَكَ لَدَيْهِ أَنْ

و بمحلکه تراست در حضور او اینک

يُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ

درود فرستد بر محمد و اولاد محمد و اینک

يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

قرار دهد مرا بشما در دنیا و آخرت

پس بر خیز و دو رکعت نماز در بالای سر بگذار

و بخوان در آن دو رکعت هر سوره که خواهی چون

از نماز فارغ شدی بگو

اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ وَرَكَعْتُ وَسَجَدْتُ

یاورد اولاد بدی بیکه من نماز گزاردم و رکوع کردم و سجده کردم

لَكَ وَحَدَّكَ لِأَشْرِيكَ لَكَ لِأَنَّ

ترا بخاندای تو زینت شرفی ترا زیاده بیکه

۵۰ زیارت و ارث ما حین

الصَّلَاةَ وَالرُّكُوعَ وَالتَّجُودَ إِلَّا لَكَ

نماز و رکوع و سجود جز ترا

لَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

زیرا بدینکه تو همانی که هست خدا می جز تو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ

پروردگارا درود فرست بر محمد و اولاد محمد و

أَبْلِغْهُمْ عَنِّي أَفْضَلَ السَّلَامِ وَالْبِحَاةِ

برسان آنها را از من بهترین سلام و خجسته

وَأَرُدْ عَلَيَّ مِنْهُمْ السَّلَامَ اللَّهُمَّ

درود کن بر من از آنها سلام پروردگارا

وَهَاتَانِ الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّةً مِنِّي

و این دو رکعت هدیه ای از من

إِلَى مَوْلَايَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا

سوی مولا من حسن بن علی بر آنها

السَّلَامُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ

سلام پروردگارا درود فرست بر محمد و بر او

سوم

از ذهاب شعاع
است تا ارتفاع
نهار و منسوب

بحضرت امام حین
علیه السلام

یا من جبرئیل عن
رسوله یا من نظم

فلا تخطئ القلب
بکتابه یا حسن بن
علی

زیارت وادشما حاجت

۵۰۱

ادعیه شاعران

وَتَقَبَّلْ مِنِّي وَاجْرُنِي عَلَى ذَلِكَ

و بجزو کن از من و پاداش در برابر این

بِأَفْضَلِ أَمَلِي وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي

بهترین امید من و آرزویم و امید من در تو در

وَلَيْتِكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ

دوست ای دوست مؤمنان

پس برخیز و برو پاداش من پاداش خیر اخضر و بیای

تو در سر علی بن الحسین و یگی

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ

سلام بر تو ای پسر رسول خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای پسر پیغمبر خدا سلام

عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ

بر تو ای پسر امیر مؤمنان سلام

عَلَيْكَ يَا بَنَ الْحُسَيْنِ التَّمِيدِ السَّلَامُ

بر تو ای پسر حسین شهید سلام

مَنْ التَّجَاوُزِيَا

مَنْ التَّغْوِيَا جَا

يَا كَبِيْرُ يَا مَن لَّا

لِيْمَلِكُهُ سِوَايَ مَن

خَلْقِهِ يَا وَلِيَّائِي

اِذَا رَضِيَتْهُمْ لِي

وَاَدَّبْتَهُمْ عِبَادِي

وَجَعَلْتَهُمْ مَحْتَجِيَا

مِنِّي سِوَايَ عَلِيٍّ

اَسْأَلُكَ تَحِيَّاتِي

بِنِ عَالِيٍّ عَلَيْهِمَا

السَّلَامُ

عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ وَابْنُ الشَّهِيدِ

برتر ای شهید و پسر شهید

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَظْلُومُ وَابْنُ

سلام برتر ای ستم‌دیده و پسر

الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ

ستم‌دیده لعنت کند خدا ائمه را که کشت ترا

وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ

و لعنت کند خدا ائمه را که ظلم کرد ترا و لعنت کند خدا

أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضَتْ بِهِ بَسْ

ائمه را که شنید این قضیه را پس ماضی شد بدان

بِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

بسیار بد و فریبناز و بگوارا سلام برتر ای

وَلِيِّ اللَّهِ وَابْنِ وَوَلِيِّهِ لَقَدْ عَظَمْتَ

دوست خدا و پسر دوستش و بزرگتر شد

الْمُصِيبَةَ وَجَلَّتْ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا

مصیبت و بزرگتر شد دانه تو بر ما

الْبَطِّ الشَّامِ لِحَقَائِكَ
وَالنَّاصِحِ فِي دِينِكَ
وَالدَّالِيلِ عَلَى ذُنُوبِكَ
اسْتَلْكَ حَقِيقَةً وَ
أَقْدَمَهُ بَيْنَ يَدَيْكَ
وَأَجَبِي أَنْ تَنْصِلِي
عَلَى عَمَلِي وَعَلَى آلِي
وَمُهَيْدِي وَأَنْ تَقْبَلِي
كَذَا وَكَذَا
چهارم

زیارت شهداء

۵۰۳

ادعها ساعادوز

وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً

و بر تمام مسلمانان پس لعنت کند خدا انبی را

قَتَلْتِكَ وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَالْيَتَامَىٰ مِنْهُمْ

کشت ترا و بری یستم بری خدا و بسوی ترا از یتیمان

پس بیرون بیا از در بکه پانین پای علی بن الحسین
علیه السلام است و منوجه شو بوشهدان بگی

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَاجِبَاءَهُ

سلام بر شما ای دوستان خدا و مبینان او

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَأَوْدَاءَهُ

سلام بر شما ای برگزیده گان خدا و دوستان او

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ

سلام بر شما ای یاران دین خدا

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ رَسُولِ اللَّهِ

سلام بر شما ای یاران رسول خدا

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

سلام بر شما ای یاران امیر المؤمنان

منسوب بعلیه

بن الحسین علیهما

السلام وان از

ارتفاع مقامش

نازوان شمس

اللهم صفاؤك

فی آئمه عظمایك

و علا ضیاءك

فی آفتابك

اسئلك بنورك

الذی تودت

یا -

اردی سعادوز ۵۰۴ زیارت شهدا

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدِي

سلام بر شما ای یاران فاطمه سیده

يُنَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا

زنان جهانیان سلام بر شما ای

أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَمِينِ بْنِ عَلِيٍّ

یاران ابی محمد من پسر علی

الْوَلِيِّ النَّاصِحِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا

ولی نصیحت کننده سلام بر شما ای

أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ بَابِي أَنْتُمْ وَ

یاران ابی عبد الله پدر و مادرم

أُمَّي طَيْبَتُمْ وَطَابَتْ الْأَرْضُ الَّتِي

فضای شما پاک شد و پاکیزه است زمین که

فِيهَا دُفِنْتُمْ وَفُرُجُكُمْ فَوْزٌ عَظِيمٌ يَا

در آن دفن شدید و در شکاف رشتن شما بزرگی است ای

لَيْدَتِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزُ مَعَكُمْ

کاشن بودم با شما در شکاف رشتن شما

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَقَصَمَتِي بِهِ انجبار
وَأَحْبَبَتِي بِهِ الأُمَمُ
وَأَمَّتِي بِهِ الأُمَمُ
وَجَحَّتِي بِهِ النَّبِيُّ
وَتَرَفَّتِي بِهِ انجمن
وَأَتَمَّتِي بِهِ الخَلْقُ
وَأَمَّتِي بِهِ السَّمَكُ
أَسْتَلِكُنِي فِي رِيكِ
عَلِيِّ بْنِ الْحَمِينِ
عَلَيْهِمَا

زیارت حضرت ابو الفضل

۵۰۵

ادعیه ساعت دوازده

پس برگرد بیا لای سر امام حین علیه السلام
و دعا ببارکن از برای خود و از برای اهل و
اولاد و پلید و مادر و برادران دینی خود

در زیارت حضرت ابو الفضل

حضرت صادق علیه السلام فرمود چون خوانی
زیارت کنی عباس بن علی علیهما السلام مایه
برد در روضه و میگویی

سَلَامُ اللَّهِ وَسَلَامُ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ

سلام خدا و سلام فرشتگان مطهر

وَأَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ

و پیغمبران فرستاده و بندگان بخوبی

وَجَمِيعِ الشُّهَدَاءِ وَالصَّادِقِينَ وَالرَّحِمَاءِ

و تمام شهیدان و راستگویان و دهندهان

الطَّيِّبَاتِ فِيمَا بَعَثَنِي وَتَرَوْحَ عَلَيْكَ

بندگان همه صبح و شام بر تو

التَّالِمِ الذَّائِبِ
مَنْ دِينِكَ وَالْحَامِدِ

فِي سَبِيلِكَ وَ
أَقَامَ مَعَهُ بَيْنَ يَدَيْكَ

وَأَتَى بِكَ أَنْ تَصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَأَنْ تَفْعَلَ بِب
كُنَّا وَكُنَّا

سَأَعْبُدُكَ
مَنْ حُبُّكَ بِأَمْرِ
عَلَيْهِ السَّلَامُ
۱۱

ادعیه ساعت روز ۵۰۴ زیارت حضرت ابوالفضل

يَا بْنَ اِمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَشْهَدُ لَكَ يَا

ای پسر امیر ارمنان گواهی میدهم ترا

لَتَسْلِيمٍ وَالتَّضَدُّعِ وَالْوَفَاءِ وَ

تسلیم و تصدیع و وفای و

التَّصِيحَةِ لِخَلْفِ لَيْثِي صَلَّى اللهُ

بهنیمن خلف لیسوی درود خدا

عَلَيْهِ وَآلِهِ الْمُرْسَلِ وَسَبْطِ الْمُنْتَجَبِ

بر او و اولاد او در ستاره و سبط برگزیده

وَالدَّلِيلِ الْعَالِمِ وَالْوَصِيِّ الْمُبْلِغِ

و راه بنای عالم و وصی بلیغ کننده حق

وَالْمُظْلَمِ الْمُهْتَضَمِ فَجْرَكَ اللهُ عَنْ

و مظلوم مهتضم فخرت زده پس فرادهم ترا خدا از

رَسُولِهِ وَعَنْ اِمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنْ

پیغمبرش و از امیر ارمنان و از

فَاطِمَةَ وَالحَمِينَ وَالحَاكِمِينَ صَلَوَاتُكَ

فاطمه و حسن و حسین درودهای

از ذوال شمس است
تا مقصد چهار رکعت
از آن
اللهم رب القضاة
الغظية والزور
الكبرى يا ذا الجلال
والاكرام
بجنت يعطيه
هيا لك ومنك
على عبادي وبنيتك
ورحميتك ودد اللهم
علي

ادعها ساعات

زیارت حضرت ابوالفضل ۵۰۷

مَنْ حَبَّرَ رِيضًاكَ
 وَجَلَّتْ لَهْمُ لِيْلَا
 بَدُّ لَهْمُ عَلَيَّ حَتَّى تَك
 وَبَعْلَاهُمْ حَتَّى تَك
 وَبَدُّ لَهْمُ عَلَيَّ
 مَسِيْبِكَ اَللّٰهُمَّ
 فَجَبِّحْ لِحَمْدِيْنَ عَلَيَّ
 عَلَيْنَا السَّلَامُ
 عَلَيَّكَ وَاقْدَمُهُ
 يَا بَدُّ لَهْمُ عَلَيَّ
 اَنْ تَقِيْلِيْ عَلَيَّ

اللّٰهُ عَلَيْنِهِمْ اَفْضَلُ الْجَزَاءِ بِمَا صَبَرْتِ

خدا بر آنها بهترین جزا باینکه صبر کردی

وَاحْتَسِبْتُ وَاعْتَمْتُ فِيمَ عُنُقِي الدَّارِ

و خودداری کردی و پاری کردی پس بگویم خانه ای چون تو

لَعَنَ اللهُ مَنْ قَاتَلَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ

لنت کند خدا کسی را که کشت ترا و لعنت کند خدا آنرا که

جَهْلِلَ حَقَّكَ وَاسْتَخَفَّ بِحُرْمَتِكَ وَ

ذلت من ترا و بگردشت و است و ترا

لَعَنَ اللهُ مَنْ حَالَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ

لنت کند خدا کسی را که میان من و میان

الماءِ الفُرَاتِ اَشْهَدُ اَنْكَ فُتَيْتَ

آب فرات گواهی میدهم که تو کشته شدی

مَظْلُومًا وَاَنَّ اللهَ مُجِيزٌ لَكُمْ مَا وَعَدَكُمْ

مظلوم و بدستگردد جزا دهنده است بنا آنچه وعده کرد

جَنَّاتِكَ يَا بَنِي اَمِيرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاِفْدًا

آدم ترا ای پسر امیر مؤمنان در حال سپهرن

۵۰۸ زیارت حضرت ابوالفضل

ادعیه شاعران

عبدالرحمن بن محمد
 ان تفعل لی کذا
 ۱۶ و کذا ۲۱
 علی ششما
 منسوب ببحرین
 امام جعفر صادق
 علیه السلام و
 ان مقدر چهار
 رکعت از ذوال
 گذشته است
 نماز ظهر یا من
 لطف عن

إِلَيْكُمْ وَقَلْبِي مُسَلِّمٌ لَكُمْ وَمَا بَعْ وَأَنَا لَكُمْ

بودی شما دول من تسلیم شماست و ما بے است و من شما را

مَابِعٌ وَتَضَرَّنِي لَكُمْ مَعْدَةٌ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ

تا بیم و تباری من برای شما آماد است تا حکم کند خدا

وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَامِعٌ

و او بهترین حاکمان است پس با شما هم با شما هم

أَنِّي يَكْفُرُ وَيَأْيَا يَكْفُرُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَبِمَنْ

بدینکه من شما در جنت شما از ایمان آورند گام و بکنم

خَالَفَكُمْ وَمَنْ لَكُمْ مِنَ الْكَافِرِينَ قَتَلَ

تخالفت کرد شما و کشت شما را از کافران بکشد

اللَّهُ أُمَّةً قَتَلْنَاكُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَلْسِنِهِ

خدا ایملی را که کشت شما را بدهش و زبانها

بِئْسَ لَكُمْ سَوَاءٌ رِجَابٌ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ

پس بدینکه شما را چندان چندان تا حکم کند خدا

أَبُهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِيعُ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ

ای بنده نیکوکار مطیع بنده و بر رسول او

ای علی بن ابی طالب

ادعیه سائما روز

إِذْ ذَاكَ الْأَوْفَا

زیارت حضرت ابوالفضل ۵۰۹

وَلِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ

و بزرگواران و حسن و حسین

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَسَلَّمَ السَّلَامُ عَلَيْهِمْ

درود خدا بر آنها و سلام او سلام بر آنها

وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ وَ

در رحمت خدا و برکتهای او و آفرینش او و

رِضْوَانُهُ وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ

خوشنودی او و بر روح تو و بدن تو

أَشْهَدُ وَأَشْهَدُ اللَّهُ أَنَّكَ مَضِيَّتَ

گواهی میدهم و گواهی میگویم خدا را که تو در گذشته

عَلَى مَا مَضَى بِهِ الْبَدْرِيُّونَ وَ

بر آنچه در گذشته بآن سپاه اسلام بدر و

الْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الْمُنَاصِحُونَ

جهادکنندگان در راه خدا و مناصحان

لَهُ فِي جِهَادِ أَعْدَانِهِ الْمُبَالِغُونَ فِي

برای او در جهاد دشمنانش کوششکنندگان

یا من کبرمت
مؤید الصبی یا
من تعالی عن
القیام کلها
یا من حل من معانی
اللطیف والطف
عن معانی الجلال
انزلت نبوی
وجهک وضیاء
بیدی بائک و
انزلت

نَصْرَهُ أَوْلِيَانَهُ الذَّاوُونَ عَنْ أَحِبَّائِهِ

یاری دوستان او داورشدگان از دوستان او

فَجَزَاكَ اللَّهُ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَأَكْثَرَ الْجَزَاءِ

پس جزا ده خدا ترا بهترین جزا و بسیارترین جزا

وَأَوْفَرَ الْجَزَاءِ وَأَوْفَى جَزَاءِ أَحَدٍ مِّنْ

و فراوانترین جزا و وفاقی را جزا کسی که

وَفِي يَتْبَعِيهِ وَأَسْجَابَ لَهُ دَعْوَتُهُ

و فاکرد به پیوست او و خبر نمود برای او دعوت او را

وَأَطَاعَ وُلاَّهُ أَمْرَهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ

و اطاعت کرد و امان کرد امرهای میم کردی به پیش

بِالْعَفْ فِي لِنُصِيحَةٍ وَأَعْطَيْتَ غَايَةَ

بسانه کردی در نصیحت و بذل کردی نهایت

الْمَجْهُودِ فَبِعَظَمِكَ اللَّهُ فِي الشُّهْدَاءِ وَ

جایزای ما پس براهی بزرگ اند خدا را در دمره شهدا و

جَعَلَ رُوحَكَ مَعَ التَّعْدَاءِ وَأَعْطَاكَ

قرار دهد روح مرا با اینک بخوان و عطا فرم

بِسْمِ عَظِيمِ الْعَالَمِينَ
مِن زيارت و اسئلت
بجای جعفر بن محمد
عَلَيْكَ وَأَوْلِيَانَهُ
بَيْنَ يَدَيْ حُجَّاتِي
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا
وَأَبِي مُحَمَّدًا وَأَنْ تُفْعَلَ
بِي كَذَا وَكَذَا
عَلَيْكَ كَهْفِي
موسى بن

زیارت حضرت ابوالفضل ۵۱۱ ادعیه ساعتی روز

مِنْ جَنَانِكَ أَفْتَحُهَا مَنَزَلًا وَأَفْضَلَهَا

از جنات وسیع ترین منزل را و بهترین

عُرْفًا وَرَفَعَ ذِكْرَكَ فِي عِلِّيِّينَ وَ

عزت ما را بلند گرداند یار ترا در عیین و

حَسْرَكَ مَعَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ

محزون کن ترا با پیغمبران و در استوگران

وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسَنَ

و شهیدان و بیکاران و خزینه

أَوْلِيَّكَ رَيفًا أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تُهِن

آمان رفیق را گواهی میدهم که تو کسی نگریدی

وَلَمْ تُتْكَلْ وَإِنَّكَ مَضِيَّتْ عَلَى بَصِيرَةٍ

و تکیه نکریدی و بدستیکه تو در گذشتی بر بصیرت

مِنْ أَمْرِكَ مُفْتَدِيًا يَا صَالِحِينَ وَ

از کار خود افتد کننده ای بیکاران و

مُتَّبِعًا لِلنَّبِيِّينَ فَجَمَعَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَ

پیروی کننده پیغمبران پس جمع کند خدا میان ما و

جعفر علیهما السلام

و آن از نماز ظهر

است تا مقدار

چهار رکعت قبل

از عصر یا من

تکبیرت عن الأولیا

موردی با من نماز

عین الصغایر شود

یا من قرین عند

دعا و خلفه یا من

دعا

بَيْنَكَ وَبَيْنَ رَسُولِهِ وَوَالِيَانِهِ

بیان تو و بیان رسولش و دوستانش

فِي مَنَازِلِ الْمُحِبِّينَ فَإِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

در منزلهای انتخاب شدهگان پس او بهترین رحیم کنندهگان است

پس برو بهمت بالای سر و دو رکعت نماز کن و
بگو در عقب نماز

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا

پروردگارا درود فرست بر محمد و اولاد محمد و

مَدْعِي فِي هَذَا الْمَكَانِ الْمَكْرُورِ وَ

مگذار برای من در این مکان گرامی و

الْمُشْهَدِ الْعَظِيمِ ذُنُبًا إِلاَّ غَفَرْتَهُ وَ

مشهد بزرگوار شده گن می گمر بیامرزی آزار و

لَا قَهْرًا إِلاَّ فَرَجْتَهُ وَلا مَرَضًا إِلاَّ

و نه ای گمراهنکه بر طرف کنی آزار و نه مرضی گمراهنکه

شَفَيْتَهُ وَلا غَيْبًا إِلاَّ اسْتَرْتَهُ وَلا

نفاذی آزار و نه غیبی گمراهنکه پهرشان آزار و نه

المضطربون و الحما
الله الخافون و
سئله المؤمنون و
عبدة الشاكرين و
و عبدة المخلصون
اشكيتني و
الضئى و يحيى و
بن جعفر علك
و انقرب بي اليك
و ايدمه بين
و اجي

ادعیه سعاد دوز
 زیارت حضرت ابوالفضل ۵۱۳

اِنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ
 وَالِإِخْوَانِ
 فَتَعَلَّبُ كَذَا وَكَذَا
 عَلَيْكَ هَمَّتْ
 مِنْ رَبِّكَ بَعْدَ
 مَوْعِدِ الرِّضَاعِ
 السَّلَامُ وَإِنْ
 مَعْدُ ارْجِعْ هَارِدُ
 بَعْدَ ارْطِهَاتِ
 لَانْمَازِ عَصَا
 مَهْرَمَاتِ عَوَاظِ
 مَن

رِزْقًا إِلَّا بَطْنَهُ وَلَا خَوْفًا إِلَّا أَمْنَهُ

روزنی مگر اینکه افزون کنی آنرا و در ترسی مگر ایمنی دهی آنرا

وَلَا ثَمَلًا إِلَّا جَعْنَهُ وَلَا غَائِبًا إِلَّا

و در غفرتدای مگر اینکه مع کنی آنرا و در غایبی مگر اینکه

حَفِظْتَهُ وَادَيْتَهُ وَلَا حَاجَةَ مِنْ

حفظ کنی آنرا و نزدیک گردانی و نه حاجتی از

حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَكَ فِيهَا رِضَى

حاجتهای دنیا و آخرت که تو در آن رضا باشی

وَلِي فِيهَا صَلَاحٌ إِلَّا فَضِيلَتَهَا يَا أَرْحَمَ

و در آن صلاح مگر اینکه بر آوردی آنرا ای

الرَّاحِمِينَ بِنَسْرِ بِنُصْرِي وَبِنِهَايَاتِكَ وَبِوَجْهِ

مهربانان مهربانان بنس و بنصرتی و بنهایتی و بوجهی

السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْفَضْلِ الْعَبَّاسِ

سلام بر تو ای ابوالفضل عباس

ابنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

پسر امیر مؤمنان سلام بر تو

يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای پر سید و وصی سلام بر تو

يَا بْنَ أَوَّلِ الْقَوْمِ اِسْلَامًا وَأَوَّلَهُمْ

پر اول قوم در اسلام آوردن و جلوترین آنها

إِيمَانًا وَأَقْوَمَهُمْ بِدِينِ اللَّهِ وَأَحْوَطَهُمْ

در ایمان و پایدارترین آنها در دین خدا و پابشترین

عَلَى الْإِسْلَامِ أَشْهَدُ لَفَدَّ نَضَى اللَّهُ

تو بر اسلام گواهی میدهم بچشقی نصیب گزی برافضا

وَلِرَسُولِهِ وَإِلَاحِيكَ فِتْمَ الْأَخِ الْمَوَاسِمِ

و برای فرستاده او و بکار لورث پس خوب برادر بوری در جهانندی

فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ

پس لعنت کند خدا امی را که کشت ترا و لعنت کند خدا

أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً

امی را که ستم کرد ترا و لعنت کند خدا امی را

اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْحَاوِئِمِ وَأَنْتَ هَكَ

که حلال کردند از تو حرامها را و دریدند

مثل بامن آفای
یا بنیه قزو النهار
و اعظم به غلبه
اللبیل و سال بیا
و ایل البیل و
درد اولیائیه
کل تمی بامن علا
السموات و ذر و
الارض و ذر و
الشرق و الغرب
رغمه با

حُرْمَةَ الْأِسْلَامِ فَنِعْمَ الصَّابِرُ الْمُجَاهِدُ

حرم اسلام را پس خراب بجای جمارکنده

الْمُحَامِي لِنَاصِرِ وَالْآخِ الدَّافِعِ عَنِ

حمايت کننده ياری کننده و برادر دفاع کننده از

أَخِيهِ الْمَجِيبُ إِلَى طَاعَةِ رَبِّهِ الرَّؤُوفُ

برادرش اجابت کننده بری طاعت خدايش درنيا

فِيمَا رَهَدَ فِيهِ غَيْرُهُ مِنَ الثَّوَابِ

در آنچه نهد در آن برنده بجز آن از ثواب

الْجَزِيلِ وَالسَّاءِ الْجَمِيلِ وَالْحَفِكَ

ثواب بزرگ و دشمناي خوب و برساند ترا

اللَّهُ بِدَرَجَةِ الْبَائِتِ فِي جَنَاتِ

خدا بدرجه پدايت در جنات

النَّعِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي تَعَرَّضْتُ لِزِيَارَتِهِ

نعيم پروردگارا بدريکنده من عرض کرده ام خودم را بزيارت

أَوْلِيَائِكَ رَغْبَةً فِي ثَوَابِكَ وَ

دوستان تو ازروي ميل در ثوابت و

وَاسِعِ التَّجْبُدِ

آشنگان بچنين علي

بِنِ مَوْسَى الرِّضَا

عليهما السلام

وَأَقْدَمَهُ بَيْنَ

بَدْنِي وَآلِ أَبِي

تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ

آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ

تَقْعَلِي كَذَا وَكَذَا

سَاعَتِ لِحَضْرَتِ
عَنْ سَبِّ بَعْضِ
امام محمد تقی عليه
السلام

وَجَاءَ لِغَفْوَتِكَ وَجَزِيلِ إِخْسَانِكَ

ایدهوار با آرزش تر و بهترین احسان

فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

بس بجزا هم از تو ایکنه درود فرستی بر محمد و اولاد او

الظَاهِرِينَ أَنْ تَجْعَلَ رِزْقِي لَهُمْ ذَارًا

که با کاند ایکنه درودی روزی مراد بیست این بی

وَعَلَيْهِ بِهَيْمٍ فَأَرَاوِ زِيَارَتِي بِهِمْ مَقْبُولَةً

و زندگانیهم را پیشان برقرار و زیارتهم را پیشان بهم فرست

وَجَهْوِي بِهِمْ طَيْبَةً وَأَذْرِجْنِي إِذْوَاجَ

و زندگانیهم را بیست این پاک و بنار او را در در نمره

الْمُكْرَمِينَ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ يَنْفَلِبُ مِنْ

گرامیان و قرار ده مرا از آنکه بر میگردند از

زِيَارَتِهِ مَسْأَلَةً مَسْأَلَةً مَقْبُولَةً

زیارت شهیدای دوستان بنات ایفند ترنگار

فَلَا تُسَوِّبُ غَفْوَانَ الذُّنُوبِ وَتَسْمُرُ

بجشن سرودار آرزش کنان و پریشان

وان از نما دعوی
است نادوسا عبید
یا من دعا المصلین
فاجابهم والنجاة
الیه الخاضعون
فاسئلم وعبدة
الظالمون وکفرهم
وشرکة المؤمنون
فجابههم واطاعوه
فصصمهم وستره
فاعظمهم

ادعها ساعا رويد

زيارت حضرت ابو الفضل ٥١٧

وَتَوَاتِقِنَا

الْعُيُوبِ وَكَشَفَ لِكُرُوبِ اِنَّكَ اَهْلُ

بها در اهل شدن اندو بها بدر بگفته تر اهل

فَاَمَّا نَحْنُ نَسْتَعِينُكَ

الْقَوِي وَاهْلُ الْمُخْفِرَةِ وَجِوْحُ وَاكْفِي

بر بهز گاری دالی آرزوشی

مِنْ قُلُوبِ بَنِي قَوْمِ

بِرَبِّهِ دُفُوفِ رِبْجِي اسْتَوْدِعْكَ اللهُ وَاسْتَعِزَّ بِكَ

وداع بگنم تر برای خدا و بخواهم بگنم

عَلَيْهِمْ سَلَامٌ

وَاقْرَأْ عَلَيْكَ لَسْلَامٌ اَمْتَابَا اللهُ وَ

تر کنم و بخوانم برتر سلام ایمان آوردم بخندم

اِنَّهُ مَنِيَّا فَيَسْتَعِينُكَ

بِرِسْوَلِهِ وَيَكْبَاهُ وَيَمَاجَاؤُ بِهِ مِنْ

بر بهنم و بکباب او و بکجه آمد با او از

اَسْأَلُكَ بِحَبِيْبِي مُحَمَّدٍ

عِنْدَ اللهِ اَللّٰهُمَّ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِيْنَ

ترند خدا پروردگارا بنویس ما را با گواهان

فَلْيَنْصُرْ عَلَيْنَا التَّلَكُّ

اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِيْ

خدا یا پروردگاره آنرا آخر عهد از زیارت من

وَيُعِيْبِكَ الشَّائِعِيْنَ

فَاَبْرَأَنِ اَخِي رَسُوْلِكَ صَلَّى اللهُ

برتر پر برادر دند ده اهل درود و دند خدا

وَيُعِيْبِكَ الْوَالِدِيْنَ

و

عَلَيْهِ وَالِإِلَهٍ وَأَرْزُقْنِي زِيَارَتَهُ أَبَدًا

بر او و اولاد او روزی کن مرا زیارت او را همیشه

مَا أَبْتَيْبُنِي وَأَخْشَرْنِي مَعَهُ وَمَعَ

او ایچکه بخندم و دلجویم او را و محزون کن مرا با او و با

أَبَائِهِ فِي الْجَنَّةِ وَعَرِّفْ بَنِي وَبَنَاتِهِ

پدران او در جنان و شناسانی بکن میان من و او

وَبَيْنَ رَسُولِكَ وَأَوْلِيَّائِكَ اللَّهُمَّ

و میان پیغمبر خود و دوستانت پروردگارا

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَتَوْفِنِي عَلَى

درودت بر محمد و اولاد محمد و میران مرا بر

الْإِيمَانِ بِكَ وَالنَّصْبِ بِنَبِيِّ رَسُولِكَ

ایمان بر تو و تصدیق بن پیغمبرت

وَالْوَلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَ

دوستی علی بن ابیطالب و

الْأُمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

ایمان از اولاد او بر آنها باد سلام

اَمَّا زِيَارَتُهُ بِبَدَنِ
وَأَجْبِي أَنْ تَصِلَ
عَلَيْ مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ
وَأَنْ تَعْلَبَ كَذَا
وَكَذَا
عَسَا كَهْمُ
منسوب بخصی
امام علی النقی
علیه السلام
وَأَنْ اذْهَبَ
بعد از

زیارت عاشور

۵۱۹

در عهد سنا عاروز

وَالْبِرَاءَةُ مِنْ عَدُوِّهِمْ فَإِنِّي قَدْ صَبَّحْتُ

دوروی جستن از دشمنان آنها پس بدستیکه رهمن شدم

يَا رَبِّي بِذَلِكَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

ای خدای من باین درود در سدره حذا بر محمد و اولاد او

وَرَبِّ دَرْزِيَا عَاشُورَ الْأَمَامَةِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دورکعت نماز زیارت انحضرت را بجای آورد

و پیش از ظهر بخواند این زیارت را تا حضرت عالی

بنویسد برای او ثواب هزار حج و هزار عمره و

هزار جهاد که همه را با رسول خدا صلی الله

علیه و آله وسلم کرده باشد و از برای او است

مزد و ثواب مصیبت هر پیغمبری و رسولی و وصی

و صدقه ای و شهادتی که مرده باشد پاک شده شده

باشد از زمانی که خلق فرموده حضرت عالی دیندار

ما زمانیکه قیامت پیشا شود پس بگو

نماز عصر است

پیش از زود شدن

اقتاب بآمن

عَلَّا فَضَّلَمَ بآمن

لَسَاظَ فَجَبَّحْتُ

بآمن عمرها بکلمه

فِي عَمْرِي بآمن مد

التَّكَلُّفَ عَلَى خَلْفِي

بآمن آمان با

لَعَنُوا فِي عَلِي

عبياديه يا عمر بن

ادعیه ساعت روز ۵۲ زیارت عاشورا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای ابو عبد آ سلام

عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ

بر تو ای پسر فرستاده خدا سلام

عَلَيْكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْنَ

بر تو ای پسر امیر ائمه مؤمنان و پسر

سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

سید وصیها سلام بر تو

يَا بْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

ای پسر فاطمه سرسیده زنان جهان

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ

سلام بر تو ای خون خدا و پسر

ثَارِهِ وَالْوِثْرَ الْمُتَوَرَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ

خون او و خون ریز شده سلام بر تو

وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِتْنَائِكَ

و بر روحانی که نثار شدند بفتنای تو

وَأَقْدَمُهُ بَيْنَ
بَيْنَ خَوَائِجِ أَنْ
نُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ نَقُصَلَ
بِ كَذَا وَكَذَا
سَاعَتِ دَهْلِي
مَنْ سَبَّ بِحَدِيثِ
أَمَّا

زیارت عاشورا

۵۲۱

اربعشنبه ساعادروز

من عکرم

علیه السلام

وان پیش از روز

شدن آفتاب

است نازدستان

ان با اولیای

اولیای و با ائمه

بیلا ائمه با ائمه

بیلا ائمه با ائمه

بیلا ائمه با ائمه

بیلا ائمه با ائمه

بیلا ائمه با ائمه

عَلَيْكُمْ مِنِّْي جَمِيعًا سَلَامُ اللَّهِ اَبَدًا

بر شما از من تماما سلام خدا همیشه

مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالتَّهَارِيَا

با دیکه باقی بماند و باقی شب و روز ای

اَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَتْ لِرَزِيَّةٍ

ا! عباد بختیخیز بزرگ شده ای

وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ الْمُصِيبَةُ بِكَ

و جلیل و بزرگ شده مصیبت تو

عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ اَهْلِ الْاِسْلَامِ وَ

بر ما و بر تمام اهل اسلام و

جَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصِيبَتُكَ فِي

جلیل و بزرگ شده مصیبت تو در

التَّمَوَاتِ عَلَى جَمِيعِ اَهْلِ السَّمَوَاتِ

آسمانها بر تمام اهل آسمانها

فَلَعَنَ اللَّهُ اُمَّةً اَسَسَتْ اَسَاسَ

پس لعنت خدا ائمتی را که تاسیس کردند اساس

الظُّمِ وَالْجُورِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ

مستم او جور بر شما اهل بیت

وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ

ولست کند خدا اممی را که دوردوشد شما را از مقامتان

وَأَزَالَتَكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمْ وَالْبَنَىٰ رَبِّكُمْ

و زایل کردند از رتبه اتان که رتبه داد شما را

اللَّهُ فِيهَا وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ

خدا در آن ولست کند خدا اممی را که کشت شما را

وَلَعَنَ اللَّهُ الْمُهَيِّدِينَ لَهُم بِالْمَكِينِ

و خدا لست کند همیهدکنده اتان ایشان را که کمک کردند

مِنْ فِتْنَتِكُمْ بِرَيْثِ اللَّهِ وَاللَّعْنَةُ

در جنگها دوری جسمت بوسی خدا و بوسی شما

مِنْهُمْ وَمِنْ أَشْيَاءِ عَمَلِهِمْ وَأَبْنَاءِ عَمِّهِمْ

از آنها و از چیزهای عمل آنها و از پسران آنها

وَأَوْلِيَاءِهِمْ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي

دردستانان ای ابا عبد آ بر سبک من

ضعیف من سلطانیه
یا ابریکم باید و امر
یعنی یا تجارا
و معتر الا ربنا
یا خیرا علیه یا
علما بغدادیه
یا قبا را باید ای ابریکم
انزلت علی الحسن
بن علی علیه السلام
و اقدم
باین بدخواستی
ان نصلی علی
محمد

زبَارِكْ عَاشُورَا

ادعی سبأ عاروز
۵۲۳

يَسْلُمُ لِمَنْ سَأَلَكَمُ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ

تسلیم آنرا که سئیم شماست و سر جنگ دارم با آنکه جنگ کرده باشد

إِلَى يَوْمِ الْفَيْتَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ آلَ زَيْنَادٍ

روز قیامت و لعنت کند خدا اولاد زیناد

وَأَلْ مَرْوَانَ وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي أُمَيَّةَ

و اولاد مروان را و لعنت کند خدا بنی امیه را

فَاطِمَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَ

فاطمه را و لعنت کند خدا پسر مرجانه را و

لَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَلَعَنَ اللَّهُ شَمْرًا

لعنت کند خدا عمر پسر سعید را و لعنت کند خدا شمرا را

وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةَ أَنْرَجِبَ وَالْجَمَّةَ

و لعنت کند خدا امی را که نهین کردند و بهما آوند اسپهبد را

وَنَفَيْتَ لَيْفَا لَيْكَ يَا بِي أَنْتَ وَأُمَّ

اخراند او را فقال ترا و مادرم فدای تو باد

لَقَدْ عَظُمَ مَصَابِي بِيكَ فَاسْتَسَلَّ اللَّهُ

بجفتن بزرگ شده مصیبت بر من بوی تو پس بخواهم از خدا بگریزم

وَالِ تَحْمِيدِ قَان
شعرب کذا و کذا
سعی و از
منسوب با ما
عصر علی
و ان اندر شد
شمل است ما
عن زبان با
و احوال تنقیه
عن خلفه ما
قی

ادعیه ساعتی ۵۲۴ زیارت عاشورا

الذی اکرم مقامک و اکرم فی ان

گرامی داشت مقام ترا و گرامی داشت مرا

برزقنی طلبت باریک مع امام

روزی کنی مرا روزی من خون ترا با امام

منصور من اهل بیت محمد صلی

یاری شده از اهل خانواده محمد در روز شد

الله علیه و اله اللهم اجعلنی

عذا برادر و اولاد او خدا را قرار ده مرا

عندک وجهها بالحسین علیه

نزد حوزة آبرو شد بحسین برادر بار

السلام فی الدنیا و الآخرة یا ابا

سلام در دنیا و آخرت ای ابا

عبد الله اینی اقرب الی الله و

عبده بر سبک من نزدیکی جویم بوی خدا و

الی رسوله و الی امیر المؤمنین و

بوی منشاده او و بوی امیر مؤمنان و

عن خلقه بضعه

یا من عزت نفسه

خلقته بظنیه یا

من سلك باهل

ظاعیه حرمانه

یا من اعان اهل

محبته علی نکره

یا من من علمه

یدینه و لطف

لهم بیا لله اشک

بجی الخلف

زیاوت کاشورا

۵۲۵

ادعیه ساعت روز

إِلَىٰ فَاطِمَةَ وَإِلَىٰ الْحَسَنِ وَإِلَيْكَ

بوی فاطمه و بوی حسن و بوی تو

وَبِالْبِرَائَةِ مِمَّنْ آتَسَسَ آسَأْسَ فَلَكَ

و بدوری جستن از آنکه پندگناری کرد با من این را

وَبَنِي عَلَيْهِ بُنْيَانُهُ وَجَرَىٰ فِي

و بنا کرد بران بنای آنرا و جاری کرد در آن

ظُلْمِهِ وَجَوْرِهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَىٰ أَشْيَاءِ عِلْمٍ

ستم او و جورش بر شما و بر چیزهای دانایی

بَرِيئْتُ إِلَىٰ اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَأَنْفَرْتُ

دوری چشم بوی خدا و بوی شما از آنها و از کجا آمدم

إِلَىٰ اللَّهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ بِمَوَالِيكُمْ وَمَوَالِي

بوی خدا پس بوی بوی شما بدوستی شما و دوستی

وَلِيكُمْ وَبِالْبِرَائَةِ مِنْ أَشْيَاءِ عَمَلِهِمْ

دوست شما و بدوری جستن از چیزهای عمل آنها

وَأَنْبَاءِهِمْ إِنِّي سَلِمٌ لِّمَنْ سَأَلَكَم

و اخبارشان من ایمنم از آنرا که سئید شما را

القاصح عليك
السلام عليك
و انصرع اليك
به و اقلد مه
باین بدست شیعی
آن نصیحت علی
تحمید و التحمید
و ان تفعل ب
كذا و كذا
اللهم صل علی
تحمید

ادعها ساعة ۵۲۹ زیارت عاشورا

وَحَرْبٍ لِّمَنْ حَارَبَكَ وَوَيْلٌ لِّمَنْ وَالَى الْاَكْم

در جنگ دارم با آنکه جنگ کرد با منا درستم کبر اگر دوست دارد

وَعَدٌ وَّ لِمَنْ عَاذَ اَكْرَفَ اسْتَلُّ اللهُ

تو درستم با آنکه دشمن نه است پس بخوابم از خدا

الَّذِي اَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَةِ

که گرامی داشت مرا بشناسی شنا و شناسایی

اَوْلِيَانِكُمْ وَرَزَقَنِي الْبِرَاءَةَ مِنْ

دوستان شما روزی کرد مرا دوری جان از

اَعْدَانِكُمْ اَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي لُدُنِيَا

دشمنان شما آنچه قرار دهد مرا با شما در دنیا

وَالْآخِرَةِ وَاَنْ يُشَيِّتَ لِي عِنْدَكُمْ

و آخرت و آنچه ثابت بدارد مرا نزد شما

قَدَمٌ صِدْقٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

پدیده راست در دنیا و آخرت

وَأَسْأَلُهُ اَنْ يَبْلِغَنِي لِمَقَامِ الْمَحْمُودِ

و بخواهم از او آنچه برساند مرا بمقام پسندیده که

وَالِ مُحَمَّدٍ اَوَّلِي
الْاَمْرِ الَّذِي اَكْرَمَنِي
بِطَاعَتِهِمْ وَاَوَّلِي
الْاَرْطَامِ الَّذِي
اَمَرَنِي بِصِلَتِهِمْ وَاَوَّلِي
ذَوِي الْقُرْبَى الَّذِي
اَمَرَنِي بِعَوْدَةِ هَيْمٍ
وَالْمَوَالِي الَّذِي
اَمَرَنِي بِبِعْرِفَانِ
هَيْمٍ وَاَهْلِ
الْبَيْتِ

زیارت عاشورا

ادعیه ساعاد روز

۵۲۷

لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ

تو را که نزد خدا و اینکه روزی کند مرا خواران

تَأْرِي مَعَ إِمَامٍ هُدَى ظَاهِرٍ

خونم را با امام راهنمای ظاهر و ظاهرا و مظهر

نَاطِقٍ بِالْحَقِّ مِنْكُمْ وَأَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ

گفته باشم بحق شما و میخوام از خدا بحق شما

وَبِاللِّسَانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ

و با لسانی که شما را نزد او ایستد

بُعْطِي بِمُصَابِي بِكُمْ أَفْضَلَ مَا

عطا کند مرا بمصیبتی برای شما بهترین آنچه

يُعْطَى مُصَابَاً بِمُصِيبَتِهِ مُصِيبَةٌ

عطا کند مصیبت رزده ای را بمصیبت رسیدن بمصیبتی

مَا أَغْظَمَهَا وَأَعْظَمَ رَزِيئَتِهَا فِي

چیز بزرگ آن و بزرگتر آن است بلائی آن در

الْإِسْلَامِ وَفِي جَمِيعِ السَّمَاوَاتِ وَ

اسلام و در تمام آسمانها و

الَّذِينَ آذَنُوا

عَنْهُمْ الرِّجْسَ

طَهَّرَهُمْ تَطْهِيراً

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ

بِحَقِّ وَالِائِمَّةِ

وَأَنْ تَفْعَلَ بِي

كَذَا وَكَذَا

عَلَامَهُ عَلَيَّ

مُقَابِلِ الْمَصَابِيحِ

فَمُؤَدِّهِ وَبَسْمَلِهَا

مُعْتَبَرَانِ

الْأَرْضِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي

زین پروردگارا آورده مرا در مقام

هَذَا مِمَّنْ تَنَالُهُ مِنْكَ صَلَوَاتٌ وَ

کهنه از گناهی که می رسد او را از تو درودها و

رَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ اللَّهُمَّ اجْعَلْ خَيَاتِي

رحمت و آمرزش پروردگارا قرار ده زنده بودن را

خَيَاتِي مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَمِمَّا بِي مِمَّا بِي مُحَمَّدٍ

زنده بودن محمد دادلاد محمد و هرگز مرا هرگز محمد

وَالْمُحَمَّدِ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَ

وال محمد خداوند ما بدرسه این روز است بارگرم

بِهِ يَوْمِئِذٍ وَأَبْنُ الْكَافِرِ الْبَغِي

آنرا بنی ایته و پسر حزنه جگره همین

أَبْنُ اللَّعِينِ عَلَى لِسَانِكَ وَلِسَانِ

پسر لعین بر زبان تو در زبان

نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي

پیغمبرت در روزی که خدا بر او و خاندان او در

حضرت امام جعفر صادق علیه السلام

صفواتی که در اینجا

و غایب در رسد

شب و سه ساروز

خوردن با محمد و بزرگواردی پاد

میکند و سه ساروز

روز از وقت چاه

ما اول ظهر است و سه

زیادت عاشورا

ادعیه سعادوز
۵۲۹

مَوْطِنٍ وَمَوْفِيهِ وَقَفَ فِيهِ نَبِيُّكَ

رطن و مکانی که ایستاد در آن چه پنجم تر

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَلَلَّمَّ اجْعَلْ

رود خدا بر او و خاندان او پروردگارا فرورد

أَبَاسُفِيَّانَ وَمُعَاوِيَةَ وَزَيْدَ بْنَ مَعُوذٍ

اباسفیان و معاویه و زید بن معویذ

عَلِمَهُمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدَ الْأَبَدِينَ

بر آنها از تو لعنت همیشه همیشه گان

وَهَذَا يَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ الْإِزِيدِيُّ وَالْ

و این روزی است که شاد شدند بگن اولاد زیاد و اولاد

مَرَّوَانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ

مروان بکشتن شان حسین را درود ای

اللَّهِ عَلَيْهِ أَلَلَّمَّ فَضَاعِفَ عِلْمَهُمْ

خدا بر او پروردگارا پس ضاعف کن بر آنها

اللَّعْنُ مِنْكَ وَالْعَذَابَ أَلَلَّمَّ إِنِّي

لعنت را از تو و عذاب را پروردگارا بیدر بکنم

ساعت شب بیک
اختیار است
صبح پس هر شب
مؤمن که این
را بخواند و
با خدا باشد
خدا عالی حاجت
او را بر آورد
آگوشی و بدعا
باشد امیدوار
که سعادت مند
و

اتَّقَرَّبُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي

نزدیکی بخیرم بوی تو در این روز و در

مَوْفِي هَذَا وَأَيَّامِ حَيَاتِي بِالْبِرَائَةِ

این بی و روزهای زندگم بدوری حسین

مِنَهُمُ وَاللَّعْنَةُ عَلَيْهِمْ وَبِالْمُؤَالَاتِ

از آنها و لعنت بر آنها و بدوستی

لِنَبِيِّكَ وَالْإِلِّ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

بر پیغمبرت و خاندانه پیغمبرت بر او و بر آنها

السَّلَامُ (بِسْمِكَ صَلَاحٌ) اللَّهُمَّ الْعِن

سلام (بسمت تو صلح) خداوند لعنت کن

أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَالْحَقِّ وَمُحَمَّدٍ وَ

اولین ظالمی را که ظلم کرد حق محمد و حق محمد و

آخِرَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَالْحَقِّ وَمُحَمَّدٍ وَالْحَقِّ

آخرین ظالمی را که ظلم کرد حق محمد و حق محمد و

الْعِصَابَةَ الَّتِي جَاهَدْتَ الْحَمِينَ

گروهای را که جکینده

بنوعایت گردد
مؤلف گوید که اگر
مداین ساعدهای
روز و شب بیدار
را بخواند مباحی
و اند عا اینست
أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ
أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ

زیادت عاشورا

۵۳۱

ادعیه ساعتان روز

وَسَّائِعَتٌ وَبَايَعَتٌ وَنَابَعَتٌ عَلِيٌّ

و پیروی کردند و بیعت کردند و تابع شدند بر

فَقِيلَ لَهُ اللَّهُمَّ الْغَنَامُ جَمِيعًا رِبِّنَا مَدِينَةٌ

مثل او خداوند! گفت کن ما را تمام

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَ

سلام بر تو ای ابا عبد الله و

عَلَى الْأَرْوَاحِ الْبَنِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ

بر جانها منی که فدا شدند بقای تو

عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامٌ اللَّهُ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ

بر تو از من سلام خدا همیشه مادامیکه هستم

وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَهُ

و باقیست شب و روز و قرار ندادم آنرا

اللَّهُ إِخْرًا الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمْ أَلِكَلَامِ

خدا آخر عهد از من بزیارت شما سلام

عَلَى الْحَسَنِ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحَبْرِ

بر الحسنین و بر علی بن ابی طالب

أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ

إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ

الَكَبِيرُ أَنْتَ اللَّهُ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

مَلِكٌ يَوْمَ الدِّينِ

أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ

إِلَّا أَنْتَ الْعَفْوُ

التَّحِيُّمُ أَنْتَ اللَّهُ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

الْعَبْدُ الْمُجَلِّبُ

أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ

۵۳۲ زیارت عاشورا

وَعَلَىٰ أَوْلَادِ الْحَسَنِ وَعَلَىٰ أَصْحَابِ

دبر اولاد حسن و بر اصحاب

الْحَسَنِ (بِسْمِكُنِي) اللَّهُمَّ خَصَّ نَسَبَكَ

حسن بوردگار مخصوص کن تو

أَوَّلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّي وَأَبَدَ آيَةٍ

اولین ظالم را لعنت از من وابدان باو

أَوْلَادِكَ الثَّانِي وَالثَّالِثِ وَالرَّابِعِ

اول پس دوم و سوم و چهارمی

اللَّهُمَّ الْعَنْ بَرِيدًا حَامِسًا وَالْعَنْ

خداونما لعنت کن بریدرا که پنجم است و لعنت کن

عُبَيْدَ اللَّهِ بْنِ زِيَادٍ وَابْنَ مَرْجَانَةَ

بیمه و پسر زیاد و پسر مرجانه

وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَثِيْمَةَ وَالْأَبِي

و عمر پسر سعد و ثیمه و ابی

سَفِيَانَ وَالْزِيَادِ وَالْمَرْوَانَ إِلَىٰ

سفیان و اولاد زیاد و اولاد مروان

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَلَدًا مَوْلَانِي

وَاللَّيْلُ يَعُودُ نَسَبَكَ

الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

تَزَالُ أَنْتَ اللَّهُ لَا

الْهَ إِلَّا أَنْتَ حَالِي

الْخَيْرِ وَالشَّرِّ أَنْتَ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

حَالِي الْجَنَّةِ وَالنَّارِ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

زیادت عاشورا

ادعیه ساعت دوازده

۵۳۳

۶

يَوْمِ الْقِيَمَةِ (بر بچند مرتبه میگوئید) اَللّٰهُمَّ

روز قیامت خداوند

لَكَ لِحْمَدٍ حَمْدًا لِّشَاكِرِينَ لَكَ عَلَيَّ

تراست حمد حمد شکرگزاران ترا بر

مُصَابِهِمْ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَيَّ عَظِيمٍ رَزِيَّتِي

عزا دارشان ستایش مهذابرا بر بزرگی سرگزارم

اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحَسَنِ يَوْمَ

بروردگار روزی کن مرا شفاعت حسن را در روز

الْوُرُودِ وَثَبَّتْ لِي قَدَمٌ صِدْقٍ وَعِنْدَكَ

درود بفرست و ثابت نگاهدار قدم راستی را نزد خود

مَعَ الْحَسَنِ وَاصْحَابِ الْحَسَنِ الَّذِينَ

با حسن و اصحاب حسن که

بَدَلُوا مِنْهُمْ دُونَ الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

بذل کردند جان خود را در راه حسان بر او باد سلام

دَرَفِضِيَّتِي يَا كَاظِمِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

در فضیلت من ای کاشمیان علیهم السلام

اَلْوَاحِدُ الصَّمَدُ

تَمَلُّكًا وَتَوْبَةً لَّدُنَّ

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا

اَحَدًا اَنْتَ اللهُ

لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ

اَلْمَلِكُ الْقَدُّوسُ

السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ

الْمُهَيَّبُ الْعَزِيزُ

الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ

وَسُبْحَانَ اللهِ عَمَّا

يُشْرِكُونَ

۵۳۴ زیارت کاظمین

ادعوی ساعاروز

بدانکه از برای زیارت این دو امام معصوم علیهما
 السلام فضیلت بسیاری ذکر شده و روایت شده
 که هر که امام موسی علیه السلام را زیارت کند
 مثل کسی است که زیارت کند حضرت رسول و امیر
 المؤمنین علیه السلام را و در روایتی
 زیارت سید الشهدا را سلام الله علیه بر او است
 و بهشت از برای اوست و در روایتی است که سوال
 شد از حضرت امام علی الثقی علیه السلام از
 زیارت ایعبدا لله الحسین علیه السلام و زیارت
 امام موسی و امام محمد ثقی علیهما السلام کدامیک
 بهتر است فرمود زیارت ایعبدا لله الحسین مقدم
 است و زیارت این دو معصوم جا معتر و قوابل
 بیشتر است و هر یک از این دو امام هم

أنت الله الخالق
 الباری المصور
 لك الأسماء الحسنى
 سبح لك ما في
 السموات وما في
 الأرض وأنت العزيز
 الحكيم أنت الله
 لا اله الا أنت
 اكبر وأكبر
 والحمد لله

زیارت موسی بن جعفر

۵۳۵

ادعی هر روز

زیارت مخصوصه دارند و هم زیارت مشرکه
اما زیارت مخصوصه

دیگر زیارت مختص حضرت موسی بن جعفر

پس غل کن و اذاب زیارت را بجای آورد
بانگانی و وفار بسوی حرم مطهر روانه شو چون
بدو حرم رسیدی بایست و بگی

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ

هذا بزرگوار است خدا بزرگوار است خدا بی جز خدا

اللَّهُ أَكْبَرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى هِدَايَتِهِ

خدا بزرگوار است ستایش بر خدا را بر راهنای او

لِدِينِهِ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا دَعَا إِلَيْهِ مِنْ

بوری دین خود و توفیق آنچه دعا کردم بوری او از

سَبِيلِهِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَكْرَمُ مَقْصُودٍ وَ

راه او پروردگارا بدر بکنه تو گرد میزن معضومی

و زانک و ابن
با بویه بند
از حضرت صادق
علیه السلام
روایت کرده که
هر شب هر روز
هفتصد بگویند
استدل الله الخ
و اعوذ بالله من
النار جهنم
خدا با او از

ادعیه هر روز ۳۵ زیارت موسی بن جعفر

اَلرَّمَمَانِي وَفَدَايَتِكَ مُنْقَرَّبًا

گراهر بر منی و بچش آمدم بری تو در حال چنین نزدیک

اَلَيْتَ يَا بِنِ بِنْتِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ

بروی پسر دختر پیغمبرت درودهای تو

عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آبَائِهِ الظَّاهِرِينَ وَ

بر او و بر پدران پاکیزه او و

اَبْنَاءِهِ الطَّيِّبِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى

فرزندان پاکیزه اش پروردگارا و درودت بر

مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَحْتَبِ سَعْيِي وَ

محمد و خاندان محمد و زریه نکردن کوشش مرا و

لَا تَقْطَعْ رَجَائِي وَاَجْعَلْنِي عِنْدَكَ

قطع کن امید مرا و قرار ده مرا نزد خود

وَجِهَتِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ

گرددن در دنیا و آخرت و از

اَلْمَقْرَبِينَ (در داخل شو مفدا و یارانت را بر)

نزدیکان

پناه دهنده و بند مغرب

دیگر از اخضر بلا

کرده است که اگر تو

در بند دروین جمل

گناه کبیر بکنی پس

از وی ندامت و

پیمان این استغاثه

بخواند خدا گناهان

او را پیا میزند

استغفر الله

زیارت مومنی جعفر

۵۳۷

ادعی هر روز

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ

بِسْمِ خدا و برای خدا و در راه خدا و

عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

بر مکتب رسول خدا درود خدا بر او

وَإِلَى اللَّهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَ

و خداوندان او خدا و خدا را بخواند و والدین مرا و

لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ (بر درقه شریفه)

تمام مردان مومن و زنان مومن را

بَابُكَ يَا رَسُولَ

آیا درمل شوم ای رسول

اللَّهِ ءَأَدْخُلُ يَا بَيْتَ اللَّهِ ءَأَدْخُلُ يَا

خدا آیا درمل شوم ای بیتی خدا آیا درمل شوم ای

مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ ءَأَدْخُلُ يَا أَهْلَ بَيْتِهِ

محمد بن عبد الله آیا درمل شوم ای اهل

الْمُؤْمِنِينَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ ءَأَدْخُلُ

مؤمنان ای ابی محمد حسن آیا درمل شوم

آلذی لا اله الا هو
والتحی القوم
تدبیر السموات
والارض والجمال
والاکرام وائله
ان یوت علی
وایضا بنده
از انحضرت دعا
کرده است که
هر که صورت
صفاد مرتبه
بگوید

باید درمل

۱۳۸ زیارت موسی بن جعفر
اردنبهر کوفه

يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحَسَنِءَ اَدْخُلْ يَا

ای ای عبه آ حسن آیا داخل شوم ای

اَبَا مُحَمَّدٍ عَلِيِّ بْنِ الْحَسَنِءَ اَدْخُلْ يَا

ای محمد علی بن حسن آیا داخل شوم ای

اَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اَدْخُلْ يَا اَبَا

ای جعفر محمد بن علی آیا داخل شوم ای

عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ اَدْخُلْ يَا

عبه آ جعفر بن محمد آیا داخل شوم ای

مَوْلَايَ يَا اَبَا الْحَسَنِءَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ

مولای من ای اباحسن موسی بن جعفر

ءَ اَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا جَعْفَرٍ اَدْخُلْ

آیا داخل شوم ای مولای من ای اباجعفر آیا داخل شوم

يَا مَوْلَايَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اَدْخُلْ

ای مولای من محمد بن علی

شو چهار مرتبه بگو الله اکبر پس بابت برآ

ببر و قبله را پشت کف خود قرار ده و بگو

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ

فِيهِ كَانَتْ اَوْفَى

كَلِمَةً اَدَا شُكْرَ

بِعَمَلِي كَدُّهُ

اَبْدَانِي كَرِيهَةً

وَابْضَابًا مَعْبُورًا

اِنَا فَخْصَرُ رَوَابِئِ

كُرْدِهِ اسْتَكْرَهَرُ

هَرَبِيذِي بِرَبِّهِ

وَأَبِي

اللهم اغفر لي

والمؤمنين و

المسلمين واليائ

حضرتي بعد

هر مؤمن که گد

و بعد هر مؤمن

که بیاید با روز

فهاست حسنه

در نامه

اعمال او بنو

و بان عدد گناه
از او

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَرِثَةَ اللَّهِ وَابْنَ

سلام برتر ای دولت خدا و پسر

وَلَيْتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ

دوست او سلام برتر ای حجّت خدا

وَابْنَ حُجَّتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِفَى

و پسر حجّت او سلام برتر ای برگزیده

اللَّهِ وَابْنَ صَفِيَّتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

خدا و پسر برگزیده او سلام برتر

يَا آمِينَ اللَّهُ وَابْنَ آمِينِهِ السَّلَامُ

ای آمین خدا و پسر آمین او سلام

عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ

برتر ای نور خدا در تاریکی های زمین

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهُدَى كَلَامُ

سلام برتر ای امام راهنا سلام

عَلَمِ الدِّينِ وَالنُّقْطَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

نقطه دین و پرچم هدایت سلام برتر

۵۴. زیارت موسی بن جعفر

ادعای هردوز

يَا خَا زِنَ عِلْمِ النَّبِيِّنَ السَّلَامُ

ای مجتهد دار علم بهترین سلام

عَلَيْكَ يَا خَا زِنَ عِلْمِ الْمُرْسَلِينَ

برتر ای توحید هم فرستادگان خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَائِبَ الْأَوْصِيَاءِ

سلام برتر ای نایب وصی های

الْثَائِفِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ

گزشتگان سلام برتر ای معدن

الْوَحْيِ الْمُبِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

وصی آشکار سلام برتر ای

صَاحِبَ الْعِلْمِ الْيَقِينِ السَّلَامُ

صاحب علم یقین سلام

عَلَيْكَ يَا عَيْنَهُ عِلْمِ الْمُرْسَلِينَ

برتر ای مرجع هم درندگان خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمَامَ الصَّالِحِ

سلام برتر ای امام نیکوکار

مخرد و درجۀ
دربیش بر ای داد
بلند کند و ایضا
بند معبر از آن
حضرت را و این
کرده است که هر که
هر روز صد مرتبه
بگوید لا حول و
لا قوة الا بالله
ضعفان هفتاد
نوع

زیارت موسی بن جعفر

۵۴۱

ادعای هر روز

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمَامَ الزَّاهِدِ

۱۳ برتر ای امام زاهد

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمَامَ الْعَابِدِ

۱۳ برتر ای امام عابد

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمَامَ التَّيِّدِ

۱۳ برتر ای امام تئید

الرَّشِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَفْضُولِ

ارشادکننده سلام برتر ای کشته شده

التَّهْمِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ

تئید سلام برتر ای پسر رسول

اللَّهِ وَابْنِ وَصِيِّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

خدا و پسر وصی او سلام برتر ای

مَوْلَايَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَرَحْمَهُ

مولای من موسی بن جعفر و رحمت

اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ

خدا و برکتهای او گواهی میدهم که تر بختیق مسازی

بلا از او بگردد
که کینه آنها هم و
غم باشد و برون
دیگر کینه ایشان
نشود و کهنی و
شیخ طبرسی و
دیگران بسندها
حسن و مضربان
حضرت صادق علیه
السَّلَام و این
کوده اند

عَنِ اللَّهِ مَا جَمَلَكَ وَحَفِظْتَ مَا

از خدا آنچه سوغت کرد ترا و حفظ کردی آنچه

اسْتَوْدَعَكَ وَحَلَلْتَ حَلَالَ اللَّهِ

بهر تو و حلال کردی حلال خدا را

وَحَرَمْتَ حَرَامَ اللَّهِ وَأَمِنْتَ أَحْكَامَ

و حرام داری حرام خدا را و بهای داشتی احکام

اللَّهِ وَتَلَوْتَ كِتَابَ اللَّهِ وَصَبَرْتَ

خدا را و تلاوت کردی کتاب خدا را و صبر کردی

عَلَى الْأَذَى فِي جَنبِ اللَّهِ وَجَاهَدَكَ

بر آذین در راه خدا و جهاد کردی

فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى آتَيْكَ الْبَغِيضُ

در راه خدا حق جهاد او را تا آمد ترا یقین

وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مَصْنُوعٌ عَلَى مَا

و گواهی میدهم بدینکه تو در گذشته بر آنچه

مَضَى عَلَيْهِ الْبَأْؤُكَ الظَّاهِرُونَ

در گذشته بر آن پدران پاک تر

که حضرت در سوره ای

اللَّهُ عَلَيْهِ وَالله

هر روز هفتاد

مرتب می کند

استغفر الله و

هفتاد مرتبه و این

إِلَى اللَّهِ و در کتب

الغنه و امالی شیخ

طوسی بسند معتبر

روایت شده است

که حضرت زین العابدین

زیادت موسی بن جعفر

۵۴۳

ادعیه هر روز

وَاجْدُذِكِ الطَّيْبُونَ الْأَوْصِيَاءُ الْهَامُونَ

و اجداد پاکیزه تر که وصی های پرهیزکننده اند

الْأئِمَّةُ الْمَهْدِيُونَ لِمَنْ نُورِ عَمِّي عَلِيٌّ

اهل ایمان پرهیز یافته از نور کوی پسران بر

هُدَىٰ وَلَمْ يُمِلْ مِنْ حَيْثُ إِلَىٰ بَاطِلٍ

پرهیز تر و پل نگرود هرگز از حق سوی باطل

وَإِشْهَادُكَ أَنْتَ تَصَحَّحْتَ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ

و گواهی میدهم که تو پند دادی برای خدا و برای پیغمبر او

وَلِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْتَ أَذِنْتَ

برای امیر ایمان و بدریگه او کردی

الْأَمَانَةَ وَاجْتَنَبْتَ الْخِيَانَةَ وَأَمِنْتَ

امانت را و پرهیز کردی از خیانت و پیمان کردی

الصَّلَاةَ وَأَبَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ

نماز را و در کردی زکوة را و امر کردی

بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَمَدْتَ

بر نیکی و باز داشتی از بدی و بنده گردی

صلی الله علیه و آله
صمود هست هر روز
صد مرتبه بگویند
لا اله الا الله
الملك الحق
المبین امان پاره
از نفس و وحشت
چهار وقت انگاری
دو علی و دو ودود
بخت بر روی او
گوده

اللَّهُ مُخْلِصًا مُجْتَهِدًا مُخْلِصًا حَتَّىٰ نِيكَ

خدا را از روی اجتهاد و کفایت تا آدم ترا

الْيَقِينُ فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنِ الْإِسْلَامِ وَ

یقین پس جزا دهد ترا خدا از اسلام و

أَهْلِيهِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَأَشْرَفَ الْجَزَاءِ

اهل او بهترین جزا و شرفترین جزا

أَيُّنُّكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ زَائِرًا غَارِفًا

آدم ترا ای پسر فرستاده خدا زیارت کننده شناسا

يَحْفَكَ مِقْرًا يَفْضِيكَ مُخْمِلًا لِعَيْلِكَ

بجنا تر آزر کننده بفضل تر بپوشنده عملت را

مُخْتَجِبًا بَيْنَ مَيْنِكَ عَائِدًا يَفْبُرُكَ لِأَنْدَا

مهربان بپوشنده تر پناه آورنده بفرست پناه برهنده

يَضْرِبُحِكَ مُسْتَفْعَايَكَ إِلَى اللَّهِ

بضربت طلب شفاعت کننده بر سینه تو ببری خدا

مُؤَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ

دوستدار دوستانت و دشمن بدشمنانت

شود و در امانی لا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَقُّ
الْبَيِّنُ اسْتَدْرَجُوا
لِأَعْمَالِ دَعَا
بِرَفْعِ مَنِيهِ رَوَا
كِرْمَهُ انْدَوُطِب
رَاوَنْدِي دَرَدَعَا
خُودُو اَهْلِكَ كَرِيمِ
اِنْ حَضَرْنَا اِمَامِ
رِضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ

زیارت موسی بن جعفر ۵۴۵ ادعیه هر روز

مُسْتَبَصِّرًا إِشَانِكَ وَيَاهُدِي لَدَيَّ

طوبی بمانی کننده بمقام تو و بهدایگی که

أَنْتَ عَلَيْهِ عَالِمًا بِضَلَالَةِ مَنْ

تو بر آنی دانا بخرابی آنکه

خَالَفَكَ وَبِالْعَمَى لَدَيَّ هُمْ عَلَيْهِ

مخالفت کرد ترا و بگردگی که ایشان بر آن بزد

يَا بِي أَنْتَ وَأُمِّي وَتَقْبِي وَأَهْلِي

ای پدر من و مادر من و دستان من و اهل

وَمَالِي وَوَلَدِي يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ

و مال من و فرزندانم فدای تو باد ای بر رسول خدا

أَيْنِكَ مُقَرَّبًا بِزِيَارَتِكَ إِلَى اللَّهِ

آدم ترا نزد منی بیزارت تو ببری خدا

لِعَالِي وَمُسْتَشْفَعًا بِكَ إِلَيْهِ فَا

بلند و طالب شفاعت بسبب تو ببری او پس

شَفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ لِيُخَفِّرَ لِي ذُنُوبِي

شفاعت کن مرا نزد خداوند تا پامرز من را بر

که حضرت رسول

خدا صلی الله

عليه واله فرمود

هر که خواهد که

او را زیاده از

بجاهلین و ملا

اعلا شاکویند

پس هر روز این

دعا بخواند اگر

حاجبی داشته

باشد

ادعای هر روز ۵۴۹ زیارت مؤمنین جفراً

وَيَغْفُو عَن جُرْمِي وَيَتَجَاوَز عَن سَيِّئَاتِي

و میغفرد از من گنای مرا و بگذرد از بدیهای من

وَيَجْعَلَنِي حَاطِيئَاتِي وَيَدْخِلَنِي الْجَنَّةَ

و میگرداند از من خطای مرا و داخل کند مرا در بهشت

وَيَفْضَل عَلَيَّ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ وَيَغْفِرُ لِي

و فضل کند بر من بآنچه او اهل آنست و بیامرزد مرا

وَالْأَبَائِي وَالْأَخْوَانِي وَأَخَوَاتِي وَجَمِيعِ

و پدران و برادران و خواهران و تمام

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي شَارِقِ

مردان مؤمن و زنان مؤمن در شرقهای

الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا بِفَضْلِهِ وَجُودِهِ وَمَنِّهِ

زمین و سرزمینهای آن ب فضل و جود و بخشش خود

پس پندار خود را بر فایده و بوسه ترا و بگذار

دو طرف روی خود را بر آن و دعا کن بآنچه

پس برگردد بجانب سر و بگو

بزرگوار شده و اگر
دشمنی داشته باشد
و در غالب بگذرد و
بهدعا از هفت
آسمان بالا رود
تا در لوح محفوظ
برای او نوشته شود
این است دعا
سبحان الله كل يوم
لنعموا الحمد لله كل
يوم

ادعیه هر روز

زیارت موسی بن جعفر ۵۴۷

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا مَوْسَى

۱۳ تر ای سرلای سن ای موسی بر

جَعْفَرٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُكَ

جعفر در حق خدا و برکتهای او گواهی میکنم

الْأَمَامَ الْهَادِيَ وَالْوَلِيَّ الْمُرْتَدُّ

۱۴ امام هادی کنده و ولی ارشاد کننده ای

وَأَنْتَ مَعْدِنُ النَّبِيِّينَ وَصَاحِبُ

۱۵ تر معدن خود آمدن وحی و صاحب

النَّبَاوِيلِ وَهَامِلُ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ

۱۶ حامل کتاب و حامل توره و انجیل

وَالْعَالِمِ الْعَادِلِ وَالصَّادِقِ الْعَمَلِ

۱۷ و دانای دادگر و راستگوی عمل کننده ای

يَا مَوْلَايَ أَنَا أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ

ای سرلای سن من دوری برام بوی خدا از

أَعْدَائِكَ وَأَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِمَوْلَائِكَ

دشمنانت و نزدیکی بگویم بوی خدا بدوستی تو

اللَّهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
يَا أَيُّهَا اللَّهُ كُنْ بَيْنِي
وَاللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
كُنْ بَيْنِي وَاللَّهُ وَلَا
يُؤَلِّقُ وَلَا يُلْقِيهِ
اللَّهُ وَصَلَّى اللَّهُ
عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ
وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ
وَجَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ
وَالنَّبِيِّينَ حَتَّى
يَرْضَى اللَّهُ

۵۴۸ زیارت مخصوص امام محمدی
ادعیه هر روز

فَصَلِّ اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آبَائِكَ أَجْدَادِكَ

پس درود فرست خدا بر تو و بر پدران و جدات

وَأَبْنَائِكَ وَشِعْبِكَ وَجَمِيعَةٍ وَرَحْمَةٍ

و بر آئندگان و پیروان و دروستان و رحمت

اللَّهُ وَبَرَكَاتِهِ

خدا و برکتهای او

وَسَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ تَقِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ

پس منوجه شو بوی فخر مطهر انحضرت
بایست و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَدِّيَّ اللَّهُ السَّلَامُ

سلام بر تو ای ولی خدا سلام

عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

بر تو ای حجت خدا سلام بر تو

نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ

از خدا در تاریکی های زمین سلام

و بسند معتبر از حضرت

امام رضا علیه السلام

منقول است که شخصی از

اصحاب حضرت درین

صلی الله علیه و آله

نامه در یافت و بعد

انحضرت آورد پس

حضرت فرمود که کند

کردند که همه اجابت

حاضر شدند پس بر

منبر برآمد و فرمود
که

زیارت مختصر یا ما محمدی ۵۴۹ ادعیه هر روز

عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای پسر رسول خدا سلام بر تو

وَعَلَىٰ آبَائِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ

پدران تو سلام بر تو و بر

أَبْنَائِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أَوْلِيَانِكَ

پران تو سلام بر تو و بر دوستان تو

أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ

گوایم که تو بچین پیادیشی نماز را و

أَدَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ

ادا کردی زکوة را و امر کردی بر نیکی

وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ

و نهی کردی از بدی و تلاوت کردی کتاب خدا را

حَقًّا يَا لَؤَنِيهِ وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقًّا

سزاوار تلاوت آن و جهاد کردی در راه خدا حق

جِهَادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذَىٰ فِي جَنْبِهِ

جهاد او را و صبر کردی بر آذین در راه او

این نامه است که موسی بن نون وصی موسی بن جعفر است و مضمون نامه این بود نَبِيَّ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بدرستی که پروردگار شما شهادت و مهر بانگ بدو است

ادعیه هر روز ۵۵. زیارت امام محمد تقی

حَتَّى آتِيكَ الْيَقِينُ آتِيْتُكَ زَائِرًا

تا آمد ترا یقین آدم ترا زیارت کننده

عَارِفًا بِحَقِّكَ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَانِكَ مَعِيًا

شنا می خن ترا دوستدار دوستانش دشمن

لِأَعْدَائِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ

بر دشمنان پس شفاعت کن مرا نزد خدای خود

پس بیوس فبرداوردی خود را بران بنه پس

دور کعت نماز زیارت کن و بعد از آن هر نماز

که خواهی بگزار پس و بجهت او بگو

إِرْحَمْ مَنْ آسَأَ وَأَفَارَقَ وَأَسْتَكَانَ وَ

رحم کن کسرا که بدی کرده است و ازاری می کند و دچار سگت شده

أَعَارَفَ (پس گفته است بر من بگزار پس) إِنْ كُنْتُ

و اگر قرار دارد اگر بهمن من

بِئْسَ الْعَبْدُ فَأَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ (پس چه

بنده چه پس تری کج بودد گاری

بدترین خلق گوی
است که انگت نما
مردم باشد بر پایش
باطل پس بکجه
خواهد با و خوب
کامل داده شود
و شکر نعمت های خدا
کرده باشد پس در
هر روز این دعا را
بخواند
اللّٰهُ كَمَا يَشَاءُ

زیارت مشترک کا ظہار

۵۵۱

ادعیا مردود

بگذار و بگو عَظْمَ الذَّنْبِ مِنْ عَبْدِكَ

بزرگت گناه از بند تو

فَلْيَغْفِرِ الْعَفْوِينَ عِنْدِكَ يَا كَرِيمُ (بر)

پس باید بخواند گشت از نزد تو ای کریم

گر در بجزده مرتبه بگو) شُكْرًا شُكْرًا

پس ترا سپاس ترا

وَمِنْ يَارْتِ مُشْتَرِكًا كَاظْهَارِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

بعد از اداب زیارت از قبیل غسل و اذن دخول

و غیر چون بدر حمد رسد بایست و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّيَ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر شا ای دوست خدا سلام

عَلَيْكَ يَا حُجَّتِي اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر شا ای دو حجت خدا سلام بر شا

يَا فُورِيَّ اللَّهُ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ

ای دوروز خدا در تاریکیهای زمین

اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
كَمَا تَبِعِي لِلَّهِ وَلَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَمَا
تَبِعِي لِلَّهِ وَلَا تَأْوِيلَ
وَلَا تَوْفَهُ إِلَّا لِلَّهِ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ
وَأَهْلِ بَيْتِي النَّبِيِّينَ
وَالْأَنْبِيَاءِ وَعَلَىٰ جَمِيعِ
الْمُرْسَلِينَ وَالسَّلَامُ
عَلَيَّ رَضِيَ اللَّهُ
عَنِّي وَرَبِّ الْعَالَمِينَ

ادعیه هر روز ۵۵۲ زیارت مشرکها کاطهین

أَشْهَدُ أَنْكَأَقَدْ بَلَّغْتُمَا عَنِ اللَّهِ مَا

شهادت میدهم که شما بجهت رسانیده نادر و نذر از خدا آنچه

حَمَلَكُمَا وَحَفِظْتُمَا مَا اسْتَوَدَعْتُمَا وَ

و زلفه داشتید و حفظ کردیم آنچه پرورده شد بر ما و

حَلَلْتُمَا حَلَالَ اللَّهِ وَحَرَّمْتُمَا حَرَامَ اللَّهِ

محلل کردیم حلال خدا را و حرام کردیم حرام خدا را

وَأَقَمْتُمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتَلَوْتُمَا كِتَابَ

و برپاداشته حدود خدا را و تلاوت کردیم کتاب

اللَّهِ وَصَبَرْتُمَا عَلَى الْأَذَى فِي جَنبِ

خدا را و صبر کردیم بر اذیت در راه خدا

اللَّهِ مُخْلِيبِينَ حَتَّى آتَيْتُمَا الْيَقِينَ

کف نشن کردیم تا آمدن آرزای یقین

أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَعْدَائِكُمَا أَنْتُمَا

دوری بخورم بری خدا از دشمنان شما و نذر کنم شما را

وَأَنْتُمَا عَارِفَا بِحَقِّكُمَا مَوْلِيَا لِأَوْلِيَائِكُمَا

زیارت کننده شما را بحق شما دوستان دوستانان

از حضرت رسول صلی
الله علیه و آله
روایت کرده است
که هر که هر روز
دو مرتبه بخواند
بیم الله الرحمن الرحيم
لا حول ولا قوة الا بالله العظيم
برسد پاد

زیارت مشرکین کا ظہار

۵۵۳

ادعہ ہر روز

مُعَادِبًا لِأَعْدَائِكُمْ فَإِنَّ لَكُمْ مَنجَبًا

دشمن دشمنان تمہا ہیں بدریکہ تمہا جہنمی دارم

بِالْهُدَىٰ الَّذِي آتَيْنَا عَلَيْهِ عَارِفًا

بہدایت کہ تمہا رونق بر آن عارفید

يَضِلُّ لَهُ مِنَ خَالِفِكُمْ فَاشْفَعَالِي

بگمراہی آنکہ خلاف تمہا کرو پس شفاعت کند مرا

عِنْدَ رَبِّكُمْ فَإِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ جَاهًا

نزد خدا باریان پس تمہا نزد خدا جا بہت

عَظِيمًا وَمَقَامًا مَّحْمُودًا

بزرگ و مقام بہت پسندیدہ

پس بیوس تربت فیر شریف انجادا وبگذار

گوئند راست را بران پس برو بجانب سرو بگو

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا حَبِيبِي اللَّهُ فِي

سلام بر شما ای دوست خدا در

أَرْضِهِ وَسَمَائِهِ عِبْدُكُمْ وَوَلِيُّكُمْ

زمین و آسمان او بندہ تمہا دوست تمہا

مانند روز یکروز

مادر رسول شد

و خدا دفع کند

از او هفتاد نوع

بلوار کہ از جلد

انہما دینا کی و خور

ویسی و فالج

باشد و ضعیف

ہفتاد ہزار سالک

موتل کی داند کہ

بواجہ

زَاعِرُكُمْ مُتَّقِرًا إِلَى اللَّهِ بِزِيَارَتِكُمَا اللَّهُمَّ

زیارت کننده شما را از هر کسی جز منزه و بگری خدا بزیارت شما خداوند

أَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي أَوْلِيَاءِكَ

آوردده مرا زبانی راستگو در بابۀ دوستانت

الْمُصْطَفَيْنَ وَحِبِّ ابْنِ مَشَاهِدِهِمْ

که برگزیده ایند و دوستی ده من بهشت آبرو نگاه آنها و

أَجْعَلْنِي مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا

آوردده مرا با آنان در دنیا و آخرت ای

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مهربانترین مهربانان

وَرَفُضِيْلَتِكَ وَقُوَابِ بَابِكَ
حَضْرَتِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي مُوَيْسَى الرَّضِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ

مروپشتکه در طوس قطعۀ زمینی است که باغ
است از باغهای بهشت و رسول خدا صلوات

استغفار کنند
و انصاف صادق
علیه السلام منقول
است که هر که هر روز
صد مرتبه بخواند
لا حول ولا قوة
الا بالله يتكلم
و فضل او را بداند
و هر که هر روز صد
مرتبه بخواند سبحان
الله

در فضیلت زیبا امراضاً ۵۵۵ ادعیه هر روز

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا

إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ

اللَّهُ أَكْبَرُ حُضْعَا

بدنش برایش

جهنم حرام گردند

و در بلد الامان

از حضرت رسول

روایت کرده است

که هر که هر روز

ده مرتبه این دعا

بخواند حُضْعَا لَی

چهار هزار گناه

الله علیه و اله وسلم فرمود زود باشد که پاره
از تن من در زمین خراشان مدفون گردد و هیچ
مومنی او را زپارت نکند مگر آنکه حُضْعَا لَی
بیشتر را بر او واجب گرداند و بدنش را بر اثر
جهنم حرام گرداند و حُضْعَا لَی ثواب هفتاد حج مقبول
بلکه هفتاد هزار حج مقبول باو عطا فرماید و در
دیگر در فضیلت زیبارت انحضرت وارد شده
طالبین بکتاب احادیث مراجعه فرمایند

در بیان زیارت حضرت ما رَضَا
بِسْ غَسْلِکَ وَ دَرُوفِکَ غَسْلِ بَکِی

اللَّهُمَّ طَهِّرْ لِي وَطْئِي وَ قَلْبِي وَ

پدر و گارا پاک کن مرا و پاک کن بر من دل مرا و

اشرح لی صدری و آجر علی لسانے

گش بشده بیند مرا و جاری کن بر زبان من

ادعیه هر روز ۵۵۹ زیارت امامزضاء

کیبزه اورا پیا میزند
و اورا از منکرات
منک و فساد فخر
و صد هار ارمول
فیات نجات و فدا
و از شر شیطان
و لشکرهای او
محفوظ گردد و عذر
او ادا شود و هم
و غمش زایل گردد
ایستدعا

مِذْحَنَكَ وَ مَحَبَّتِكَ وَ التَّائِبِينَ عَلَيْكَ

مذح عز و محبت عز و تائبین برتر

فَإِنَّهُ لَأَقْوَمُ الْآبَاتِ وَقَدْ عَلِمْتُ

پس بدستگه است قوت جز ترا و چشمن دانستم

أَنْ قُوا مَرَدِيَنِ التَّسْلِيمِ لِأَمْرِكَ وَ

بدستگه پایداری دریم در تسلیم امرت و

الْأَيْبَانُ لِنَسْئِئَتِكَ وَ التَّمَاهِدَةُ

بیروی بست به غیرت و عزمی

عَلَىٰ جَمِيعِ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي

بر همه خلق تو خداوند قرارده اورا بر من

شِفَاءً وَ نُورًا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

شفا و روز بدستگه تر بر هر چیز توانایی

پس پوش پاکیزه ترین جامه های خود را برو

بپای برهنه بادامی و وفار دلک بپاد خدا

باشد و الله اکبر و سبحان الله و لا اله الا

والحمد لله بگو و قدمها را خود را کوناه بردار

بسم الله

زیارت امام رضا

۵۵۷

ادعیه هر روز

وَجُودِ ارَضَةَ بِنْتِ بَنِي مِثْلٍ
وَبِاللّٰهِ وَعَلَيْ

بنام خدا و برای خدا و بر

مِلَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ

مسرت رسول خدا در روز خدا بر او

وَإِلٰهِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ

و خدا را در او شهادت میدهم که نیست خدائی جز خدا

وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ

یکگانه است او نیست شریکی او را و گواهی میدهم که

مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ عَلِيًّا وَآلِيَّ اللّٰهِ

محمد بنده او و پیغمبر او است و بدریکه علی و آل علی و آل محمد است

بِسْمِ اللَّهِ وَبِزِيَارَتِهِ مَبَارَكٍ وَفِيهِ رَأْسُ خَيْرِ

بگویم و در روز وی انحضرت بایست و بگو

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ

گواهی میدهم که نیست خدائی جز خدا یکگانه است او

لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا

است شریکی او را و گواهی میدهم که محمد

أَعَدَدْتُ لِكُلِّ

قَوْلٍ لَا إِلٰهَ إِلَّا

اللّٰهُ وَلِكُلِّ قَوْلٍ

وَقِيمٍ مَا شَاءَ اللّٰهُ

وَلِكُلِّ نَبِيٍّ أَرْسَلْنَا

اللّٰهُ وَلِكُلِّ رَحَاءٍ

الَّتِي كُنْتُ فِيهَا

لِكُلِّ أَعْجَبِيَّةٍ

سُئِلْتُ عَنْ اللّٰهِ وَ

لِكُلِّ نَبِيٍّ أَرْسَلْنَا

وَلِكُلِّ

زیارت امامزاده

عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ سَيِّدُ الْأَوْلِيَانِ

بنده او و رسولش آقای پیشینان

وَالْآخِرِينَ وَأَنَّهُ سَيِّدُ الْأَنْبِيَاءِ وَ

و پیشینان و بدریکه او سینه پیمبران و

الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

فرستگان بروردگار را درود فرست بر محمد

عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَبَيْتِكَ وَسَيِّدِ

بنده تو و فرستاده ات و پیمبر تو و آقای

خَلْفِكَ اجْمَعِينَ صَلَوةً لَا يَفُوتُنِي

خلف تو تمام صلواتی که ترا نماند

عَلَىٰ أَحْصَائِهَا عَمْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ

بر شمارش آنها دون تمام صلوات درود فرست

عَلَىٰ إِمْرَائِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

بر امرایان علی بن ابیطالب

عَبْدِكَ وَآخِي رَسُولِكَ الَّذِي

بنده تو و برادر رسول تو که

مُصِيبَتِهِ إِنَّا لَنَقْتَدِرُ

إِنَّا لَنَالِكُ بِهِ رَاحُونَ

وَلِكُلِّ ضَرِيحِي

اللَّهُ وَكُلِّ خَضَاءٍ

وَقَدِيرِ رَوْحِكَ

عَلَى اللَّهِ وَكُلِّ

عَدُوِّ وَأَعْمَصْتُ

بِاللَّهِ وَكُلِّ ظَافِعَةٍ

وَمَعْصِيَةٍ لَا

حَوْلَ

زیادتِ امراضاً

۵۵۹

ادعها هر روز

وَلَا تُقَوِّهَ إِلَّا بِاللَّيْلِ

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

وکلپی و ابن

بابین و برقی

رحمة الله عليهم

بند های معنی

از حضرت صادق

علیه السلام روایت

کرده اند که هر که

هر روز در پیش

بند ها بخواند

أَنْتَجِبْتَهُ بِعَلِيٍّ وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا

برگزیدی او را بعلی و قرار دادی او را رهبر

لِمَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْفِكَ وَالذَّلِيلَ

بر آنکه خواستی از آفرینگان و درپل

عَلَى مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسَالِكَ دِيَّانٍ

بر آنکه بر آنکه بفرستی او را بر پیامت و حکم کن

الَّذِينَ يَعْدِلُكَ وَفَضَّلَ قَضَائِكَ

روز جزا بدل تو و بپسزدان احکامت

بِأَنَّ خَلْفِكَ وَالْمُهَيَّمِينَ عَلَى ذَلِكَ

پس آفرینگان و بزرگوار بر این

كُلِّهِ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَ

همه و سلام بر او و رحمت خدا و

بَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ

بر کنه های او پروردگار را درود و عزت بر فاطمه

بِنْتِ نَبِيِّكَ وَرَوْجِهِ وَوَلِيِّكَ أُمَّ

رضی پرست و زوجه و ولی تو مادر

حقانی

السَّبْطَانِ الْحَمِينِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدِي

دو سبط حسن و حسین آقایان

شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الظُّهْرَةَ الظَّاهِرَةَ

جوانان اهل بهشت پاک پاکیزه

الْمُطَهَّرَةَ النَّقِيَّةَ النَّقِيَّةَ الرَّكِيَّةَ الرَّضِيَّةَ

پاکیزه شده برهنه کار سزوه پاک راضی

سَيِّدِي نَبِيَّ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ

سید منان اهل بهشت تمامه

صَلَاةً لَا يَقْوَىٰ عَلَىٰ إِحْصَائِهَا غَيْرُكَ

درد و دیکه قادر نباشد بر شمرش این غیر تو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَمِينِ وَالْحُسَيْنِ سُبْحَانَ

خدایانم درودت بر حسن و حسین دو سبط

نَبِيِّكَ وَسَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ

پیشتر دو آقای جوانان اهل بهشت

الْقَائِمِينَ فِي خَلْفِكَ وَالذَّلِيلِينَ

دو قیام کننده در میان ضعیفان و دو دلس

جمله در چشمه زار

حسبه برای در برورد

دو حرف نباید از او

جمله در چشمه زار

دو هفت برای او

بلند کند و محرز

باشد برای او و سلطان و ظالمان و مضمون

ادعای هر روز

عَلَىٰ مَنْ بَعَثَ بِرِسَالَاتِكَ وَدَيَانِي

در آنکه ببعث کردی بر پیامهاست و درو علم کنده

الَّذِينَ بَعْدَكَ وَقَضَىٰ قَضَائِكَ

همین بدلت تر و درو بجز دهنده احکامات

بِأَنَّ خَلِيفَتَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ عَلِيِّ بْنِ

در بیان مردم پروردگارا درو در فرست بر علی پر چاه

عَبْدِكَ الْفَاتِمَةَ فِي خَلْفِكَ وَالذَّلِيلَ

بسنده قیام کنده است در بیان ظلفت در بیل

عَلَىٰ مَنْ بَعَثَ بِرِسَالَاتِكَ وَدَيَانِي

در آنکه ببعث کردی بر پیامهاست و درو علم کنده

الَّذِينَ بَعْدَكَ وَقَضَىٰ قَضَائِكَ

همین بدلت تر و بجز دهنده احکامات

بِأَنَّ خَلِيفَتَكَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ

در بیان مردم سیده عبارت کنده گان خداها

صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

درود فرست بر محمد پر علی بسنده و همه بر تو

نمود اورا و احوال

نکند اورا کانه کشته

و بروایت دیگر

چنان باشد

که دروازه مشرب

فرا خواختم کرده باشد

و خدا در بخت خانه

ای برای او بنا

کند و درو است

ابن بابویه در بار

بنت و دعا این

است

فِي اَرْضِكَ بِاِضْرِعِ عِلْمِ الشَّيْبَانِ لِلَّهِمَّ

در زمین تو شکافنده علم پیمبران خداوندا

صَلِّ عَلٰى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ

روز و فرست بر جعفر پسر محمد صادق

عَبْدِكَ وَوَلِيِّ دِينِكَ وَجَمِّعْكَ عَلٰى

بنده تو و ولی دین تو و جمع تو بر

خَلْفِكَ اَجْمَعِينَ الصَّادِقِ الْبَارِ

خلف تو تمام راستگوی نیکوکار

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ عَبْدِ

خداوندا روز و فرست بر موسی پسر جعفر بنده

الصَّالِحِ وَوَلِيِّكَ فِي خَلْفِكَ لِنَاطِقِ

نیکوکار تو و ولی تو در میان خلق تو گوینده

بِحُكْمِكَ وَالْحُجَّةِ عَلٰى بَرِيَّتِكَ اللَّهُمَّ

حکم تو و حجت بر بریت تو خداوندا

صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا

روز و فرست بر علی پسر موسی رضا

اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهٗ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا

اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهٗ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا

اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهٗ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا

اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهٗ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا

اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهٗ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا

اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهٗ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا

زیارت امام رضا

۵۴۳

ادعیا هر روز

الْمُرْتَضَى عَبْدِكَ وَوَلِيِّ دِينِكَ لِقَاءِ

خسرو شده بنده تر دوی این ترقیم کننده

بِعَذْلِكَ وَالدَّاعِي إِلَى دِينِكَ وَ

بیدل تر دوعت کننده بری این

دِينِ آبَائِهِ الصَّادِقِينَ صَلَوَةٌ لَابْتِغَاءِ

دین پدران رهنگوی او دودیکه تر انا باشد

عَلَى إِحْصَائِهَا غَيْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ

بر شمارش آن غیر تر خداوند درودت بر

مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ لِقَاءِ

محمد پسر علی بنده تر دوی ترقیم کننده

بِأَمْرِكَ وَالدَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ اللَّهُمَّ

بامر تر دوعت کننده بری راه تر خداوند

صَلِّ عَلَيَّ يَا مُحَمَّدُ عَبْدِكَ وَوَلِيِّ

درودت بر علی پسر محمد بنده تر دوی

دِينِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ الْحَسَنِ بْنِ

دین تر خداوند درودت بر حسن پسر

رسیده اند که حضرت رسول تم فرمود که هر که هر روز یا زنده میسر می آید لا اله الا الله خاها لا اله الا الله ايماناً وتصديقاً لا اله الا الله عبودية ورفاهة لارو رحمت

ادعیه هر روز ۵۴۲ زیارت امام رضا

عَلَى الْعَامِلِ بِأَمْرِكَ الْقَائِمِ فِي

همی عمل کننده با امر تو قیام کننده در بیان

خَلْفِكَ وَتَجْنِكَ الْمُؤَدِّي عَنْ نَيْنِكَ

خلف تو و جنت تو واسطه از بهر نیت

و شَاهِدِكَ عَلَى خَلْفِكَ الْمُخْصُوصِ

و گواه تو بر آفریدگان مخصوص

بِكِرَامَتِكَ الدَّاعِي إِلَى طَاعَتِكَ وَ

بجرات تو دعوت کننده بسوی اطاعت تو و

طَاعَةِ رَسُولِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ

اطاعت فرستادگان درودهای تو بر آنان

أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ وَوَلِيِّكَ

تماماً خداوند درودت بر من و دوست خود

الْقَائِمِ فِي خَلْفِكَ صَلَوَةَ نَامَةٍ

قیام کننده در بیان خلف تو درود نامی

نَامِيَّةً بَاقِيَةً تُعْجَلُ بِهَا قَرْبَهُ وَ تَنْصُرُهُ

جاودانه بهیچ شب فرماید این درود او و یاری کنی او

خود را از او نگریداند
تا داخل بهشت کند
او را در عاقبت از
حضرت رسول صلی
الله علیه و آله
روایت کرده است
که هر که هر روز
صد مرتبه بخواند
الله بگردد بهر
باشد از صد

زیارت حضرت امراضاء

۵۴۵

ادعیه هر روز

يٰهَا وَتَجْعَلْنَا مَعَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

یا آن در قرار دهی ما با او در دنیا و آخرت

اللّٰهُمَّ اِنِّي اَلْقَرَّبُ اِلَيْكَ جُنُبِي

خدایا من نزدیکترین بجهنم هستم

وَ اُوَالِي وَاَوْلِيَّتُهُمْ وَاَعَادِي عَدُوَّهُمْ

دوست یارم و دوست آنها را دوست یارم دشمن آنها را

فَاذْرِ قَبِي لَهُمْ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

بس دوری کن مرا بسبب آنها جز دنیا و آخرت را

وَ اضْرِفْ عَنِّي لَهُمْ سَرَّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

در گردان از من بپوش آنها سر دنیا و آخرت را

وَ اَهْوَالَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ (پس بنشین آنحضرت و

در ترسهای روز قیامت را

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوِيَّ اللهُ السَّلَامُ

سلام بر تو ای دلخواه خدا سلام

عَلَيْكَ يَا اُجْحَةَ اللهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

بر تو ای محبت خدا سلام بر تو ای

شیر برای کعبه
فرا بانی کردن و
هر که صلوات ببرد
الحمد لله بگویند
بعضی باشند از صلوات
بندۀ آزاد کردن
و هر که صلوات ببرد
بگوید الله اکبر
بعضی باشند از آنکه
صداب با زمین و
لحاجم دروازه خدا

ادعیه هر روز ۴۰۰ زیارت امارضام

نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامِ

روز خدا در تاریکی های زمین سلام

عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای عمود دین سلام بر تو

يَا وَاوْرَثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای وارث آدم برگزیده خدا سلام بر تو

يَا وَاوْرَثَ نُوحٍ نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای وارث نوح پیغمبر خدا سلام بر تو

يَا وَاوْرَثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ

ای وارث ابراهیم دوست خدا سلام

عَلَيْكَ يَا وَاوْرَثَ إِبْرَاهِيمَ ذَبِيحِ اللَّهِ

بر تو ای وارث ابراهیم ذبح خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوْرَثَ مُوسَى كَلِيمِ

سلام بر تو ای وارث موسی کلیم

اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوْرَثَ عَلِيٍّ

خدا سلام بر تو ای وارث علی

بفرستند و هر که صد مرتبه بخواند لا اله الا الله بخواند کسی زانو عجلت بنویسند مغرور کسی پیشتر بخواند و قطب را نهد روایت کرده است که در دینی اسرائیل عابدی بود که با عبادت حشمتا کردید

زیارت امام رضا

۵۴۷

ادعیه هر روز

رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ

روح خدا سلام بر تو ای وارث

مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

محمد ارشاده خدا سلام بر تو ای

وَارِثَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ وَوَلِيِّ اللَّهِ

وارث امیر ایمان علی ولی خدا

وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ

و وصی فرستاده خداى عالمان سلام

عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ الزُّهْرَاءِ

بر تو ای وارث فاطمه زهرا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ وَ

سلام بر تو ای وارث حسن و

الْحُسَيْنِ سَيِّدِي ثَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ

مبین روحانی جوانان اهل بهشت

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيِّ بْنِ

سلام بر تو ای وارث علی بن

روزى دعاگو

که پروردگاری

خواهم حال خود را

زند و بدنامم اگر

علماى مرا بسند

مانى دیگر از این

اعمال بسیار کنم و

الایش از منک

توبه کنم خفتگان

ملکی نبرد او فرستاد

و گفت ترا

الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ السَّلَامُ

حسین بن ابی طالب سلام

عَلَيْكَ يَا وَاوَرِثَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ يَا فَاوِزَ

برتر ای وارث محمد پسر علی شکا فزنده

عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ السَّلَامُ

دانش پیشینان و پسینان سلام

عَلَيْكَ يَا وَاوَرِثَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ لَصْنًا

برتر ای وارث جعفر پسر محمد راستگوی

الْبَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوَرِثَ مُوسَى

بار نیکیکار سلام برتر ای وارث موسی

بْنِ جَعْفَرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ إِنَّهَا

پسر جعفر سلام برتر ای

الصِّدِّيقِ التَّمِيمِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

دوست کردار شهبه سلام برتر

أَيُّهَا الْوَصِيُّ لِبَارِئِ الْبَقِيَّةِ أَشْهَدُ أَنَّكَ

ای وصی نیکوکار پر از بهر کار گواهی میدهم که

فد خدا هم عمل خیرت
بنگ گفت روزی که
عبادت های من چه شد
ملک گفت هر که کار
خیرت میکردم
خبر میدادی و
مغفرتی مردم تو
بنگ دانند و بپوش
یاد کنند اکنون تو
تو همان است که
خود بودی

عمل خود را رضی کن

این سخن بر عباد

بسیار گران آمد

و محزون و ناگوار

شد پس بار دیگر

ملک آمد و گفت

صلواتی منفر ما بد

که الحال خود را

از من سخن بعد از

این هر روز بعبادت

رنگها بدین خود

رضایت کن

فَدَا قَمَتَ الصَّلَاةِ وَالنَّيْتِ الزَّكَاةِ وَ

بجمله بیاداشتی نماز را و او کردی زکوة ترا

أَمَرْتَنِي بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَنِي عَنِ الْمُنْكَرِ

ای کردی بمرئوف (بجای) و نهی کردی از بدی

وَعَبَدْتَنِي اللَّهُ حَتَّى آتَيْتَنِي لِيَقْبَلُنِي

و عبادت کردی خدا را تا آمد ترا بپذیرد

السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَةُ

سلام بر تو ای ابوالحسن در رحمت

اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ (خود را بوضوح حساب کن) اللَّهُمَّ

خدا و برکتهای او خداوند

إِلَيْكَ صَدَدْتُ مِنْ أَرْضِي وَفَطَعْتُ

بجوی تو قصد کردم تو را از بکلام و نیز بگویم

الْبِلَادَ دَرَجَاءَ رَحْمَتِكَ فَلَا تَحْتَبِنِي وَلَا

شهر را به درجه رحمت تو پس زبده گردان مرا و

تُرُدَّنِي بِغَيْرِ قَضَاءٍ حَاجِبِي وَارْحَمْ

مرا بدون بر آوردن حاجب مرا و رحم کن

تَقَلَّبِي عَلَى قَابِرِيْنَ آخِيْ رَسُوْلِكَ

آمدن بر قبر پدر برادر و پسر

صَلَّوْا نَكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِأَبِيْ أَنْتَ

درودهای تو بر او و اولاد او پدر و مادر من قدرها

وَأُمِّي يَا مَوْلَايَ أَنْتِنَا ذُرِّيَّةُ أَوْفِدَا

تریاور ای مولای من آدم ترا زیارت کننده رسیم

عَائِدًا مِمَّا جَنَّبْتُ عَلَى نَفْسِي وَأَخْطَبْتُ

بناه آورنده از آنچه جنابت بر خودم و بگناه کشیدم

عَلَى ظَهْرِيْ فَكُنْ لِي شَافِعًا إِلَى اللَّهِ

بر پشتم پس باش مرا شفاعت کننده بپس خدا

بِیَوْمِ فَفْهْرِيْ وَفَاقِيْ فَلَنْ عِنْدَ اللَّهِ

روز فخر و فاقه ام پس مرا نزد خدا

مَقَامٌ مَّحْمُودٌ وَأَنْتَ عِنْدَهُ وَجْهٌ

مقام پسندیده و تو نزد او آبر و سندی

پس دست راست را بلند میکنی و دست چپ را

بر زمین میگشایی و میگوئی

۱۱۱

گفتنیست که من توانم
چنین کاری بکنم
خبرم که هر روز
بصد و نشت
مرتب به بدر گفتم
بدن خود بگو
ببخان الله و
انخذ لله ولا اله
الا الله والله
اکبر ولا حول و
لا قوة

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِحُبِّهِمْ وَ

پروردگارا بدرستی که نزدیکی بحرم بسوی بخت آنها

يُولَايَنِيهِمْ أَتَوَلَّىٰ آخِرَهُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ

بدرستی شان دوست دارم آخر آنها را؛ بچه دوست دهم

أَوْلَاهُمْ وَأَبْرَاءٌ مِنْ كُلِّ وَابِحَةٍ دُونَهُمْ

اول آنها و دوری بحرم از هر بی محبتی غیر ایشان

اللَّهُمَّ الْعَيْنَ الذِّهْنِ بَدَلُوا بِغَمَّتِكَ

خدایا آنرا که کسی را که تبدیل کردند غمت ترا

وَأَنَّهُمْ وَأَيَّامِيكَ وَجَعَدُوا وَيَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلَيَّ

وهمت بستند و بخت ترا و انکار کردند آیات ترا و

سَخَّرُوا وَيَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلَيَّ وَجَمَلُوا النَّاسَ عَلَيَّ

استغرا کردند نام ترا و خجل کردند مردم را بر

أَكْفَأِ إِلَيَّ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ

کفئای آل محمد خدایا بدرستی که نزدیکی بحرم

إِلَيْكَ بِاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ وَالْبَرَاءَةِ

بسوی ترا بمنزرت کردن بر آنان دوری جستن

إِلَّا بِاللَّهِ كَفَىٰ

پروردگارا و از زیاد

بغض ما فرمود اگر

زیاده بگوئی تو این

بشکست و بگنج

بشد مضربا مضرب

صادق علیه السلام

روایت کرده که گفتی

رسالت پناه هم

روز بعد در کجا

بدان

فِيهِمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا رَحْمَنُ

در آنها در دنیا و آخرت ای مهربان

پس بر میگرددی بنزد پای آنحضرت مهربانی
و میگوئی

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ صَلَّى

درود و نسیه خدا بر تو ای ابا الحسن درود

اللَّهُ عَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ صَبَرْتُ

خدا بر روح تو و بدنت مبرگردی

وَأَنْتَ الصَّادِقُ الْمُصَدَّقُ مَثَلُ اللَّهِ

و تویی راستگوی تصدیق شده بگفته خدا

مَنْ مَثَلُكَ يَا أَيْدِيكَ وَالْأَلَيْنُ

آنرا که گشت بدست و زبانت

پس نضیع کن و مبالغه کن در لعنت کردن بر

کشته امیر المؤمنین علیه السلام و فائلان

حسن و حسان و فائلان جمیع اهل بیت رسول

خدا پس برو نزد سر آنحضرت و دو رکعت نماز

سجد و شصت و پنج مرتبه

بگفت الحمد لله

رَبِّ الْعَالَمِينَ

کثیرا علی کل حال

برو این دعا را

آنحضرت منقول

که هر که در دو ماه

پای هر روز

چهار صد مرتبه

بهدا

ءَاذْخُلُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ اَدْخُلُ يَا اِمِيْرَ

ایا داخل شوم ای پیغمبر خدا ایاد داخل شوم ای امیر

المُؤْمِنِيْنَ اَدْخُلُ يَا فَاطِمَةَ الرَّهْمَاءِ

سزنان ایاد داخل شوم ای فاطمه زهرا

سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ اَدْخُلُ يَا مَوْلاَ

سیده زنان عالمان ایاد داخل شوم ای مراد

الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ اَدْخُلُ يَا مَوْلاَ الْحَبِيْرِ

حسن بن علی ایاد داخل شوم ای مراد حسن بن علی

بْنَ عَلِيٍّ اَدْخُلُ يَا مَوْلاَ عَلِيٍّ بْنِ

بن علی ایاد داخل شوم ای مراد علی بن علی

الْحُسَيْنِ اَدْخُلُ يَا مَوْلاَ مُحَمَّدِ بْنِ

حسین ایاد داخل شوم ای مراد حسین بن محمد

عَلِيٍّ اَدْخُلُ يَا مَوْلاَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ

علی ایاد داخل شوم ای مراد جعفر بن محمد

ءَاذْخُلُ يَا مَوْلاَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ

ایاد داخل شوم ای مراد موسی بن جعفر

در شیخ طوسی و دیگران
روایت کرده اند
که سزاوارتر است هر روز
ایند عاقلانند شود
اللهم انی اشک
بوزیر وجهک المذنب
الحی الباق الکریم
واشک بوزیر
وجهک المذنب
الذی اشرف
به السموات

مُحَمَّدٍ الرَّزِيقِ الرَّاشِدِ النُّورِ الثَّاقِبِ وَ

محمد پاکیزه ارشادکننده نور تابان و

وَجْهَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

رحمت خدا وبرکتهای او سلام بر تو

يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سِرَّ اللَّهِ

ای برگزیده خدا سلام بر تو ای سِر خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبْلَ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای رشته جهم خدا سلام

عَلَيْكَ يَا آلَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای آل خدا سلام بر تو

يَا خَيْرَهُ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ

ای بهترین ارشاده خدا سلام بر تو ای برگزیده

اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ اللَّهِ

خدا سلام بر تو ای ائمه خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَقَّ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای حق خدا سلام

کرده است که هر که
هر روز این دعا را
بخواند خداوند
امور دنیا و آخرت
او را کفایت کند
بیم الله حتی الله
تو بگفت علی الله
اللهم انی اشک
خبر ما مودع کلاما
و اعوذ بک

زیارت امام علی النقی

۵۷۷

ادعیه هر روز

عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

برتر ای دوست خدا سلام برتر

يَا نُورَ الْأَنْوَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رُبَّ

ای روشنی روشناییها سلام برتر ای رب

الْأَبْرَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَلِيلَ

نیوکاران سلام برتر ای سرور

الْأَخْيَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُعْظَرَ

برگزیدگان سلام برتر ای مرشد

الْأَظْهَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ

باکان سلام برتر ای حجّت

الرَّحْمَنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رُكْنَ الْإِيمَانِ

رحمن سلام برتر ای رکن ایمان

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ

سلام برتر ای سرلای مؤمنان

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَرَثَةَ الصَّالِحِينَ

سلام برتر ای وارث نیکوکاران

مِنْ خَيْرِ لِقَائِنَا

وَعَذَابِ الْآخِرَةِ

وَابْتِصَارِ رِوَابِنَا

كُودَةِ اسْتِكْرَاهِنَا

هَرُورَةِ ابْتِدَاعِنَا

هَفْطِ مَرْتَبَاتِنَا

نَبَا وَعَقَابَاتِنَا

كِفَايَتِنَا

حَسْبِيَ اللَّهُ رَبِّي
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ عَلَيْهِ

ادعیه هر روز ۵۷۸ زیارت اماعلی الثقی

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلمَ الْهُدَى السَّلَامُ

سلام برتر ای نشان چراغ سلام

عَلَيْكَ الثَّقَلَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ

برتر ای پر بنیاد ای ستون

الدِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ خَانِمِ

دین سلام برتر ای پر خانم

النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ سَيِّدِ

پیامبران سلام برتر ای پر آقای

الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ

وصی و سلام برتر ای پر فاطمه

الزُّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ

زهرا سیده زنان جهان سلام

عَلَيْكَ يَا أَعْلَمَ الرَّصِيِّ السَّلَامُ

برتر ای آشناتر ای پسندیده سلام

عَلَيْكَ أَيُّهَا الزَّاهِدُ السَّلَامُ

برتر ای زاهد بر بزرگوار سلام

وَمَلَكَ وَتَوَدَّعَ
الْمُتَّقِينَ
الْعَظِيمِ
وَأَيْضاً
روایت کرده است
که هر که در عرض
بن سال هر روز
بگوید
بخواند غیر دنیا جا
خود را در بهشت
ببیند

وَعَلَيْكَ

زیارت امام علی النقی ۵۷۹ ادعیه هر روز

سُبْحَانَ الدَّائِمِ

الْقَائِمِ سُبْحَانَ

الْقَائِمِ الدَّائِمِ

سُبْحَانَ الْوَاحِدِ

الْأَحَدِ سُبْحَانَ

الْقَدْرِ الْقَدِيمِ

سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَ

بِحَمْدِهِ سُبْحَانَ

الْحَيِّ الَّذِي لَا

يَمُوتُ سُبْحَانَ

الْمَلِكِ الْقَدِيرِ

عَلَيْكَ أَيُّهَا الْحُجَّةُ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ

برتر ای بخت بر مردم بستی

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ لِلْقُرْآنِ

سلام بر تو ای تلاوت کننده قرآن

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُبِينُ لِلْحَلَالِ

سلام بر تو ای بیان کننده حلال

مِنَ الْحَرَامِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَلِيُّ

از حرام سلام بر تو ای ولی

النَّاصِحُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الظَّرِيفُ

بند دهنده سلام بر تو ای راه

الْوَاضِعُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا التَّجَمُّ

آشکارا سلام بر تو ای ستاره

اللَّائِحُ اسْمُهُ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ

تابان گمراهی میم ای مولای من ای اباجن

أَنْتَ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى حَلْفِيهِ وَخَلِيفَتُهُ

در سبقت تو بخت خداوندی بر طرف او و جانشین او

فِي بَرْتَبِهِ وَأَمِينُهُ فِي بِلَادِهِ وَشَاهِدُهُ

در بیان محزون او در این او در ملک او و گرام او

عَلَى عِبَادِهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى

بر بندگانت و گرامی میدم که تو کلمه پر مهر گامی

وَبَابُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَ

درب و باب و درشته و رشتن و

الْحِجَّةُ عَلَى مَنْ فَوْقَ الْأَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ

حجت بر آنکه در روی زمین است و آنکه در

السَّمَى وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْمُطَهَّرُ مِنَ الذُّبُونِ

زمین است و گرامی میدم که تر پاک شده ای از گناهان

الْمُبْرَأُ مِنَ الْعُيُوبِ وَالْمُخْتَصُّ بِكَرَامَةِ

دور شده ای از بیجاها و مخصوصی بگرامت

اللَّهِ وَالْمَجْبُودُ حِجَّةِ اللَّهِ وَالْمَوْهُوبُ لَهُ

خدا و برنده حجت خدا مخصوص شدی و اعطای کرده شده

كَلِمَةَ اللَّهِ وَالرُّكْنُ الَّذِي بَلَّغْنَا إِلَيْهِ

کلمه خدا را در گیتی که اهدا و رسانیدیم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالرَّحْمَةُ الرَّحِيمِ
الْعَلِيِّ الْأَعْلَى
وَاللَّهِ

وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ذَاتُ الرَّحْمَةِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
مهرگاه اراده کرده
امیر پرامیگری
شش رفته را

زیارت امام علی لقی

۵۸۱

اداب استخاره

الْعِبَادُ وَنَجَّيْ بِهِ الْبِلَادُ وَأَشْهَدُ يَا

بندگان و زنده کنی بان ملک را و گواهی میدهم ای

مَوْلَايَ اَبِي بَكْرٍ وَابْنَاكَ وَابْنَاتِكَ

سرلای من جرید کن ترا و پسران ترا و دختران ترا

مَوْقِنٌ مُّفِرٌّ وَلَكُمُ تَابِعٌ فِي ذَاتِ نَفْسِي

یقین دارم آزار کننده ام و دشمن را پیروم در ذات نفس خود

وَسَرَّابِعٌ دِهْنِي وَخَائِمَةٌ عَمَلِي وَمُنْقَلَبِي

دور آداب دهنم و پنهان کارم و دور عوالت

وَمَشْوَايَ وَآبِي وَوَلِيِّيْنَ وَالْاَكْرَمِ

دشمنم و همسایه من و دوستم و دشمنان شاد را

عَدُوِّمِينَ عَادَاكُمُ مُّؤْمِنِينَ بَسْمِكُمْ

دشمن دشمنان شما را ایمان دارم بپیشانی و

عَلَايِنِكُمْ وَاوَلِيكُمْ وَاخِرَكُمْ يَا اَبِي اَنْتَ

آشکارا و اول شاد و آخر شاد پسر و مادرم

وَاُمِّي وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ

بعد از تو و سلام بر تو و رحمت خدا

و منسوبی در

رفع اذیان

بِسْمِ اللّٰهِ خَيْرٌ مِنْ

الْغَيْبِ مِنَ الْحَاكِمِ

بن فلان از انفل

و در سوخته

دیگر منسوبی

لا تفعل بجاه

انوار در بر مصلحت

خود و دور گمان

وَبَرَكَاتُهُ

برکتهای او

پس بیوس ضیح مقدس را و بگذارد طرف راست
را بر آن پس طرف چپ رو بر او بگذارد و بگوید

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ

یا درود گارا درود زنت بر محمد و خاندان محمد درود زنت

عَلَى مُحَمَّدِكَ لَوْ فِي وَوَلِيِّكَ الزَّكِيَّ

یا بر محمد خود که وفا کننده است درودت پاکیزه

وَأَمِينِكَ الْمُرْتَضَى وَصَفِيكَ لِهَادِي

و این را پسندیده تر و برگزیده تر است

وَصِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَالْجَادَةِ الْعَظِيمِ

و راه راست تر و شاه راه بزرگ

وَالطَّرِيقَةِ الْوَسْطَى نُورِ قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ

و طریقین عدل رز دلهای مؤمنان

وَوَلِيِّ الْمُتَّقِينَ وَصَاحِبِ الْمُخْلِصِينَ

و دوست بر این گاران و صاحب مخلصان

بگزارد چون فاتحه
شد سجده میکنی
بگردد در سجود
صد مرتبه این دعا
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
فِي عَافِيَةٍ بِر
مبشئی و میگردد
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
فِي عَافِيَةٍ بِر
فِي عَافِيَةٍ بِر
فِي عَافِيَةٍ بِر

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَاهْلِ بَيْتِهِ

خدایا درود فرست بر آقای محمد و اهل بیت او

وَصَلِّ عَلَى بَنِي مُحَمَّدٍ الرَّاشِدِ الْمَعْصُومِ

درود فرست بر علی پسر محمد ارشاد کننده معصوم

مِنَ الزَّلِيلِ وَالظَّاهِرِ مِنَ الْخَلِيلِ وَالْمَنْقَطِ

از لغزشنا و پدیدارنده از محب و قطع کننده از

إِلَيْكَ بِالْأَمَلِ الْمَبْلُوبِ بِالْفَأْنِ وَ

من ببری تو با آرزوی اتقان شده بفضیلت و

الْمُخْتَابِرِ بِالْمِحْنِ وَالْمُتَمَيِّنِ بِجُسْنِ الْبَلَاوِي

مبتلا شده بحسرت و اطمینان شده بچمن کوفت

وَصَبْرِ الشُّكُوبِ مُرْتَدِّ عِبَادِكَ وَ

دوامر شکوی ارشاد کننده بندگانت و

بَرَكَهٖ بِبِلَادِكَ وَحَمَلِ رَحْمَتِكَ وَمُسْوَعِ

برکتش در بلاد تو و حمل رحمت تو و دامنش دوار

حِكْمَتِكَ وَالْفَائِدِ إِلَى جَنَّتِكَ لِعَالِمِ

حکمت تو در راهبر ببری بهشت تو درنا

پس دست منبندی
بر فعه ها و اونها
را بهم مخلوط کنی
و یکی یکی بیرون
میاوردی پس هر
گاه سه بار فعلت
سه بار بیرون آمد
ان امر را بجا
میاوردی که در آن
کس دعه و آگرسه
لا تفعل بیرون
آمد

فِي بَرِّيَّتِكَ وَالْهَادِي فِي خَلِيفَتِكَ

در بیان مردم و هدایت کننده در بیان آفرینندگان

الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ وَأَنْجَبْتَهُ وَأَخْرَجْتَهُ

آنکه پسندیدی و انتخاب و اختیار کردی

لِقَامِ رَسُولِكَ فِي أَمْنِهِ وَالزَّمَنَةَ

بجایگشتی به سعادت در بیان است و عزم کردی

حِفْظَ شَرِّ بَعْتِهِ فَاسْتَقْلَبَ بِأَعْمَابِ الْوَصِيَّةِ

ادرا بحفظ شریک پیوسته و پس استغفال یافت بخلعت با او

نَاهِضًا وَمُصْطَلِعًا بِحِمْلِهَا لَمْ يَغْتَرْ فِي

زیر کننده بان و تحمل کننده بار سنگین آن نترسند

مُسْكِلٍ وَلَا هَفَاتِي مُعْضِلٍ بَلْ كَشَفَ

در صل و در سختیهای آن ناتوانت بیک کشید

الْعَنَةَ وَسَدَّ الْفُرْجَةَ وَأَادَى الْمَقْرَبِينَ

شکل ما و سد کرد عمل و فرج ما و ادا کرد واجب ما

اللَّهُمَّ فَكَمَا أَفْرَرْتُ نَاطِرَ نَبِيِّكَ بِهِ

خدایا ایمنی کنه فرار داری تر خطرات امر به سعادت را با او

بجای آوردن امر را
که اراده کرده و اگر
بسی افضل بیرون
آمد و در بگردن لا
تفعل یعنی در غیر بیرون
ادری بیان نگاه کن
هر گاه ساقط است
و در لا تفعل بجای
ادریان امر را
اگر بگردد است بجای
بیاورد مؤلف گوید

فَرَفِّقْهُ دَرَجَاتِهِ وَأَجْزِلْ لَدَيْكَ مَقَاتِلَهُ

پس رفیع گردان درجه او را و بزرگ گردان نزد خود مراتب او را

وَصَلِّ عَلَيْهِ وَبَلِّغْهُ مِثْلَ حَيْتِهِ أَوْ

درود فرست بر او و برسان او را ازنا تحت و

سَلَامًا وَإِنَّمَا مِنْ لَدُنْكَ فِي مَوَاطِنِ

سلام و عطا کن ما را از طرف خود در دو سنی او

فَضْلًا وَإِحْسَانًا وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَانًا

فضیلت و احسان و آمرزش و خوشسوزی

إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ (پس زبانتا بگدار

بدر سیکه تر صاحب فضل بزرگ)

وچو سلا داد بگ، يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ

ای صاحب قدرت جامع

وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَالْمِائِنِ الْمُنْتَابِعَةِ

و رحمت واسعه و منتهای پناه دهنده

وَالْأَلَاءِ الْمُنَوَّارَةِ وَالْأَيَادِي الْجَلِيلَةِ

و منتهای پناه دهنده و منتهای بزرگ

که معنی استخاره
 طلب خبر کردن
 است پس هر کجا
 که میخواهی بگویی
 طلب کن خبر خود را
 از حضرتعالی و
 دروایش که در
 سجده آخر نماز
 شب طلب خبر کن
 و صد و بیست و نه
 بگو آنجیم الله
 بختیه و در

وَالْمَوَاهِبِ لِحَزْبِلَهُ صِلَ عَلِيٌّ مُحَمَّدٌ وَالِ

و سر بهشای بزرگ درود و نیت بر محمد و خاندان

مُحَمَّدٍ الصَّادِقِينَ وَاعْطِنِي سُؤْلِي وَ

محمد کرد استگوینند و عطا کن مرا خواهسته ام را و

اجْمَعْ شَمْلِي وَلَمْ شَعْبِي وَزَكِّ عَمَلِي وَ

جمع کن بر شایستم را و بر من آور پر کند گیم را و پاک گردان عمل مرا و

لَا تُبْعِ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَلَا

بج کن دلم را بعد از این که هدایت کردی مرا و

تُرِزْ لَدَمِي وَلَا تَكْنِي لِي قَسِي

مرزان دم مرا و واکوز مرا بر می نفس همزم

طَرَفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا وَلَا تُحِثِّبْ طَبْعِي وَ

یک چشم به زودن بهش و در بهم نکردان طبع مرا و

لَا بِنْدِ عَوْرَتِي وَلَا لَهْتِكِ سَبْرِي وَلَا

آسکار کن عورت مرا و نندان پاره ام را و

تَوْحِشِي وَلَا تُؤْيِنِي وَكُنْ بِي رَوْفًا

بوحش منده از مرا و زیدم نکردان و پیش من مهربان

مجدد اخوانی نافله
 معج و در هر رکعت
 از نافله ها زوال
 نیز سخاوت مند
 و بد آنکه علامه
 مجلسی زوال دعا بخند
 نقل کرده که در روایت
 کرده از استادش
 شیخ بهائی روایت که گفت
 شنیدم از مشایخ
 که عدالت می کردند
 از

حضرت فاطمه زهرا

الله قهرودود

استخاره با بیج

انکه بیج را بدست

کبر و سه مرتبه

صلوات بفرستد

بر محمد و آل محمد

صلوات الله

علیهم اجمعین

و بیج را بگیرد

وَجِهًا وَ أَهْدِي وَ زَكِّي وَ طَهِّرِي وَ

مکنم کنده و درایت کن مرا و پاکم گردان و پاکیزه کن مرا

صِفِي وَ اصْطِفِي وَ خَلِّصِي وَ اسْخَلِّصِي

مفاد مرا و برگزین مرا و خلاص و درایت کن

وَ اصْغِي وَ اصْطَغِي وَ الطَّفِي وَ

وصفای مرا کامل گردان و لطف کن مرا

لَا تَجْفِي وَ اَكْرِمِي وَ لَا تَقْهِي وَ مَا

جفا کن بر من و عزیز گردان مرا و خوار کن مرا و آنچه

اسْأَلْ فَلَا تَحْزَمِي وَ مَا لَا اسْأَلْكَ

بخواهم از تو حرام کن مرا و آنچه نخواستم

فَاجْمَعْهُ لِي بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بس جمع او را برای من بر مصلحت خود ای مهربانترین مهربانان

وَ اسْأَلْكَ بِجُرْمِهِ وَ جَهْمِكَ الْكَرِيمِ وَ

و بخواهم از تو با حرام و جرم گناه

بِجُرْمِهِ يَدِيكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ

بگرمت به پیمبرت محمد را درودهای تو بر او

و قوتی التک و لا یأخذنی شیء

وَالِیْهِ وَبِحُرْمَةِ اَهْلِ بَيْتِ رَسُوْلِكَ

وفا داده او و بحرم اهل بیت پیغمبر

اِمْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيٍّ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ

امیران مؤمنان علی حسن و حسین

وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ جَعْفَرٍ وَ مُوسَى وَ عَلِيٍّ

علی محمد و جعفر موسی و علی

وَ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ الْحَسَنِ وَ الْخَلْفِ الْبَائِلِ فِي

محمد علی حسن و خلف بائیل

صَلَوَاتِكَ وَ بَرَكَاتِكَ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ

درودها و برکتهای تو بر آنها جمعا

وَ تَعْجَلْ فَرَسًا فَاطِمِهِمْ بِاَمْرِكَ وَ نَصْرِهِ

و عجل کن در ظهور قائم آنها با امر تو و نصرت او

وَ نَنْصُرْ بِهٖ لِيَدِيْنِكَ وَ تَجْعَلْنِي فِي

و نصرت کن به یاری دین تو و بکن مرا در

جُمَّةِ النَّاجِيْنَ وَ الْمُخْلِصِيْنَ فِي

جمعه نجات یافتگان و مخلصان در

دوستان و یاران پیغمبر
 اگر یکی با ایمانند
 عبادت او و اگر دنیا
 یافته بماند عبادت او
 و شیخ فیه اجل
 صاحب جواهر فرموده
 در جواهر سخاوت
 این معمول است
 بعضی اهل زمان
 ما و بساها که
 نیل داده

طَاعَتِهِ وَاسْأَلْتَ بِحَقِّهِمْ لَمَّا اسْتَجَبْتَ

اطاعت او و بجزایم از تر بجز آنها که اجبت کنی

بِي دَعْوَتِي وَفَضَيْتَ لِي حَاجَتِي

دعای مرا و روزی مرا حاجت مرا

وَاعْطَيْتَنِي سُؤْلِي وَكَفَيْتَنِي مَا أَسْأَلْتَنِي

و عطا کنی خواهش مرا و کفایت کنی هم مرا

مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

از امر دنیا و آخرت ای مهربانترین

يَا فُورًا يَا بَرَهَانَ يَا مُبِيرًا يَا مُبِينًا يَا دَارِي

ای روزی ای برهان ای روشن کننده ای آشکار کننده ای

الْكَفِيُّ شَرِّ الشَّرِّ وَوَأَفَاتِ الدَّهْورِ

خدا کفایت آرس تر از شر و بنای زمان را

وَاسْأَلْتَ التَّجَاهُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ

و بجزایم از تر بجات از روزی که همه شود در صور

وَعَاكُنْ بَرَاهِمَ حُجَّيْ وَبِهَاكِي يَا عُدَّتِي عِنْدَ

ای یار من نزد

مشهور بعباده ما
حضرت قائم عجل
الله فخر و او
انت که بعد از
قرانت و دعا باند
فقیه از شیخ را
بگیر و دست
طرح کنند پس اگر
یکی باقی بماند
فالجمله خوب است
و اگر دو تا باقی
بماند

الْعَدَدَ وَيَارَجَائِي وَالْمُعْتَمِدَ وَيَا كَهْفَ

نارین زنجیره ای و ای ایمن و سرور اعتماد و ای پناه

وَالسَّنَدَ يَا وَاحِدًا يَا أَحَدًا وَيَا قُلُّهُوَ

من و سنده ای یگانگی ای تنها و ای آنکه بگردد

اللَّهُ أَحَدًا اسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِحَقِّ مَنْ

دعوت، مسألت بجزایم از تو خداوندایم بمن آنکه

خَلَقْتَ مِنْ خَلْفِكَ وَلَمْ تَجْعَلْ فِي

آفرینی از آفرینندگان و قرار ندی در

خَلْفِكَ مِثْلَهُمْ أَحَدًا صِلْ عَلَيَّ جَمَاعَتِهِمْ

بیان خلفت مثل آنها کسی را در روزت بر جماعت آنها

وَأَفْعَلْ لِي كَذَا وَكَذَا

و بکن بمن چنین و چنان

و بجای این کلمات حاجت خود را ذکر کند

زِيَارَتِ خَيْرِ أَمَّا حَسَنِ عَسْكَرِي

چون خواستی زیارت کنی حضرت عسکری علیه السلام

بیت

بیت فی زیارت و
اگر سه نام مانند
اختیار دارد چون
فعل در زبان
ساوی است و
اگر چهار نام مانند
دو فعلی است از آن
و اگر پنج نام مانند
بعضی گفته اند
که در زبان ملائت
بیت

زیارت ماحسن عسکری

واگر شش تا ماند
 صاحب خوب و
 باید بچهل روز آن
 کند و اگر هفت تا
 ماند حکمت مثل
 پنج تا آن تا آن
 هفت تا ماند چها
 نواست اذان
 معجم محدث
 کاشانی

رایجا اوجیع آنچه در زیارت پدرش حضرت هادی علیه السلام
 بجا ماورد پس باین ترذیعی انحضرت و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ
 سلام بر ای برادر ای ابی محمد

الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ الْهَادِي الْمُهَنْدِي وَ
 حسن پسر علی هادی بر این گفته و

رَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 رحمت خدا و برکتهای او سلام بر تو

يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَابْنَ اَوْلِيَاءِهِ السَّلَامُ
 ای دوست خدا و پسر دوستان تو سلام

عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَابْنَ حُجَّجِهِ السَّلَامُ
 بر تو ای حجت خدا و پسر حججهایش سلام

عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ وَابْنَ اَصْفِيَاءِهِ
 بر تو ای برکنده خدا و پسر برکندهگان او

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ وَ
 سلام بر تو ای خلیفه خدا و پسر

خُلَفَاءَهُ وَآبَا خَلِيفَتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

خليفة های او و پدر خليفه سو او سلام برتر

يَا بْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای پسر خاتم پیمبران سلام برتر

يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای سید وصی ها سلام برتر

يَا بْنَ اِمْرَةِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای پسر امر مؤمنان سلام برتر

يَا بْنَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ

ای پسر سیدة نساء عالمیان سلام

عَلَيْكَ يَا بْنَ الْأُمَّةِ الْهَادِيَةِ

برتر ای پسر امتن هادیه کننده

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْأَوْصِيَاءِ

سلام برتر ای پسر وصی های

الرَّاشِدِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِصْمَةَ

ارشاد کننده سلام برتر ای عصمت

تقریب الحسین بر
 استخاره بقرآن مجید
 در پیام هفت ساعت
 نقل کرده و گفته
 اخبار این مطلب
 مبارک مشهور است
 و اگر یافت نشد
 بر آن حدیثی از
 ائمه علیهم السلام
 پس

زیارت امام حسن عسکری ۵۹۳ اوقات استخاره

الْمُنْتَهَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْفَائِزِينَ

بر همه کاران سلام برتر ای امام رستگاران

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ذُكْنَ الْمُؤْمِنِينَ

۲۳ برتر ای رکن مومنان

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَرَجَ الْمَلْهُوفِينَ

۲۳ برتر ای فرج غم زدگان

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْأَنْبِيَاءِ

۲۳ برتر ای وارث پیغمبران

الْمُنْتَجِبِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاوِنَ

بر گریه سلام برتر ای خازن

عِلْمٍ وَصِيَّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

علم وصی رسول خدا سلام برتر

أَبْنَاهَا الدَّاعِي بِحُكْمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای دعوت کننده بحکم خدا سلام برتر

أَبْنَاهَا النَّاطِقُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ السَّلَامُ

ای گوینده احکام کتاب خدا سلام

تصد و زیارت
نیک است تا همین
پس عصر تا مغرب
روز دوشنبه نیک
است تا طلوع شمس
پس زناهار تا
ظهر و از عصر تا
عشاء روز دوشنبه
نیک است از وقت
ناهار تا ظهر و از
عصر

عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ الْحُجَجِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

برتر ای حجت مجتبا سلام برتر

يَا هَادِيَ الْأَيِّمِ السَّلَامُ عَلَيْكَ لِغَيْمِ

ای هادی کننده ایتمها سلام برتر ای ولی نعمتها

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْبَةَ الْعِلْمِ السَّلَامُ

سلام برتر ای صندوق علم سلام

عَلَيْكَ يَا بَيْتَةَ الْحَمِيمِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

برتر ای بیفته برادرای سلام برتر

يَا أَبَا الْأَمَامِ الْمُنْتَظَرِ الظَّاهِرَةَ لِلْعَاقِلِ

ای پدر امام سرود انتظار ظاهر شده برای عاقل

حُجَّتَهُ وَالثَّابِتَةَ فِي الْيَقِينِ مَعْرِفَتَهُ

حجت او وثابت در نزد اهل یقین معرفت او

الْمُحْتَجِّبِ عَنِ أَعْيُنِ الظَّالِمِينَ وَالْمُعْتَبِ

پوشیده از چشمان ستمکاران و معتبر

عَنْ دَوْلَةِ الْفَاسِقِينَ وَالْمُعِيدِ رَبُّنَا

از دولت فاسقان و برگرداننده خدای

ناغیاء اخر روز
چهارشنبه پن
کتاب ناظرین از
عصی ناغیاء اخر
روز پنجشنبه پن
کتاب ناظرین از
قالب
پن از ناظرین ناغیاء
اخر روز جمعه
نیک است ناظرین
قالب پن از زوال
ناغیاء

کتاب ناظرین

زیارت امام حسن عسکری ۵۹۵ در سجده شکر

بِهِ الْإِسْلَامَ جَدِيدًا بَعْدَ الْأَنْطِطَائِسِ

باین اسلام تازه بعد از سزوک شدن

وَالْفُرَانَ عَضًّا بَعْدَ الْأَنْدِزَائِسِ

وقرآن بر سینه پس از پاره شده شدن

أَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ أَنْكَ أَقَمْتَ لَصَلْوَةٍ

گواهی میدهم ای سرلای من بدر بکلمه ترا بجا کردی نمازها

وَأَنْبَتَ الزُّكُوهَ وَأَمْرَتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ

دادا کردی زکوة را و امر کردی به نیکی و

هَضَبْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ

نشی کردی از منکر و دعوت کردی بسوی راه

رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ

ضدایت بجستک و پند و پند

وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى آتَيْتَ

و عبادت کردی خدا را از روی خلص تا آمد ترا

الْيَقِينِ أَسْأَلُ اللَّهَ بِالشَّانِ الذِّكْرِ

یقین بخوانم انضاد بشی که شهادت

دوازده نیک

است ما و مشتاقان

پس از زوال ما

عصیان و این جد و

ما خود است از

مدخل مقوم

محقق کوی سی طاب

لا شاه

نیکان

نیکان

سجده

در سجده شکر ۵۹۴ زیارت امام حسن عسکری

عِنْدَهُ اَنْ يُقْبَلَ زِيَارَتِي لَكُمْ وَيَشْكُرْ

زود او اینکه بپذیرد زیارت مرا برای شما و تشکر کند

سَعِي لِيَكُمْ وَيَتَّيَّبَ دُعَائِي بِكُمْ وَ

سعی مرا برای شما و اجابت کند دعا مرا بابت شما و

يَجْعَلَنِي مِنْ تَصَارِيْحِ الْحَقِّ وَاتِّبَاعِهِ وَ

قرار دهد مرا از بیانات حق و متابعت او

اَشْيَاعِهِ وَمَوَالِيهِ وَمَحَبَّتِهِ وَالنَّكَامِ

پس او را آن و دروستان او دوستداران او و سلام

عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

بر تو و رحمت خدا و برکتهای آن

پس پیوسته وضو بخشاید و بگذارد طرف راست صورتش
خود را بر آن پس طرف چپ را بگذارد و بگوید

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآهْلِ

پروردگارا درود فرست بر سید ما محمد و اولاد

بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ إِيَّاهُ

بیت او و درود فرست بر حسن پسر علی جهت تشکر

چون از منصب نماز
فارس شد پس سجده
شکر بجای آوردی
و جماعی علماء
شعبه است که بگذرد
شکرت درودش
مجدد شدن نفسی
یا دفع شدن بلا
و بهترین افرادش
سجده بعد از نماز
است براه شکر
توفیق

زیارت حضرت امام حسن عسکری ^{علیه السلام} ۵۹۷ در سجدہ شکر

إِلَى دِينِكَ وَالذَّاعِيَ إِلَى سَبِيلِكَ

بسوی دین تو و دعوت کننده بسوی راه تو

عَلِمَ الْهُدَى وَمَنَارِ النُّقَى وَمَعْدِنِ الْحِجْرِ

نشانی هدایت و سمن روشنی ای راهبر گاری و معدن عذوق

وَمَا وَى لِنَهْمَى وَغَيْثِ الْوَرَى وَسَحَابِ

و باران و غلظ و پناہنگاه مردم و ابر

الْحِكْمَةِ وَتَجْرِ الْمَوْعِظَةِ وَوَارِثِ الْأَمَّةِ

حکمت و درویشی پند و وارث امتان

وَالشَّهِيدِ عَلَى الْأُمَّةِ الْمُعْصُومِ الْمَهْدِيِّ

و گواه بر امت مصوم پاکیزه

وَالْفَاضِلِ الْمُقَرَّبِ وَالْمُطَهَّرِ مِنَ

و فاضل و مقرب و پاکیزه از

الرَّجْسِ الَّذِي وَرَثَتَهُ عِلْمَ الْكِتَابِ وَ

پلیدی که وارث کردی او را بسم کتاب و

الْهَمَّةِ فَضْلَ الْخِطَابِ وَنَصْبَتَهُ

و اهم کردی او را بجز دادن خطبہ را و نصب کردی خود

او او نمازیند
معبود از حضرت
امام محمد باقر
علیه السلام
روایت که بدو
امام زین العابدین
هیچ نفعی از خدا
پادشاه و ملکان
سجده بشکران
کرد و هیچ آیه
نخواند که در آن
سجده

در سجده شکر ۵۹۸ زیارت امام حسن عسکری

عَلَّمَا لِأَهْلِ قِبْلَتِكَ وَقَرْنَتْ طَاعَتَهُ

نشاند با اهل قبله تو و نحو هر کردی طاعت

يُطَاعَتِكَ وَفَرَضَتْ مَوَدَّتَهُ عَلَى جَمِيعِ

اورا با طاعت خود و واجب کردی سرزشت او را بر جمیع

خَلِيفَتِكَ اللَّهُمَّ فَكَمَا آتَابَ بِحَسَنِ الْأَخْلَاقِ

پادردگار ایس همچنانکه ناید کردی حسن اخلاص

فِي تَوْحِيدِكَ وَازْدَى مِنْ خَاضٍ فِي

در توحید تو و باز آمد بری تو از آنکه خضی کردی

تَشْبِيهِكَ وَحَامِي عَنْ أَهْلِ الْأَيْمَانِ

شبهه قرار دادی تو و صفت کردی از اهل ایمان

بِكَ فَصَلِّ يَا رَبِّ عَلَيْهِ صَلَوَةٌ بَلِغٌ

تو ای سرور زشت ای خدا بر او از دو بیکه همین است

بِهَا مَحَلُّ الْخَاشِعِينَ وَيَعْلَوُ فِي الْجَنَّةِ

آن محل است مقام خضوع کنندگان و ارفقا یابد در بهشت

بِدَرَجَةٍ جَدَّةٍ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ وَبَلِغَةٌ

بر درجه پیشتر آفرین پیامبران و برسان او را

باید مگر آنکه شکر
ان سجده کرد و دفع
نگردد خدا از او بدد
که از آن مینرسد
مگر آنکه سجده کرد
و از هر نماز واجب
که فارغ میشد بعد
از آن سجده میکرد
و هر وقت که توفیق
میسافت که میان
دو کس صلاح

زیارت امام حسن عسکری (ع) ۵۹۹ در مسجد شکر

مِثَابِحَتِهِ وَسَلَّمَ وَأَيْنَا مِنْ لَدُنكَ

ازنا نخت و سلام و عطا و ما را از حضرت

فِي مُوَالَايَةِ فَضْلًا وَإِحْسَانًا وَمَغْفِرَةً

در دوستی او فضیلت و احسان و آمرزش

وَرِضْوَانًا إِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ وَمِنْ أُمَّةٍ

اخ شرفی بزرگوارتر صاحب فضل بزرگ و امت بسیاری

بِسْمِ اللَّهِ نَعْبُدُكَ يَا بَارِكُ يَا دَائِمُ يَا دَهْمُورُ يَا

ای فدای دایم سردی ای

حَى يَا قَوْمُ يَا كَاشِفُ الْكُرْبِ وَالْهَمِّ

نده ای پارسنده ای برطرف کننده گرفتاری دایم

وَيَا فَارِجَ الْغَمِّ وَيَا بَاعِثَ الرُّسُلِ وَ

دای فرج دهنده از غم و دای برانگیزاننده پیامبران و

يَا صَادِقَ الْوَعْدِ وَيَا حَى لَا إِلَهَ إِلَّا

ای راست دهنده دای زنده هست فدای جز تو

أَنْتَ أَتَوْسَلُ إِلَيْكَ بِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ

توسل می کنم برسی تو برسد حبیب تو محمد

کنند برای نکلان

عجده میکرد و بود

جمع مواضع مجود

المحضن اثر مجود

بود و این سب

المحضن را عباد

مباسبندند و انجا

بند جمع از حضرت

صادق علیه السلام

روایت کرده است

که از برای خدا

عبد کند

در سجده شکر ... زیادت امام حسن عسکری

وَوَصِيَّهِ عَلِيٍّ ابْنِ عَمِيهِ وَصِهْرِهِ عَلِيٍّ

ووصی او علی پسر عمی او و وصیر او

ابْنِهِ الَّذِي أَخَمَّتْ بِهَا التَّرَايِعَ وَ

دخترش که ضم کردی با آنها شریعت او

فُحِيتَ بِهَا النَّأْوِيلَ وَالظَّلَايِعَ فَضِيلَ

گسودی با آنها تاویل و طلائع را پس درود خوش

عَلَيْهِمَا صَاوَةٌ يَشْهَدُ بِهَا الْأَوْلُونَ وَ

بر آنها در دو وجه گواه شود بان ضمن اولین و

الْآخِرُونَ وَيَجُوزُ بِهَا الْأَوْلِيَاءُ وَالضَّالُّونَ

آخرین و بنات یا بان اولیای بگمراه

وَأَتَوْسَلُ إِلَيْكَ بِعَاطِئَةِ الرَّهْزَاءِ

و ترسل می کنم بری تر بر سیده طره زهرا

وَالِدَةِ الْأَمَّةِ الْمَهْدِيَّاتِ وَسَيِّدَةِ

مادر الامان مهدی کننده و سیده

بِنَاءِ الْعَالَمِينَ الْمُشَفَّعَةِ فِي شِعْبَةِ

نژاد عالمین شفاعت کننده در میان شعبه

برای شکر یعنی در عرض
عبارت صفاتی برای او
ده حسنه بنویسد
وده سینه می کند
وده در وجه در پیش
بلند گرداند و
بند هات معنی
ببار از آن حضرت
منقول است و دیگرین
احوال بنده بخدا
در

زیارت امام حسن عسکری

۱۰۰ در سجده شکر

أَوْلَادِهَا الطَّيِّبِينَ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا

اولاد پاکیزه او پس درود خست بر او

صَلَاةً دَائِمَةً أَبَدَ الْأَبَدِينَ وَوَهَّرَ

درود بهنگی که پیشه در بر زمان

الدَّاهِرِينَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ يَا حَمِيْنُ

یا فی مانند و توسل می کنم بسوی تو بر سجد حسن

الرَّضِيِّ الظَّاهِرِ الْوَكِيِّ وَالْحَسَنِ

پسندیده پاک مهربان و حسن

الْمَظْلُومِ الْمَرْضِيِّ الْبَرِّ الْفِي سَيِّدِي

سندیده رگرنده پاکیزه بر همه کاره آفتابان

شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْأَمَامِينَ

جوانان اهل بهشت (روایات)

الْخَيْرِينَ الطَّيِّبِينَ النَّفِيْسِينَ النَّفِيْسِينَ

دو نیکو کار دو پاکیزه دو پر همه کاره دو برگرنده

الظَّاهِرِينَ الشَّهِيدِينَ الْمَظْلُومِينَ

دو پاک روشن دو سندیده

حالتی سکندر

سجده باشد و سران

باشد و در حدیث

صحیح و بیگانه فرمود

که سجده شکر واجبست بر هر

مسلمانی تمام

مکفی بان نماز را

و فرستند مسکون

بان پروردگار خود را

در سجده شکر ۲۰۲ زیارت امام حسن عسکری

الْمَقُولَيْنِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا طَلَعَتْ

دو گشته پس در دو فرس بر آنها در ایام که طریح کند

شَمْسٌ وَمَا عَرَبَتْ صَلَاةٌ مُتَوَالِيَةٌ

آفتاب و در ایام که غروب کند در دو پاره در پی

وَأَتَوْسَلُّ إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ

و ترسل بجهت سوی تر بر سید علی پسر حسین

سَيِّدِ الْعَابِدِينَ الْمَحْجُوبِ مِنْ خَوْفِ

سید مهادت کنندگان پنهان از خوف

الظَّالِمِينَ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ

سنگاران و بر سید محمد پسر علی باقر

الظَّاهِرِ النُّورِ الزَّاهِرِ الْأَمَامِ بْنِ

بزرگ روشن فروزان دو امام

السَّيِّدِ بْنِ مِفْصَاحِ الْبَرَكَاتِ وَفَضِيلِ

دوست سید کعبه نامی برکت و پر اغنای

الظُّلُمَاتِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا سَرَى

تا رهگی پس در هفت گس بر آنها در ایام که تاریکی برسد

و ملائکه را بان
بجای صلواتی بگذرد
که هر گاه که بنده نماز
کند و بعد از آن سجده
شکر کند بر دو در گذار
علیهان حجاب را
از میان بندد و
فرشتگان بگشاید
پس گوی پدای ملائکه
من نظر کند بر تو
بنده من که ادا

طریح کند

زیارت امام حسن عسکری ۳۰۳ هـ سجدہ شکن

کردن وضو و نماز
پس سجدہ کند
نزد من برای
شکن آنچه من
بر او انعام کرده ام
ای مال آنکه من
اورا چه بآید
گفتند
دادند و در گذار
روح تو پس فرماید
که دیگر باید داد
می بیند

لَيْلٌ وَمَا أَضَاءَ نَهَارٌ صَلَوَةٌ تُغْدُو

بُش وادرا بکه روشن بشود روز رحمتی که روشن کند

رُوحٌ وَأَوْسَلُ إِلَيْكَ بِجَعْفَرِ بْنِ

روح بنده و آتش بجزایم بسوی تو برساند جعفر را

مُحَمَّدٍ الضَّارِقِ عَنِ اللَّهِ وَالنَّاطِقِ

محمد ضارقی از خدا و گوینده

فِي عِلْمِ اللَّهِ وَبِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ

در علم خدا و برسی بر جعفر

العَبْدِ الضَّالِحِ فِي تَقِيهِ وَالْوَصِيِّ

بنده بنحو کار در نفس عزیز و وصی

الثَّامِصِ الْأَمَامِينَ الْهَادِيَيْنِ

پیشین کننده دو امام

الْمُهْدِيَيْنِ الْوَأَفِيَّيْنِ الْكَافِيَيْنِ

چهارم یافته دو وفا کننده کفایت کننده

فَصِيلٌ عَلَيْهِمَا مَا بَتَّحَ لَكَ مَلَكٌ

پس رحمت درت بر آید مادامکه بپس کند ترا فرشته

در مسجد شکر ۴۴۶ و زیارت امام حسن عسکری

وَتَحَرَّكَ لَكَ فَلَا صَلَوةَ لِي وَتَزِيدُ

وحرکت کند برای تو فلک دور ای که بپوشد مرا از اوست

وَلَا لِقَى وَلَا بَيْدُ وَأَوْسَلُ إِلَيْكَ

باشه دفا نمی بخورد و باز تو سهل بجزایم بسوی تو

بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا وَبِمُحَمَّدِ بْنِ

برسیده علی پسر موسی رضا و برسیده محمد پسر

عَلِيِّ بْنِ الرِّضَى الْأَمَامَيْنِ الْمُطَهَّرَيْنِ

علی مرتضی دو امام پاکیزه

الْمُنْتَجَبَيْنِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا أَضَاءَ

دور گردنده پس درود درخت بر آنها ادا ای که روشن

صَبْحٌ وَدَامَ صَلَوةٌ تَرَفِيهِمَا إِلَى رِضْوَانِكَ

شروع صبح ادا سردار روز نماز ترفی ده آنها را بسوی رضای خود

فِي الْعَلِيِّ بْنِ مِنْ جِنَانِكَ وَأَوْسَلُ

در عیبین از بهشت خود و تو سهل بجزایم

إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الرَّاشِدِ وَ

بسوی تو برسیده علی پسر محمد ارشاد کننده و

بپوشد کار اوست
باز فرمایند که دیگر
چرا بپاید او گویند
کفایت مهمات او
و بر آوردن حاجات
او پس صفای کند
سوال فرماید و
ملائکة جواب گویند
تا آنکه ملائکة گویند
درود کار او دیگر

ط

زیادت امام حسن عسکری ع در سجده شکر

الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْهَادِي الْفَائِزِ

حسن پسر علی هادی دو قیام کننده

بِأَمْرِ عِبَادِكَ الْمُخْتَبَرِينَ بِالْمِحْرَابِ الْهَابِلَةِ

با صلاح کار بندگان در آستان شده. بختهای ترسناک

وَالصَّابِرِينَ فِي الْأَحْيَانِ الْمَائِلَةِ فَصَلِّ

و در دهر کننده در بلای بزرگ پس درودش

عَلَيْهِمَا كِفَاءً أَجْرَ الصَّابِرِينَ وَآزَاءَ

بر آنها مثل پاداش پسران صبر کننده گان و عقاب

تَوَابِ الْفَائِزِينَ صَلَوةً تَمْتِدُهُمَا

توایب رستگاران در دو بجه آنها کننده برای آنها

الرِّفْعَةَ وَأَوْسَلَ إِلَيْكَ يَا رَبِّ

بلندی مقام ما و توصل بجهت بوی ترا ای خدا

يَا مَآئِنَا وَبِحَقِّ زَمَانِنَا الْيَوْمِ الْمَوْعُودِ

ای ما، و بحق زمان ما در روز وعده شده

وَالشَّاهِدِ الْمُشْهُودِ وَالتُّورِ الْأَزْهَرِ

و گواه دیده شده و تورات تابان

چیزی نمیدانیم
انگاه خداوند

کنیم فرمایند که من
او را شکر کنم چنانچه

او را شکر کرد
امثال کنم بوی

او افضل خود
رحمت عظیم خود را

در مقام با
بنام

در سجده شکر
۴۰۴ زیارت امام حسن عسکری

وَالضِّيَاءِ الْأَنْوَارِ الْمَتَّصُونَ بِالرُّعْبِ وَ

و روشنی روشنی تر نصرت باشد بر عب و

الْمُظْفَرِ بِالسَّعَادَةِ فَصِلَ عَلَيْهِ عَدَدَ

ظفر باشد بسادت پس در دست بر او اشاره

الْتَمِرِ وَأَوْزَانِ الشَّجَرِ وَأَجْزَاءِ الْمَدَرِ

بره و بر کرمی درخت و تعداد رگ

وَعَدَدِ الشَّعْرِ وَالْوَبْرِ وَعَدَدِ مَا أَحَاطَ

و اشاره بری و اشاره آنچه احاطه کرد

بِهِ عَلَيْكَ وَأَحْصَاهُ كَمَا بَكَ صَلَوَةٌ

بان مقرر و شانس کرد آنرا کجا بر تو درود بجه

يُعْطِيهَا بِهَا الْأَوْلُونَ وَالْآخِرُونَ

شکر بر او اولی و آخری

اللَّهُمَّ وَأَحْسِنَانِي زُمْرَتِهِ وَأَحْفَظْنَا

پروردگارا محترم ما را در زمره او و نگهدار ما

عَلَى طَاعَتِهِ وَأَحْسِنَا بِيَدِهِ وَلِيهِ

بر اطاعت او و حراست ما را بر دست او

و بلند معنی انصاف
صادق علیه السلام

منقول است که خداوند

علی بن ابراهیم
علیه السلام را

برای آن غنبل
خودگی دانید که چون

زینبین بسیار بگرد
و در حدیث معین

دیگر فرمود که چون
معنی از غنبل

زبانت اما حسن عکرمے؟ ۴۰۷ سجده شکر

وَآتَحْفَنَا بِوِلَايَتِهِ وَانصُرْنَا عَلَىٰ اَعْدَانَا

و تحفہ مارا بدوستی او و نصرت کن اراد دشمنان ما

بِعِزَّتِهِ وَاجْعَلْنَا يَا رَبِّ مِنَ التَّوَّابِينَ

ب عزت او و قرار دے مارا ای خدا یں از توبہ کنندگان

يَا اَحْمَرَ الرَّاحِبِينَ اللَّهُمَّ وَإِنَّ ابْلِسَ

ای رجم کنندہ تری رجم کنندگان خداوند! و بد رسکے دوسرے

الْمُنْمَرِدَ اللَّعَابِينَ فَاِن شِئْتَ لَإِعْوَادِ

سزگن گشت شدہ بھٹیل نظر خواست از توبہ ہای مغز

خَلْفِكَ فَانظُرْنَاهُ وَاسْتَهْمَلِكَ لِإِضْلَالِ

ضلع تری پس نظر فروری ادرا و مہلت خواہم از توبہ بر آفرم کرد

عَبِيدِكَ فَامْهَلْنَاهُ يَا بَاقِ عَمَلِكَ

بند گانست پس مہلت داری اور پس بطل عم عجز

فِيهِ وَقَدْ عَشَرَ وَكَثُرَتْ جُودُهُ وَ

در آن و بھٹیل لانا کرد و زیاد شد شکر او و

أَوْحَيْنَا جُوشَهُ وَأَنْشَرَتْ دُعَاؤُهُ

اوحام کرد تمون او و پراکنہ شد دعوت کنندگان او

خدا را بنیاد داری

و در موضعی باشی

که کسی ز مخالفان

ز انبند چلوئی

روی خود را بزد

ند و اگر در جائے

باشی که ایشان

باشند و توانی

سجده کند دست

ب پاپین شکم خود

بگنار و خم شو

فِي قَطَارِ الْأَرْضِ فَاصَلُّوا عِبَادَكَ

در اطراف زمین پس گمراه کردند بنده گان خود را

وَأَفْسَدُوا دِينَكَ وَحَرَفُوا الْكَلِمَةَ عَن

وفا و تزلزل کردند دین تو و منحرف کردند گفتار حق را از

مَوَاضِعِهِ وَجَعَلُوا عِبَادَكَ شَيْعًا

جای آن و قرار دادند بنده گان را شیعه

مُنْفِرِينَ وَأَخْرَابًا مُتَمَرِّدِينَ وَقَدْ

متفرقه و غریبهای تمردگشنده و بجهت

وَعَدَّتْ نَفْسُ بَنِيَانِهِ وَمَمْرُوقِ شَانِهِ

و وعده کردی شکست بنیان او را و در هم شکستن شکر

فَأَهْلِكَ أَوْلَادَهُ وَجَبُوشَهُ وَطَهْرَهُ

او را پس با کرسد اولاد او را و شکر او را و پاک گردان

بِأَوْلَادِكَ مِنْ إِخْرَافَاتِهِ وَأَخْطِئَاتِهِ

بناهای او از اختراعات او و خطایات او

وَأَرْخِ عِبَادَكَ مِنْ مَذَاهِبِهِ وَفِيئَاتِهِ

در احسان کن بنده گان را از مذاهبها و قیاسهای او

و با واضع و شکنج

و نضد او بسیار

تکمیل گذاشتن بر او

"شکنج مخالفان"

مجان کنند که پیوسته

تکمیل و زهر پدید آید

و در دروایت بسیار

دارد شده است

که حضرت عالی بجهت

موسی خطاب کرد که میداند

زیارت امام حسن عسکری ۴۰۹ سجده شکر

چرا او را بزرگوارند
از میان خلق و
کلمه خود گویند
موسی گفت بمسئله
ای پروردگارا من
فرمود برای آنکه
بر احوال بندگان
خود مطلع شوم
در مصیبت ایشان
کسی ندیده که نزد
من نفس از تو

وَاجْعَلْ ذَاؤْرَةَ التَّوْبَةِ عَلَيْهِمْ وَابْنُظْ

و قرار ده بخت را بر بر آئینها و بطوره

عَدْلِكَ وَأَظْهَرِ دِينَكَ وَقَوِّ أَوْلِيَاءَكَ

عدل خود را و ظاهر دین خود را و پیروان خود را

وَأَوْهِنِ أَعْدَاءَكَ وَأَوْرِثْ دِيَارَ

دشمنان خود را و عطا فرما دیار

إِبْلِيسَ وَدِيَارَ أَوْلِيَائِهِ أَوْلِيَاءَكَ

ابلیس و دیار دوستان او را برای دوستان خود

وَخَلِّذْهُمْ فِي الْحَجِيمِ وَأَذِقْهُمْ مِنَ الْعَذَابِ

و نهد در آماج در جهنم و بچشان بمانند از عذاب

الْأَلِيمِ وَاجْعَلْ لِعَائِكَ الْمُسَوِّدَةَ

در دیناکی و قرار ده لعنت نامی سپرده است را

فِي مَنَاحِيصِ الْخَلْقِ وَمَشَاوِبِهِ الْفِطْرَةِ

در محرمات خلق و مشاویب فطرت

ذَاؤْرَةَ عَلَيْهِمْ وَمُؤَكَّلَةَ بِهِمْ وَجَارِبَةَ

دور کننده بر آنها و موکل با آنها و جاریبه

سجده شکر ۶۱. زیارت والد فام

فِيهِمْ كُلَّ صَبَاحٍ وَمَاءٍ وَعَدْوٍ وَ

در آن هر صبح و در هر روز

رَوَاحٍ وَتَنَايِنًا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً

و شب ... عطا فرما بخوار دنیا حسنه

و فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَفِيَا بِرَحْمَتِكَ

در آخرت حسنه و نگاهدار ما بر رحمت خود

عَذَابِ النَّارِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

از عذاب آتش ای رحیم مکنه تر پس رحیم کنده گان

زِيَاكَ مَلِكُ دُنْيَا وَالْآخِرَةِ حَسْبُ عِيَالِي

مزار شریف زجر خافون والد فام علیهم السلام نیز در هر

ستر من رای پشتر میج مولای ما امام حسن عسکری

علیه السلام است پس ای زیارت انخافو بگو

السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

سلام بر رساله خدا درود خدا بر او

زیارت با بند چون

توان نماز فارغ

میروی دو طرف

رو به خود را بر دعا

بگذا دی و بند

موتق از خضر

امام رضا علیه

مفوق است که

سجده بعد از آن

نماز واجب شکر

خدا است

زیارت والدۀ قائمۀ

۶۱۱

بجد شکر

وَالِیهِ الصَّادِقِ الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلٰی

اولاد او که راستگوی هستند سلام بر

مَوْلَانَا اِمْبِرِ الْمُؤْمِنِیْنَ السَّلَامُ عَلٰی

مولای ما امیر مؤمنان سلام بر

الْاَئِمَّةِ الظَّاهِرِیْنَ الْحُجَّجِ الْمُبِیَّاتِیْنَ

ایمان پابره و جنتهای مبارک

السَّلَامُ عَلٰی وَالِدَةِ الْاِمَامِ وَالْمُوَدَّعَةِ

سلام بر مادر امام و پسرده شده

اَسْرَارِ الْمَلِكِ لِعَلَامٍ وَالْحَامِلَةِ لِاَشْرَفِ

سزای پادشاه بهاروان و حامله باشرف

الْاَنَامِ السَّلَامُ عَلَیْكَ اَبْنَتَا الصِّدِّیْقِ

مخوف سلام بر تو ای راستگوی

الْمَرْضِیَّةِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا شَبِیْهَةَ

پسندیده سلام بر تو ای مانند

اِمْرُؤَسَى وَابْنَةَ حَوَارِیِّ عَلَیْهِ السَّلَامُ

مادر مسی و در فرز حواری علی سلام

بر آنکه مؤمنان را

بنده خود را بر آنکه

اداکر در رض او را

و کسرا آنچه در این

عجیب گویند آنست

که سه مرتبه بگوید

شکر الله را و

پرسد که چه معنی

دارد شکر الله

حضرت فرمود که

مغشش از آنکه

این

عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّفِيَّةُ النَّفِيَّةُ السَّلَامُ

برتر ای پر بهرگار پاکیزه سلام

عَلَيْكَ أَيُّهَا الرُّضِيَّةُ الرُّضِيَّةُ

برتر ای پسندیده پسندیده

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَنْعُوتَةُ فِي

سلام برتر ای و معذبه

الْأَنْجِيلِ الْمَخْطُوبَةُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ الْأَكْبَرِ

انجیل خراسنگاری شده از روح لایهین خدا

وَمَنْ رَغِبَ فِي وَصْلِهَا فَتَحَّدِ سَيِّدِ

و کسی که رغبت کرد در وصل او محمد آثای

الْمُرْسَلِينَ وَالْمُسَوَّدَةَ اسْرَارِ رَبِّ

ز ساسانگان و سپرده شده باو اسرار خدای

الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى

جهانیان سلام برتر و بر

أَبَائِكَ الْحَوَارِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ

پدران حواریین سلام برتر و

سجده از من شکر خدا
است و آنکه مرا قوی
داد که بخدا او
فراوردم و فرزند
او را دارم و شکر
خدا و جمیع بندگانش
و فرقی طاعت
و اگر در نماز فطرها
مانده باشد که بیافند
تمام شد

زیادت والد فائمه ع

۱۳ هـ

تجدد شکر

عَلَى بَعْلِكَ وَوَلَدِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر شوهر تو و پسر تو سلام بر تو

وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ لظَاهِرِ شَهَدَتِكَ

و بر روح تو و بدن تو که بگواهی است که

أَنْتَ أَحْسَنُ الْكِفَالَةِ وَأَدْنَى الْأَقْبَانِ

برستی که خوب است برای نگهداری و در نزدیکی

وَأَجْمَعُ دِيْنِي فِي مَرْضَاتِ اللَّهِ وَصَبْرِي

و گشاده گردی در خوشنودی خدا و صبر گردی

فِي ذَاتِ اللَّهِ وَحَفِظْتَنِي مِنَ اللَّهِ وَحَمَلْتَنِي

در ذات خدا و حفظ کردی من از خدا و حمل کردی

وَلِيَّ اللَّهِ وَبِالْفَتْرِ فِي حِفْظِ حُجَّتِي

ولی خدا را و با وفاداری در نگهداری حجت

اللَّهِ وَرَغِبْتَنِي فِي وَصْلِهِ أَنْبَاءَ رَسُولِ

خدا را و رغبت کردی در وصل پسران رسول

اللَّهِ عَارِفَةً بِحَقِّهَا مُمِئِنَةً بِبَصْدِهَا

خدا را عارفانه بحق آنها را و پستی کننده

باشد باین عهد

تمام میشود و اما

گفت این عهد

بهر شو که واقع شود

بعل میباشد و

اصول آنست که اگر

بوزمان باشد

و تواند مانند

عهد نماز و صفت

عضو عهد کند
و بیانی در این
خبر کند دارد

سجده ششم ۴۱۴ زیارت والد فائمه

مُعْرِفَةً بِمَنْزِلَتِهِمْ مُسْتَبْصِرَةً بِأَعْمَلِهِمْ

اعتراف کننده بمقام و منزلت آنها طلب بصیرت کننده بامر آنها

مُسْفِيَةً عَلَيْهِمْ مُؤْتِرَةً هُوَ اللَّهُ وَاشْهَدُ

مهربان بر ایشان بزرگ کننده دعوای ایشان و شاهد میدهم

أَنَّكَ مَضَيْتِ عَلَيَّ بِصِرْعٍ مِنْ آخِرِكِ

که تو درگذشتی بر من بصیرت از کار خود

مُقَدِّمِيهِ بِالصَّالِحِينَ رَاضِيَةً بِمَنْزِلَتِهِ

انداخته پیشوایان را راضی بسندیده

تَقِيَّتِهِ نَقِيَّةً زَكِيَّةً فَرَضَى اللَّهُ عَلَيْكَ

بظرفی پاکیزه و زکری پس راضی شود خدا از تو

وَأَرْضَاكِ وَجَعَلَ الْجَنَّةَ مَنزِلَكَ وَ

دراهمی کند ترا و قرار دهد بهشت را منزل و

مَا أَوْلَاكِ فَلَقَدْ أَوْلَاكِ مِنَ الْجَبْرَاتِ

ادای تر پس بچنین برتری داد ترا از جنرات

مَا أَوْلَاكِ وَأَعْطَاكِ مِنَ الشَّرَفِ مَا

آهنگ برتری داد و عطا کرد ترا از شرف آنچه

که در نماز زیارت میکند
واضحت التکبیر و تلا
سجده نماز دستها را
در زمین بخواباند
و شکم را در زمین
بوساند دستها
که اول پیشانی را بر
زمین گذارد و این
سبب دو سجده شکر
میگردد و ظاهر
بدون

ذِيَارَةُ وَالِدِ الْفَائِزِ

۴۱۵

سجده شکر

بِهِ اَعْنَالِ فَمَهَاكَ اللهُ بِمَا صَحَّحِ

بأن بی زیارت کرد پس گوارا سازد خدا ترا بآنچه گوارا است کرد

مِنَ الْكِرَامَةِ وَاَمْرَاكِ (پس ای مکی خدایا

ترا از کرامت و مازگار است سازد

وَمَكُونِي) اَللّٰهُمَّ اِنَّا كَاغْتَمَدْتُ وَ

ضامدا ترا اعتماد کردم و

لِرِضَاكَ طَلَبْتُ وَيَا وِلِيَّ اَنْتَ اِلَيْكَ

بر رضای تو طلب کردم و ای سران تو منم

تَوَسَّلْتُ وَعَلَى غُفْرَانِكَ وَحِلْمِكَ

توسل جنم و بر آغوش تو و بردباری تو

اَتَكَلْتُ وَيَا اَعْصَمْتُ وَيَقْبُرِي اَمْرُ

ایچم زوم و بر او اعتماد کنم خورم و بفرستد

وَلِيَّتِكَ لَذِكْ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ

دوست تو و بنام آوردم پس درود زنت بر محمد و اولاد

مُحَمَّدٍ وَانْفَعْنِي بِزِيَارَتِهَا وَبِتَيْبَتِي عَلَيَّ

محمد و درود بزرگ مرا بزیارت او و ثوابت بر او

ذکر نیت بعمل آید
و سنن است که
ذکر کند و بعضی
السننکه از اذکار
واردی باشد که
مذکور در این حدیث
و صحیح است که
این سجده و اول
دهد چنانچه منقول
است که حضرت امام
موسی کاظم

سجده شک ۹۱۴ زیارت والدۀ قائم

مَجْبِيهَا وَلَا تَحْزِنِي شَفَاعَتَهَا وَشَفَاعَتِ

مجتب او و محزون کن مرا از شفاعت او و شفاعت

وَلَدِيهَا وَأَرْزُقْنِي مُرَافِقَتَهَا وَاحْسِنِي

پرورش و روزی کن مرا مرافقت او را و محو گردان

مَعَهَا وَمَعَ وَلَدِيهَا كَمَا وَقَفْتَنِي لِزِيَارَتِهِ

با او و با پر او همچو سخن رفتی کردی مرا زیارت

وَلَدِيهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوجِّهُ إِلَيْكَ بِأ-

پرستش پروردگارا من را بجهت تو می آورم

الْأُمَّتِ الظَّاهِرِينَ وَأَتُوسَّلُ إِلَيْكَ

ایمان بگروه و توسل می جویم بوسیله

بِالْحُجَجِ الْمِيَامِيْنَ مِنْ آلِ طَهٍ وَآلِ

برسیدگیهای بزرگ از خاندان طه و آل

أَنْ تَصِلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ

اینکه رحمت تو بر محمد و اولاد پاک محمد

وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِنَ الْمُطَهَّرِينَ الْفَائِزِينَ

و قسرا درمی مرا از الطهارت یافتگان و مسکوران

عنه السلام بعد از طلوع صبح سجده

میکند تا وقت زوال

و بعد از عصر تا شام

و در حدیث دیگر گذار شده که انحصار زیاد

از ده سال هر روز

بعد از طلوع آفتاب تا وقت زوال در

سجده بودند و

بند

زیارت والدۀ فائمه

۶۱۷

مجدده شکر

الْفَرِحَانِ الْمُسْتَبِشِرِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفٌ

شادمانان بشاد داده شدگان که نیست خرفنی

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَاجْعَلْنِي

بر ایشان و آنها محزون نه زند و قرار ده مرا

مِمَّنْ قَبِلَتْ سَعْيَهُ وَلَيْسَتْ أَمْرُهُ وَ

از این بکنند بهیله کردی سعی او را و آسان کردی کار او را و

كَشَفَتْ ضَرَّهُ وَأَمِنَتْ خَوْفَهُ اللَّهُمَّ بِحَقِّ

کشف کردی در ماندگی او را و ایمن کردی ترس او را خدا یا بگو

مُحَمَّدٍ وَالِإِلْحَمْدِ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالِإِلْحَمْدِ

محمد و اولاد محمد رحمت زنت بر محمد و خاندان محمد

وَلَا بَجْعَلُهُ إِخْرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي

و قرار ده آنرا آخر عهد من از زیارت من

إِنَّا هَا وَارِثَتِي الْعَوْدِ إِلَيْهَا أَبَدًا مَا

ایں گاه را و روزی کن مرا بازگشت ببری آن همیشه و در آنچه

أَبْقَيْتَنِي وَإِذَا تَوَفَّيْتَنِي فَأَحْسِرْ لِي فِي

باقی براری مرا و زنا بکند بهر آنی مرا پس محزونم کن در

منقول است از حضرت امام رضا علیه السلام ابن فدا در تفسیر صحیح است که سنبل زینب است از عمره او در مسجد و در وطن خادوی خردا بر زمین مسجد صحیح است و در رجال کثیری مذکور است که

جبهه شک ۶۱۸ زیارت حکیمه خاتون

زُصْرِيهَا وَأَدْخِلْنِي فِي سَفَاعَةِ وَلَدِهَا

زهره او در ممکن مرا در سفاس پر او

وَسَفَاعَتِهَا وَأَغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيْ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ

و سفاس خویش و پاره زمره و والدین مرا در سزای

وَالْمُؤْمِنَاتِ وَأَيْنَا فِي لَدُنِّيَا حَسَنَةً وَأَوْ

و مؤمنان را و عطا کن ما را در دنیا حسنه و

فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَمِنَّا بِرَحْمَتِكَ عَذَابًا

در آخرت حسنه و نگهدار ما را بر رحمت خود از عذاب

النَّارِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا سَادَاتِي وَ

آتش و سلام بر شما ای آقایان من و

رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

رحمت خدا و برکتهای او

زِيَارَتِ حَكِيمَةَ حَاجِّ خَلِّصِ

أَمَّا مُحَمَّدٌ فَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ

که فیر شرفش پایین پا چسبده بوضیح عکس کتاب

فضل من شانان بنوع
الهی عمیرا مداو
در سبب بود و بجان
دایم بار طول دایم
سبب برداش و طول
جبهه او را مذکور
ساختند گفت آنگ
بجز در جیلان دراج
میدیدند بجز در جیل
طوبی بنی غیره

زیارت حکیمه خاتون؟ ۱۹ سجده شکر

وگفت روزی
 بنزد جیل رفتیم
 و او سجده و ایستاد
 طول داد چون سر
 برداشت من گفتم
 که سجده را حول
 دادید گفت که
 طول سجده معرفت
 بن حق بود ا
 سجدتک سجده کما
 در محل میسر است

عليهما السلام است وان چنان است که مپایست
 در قبله و میگوئی

السَّلَامُ عَلَىٰ اَدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر آدم برگزیده خدا سلام

عَلَىٰ نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ اِبْرَاهِيمَ

بر نوح پیغمبر خدا سلام بر ابراهیم

خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ مُوسَىٰ كَلِيمِ

خلیل خدا سلام بر موسی کلم سخن

اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ عِيسَىٰ رُوحِ اللَّهِ

خدا سلام بر عیسی روح خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای رسول خدا سلام

يَا خَيْرَ خَلْقٍ اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

ای بهترین خلق خدا سلام بر تو ای

صَفِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ

برگزیده خدا سلام بر تو ای محمد پسر

سجده شکر ۶۲۰ زیارت حکمه خا^{نون}

عَبْدِ اللَّهِ حَايِمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ

عبده حاتم پیمبران سلام

عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ

برتر ای امیر مؤمنان علی پسر

أَبِي طَالِبٍ وَوَصِيِّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ

ابیطالب ووصی رسول خدا سلام

عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

برتر ای فاطمه سیده زنان جهانیان

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَبْطِي الرَّحْمَهُ وَ

سلام بر شا ای دوست رحمت و

سَيِّدِي سَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ السَّلَامُ

دو آقای جوانان اهل بهشت سلام

عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ

برتر ای علی پسر حسین آقای

الْعَابِدِينَ وَقُرَّةِ عَيْنِ النَّاطِقِينَ

عبادت کننده گان و روشنی چشم ناظران

فاضاصل بن
شادان روایت
کرده است که
حسن بن علی بن
فضال بصره
رفت و راه عباده
و سجد را چند
طول میداد که
من میامد و بر
پیش من
بگفت ای کجاست
این

زیادت حکمها خاتون؟ ۲۱ هجده شکر

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ يَا مَوْ

۱۳۱ برتر ای محمد بر علی تکافئه

الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

علم بعد از پیغمبر ۱۳۱ برتر ای

جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ الْبَارِزِ الْأَمِينِ

جعفر بر محمد استگویی بیکوکار امین

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ

۱۳۱ برتر ای موسی بر جعفر

الظَّاهِرِ الظُّهْرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

پاکر پاكيزه ۱۳۱ برتر ای

عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرَّضَا الْمُرْتَضَى السَّلَامُ

علی بر موسی راضی پسندیده ۱۳۱

عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ لَيْفِي السَّلَامُ

برتر ای محمد بر علی بر بزرگوار ۱۳۱

عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّفِيِّ السَّلَامُ

برتر ای علی بر محمد پاکيزه پسندیده

افزاده و دشمنان
برود و او چو امیرانند
و از او وحشت نمیکند
و انبیا و اولیا گویند
که علی بن مهزیار
و چون آفتاب
طلوع میکند و بجای
مهرت و سر بر
نمیدان تا برای
ضار رضا برود
نور

سجده شکر ۶۲۲ زیارت حکیم خان

الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَسَنَ بْنَ

این سلام برتر ای حسن پسر

عَلَى السَّلَامُ عَلَى لَوْصِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ

همی سلام بر دومی بعد از او

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نُورِكَ وَسِرِّجِكَ

خدایا رحمتت بر نور خود و چراغ خود

وَوَلِيِّ وَوَلِيِّكَ وَوَصِيِّ وَوَصِيِّكَ وَ

و دوست دوست خود و دوستی و دوستی خود و

جَمِّكَ عَلَى خَلْفِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

جماعت خود بر مردم سلام برتر

يَا بَيْتَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

ای دژ رسول خدا سلام برتر ای

بَيْتَ فَاطِمَةَ وَخَدِجَةَ السَّلَامُ يَا بَيْتَ

دژ فاطمه و خدیجه سلام برتر ای دژ

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ

امیر مؤمنان سلام برتر ای دژ

دعا میگردد مثل آنچه
برای خود دعا میگرد
و در پیشانی او
پینه بود مانند زانو
شش از بسیاری
طول بچود و ایضا
روایت کرده است
که ابن ابی عمیر بعد
از نماز صبح بر سجده
شکر میفراود و در
غیبتش مگر

عَلَيْكَ

زیارت حکیمه خانون

۲۳

بجده شکر

الْحَمْنِ وَالْمُحْسِنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

حسن و حین سلام برتر ای

بَيْتِ وَرَبِّي اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُخْتِ

دختر دئی خدا سلام برتر ای خواهر

وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمَّةَ وَرَبِّي

ولی خدا سلام برتر ای عمه دئی

اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ مُحَمَّدِ بْنِ

خدا سلام برتر ای دختر محمد پسر

عَلِيٍّ لَيْفِي وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ

عی بر ایزگار و رحمت خدا و برکتهای او سلام

عَلَيْكَ عَرَفَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ

برتر شناسای بنفکند خدا در میان ما و شما در بهشت

وَحَشْرَتَانِي زُمْرَتِكُمْ وَأُورِدْنَا حَوْضَ

و محشر کنده ما را در زمره شما و وارد کنده ما را بحوض

بَيْتِكُمْ وَسَقَانَا بِكَاسِ جَدِّكَ مِنْ يَدِي

بهنیر شما و در سپانده ما را بکاس جدتان از دست

وقت ظهور و فضل

از تنگه بجهت شکر

بعد از جمیع نسیبها

باشد و پیش از نوافل و در زمان

مغرب اکثر گفته اند

که بعد از نوافل بجای آوردن و بعضی

پیش از نوافل گفته اند و ظاهرا

صحیح و خوبست و پیش از

عَلَىٰ بْنِ أَبِيطَالِبٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

عی بر ابیطالب درودهای خدا بر شما

أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يُرِيَنَا فِيكُمْ الشُّرُودَ

بخواهم از خدا که بناید مرا در حال شما شادی و

الْفَرَجَ وَإِنْ يَجْمَعُنَا وَإَيَّاكُمْ فِي زُمْرَةِ

گن هست و جمع کند ما و شما را در زمره

جَدِّكُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ

جده من محمد درود خدا بر او و خانواده او

أَنْ لَا يَسْلُبَنَا مَعْرِفَتَكُمْ إِنَّهُ وَبِئْسَ

اینکه سب نکند از ما معرفت شما را بد بکند او و بی ترسان

أَقْرَبَ إِلَى اللَّهِ بِحُبِّكُمْ وَالْبِرَاءَةِ مِنْ

زیادتی بجهت بری خدا بدوستی شما و بروری صبیحتان

أَعْدَائِكُمْ وَالتَّسْلِيمِ إِلَى اللَّهِ وَاصْيَابِهِ

دشمنان شما و تسلیم بری خدا راضی بآن

غَيْرِ مُتَكَبِّرٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ وَعَلَىٰ يَفِينِ مَا

بدون آنکه ر و تکبر و بر یقین آنچه

نوافل بخاوردن
افضل است چنانچه
چهره ازخند
صاحب الزمان
علیه السلام بود
که اگر درود را بعل
"درود شایسته است
باشد اقا دعاهای
این سجده بسیار
و اسانتر از نماز است
امریک اول
بند معینی از

اِنِّى بِهٖ مُحَمَّدٌ وَبِهٖ رَاضٍ نَطْلُبُ بِذٰلِكَ

آوردن آنرا محمد و این را میم طلب میکنم بسبب

وَجْهَتِكَ يَا سَيِّدِي اَللّٰهُمَّ وَرِضًا كَوْرًا

وجه ترا ای آقای من خداوندا در رضای تو

الَّذِى اَرَادَ الْاٰخِرَةَ يَا حَكِيْمَةً اَسْفَعِي لِي

خدا آنچه را که ای حکیمه شفاعت کن برای من

فِي الْجَنَّةِ فَاِنَّ لَكَ عِندَ اللّٰهِ شَانًا

در بهشت پس چه بگفته ترا نزد خدا شایسته

مِنَ الشَّانِ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ اَنْ

از شان خداوندا من بخوابم از ترس اینکه

تَعْتِمُ لِي بِالتَّعَادَةِ فَلَا تَنْسِبْ مِنِّي مَا اَنَا

مطمئن کنی برای من باینکه من را از آن بگذرنی

فِيهِ وَاَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ

در آنم و بهنگام حول و بهنگام قوت جز برای خداوند بلند

الْعَظِيْمِ اَللّٰهُمَّ اَسْتَجِبْ لَنَا وَتَقَبَّلْهُ

ای عظمت خداوندا اجابت فرما برای ما و بپذیرش کن آنرا

حضرت امام رضا

علیه السلام

است که اگر خواهم

صد مرتبه شکر

شکر آنگو و اگر

خواهم صد مرتبه

تغویا عفو آورد

عیون اخبار

الرضا از صاحب

ابى الفتح القمي

گفته است که هر

امام رضا علیه

السلام

۹۲۶ زیارت حضرت صاحب

حمد شکر

يَكْرَمِيكَ وَعِزِّيكَ وَبِرَحْمَتِكَ عَافِيَتِكَ

بكرم خود و عزت خود و برحمت خود دعا عافیت خود

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ

درود بر خدا بر محمد و اولاد او تماما و

سَلَّمَ تَسْلِيمًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

درود می درستم درود فرستادنی ای دردم کننده آری دردم کننده گان

زِيَارَتُ حَضْرَتِ ضَاءِ الْاِحْسَانِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

چون خواستی زیارت کنی آنحضرت را بایست بر درجم
آن جناب و بگو

السَّلَامُ عَلَى أَحْسَنِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْعَالَمِ الَّذِي عَلَيْهِ

سلام بر حق تازه و ده انانی که دانش او

لَا يُبِيدُ السَّلَامُ عَلَى الْحَيِّ الْمَوْجِبِ الْمُؤْمِنِينَ وَمُؤْمِنَاتِهِ

زایل نموده سلام بر زنده کننده مؤمنین و مؤمنات

الْكَافِرِينَ السَّلَامُ عَلَى قَهْدِي الْأَمَمِ وَ

کافران سلام بر هدایت شده امتها و

در راه خراسان

هر گاه از غضب

نماند نظر فارغ

میشد بجد و شکر

مهرت و صلوات

بگفت شکر الله

و چون از غضب

نماند عرصه فارغ

میشد صد مرتبه

در سجده میگفت

حمدا لله

جامع الکلیه السلام علی خلیف التلیف صاحب الشرف السلام

گرفتارنده کلمه سلام بر جانبین بینیان و دارای شرف سلام

علی حجة المعبود و کلمة الجود السلام علی معز الاولیاء و اول

بر بخت خدا و سخن پسندیده سلام بر عزیزکننده دوستان و ذلیل

الاعداء السلام علی وارث الانبیاء و خاتیم الاوصیاء

سند و نشان سلام بر وارث پیغمبران و پلین رسیده جانبان

السلام علی القائم المنظر و العدل المشهر السلام علی السیف

سلام بر قائم انظار برود شده و عدل انکار سلام بر شمشیر

الشاهر و القمر الزاهر و النور الباهر السلام علی شمس الظلام

برنده دایه تابنده و نور علیکننده سلام بر آفتاب درخشنده

و بذری التمام السلام علی ربیع الانام و نظرة الایام السلام

دایه شب چهارده سلام بر خوشحالکننده مردم و دشمنکننده روزگار سلام

علی صاحب الصمصام و فلاح الهیام السلام علی الدین

بر صاحب دین شمشیر و کافنده تاریکی سلام بر دین

الماثور و الکتاب المنصور السلام علی بقیة الله فی بلائیه

دارنده و کتاب مطربنده سلام بر ایفاننده از طرف خدای شکرگش

وَجِئْتَهُ عَلَى عِبَادِهِ الْمُنْتَهَى إِلَيْهِ مَوَارِيثُ الْأَنْبِيَاءِ وَوَلَدِيهِ

و جئت او بر بندگانش تمام شده بسوی او ارشادهای پیغمبران و نزاد است

مَوْجُودٌ أُنَادُ الْأَصْفِيَاءِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى السِّرِّ وَالْوَلِيِّ لِلْأَمِيرِ

موجود انداز پانزدهگان این بر بختی و اختیار دار سر امر را

السَّلَامُ عَلَى الْمَهْدِيِّ الَّذِي وَعَدَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ الْأُمَّةَ أَنْ

سلام بر مهدی است و وعده داده است خدا عزوجل بان امتها را اینکه

يَجْمَعُ بِهِ الْكَلِمَ وَيَلْتَمِسُ بِهِ الشَّعْبَ وَيَمْلَأُ بِهِ الْأَرْضَ قِسْطًا وَ

گرد آوردد و بهم پیوندد بان برکنند را و بر گرداند بان زمین را از عدل و

عَدْلًا وَيُمْكِنُ لَهُ وَيُنْجِزُ بِهِ وَعَدَ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ أَنْكَ

داد و ممکن داده او و وفا کند با او و وعده نمودن کنایه گواهی میدهم ای آقای من بشکند

وَالْأُمَّةَ مِنْ آبَائِكَ أُمَّتِي وَمَوَالِي فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَوْمَ يَقُومُ

و پیروایان از پدران تو پیروایان من و اقایان من در زندگی دنیا و در روز قیامت باقی

الْأَشْهَادُ أَسْأَلُكَ يَا مَوْلَايَ أَنْ تَسْأَلَ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي

گواهان خواهش میکنم از آقای من ایستگاری از خدای بزرگ و عالی مرتبت در

صَلَاحِ شَأْنِي وَقَضَاءِ حَوَائِجِي وَعُفْرَانِ ذُنُوبِي وَالْأَخْذِ بِيَدِي

اصلاح حال من و بر آوردن نیار من و بچسبیدن من با تو و گرفتن دست من

زیارت حضرت صاحب

۴۲۹

فِي دِينِي وَ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي لِي وَ لِأَخَوَانِي وَ لِأَخَوَاتِي الْمُؤْمِنِينَ وَ

در دینم و دنیایم و دوز و بهنیم برایم و برای برادرانم و خواهرانم که ایمانند و

الْمُؤْمِنَاتِ كَأَنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ پس بجا آورد نماز زیارت را

زمان ایمان هستی بر سببیکه تو آمرزنده و مهربانی

یعنی دو آرزو در رکعت بعد از هر دو رکعت سلام دهد و تسبیح حضرت

زهره علیها السلام بگوید و هدیه کند بوی حضرت چون نماز زیارت فارغ شدی بگو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ جَنَّتِكَ فِي أَرْضِكَ وَ خَلِيفَتِكَ فِي بِلَادِكَ الدَّاعِي

بار خدا یا در روز قیامت بر جنت در زمینت و خلیفانت در سرزمینت خواننده

إِلَى سَبِيلِكَ وَ الْقَائِمِ بِقِطْطِكَ وَ الْفَائِزِ بِأَمْرِكَ وَ لِي يَا مُؤْمِنِينَ

برای راه تو و بر پای دارنده میزان تو و کسبکار کننده امر تو و دست اهل ایمان

و مُبِيرِ الْكَافِرِينَ وَ مَجْلِي الظُّلْمَةِ وَ مُبْرِئِ النَّحْيِ وَ الْقَادِرِ بِالْحِكْمَةِ وَ

و براندازنده کافران و برطرف کننده تاریکی و دوز دهنده حق و طهارت کننده بگفت و

الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَ الصِّدْقِ وَ كَلِمَتِكَ وَ عَيْبَتِكَ وَ عَيْنِكَ

بند سبب تو و راستی و کلمه تو و خواننده دوز و دنیا تو

فِي أَرْضِكَ الْمُتَرَقِّبِ الْخَائِفِ الْوَلِيِّ النَّاصِحِ سَفِينَةَ الْجَهَنَّمَ وَ

در زمین تو بر مدور ترسان دوست خنده کننده کشتن سخت و

عَلِمَ الْهُدَى وَنُورَ ابْصَارِ الْوَدَى وَخَيْرَ مَنْ تَقَصَّ وَآرْتَدَى

رایت هدایت و نور دیدگان بجان و بهترین کسی که بنجان پاشد و در برود

وَ الْوِزْرَ الْمَوْقُورَ وَ مِفْرَجَ الْكَرْبِ وَ مُزِيلَ الْهَيْمِ وَ كَاشِفَ

دو وزر و دور و گشاید و باز و در برون گشاید گرفتاری و در روانده

الْبَلْوَى صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ الْأَئِمَّةِ الْهَادِيْنَ

بلیات درود خدا بر او و بر پدرانش بنوایان راهنمایان

وَ الْقَادَةَ الْمِيَامِينَ مَا طَلَعَتْ كَوَاكِبُ الْأَشْجَارِ وَأَوْرَقَتِ

و بزرگ بزرگواران بخت طلوع میکند ستاره در شجره و برگهای

الْأَشْجَارِ وَأَيَّعَتِ الْأَشْمَارُ وَ اخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ

درختان و برده بیوه و مختلف شوند شب و روز

وَ غَرَدَتِ الْأَطْيَارُ اللَّهُمَّ انْفَعْنَا بِحَبِيْبِهِ وَأَحْسِنْنَا

و بجزانند پرندگان بار خدا نفع ده ما را به دوستی او و محسور گردان

فِي ذُمْرِيْهِ وَ تَحْتَ لِوَاءِهِ إِلَهَ الْأُمَمِ الْأَمِينِ

در جمعیت او و زیر بیرق او ای خدای حق اجابت فرما

رَبِّ الْعَالَمِينَ

پروردگار جهانیان

سید شیخ کفعمی در بلد الاکرامین دعائی مروی از حضرت امیرالمؤمنین
 علیه السلام نقل کرده که هر ماه هفت و مکروب و محزون و
 گرفتار و ترسانی بخواند از احق تعالی اورا فرج کرامت فرماید
 و ان دعایین است

يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ وَيَا ذُرَّ مَنْ لَا ذُرَّ لَهُ وَيَا

ای یاور کبیکه یادری نیت اورا و ای فرز کبیکه نیت مخزی برای او دای

سَدَّ مَنْ لَا سَدَّ لَهُ وَيَا حَرْدَ مَنْ لَا حَرْدَ لَهُ وَ

دسید کبیکه نیت اورا دسید ای و ای بناه کبیکه نیت اورا بناهی

يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ وَيَا كَرَمَ مَنْ لَا كَرَمَ لَهُ وَيَا

ای فریادرس ای نیت اورا فریادرسی و ای سخج ای نیت سخن اورا و ای

عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ الْجَاوِزِ يَا غَوْ

غزت ای نیت عزتی برای او ای بزرگ بخشنده ای عزیز در گذرنده ای یار

الضُّعْفَاءِ يَا كَرَمَ الْفُقَرَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا مُنْقِذَ

بچارگان ای دارائی و فیضان با ای بزرگ امید ای نجات دهنده

الْعَرَفَاتِ يَا مُنْجِيَّ أَهْلِ الْيَمِّ يَا مُجَلِّدَ الْيَمِّ يَا مُنْعِمَ

عرق شدگان ای رمان ده و نجات دهنده ای بیکو کار ای زیبای دهنده ای رحمت

مُفْضِلُ أَنْتَ الَّذِي تَسْجُدُ لَكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَ نُورُ

برتری دهنده تویی آنچه سجده میکند برای تو تاریکی شب در روشنی

النَّهَارِ وَ ضَوْؤُ الْقَمَرِ وَ شُعَاعُ الثَّمَرِ وَ حَفِيفُ

روز درخشانی ماه و برتو خورشید و سبزی

التَّجْرِ وَ دَوِي الْمَاءِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا

رحمت و صدای آب ای خدا ای خدا ای خدا ای خدایت عبودی جز

أَنْتَ وَ حَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا رَبَّاهُ يَا اللَّهُ صَلِّ عَلَيَّ

تو یگانگی ای شریک نداری ای پروردگاری خدا درودت بر

مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَفْعَلْ بِنَامَا أَنْتَ أَهْلُهُ بِسْ بَطْلِبُ

محمد و خاندان محمد و بجا آور برای آنچه تو اهل آن هستی

چهار حاجت داری (دُعَاءِ قَوْسُلُنْ بِنَامَا) سید بن طاووس

در مجمع الدعوات روایتی از سلمان نقل فرموده که در احوالش

مذکور است چیزی که حاصلش اینست حضرت فاطمه علیها السلام

آموخت بمن کلامیکه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله

آموخته بود و در وقت صبح و شام از اینخواند و فرمود اگر

میخواهد در دنیا هرگز تو را نبیند و ملاقات کن بر آن و آن این است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ النَّوْرِ بِسْمِ اللَّهِ

بنام خداوند بخشننده مهربان بنام خداوند نور بنام خداوند

نُورِ النَّوْرِ بِسْمِ اللَّهِ نُورٌ عَلَى نُورٍ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي

نور نور بنام خداوند که نور بر نور است بنام خداوند که

هُوَ مَدَبِرُ الْأُمُورِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي خَلَقَ النَّوْرَ مِنَ

او تدبیر کننده کارهاست بنام خداوند که آفرید نور را از

النُّورِ أَحْمَدٌ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ النَّوْرَ مِنَ النَّوْرِ وَأَنْزَلَ

نور سپس از خداوند را که آفرید نور را از نور و فرستاد

النُّورَ عَلَى الظُّورِ فِي كِتَابٍ مَقْطُورٍ فِي رَقٍّ مَنشُورٍ

نور را بر طور در کتاب پاره شده در نازکی پهن شده

بِقَدْرِ مَقْدُورٍ عَلَى نَبِيِّ تَجَبُّورٍ أَحْمَدٌ لِلَّهِ الَّذِي

بر اندازه مقدر شده بر پیغمبر دانایی دادنده سپس احمد نیز که

هُوَ بِالْعِزِّ مَذْكُورٌ وَبِالْفَخْرِ مَشْهُورٌ وَعَلَى التَّوْبَةِ

او ب عزت یاد شده و ب بزرگی شرف یافته در توبت

وَالضَّرَاءِ مَشْكُورٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا أَحْمَدَ

و ناخوشیها بسیار کرده شده و درود خدا بر آقای ما محمد

۶۳۴ دعائیکه جبرئیل برای پیغمبر آورد

وَاللّٰهُ الطَّاهِرُ مِنْ سُلْهَانَ كَفَتْ جَوْنَ اَزْ حَضْرَتِ فَاطِمَةَ عَلِيَّهَا السَّلَامُ

اموختم از آنجا قسم به بیشتر از هزار نفر از اهل مکه و مدینه که مبتلا به تب بودند اموختم پس همه شفا یافتند باذن خدا تعالی

عُرِّيَ اَنْتَ كِهْ جَبْرئِيلَ بَرَايَ پيغمبرِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللهِ

سید بن طاوس در مجمع از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
دوایت کرده که فرمود جبرئیل خدمت حضرت پیغمبر را عرض کرد
یا نبی الله بدانکه هیچ پیغمبری را بقدر تو دوست نداشته ام
پس بسیار بگو

اللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَرَى وَاَلَا تَرَى وَاَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلٰى

بار خدا یا بر سینه تو می بینم و دیده نمی نوی و تو بر نظرگاه بلند هستی

وَاَنَّ اِلَيْكَ الْمُنْتَهٰى وَالرَّجْعٰى وَاَنَّ لَكَ الْاٰخِرَةَ وَ

و دیده سینه بوی نوزدت پایان و بازگشت و دیده سینه روزات اخرت

الْاٰوَلٰى وَاَنَّ لَكَ الْمَمَاتَ وَ الْحَيَا وَاَنَّ رَّبَّ اَعُوذُ بِكَ

اول و دیده سینه از طرفت برانندن و زنده کردن و پروردگار ایستاده می برم بنو

أَنْ أَدَّلَ أَوْ أُخْرَى

اینکه ذلیل یا غوار کرده شوم

دُعَاءُ فَرَجِ حَضْرَتِ عَجَلِ اللَّهِ فِيهِ

کفعمی در بلد الامین فرموده این دعاء حضرت صاحب الامر
علیه السلام است که تعلیم فرمود از البصیر که محبوب من تو پس خلاص شد

إِلْهِ عَظَمَ الْبَلَاءُ وَبِرَّحِ الْخَفَاءُ وَانْكَفَ الْعَطَاءُ

خدای من بزرگ شد گرفتاری و در رفت آبرو و در بر کنارش برده از روی کار

وَانْقَطَعَ الرَّجَاءُ وَصَانَتْ الْأَرْضُ وَمُنِعَتِ السَّمَاءُ

و برید امید و تنگ شد زمین و بازو بسته شد آسمان

وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ وَالَيْكَ الْبُشْتَكِيُّ وَعَلَيْكَ الْمَعْوَلُ

و تو هستی یاری بسته شده و بوی تو شکایت کرده شده و برت است بهشت

فِي السِّدَّةِ وَالرَّخَاءِ اللَّهُمَّ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ

در سختی و در سستی بار خدایا در و در دست بر محمد و خاندان محمد

أُولَى الْأَمْرِ الَّذِينَ قَرَضَتْ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ وَعَرَفْتَنَا

صاحبان امر آنکه واجب کردی بر ما و با بنواری بنوازد لنا ما میدی ما را

۳۶ ۴ رُغَاءٍ فَرِحَ خَضِرٌ حَتَّى عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ

بِذَلِكَ مِنْزِلَتَهُمْ فَفَرِحَ عَنَّا بِحَقِّهِمْ فَرَجًا عَاجِلًا قَرِيبًا

این سزات ایشان پس برین از ما سخن بیان کن ای نبی فوری نزدیک

كَلِمَةٍ الْبَصِيرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ

مانند هم دون چشم با نزدیک تر ای محمد ای علی ای علی ای محمد

أَكْفِيَانِي فَإِنَّكَ كَافِيَانِ وَأَنْصُرَانِ فَإِنَّكَ نَاصِرَانِ يَا

کفایت کنید مرا پس شما کفایت کننده دایم را و یاری کنید مرا پس شما یاری کننده گان سخن

هُوَ لَا يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ الْغُوثُ الْغُوثُ الْغُوثُ

ای آقای ای صاحب و مختار دار زمان فریادرس فریادرس فریادرس

أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي السَّاعَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ

در یاب مرا در یاب مرا در یاب مرا اکنون اکنون اکنون

أَعْجَلِ الْعَجَلَ الْعَجَلَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ

بشتاب بشتاب بشتاب ای مهربانتر مهربانان سخن محمد و خاندان او

اسْتِغَاثَةُ مُجْتَمِعِ (الظَّاهِرِينَ) صَاحِبِ الزَّمَانِ

ستید علیخان در کلمه الطیب فرموده این استغاثه است مجتبع

صاحب الزمان صلوات الله علیه هر جا که باشی دو رکعت نماز

بجهد و هر سوره که خواهی بگزار پس دو بقبله زیر آسمان بایست

بجهد و هر سوره که خواهی بگزار پس دو بقبله زیر آسمان بایست

بِسْمِ اللَّهِ الْكَامِلِ التَّامِّ الشَّامِلِ الْعَامِّ وَصَلَوَاتُهُ

سلام خدا که کامل و تمام و فراگیرنده و محیط باشد و درودهای او

الدَّائِمَةُ وَبَرَكَاتُهُ الْقَائِمَةُ التَّامَّةُ عَلَى حُجَّةِ اللَّهِ

که همیشه و برکات او که پاینده و تمام است بر محبت خدا

وَوَلِيِّهِ فِي أَرْضِهِ وَبِلَادِهِ وَخَلِيفَتِهِ عَلَى خَلْقِهِ وَ

دنیایند او در زمینش و شهرهایش و خلیفانش بر مخلوقش و

عِبَادِهِ وَسُلَالَةِ النَّبُوَّةِ وَبَقِيَّةِ الْعِتْرَةِ وَالصَّفْوَةِ

بندگان و خاندان نبوت و بقیانده عزت و برتری

صَاحِبِ الزَّمَانِ وَمُظْهِرِ الْإِيمَانِ وَمُطَقِّنِ أَحْكَامِ

صاحب زمان و ظاهر کننده ایمان و یاد دهنده احکام

الْقُرْآنِ وَمُطَهِّرِ الْأَرْضِ وَنَاشِرِ الْعَدْلِ فِي الطُّولِ

قرآن و پاک کننده زمین و رواج دهنده عدالت در امر طولی

وَالْعَرْضِ وَاجْتِهَةِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ الْأَمَامِ الْمُنْتَظَرِ

و عرضیه و محبت پاینده و استند به پیمانی انتظار برده شده

الْمَرْضِيِّ وَابْنِ الْأَثَمَةِ الظَّاهِرِينَ الْوَصِيِّ بْنِ

بندیده و پسر پیمانگان و بزرگان و وصی بر

الأوصياء المرصين الهادي المعصوم ابن الأئمة

وصی ای بسندیده؛ راهنمایان معصوم پسر پوزایان

الهداة المعصومين السلام عليك يا معزز المؤمنين

راهنمایان معصومین سلام بر تو ای عزیزکننده مؤمنین

المستضعفين السلام عليك يا مدلل الكافرين

صغیف شدگان سلام بر تو ای خوارکننده کافران

المتكبرين الظالمين السلام عليك يا مولای یا

جاه طلبین ستمکاران سلام بر تو ای آفرین ای

صاحب الزمان السلام عليك يا بن رسول الله

جستاردار زمان سلام بر تو ای پسر رسول خدا

السلام عليك يا بن أمير المؤمنين السلام عليك

سلام بر تو ای پسر امیر مؤمنان سلام بر تو

يا بن فاطمة الزهراء سيدة نساء العالمين

پسر فاطمه زهرا بزرگ زنهای جهانیان

السلام عليك يا بن الأئمة الحجج المعصومين

سلام بر تو ای پسر پوزایان مجتهدی معصومان

وَ اِئِمَامٍ عَلَى الْخَلْقِ اَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُوَلَّاهُ

و بیضا بر مردم بهیگی سلام بر تو ای آقای من

سَلَامٌ مُّخْلِصٌ لَكَ فِي الْوِلَايَةِ اَشْهَدُ اَنَّكَ اِئِمَامٌ

سلام بی او بر تو در ولایت گواهی میدهم که تو بیوای

الْمَهْدِيِّ قَوْلًا وَفِعْلًا وَ اَنْتَ الَّذِي تَمَلَّأُ الْاَرْضَ

بابت شده از جهت گفتار و کردار و تو آنی که پر کنی زمین را

قِطَاً وَ عَدَلًا بَعْدَ مَا مِلْتُمْ ظُلْمًا وَ جَوْرًا فَجَعَلَ اللّٰهُ

آوردستی و داد پس از آنکه پر شده از ستم و ناروایی شتاب کند عدل را

فَرَجَكَ وَ سَهَّلَ مَخْرَجَكَ وَ قَرَّبَ زَمَانَكَ وَ كَثَّرَ اَنْصَارَكَ

فزع تو را و آسان گرداند بیرون آمدت را و نزدیک کند زمان تو را و زیاده کند یاوران تو را

وَ اَعْوَانَكَ وَ اَبْحَرَ لَكَ مَا وَعَدَكَ فَهُوَ اَصْدَقُ

و کمک کننده گانت را و عطا کند تو را آنچه را که وعده داده است تو را پس او سچوترین

الْقَائِلِينَ وَ تَزِيدُ اَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِيْنَ اسْتَضَعِفُوا

گویندگان که فرمود و بخواهیم که منت گذاریم بر کسی که ضعیف شده

فِي الْاَرْضِ وَ تَجْعَلُهُمْ اُمَّةً وَ تَجْعَلُهُمُ الْوَارِثِينَ يَا

در زمین و قرار دهی ایشان را بر سر ایشان و قرار دهی میراث بر سرندگان ای

مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ السَّرَّانِ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ حَاجَتِي

ای من ای همیار دار زبان ای پسر رسول خدا حاجتم

کذا وکذا (و بجای کذا و کذا حاجات خود را ذکر کند) فَأَشْفَعُ لِي

این چنین است پس شفاعت کن برایم

فِي بِنَائِهَا فَقَدْ وَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي لِيَعْلَمَ أَنَّ لَكَ

در بر آوردن حاجت من بجهت تو و در کردم بوی تو برای حاجتم برای اینکه بداند که برای تو

عِنْدَ اللَّهِ شَفَاعَةٌ مَقْبُولَةٌ وَمَقَامًا مَخْمُودًا فَحُجْرَةُ مِّنْ

نزد خدا شفاعت قبول شده است و جای پسندیده است پس حنظل

اِخْتَصَمَكُمْ بِأَمْرِهِ وَارْتَضَاكُمْ لِسِرِّهِ وَبِالسَّائِبِ

مخصوص گردانید شما را با امر خودش و برگزید شما را برای امر سر نهانیش و بان سزای تو که

الَّذِي لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ سَلَّ اللَّهُ تَعَالَى

آنکه برای شماست نزد خدا میان شما و میان او سجده از خدای بزرگ

فِي نَجْحِ كُلِّبَتِي وَاجَابَةِ دَعْوَتِي وَكَثْفِ كُرْبَتِي وَبِحَوَاهِ

در بر آوردن خواستام و پاسخ گفتن دعایم و برطرف کردن گرفتاریم

هَرِّجٍ خَوَاهِي كَمَا بَرَأُورْدَةٍ مِثْلُورْدَةِ انْشَاءِ اللَّهِ تَعَالَى مُؤَلَّفٌ كَرِيمٌ

که هیزانست که در دو رکعت اول نماز این استغاثه بعد از حمد سوره

اِنَّا فَتَحْنَا بِجَوانِدِ وَدَر رِکْعَتِ دُومِ اِذَا جَاءَ نَضْرَ اللّٰهِ

زیارت حضرت معصومه در شهر قم

از حضرت امام رضا علیه السلام مرویست که هر که قبران بی بی را در قم زیارت کند عارف بحق او باشد از برای اوست بهشت و این حقیر حن علی دوزی در قبرستان شیخان مشغول فاتحه خواندن بودم یکی از طلاب علوم دینیّه سر قبر میرزای قسّی اعلی الله مقامه فاتحه میخواند من از صاحب قبر جو یا شدم فرمود صاحب این قبر را یکی از صلحاء در خواب دید پرسید اقا این حدیث صحیح است که کسانیکه در قم مدفونند بی بی حضرت معصومه ایشانرا شفاعت میکند فرمودشان بی بی از این اجل است شفاعت کسانیکه در قم مدفونند با من است این است شرافت خاک قم بواسطه وجود حضرت معصومه دختر حضرت موسی بن جعفر علیهم السلام پس چون خواستی ان بی بی را زیارت کنی بلیغ حضرت زهرا سلام الله علیها بخوان و بگو

السَّلَامُ عَلَىٰ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ نُوحٍ

سلام بر آدم برگزیده خدا سلام بر نوح

بَنِي اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ

بنی خدا سلام بر ابراهیم دوست خدا سلام

عَلَىٰ مُوسَىٰ كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ عِيسَىٰ رُوحِ اللَّهِ

بر موسی هم سخن خدا سلام بر عیسی روح خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای رسول خدا سلام بر تو

يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ

ای بهترین خلق خدا سلام بر تو ای برگزیده خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ

سلام بر تو ای محمد بن عبدالله خاتم نبیین

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ

سلام بر تو ای امیر مؤمنان علی پسر ابیطالب

وَصِيِّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ

وصی رسول خدا سلام بر تو ای فاطمه بزرگ

سَاءَ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سِبْطِي نَبِيَّ

زنان جانان سلام بر شایسته ای دو سبط پیغمبر

الرَّحْمَةِ وَسَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ السَّلَامُ

رحمت و دو آقایی جوانان اهل بهشت سلام

عَلَيْكَ يَا عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ وَقُرَّةَ

بر تو ای علی بن حسین آقای عبادت کنندگان و درخشندگی

عَيْنِ النَّاطِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ

چشم بینایان سلام بر تو ای محمد پسر علی

بِأَقْرَبِ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَعْفَرَ

نیکافزده علم پس از پیغمبر سلام بر تو ای جعفر

بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ الْبَارِئِ الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

پسر محمد راستگو نیکوکار استوار سلام بر تو

يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرِ الطَّاهِرِ الطَّهْرَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای موسی پسر جعفر پاکیزه پاک سلام بر تو

يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا المَرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای علی پسر موسی رضای مرتضی سلام بر تو

يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ النَّقِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ

ای محمد پسر علی نقی سلام بر تو ای علی پسر

مُحَمَّدٍ النَّقِيِّ النَّاصِحِ الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

محمد نقی پند دهنده امین سلام بر تو ای

حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَى الرَّصِيِّ مِنْ بَعْدِهِ

حسن پسر علی سلام بر وصی از بعد او

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نُورِكَ وَسِرَّاجِكَ وَوَلِيِّكَ

بار خدا ای درود فرست بر نورت و چراغت و ولیت

وَوَصِيِّكَ وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ السَّلَامُ

و وصی و حجتت بر خلقت سلام

عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

بر تو ای دختر رسول خدا سلام بر تو ای

بِنْتَ فَاطِمَةَ وَخَدِيجَةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ

دختر فاطمه و خدیجه سلام بر تو ای دختر

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ أَحْسَنَ

امیر مؤمنان سلام بر تو ای دختر حسن

وَ الْحَسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ وَ بِنِ اللَّهِ السَّلَامُ

د حسین سلام بر تو ای دختر ولی خدا سلام

عَلَيْكَ يَا أُخْتَ وَ بِنِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

بر تو ای خواهر ولی خدا سلام بر تو ای

عَمَّةَ وَ بِنِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ مُوسَى

عمه ولی خدا سلام بر تو ای دختر موسی

بْنِ جَعْفَرٍ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بن جعفر و رحمت خدا و برکات او سلام بر تو

عَرَفَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ وَ حَشْرَنَا فِي

آشنای انداز خدا میان ما و میان شما در بهشت و جمع آورد ما را در

زَمْرَتِكُمْ وَ أَوْرَدَنَا حَوْضَ بَنِيكُمْ وَ سَقَانَا بِكَاسِ

زهره شما و وارد کند ما را در حوض پیغمبر شما و سیراب کند ما را با کاس

جِدِّكُمْ مِنْ يَدِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ

جد شما از دست علی بن ابیطالب درودهای خدا

عَلَيْكُمْ أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يُرِيَنَا فِيكُمْ السُّورَ وَ

بر شما میخوام از خدا که نشان دهد ما را در شما خوش حالی و

الْفَرَجِ وَأَنْ يَجْمَعَنَا وَأَيَّاكُمْ فِي زُمْرَةِ جَدِيدِ تَحْمِيلِ

زوج و اینکه گرد آورده ما را و شما را در زمره جدید شما محمد

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنْ لَا تَسْلُبَنَا مَعْرِفَتَكُمْ

در روز خدا بر او و خاندان او ان دور نکند ما را از معرفت شما

إِنَّهُ وَبِئْسَ قَدِيرٌ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِحَبْلِكُمْ وَالْبَرَانَةَ

بر سبب خود او ولی توانست تقرب بچشم بوی خدا بدستی شما و بیزاری

مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالتَّسْلِيمِ إِلَى اللَّهِ رَاضِيًا بِهِ غَيْرَ مُنْكَرٍ

از دشمنان شما و تسلیم بخدا محسن خود بان بدون انکار

وَالْمُسْتَكْبِرِ وَعَلَى يَقِينٍ مَا آتَى بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ

و بدون تکبر و بر یقین آنچه آورده انرا محمد و بان

رَاضٍ نَطْبُ بِذَلِكَ وَجْهَكَ يَا سَيِّدِي اللَّهُمَّ

راضیم طلب میکنم باین عقیده روی ترا ای اتالی من بار خدا

وَرِضَاكَ وَالْآخِرَةَ يَا فَاطِمَةَ اسْتَفْعِي فِي

و خوشنودی تو و سرای اخرت را ای فاطمه شفاعت کن مرا در

الْجَنَّةِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ شَأْنًا مِنَ الشَّيْءِ

بهشت پس بدرستی که برای تو نزد خدا مرتبایت از مرتبه

زیارت حضرت معصومه

۹۴۷

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَخْتَمَ لِي بِالسَّعَادَةِ فَلَا

خدا یا پرستیدگان سوال بکنم زیرا که پایان ہی برایم بنوعی ختمت پس

تَلْبُدُنِي مَا أَنَا فِيهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا

سلب کنی از من آنچه من در آنم و نیت حول و نه قوت ای کمر

بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا وَتَقَبَّلْهُ

بجستاری بلندرتبه بزرگ خدا یا اجابت فرما برای ما و جزا کن از ما

بِكْرَمِكَ وَعِزَّتِكَ وَبِرَحْمَتِكَ وَعَافِيَتِكَ وَصَلَّى

بکرم و عزت و بهرمانی و سخنی بی عذرت و درودت

اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا يَا

خدا بر محمد و خاندان او همگی و سلام فرستد سلام مخصوص ای

﴿ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴾

مهربان رحیم کننده گان

زِيَارَةُ امِّ ابْنِ أَبِي الْعَظَمَاتِ الْعَظِيمَةِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ

مروی است که هر که زیارت کند آنحضرت را مثل کسی است که

حضرت سید الشهداء امام حسین علیه آلاف التحية والثناء

ذیارت حضرت عبد العظیم

ذیارت کرده باشد و طشت بر او ولجب میشود (من ذار عبد
العظیم بالرئی کمّن ذار الحسین التّقیّد بکربلاء) پس چون
خواستی زیارت کنی آنحضرت را بگو

السَّلَامُ عَلَىٰ أَدَمَ صَفْوَةِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ

سلام بر آدم برگزیده خدا سلام بر

نُوحِ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ

نوح پیغمبر خدا سلام بر ابراهیم دوست خدا

السَّلَامُ عَلَىٰ مُوسَىٰ كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ عِيسَىٰ

سلام بر موسی هم سخن خدا سلام بر عیسی

رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ

روح نازل از طرف خدا سلام بر تو ای رسول خدا سلام

عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ

بر تو ای بهترین خلق خدا سلام بر تو ای برگزیده

اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمِ

خدا سلام بر تو ای محمد بن عبدالله خاتم

زیارت حضرت عبد العظیم
۹۴۹

الْبَتِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ

پیغمبران سلام بر تو ای امیر مؤمنان علی بن

أَبِي طَالِبٍ وَصِيَّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ

ابیطالب وصی رسول الله سلام بر تو ای فاطمه

سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا سَبْطِي

بزرگ زنان جهانیان سلام بر شما ای در سبط

الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَتِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ السَّلَامُ

رحمت و دوای جوانان اهل بهشت سلام

عَلَيْكَ يَا عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ سَيِّدَ الْعَابِدِينَ

بر تو ای علی بن الحسین آقای عبادت کنندهگان

وَقَرَّةِ عَيْنِ النَّاطِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ

و روشنی چشم نظر کنندهگان سلام بر تو ای محمد

بْنَ عَلِيٍّ يَا قَرِيبَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بن علی بیان کننده علم بعد از پیغمبر سلام بر تو

يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ الْبَارِئَ الْأَمِينِ السَّلَامُ

ای جعفر بن محمد الصادق نیکوکار استوار سلام

۶۵۰ زیارت حضرت عبدالعظیم

عَلَيْكَ يَا مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ الظَّاهِرِ الظُّهْرِ السَّلَامُ

بر تو ای موسی بن جعفر پاکیزه سلام

عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا المُرْتَضَى السَّلَامُ

بر تو ای علی بن موسی رضا پسندیده سلام

عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ التَّقِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ

بر تو ای محمد پسر علی تقی سلام بر او ای علی

بْنِ مُحَمَّدٍ التَّقِيِّ النَّاصِحِ الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

پسر محمد تقی پسندیده امین سلام بر تو ای

حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَى الوَصِيِّ مِنْ بَعْدِهِ اللَّهُمَّ

حسن پسر علی سلام بر جانشین بعد از او خدا یا

صَلِّ عَلَى نُورِكَ وَسِرْجِكَ وَوَلِيِّكَ وَوَلِيِّكَ وَوَلِيِّكَ

درود فرست بر نورت و چراغت و ولیت و ولیت و وصیت

وَصِيَّتِكَ وَتُحَنَّنِكَ عَلَى خَلْقِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

وصیتت و رحمتت بر خلقتت سلام بر تو

أَيُّهَا السَّيِّدُ الرَّزْكَانِيُّ وَالظَّاهِرُ الصَّفِيُّ السَّلَامُ

ای سید پاکیزه برگزیده سلام

عَلَيْكَ يَا بْنَ السَّادَةِ الْأَطْفَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای بسم آقاخان عزیز سلام بر تو

يَا بْنَ الْمُصْطَفِينَ الْأَخْيَارِ السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ

ای بسم برگزیدهگان نیکو سلام بر رسول

اللَّهِ وَعَلَى ذُرِّيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

خدا و بر اولاد رسول خدا و رحمت خدا و بركات او

السَّلَامُ عَلَى الْعَبْدِ الصَّالِحِ الْمُطِيعِ لِلَّهِ رَبِّ

سلام بر بنده نیکوکار و مطیع مرخصا پروردگار

الْعَالَمِينَ وَرَسُولِهِ وَوَلِيِّ الْأُمَمِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ

جهانیان و رسول او و امیر مومنان سلام

عَلَيْكَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ ابْنَ السَّبْطِ الْمُنْتَجِبِ الْمُحْتَبِ

بر تو ای ابوالقاسم بسم برگزیده شده بزرگوار

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ مِنْ يَارْتِيهِ ثَوَابُ زِيَارَتِهِ

سلام بر تو ای کسیکه زیارت او ثواب زیارة

سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ يُرْتَجَى السَّلَامُ عَلَيْكَ عَرَفَ

سید الشهداء امید برده بخورد سلام بر تو دانای اندازد

زیارت حضرت عبد العظیم

اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ وَحَسْرَتَانِي زُمْرَتِكُمْ

خدا میان ما و میان شما در بهشت و جمع کند ما در زمره شما

وَآوَرِدْنَا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ وَسَقَانَا بِكَأْسِ جَدِّكُمْ مِنْ

و وارد کند ما حوض پیغمبر شما و میراب کند ما بکار حدیثان از

يَدِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ أَسْأَلُ

دست علی بن ابیطالب درودهای خدا بر شما سوال میکنم

اللَّهُ أَنْ يُرِينَا فِيكُمْ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ وَأَنْ يَجْمَعَنَا

از خدا اینکه بنمایاند ما در شما خوشحالی و گشایش و اینکه جمع کند ما را

وَإِنَّا كُنَّا فِي زُمْرَةِ جَدِّكُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ

و شما در زمره خاندان محمد درود خدا بر او

آلِهِ وَأَنْ لَا يَسْلُبَنَا مَعْرِفَتِكُمْ إِنَّهُ وَدَىٰ قَدِيرٌ

برخاندان او و این که بر ندارد از ما معرفت شما بدستیکه او دلیست و توانا

أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِحُبِّكُمْ وَالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ

تقرب بجوم بوی خدا به دوستی شما و بیزاری از دشمنان شما

وَالْتَسْلِيمِ إِلَى اللَّهِ وَاضْيَاءِ غَيْرِ مُنْكَرٍ وَلَا

و تسلیم بخدا و روشن شدن ازاد بدون انکار و نه

مُسْتَكْبِرٌ وَعَلَى يَقِينٍ مَا آتَى بِهِ مُحَمَّدٌ نَطْلُبُ بِذَلِكَ

بیکر کننده و بر یقین آنچه آورده او را حقیقت طلب میکنیم

وَجْهَكَ يَا سَيِّدِي اللَّهُمَّ وَرِضَاكَ وَالِدَّارِ

رضای تو را ای آقای من خدایا و خوشنودی تو و سرای

الْآخِرَةِ يَا سَيِّدِي وَابْنَ سَيِّدِي أَشْفَعْ لِي فِي

آخرت ای آقای من و پسر آقای من شفاعت کن برایم در

الْجَنَّةِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ شَأْنًا مِنَ الشَّأْنِ اللَّهُمَّ

بهشت پس بدستیکو برای من نزد خدا مرتبه از مرتبه خدایا

إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَخْتِمَ لِي بِالسَّعَادَةِ فَلَا تَنْسَبْ

بدستیکو من بخوانم از تو که خاتم دوی برایم بسازد پس بر خندار

مِنِّي مَا أَنَا فِيهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

از من آنچه من در آنم و نیست حول و نیست توانایی جز بوسیله خدای

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا وَتَقَبَّلْهُ

مندرتبه بزرگ خدایا اجابت فرما برای ما و بپذیر آنرا

بِكْرَمِكَ وَعِزَّتِكَ وَبِرَحْمَتِكَ وَعَافِيَتِكَ وَوَدُودِكَ

بکرمت و عزت خودت و برحمت و عافیت و درودت

۶۵۴ زیارت امامزاده حمزه

اللَّهُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا يَا أَرْحَمَ

خدا بر محمد و آل او همگی و سلام کند سلامی مخصوص ای بار خدایا

الرحمین

و زیارت امامزاده حمزه بن
موسی بن جعفر الكاظم علیهم السلام

منقولستکه امامزاده عبدالعظیم بزیاارت انجناب میرفتند و
میفرمودند که این قبر حمزه بن موسی بن جعفر علیهم السلام
است و زیارت ان حضرت بدین نحو مناسب است *

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ خَاتِمِ الْأَنْبِيَاءِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای پسر خاتم و پیغمبران سلام

عَلَيْكَ يَا بَنَ وَرَثَةِ الْأَوْلِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای پسر ولی اولیاء سلام بر تو

يَا بَنَ بَتُولِ الْعَذْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ

ای پسر بتول عذراء سلام بر تو ای پسر

مُشَافِعِ يَوْمِ لِحَابِ يَابْنَ الْأُمَّةِ الْأَطْيَابِ يَابْنَ

شفاغت کننده روز قیامت ای بر امان بزرگان ای بر

الظَاهِرِينَ الْأَنْجَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَابْنَ بَابِ

بزرگان بختیان سلام بر تو ای بر باب

الْحَوَائِجِ يَابْنَ صَاحِبِ الْمَقَامَاتِ وَالْمَعَارِجِ لِقَلَمِ

الحوائج ای بر صاحب مقامات و مرتبه سلام

عَلَيْكَ يَابْنَ النَّبَأِ الْعَظِيمِ يَابْنَ الْكَاطِمِ الْكَبِيرِ

بر تو ای بر (علی بن ابیطالب) بزرگ ای بر کاتم کبیر

يَا مَنْ زَارَهُ سَيِّدُ نَاعِبِدُ الْعَظِيمِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای بیکه زیارت کرده او را آقای ما حضرت عبد العظیم سلام بر تو

يَا أَخَا الرِّضَا الْغَرِيبِ يَا حَبِيبَ بْنَ الْحَبِيبِ يَا ذَا

ای برادر رضای غریب ای دوست بر دوست خدا ای حبیب

النَّبِيِّ الْحَبِيبِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي وَ

نبی صاحب سلام بر تو ای آقای من و

مَوْلَايَ يَا حَمَزَةَ بْنَ مُوسَى الْكَاطِمِ يَابْنَ الْأَطْيَابِ

مولای من ای حمزه بر امام موسی کاتم ای بر بزرگان

وَالْأَعَاظِمِ يَا سُلَاطَةَ الْأَفَاخِمِ يَا بَنَ السَّادَاتِ

و بزرگان ای دوستان بزرگواران ای بر اقبان

أَمْكَرَمِينَ يَا بَنَ الْأَئِمَّةِ الْمُنْتَجِحِينَ يَا بَنَ الْإِطْه'

غریزندگان ای بر امامان بزرگواران ای بر آل طه

وَيْسَ يَا بَنَ وَوَيْلَ اللَّهِ وَيَا أَخَ وَوَيْلَ اللَّهِ وَيَا عَمَّ

وین ای بر وین خدا وای برادر وین خدا وای عمی

وَيْلَ اللَّهِ أَيُّهَا الشَّافِعُ وَابْنُ الشَّافِعِ أَشْهَدُ

وین خدا ای شفیع و بر شفیع گواهی میدهم

أَنَّكَ ابْنُ الْأَمَامِ وَأَخُ الْأَمَامِ وَمِنْ ذُرِّيَةِ

ای بر سینه بر امام و برادر امام و از فرزندان

أُمَّةِ الْكِرَامِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ

امان عزیز و سلام بر تو و بر پدران تو

الطَّاهِرِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

گواهی می‌کنم که آن بی‌گناهند و رحمت خدا و برکات او

ذیابست اهل قبور

از امیرالمؤمنین علیه السلام روایت شده که داخل قبرستان

شود بگوید بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ السَّلَامُ عَلٰی

بِسْمِ خداوند بخشنده مهربان سلام بر

اهلِ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ مِنْ اَهْلِ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ

اهل لا اله الا الله از اهل لا اله الا الله

يَا اَهْلَ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ بِحَقِّ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ كَيْفَ

ای اهل لا اله الا الله بحق لا اله الا الله چگونه

وَجَدْتُمْ قَوْلَ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ مِنْ لَا اِلَهَ اِلَّا

یافتید گفتن لا اله الا الله از لا اله الا

اللّٰهُ يَا لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ بِحَقِّ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ اَغْفِرْ

الله ای لا اله الا الله بحق لا اله الا الله بخیر

لِمَنْ قَالَ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاَحْسَنُ نَافِي دُورَةٍ مِنْ

کسی را که گفت لا اله الا الله و محذور کن مارا دور زهره کبک

قَالَ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللّٰهُ عَلَيْهِ

گفت لا اله الا الله محمد رسول الله علی

﴿وَلِيُّ اللّٰهِ﴾

زیارت اهل قبور

حق سبحانه و تعالیٰ ثواب پنجاه سال عبادت برای او بنویسد
و نگاه پنجاه ساله را از او و پدر و مادرش محو گرداند و سید بن
طاوس فرموده هرگاه خواسته زیارت کنی قبور مؤمنین را
روی بقبله می نشینی و دست خود را بر قبر میگذاری و می
خوانی

اللَّهُمَّ ارْحَمْ غُرَبَتَهُ وَصِلْ وَحْدَتَهُ وَائِنِ

بار خدا رحمت کن بیگس او را و در بجوی کن تنهایی او را و بسوزن

وَخَشَتَهُ وَامِنْ رَوْعَتِهِ وَاسْكِنِ إِلَيْهِ مِنْ

لوترس او را و ابرین کن بخوان او را و آرام بخش او را از

رَحْمَتِكَ رَحْمَةً يَسْتَعْنِي بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ

رحمت رحمتی که بی نیاز باشد به آن از رحمت کسی که

سِوَاكَ وَالْحَقُّهُ بِمَنْ كَانَ يَتَوَلَّاهُ بَعْدَ مَيِّتِ

عزیزت و برسان او را این کسی که دوست دارد او را

سوره انا انزلناه را

هفت مرتبه

منقول از عوالم معلوم شیخ عبد اللہ بجرانی کہ سند نقل افتادہ است

عَنْ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ عَلَيْهَا السَّلَامُ بَدَتْ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ

از فاطمہ زہرا بر او باد سلام دختر پیغمبر خدا گفت

سَمِعْتُ فَاطِمَةَ أَنهَا قَالَتْ دَخَلَ عَلَيَّ آيَةُ رَسُولِ اللَّهِ فِي بَعْضِ

سنیدم فاطمہ زہرا کہ او گفت در آمد بمنزل من پدرم پیغمبر خدا در بعضی

الْأَيَّامِ فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةُ فَقُلْتُ عَلَيْكَ السَّلَامُ

روز یا پس فرمود سلام بر تو باد ای فاطمہ پس عرض کردم درود بر تو باد

قَالَ بَدَى أَجْدُ فِي بَدَنِي ضَعْفًا فَقُلْتُ لَهُ أَعْمِدُكَ يَا اللَّهُ يَا

فرمود چہاں من در بدن خود ضعفی پس عرض کردم باو پناہ بیدم تو را بخدا ای

أَبَتَاهُ مِنَ الضُّعْفِ فَقَالَ يَا فَاطِمَةُ أَيُّ مَنِّي بِالْكَسَاءِ الْيَمَانِي

پدرم از ضعف پس بول اکرم فرمود ای فاطمہ بیاد برای من کسای بمانی را

فَقَطَّيْنِي بِهِ فَاتَيْتُهُ بِالْكَسَاءِ الْيَمَانِي فَغَطَّيْتُهُ بِهِ وَصِرْتُ

دو پوشان مرا بان پس آوردم کسای بمانی را و پوشیدم پدرم را بان و نظر کردم

أَنْظُرُ إِلَيْهِ وَإِذَا وَجْهُهُ يَتَلَاؤُ كَأَنَّهُ الْبَدْرُ فِي لَيْلَةٍ تَمَّأَتْ

دیدم او را در این چشمم کہ صورتش میدرخشید مانند ماه شب چهارم کہ در شب تمام آویز

وَكَأَلِهَ فَمَا كَانَتْ إِلَّا سَاعَةً وَإِذَا بُولَدِي الْحَسَنَ قَدْ أَقْبَلَ وَ

و کمال او پس گذشت مگر اندکی کہ ناکام فرزند من حضرت حسن میں آمد و

قَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّهُ فَقُلْتُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا

گفت سلام بر تو ای مادر پس گفتم و بر تو باد سلام ای

قَرَّةَ عَيْنِي وَتَمْرَةَ فُؤَادِي فَقَالَ يَا أُمَّهُ إِذِ اشْتَمَّ عِنْدَكَ

روشنی چشم من و میوه دل من پس گفت ای مادر بستم بر سره از نزد تو

رَأْتِيهِ طَيِّبَةً كَأَنَّهَا رَأَتْهُ جَدِّي سَوَّلَ اللَّهُ فَقُلْتُ

بوی پاکیزه ای گو با بوی خوش جدم رسول اکرم است پس گفتم

لَهُمْ إِنْ جَدَّكَ تَحْتَ الْإِكْبَاءِ فَأَقْبَلَ الْحَسَنُ خَوَالِكَاءِ

بل بر سببیک جدم نیز زیر کما است پس حضرت حسن نزدیک کرد آمد

وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَدَّاهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَا ذَنْبِي

و گفت سلام بر شما باد ای جد بزرگوارم ای رسول خدا آیا ذن من را

أَنْ أَدْخُلَ مَعَكَ تَحْتَ الْإِكْبَاءِ فَقَالَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ

کہ داخل شوم با شما زیر کما پس فرمود و بر تو باد سلام

يَا وَلَدِي وَيَا صَاحِبَ حَوْضِي قَدْ آذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ مَعَهُ

ای پسر من و ای اختیار دار حوض من بقیق اذن دادم تو را پس وارد شد من

مَعَهُ

حدیث شریف کتبا

۹۶۱

تَحْتَ الْكِنَاءِ فَكَانَتْ إِسَاعَةَ وَإِذَا بُولَدِي الْحُسَيْنِ

زیر کس میں فرمود فاطمہ مجھ کو گنہگار کی کہ ناگاہ داخل شد بہر م حسین

قَدْ أَقْبَلَ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّهُ فَقُلْتُ وَعَلَيْكَ

و نزدیک آمد و گفت سلام بر تو باد ای مادر میں گفتتم و بر تو باد سلام

السَّلَامُ يَا بُولَدِي وَيَا قَمْرَةَ عَيْنَيْ وَمَرَّةً فَوَادِي فَقَالَ لِي يَا

ای پر من و دوستی چشم من و بیوہ دل من میں عرض کر دای

أُمَّهُ إِنِّي أَشْتَمُ عِنْدِكَ دَائِحَةَ صَيْبَةٍ كَأَنَّهُمَا رَأَيْتَهُ

مادر پرستی کہ میں بوی عیش از نزد تو بیوم گویا بوی خوش چشم چہم

جَدِّي رَسُولِ اللَّهِ فَقُلْتُ نَعَمْ إِنَّ جَدَّكَ وَلَكَ تَحْتَ

رسول اکرم پناہ میں گفتتم جی پرستی کہ تہہ ہر اور تو در زیر

الْكِنَاءِ فَذَنِي الْحُسَيْنِ نَحْوَ الْكِنَاءِ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

کس میں نزدیک حسین تہہ در پیش کس، و گفت سلام بر تو باد

يَا جَدَّاهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنِ اخْتَارَهُ اللَّهُ أَتَأْذَنُ لِي

ای جد بزرگوار سلام بر تو ای کسی کہ برگزیدہ اور خدا ایما ازین بیدی مرا

أَنْ أَكُونَ مَعَكَ تَحْتَ الْكِنَاءِ فَقَالَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ

ایکنہ باشم با شما در زیر کس میں فرمود و بر تو باد سلام

يَا وَلَدِي يَا شَافِعَ أُمَّتِي قَدْ آذَنْتُ لَكَ فَدَخَلَ مَعَهُمَا تَحْتَ

ای پسر من و ای شفاعت خواہ اتمہ تجھ کو آذن دادم ترا پس داخل شدہ میں یا آنها زیر

الِكِسَاءِ فَأَقْبَلَ عِنْدَ ذَلِكَ أَبُو أَحْمَرَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ وَقَالَ

کے، پس وارد شد ان زمان ابو احمر علی بن ابی طالب و فرمود

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ فَقُلْتُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ

سلام بر تو ای دختر رسول خدا پس گفتم و بر تو باد سلام

يَا أَبَا أَحْمَرَ وَيَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فَقَالَ يَا فَاطِمَةُ إِنِّي اسْتَمُّ

ای اباحمر و ای امیر المؤمنان پس فرمود ای فاطمہ بر سینه من میجویم

عِنْدَكَ رَائِحَةٌ طَيِّبَةٌ كَأَنَّهَا رَائِحَةُ أَخِي وَأَبْنِ عَمِّي رَسُولِ

زنا تو بوی پاکیزہ ای گویا کران بوی خوش برادرم و پسر عموم رسول

اللَّهِ فَقُلْتُ فَمَعَهَا هُوَ مَعَ وَلَدِيكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَأَقْبَلَ عَلِيُّ

خدا پس گفتم بی اینت او با دو پرت زیر کس بپسند پس پیش آمد علی

نَحْوَ الْكِسَاءِ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَاذَنْ لِي

نزدیک کساء و گفت سلام بر تو ای رسول خدا ایما دن سپیدی

أَنْ أَكُونَ مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ قَالَ لَهُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ

ایکے باشم با شما زیر کساء و پھر فرمود اورا و بر تو باد سلام

يَا أُخِي وَيَا وَصِيَّيْ وَخَلِيفَتِي وَصَاحِبَ لِقَائِي قَدْ آذَنْتُ لَكَ

ای برادر من و ای جانشین من و خلیف من و استیادار بفرق من بختیق اذن دادم ترا

فَدَخَلَ عَلَيَّ تَحْتَ الْكِنَاءِ ثُمَّ آتَيْتُ نَحْوَ الْكِنَاءِ وَقُلْتُ

پس داخل شد علی زیر کتا، پس رفتم من نزدیک کتا و گفتم

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَتَاهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَأْذِنُ لِي أَنْ أَكُونَ

سلام بر تو ای پدر ای رسول خدا آیا اذن میدی مرا که باشم

مَعَكَ تَحْتَ الْكِنَاءِ قَالَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا بَنِي وَيَا

باشا زیر کتا، فرمود و بر تو باد سلام ای دختر من و ای

بِضَعْتِي قَدْ آذَنْتُ لَكَ فَدَخَلْتُ تَحْتَ الْكِنَاءِ فَلَمَّا

پاره تن من بختیق کردم ترا پس داخل شدم زیر کتا، پس چون

أَكْمَلْنَا جَمِيعًا تَحْتَ الْكِنَاءِ أَخَذَ أَبِي رَسُولُ اللَّهِ بَطْرَفِي

جمع شدیم همه زیر کتا، گرفت پدرم رسول الله به طرف

الْكِنَاءِ وَأَوْعَى بِيَدِهِ الْيَمْنَى إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ اللَّهُمَّ

کتا و اشاره کرد بدست راست بپوی آسمان و گفت بار خدا یا

إِنَّ هَؤُلَاءِ أَهْلُ بَيْتِي وَخَاصَّتِي وَحَاقِبَتِي كَحَقِيبَتِي وَ

پدر سبک اینها خاندان من و محضمان من و حاکم من و حاکم من و حاکم من

دَعَاهُمْ دَجِي يُزِيلُنِي مَا يُزِيلُهُمْ وَيَحْزِنُنِي مَا يَحْزِنُهُمْ أَنَا حَرْبٌ

خون ایشان خون من است اذیت کننده را بجز از کینه ایشان محزون بکنم و آنچه محزون نماید بجز از من طرف

لِيَنُحَارِبَهُمْ وَيَسْلِمُ لِيَنُحَارِبَهُمْ وَعَدُوْلِيَنُحَارِبُهُمْ وَعَدُوْلِيَنُحَارِبُهُمْ

با کسی که طرف است با ایشان و صلح با هر که صلح است با ایشان و دشمنم با هر که دشمن است با ایشان و

مُحِبُّ لِيَنُحَارِبَهُمْ أَنَا حَرْبٌ مِيَنِي وَأَنَا مِيَنِي فَأَجْعَلْ صَلَوَاتِكَ

دوستم با هر که دوست ایشان است ایشان از من دشمن است پس از ایشان پس قرار بده درودت را

وَبَرَكَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَغُفْرَانِكَ وَرِضْوَانِكَ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ

و برکات و رحمت و آمرزش و عفو و بخشودگی را بر من و بر ایشان

وَأَذْهَبْ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهِّرْهُمْ تَطْهِيرًا فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ

و زایل فرما از ایشان پلیدی را و پاکیزه گردان ایشان را پاکیزه گردان و فرمود خداوند عز و

وَجَلَّ يَمَلَأُ نِجْمًا وَيَأْسُكُنُ سَمَوَاتِي إِنِّي مَا خَلَقْتُ

و جل ای و شستگان من و ای ساکنان آسمانهایم پرستیدگان من خلق نکردم

سَمَاءً مَبْنِيَّةً وَلَا أَرْضًا مَدْحِيَّةً وَلَا قَمَرًا مُسِيرًا وَ

آسمان نباشد و نه زمین کشیده شده و نه ماه گردشگر و نه

لَا سَمَاءَ مَضِيَّةً وَلَا فَلَكَائِدَ وَدُرٌّ وَلَا بَحْرًا يَجْرِي

نه آسمان پیشه و نه فلک دور کننده و نه دریای جاری

حدیث شریف کساء

۹۹۵

وَلَا فُلْكَائِي رِي إِلَّا فِي حُبَّةٍ هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي هُوَ

و نه کتی برکنده گریخته دوستی این بیخ تن انما کی

تَحْتَ الْكِنَاءِ فَقَالَ الْأَمِينُ جِبْرَائِيلُ يَا رَبِّ وَمَنْ تَحْتَ

در زیر کسند پس گفت جبرئیل امین ای پروردگار کیست زیر

الْكِنَاءِ فَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ هُمْ أَهْلُ بَيْتِ النَّبِيِّ وَمَعْدِنُ

کس و پس گفت خدای عزوجل ایشان خاندان نبوت هستند و معدن

الرِّسَالَةِ لَهُمْ فَاطِمَةُ وَأَبُوهَا وَبَعْلُهَا وَبَنُوهَا فَقَالَ جِبْرَائِيلُ

رسالت ایشان فاطمه و پدر او و مادر او و پسران او پس گفت جبرئیل

يَا رَبِّ أَتَأْذِنُ لِي أَنْ أَهْبَطَ إِلَى الْأَرْضِ لَا كُونَ

ای پروردگار آیا اذن می دهی مرا که فرود آیم بوی زمین که باشم

مَعَهُمْ سَادِسًا فَقَالَ اللَّهُ نَعَمْ قَدْ آذَنْتُ لَكَ تَهْبِطُ الْأَمِينُ

با ایشان ششمین پس فرمود خدا بل تحقیق که اذن دادم ترا پس فرود آید جبرئیل

جِبْرَائِيلُ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ الْعَلِيُّ

امین و گفت سلام بر تو ای رسول خدا خداوند علی

أَلَا عَلَى يُقَرِّبُكَ السَّلَامُ وَيَخْصُكَ بِالْحَيَّةِ وَالْأَكْرَامِ

اگر علی تو را سلام برساند و مخصوص کند تو را با حی و اکرام

وَيَقُولُ لَكَ وَعِزَّتِي وَجَلَالِي إِنِّي مَا خَلَقْتُ سَمَاءً

و میفرماید تو را قسم ب عزت و جلالم بهر ستم که بخردم خلق آسمان

مَبْنِيَّةً وَلَا أَرْضًا مَدْحِيَّةً وَلَا قَمْرًا مُبِيرًا وَلَا

بنیاسته و نه زمین گشوده و نه ماه نوردهنده و نه

شَمْسًا مُضِيَّةً وَلَا فَلَكَائِدُ وُرُودًا بِنَجْمٍ مُجْرِيٍّ وَ

خورشید درخشنده و نه فلک که دور بزند و نه در باری جاری و

لَا فَلَكَائِيَّةً إِلَّا لِأَجَلِكُمْ وَتَحْتِكُمْ وَقَدْ آذَنُ لِي

نه گشتی بگرداننده مگر برای خاطر شما و در تحت شما و بجهت آنکه اذن دارم را

أَنْ أَدْخَلَ مَعَكُمْ فَمَهْلٌ تَأْذَنُ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ

اینگه داخل شوم باشد ای اذن میدی را ای رسول خدا

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا أَمِينَ وَحَيَّ

پس فرمود رسول خدا در نوازه سلام ای امین و حی

اللَّهُ إِنَّهُ نَعَمَ قَدْ آذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ جِبْرَائِيلُ مَعَنَا

خدا می بگوید بقیق که اذن دارم ترا پس داخل شد جبرائیل با ما

تَحْتَ الْكِنَاءِ فَقَالَ لَا بَأْسَ رَبَّ اللَّهِ قَدْ أَوْحَى إِلَيْكُمْ

زیر کلاه پس جبرائیل گفت برای پروردگارت بسمی که خدا بجهت تو وحی کرد بپوشی تا

حدیث شریف کساء

۹۹۷

يَقُولُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ

میگوید چوین بیت که بخواهد خدا کز اهل کند از شما پلیدی را ای اهل بیت

وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا فَقَالَ عَلِيُّ لِأَبِي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْبِرْنِي

و پاکیزه کند شما را پاکیزه کردن بر گفت علی بپدرم ای رسول خدا خبر ده مرا

مَا جَلُوسِنَاهُ تَحْتَ الْكِسَاءِ مِنَ الْفَضْلِ عِنْدَ اللَّهِ

چیت برای نشستن ما اینجا زیر کساء از فضیلت نزد خدا

فَقَالَ النَّبِيُّ وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ نَبِيًّا وَأَصْطَفَانِي يَا

پس گفت پیغمبر تو که با حق بر آجت مرا بحق بر سات و برگزید مرا

لِرِسَالَتِي خَيْرًا مِمَّا دُرِّخَ خَيْرًا هَذَا فِي مَحْفَلٍ مِنْ مَحَافِلِ

و پیغمبری با حق یاد کرده نمود این خبر را در مجلس از مجلس

أَهْلِ الْأَرْضِ وَفِيهِ جَمْعٌ مِنْ شِعْتِنَا وَجِيْنَانَا الْأَوْ

اهل زمین و در آن جمع از شیعیان و دوستان ما گروه

نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْ بِهِمُ الْمَلَائِكَةُ وَ

فرود پیاید بر ایشان رحمت و احاطه نمایند ایشان فرشتگان و

اسْتَغْفَرَتْ لَهُمْ إِلَى أَنْ يَتَفَرَّقُوا فَقَالَ عَلِيُّ إِذَا وَاللَّهِ

طلب آمرزش نمایند بر ایشان تا اینکه متفرق شوند پس فرمود علی در این کلام گوید بخدا

فَرْنَا وَفَارَضْنَا وَرَبَّ الْكَعْبَةِ فَقَالَ آتِي رَسُولَ اللَّهِ

رنگار شدیم ما و رنگار شد شیطان ما سوگند پروردگار کعبه پس فرمود پدرم رسول خدا

يَا عَلِيُّ وَالَّذِي بَعْثَنِي بِالْحَقِّ نَبِيًّا وَأَصْطَفَانِي بِالرِّسَالَةِ

یا علی سوگند با کجی بر بخت مرا بحق پیغمبری و بر تزییرا بر رسالت

بِحَقِّ مَا ذَكَرَ جَبْرًا هَذَا فِي مَحْفَلٍ مِنْ مَحْفَلِ أَهْلِ الْأَرْضِ

بخت و سنده یاد کرده میشود خبر این در محفل از محفلی اهل زمین

وَفِيهِ جَمْعٌ مِنْ شَيْعَتِنَا وَجَيْبِنَا وَفِيهِمْ هَمُّومٌ إِلَّا وَفَرَجَ اللَّهُ

و در آن جمعی از شیعیان ما و در میان ما و در ایشان همت و آری باشد عزم کجی بر خدا

هُمَّهُ وَلَا مَغْمُومٌ إِلَّا وَكَفَّ اللَّهُ عَمَّهُ وَلَا طَالِبُ حَاجَةٍ

همت او را و نه تمکینی مگر اینکه بر دارد خدا عزم او را و نه حاجت خواهی

إِلَّا وَقَضَى اللَّهُ حَاجَتَهُ فَقَالَ عَلِيُّ إِذَا وَاللَّهِ فَرْنَا وَ

مگر اینکه در واکند خدا حاجت او را پس فرمود علی تو در این کلام سوگند خدا رنگار شدیم ما

سُعِدْنَا وَكَذَلِكَ شَيْعَتُنَا فَلَزُوا وَسُعِدُوا فِي الدُّنْيَا وَ

سعادت مند شدیم و همچنین شیعیان ما رنگار شدند و سعادت مند شدند در دنیا و

تَمَّ مِنْ الْأَحْرَمِينَ (الْآخِرَةُ وَرَبَّ الْكَعْبَةِ) كِتَابُ فَرَسِيِّ مُحَمَّدٍ عَلِيِّ

الکتاب از فاضلین حضرت (در احرامت سوگند پروردگار کعبه) برای نامشردالدین او و کتاب اولیم

دُعَاءُ ابُو حَمْرَةَ ثَمَالِي

در مصباح شیخ است که روایت کرده ابو حمزه ثمالی
که خضر امام زین العابدین علیه السلام در ماه رمضان بیشتر
از شبرا نماز میکرد و چون سحر میشد این دعا میخواند

اللّٰهُمَّ لَا تُؤَدِّبْنِي بِعُقُوبَتِكَ وَلَا تَمَكِّرْ لِي فِي حِيلَتِكَ

ای خدا اوست من را با عقوبت‌های خود و مکن مکر من از مکر خود

مِنْ ابْنِ لِي الْخَيْرُ يَا رَبِّ لَا يُوْجَدُ اِلَّا مِنْ عِنْدِكَ

از کسی است برای من خیر ای پروردگار من و یافت نمی‌شود غیر از پیش تو

وَمِنْ ابْنِ لِي الْبِخَاةُ وَلَا تَسْتَطَاعُ اِلَّا بِكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ

و از کسی است برای من خیانت و نیست توانا مگر بنو خداست

اَحْسَنَ اسْتَعْنِيْ عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلَا الَّذِي

خوبتر است که استغاثه از یاری تو و رحمت تو و از آنکه

أَسَاءَ وَاجْتَرَأَ عَلَيْكَ وَلَمْ يُرْضِكَ خَرَجَ عَنْ

برخی کرده و جرات نموده بر تو و شهوت کرده از ابروی تو گذار

قُدْرَتِكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ بِكَوَيْدِكَ مَا أَنْتَ

قدرت تو ای پروردگار من ای پروردگار من

نَفْسٍ قَطَعَ شَوْدُ بِنِكَ عَرَفْتُكَ وَأَنْتَ دَلَّيْتَنِي

بهر شناختن تو را و تو راه نموده مرا

عَلَيْكَ وَدَعَوْتَنِي إِلَيْكَ وَلَوْلَا أَنْتَ لَمْ أَدْرِ

بر خودت و خوانده مرا بسوی خود و اگر نبود تو اولات گفته می

مَا أَنْتَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ فَيَجِيبُنِي وَإِنْ

شناختم کیستی تو سپاس را خدایا که میخوانم او را پس اجابت میکند مرا

كُنْتُ بِطَيْبًا حِينَ يَدْعُونِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

بر چند باشم کما بر و نیکو میخواند مرا و حمد و ستودن او را که

أَسْأَلُهُ فَيُعْطِينِي وَإِنْ كُنْتُ مُجِدِّلاً حِينَ لَيْسَ قَرِينِي

سوال کنم او را پس میدهد مرا هر چند باشم مجمل و نیکو طلب کند از من می

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْادِيهِ كُلَّمَا شِئْتُ لِحَاجَتِي

و حمد و ستودن او را که میخوانم او را هر وقتیکه خواسته ام برای حاجت خود

وَآخِلُوبِيهِ حَيْثُ شِئْتُ لِيَتْرَى بِغَيْرِ شَبِيحٍ فَيَقْضَى

دخولت کرده ام با او هر وقت خواسته ام برای راز خودم بدان واسطه این آورده

لِي حَاجَتِي أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا أَدْعُو غَيْرَهُ وَلَا أُرْجُو غَيْرَهُ

برای من حاجت مرا حمد خدا را که منی خوام غیر او را و اگر بخواهم غیر او را

غَيْرَهُ لَمْ يَسْتَجِبْ دُعَائِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا أَرْجُو غَيْرَهُ

اجابت نمی کند دعای مرا حمد خدا را که امید ندارم غیر او را

وَلَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَأَخْلَفَ رَجَائِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

و اگر امید داشتم غیر او را این خلاف خواهد شد امید من و حمد خدا را که

وَكَفَى النَّبِيَّ فَكْرَمَنِي وَلَمْ يَكِلْنِي إِلَى النَّاسِ فَيُهَيَّبُونِي

پناه داده مرا بگویش پس گرامی داشت مرا و او را نگذازد مرا بسوی مردم که خوار کنند

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مُحِبَّبٌ إِلَيَّ وَهُوَ عَنِّي عَنِّي وَالْحَمْدُ

و حمد خدا را که دوستی کرده بمن و حال آنکه او را بی نیاز است و حمد

لِلَّهِ الَّذِي يَحْمِلُ عَنِّي حَتَّى كَأَنِّي لَا ذَنْبَ لِي فَرَبِّي

خدا را که بردباری میکند از من تا آنکه گویا است گنای من را پس پروردگار من

أَحْمَدُ شَيْءٍ عِنْدِي وَأَحَقُّ بِحَمْدِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي

محمودترین چیز هست نزد من و سزاوارتر است حمد من خدا را بیکدیگر من

أَجِدُ سُبُلَ الْمَطَالِبِ إِلَيْكَ مُشْرَعَةً وَمَنَا هِلَ

یافته ام راههای مطالب را بسوی تو گشوده و در جستجوی

الرَّجَاءِ إِلَيْكَ مُتْرَعَةً وَالْأَسْتِعَانَةَ بِفَضْلِكَ

ایمید را بسوی تو پراکنده و یاری خواستن را بفضلت تو

لِمَنْ أَمَلَتْ مُبَاهَاةً وَأَبْوَابَ الدُّعَاءِ إِلَيْكَ

از کسیکه امیدوار است بر آشکار و درهای دعا بسوی تو

لِلصَّارِحِينَ مَفْزُوحَةً وَأَعْلَى أَنْتَ لِلرَّاجِحِينَ

برای استغاثه کنندگان باز است و میداعم اینست تو برای امیدوار

بِمَوْضِعِ اجَابَةٍ وَلِلْمُهَوِّفِينَ بِمَرَصِدِ اغَاثَةٍ

بجایان جواب گویندگان و برای مظلومین بجزایر نجات هستی

وَأَنْ فِي اللَّهْفِ إِلَى جُودِكَ وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ

و اینست در مظلوم بودن بسوی بختش تو و خوشنودی بر قضای تو

عِوَضًا مِنْ مَنَعِ الْبَاخِلِينَ وَمَنْدُوحَةً عَمَّا فِي

از روی عرض از باز داشتن بخندان و از برای دست از آنچه در

أَيْدِي السُّنَاثِرِينَ وَأَنَّ الرَّاحِلَ إِلَيْكَ قَرِيبٌ

دستهای اختیار کننده گانست و بدستیکه آئیده بسوی تو نزدیک است

السَّافَةِ وَأَنْتَ لَا تَحْبِبُ عَنْ خَلْفِكَ إِلَّا أَنْ

رفت نگاه او و اینکه در برده میستی از خلق خود مگر اینکه

تَحْبِبُهُمُ الْأَعْمَالَ دُونَكَ وَقَدْ قَصَدْتُ إِلَيْكَ

در برده میگذارد ایشان را بحال نزد تو و بجهتین که قصد کرده ام بوی تو

بِطَائِبَتِي وَتَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَجَعَلْتُ بِكَ

بجاست خودم و توجه کرده ام بوی تو به بر آوردن حاجت و گردانیدم بوی تو

اسْتِعَانَتِي وَبِدُعَائِكَ تَوَسَّلْتُ مِنْ غَيْرِ اسْتِحْنَاءِ

و بوسیله دعا تو چنانکه از آن خود را به دن سزاواری

لَا سَمَاعِكَ مِنِّي وَلَا اسْتِحْبَابِ لِعَفْوِكَ عَنِّي

بگفت شنیدن تو از من و در اجابت کردن بعفو کردن تو از من

بَلْ لِيَقْبَلَنِي بِكَرَمِكَ وَسَكُونِي إِلَى صِدْقِ وَعْدِكَ

بجز برای احماد داشتن بکرم تو و ساکن بودن من بر راستی وعده تو

وَلِحَاجَتِي إِلَى الْأَيْمَانِ بِوَجْهِكَ وَبِقَبْضَتِي بِمِعْرَفَتِكَ

و بنا بر آوردن من بایمان آوردن به چنانکه تو و بقبض من بگشتناختن تو

مِنِّي أَنْ لَا رَبَّ إِلَّا أَنْتَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَدَّكَ

از من اینکه نیست پروردگاری مگر از تو و نیست بهر دیگری مگر تو تنهائی

لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْفَائِلُ وَقَوْلُكَ

بیت اینها می برای تو خدا یا تو گویند: و گفتار تو

حَقٌّ وَوَعْدُكَ صِدْقٌ وَأَسْأَلُ اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ

من است دو وعده تو راست و سؤال کنید: خدا را از فضل او

إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا وَلَيْسَ مِنْ صِفَاتِكَ يَا

پرستیکه خدا بنا مهربانست دیت از صفات تو ای

سَيِّدِي أَنْ تَأْمُرَ بِالسُّؤَالِ وَتَمْنَعَ الْعَطِيَّةَ وَ

آقای من ای که امر نماه بسؤال و تمنع کنی عطا را و حال

أَنْتَ الْمَنَّانُ بِالْعَطِيَّاتِ عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِكَ وَ

ای که تو بخشنده بر بخششها بر اهل مملکت خود و

الْعَائِدُ عَلَيْهِمْ بِمَحْنٍ رَأْفَتِكَ إِلَهِي رَبِّئِنِّي فِي

بجایزه ما بر ایشان بسبب عطا کردن مهربانست خدا یا پروردگارا

نِعْمَتِكَ وَاحْسَانِكَ صَغِيرًا وَتَوْهَتَ بَانِسْمِي كَبِيرًا

در نعمتها و احسان خود در خزندی و توهنت از می بنام خود در بزرگی

فِي مَنْ رَبَّائِي فِي الدُّنْيَا بِإِحْسَانِهِ وَتَفَضُّلِهِ وَ

پس ای سبکه پرورش دادم بر او دنیا با احسان خود و تقصیر خود و

فَعِيْدِهِ وَاشَارَ لِي فِي الْاٰخِرَةِ اِلَى عَفْوِهِ وَكَرِمَةِ مَعْرِفَتِي بِاَمْوَالِي ذَلِيْلٍ

در نشانی خود و اشاره کرده مراد از حضرت بری غم خود و در کم خود شناختن من ای آقای من؟

عَلَيْكَ وَجَبِي لَكَ شَفِيعِي الْيَتِيكَ اَنَا وَاتَّقِ مِنْ ذَلِيْلِي بَدَلًا لِنَيْكَ

و دیدنت بر تو و محبت من برای تو شفیع من استوارم از دلیر خود بدلاویج است

وَسَاكُنْ مِنْ شَفِيعِي اِلَى شَفَاعَتِكَ اَدْعُوكَ يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي

و ساکنم از شفیع خود بشفاعت تو بخوانم ای آقای من ترا بزبانیک

قَدْ اَخْرَسَهُ ذَنْبُهُ رَبِّ اَنَا حَيْكِ بِقَلْبِي قَدْ اَوْبَقَهُ جُرْمُهُ اَدْعُوكَ

چنین گفت کرده آنرا گناه او پروردگار را ناشایست میکند با تو بگویی که باز داشته آنرا جرم او

يَا رَبِّ رَاهِبًا رَاغِبًا رَاغِبًا خَائِفًا اِذَا رَأَيْتُ مَوْلَايَ فَنُوْبِي

بخوانم تو را ای پروردگار ترسناک از عجزت کننده امید دارنده ترسان و شکیله بر منیم آقای من

فِرْعَعْنٌ وَاِذَا رَأَيْتُ كَرَمًا كَطَيْعَتِكَ فَاِنْ عَقَوْتُ

کنان خود را پس چرخ کنم و در شکیله بر منم کرم ترا طمع میکنم پس اگر بر عشتی

فَحَيْزٌ رَاغِبًا وَاِنْ عَذَّبْتَ فَعَيْرُ ظَالِمٍ حَجْتِي يَا اَللّٰهُ

پس بهترین رحم کننده گانم و اگر عذاب کنی پس بیستی ظالم بر من منم ای خدا

فِي جُرْأَنِي عَلَيَّ مَسْئَلَتِكَ مَعَ اِيْتِيَانِي مَا تَحْكُمُهُ جُودُكَ

در جرأت کردن منت بر سوال کردن از تو با آوردن من از آنچه من بخشش تو هست

وَكَرَّمَكَ وَعُدَّتْ بِي فِي شِدَّتِي مَعَ قَلْبِي حَيَاتِي

وكرم تست واندوخت من در شدت من با منی حیاتی

رَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَقَدْ رَجَوْتُ أَنْ لَا تُخَيِّبَ

مهربانی در رحمت تست و حال آنکه امید دارم که نا امید نشوی

بِأَنْ ذِبِّنِ ذَنْبِي مِنْهُنَّ فَحَقِّقْ رَجَائِي وَاسْمَعْ دُعَائِي

بسان این دامن آرزوهای مرا ایس سزاوار کنم ایس مرا بدینست و دعا مرا

يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجِعٌ عَظِيمٌ

ای بهترین کسی که خواند او را خواننده و بهترین کسی که امید دارد او را امید دار

يَا سَيِّدَ أُمَّلِي سَاءَ عَمَلِي فَأَعْطِنِي مِنْ عَفْوِكَ بِمَقْدَرِ

برزگت ای آقای من آرزوم و بد است عمر من پس بده از عفو خود با اندازه

أَمَلِي وَلَا تَوَاخِذْنِي بِأَسْوَأِ عَمَلِي فَإِنَّ كَرَمَكَ

آرزوم و مرا آخذه مکن مرا با بدی عمر من پس بدستی که کرم تر

بِحُلِّ عَنِّ مَجَازَاتِ الْمُذْنِبِينَ وَحِلْمِكَ بِكُرِّ

بزرگت از کینه دادن کن بگناهان و حلم تو بزرگت

عَنْ مَكَا فَاهِ الْمُقْصِرِينَ وَأَنَا يَا سَيِّدِي عَائِدٌ

از مکانات تقصیر کننده گان و من ای آقای من پناه برنده ام

بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُتَجَبِّزٌ مَا وَعَدْتَ

بفصلت گریخته ام از تو بوی تو عیبم است آنچه وعده کردی

مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِكَ ظَنًّا وَمَا أَنَا يَا رَبِّ

از گذشت کسیکه خوب کند بر تو کسان را در نسبت با ای پروردگار

وَمَا خَطِرِي هَبْنِي بِفَضْلِكَ وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ

دینت خاطر من بخش مرا بفضلت خود در استحقاق بر من

بِعَفْوِكَ أَيُّ رَبِّ جَلَلَنِي بِسِتْرِكَ وَأَعْفُ عَنِّي

ببفو خود ای پروردگار پریشان مرا پریشان نیند خود و بخش از

تُوبَتِي بِكَرَامٍ وَجْهَكَ فَلَوْ أَطَّلَعَ الْيَوْمَ عَلَيَّ

از توبت من بکرامت ذات خود پس اگر جزا بر من شود امروز

ذَنبِي غَيْرُكَ مَا فَعَلْتَهُ وَلَوْ خِفْتُ بِعَجْمِ الْعَفْوِ

گناه من غیر از تو هر آینه نمی کردم و اگر ترسم زود عفو تو بر کردار

لَا أَجْتَنِبُهُ إِلَّا لِأَنَّكَ أَهْوَنُ النَّاطِرِينَ وَ

دوری نمی کردم نه برای آنکه تو سست ترین نظر کننده گمانه بمن و

أَخَفُ الْمُطْلَعِينَ عَلَيَّ بَلْ لِأَنَّكَ يَا رَبِّ خَيْرُ

بکم شادترین خبر دانه گمانه بمن بلکه برای اینکه ای پروردگار بهترین

السَّائِرِينَ وَأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ وَأَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ سَنَاءُ

پوشنده گان و حکم کننده تر حاکمان و مجتهد تر مجتهدگان پرشانه

الْعُيُوبِ عَقَارُ الذَّنُوبِ عَلَامَةُ الْغُيُوبِ لِشَرِّ الذَّنْبِ

عیبها دامننده گان آن دانسته عیبها پرست نازکی را

بِكِرَامِكَ وَتَوْخِيرِ الْعُقُوبَةِ بِحِلْمِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ

بگرم خود و تاخیر می اندازی عقوبت را به علم خود پس تراست سپاس

عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَعَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ

در معایب علم تو بعد از علم تو در عفو تو بعد از

قُدْرَتِكَ وَيَحْلِيْنِي وَبِحَبْرَتِي عَلَى مَعْصِيَتِكَ حِلْمِكَ

قدرت تو و دادار میکند مرا در اجرات پند هر بار عصیت تو علم تو غفر

عَنِّي وَبِدَعْوِي إِلَى قِلَّةِ الْحَيَاءِ سِرِّكَ عَلَيَّ وَبِسِرِّكَ

از من و بخواند مرا بسوی کمی حیا پرودش بنده تو بر من و بسبب

إِلَى التَّوْتُبِ عَلَيَّ مَخَارِمِكَ مَعْرِفَتِي بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ

کی اندازد مرا عیب تراهای تو شناختن من بفضای رحمت تو

وَعَظِيمِ عَفْوِكَ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا حَيُّ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ

و بزرگی عفو تو ای بردبار ای مجتهد ای زنده ای دامننده گان

يَا قَابِلَ التَّوْبِ يَا عَظِيمَ اللِّينِ يَا قَدِيمَ الْأَحْسَانِ ابْنَ

ای پذیرنده توبه ای بزرگ نعمت ای پاک کننده درین دنیا و آخرت

سَتَرَكَ الْجَمِيلُ ابْنَ عَفْوِكَ الْجَمِيلُ ابْنَ مَرْحَمَتِكَ الْقَبْرُ

پوشیدن خوب تو بگناهت گذشت بزرگ تو بگناهت گشایش نزدیکی تو

ابْنَ غِيَاثِكَ السَّرِيحُ ابْنَ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةُ ابْنَ

بگناهت زیادرسی زود تو بگناهت رحمت فراخ تو بگناهت

عَطَايَاكَ الْفَاضِلَةُ ابْنَ مَوَاهِبِكَ الْطَيِّبَةُ ابْنَ

بخششهای زیاده تو بگناهت بخششهای نوازی تو بگناهت

صَنَائِعِكَ السَّيِّئَةُ ابْنَ فَضْلِكَ الْعَظِيمُ ابْنَ

صنایع بزرگ تو بگناهت فضل بزرگ تو بگناهت

مِنَّكَ الْجَسِيمُ ابْنَ إِحْسَانِكَ الْقَدِيمُ ابْنَ كَرَمِكَ

نیهای بزرگ تو بگناهت نیهای قدیم تو بگناهت کرم تو

يَا كَرِيمًا وَيَا مُحَمَّدًا يَا مُحَمَّدًا يَا مُحَمَّدًا يَا مُحَمَّدًا يَا مُحَمَّدًا

ای کریم ای محمد ای محمد ای محمد ای محمد ای محمد ای محمد

يَا مُحْسِنًا يَا مُجَلِّدًا يَا مُنْعِمًا يَا مُفَضِّلًا لَسْتُ أَتَكَلَّمُ

ای پاک کننده ای نیکو ای صاحب نعمت ای تقصیر کننده شستم که بخدا کنم

فِي التَّجَاهَةِ مِنْ عِقَابِكَ عَلَى أَعْمَالِنَا بَلْ بِفَضْلِكَ

در نجات یافتن از عذاب تو بر اعمال خود بلکه بر فضل تو

عَلَيْنَا لِأَنَّكَ أَهْلُ النَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ نَبْدُ

بر ما برای اینکه تو ابر سزاوار پر بزرگاری و سزاوار آمرزش هستی ای پندگین

بِالْإِحْسَانِ نِعْمًا وَتَعْفُوعِنِ الذَّنْبِ كَرَمًا فَمَا نَدْرِكُ

با احسان از روی نعمت و بگذری از گناه از روی کرم پس رسیدیم

مَا نَشْكُرُ أَجْمَلًا مَا نَشْكُرُ أَمْ قَبِيحًا مَا تَسْتُرُ أَمْ عَظِيمًا

چیز را که شکر کنیم آیا خوب آنچه را که پند کرده کردی یا بدی آنچه پوشانیده یا بزرگ

مَا أَبْلَيْتَ وَأَوْلَيْتَ أَمْ كَثِيرًا مِمَّا نَهَيْتَ وَ

آنچه را از ما پس کردی یا بسیاری آنچه از ادبجات داده

عَافَيْتَ يَا حَبِيبَ مَنْ تَحَبَّبَ إِلَيْكَ وَيَا قَرَّةَ عَيْنٍ

عافیت داده ای حبیب کسی که دوست داشته بوسی تو دایره چشمها

مَنْ لَا ذَنْبَكَ وَأَنْفَطَعَ إِلَيْكَ أَنْتَ الْمَحْسِنُ وَمَنْحُنُ

چشم کسی که پناه برده بتو و متوجه شده بتو تو ای نیک کننده و دهنم

الْمُسِيئُونَ فَنَجِّأَوْ زِيَارَتٍ عَنْ قَبِيحٍ مَا عِنْدَنَا

چنان بکاران پس بگذر ای پروردگار از بدی آنچه نزد ماست

يَجْهَلُ مَا عِنْدَكَ وَأَنْتِ جَهْلٌ يَا رَبِّ لَا يَسَعُهُ

جو که آنچه نزد است و کدام نادانیت ای پروردگارم که در ایامی پروردگار

جُودِكَ أَوْ أَنْتِ زَمَانٌ أَظُولُ مِنْ أُنَانِكَ وَمَا قَدَرُ

بخشنش تو و کدام زمانیت در روزگار از زمان به ادای تو و چه قدر

أَعْمَالِنَا فِي نِعْمَتِكَ وَكَيْفَ نَسْتَكْفِرُ أَعْمَالًا نَفَائِلُ

دارد اعمال ما در جنب نعمت تو و چگونه بسیار شومیم اعمال را که برابر نیکنی

بِهَا كَرَمَاتُكَ بَلْ كَيْفَ يَضِيقُ عَلَى الْمُدْنِيِّينَ مَا

بناها بخشش تو را بلکه چگونه تنگ بیگناهی بر گفتار آن آنچه

وَسَعَهُمْ مِنْ رَحْمَتِكَ يَا وَاسِعَ الْغَفْرَةِ يَا بَاسِطَ

فرا گرفته اینها از رحمت تو ای فراخ کننده آمرزشها ای بسن کننده

الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ فَوَعَزَّ نَاكَ يَا سَيِّدَ الْوَهَّابِينَ

دستها بر رحمت پس بکن عزت خود ای امامی که اگر برادران

مَا بَرِحَتْ مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفَفَتْ عَنْ تَمَلُّقِكَ

صدای شوم از در رحمت تو و باز نمی ایستم از تملق گفتن ای پروردگار

لِمَا أَنْتَ هِيَ إِلَيَّ مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ

برای آنچه مستحق شدم از شناسیدن سخن بخشش تو و کرم تو

وَإِنَّ الْفَاعِلَ لِمَا تَشَاءُ تَعَذِّبُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا

و تو را کشتند آنچه را بخواهی عذاب میکنی هر که را بخواهی با آنچه

تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ وَتَرْحَمُ مَنْ تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ

هر که ای هر چه بخواهی در رحم میکنی هر که را بخواهی هر چه بخواهی

لَا تَسْأَلُ عَن فِعْلِكَ وَلَا تَشَارِعُ فِي مَلِكِكَ وَ

سؤال کرده نمیشود از فعل تو و دست نزاعی در پادشاهی تو و

لَا تَشَارِكُ فِي أَمْرِكَ وَلَا تَضَادُّ فِي حِكْمِكَ وَلَا

شریکانی در امر تو و دست ضدی در حکمت تو و نه

بِعِزِّضٍ عَلَيْكَ أَحَدٌ فِي نَدْبِكَ لَكَ الْخَلْقُ وَ

بِعِزِّضٍ کشته بر تو کسی در تدبیرهای تو هرگز است از یاران و

الْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ هَذَا

کار آفرینا برکت عظیم است خدا پروردگاری بس ان ای پروردگارا این

مَقَامٌ مِنْ لَدُنِّكَ وَأَسْجُدُ بِكَرَمِكَ وَالْفِ

مقام گسست که بنام برود بهتر و زین سجدت بر کرم تو و الفیت گرفته

إِحْسَانِكَ وَنِعْمَتِكَ وَأَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يُضِيقُ

با حسن تو و نعمتهای تو و تو بخشنده هستی که تنگ نیست

عَفْوِكَ وَلَا يَنْقُصُ فَضْلَكَ وَلَا تَقِلُّ رَحْمَتَكَ

عفو تو و کم نیست فضل تو و کم نیست رحمت تو

وَقَدْ تَوَقَّعْنَا مِنْكَ بِالصَّفْحِ الْقَدِيمِ وَالْفَضْلِ

و همین استواریم ما از تو بر بخشش قدیم و فضل

الْعَظِيمِ وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ أَفْتَرَاكَ يَا رَبِّ تَخْلَعُ

بزرگ در رحمت فراخ آیا پس می بینی ای خداوندی که خدایت کنی

ظُنُونًا أَوْ تَحِيْبًا أَمْ لَنَا كَلًّا يَا كَرِيمٌ فَلَيْسَ هَذَا

گمانهای ما را او نامایسته گرداند از زودای ما را احشای کریم نیست چنین

ظَنَّا بَكَ وَلَا هَذَا فِيكَ طَمَعُنَا يَا رَبِّ إِنَّ لَنَا

گمان ما بر تو و نه اینطور در تو طمع ما ای پروردگار درستی که برای ما

فِيكَ أَمَلًا طَوِيلًا كَثِيرًا إِنَّ لَنَا فِيكَ رَجَاءً

در تو امید نامیت دراز بسیار درستی که برای ما دور امید است

عَظِيمًا عَصَيْنَاكَ وَنَحْنُ نَزْجُونَ تَسْتُرْ عَلَيْنَا

بزرگ نافرمانی ترا کردیم و ما ایستادیم ای تو پوستاند بر ما

وَدَعَوْنَاكَ وَنَحْنُ نَزْجُونَ لَسْتَ جِبِّ لَنَا حَقٌّ

و میخوانیم ترا و ایستادیم ای تو اجابت کنی برای ما پس راست گردان

رَجَانَا مَوْلَانَا فَصَدِّ عَلَيْنَا مَا لَسْنَا نَحِبُّ بِأَعْمَالِنَا

ای سید ای مولا ای مولای ما پس بچین و استیغما آنچه را که ما نپسندیم بر ما بگردان

وَلَكِنْ عَلِمْنَا بِمَا نَأْتِيكَ بِهَا لَنْ نَقْرَبُكَ

و لکن دانستن تو در ما و دانستن ما با آنچه تو بر ما میگردانی

حَسْنَا عَلَى الرَّعْبَةِ الْبَيْتِ وَإِنْ كُنَّا غَيْرَ مُسْتَوِينَ

بر آستانه آن بر رحمت کردن بر روی تو در اگر چه سزاواران نباشیم

لِرَحْمَتِكَ فَإِنَّكَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيْنَا وَعَلَى

بر رحمت تو پس تو سزاواری ای که بجزئی بر ما و بر

الْمَذْنِبِينَ بِفَضْلِ سَعْنِكَ فَأَمَّا مَنْ عَلِمْنَا بِمَا

کنیم بکاران بر فضل و وسیع خود پس است بر ما آنچه

أَنْتَ أَهْلُهُ وَحَدُّ عَلَيْنَا فَإِنَّا نَحْنُ جُنُودُكَ إِلَى نَبِيِّكَ

تو سزاوار آن و حد بجزش بر ما پس برستی که ما همگی جویان روی رحمت تو

يَا عَفَا وَبُورِكَ أَهْتَدِينَا وَبِفَضْلِكَ اسْتَغْنِينَا

ای آفریننده بکن تو خود برایت کن ما را و بفضل خود عیب گردان ما

وَبِنِعْمَتِكَ أَصْبَحْنَا وَأَمْسَيْنَا ذُنُوبَنَا بَيْنَ يَدَيْكَ

و بنیت تو صبح کرده ایم و شب کرده ایم کن آن پیشین استهای است

لَسْتَ غَفْرُكَ اللَّهُمَّ مِنْهَا وَنَوْتُكَ إِلَيْكَ تَتَجَبَّبُ

بازگشت میکنی از آن بان و تو به یکنیم بوی تو دوستی کردی

النِّبَا بِالنِّعَمِ وَتُعَارِضُكَ بِالذُّنُوبِ خَيْرُكَ

سوی اوستیهای خیر و مسافه میکنند با تو بر آن بودی

النِّبَا نَازِلٌ وَشَرُّهَا إِلَيْكَ صَاعِدٌ وَلَمْ يَهْرَلْ وَلَا

برمانزلست و پستی اوستی تو بالا رونده است و همیشه پوره

يَهْرَلُ مَلِكٌ كَرِيمٌ يَا نَبِيَّكَ عَنَّا بِعَلْقَبِهِ فَلَا

در پیشگاه پادشاهی کریم می آید ترا از طرف اجدادت پس

بِمَنْعِكَ ذَلِكَ مِنْ أَنْ تَحُوطَنَا بِنِعْمِكَ وَتُفَضِّلَ

مانع میشود این از اینست که ما را بسوی خود و تفضل کنی

عَلَيْنَا بِالْإِنْتِزَاعِ فَجُحَانِكَ مَا أَحْلَمَكَ وَأَعْظَمَكَ

بر ما بستیهای خود پس نزدی تو چقدر بردباری و بزرگتری

وَإِكْرَمَكَ مُبْدِئًا وَمُعِيدًا تَقْدَسَتْ أَسْمَانُكَ

و گرامی تو ابتدا کننده و پای ده کننده است یا بزرگوار است آسمانهای تو

بِوَجَلِّ شَأْنٍ لَكَ وَكَرَمِ صِنَاعَتِكَ وَفِعَالِكَ أَنْتَ

د بزرگت شای تو در خوبت صنفتی تو و کارهای تو تو

الهِىَ اَوْسَعُ فَضْلاً وَاَعْظَمُ حِلْماً مِنْ اَنْ تُقَابِلَنِي

خدا ای فرخنده‌ی از روی احسن و بزرگ‌تری از پروردگاری از اینک مقابله کنی مرا

بِفِعْلِي وَخَطْبَتِي فَالْعَفْوُ الْعَفْوُ سَيِّدِي

بر قدر من و گناهان من پس درگذر ای آقای من

سَيِّدِي سَيِّدِي اَللّٰهُمَّ اشْغُلْنَا بِذِكْرِكَ وَ

ای آقای من خدا ای ما را بذكر خود مشغول گردان

اعِدْنَا مِنْ سَخَطِكَ وَاَجِرْنَا مِنْ عَذَابِكَ وَاَرْزُقْنَا

پناه ده ما را از سخط خود دینا ده ما را از عذاب خود و روزی ما

مِنْ مَوَاهِبِكَ وَاِنْعِمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِكَ وَاَرْزُقْنَا

از بخشش‌های خود و نعمت ده بر ما از فضل خود و روزی کن ما

حُجَّ بَيْتِكَ وَزِيَارَةَ قَبْرِ بَيْتِكَ صَلِّوْا نَتَكَ وَ

زیارت کن خانه خود و زیارت فرمایید نیز خود درود تو

رَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى

رحمت تو و آمرزش تو و رضایت تو بر او و بر

اَهْلِ بَيْتِهِ اِنَّكَ قَرِيبٌ مَجِيْبٌ وَاَرْزُقْنَا عَمَلًا

اهل بیت او چه سیکه تو نزدیک و جواب دهنده در روزی ده ما را

يُطَاعُ عِنْدَكَ وَتَوْفِقْنَا عَلَى مِلَّتِكَ وَسُنَّةِ نَبِيِّكَ

کردار یک طاعت است و پیران ارا بر ملت تو دست بچشم خود

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيْ

رحمت خدا بر او و بر آباء خدا با ما از مرا و پدر و مادر مرا

وَأَرْحَمُهُمَا كَمَا رَتَّبْتَنِي صَغِيرًا وَأَجْرَهَا بِالْإِحْسَانِ

در حق کن بر آنان چنان که در درش کردی مرا در کودکی و جزا ده آنها را بر نیکی

إِحْسَانًا وَبِالتَّيْبَاتِ غُفْرَانًا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

تو که جزا دادی و بسند با از نیکوئی خدا ای بسیار

لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ وَمِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ

بر مؤمنین و مؤمنات زنده های از آنها را و مردگان آنها

وَنَابِغِ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ

در شایسته ده میان ما و میان ایشان بر نیکی خدا ای بسیار

لِحَسَنَاتِنَا وَمِثْلِنَا وَشَاهِدِنَا وَعَابِدِنَا ذَكَرْنَا

زنده های ما و مردگان ما و می خیزان ما و عبادان ما مردان ما و

أَنْشَأْنَا صَغِيرًا وَكَبِيرًا حُرْنَا وَمَمْلُوكًا كَذِبَ

زنان ما که یک و بزرگ ما ازاد ما و بسند ما را دروغ گفتند

الْعَادِلُونَ بِاللَّهِ وَصَلُّوا ضَلَالًا لَا يَعِيدُوا وَخَسِرُوا

عدول کننده گان بخدا و گمراه شدند گمراه شده اند و دور و دریا نگارند

حَسْرًا يَا مَبِينَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

زبان اشکار خدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد

وَاحْتِمِلِي بَحْرًا وَكَفَيْتِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَا

و ختم کن برای من بحر و کفایت کن از امر دنیاست

وَاحْرِزِي وَلَا تَسْلُطْ عَلَيَّ مِنْ لَأَمْرٍ حُبْنِي وَاجْعَلْ

و احراز کن و تسلط مکن بر من که را که در من خفته مرا و بگردان

عَلَيَّ مِنْكَ وَأَقِمْ بَاقِيَهُ وَلَا تَسْلُبْنِي صَالِحَ

برای من از خود تو که دارم باقی و برودن مکن از من صالح

مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَأَزْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَزُفَا

آنچه انعام کرده ای از من و در روزی کن مرا از فضل خود روزی

وَأَسْعًا حَلَالًا لِطَبِيبِ اللَّهِ أَمْ أَحْسَبِي بِحَجْرٍ اسْتَنَّاكَ

و آسج حلال بپسندم خدا را که دارم مرا به نگاه داشتن خود

وَاحْفَظْنِي بِحِفْظِكَ وَكَلَامِي بِكَلَامِكَ وَأَزْزُقْنِي

و حفظ کن مرا بحفظ خودت و باز دار مرا بباز داشتن خود روزی

حَجَّ بَدَنِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَزِيَارَةَ

زیارت خانه خود که با حرمت است در این سال و در هر سال و زیارت

قَبْرِ نَبِيِّكَ وَالْأئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تَخْلِفْنِي

قبر پیغمبر خود و امامان بر ایشان با بدرد و او خالی کن مرا

يَا رَبِّ مِنْ نِيْلِكَ الْمَشَاهِدِ الشَّرِيفَةِ وَالْمَوَاقِفِ

ای پروردگار از این مشاهد شریفه و مواضع

الْكَرِيمَةِ اللَّهُمَّ تَبَّ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَعْصِيكَ وَ

غیب خداوند تو بوده بر من تا اینکه نافرمانی کنم از او

الْهَمْنِي الْخَيْرَ وَالْعَمَلِ بِهِ وَخَشِيئِكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

همه چیز از خیرها و عمل کردن بدان در رسیدن از شب و روز

مَا أَبْقَيْتَنِي يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي كَلِمَاتُكَ

در آنست که باقی گذاردی ای پروردگار عالمیان خدا یا هر چه برودت بگویم

قَدْ تَهَيَّأْتُ وَتَعَبْتُ وَهَمْتُ لِلصَّلَاةِ بِإِن

تعمین من آماده شده‌ام و ایستادم بجهت نماز پیش

مَدَنِكَ وَنَاجَيْتُكَ الْقَيْثَ عَلَى نَعَّاسٍ إِذَا

روی تو دراز گفتم با تو از اسحق تو بر من خواب را بگردان که من

صَلَّتْ وَسَلَّتْنِي مُنَاجَاةً إِذَا أَنَا نَاجَيْتُ مَالِي

نماز میکردم دور کردی از من رازهای خود را و شبید من راز کفتم برت

كَلِمَاتٍ قَدْ صَلَحَتْ سِرِّي وَ قُرْبٍ مِنْ

برای نزدیگت که بگویم بیک شه باطن من و نزدیک است از

مَجَالِسِ التَّوَابِينَ مَجْلِسِي عَرَضْتُ لِي بَلِيَّةٌ أَزَالُكَ

مجلسهای توبه که کنه گمان مجلس من را عرض شد مرا بینه که ترا میسازد

قَدَمِي وَ حَالَتِ بَيْتِي وَ بَيْنَ خِدْمَتِكَ سَيِّدَا

قدم مرا در حاکم شد میان من و میان خدمت تو ای آقای من و پروردگار

لَعَلَّكَ عَنْ بَابِكَ طَرَدْتَنِي وَ عَنْ خِدْمَتِكَ مَجْتَنِبٌ

شاید تو از در خود را بنده مرا و از خدمت خود دور کردی مرا

أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُسْتَحْتَابًا بِحَمَلِكَ فَأَقْصَيْتَنِي

یا شاید تو دیده مرا را که شکار بنده حق ترا پس دور کردی مرا

أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُعْرِضًا عَنْكَ فَقَلْبَتَنِي أَوْ

یا شاید دیده مرا را که اعراف من کنده از خود پس دهن مرا بسته مرا یا

لَعَلَّكَ وَ حَدَّتَنِي فِي مَقَامِ الْكَافِرِينَ فَفَضَيْتَنِي

شاید تو یافته ای مرا در مقام دروغگو یان پس رانده مرا

أَوْلَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي غَيْرَ شَاكِرٍ لِنِعْمَاتِكَ فَحَرَمْتَنِي أَوْ

یا شایسته تو دیدم مرا غیر شکر کننده بر نعمتای خود پس محروم کردی مرا

لَعَلَّكَ فَفَقَدْتَنِي مِنْ مَجَالِسِ الْعُلَمَاءِ فَخَذَلْتَنِي

یا شایسته تو مفقود کرده مرا از مجالس علمای پس خوار داشتی مرا

أَوْلَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي فِي الْغَافِلِينَ فَمِنْ رَحْمَتِكَ أَلَيْتَنِي

یا شایسته تو دیدم مرا در میان غافلین پس از رحمت خود محروم کردی مرا

أَوْلَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي الْفَاجِرِ الْمَجَالِسِ الْبِطَالِينَ فَبَيْتَنِي وَ

یا شایسته تو دیدم مرا میان گنجهندگان مجالسی بیکاران پس بایستی و

بَدَيْتَنِي خَلَيْتَنِي أَوْلَعَلَّكَ لَمْ تَجِبْ بِنِ لِسْمَعِ دُعَائِي

باشان خالی کردی مرا یا شایسته دوست نداری ایند بشنوی دعایم مرا

فَبَاعَدْتَنِي أَوْلَعَلَّكَ بِجُرْمِي وَجُرْمِي كَافِيَتَنِي

پس دور گردانیده مرا یا شایسته که تو بگناه من و گناه بد من مگافات دهی مرا

أَوْلَعَلَّكَ بِقِلَّةِ حَيَاتِي مِنْكَ جَازَيْتَنِي فَإِنْ

یا شایسته که بسبب کمی جای من از تو جزا داده مرا و چه پس اگر

عَفْوَتْ يَا رَبِّ فَطَالَ مَا عَفَوْتَ عَنِ الْمَذْنِبِينَ

عفو کن ای پروردگام پس دور است آنچه عفو کرده از گنهای بکاران

أَنَا الصَّغِيرُ الَّذِي رَبَّبْتَهُ وَأَنَا الْجَاهِلُ الَّذِي عَلَّمْتَهُ

من صغیر بودم که پرورش دادی مرا و من جاهل بودم که آیتتم کردی مرا

وَأَنَا الضَّالُّ الَّذِي هَدَيْتَهُ وَأَنَا الْوَضِيعُ الَّذِي

رومزه گمراه بودم که هدایت کردی او را و من پست بودم

رَفَعْتَهُ وَأَنَا الْخَائِفُ الَّذِي مَنَّتَهُ وَالْجَائِعُ الَّذِي

برداشت کردی مرا و من ترسان بودم که امین گردانیدی مرا و من گرسنه بودم

أَشْبَعْتَهُ وَالْعَظْشَانُ الَّذِي رَوَيْتَهُ وَالْعَارِيَّ

که سیر کردی او را و تشنه ای که سیراب کردی او را و برهنه

الَّذِي كَسَوْتَهُ وَالْفَقِيرُ الَّذِي أَغْنَيْتَهُ وَالضَّعِيفُ

که پوشانیدی او را و فقیری که غنی گردانیدی او را و ضعیف

الَّذِي قَوَّيْتَهُ وَالذَّلِيلُ الَّذِي عَزَّيْتَهُ وَالسَّيِّئُ

که قوی کردی او را و دلیلی که عزیز گردانیدی او را و بدکاری

الَّذِي شَفَيْتَهُ وَالسَّائِلُ الَّذِي أَعْطَيْتَهُ وَ

که شفا دادی او را و سئوال کننده که عطا کردی او را

الْمُذْنِبُ الَّذِي سَتَرْتَهُ وَالْخَاطِئُ الَّذِي أَفْلَحْتَهُ

و گناهکاری که پوشانیدی او را و خط کاریکه آگاه کردی او را

وَإِنَّا الْقَلِيلُ الَّذِي كَثُرَتْهُ وَالْمُنْضَعَفُ الَّذِي

دست کم کننده بودم که بسیار شتردی آنرا و ناتوان بودم که

نَصْرَتْهُ وَإِنَّا الظَّرِيدُ الَّذِي دَيْبَتْهُ أَنَا يَا رَبِّ الَّذِي

یاری کردی او را و مخز را نبرد شده بودم که بجای دادی او را مخز ای پروردگار

لَمْ أَسْتَحْيِكَ فِي الْخَلَاءِ وَلَمْ أُرَاقِبَكَ فِي الْمَلَأِ

آنکه چنان کردم در خلوت و مرا حجت نکردم در آشکارا

أَنَا صَاحِبُ الدَّوَاهِي الْعُظْمَىٰ أَنَا الَّذِي عَلَى سَيْدِهِ

من دارای حاد و بزرگ من آنکه بر آقای خود

أَجْرِي أَنَا الَّذِي عَصَيْتُ جَنَارَ السَّمَاءِ أَنَا الَّذِي

جرات کرده من آنکه نافرمانی کردم خدای جبار آسمان من آنکه

أَعْطَيْتُ عَلَى مَعَاصِي الْجَلِيلِ الرَّشَاءَ أَنَا الَّذِي

بدهم برای گناهان بزرگ رزوه را من آنکه

حِينَ بُشِّرْتُ بِهَا خَرَجْتُ إِلَيْهَا أَسْعَىٰ أَنَا الَّذِي

وقتیکه بشارت دادی به من بیرون رفتم به سوی آن سوی گفته من آنکه

أَمَهَلْتَنِي فَمَا رَعَوْتُ وَسَتَرْتَ عَلَيَّ مَا اسْتَحْيَيْتَ

مهلت دادی مرا پس رعایت نکردم پوشیدی بر من پس چنان کردم

وَعَمِلْتُ بِالْمَعَاصِي فَعَدَّيْتُ وَأَسْقَطْنِي مِنْ عِبْنِكَ

و کار نمودم بنازنانک پس زیاد روی کردم و انداختی مرا از چشم خود

فَمَا بِاللَّيْلِ فَبِحَلْمِكَ أَمَهَلْتَنِي وَبِسِرِّكَ سَرَّيْتَنِي

پس چه باشد حال من پس بردباری خود همت دادی مرا و پنهانی خود بر من نهانی

حَتَّى كَأَنَّكَ أَغْفَلْتَنِي وَمِنْ عَقُوبَاتِ الْمَعَاصِي

تا آنکه گویا تو غافل مندی مرا و از عقوبت های گناهان من

جَنَّبْتَنِي حَتَّى كَأَنَّكَ اسْتَحْبَبْتَنِي لِي لِمَا عَصَيْتُكَ

دور گردانیده مرا تا آنکه گویا تو صاحب شرم گردانیده مرا خدایا تا فرمان تو نماند

جَبْنِ عَصِيَّتِكَ وَأَنَا بَرُّ بُوَيْبَيْتِكَ جَاهِدٌ وَلَا

ترادستی که نافرمانی کردم و من بر پروردگاری تو ستم نمودم و نه

بِأَمْرِكَ مُسْتَحْفٍ وَلَا لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ وَلَا

بر امر تو سبک نهاری بکنم و نه ببعثت تو عرض کننده و نه

لِوَعِيدِكَ مُنْهَاطٌ لَكِنْ خَطِيئَةٌ عَرَضَتْ وَ

بر وعده ای تو سست عقیده و لکن خطیای که عارض شده

سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي وَغَلَبَتْنِي هَوَايَ وَأَعَانَتْنِي عَلَيْهِمَا

همدگر ده بردباری من نفس من را غلبه کرده خواسته های من و یاری کرده بر آن

سَهْوَنِي وَعَرَّيْ سِتْرَكَ الرَّحْمَى عَلَيَّ فَقَدْ عَصَيْتُكَ

شهادت من در حضور گردم بر روی پیش تو که بکنده شد پس بجهت نافرمانی کردم

وَخَالَفْتُكَ بِجَهْدِي فَالآنَ مِنْ عَذَابِكَ مَنْ

مخالفت نمودم بجهت خودم پس اکنون از عذاب تو کی

يَسْتَفِيدُنِي وَمِنْ أَيْدِي الْخُصَمَاءِ عَدَا مِنْ بَجْلِصْنَةٍ

معاذ می یابد بهر او از دست دشمنان فردا که از آید میاید مرا

وَيَجِبِلُ مَنْ أَنْصَلَ إِنْ أَنْتَ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّي

و برسان که پیوند شوم اگر تو بپاره کنی ریسبان خود را

فَوَأَسْوَأَنَا عَلَى مَا أَحْصَى كِتَابِكَ مِنْ عَمَلِي الَّذِي لَوْ لَا

از من پس دای بر او نامزد بر آن کس که شماره کتاب تو از عمل من بخاک کنی اگر

مَا أَرْجُوا مِنْ كَرَمِكَ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَهَيْبِكَ يَا

نزد امید داریم از کرم تو و فراخی رحمت تو و هیبت تو ای

عَنْ الْقَنُوطِ لَقَنْطُكَ عِنْدَ مَا أَنْذَرَكَهَا يَا خَيْرَ مَنْ

از نوبسی بر آنچه نامیده میشدم و گفتگویی که دادی که آنرا ای بهترین آنکه

دَعَاهُ دَاعٍ وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجِعٌ اللَّهُمَّ بِدِقَّةِ

خوانده او را خواننده و بهترین آنکه امید دارد او را امیدوار خوانده ای بهر برای

الْاِسْلَامِ اَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ وَبِحَرْمَةِ الْقُرْآنِ اَعْمَدُ

اسلام بحد بیزنه بتو رجعت و آن اعتماد بکنم

اِلَيْكَ وَبِحُبِّي لِلنَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الْقَرَشِيِّ الْهَاشِمِيِّ

بتو و بدوست خودم بپیغمبر امی قرشی هاشمی

الْعَرَبِيِّ الْقَهْمِيِّ الْمَكِّيِّ الْمَدَنِيِّ اَرْجُو الرُّفْعَةَ لَدَيْكَ

عرب قهمی مکی مدنی امید دارم نزد تو بزد تو

فَلَا تُوْحِشْ اَسْنِيْنَ اَسْ اِيْمَانِي وَلَا تَجْعَلْ ثَوَابِي

پس بوحشت نینداز اسن کردن ایمان مرا و نگردان ثواب مرا

ثَوَابَ مَنْ عَبَدَ سِوَاكَ فَاِنْ قَوْمًا اٰمَنُوْا بِالسِّنِّيَّةِ

ثواب آنکه عبادت کرده بیزنه تو پس اگر قومی ایمان آورند بزبان خود

لِيَحْفَظُوْا بِهِ دِيْنََهُمْ فَادْرِكُوْا مَا اَمَلُوْا اِنَّا اَمْنًا بِكَ

تا آنکه حفظ کنند بسبب آن خوانندگی خودت ترا پس در پابند بگیرد اگر امید دارد

بِالسِّنِّيَّةِ اَوْ فُلُوْبِنَا لِنَعْفُوْكَ عَنَّا فَادْرِكْنَا مَا اَمَلْنَا

دوام ایمان آوردیم بزبان خود و دلهای خودمان تا بخیزی از ما پس در پابند زدی

وَتَثْبِتْ رَجَائِكَ فِيْ صُدُوْرِنَا وَلَا تَبْرَحْ فُلُوْبِنَا

و ثابت کن امید خود را در سینه ای ما و برید و دلهای ما را

بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً

بعد از آنکه هدایت کردی ما را و همه ما را از بند خود رهایی

آتاک انک الوهابُ فوعزناک لو انشهرت فی ما

پرستیگه تو در بندگی ای پس بجزت تو اگر برانگه ما

برحت من بابک ولا کففت عن مملکت لما

دور میوم از دور تو و نه نگاه از تنگ گفتن تو بگو

للم قلبی من المعرفه بکرمک وسعه رحمتک

الهم یافته دل من از شناختن تو بگرم تو و فراخی رحمت تو

الی من یدهب العبد الا الی مولاه و الی من

بروی که برود بنده مگر بروی آقای خود و بروی که

بلمجنی المخلوق الا الی خالقه الی لوقرتنی

بها برود مخلوق مگر بروی آفریننده خود همه آنها اگر بنده سخن

بالاضفاد و منعنی سبک من بین الاشهاد

مرا بعبود و باز داری مرا از عطای خود از زبان حاضران

و دلت علی فضا محی عبون العباد و امرت

در دلالت کن بر سر سوابقهای من چشمهای بنده گمان را در نماز

يَا ابْنَ النَّارِ وَحُلَّتْ بَدَنِي وَبَيْنَ الْأَبْرَارِ مَا قَطَعْتُ

یا بوی آتش و در میان کن میان من و بیکو کاران پیار منم

رَجَائِي مِنْكَ وَمَا صَرَفْتُ نَامِي لِي لِلْعَفْوِ عَنْكَ

ایستاد را از تو و بر نیگوارم ایستاد خود را از عفو تو

وَأَخْرَجَ حُبَّكَ مِنْ قَلْبِي أَنَا إِلَّا النَّفْسُ يَا دِيكَ

و بیرون نبرد دوستی تو از دل من من فراموش نمیکنم احسانهای تو را

عِنْدَكَ وَسَتَرَكَ عَلَيَّ فِي دَارِ الدُّنْيَا سَيْدِي

که نزد است و پنهان پوشید تو را بر من در دار دنیا ای آقای من

أَخْرَجَ حُبَّ الدُّنْيَا مِنْ قَلْبِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ

بیرون کن محبت دنیا را از قلب من و در بهم آور میان من و

المُصْطَفَى خَيْرَ نِكَاحٍ مِنْ خَلْفِكَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ

مصطفی و اولاد او از هرگز نکرده خود که خاتم پیغمبران است

مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنْفُلْنِي إِلَى دَرَجَةِ

محمد درود خدا بر او و اولاد او و بفر کن مرا بوی درجه

التَّوْبَةِ النَّيِّكَ وَأَعِزَّنِي بِالنِّكَاحِ عَلَى نَفْسِي فَقَدْ

توبه بوی تو و عزیز کن بمن با نیکو بر نفس خود پس بفر

أَفْنَيْتُ بِالتَّوْبِ وَالْأَمَالِ عُمْرِي وَقَدْ نَزَلْتُ

بود که ده ام ... در آن وقت که از خواب بیدار شدم و در بیداری خود آورده ام

مَنْزِلَةَ الْأَيَّامِ مِنْ خَيْرِي مَنْ يَكُونُ أَسْوَأَ

منزلت نایب آن از خیریت خودم پس گفتم که بدترین حال آن

حَالًا مَتَى أَنْ أَنْفُكْتُ عَلَى مِثْلِ حَالِي إِلَى الْقَبْرِ

از حال من اگر من بعد تو بمیرم بر مانند حال خود بسوی قبرم که

لَمْ أُمَهِّدْهُ لِرَفْدِي وَأَفْرُشُهُ بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ

پس نگذاختم آنرا برای خوابگاه خودم و فرش آنرا با عمل صالحه

لِيُضَيِّعَنِي مَالِي لِأَنَّكَ وَلَا أَدْرِي إِلَى مَا يَكُونُ

برای جان من که تو مرا که گمراه کنی و منم بسوی چه چیز میبری

مَصِيرِي وَأَرَى نَفْسِي تَخَارِعُنِي وَأَيَّامِي تَخَالِفُنِي

باز گشته من و می بینم نفس خود را که جدا میکند با من و روزگارم که می کند با من

وَقَدْ خَفَقَتْ عِنْدَ رَأْسِي أَجْنِحَةُ الْمَوْتِ فَمَالِي

تحقیق که آواز میکند نزد من بالهای مرگ پس چیهت را

لَا أَبْنِي أَبْنِي لِحُزْنِ رُوحِ نَفْسِي أَنْ تَكِي أَظْلَمَ قَبْرِي

که بگویم بگویم بیرون رفتن نفس خود بگویم تاریکی قبر خود

أَنْبِيَّ لِضَيْقِ لِحْدِي أَنْبِيَّ لِسُؤَالِ مُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ

بزرگ برای تسخیر لحدم بزرگم بسؤال بزرگ و کبر

إِيَّايَ أَنْبِيَّ الْخَزْرُوحِيِّ مِنْ قَبْرِ عَرَبِيَّةٍ نَذِيرًا حَائِلًا

از من بزرگم برای بیرون رفتن خود از قبرم بر سر نه زبیر بر دارنده

تُصَلِّيَ عَلَيَّ طَهْرِي أَنْظُرُ مَرَّةً عَنْ يَمِينِي وَ أُخْرَى عَنْ

سنگین گناه بر پشت من نگاه میکنم یکبار از طرف راست و دفعه دیگر از

شِمَالِي إِذِ الْخَلَاءِ فِي شَانِ عِبْرَتِي لِكُلِّ امْرَأَةٍ

طرف چپ و در گشتن خون در شغف بسته جز از شتر من برای هر کس که ام

مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَانُ يُغْنِيهِ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ

از آنها در آرزو سفلی است که به نیاز کند او را روایت در آرزو ناپاست

ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا

خنده آن دست داشت در روایت در آرزو که بر آفت

عَبْرَةٌ تَرَاهُهَا قَرَّةٌ وَذَلَّةٌ سَيِّدِي عَلَيْكَ

کردی درو گرفت نادر بجهای سیاه ای آنای من بر تو است

مُعْتَوِي وَمُعْتَدِي وَرَجَائِي وَتَوَكَّلِي وَبِرَحْمَتِكَ

پستگرمی من و اعتماد من و امید من و توکل من و بر رحمت تو

تَعَلَّمَنِي تَصِيبُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ تَشَاءُ وَهَدَيْتَنِي

تعلیم من تصیب بر رحمت تو بود هر که را که بخواهی و هدایت من

بِكَرَامَتِكَ مِنْ نُحْتُ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ مَا نَقَيْتَ مِنِّي

بکرامت تو هر که را که دوست داری پس تراست حمد بر آنچه پاک کرده از

الشَّرِكِ قَلْبِي وَكَانَ الْحَمْدُ عَلَيَّ بِسَطِّ لِسَانِي أَفْئِيلِيَانِي

شریک قلب مرا و تراست حمد بر آنچه پس کرده زبان مرا آفیلینان

هُدَا الْكَمَالَ أَشْكُرُكَ أُمَّ بَغْيَايَةَ بِجَهْدِي فِي

هدایت کمالی اشکر تو را ای بغیایت جهد خودی در

عَمَلِي أَرْضِيكَ وَوَأَفْذُرُ لِسَانِي يَا رَبِّ فِي جَنبِ

کارم راضی کنم ترا و آفد زبانی را ای پروردگارا در جنب

شُكْرِكَ وَوَأَفْذُرُ عَلَيَّ فِي جَنبِ نِعْمِكَ وَأَحْسِنَاكَ

شکر تو و آفد بر من در جنب نعمت تو و احسن تو را

إِلَى اللَّهِ إِنْ جُرِدَكَ بِسَطِّ أَمَلِي وَشُكْرِكَ قَبْلَ

بروی من خدا ای پرستید بخشش تو پس نموده از روی ام و شکر تو پیش از

عَمَلِي سَيِّدُ الْبَيْتِ رَغْبَتِي وَالْبَيْتِ رَهْبَتِي وَ

مرا ای آقای من بویست رغبت من و بویست ایست

إِلَيْكَ نَأْمِلُ وَقَدْ سَأَفِي إِلَيْكَ أَمَلِي وَعَلَيْكَ

در بری است آرزوست من و خجسته را نده است مرا ابوی تو آرزوست

يَا وَاحِدِي عَكْفَتْ هَيْبَتِي وَفِيمَا عِنْدَكَ الْبَسْطَانُ

ای یگانه اقبال کرده هست من در آنچه نزد دست پس شده

رَغْبَتِي وَكَأَنَّ خَالِصَ جَانِي وَخَوْفِي وَبَيْتِ

رغبت من و برای است امید ای خالص من در سر من و بیت

أَنْتَ مَحَبَّتِي وَالنَّيْكَ الْقَيْتُ بَيْدِي وَجَبَلِ

تو گرفته محبت من و بری تو انداخته دست خود را در میان

طَاعَتِكَ مَدَدْتُ رَهْبَتِي يَا مَوْلَايَ بِذِكْرِكَ

طاعت تو دراز کردم خوف خود را ای مولای من بذكر تو

عَاشَ قَلْبِي وَبِمَنَا جَانِكَ بَرَدْتُ الْمَخَافَةَ عَيْنِ

زند است دل من و این جانت تو سرد کردم در در سر مرا از خود

فِيَا مَوْلَايَ وَيَا مَوْمِلِي وَيَا مَنْتَهَى سُؤْلِي فَرَفِ

پس ای مولای من و ای ایسدم و ای انتهای سوال من جدا انداز

بِلَدْنِي وَبَيْنَ ذَنْبِي الْمَانِعِ لِي مِنْ لَوْزُومِ طَاعَتِكَ

بیان من و میان گناه مانع من از لزوم طاعت تو

فَاتِمْنَا أَنْ سَأَلْنَاكَ لِقَدِيمِ الرَّجَاءِ فِيكَ وَعَظِيمِ طَمَعِ

پس سئال میکنم ترا از کهنه آسیده در تو و بزرگ از تمناهای خود

مِنْكَ الَّذِي وَجِبْتَهُ عَلَى نَفْسِكَ مِنَ الرَّاقَةِ

از تو که واجب گردانیده بر نفس خود از رافت

وَالرَّحْمَةِ فَأَلَا مَرُّكَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ

در مرگت پس از تراست که تنها و شریک نیست ترا

وَالْخَلْقُ كُلُّهُمْ عِيَالُكَ وَفِي قَبْضِكَ وَكُلُّ

دفعتی بیگانه احوال تواند در قبضه قدرت تو در

شَيْءٍ خَاضِعٌ لَكَ تَبَارَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ إِلَهِي

چیزی فروتنی نشده است ترا بزرگوارای ترا ای پروردگار عالمیان خدایا

أَرْجُوهُ إِذَا انْفَطَعَتْ حُجَّتِي وَكُلُّ عَن جَوَابِكَ

هم که بجز در تویی که قطع شود حاجت من و کند شود از جواب تو

لِسَائِلِي وَطَائِفِ عِنْدَ سُؤَالِكَ إِنِّي لَبِي قِيَامًا

زبان من در وقت باشه وقت سئال تو از من حضور من پس ای

عَظِيمِ رَحْمَتِي لَا تَخَيَّبْنِي إِذَا اشْتَدَّتْ فَاقَتِي

ای بزرگ من مرادنا آسیده گردان در تویی که سخت شود بد چیزهای من

وَلَا تَرُدَّنِي لِجَهْلِي وَلَا تَمْنَعْنِي لِغِلَّةِ صَبْرِي

در دامن مرا بسوی جبر خودم و منع مکن مرا بسبب کمی صبرم

اعْطِنِي لِغَفْرِي وَارْحَمْنِي لِضَعْفِي سَيِّدُ عَلَيْنِكَ

ببخش مرا برای بخار من و در دامن مرا بسبب ضعف من ای آقایم بر تو است

مُعْتَمِدِي وَمُعْوَلِي وَرَجَائِي وَتَوَكَّلِي وَبِرَحْمَتِكَ

ای اعتماد من و امید داری و امید من و توکل من در رحمتت

تَعَلَّمِي وَبِعِنَايَتِكَ احْطُرْ خَلِي وَبِحُودِكَ اقْصِدْ

تعلّم من و به استانت که بخوانم شتر خود را و به بخشش تو قصه

طَلِبْتِي وَبِكَرَمِكَ أَيْ رَبِّ اسْتَفْتِ دُعَائِي

بگم طلب خود را و بکرم تو ای پروردگار طلب تو می کنم دعای خود را

وَلَدَيْكَ أَرْجُو فَاقْتِنِي وَبِعِنَايَتِكَ اجْبُرْ عَيْلَتِي

در نزد تو امید دارم به چیزی خود را و بخشش تو می بزم به نیاز خود را

وَتَحْتِ ظِلِّ عَفْوِكَ قِيَامِي إِلَى الْجُودِكَ وَكَرَمِكَ

و زیر سایه عفو تو ایستادن منت و بسوی بخشش در کم تو

أَرْفَعُ بَصْرِي وَإِلَى مَعْرِفَتِكَ أَدْبُهُمْ نَظْرِي فَلَا

بمسه بگم چشم خود را و بسوی احسان تو میدارم نگاه خود را پس

تَحْرِقَنِي بِالنَّارِ وَأَنْتَ مَوْضِعُ أَمَلِي وَلَا تَسْكِنِي

پس سوزان مرا باش و تو جایگاه امید من و جای دردم

الْهَآوِيَةَ فَإِنَّكَ قَرَّةٌ عَيْنِي يَا سَيِّدِي لَا تَكْذِبْ

در چشم من پس تو روشنائی چشم من ای آقای من دروغ نگردان

ظَلَمْتَنِي بِإِحْسَانِكَ وَمَعْرُوفِكَ فَإِنَّكَ يَقْتَنِي وَلَا

توان مرا با حسن ن خودت و بیگناهی خود پس تو اعتماد کنی و

تَحْزَمْنِي ثَوَابَكَ فَإِنَّكَ الْعَارِفُ بِفَقْرِي إِلَهِي

ناراسته من ترا از ثواب خود پس چه کسی که گوشه سالک به خود می زند ای

إِنْ كَانَ قَدْ دَنَى أَجَلِي أَلَمْ يُقَمِّرْ بَنِي مَنِكَ عَلَيَّ

اگر نزدیک شده اجل من و حال دیگر نزدیک کند بنویس بر من

فَقَدْ جَعَلْتَ الْأَعْرَافَ إِلَيْكَ يَا نَبِيَّ وَسَائِلَ

پس تعیین کردی راهها را برای تو بخانه خودم و سبیل

عَلَيَّ إِلَهِي إِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْلَىٰ مِنْكَ بِالْعَفْوِ

عذر خواهم ای خدا ای اگر درگذری پس سزاوار است از تو عفو

وَإِنْ عَذَّبْتَنِي فَمَنْ أَعْدَلُ مِنْكَ فِي الْحُكْمِ

و اگر عذاب کنی پس کیست عدالت کننده تر از تو در حکم کردن

ارْحَمْنِي فِي هَذِهِ الدُّنْيَا غُرْبَتِي وَعِنْدَ الْمَوْتِ كُرْبَتِي

از مگر در این دنیا غریبی من و در وقت مرگ برکت من

وَفِي الْقَبْرِ وَخَدَّتِي وَفِي اللَّحْدِ وَحَشَّتِي وَإِذَا

در قبر و در گور من و در گور من و در وقت من

نَشَرْتُ لِلْحِسَابِ بَيْنَ يَدَيْكَ ذَلَّ مَوْفِقِي وَعَفْوُ

بر آن گزینش تو برای حساب در پیشگاه تو بر زلت ایستاد و عفو

لِي مَا خَفِيَ عَلَيَّ الْإِدْمِيتِينَ مِنْ عَمَلِي وَأَدْمَلِي مَا

برای من آنچه پنهان است بر او میسان از عجز من و در ادم کردن

بِهِ سَتَرْتَنِي وَارْحَمْنِي صَرِيحًا عَلَى الْفِرَاشِ تَقْلِبِي

آنچه را که پوشانیده بر من در هم من را در وقت افادن بر او گزینش

أَيْدِي حَبْتِي وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ مَمْدُودًا عَلَى الْمَغْسَلِ

دستهای مرا در دستم و تفضل کن بر من در حال کشیده شدن بر حوض

بِقَلْبِي صَالِحِ جَبْرِي وَتَحَنَّنْ عَلَيَّ مَخْمُولًا فِدْنًا وَ

کز سگواران مرا کز سینه زمین بسایگان من و در پندار من در حال پندار

الْأَفْرَادِ أَطْرَافِ جِنَازَتِي وَجُدْ عَلَيَّ مِنْفُورًا

کز ذرگرفته به خویشان جنازه مرا از جنبش بر من در حال میکشیدن

قَدْ نَزَلَتْ بِكَ وَحِيدًا فِي حُضْرَتِي وَأَرْحَمَ فِي ذَلِكَ

بجستین از تو آیم بسوی تو تنه در گودال خودم در رحم کن در این

الْبَيْتِ الْجَدِيدِ عَزَبْتَنِي حَتَّى لَا أَسْنَأِسَ بِعَبْرِكَ

خانه تازه بر عزابت من تا اسنایم بکیرم بیز تو

يَا سَيِّدِي إِنْ وَكَلْتَنِي إِلَى نَفْسِي هَلَكَتُ سَيِّدِي

ای آقای من اگر واگذاری مرا بخودم بدگن بشوم آقای من

فَبِمَنْ اسْتَعِيثُ إِنْ لَمْ تُظِلَّنِي عَشْرَةَ فَاِلَى مَنْ أَفْرِعُ

پس بکس استغاثه کنم اگر نگذری از لعل شهای من پس بسوی کس بفرج کنم

إِنْ فَقَدْتُ عِنَايَتَكَ فِي ضَجْمَتِي وَإِلَى مَنْ

اگر بنا بر وی اکنم عنایت تو در خواجگاه خودم و بسوی کس

الْتَجِيءُ إِنْ لَمْ تُقَسِّمْ كُرْبَتِي سَيِّدِي مَنْ لِي

پناهنده شوم اگر بر اکنده من سخن مرا آقای من که را دارم

وَمَنْ يَرْحَمُنِي إِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي وَفَضْلٌ مِنْ أَوْمِلُ

و کیست رحم کند بر من اگر رحم نکنی تو و فضل که امید دارم

إِنْ عَدَمْتُ فَضْلَكَ يَوْمَ فَاقَتِي وَإِلَى مَنْ الْفِرَارُ

اگر معدوم کنم فضل تو از روز بپارگی من و بسوی کس بگریزم

مِنَ الذُّنُوبِ إِذَا انْقَضَىٰ حَلِي سَيِّدِي لِأَعْدَيْتَنِي

از گناهان و فلک به آید دست مرا که ای من خدا بس که مرا

وَ أَنَا أَرْجُوكَ اللَّهُ حَقُّ رَجَائِي وَأَمِنْ خَوْفِي فَإِنَّ

دین ایستوارم ترا خدا ایستادار کن ایستادار من گردان ترس مرا پس

كَثْرَةَ ذُنُوبِي لِأَرْجُو فِيهَا الْأَعْفُوكَ سَيِّدِي

زیادی گناهان من ایستوارم در آن که عفو ترا آگاهی من

أَنَا أَسْأَلُكَ مَا لَا أَسْتَحِقُّ وَأَنْتَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ

در خواست میکنم ترا چیزی را که استحقاق من نیست و تو ایستادار پر کارویی

وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ فَاعْفُ عَنِّي وَ الْبَسِيئِ مِنْ نَظْرِكَ

و ایستادار آمرزیدن پس بسیار مرا و بدیشتن از نظر خود

ثُوبًا يُغْفِرَ عَلَيَّ السَّيِّئَاتِ وَ تَغْفِرُهَا لِي وَلَا أُطَالِبُ

پاداشی که بدیشتن را بر من گناهان را و بسیار از آنها را برای من و دعا بلندتر

بِهَا أَنْتَ ذُو مَن قَدِيمٍ وَ صَفْعٌ عَظِيمٌ وَ تَجَاوَزَ كَرِيمٌ

تو ایستادار کسی که قدیم است و ضربه بزرگ است و تجاوزگر بزرگوار است

اللَّهُ أَنْتَ الَّذِي تُفِيضُ سَيِّئَاتِكَ عَلَيَّ مِنْ لَا يَسْأَلُكَ

خدا ایستادار کسی هستی که بریزی گناههای خود را بر کسی که سوال نمیکند ترا

وَعَلَى الْجَاهِدِينَ بِرُؤُوبِيكَ فَكَيْفَ سَيَدِي مِمَّنْ

و بر شکران پیر در دنگاری خود پس چگونه آتای من

سَمَّلَكَ وَأَبْقَى أَنْ الْخَلْقَ لَكَ وَالْأَمْرَ لِيكَ تَبَارَكَ

بمسکه سزال کند و بقین نماید بسیکه آذینگان از تو اند و کار بری است

وَتَعَالَيْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ سَيَدِي عَبْدُكَ بِنَاءِ

و بلند مرتبه ای ای پروردگاریان آتای من بسنده تو در پادشاهت

أَفَامَنَهُ الْخِصَاصَةُ بِيَدَيْكَ يَهْرَعُ بَابِ حَيْلِكَ

یا دواشته است و متعجب خوردار در نزد تو میسزد در احسان را

بِدُعَائِهِ فَلَا تَعْرِضْ بُوْجْهِكَ الْكَرِيمِ عَنِّي وَأَقْبَلْ

دعای خود پس روگردان از بویا نظر خود از من

مِنِّي مَا أَقُولُ فَتَدْعُوْكَ بِهَذَا الدُّعَاءِ وَأَنَا

از من آنچه در آن میگویم پس بخشن خواهم ترا بین دعا و من

أَرْجُو أَنْ لَا تَرُدَّنِي مَعْرِفَةَ مَنِّي بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ

ایست دارم ایستد بر گردان احسان را از من بر ارفقت و رحمت خودت

إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي لَا يُخْفِيكَ سَأَلٌ وَلَا يَنْفُصُكَ

خدایا تو آن کسی هستی که خفا نمی کند ترا سؤال کننده و نم میزند ترا

نَائِلٌ أَنْتَ كَمَا تَقُولُ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ اللَّهُمَّ إِنِّي

بخشیدند از آنچه می گویند و بالاتر از آنچه می گویم خدایا چه شکر کنم

أَسْأَلُكَ صَبْرًا جَمِيلًا وَفَرْجًا قَرِيبًا وَقَوْلًا صَادِقًا

سوال میکنم از تو صبری زیاده و فرجی نزدیک و گفتاری راست

وَاجْرًا عَظِيمًا أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ مَا

و اجری بزرگ سوال میکنم از تو ای پروردگار از هر نیکی که هست آنچه بخواهم

عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مِنْ خَيْرٍ مَا

که میدانم از آن و آنچه را که نمیدانم بخواهم خدایا از هر نیکی که بخواهم

سَأَلْتُكَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ يَا خَيْرَ مَنْ سَأَلَ

که بخواهد از تو آنرا بنده گان شایسته تر ای بهترین آنکه سوال کرده

وَأَجُودَ مَنْ أَعْطَى أَعْطَى سُؤْلِي فِي نَفْسِي وَأَهْلِي

تو دهنده ترین آنکه میدهد به همه مرا سزاوارانم را در نفس خود و در

وَالِدِيَّ وَوَلَدِي وَأَهْلِي خُرَّابِي وَأَخْوَانِي

پدر و مادر و فرزندانم و اهل خرابه و برادرانم

فِيكَ وَأَرْغَدُ عَيْشِي وَأُظْهِرُ مَرْوَنِي وَأُصْلِحُ مَجْمَعِي

در تو و خوب گردان عیش مرا و روشن گردان برادران مرا و اصلاح کن

أَهْوَالِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ أَطَلَّتْ حَجْرَةٌ وَمَحْتَنَتْ عَمَلُهُ وَ

احوال مرا در بگردان مرا از کسی نیک در از نود و چهار او بیک کرده پس او را

أَتَمَّتْ عَلَيْهِ نِعْمَتُكَ وَرَضِيتَ عَنْهُ وَاجْبِنِي

تمام کرده بر او نعمت خود را در امنی شده از او و زنده نگا داره

حَيَوَةً طَيِّبَةً فِي أَدْوَمِ السُّورِ وَأَسْبِغِ الْكِرَامَةَ

زندگی پاکیزه در خوشتره ایستگ و فراموشی

وَأَتَمَّ الْعَيْشَ إِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَلَا تَفْعَلُ مَا

در تمام ترا همیشه چه سبب تو میکنی آنچه را که خواهی میکنی آنچه را که

يَشَاءُ غَيْرَكَ اللَّهُمَّ خُصِّنِي مِنْكَ بِمُحَاصِنِ ذِكْرِكَ

خواهد از غیر تو خدا یا محض مرا از جانب خود بنامه ذکر خود

وَلَا تَجْعَلْ شَيْئًا مِمَّا اتَّقَرَبُ بِهِ فِي آثَارِ اللَّيْلِ

و بگردان چیزی را از آنچه نزدیک میوم بن در اوقات شبانه

وَأَطْرَافِ النَّهَارِ دِيَاءً وَلَا سَمْعَةً وَلَا أَشْرَافَ

دایره اطراف روز نورانی را و نه سمع را و نه شرف را

لَا بَطْرًا وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ النَّاشِعِينَ اللَّهُمَّ

شادکننده و بگردان مرا از برای خود از غرضان خدا یا

أَعْطِنِي السَّعَةَ فِي الرِّزْقِ وَالْأَمْنَ فِي الْوَطَنِ وَ

فداي برادر اخامی در روزی دعا است در وطن

قُتْرَةَ الْعَيْنِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ وَالْقَامِ

در شفا چشم در باره اهل مال و فرزند و مقام

فِي نِعْمِكَ عِنْدِي وَالصِّحَّةَ فِي الْجِسْمِ وَالْقُوَّةَ فِي الْبَدَنِ

در نعمت های خود که نزد من و ندرت در جسم و قوت در بدن

وَالسَّلَامَةَ فِي الدِّينِ وَأَسْتَعِجَلْنِي بِطَاعَتِكَ

و سلامت را در دین و داد مرا بزبانسته در ای

وَطَاعَةَ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

و طاعت رسول خود محمد در دو حسنه او داد او بود

أَبَدًا مَا اسْتَعْمَرْتَنِي وَاجْعَلْنِي مِنْ أَوْفَرِ عِبَادِكَ

بیش آنچه را که عمر داد مرا و بگردان مرا از او فرزین بدگان خود

عِنْدَكَ نَصِيبًا فِي كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ وَتَنْزِلُهُ

در نزد خود بهره در هر چیز خیری که نازل کرده از او تا نازل کند

فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا أَنْتَ مُنْزِلُهُ

در ماه مبارک رمضان در شب قدر آنچه که تو فرستادی او را

فِي كُلِّ سَنَةٍ مِنْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا وَعَافِيَةٍ تَلْبِسُهَا

دور هر سال از رحمت خود که بر او گزیده کرده از او دعایت که بر او خواند

وَبَلِيَّةٍ تَدْفَعُهَا وَحَسَنَاتٍ تَنْقَلِبُهَا وَسَيِّئَاتٍ

و رهایی که برداشته از او و نیکیها که پذیرفته آنها را و گناهها که

تَنْجَاوُزُ عَنْهَا وَازْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي

دو گزیده شده از آنها و روزی کردن حج خانه خود را که با او است

عَامِنًا هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَازْزُقْنِي رِزْقًا وَسِعًا

دور هر سال و روزی و همه روزی فراخ

مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ وَاصْرِفْ عَنِّي يَا سَيِّدِي

از فضل تو فراخ خود و بگردان از من ای آقای من

الْإِسْوَاءَ وَاقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَالظَّلَامَاتِ حَتَّىٰ

و بدو را در آوردن بدی از من را و گناهها را تا آنکه

لَا أَتَاذَنِي بِشَيْءٍ مِنْهُ وَخَذْ عَنِّي يَا سَمَاعَ

تا ندی نشود چیزی از آن را بگیر از من بگو شوم

أَصْدَارِي وَأَبْصَارِ أَعْدَائِي وَحَسَادِ الْبَاغِيْنَ

دشمنان من و چشمهای دشمنان من و حسد آن که با من دشمنان

عَلَىٰ وَانصُرْنِي عَلَيْهِمْ وَأَقِرَّ عَيْنِي وَفَرِّحْ قَلْبِي

برخ دیاری در برابر ایشان در دشمنی بکین چشم مرا در کنی بشود و مبار

وَاجْعَلْ لِي مِنْ هَمَّتِي كَرْبًا وَمَخْرَجًا وَاجْعَلْ

در گردان برای من هم مرا دشمنی را فریبی و خردی و بگردان

مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ تَحْتَ قَدَمِي

هر که اراده کند مرا بدی از همه خلق خود زیر قدمای من

وَكَفِّنِي شَرَّ الشَّيْطَانِ وَشَرَّ السُّلْطَانِ وَسَيِّئَاتِهِ

و نیز در مرا از شر شیطان و شر سلطان و شر بدیهای

عَمَلِي وَطَهِّرْنِي مِنَ الذُّنُوبِ كُلِّهَا وَأَجِرْنِي مِنَ النَّارِ

عمر خود و پاکیزه گردان مرا از گناهان بگناه و پناه ده مرا از آست

بِعَفْوِكَ وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَزَوْجِنِي

ببغض خود و در من مرا در جنت بر رحمت خود در بزمیت ده مرا

مِنَ الْخُورِ الْعَيْنِ بِفَضْلِكَ وَالْحَفِيفِ بِأَوْلِيَانِكَ

از عمر عین بفضلت خود و ملحق گردان مرا به اولیای خود

الصَّالِحِينَ مُحَمَّدٌ وَالْأَبْرَارَ الصَّابِرِينَ الطَّاهِرِينَ

گوشسته آن محمد و اولاد آزاد پاک و پاکیزه و پاکیزه

الْأَخْيَارِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ وَعَلَىٰ أَجْسَادِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ

برگزیدگانند رحمت خدا بر ایشان در اجساد ایشان و ازواج ایشان

وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ سَيِّدُكَ وَعِزَّتِكَ وَ

رحمت خدا و برکات او ای خداوند دانای من بجز عزت تو

حَلَالِكَ لَنْ طَالِبَتْنِي بِذُنُوبِي لِأُطَالِبَتِكَ بِعَقُوبِكَ

جهال خود اگر بطیغ مرا بخا هان من بیطیم ترا بجز از سر تو

وَلَنْ طَالِبَتْنِي بِأَوْفَىٰ لِأُطَالِبَتِكَ بِكِرْمِكَ وَلَنْ

داگر بطیغ مرا برای سزائش من بیطیم ترا بگرم تو داگر

أَدْخَلْتَنِي النَّارَ لِأَخْبِرَنَ أَهْلَ النَّارِ بِحُبِّي لَكَ

دختر کن مرا در آتش بر آینه جز بیدم ابر این را از محبت خودم کو

اللَّهُمَّ سَيِّدُكَ إِنْ كُنْتَ لَا تَغْفِرُ إِلَّا لِأَوْلِيَائِكَ وَ

خدا ای بر آقایی من اگر بودی تو نیامزیدی مگر دوستان خود را و

أَهْلَ طَاعَتِكَ فَالِي مَنْ يَنْزِعُ الْمَذْنُبُونَ وَإِنْ

ایر طاعت خود را پس بوی که جزع کنند کن بگذاران داگر

كُنْتَ لَا تُكْرِمُ إِلَّا أَهْلَ الْوَفَاءِ بِكَ فِيمَنْ كَسَبْتَ

بودی که ای نینداشته بگراهر وفاداران تو پس بمر استغنا تو کند

الْمُسِيئُونَ إِلَيَّ إِنْ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ فَنِي ذَلِكَ سُورُورُ

کنکاران خدا را اگر داخل کنی مرا در آتش پس در این خوشحالی

عَدُوِّكَ وَإِنْ أَدْخَلْتَنِي الْجَنَّةَ فَنِي ذَلِكَ سُورُورُ

دشمن تو هست و اگر داخل کنی مرا در بهشت پس در آن هم ششالی

نَبِيِّكَ وَأَنَا وَاللَّهِ أَعْلَمُ أَنَّ سُورُورَ نَبِيِّكَ أَحَبُّ

پیمبر تو هست و من بخدا که میدانم که این خوشحالی پیمبر تو دوست تر است

إِلَيْكَ مِنْ سُورُورِ عَدُوِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ

بروی تو از خوشحالی دشمن تو خدا را بیشتر از خوشحالی منوایم از تو بگویم

تَمَلُّا قَلْبِي حُبًّا لَكَ وَخَشْيَةً مِنْكَ وَتَصَدِّيقًا

بر سینه دل مرا از محبت خود در ترس از خود و راست در سخن

بِكِتَابِكَ وَإِيمَانًا بِكَ وَفِرْقَانًا مِنْكَ وَشَوْقًا إِلَيْكَ

کتاب تو و باور دشمن تو و جدا کردن تو از دشمن تو و بروی تو

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ حَبِّبْ لِي لِقَائَكَ وَاجْعَلْ

ای صاحب بزرگی و کرم دوست کن بروی من ملاقات ترا در دنیا

لِقَائِي وَاجْعَلْ لِي فِي لِقَائِكَ الرَّاحَةَ وَالْفُرْجَ

ملاقات مرا و بگردان برای در ملاقات خود راحت و فرج را

وَ الْكِرَامَةَ اللَّهُمَّ الْحَقْنِي بِصَالِحٍ مِنْ مَضَىٰ وَأَجْعَلْنِي

دگر است را خدا یا بحق کن مرا بصالحان گذشته و بگردان مرا

مِنْ صَالِحٍ مَنْ بَعَثَ وَ خَذْنِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ

از صالحان با آن که مبعوثه و بگیر برای من راه صالحان را

وَ اعِنِّي عَلَىٰ نَفْسِي بِمَا تَقِينُ بِهِ الصَّالِحِينَ عَلَا

در غنایت کن بر نفس من آنچه برساند آنان صالحان را

أَنْفُسِهِمْ وَ اخْتِمْ عَلَيَّ بِأَحْسَنِهِ وَ اجْعَلْ ثَوَابِي مِنْهُ

نفس آنها و ختم کن علی مرا بزیگوارترین آن و بگردان ثواب مرا از آن

الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَ اعِنِّي عَلَىٰ صَالِحٍ مَا أَعْطَيْتَنِي وَ

جنت بر رحمت خود دیداری کن مرا بر صالح آنچه دادی بمن و

ثَلِّبْنِي يَا رَبِّ وَلَا تُرْذِلْنِي فِي سُوءِ اسْتِنْفَذْتَنِي

نابت گردان مرا ای پروردگار و درود کن مرا در بدی که خودم کرده ام

مِنْهُ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِنَّمَا

از آن ای پروردگاری لبین خدا یا به سبب من بخوابم از تو ای پرورد

لَا أَجَلُ لَهُ دُونَ لِقَائِكَ أَحِبِّنِي مَا أَحِبَّيْتَنِي

که هست است برای آن عزیز ملاقات کردن تو زنده گردان مرا آنچه زنده کرده

عَلَيْهِ وَتَوْفَنِي إِذَا تَوَقَّيْتَنِي عَلَيْهِ وَابْعَثْنِي إِذَا

بر آن در آن و توفیق مرا و توفیق بر آن را بر آن در آن بخیز مرا و توفیق

بَعَثْتَنِي عَلَيْهِ وَابْرَأْ قَلْبِي مِنَ الرِّيَاءِ وَالشُّكِّ وَ

بر آن بخیز مرا بر آن در بزرگ کن قلب مرا از ریا و شک و

السَّمْعَةِ فِي دِينِكَ حَتَّىٰ يَكُونَ عَمَلِي خَالِصًا لَكَ

سمعه در دین خود تا اینکه برود همه عمر من خالص برای تو

اللَّهُمَّ اعْطِنِي بِصَبْرَةٍ فِي دِينِكَ وَفَهْمًا فِي

خدایا عطا کن مرا صبر در دین خود و دانایی در

حُكْمِكَ وَفِفْهًا فِي عِلْمِكَ وَكِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِكَ

حکمت خود و دانایی در علم خود و دو برابری از رحمت خود

وَوَدْعًا يَجْعَلُنِي عَنْ مَعْاصِيكَ وَبِضْنٍ وَجْهِي

و در بسته کاری که مرا از نافرمانیهای تو در بند گردان و روی مرا

بِنُورِكَ وَاجْعَلْ رَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ وَتَوْفَنِي

ب نور خود و بگردان رغبت مرا در آنچه نزد خودت است و بر آن مرا

فِي سَبِيلِكَ وَعَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ

در راه خود و در راه سنت رسول خود درود خدا

عَلَيْهِ وَاللهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَشَلِ وَ

بِرَاد وَأَلْأَوْدَادِ عَذَابِ الْكَبْرِ كَمَا أَنَّ بَعْضَ الْبُرُوقِ يَمُرُّ بِهَا مِنْ أَسْفَلِهَا
 الْكَسَلِ وَالْهَمِّ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَالْغَفْلَةَ وَالْقَوَّةَ

بِحَسْبِهَا وَالرَّسْمِ وَالْمَنْزِلِ وَالْمَقْتَدِرِ
 وَالذَّلَّةَ وَالْمَسْكِنَةَ وَالْفَقْرَ وَالْفَاقَةَ وَكُلَّ

دَعْوَى دَرَدِشِي وَبِأَجْزَى وَتَكْلِفَتِهِ وَبِهِ
 بَلِيَّةٍ وَالْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَأَعُوذُ

بِهَا وَمِنْ خَلْقِهَا
 بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَقْنَعُ وَبَطْنٍ لَا يَشْبَعُ وَقَلْبٍ لَا

يَسْتَوِي أَوْ نَفْسٍ كَرْتَابِخٍ يَبْزُودُ وَشَيْءٍ كَرَسِيرٍ يَبْزُودُ وَبَيْتٍ كَرَجْحٍ
 يَحْسَعُ وَدُعَاءٍ لَا يَسْمَعُ وَعَمَلٍ لَا يَنْفَعُ وَأَعُوذُ

بِزَمَّةٍ وَدَعْوَى بَلْبَكِ سَيِّئَةٍ يَبْزُودُ وَرَمِيحٍ كَرَامِرَةٍ يَنْبَدُ وَوَيْلٍ كَرَمِيحٍ
 بِكَ يَا رَبِّ عَلَى نَفْسِي وَدِينِي وَمَالِي وَعَلَى جَمِيعِ مَا

بِتَوَائِي وَرَدِّهِ وَكَارِ بَرَفْسِ خَدَمِ وَدِينِهِ وَوَيْلِهِ وَبِرَبِّهِ
 رَزَقْتَنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ

رُوزِي كَرَدِّهِ مِنْ أَسْفَلِ الشَّيْطَانِ رَاغِدٌ أَشَدُّ بِرَبِّهِ كَرَسْمِ الْوَيْلِ

الْعَالِمِ اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا يُخَيِّرُنِي مِنْكَ أَحَدٌ وَلَا آجِدُ

دعا کننده خدا یا بر سنی که بنا کند بجز آن که تو کسی و نمی یابم

مِنْ دُونِكَ مُلْتَحِدًا فَلَا تَجْعَلْ نَفْسِي فِي شَيْءٍ مِنْ

از چیزی که به من برسد پس گردان نفس مرا در چیزی از

عَذَابِكَ وَلَا تُرِدَّنِي بِهَلَاكَةٍ وَلَا تُرِدَّنِي بِعَذَابِ

عذاب خود و در دامن مرا در هلاکت و در دامن مرا در عذاب

إِلْمِ اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي وَأَعْلِ ذِكْرِي وَارْضَ دَرَجَتِي

در درگاه خود ای مولی من از من و پذیر کن ذکر مرا و راضی گردان درجه مرا

وَحَظَّ وَزْرِي وَلَا تَذْكَرْنِي بِخَطِيئَتِي وَاجْعَلْ

و بریز و مال مرا و یاد کن مرا بخفای من و گردان

ثَوَابَ مَجْلِسِي وَ ثَوَابَ مَنْطِقِي وَ ثَوَابَ دُعَائِي

ثواب بنیسم مرا و ثواب سخن گفتن مرا و ثواب دعا مرا

رِضَاكَ وَالْحَيَّةَ وَاعْطِنِي يَا رَبِّ جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ

خشنودی خودت و حیات و عطا کن همه ای پروردگار همه آنچه را که خواهم از تو

وَزِدَّنِي مِنْ فَضْلِكَ إِنِّي إِلَيْكَ رَاغِبٌ يَا رَبِّ

و زیاده کن مرا از فضل خود و بر سنی که به من برسد ای پروردگار

الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ أَنْ

جهانیان خدا را برستی که تو نازل کرده در کتاب خود ای

تَعْفُو عَمَّن ظَلَمْنَا وَقَدْ ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا فَاعْفُ

عفو کن از کسی که ستم کند ما را و ما ستم کرده نفس خودمان را پس ای

عَنَّا فَإِنَّكَ أَوْلَىٰ بِذَلِكَ مِنَّا وَأَمْرُنَا أَنْ لَا تُزِدَ

از ما برستی که تو سزاوارتری باین از ما و امر ما این که رو

سَأَلْنَا عَنْ آبَائِنَا وَقَدْ جَنَّبَكَ سَائِلًا فَلَا تَزِدْ فِي الْإِبْقَضَاءِ حَتَّىٰ نَأْتِيَا

سائرا پس رو کن مرا که بر قضا و محبت من در امر خود ما

بِالْإِحْسَانِ إِلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُنَا وَمَحْنُ أَرْفَاءِكَ

بر نیکی کردن بسوی آنچه ما تک است دستهای ما را زبردستان تویم

فَاعْنِقْ رِقَابَنَا مِنَ النَّارِ يَا مُفْرِعَ عِنْدَ كَرْبِيِّ

پس آزاد کن گردنهای ما را از آتش ای بنیاد دهنده وقت شدت ما

يَا غَوْثِي عِنْدَ شِدْدِي الْيَتِيمِ فِرْعَوْنِ وَبَيْتِ

ای فریاد رس من وقت سختی من بسوی تو بنیاد برجم و بتو

اسْتَعَثْتُ وَلَدْتُ لِأَلْوَدِّ لِيُؤَاكِلَ وَلَا أَطْلُبُ

استغاثه میکنم و بنیاد برجم تو را تا بیز تو در نمی جویم

استغاثه میکنم و بنیاد برجم تو را تا بیز تو در نمی جویم

الْفَرَجِ الْإِمْنِكَ فَأَغْنِنِي وَفَرِّجْ عَنِّي يَا مَنْ بَقَاتُ

گفت میشد که از تو پس بجز یادم رسد من میشد مرا ای ای که از او

الْأَسِيرِ وَيَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ أَقْبَلْ مِنِّي الْبَسِيرِ وَعَفْوِ

اسیر را و درگذرد از بسیار قبول کن از من از آنکه را در گذرد

عَنِّي الْكَثِيرِ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ اللَّهُمَّ إِنِّي

از من بسیار را بدستی که تو رحم کننده و اگر زنده خدا را بدستی که

أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا يُشْرِئُ بِهِ قَلْبِي وَبَقِيئَةً حَتَّى أَعْلَمَ

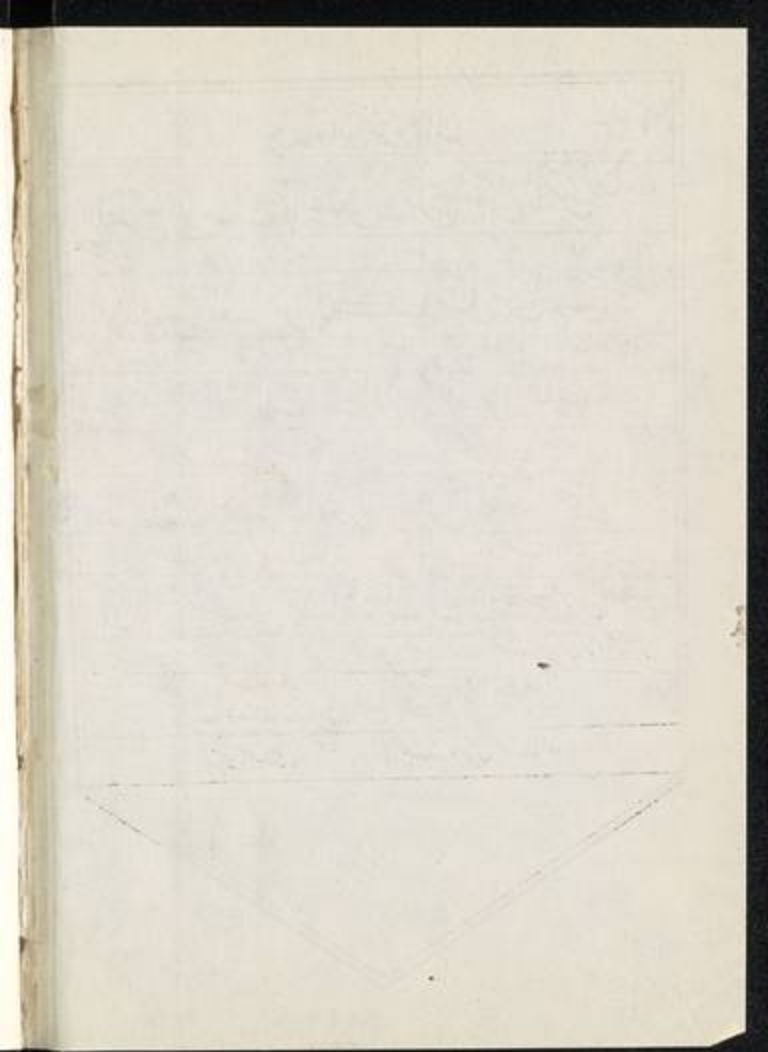
میخواهم از تو ایمان را که بشارت دهنده به قلب من است و باقی بماند تا بدهم

أَنَّهُ لَنْ يُصِيبَنِي إِلَّا مَا كُنْتُ لِي وَرَضِنِي مِنَ الْعَبَسِ

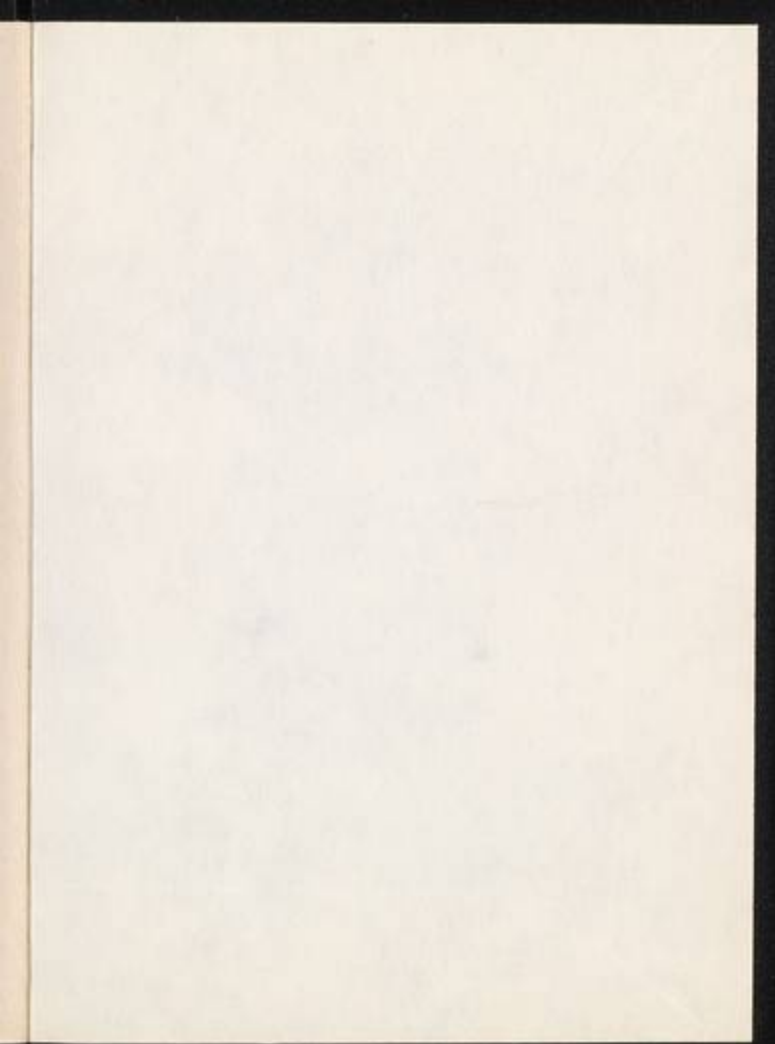
اینکه نرسد من را مگر آنچه که من کرده ام را و خشنود کن مرا از عیبش

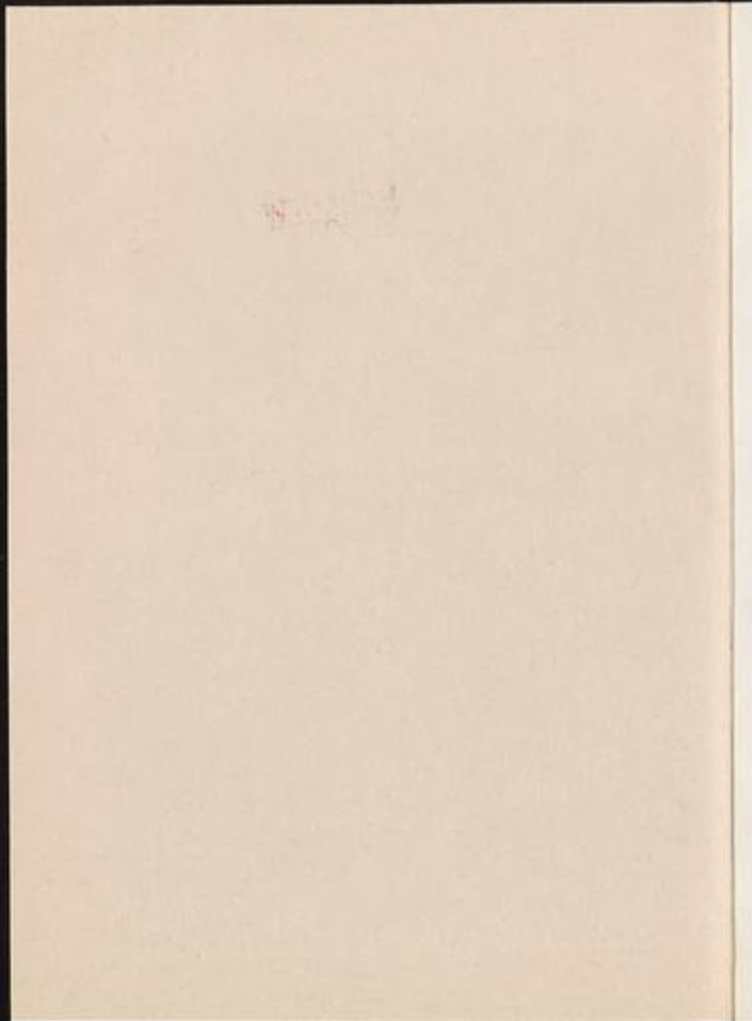
بِمَا قَسَمْتَ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

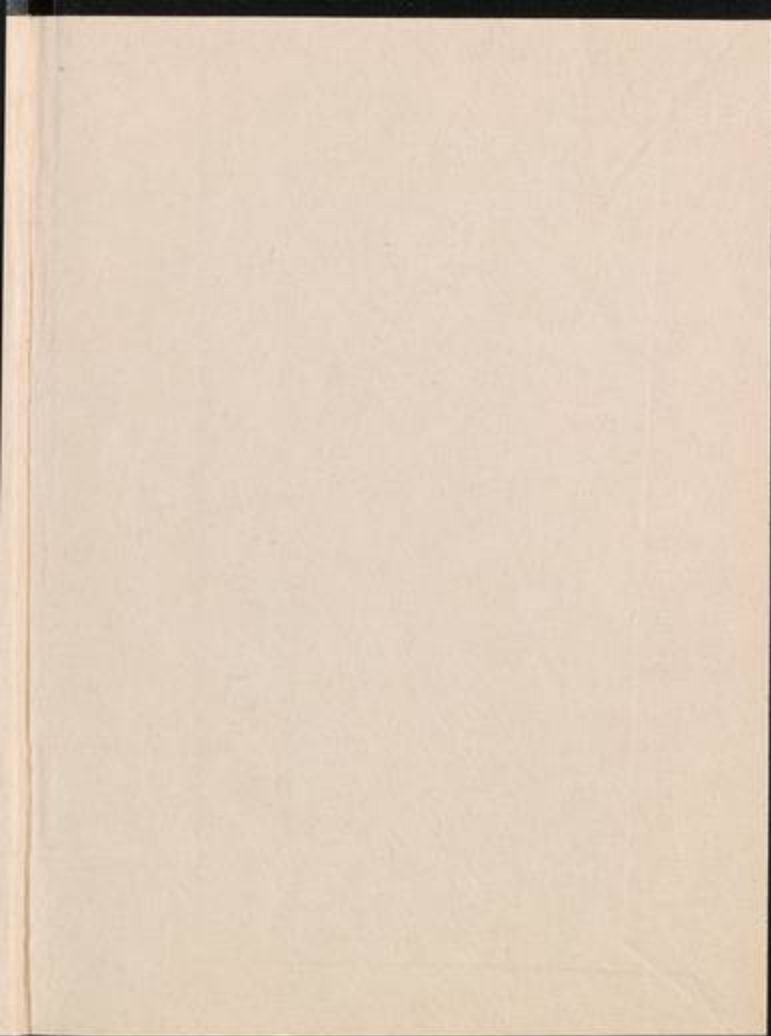
با آنچه قسمت کرده ام ای بخشنده ترین بخشنندگان











BP
183.3
.Q84

02790653

BP 183.3
.Q84

AUG 22 1969

COLUMBIA LIBRARIES OFFSITE



CU55336167

BP183.3 .Q84

Muntakhab-i Malatih